

സംയുത്തനികായേ

സഗാമാവഗ്ഗടീകാ

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ

൧. സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയവന്ദനാ സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ യമ്മസ്സ പഭവനിസ്സയവിസുദ്ധിപടിവേദനത്ഥം, തം പന യമ്മസംവണ്ണനാസു വിഞ്ചുനം ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥം, തം സമ്മദേവ തേസം ഉഗ്ഗഹണധാരണാദിക്കമലദ്ധബ്ബായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സബ്ബഹിതസുഖനിപ്ഫാദനത്ഥന്തി. അഥ വാ മങ്ഗലഭാവതോ, സബ്ബകിരിയാസു പുബ്ബകിച്ചഭാവതോ, പണ്ഡിതേഹി സമാചരിതഭാവതോ, ആയതിം പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനതോ ച സംവണ്ണനായം രതനത്തയപണാമകിരിയാതി. അഥ വാ രതനത്തയപണാമകരണം പൂജനീയപൂജാപുണ്ണവിസേസനിബ്ബത്തനത്ഥം, തം അത്തനോ യമാലദ്ധസമ്പത്തിനിമിത്തകസ്സ കമ്മസ്സ ബലാനുപ്പാദനത്ഥം, അന്തരാ ച തസ്സ അസംകോചാപനത്ഥം, തദുഭയം അനന്തരായേന അട്ഠകമായ പരിസമാപനത്ഥന്തി ഇദമേവ ച പയോജനം ആചരിയേന ഇയാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ഇതി മേ പസന്നമതിനോ...പേ... തസ്സാനുഭാവേനാ”തി. വത്സുത്തയപൂജാ ഹി നിരതിസയപുണ്ണക്ഖേത്തസംബുദ്ധിയാ അപരിമേയപഭാവോ പുണ്ണാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി ലോകസന്നിവാസേ അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി, ഭയാദിഉപദുവഞ്ച നിവാരേതി. യഥാഹ “പൂജാരഹേ പൂജയതോ”തിആദി (ധം പം ൧൯൫; അപം മേര ൧.൧൦.൧), തഥാ “യേ, ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ തേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ ഖോ പന പസന്നാനം അഗ്ഗോ വിപാകോ ഹോതീ”തിആദി (ഇതിവു ൯൦).

“ബുദ്ധോതി കിത്തയന്തസ്സ, കായേ ഭവതി യാ പീതി;
വരമേവ ഹി സാ പീതി, കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സ;
യമ്മോതി...പേ..., സങ്ഘോതി...പേ..., ജമ്ബുദീപസ്സാ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൬);

തഥാ “യസ്മിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്മിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേ... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതീ”തിആദി (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧). “അരഞ്ഞേ രുക്ഖമൂലേ വാ...പേ... ഭയം വാ ഛമ്ഭിതത്തം വാ ലോമഹംസോ ന ഹേസ്സതീ”തി (സംം നിം ൧.൨൪൯) ച.

തത്ഥ യസ്സ വത്സുത്തയസ്സ വന്ദനം കത്തുകാമോ, തസ്സ ഗുണാതിസയയോഗസന്ദസ്സനത്ഥം “കരുണാസീതലഹദയ”തിആദിനാ ഗാഥത്തയമാഹ. ഗുണാതിസയയോഗേന ഹി വന്ദനാരഹഭാവോ, വന്ദനാരഹേ ച കതാ വന്ദനാ യഥാധിപ്പേതം പയോജനം സാധേതീതി. തത്ഥ യസ്സാ ദേസനായ സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ ന വിനയദേസനാ വിധ കരുണാപ്പധാനാ, നാപി

അഭിധമ്മദേസനാ വിയ പഞ്ഞാപ്പയാനാ, അഥ ഖോ കരുണാപഞ്ഞാപ്പയാനാതി തദുഭയപ്പയാനമേവ താവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മോമനം കാതും തമ്മുലകത്താ സേസരതന്നാമം “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കിരതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി അപന്നേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ കിണാതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി വിബാധതീതി അത്ഥോ. പരദുക്ഖേ സതി സാധൂനം കമ്പനം ഹദയവേദം കരോതീതി വാ കരുണാ. അഥ വാ കമിതി സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ ഹി പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം രുന്ധതി വിബന്ധതീതി അത്ഥോ. കരുണായ സീതലം കരുണാസീതലം, കരുണാസീതലം ഹദയം അസ്സാതി കരുണാസീതലഹദയോ, തം കരുണാസീതലഹദയം.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാണിച്ചനസഭാവതായ, ബ്യാപാദാരതീനം ഉജുവിപച്ചനീകതായ ച സത്തസന്താനഗതസന്താപവിച്ഛേദനാകാരപവത്തിയാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ ഉപലബ്ഭതി, തഥാപി പരദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിയാ പരൂപതാപാസഹനരസാ അവിഹിംസാഭൂതാ കരുണാവ വിസേസേന ഭഗവതോ ചിത്തസ്സ ചിത്തപസ്സദ്ധി വിയ സീതിഭാവനിമിത്തന്തി വുത്തം “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി. കരുണാമുഖേന വാ മേത്താമുദിതാനമ്പി ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചാ .

അഥ വാ ഛരഅസാധാരണത്താണവിസേസനിബന്ധനഭൂതാ സാതിസയം നിരവസേസഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം വിയ സവിസയബ്യാപിതായ മഹാകരുണാഭാവമുപഗതാ കരുണാവ ഭഗവതോ അഭിസയേന ഹദയസീതലഭാവഹേതുതി ആഹ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി.

അഥ വാ സതിപി മേത്താമുദിതാനം സാതിസയേ ഹദയസീതിഭാവനിബന്ധനത്തേ സകലബുദ്ധഗുണവിസേസകാരണതായ താസമ്പി കാരണന്തി കരുണാവ ഭഗവതോ “ഹദയസീതലഭാവകാരണ”ന്തി വുത്താ. കരുണാനിദാനാ ഹി സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ, കരുണാനുഭാവനിബ്ബാപിയമാനസംസാരദുക്ഖസന്താപസ്സ ഹി ഭഗവതോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതായ അനേകാനിപി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി കപ്പാനം അകിലന്തരൂപസ്സേവ നിരവസേസബുദ്ധകരധമ്മസമ്ഭരണനിയതസ്സ സമധിഗതധമ്മാധിപതേയ്യസ്സ ച സന്നിഹിതേസുപി സത്തസങ്ഘാടസമുപനീതഹദയൂപതാപനിമിത്തേസു ന ഞ്ഠസകമ്പി ചിത്തസീതിഭാവസ്സ അത്തമത്തമഹോസീതി. ഏതസ്ഥിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ തീസുപി അവത്ഥാസു ഭഗവതോ കരുണാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചാ.

പജാനാതീതി പഞ്ഞാ, യമാസഭാവം പകാരേഹി പടിവിജ്ഞതീതി അത്ഥോ. പഞ്ഞാവ ഞേയ്യാവരണപ്പഹാനതോ പകാരേഹി ധമ്മസഭാവജോതനട്ഠേന പജേജാതോതി പഞ്ഞാപജേജാതോ. സവാസനപ്പഹാനതോ വിസേസേന ഹതം സമുഗ്ഘാടിതം വിഹതം. പഞ്ഞാപജേജാതേന വിഹതം പഞ്ഞാപജേജാതവിഹതം. മുയ്ഹന്തി തേന, സയം വാ മുയ്ഹതി, മോഹനമത്തമേവ വാ തന്തി മോഹോ, അവിജ്ജാ. സ്വേവ വിസയസഭാവപടിച്ഛാദനകരണതോ അന്ധകാരസരിക്ഖതായ തമോ വിയാതി തമോ. പഞ്ഞാപജേജാതവിഹതോ മോഹതമോ ഏതസ്സാതി

പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമോ, തം പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം. സഞ്ചേസന്ധി ഹി വീണാസവാൻ സതിപി പത്താപജ്ഞാതേന അവിജ്ഞാതകാരസ്സ വിഹതഭാവേ സദ്ധാധിമുത്തേഹി വിയ ദിട്ഠിപ്പത്താനം സാവകേഹി പച്ചേകസമ്ബുദ്ധേഹി ച സവാസനപ്പഹാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം കിലേസപ്പഹാനസ്സ വിസേസോ വിജ്ഞതീതി സാതിസയേന അവിജ്ഞാപ്പഹാനേന ഭഗവന്തം മോമേന്തോ ആഹ “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി.

അഥ വാ അന്തരേന പരോപദേശം അത്തനോ സന്താനേ അച്ചന്തം അവിജ്ഞാതകാരവിഗമസ്സ നിബ്ബത്തിതത്താ, തമാ സഞ്ചത്തുതായ ബലേസു ച വസീഭാവസ്സ സമധിഗതത്താ, പരസന്തതിയഞ്ച യമ്മദേശനാതിസയാനുഭാവേന സമ്മദേവ തസ്സ പവത്തിതത്താ ഭഗവാവ വിസേസതോ മോഹതമവിഗമേന മോമേതഞ്ചോതി ആഹ “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി. ഇമസ്ഥിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ “പത്താപജ്ഞാതോ”തി പദേന ഭഗവതോ പടിവേധപത്താ വിയ ദേശനാപത്താപി സാമഞ്ഞനിദേശേന, ഏകസേസനയേന വാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ച.

അഥ വാ ഭഗവതോ ഞാണസ്സ തേയ്യപരിയന്തികത്താ സകലതേയ്യയമ്മസഭാവാവബോധനസമത്ഥേന അനാവരണഞ്ചാണസങ്ഖാതേന പത്താപജ്ഞാതേന സഞ്ചത്തേയ്യയമ്മസഭാവച്ഛാദകസ്സ മോഹന്ധകാരസ്സ വിധമിതത്താ അനഞ്ഞസാധാരണോ ഭഗവതോ മോഹതമവിനാസോതി കത്വാ വുത്തം “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി. ഏതഥ ച മോഹതമവിധമനന്തേ അധിഗതത്താ അനാവരണഞ്ചാണം കാരണ്ണുപചാരേന സസന്താനേ മോഹതമവിധമനന്തി ദട്ഠഞ്ച. അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ സവാസനപ്പഹാനമേവ ഹി കിലേസാനം തേയ്യാവരണപഹാനന്തി, പരസന്താനേ പന മോഹതമവിധമനസ്സ കാരണഭാവതോ ഫലുപചാരേന അനാവരണഞ്ചാണം “മോഹതമവിധമന”ന്തി വുച്ചതീതി.

കിം പന കാരണം അവിജ്ഞാസമുഗ്ഘാതോയേവേകോ പഹാനസമ്പത്തിവസേന ഭഗവതോ മോമനാനിമിത്തം ഗയ്ഹതി, ന പന സാതിസയം നിരവസേസകിലേസപഹാനന്തി? തപ്പഹാനവചനേനേവ തദേകട്ഠതായ സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതസ്സ ജോതിതഭാവതോ. ന ഹി സോ താദിസോ കിലേസോ അത്ഥി, യോ നിരവസേസഅവിജ്ഞാപ്പഹാനേന ന പഹീയതീതി.

അഥ വാ വിജ്ഞാ വിയ സകലകുസലയമ്മസമുപ്പത്തിയാ നിരവസേസാകുസലയമ്മനിബ്ബത്തിയാ സംസാരപ്പവത്തിയാ ച അവിജ്ഞാ പധാനകാരണന്തി തബ്ബിഘാതവചനേന സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതോ വുത്തോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി.

നരാ ച അമരാ ച നരാമരാ, സഹ നരാമരേഹീതി സനരാമരോ, സനരാമരോ ച സോ ലോകോ ചാതി സനരാമരലോകോ, തസ്സ ഗരൂതി സനരാമരലോകഗരൂ, തം സനരാമരലോകഗരൂം. ഏതേന ദേവമനുസ്സാനം വിയ തദവസിട്ഠസത്താനന്ധി യഥാരഹം ഗുണവിസേസാവഹതായ ഭഗവതോ ഉപകാരതം ദസ്സേതി. ന ചേത്ഥ പധാനാപധാനഭാവോ ചോദേതഞ്ചോ. അഞ്ഞോ ഹി സദുക്കമോ, അഞ്ഞോ അത്ഥക്കമോ. ഏദിസേസു ഹി സമാസപദേസു പധാനന്ധി അപ്പധാനം വിയ നിദൃസീയതി യഥാ “സരാജികായ പരിസായാ”തി

(അപ് അട് ൧.൧.൮൨). കാമഞ്ചേത്ത് സത്തസഖ്യാരോകാസവസേന തിവിധോ ലോകോ, ഗരുഭാവസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ ഗരുകരണസമത്ത്സേവ സത്തലോകസ്സ വസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. സോ ഹി ലോകീയന്തി ഏത്ഥ പുണ്ണപാപാനി തബ്ബിപാകോ ചാതി “ലോകോ”തി വുച്ചതി. അമരഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഉപപത്തിദേവാ അധിപ്പേതാ.

അഥ വാ സമൂഹത്ഥോ ലോക-സദോ സമുദായവസേന ലോകീയതി പണ്ണാപീയതീതി. സഹ നരേഹിതി സന്നരാ, സന്നരാ ച തേ അമരാ ചാതി സന്നരാമരാ, തേസം ലോകോതി സന്നരാമരലോകോതി പൂരിമനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അമര-സദേന ചേത്ഥ വിസുദ്ധിദേവാപി സഖ്ഗയ്ഹന്തി. തേ ഹി മരണാഭാവതോ പരമത്ഥതോ അമരാ, നരാമരാനംയേവ ഗഹണം ഉക്കട്ഠനിദ്രേസവസേന യഥാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി (ദീം നിം ൧.൧൭൭). തഥാ ഹി സബ്ബാനത്ഥപരിഹരണപുബ്ബഞ്ജമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തമുപകാരിതായ അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണവിസേസസമഞ്ജിതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമം ഗാരവട്ഠാനം. തേന വുത്തം “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തി.

സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഭഗവതോ ഹി വേണേയുജനുപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം, തഥാ ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപടിമണ്ഡിതരുപകായതായ ദുതവിലമ്ബിതഖലിതാനുകഡ്ഡനനിപ്പിളനുകുടികകുടിലാകുലതാദി-ദോസരഹിതമവഹസിതരാജഹംസവസഭവാറണമിഗരാജഗമനം കായഗമനം ഞാണഗമനഞ്ച വിപുലനിമ്മലകരുണാസതിവീരിയാദിഗുണവിസേസസഹിതമഭിനീഹാരതോ യാവ മഹാബോധി നിരവജ്ജതായ സോഭനമേവാതി.

അഥ വാ സയമ്ഭൂത്താണേന സകലമപി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ ഞാണേന സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ, തഥാ ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപ്പത്തിധമ്മതം ആപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതീതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ. “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുണേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോ”തിആദിനാ നയേന (മഹാനിം ൩൮) അയമത്ഥോ വിഭാവേതഞ്ചോതി.

അഥ വാ സുന്ദരം റാനം സമ്മാസമ്ബോധിം, നിബ്ബാനമേവ വാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. യസ്മാ വാ ഭൂതം തച്ഛം അത്ഥസംഹിതം വേണേയ്യാനം യഥാരഹം കാലയുത്തമേവ ച ധമ്മം ഭാസതി, തസ്മാ സമ്മാ ഗദതി വദതീതി സുഗതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. ഇതി സോഭനഗമനതാദീഹി സുഗതോ, തം സുഗതം.

പുണ്ണപാപകേഹി ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തബ്ബതോ ഗതിയോ, ഉപപത്തിഭവവിസേസാ. താ പന നിരയാദിവസേന പഞ്ചവിധാ. താ ഹി സകലസ്സപി ഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന അവിപാകാരഹഭാവകരണേന

നിവർത്തിത്താ ഭഗവാ പഞ്ചഹിപി ഗതീഹി സുട്ഠു മുത്തോ വിസംയുത്തോതി ആഹ “ഗതിവിമുത്ത”ന്തി. ഏതേന ഭഗവതോ കത്ഥചിപി അപരിയാപന്നതം ദസ്സേതി, യതോ ഭഗവാ “ദേവാതിദേവോ”തി വുച്ചതി. തേനാഹ -

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹൺഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ വീണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ”തി. (അ° നി°
൪.൩൬);

തംതംഗതിസംവത്തനകാണഹി കമ്മകിലേസാനം അഗ്ഗമഗ്ഗേന ബോധിമൂലേയേവ സുപ്പഹീനത്താ നത്ഥി ഭഗവതോ ഗതിപരിയാപന്നതാതി അച്ചന്തമേവ ഭഗവാ സബ്ബഭവയോനിഗതിവിഞ്ഞാണട്ഠിതിസത്താവാസസത്തനികായേഹി സുപരിമുത്തോ. തം ഗതിവിമുത്തം. വന്ദേതി നമാമി, മോമേമീതി വാ അത്ഥോ.

അഥ വാ ഗതിവിമുത്തന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനധാതുപ്പത്തിയാ ഭഗവന്തം മോമേതി. ഏതഥ ഹി ദീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ അത്തഹിതസമ്പത്തിതോ പരഹിതപടിപത്തിതോ ച. തേസു അത്തഹിതസമ്പത്തി അനാവരണണാണാധിഗമതോ, സവാസനാനം സബ്ബേസം കിലേസാനം അച്ചന്തപഹാനതോ, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിതോ ച വേദിതബ്ബാ. പരഹിതപടിപത്തി ലാഭസക്കാരാദിനിരപേക്ഖചിത്തസ്സ സബ്ബദുക്ഖനിച്ചാനികയമ്മദേസനതോ, വിരുദ്ധേസുപി നിച്ചം ഹിതജ്ജയാസയവസേന ഞാണപരിപാകകാലാഗമനതോ ച. സാ പന്നേത്ഥ ആസയതോ പയോഗതോ ച ദുവിധാ പരഹിതപടിപത്തി, തിവിധാ ച അത്തഹിതസമ്പത്തി പകാസിതാ ഹോതി, കഥം? “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന ആസയതോ പരഹിതപടിപത്തി, സമ്മാഗദനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന പയോഗതോ പരഹിതപടിപത്തി, “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം ഗതിവിമുത്ത”ന്തി ഏതേഹി ചതുസച്ചപടിവേധത്ഥേന ച സുഗത-സദ്ദേന തിവിധാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, അവസിട്ഠത്ഥേന തേന “പഞ്ഞാപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം”ന്തി ഏതേന ച സബ്ബാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി പരഹിതപടിപത്തി പകാസിതാ ഹോതീതി.

അഥ വാ തീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ - ഹേതുതോ ഫലതോ ഉപകാരതോ ച. തത്ഥ ഹേതു മഹാകരുണാ, സാ പഠമപദേന ദസ്സീതാ. ഫലം ചതുബ്ബിധം ഞാണസമ്പദാ പഹാനസമ്പദാ ആനുഭാവസമ്പദാ രൂപകായസമ്പദാ ചാതി. താസു ഞാണപഹാനസമ്പദാ ദുതിയപദേന സച്ചപടിവേധത്ഥേന ച സുഗത-സദ്ദേന പകാസിതാ ഹോന്തി, ആനുഭാവസമ്പദാ പന തതിയപദേന, രൂപകായസമ്പദാ യഥാവുത്തകായഗമനസോഭനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന ലക്ഖണാനുബ്ബുഞ്ജനപാരിപൂരിയാ വിനാ തദഭാവതോ . ഉപകാരോ അനന്തരം അബാഹിരം കരിത്ഥാ തിവിധയാനമുഖേന വിമുത്തിധമ്മദേസനാ. സോ സമ്മാഗദനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന പകാസിതോ ഹോതീതി വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി. മഹാകരുണായ സഞ്ചോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിനീഹാരോ അനുപുബ്ബേന പാരമിയോ പൂരേത്ഥാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോതി കരുണാ

സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം. “പത്താപജ്ഞാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി. അനാവരണത്താണപദഠാനത്ത്പി മഗ്ഗത്താണം, മഗ്ഗത്താണപദഠാനഞ്ച അനാവരണത്താണം സമ്മാസമ്ബോധിതി വുച്ചതീതി. സമ്മാഗമനത്ഥേന സുഗത-സദ്ദേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ പടിപത്തിം ദസ്സേതി ലീനുമുച്ഛപതിഠാനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുമയോഗ- സസ്സതുച്ഛോദാഭിനിവേസാദി-അന്തദ്വയരഹിതായ കരുണാപത്താപരിഗ്ഗഹിതായ മജ്ജിമയായ പടിപത്തിയാ പകാസനതോ സുഗത-സദ്ദസ്സ. ഇതരേഹി സമ്മാസമ്ബോധിയാ പധാനാപ്പധാനഭേദം പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണത്ത്പേതമ പധാനം പയോജനം, തദന്തമപ്പധാനം. തേസു പധാനേന പരഹിതപടിപത്തിം ദസ്സേതി, ഇതരേന അത്തഹിതസമ്പത്തിം, തദുഭയേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം ദസ്സേതി. തേന ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം, ഉത്തമവന്ദനീയഭാവം, അത്തനോ ച വന്ദനകിരിയായ ഖേത്തങ്ഗതഭാവം ദസ്സേതി.

ഏതമ ച കരുണാഗഹണേന ലോകിയേസു മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണഭീപനതോ ഭഗവതോ സബ്ബലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സിതാ ഹോതി, പത്താഗഹണേന സബ്ബത്തുതത്താണപദഠാനമഗ്ഗത്താണഭീപനതോ സബ്ബലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗ്ഗഹണസിദ്ധോ ഹി അത്ഥോ “സന്നരാമരലോകഗരു”ന്തിആദിനാ വിപഞ്ചിയതീതി. കരുണാഗഹണേന ച ഉപഗമനം നിരുപക്കിലേസം ദസ്സേതി, പത്താഗഹണേന അപഗമനം. തഥാ കരുണാഗഹണേന ലോകസമത്താനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പത്താഗഹണേന സമത്തായ അനതിയാവനം. സഭാവാനവബോധേന ഹി ധമ്മാനം സമത്തം അതിയാവിത്ഥാ സത്താദിപരാമസനം ഹോതീതി. തഥാ കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പത്താഗഹണേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണം ചതുസച്ചത്താണം ചതുപടിസമ്ഭിദാത്താണം ചതുവേസാരജ്ജത്താണം, കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിത്താണസ്സ ഗഹിതത്താ സേസാധാരണത്താണാനി ഛര അഭിത്താ അഠ്ഠസു പരിസാസു അകമ്പനത്താണാനി ദസ ബലാനി ചുട്ടസ ബുദ്ധത്താണാനി സോളസ ത്താണചരിയാ അഠ്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ ചതുചത്താലീസ ത്താണവത്ഥുനി സത്തസത്തതി ത്താണവത്ഥുനീതി ഏവമാദീനം അനേകേസം പത്താപഭേദാനം വസേന ത്താണചാരം ദസ്സേതി. തഥാ കരുണാഗഹണേന ചരണസമ്പത്തിം, പത്താഗഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തിം. കരുണാഗഹണേന അത്താധിപതിതാ, പത്താഗഹണേന ധമ്മാധിപതിതാ. കരുണാഗഹണേന ലോകനാമഭാവോ, പത്താഗഹണേന അത്തനാമഭാവോ. തഥാ കരുണാഗഹണേന പുബ്ബകാരിഭാവോ, പത്താഗഹണേന കതത്തുതാ. കരുണാഗഹണേന അപരന്തപതാ, പത്താഗഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗഹണേന വാ ബുദ്ധകരധമ്മസിദ്ധി, പത്താഗഹണേന ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തഥാ കരുണാഗഹണേന പരേസം താരണം, പത്താഗഹണേന സയം താരണം. തഥാ കരുണാഗഹണേന സബ്ബസത്തേസു അനുഗൃഹചിത്തതാ, പത്താഗഹണേന സബ്ബധമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ ദസ്സിതാ ഹോതി.

സബ്ബേസഞ്ച ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി തന്നിദാനഭാവതോ, പത്താ പരിയോസാനം തതോ ഉത്തരി കരണീയാഭാവതോ. ഇതി

ആദിപരിയോസാനദസ്സനേന സഞ്ചേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തമാ കരുണാഗഹണേന സീലക്ഖന്ധപുഞ്ചങ്ഗമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സിതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനഞ്ചി സീലം തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി. പഞ്ഞാവചനേന പഞ്ഞാക്ഖന്ധോ. സീലഞ്ച സഞ്ചുബുദ്ധഗുണാനം ആദി, സമാധി മജ്ജേ, പഞ്ഞാ പരിയോസാനന്തി ഏവമ്പി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണദസ്സനേന സഞ്ചേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി നയതോ ദസ്സിതത്താ. ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം ദസ്സനുപായോ, യദിദം നയഗ്ഗഹണം, അഞ്ഞമാ കോ നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും. തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അഞ്ഞമഭാസമാനോ;
വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന വീയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ദീ° നി° അട്° ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧;
൧° നി° അട്° ൩.൪൨൫; ൭൨° ൫൩; ബു° വം° അട്° ൪.൫; ചരിയാ°
അട്° നിദാനകമാ, പകിണ്ണകകമാ; അപ° ൨.൭.൨൦) -

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനപി ബുദുഗുണപരിച്ഛേദനം പതി അനുയുത്തേന “നോ ഹേതം, ഭന്തേ”തി പടിക്ഖിപിത്വാ “അപി ച മേ, ഭന്തേ, ധമ്മന്ധയോ വിദിതോ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൪൬) വുത്തം.

൨. ഏവം സങ്ഖേപേന സകലസഞ്ചുത്തുഗുണേഹി ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവിത്വാ ഇദാനി സദ്ധമ്മം മോമേതും “ബുദ്ധോപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ബുദ്ധോതി കത്തുനിദേസോ. ബുദ്ധഭാവന്തി കമ്മനിദേസോ. ഭാവേത്വാ സച്ഛികത്വാതി ച പുഞ്ചകാലകിരിയാനിദേസോ. യന്തി അനിയമതോ കമ്മനിദേസോ. ഉപഗതോതി അപരകാലകിരിയാനിദേസോ. വന്ദേതി കിരിയാനിദേസോ. തന്തി നിയമനം. ധമ്മന്തി വന്ദനകിരിയായ കമ്മനിദേസോ. ഗതമലം അനുത്തരന്തി ച തബ്ബിസേസനം.

തത്ഥ ബുദ്ധസദസ്സ താവ - “ബുജ്ജിതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ, ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ”തിആദിനാ നിദേസനയേന (മഹാനി° ൧൯൨; ചൂളനി° പാരായണമുതിഗാമാനിദേസ ൯൭) അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അഥ വാ സവാസനായ അഞ്ഞാണനിദായ അച്ചന്തവിഗമതോ, ബുദ്ധിയാ വാ വികസിതഭാവതോ ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ ജാഗരണവികസനത്ഥവസേന. അഥ വാ കസ്സചിപി ഞേയധമ്മസ്സ അനവബുദ്ധസ്സ അഭാവേന ഞേയവിസേസസ്സ കമ്മഭാവേന അഗ്ഗഹണതോ കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവേന അവഗമനത്ഥവസേനേവ കത്തുനിദേസോ ലബ്ഭിതീതി ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി. അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭുത്താണേന സഹ വാസനായ വിഹതവിദ്ധസ്തനിരവസേസകിലേസോ മഹാകരുണാ സഞ്ചുത്തുതത്താണാദിഅപരിമേയുഗുണഗണാധാരോ ഖന്ധസന്താനോ ബുദ്ധോ. യഥാഹ - “ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭു അനാചരിയകോ പുഞ്ചേ അനനുസ്സുതേസു ധമ്മേസു സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജിതാ. തത്ഥ ച സഞ്ചുത്തുതം പത്തോ ബലേസു ച വസീഭാവ”ന്തി (മഹാനി° ൧൯൨). അപി-സദോ സമ്ഭാവനേ. തേന “ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ സോപി നാമ ഭഗവാ”തി വക്ഖമാനഗുണേ ധമ്മേ

സമ്ഭാവനം ദീപേതി. ബുദ്ധഭാവന്തി സമ്മാസമ്ബോധിം. ഭാവേത്യാതി ഉപ്പാദേത്യാ വഡ്ഢേത്യാ ച. സച്ഛികത്യാതി പച്ചക്ഖം കത്യാ. ഉപഗതോതി പത്തോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ. ഏതസ്സ “ബുദ്ധഭാവ”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഗതമലന്തി വിഗതമലം, നിദ്ദോസന്തി അത്ഥോ. വന്ദേതി പണമാമി, മോമേമി വാ. അനുത്തരന്തി ഉത്തരരഹിതം, ലോകുത്തരന്തി അത്ഥോ. യമ്മന്തി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായതോ സംസാരതോ ച അപതമാനേ ധാരേതീതി യമ്മോ.

അയത്ത്പേതമ സഞ്ചേപതേമാ - ഏവം വിവിധഗുണഗണസമന്നാഗതോ ബുദ്ധോപി ഭഗവാ യം അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാതം യമ്മം ഭാവേത്യാ ഫലനിബ്ബാനസഞ്ചാതം പന യമ്മം സച്ഛികത്യാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോ, തമേതം ബുദ്ധാനന്വി ബുദ്ധഭാവഹേതുഭൂതം സബ്ബദോസമലരഹിതം അത്തനോ ഉത്തരിതരാഭാവേന അനുത്തരം പടിവേധസദ്ധമ്മം നമാമീതി. പരിയത്തിസദ്ധമ്മസ്സപി തപ്പകാസനത്താ ഇയ സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ “അഭിധമ്മനയസമുദും അധിഗച്ഛി, തീണി പിടുകാനി സമ്മസീ”തി ച അട്ഠകമായം വുത്തത്താ പരിയത്തിധമ്മസ്സപി സച്ഛികിരിയസമ്മസനപരിയായോ ലബ്ഭതീതി സോപി ഇയ വുത്തോ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

തഥാ “യം യമ്മം ഭാവേത്യാ സച്ഛികത്യാ”തി ച വുത്തത്താ ബുദ്ധകരധമ്മഭൂതാഹി പാരമിതാഹി സഹ പുബ്ബഭാഗേ അധിസീലസികഖാദയോപി ഇയ യമ്മ-സദേന സഞ്ചഹിതാതി വേദിതബ്ബം. താപി ഹി മലപടിപക്ഖതായ ഗതമലാ അനഞ്ഞസാധാരണതായ അനുത്തരാ ചാതി. തഥാ ഹി സത്താനം സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണത്ഥായ കതമഹാഭിനീഹാരോ മഹാകരുണാധിവാസപേസലജ്ജ്യാസയോ പഞ്ഞാവിസേസപരിയോതനിമ്മലാനം ദാനദമസഞ്ഞമാദീനം ഉത്തമധമ്മാനം സതസഹസ്സാധികാനി കപ്പാനം ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യാനി സക്കച്ചം നിരന്തരം നിരവസേസാനം ഭാവനാപച്ചക്ഖകരണേഹി കമ്മാദീസു അധിഗതവസിഭാവോ അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യമഹാനുഭാവോ അധിസീലാധിചിത്താനം പരമുക്ഖംസപാരമിപ്പത്തോ ഭഗവാ പച്ചയാകാരേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരഞാണം പേസേത്യാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി.

ഏതഥ ച “ഭാവേത്യാ”തി ഏതേന വിജ്ഞാസമ്പദായ യമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്യാ”തി ഏതേന വിമുത്തിസമ്പദായ. തഥാ പഠമേന ത്യാനസമ്പദായ, ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന സമാപത്തിസമ്പദായ. അഥ വാ പഠമേന ഖയേണാണഭാവേന, ദുതിയേന അനുപ്പാദേണാണഭാവേന. പുരിമേന വാ വിജ്ജുപമതായ, ദുതിയേന വജിരുപമതായ. പുരിമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന നിരോധസമ്പത്തിയാ. തഥാ പഠമേന നിയ്യാനഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസഞ്ചതഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന യമ്മം മോമേതി. അഥ വാ “യം യമ്മം ഭാവേത്യാ ബുദ്ധഭാവം ഉപഗതോ”തി ഏതേന സ്വാക്ഖാതതായ യമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്യാ”തി ഏതേന സന്ദിട്ഠികതായ. തഥാ പുരിമേന അകാലികതായ, പച്ഛിമേന ഏഹിപസ്സികതായ. പുരിമേന വാ ഓപനേയ്യികതായ, പച്ഛിമേന പച്ചത്തം വേദിതബ്ബതായ യമ്മം മോമേതി.

“ഗതമല”ന്തി ഇമിനാ സംകിലേസാഭാവദീപനേന ധമ്മസ്സ പരിസുദ്ധതം ദസ്സേതി. “അനുത്തര”ന്തി ഏതേന അത്തസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവദീപനേന വിപുലപരിപുണ്ണതം. പഠമേന വാ പഹാനസമ്പദം ധമ്മസ്സ ദസ്സേതി, ദുതിയേന സഭാവസമ്പദം. ഭാവേതബ്ബതായ വാ ധമ്മസ്സ ഗതമലഭാവോ യോജേതബ്ബോ. ഭാവനാബലേന ഹി സോ ദോസാനം സമുഗ്ഘാതകോ ഹോതീതി. സച്ഛികാതബ്ബഭാവേന അനുത്തരഭാവോ യോജേതബ്ബോ. സച്ഛികിരിയാനിബ്ബത്തിതോ ഹി തതുത്തരികരണീയാഭാവതോ അനഞ്ഞസാധാരണതായ അനുത്തരോതി. തഥാ “ഭാവേത്ഥാ”തി ഏതേന സഹ പുബ്ബഭാഗസീലാദീഹി സേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. “സച്ഛികത്ഥാ”തി ഏതേന സഹ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തിതി.

൩. ഏവം സങ്ഖേപേനേവ സബ്ബധമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മം അഭിത്ഥവിത്ഥാ ഇദാനി അരിയസങ്ഘം മോമേതും “സുഗതസ്സാ”തിആദിമാഹ. തഥ സുഗതസ്സാതി സമ്ബന്ധനിദ്രേസോ . തസ്സ “പുത്താന”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ . ഓരസാനന്തി പുത്തവിസേസനം. മാദസേനമമനാനന്തി ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണനിദ്രേസോ. തേന കിലേസപഹാനമേവ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണം അനുജാനാതീതി ദസ്സേതി. അട്ഠന്നന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദ്രേസോ. തേന ച സതിപി തേസം സത്തവിസേസഭാവേന അനേകസഹസ്സസങ്ഖാഭാവേ ഇമം ഗണനപരിച്ഛേദം നാതിവത്തന്തിതി ദസ്സേതി മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവാനതിവത്തനതോ. സമൂഹന്തി സമുദായനിദ്രേസോ. അരിയസങ്ഘന്തി ഗുണവിസിട്ഠസങ്ഘാതഭാവനിദ്രേസോ. തേന അസതിപി അരിയപുഗ്ഗലാനം കായസാമഗ്ഗിയം അരിയസങ്ഘഭാവം ദസ്സേതി ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേന സംഹതഭാവതോ.

തഥ ഉരസി ഭവാ ജാതാ സംബദ്ധാ ച ഓരസാ. യഥാ ഹി സത്താനം ഓരസപുത്താ അത്തജാതതായ പിതു സന്തകസ്സ ദായജ്ജസ്സ വിസേസേന ഭാഗിനോ ഹോന്തി, ഏവമേതേപി അരിയപുഗ്ഗലാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ധമ്മസ്സവനന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതതായ ഭഗവതോ സന്തകസ്സ വിമുത്തിസുഖസ്സ അരിയധമ്മരതനസ്സ ച ഏകന്തഭാഗിനോതി ഓരസാ വിയ ഓരസാ. അഥ വാ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാനുഭാവേനേവ അരിയഭൂമിം ഓക്കമമാനാ ഓക്കന്താ ച അരിയസാവകാ ഭഗവതോ ഉരേന വായാമജനിതാഭിജാതിതായ നിപ്പരിയായേന ഓരസാ പുത്താതി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി. സാവകേഹി പവത്തിയമാനാപി ഹി ധമ്മദേസനാ “ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ”ഇച്ചേവ വുച്ചതി തമ്മുലികത്താ ലക്ഖണാദിവിസേസാഭാവതോ ച.

യദിപി അരിയസാവകാനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമസമയേ ഭഗവതോ വിയ തദന്തരായകരണത്ഥം ദേവപുത്തമാരോ, മാദവാഹിനീ വാ ന ഏകന്തേന അപസാദേതി, തേഹി പന അപസാദേതബ്ബതായ കാരണേ വിമമിതേ തേപി വിമമിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “മാദസേനമമനാന”ന്തി. ഇമസ്മിം പനത്ഥേ “മാദമാദസേനമമനാന”ന്തി വത്തബ്ബേ മാദസേനമമനാനന്തി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ കത്തോതി ദട്ഠബ്ബം. അഥ വാ ഖന്ധാഭിസങ്ഖാരമാരാനം വിയ ദേവപുത്തമാരസ്സപി ഗുണമാരണേ സഹായഭാവുപഗമനതോ കിലേസബലകായോ “സേനാ”തി വുച്ചതി. യഥാഹ “കാമാ തേ പഠമാ സേനാ”തിആദി (സു. നി. ൪൩൮). സാ ച തേഹി

ദിയഡ്ഡസഹസ്സഭോ, അനന്തഭോ വാ കിലേസവാഹിനീ
സതിയമ്മവിചയവീരിയസമ്മാദിഗുണപഹരണേഹി ഓധിസോ വിമമിതാ
വിഹതാ വിദ്ധസ്താ ചാതി മാറസേനമന്നാ, അരിയസാവകാ. ഏതേന തേസം
ഭഗവതോ അനുജാതപുത്തതം ദസ്സേതി.

ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ
അരിയാ നിരുത്തിനയേന. അഥ വാ സദേവകേന ലോകേന സരണന്തി
അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ, ഉപഗതാനഞ്ച തദത്ഥസിദ്ധിതോ അരിയാ.
അരിയാനം സങ്ഘോതി അരിയസങ്ഘോ. അരിയോ ച സോ സങ്ഘോ ചാതി
വാ അരിയസങ്ഘോ. ഭഗവതോ അപരഭാഗേ ബുദ്ധധമ്മരത്നാനന്വി സമധിഗമോ
സങ്ഘരത്നാധീനോതി അസ്സ അരിയസങ്ഘസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതും
ഇധേവ “സീരസാ വന്ദേ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠം.

ഏതഥ ച “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ
പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി, “മാരസേനമന്നാന”ന്തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം
സകലസംകിലേസപഹാനദീപനതോ, “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന
ഞാണസമ്പദം മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവദീപനതോ. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി ഏതേന
പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി സബ്ബസങ്ഘാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ. അഥ വാ സുഗതസ്സ
ഓരസാനം പുത്താനന്തി അരിയസങ്ഘസ്സ വിസുദ്ധനിസ്സയഭാവദീപനം.
മാരസേനമന്നാനന്തി സമ്മാളജുഞായസാമീചിപ്പടിപന്നഭാവദീപനം. അട്ഠന്നവി
സമൂഹന്തി ആഹുനേയ്യാദിഭാവദീപനം. അരിയസങ്ഘന്തി
അനുത്തരപുഞ്ചേത്തഭാവദീപനം. തഥാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി
ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസഭാവം ദീപേതി.
ലോകുത്തരസരണഗമനേന ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ ജാതാ.
“മാരസേനമന്നാന”ന്തി ഏതേന അഭിനീഹാരസമ്പദായ സിദ്ധം പുബ്ബഭാഗേ
സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. കതാഭിനീഹാരാ ഹി സമ്മാപടിപന്നാ മാറം
മാരപരിസം വാ അഭിവിജിനന്തി. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന
പടിവിദ്ധസ്തവിപക്ഖേ സേക്ഖാസേക്ഖയമ്മേ ദസ്സേതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന
മഗ്ഗഫലധമ്മാനം പകാസിതത്താ. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യഭാവം
ദസ്സേതി. സരണഗമനഞ്ച സാവകാനം സബ്ബഗുണാനം ആദി, സപുബ്ബഭാഗപടിപദാ
സേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ മജ്ജേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ
പരിയോസാനന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സങ്ഖേപതോ സബ്ബേ
അരിയസങ്ഘഗുണാ പകാസിതാ ഹോന്തി.

൪. ഏവം ഗാമാത്തയേന സങ്ഖേപതോ സകലഗുണസംകിത്തനമുഖേന
രത്നത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ ഇദാനി തം നിപച്ചകാരം യഥാധിപ്പേതേ
പയോജനേ പരിണാമേനോ “ഇതിമേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ രതിജനനട്ഠേന
രത്നം, ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘാ. തേസങ്ഘി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ
യഥാഭൂതഗുണേ ആവജേജന്തസ്സ അമതാധിഗമഹേതുഭൂതം അനപ്പകം
പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജതി. യഥാഹ -

“യസ്ഥിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി,
നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന
ദോസപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം
ഹോതി, ഉജുഗതമേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി തമാഗതം
ആരബ്ഭ. ഉജുഗതചിത്തോ ഖോ പന, മഹാനാമ, അരിയസാവകോ ലഭതി

അത്മവേദം, ലഭിതി ധമ്മവേദം, ലഭിതി ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതീ”തിആദി (അം നിം നൃ.൧൦; ൧൧.൧൧).

ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രതനട്ഠോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതീ”തി. (ദീം നിം അട്ഠം
൨.൩൩; ഖും പാം അട്ഠം നൃ.൩; സും നിം അട്ഠം ൨൨൩; മഹാനിം
അട്ഠം ൫൦) -

ചിത്തീകതഭാവോദയോ ച അനന്തസാധാരണാ ബുദ്ധാദീസു ഏവ ലബ്ധിതീതി.

വന്ദനാവ വന്ദനാമയം യഥാ “ദാനമയം സീലമയ”ന്തി. വന്ദനാ ചേത്ഥ
കായവാചാചിത്തേഹി തിണ്ണം രതനാനം ഗുണിനന്താ, മോമനാ വാ.
പുജ്ജഭവഫലനിബ്ബത്തനതോ പുണ്ണം, അത്തനോ സന്താനം പുനാതീതി വാ.
സുവിഹതന്തരായോതി. സുട്ഠു വിഹതന്തരായോ. ഏതേന അത്തനോ
പസാദസമ്പത്തിയാ, രതനത്തയസ്സ ച ഖേത്തഭാവസമ്പത്തിയാ തം പുണ്ണം
അത്ഥപ്കാസനസ്സ ഉപഘാതകഉപദുവാനം വിഹനനേ സമത്ഥന്തി ദസ്സേതി.
ഹുത്ഥാതി പുബ്ബകാലകിരിയാ. തസ്സ “അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന
സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി യം രതനത്തയവന്ദനാമയം പുണ്ണം, തസ്സ.
ആനുഭാവേനാതി ബലേന.

൫. ഏവം രതനത്തയസ്സ നിപച്ചകാരേ പയോജനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി യസ്സാ
ധമ്മദേസനായ അത്ഥം സംവണ്ണേതുകാമോ, തസ്സാ താവ ഗുണാഭിത്ഥവനവസേന
ഉപത്താപനത്ഥം “സംയുത്തവഗ്ഗപടിമണ്ഡിതസ്സാ”തിആദി വുത്തം,
ദേവതാസംയുത്താദിസംയുത്തേഹി ചേവ നളവഗ്ഗാദിവഗ്ഗേഹി ച
വിഭൂസിതസ്സാതി അത്ഥോ. തത്ഥ “സംയുത്ത”ന്തി “സംയോഗോ”തി ച അത്ഥതോ
ഏകം. കേസം സംയുത്തം? സുത്തവഗ്ഗാനം. യഥാ ഹി ബൃജ്ജനസമുദായോ
പദം, ഏവം അത്ഥേസു ച കതാവധികോ പദസമുദായോ വാക്യം,
വാക്യസമുദായോ സുത്തം, സുത്തസമുദായേ വഗ്ഗോതി സമത്താ, തഥാ
സുത്തവഗ്ഗസമുദായേ സംയുത്തസമത്താ. സംയുജ്ജന്തിതി ഏത്ഥ സുത്തവഗ്ഗാതി
സംയുത്തം. യദിപി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ പരമത്ഥതോ
നത്ഥി, അവയവേ ഏവ തന്തംസന്നിവേസവിസിട്ഠേ ഉപാദായ പദാദിസമത്താ
വിയ സുത്തവഗ്ഗസമത്താ സംയുത്തസമത്താ ആഗമസമത്താ ച, തഥാപി
പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി സമുദായോ ബുദ്ധിപരികപ്പിതരുപേന
വിജ്ജമാനോ വിയ ഗയ്ഹമാനോ അവയവാനം അധിട്ഠാനഭാവേന
വോഹരിയതി യഥാ “രുക്ഖേ സാഖാ”തി, തസ്മാ വുത്തം
“സംയുത്തവഗ്ഗപടിമണ്ഡിതസ്സാ”തി.

നനു സംയുത്തവഗ്ഗോ ഏവ ആഗമോ, തസ്സ പന കേഹി മണ്ഡനന്തി? ന
ചോദേതബ്ബമേതം. ഭവതി ഹി അഭിന്നേപി വത്ഥുസ്ഥിം
യഥാധിപ്പേതവിസേസാവബോധനതോ ഭേദകസമുദായാരോ യഥാ
“സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി. ആഗമിസ്സന്തി ഏത്ഥ, ഏതേന, ഏതസ്മാ വാ
അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോതി ആഗമോ, ആദികല്യാണാദിഗുണസമ്പത്തിയാ
ഉത്തമട്ഠേന തന്തംഅഭിപത്ഥിതസമിദ്ധിഹേതുതായ പണ്ഡിതേഹി വരിതബ്ബതോ
വരോ, ആഗമോ ച സോ വരോ ചാതി ആഗമവരോ. ആഗമസമ്മതേഹി വാ

വരോതി ആഗമവരോ, സംയുത്തോ ച സോ ആഗമവരോ ചാതി
സംയുത്താഗമവരോ, തസ്സ. ബുദ്ധാനം അനുബുദ്ധാ ബുദ്ധാനുബുദ്ധാ, ബുദ്ധാനം
സച്ചപടിവേധം അനുഗമ പടിവിധസച്ചാ അഗ്ഗസാവകാദയോ അരിയാ. തേഹി
അത്ഥസംവണ്ണനാഗുണസംവണ്ണനാനം വസേന സംവണ്ണിതസ്സ.

അഥ വാ ബുദ്ധാ ച അനുബുദ്ധാ ച ബുദ്ധാനുബുദ്ധാതി യോജേതബ്ബം.
സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനേവ ഹി വിനയസുത്തഅഭിധമ്മാനം
പകിണ്ണകദേശനാദിവസേന യോ പഠമം അത്ഥോ വിഭത്തോ, സോ ഏവ പച്ഛാ
തേസം അത്ഥവണ്ണനാവസേന സങ്ഗീതികാരേഹി സങ്ഗഹം ആരോപിതോതി.
ഏതഥ ച സംയുത്താനം വഗ്ഗാ സമൂഹാതി സംയുത്തവഗ്ഗാ, സഗാമാവഗ്ഗാദയോ.
തപ്പരിയാപന്നതായ സംയുത്തേസു വഗ്ഗാ സംയുത്തവഗ്ഗാ, നളവഗ്ഗാദയോ.
സംയുത്താവ വഗ്ഗാ സംയുത്തവഗ്ഗാ. തിവിധേപി തേ ഏകസേസനയേന
ഗഹേത്വാ വുത്തം “സംയുത്തവഗ്ഗപടിമണ്ഡിതസ്സാ”തി.

തത്ഥ സഗാമാവഗ്ഗേ താവ ഏകാദസ സംയുത്താനി അട്ഠതിംസ വഗ്ഗാ.
നിദാനവഗ്ഗേ നവ സംയുത്താനി ഏകൂനചത്താലീസ വഗ്ഗാ. ഖണ്ഡവഗ്ഗേ ഏകാദസ
സംയുത്താനി ഏകൂനസദ്ഠി വഗ്ഗാ. സളായതനവഗ്ഗേ നവ സംയുത്താനി
അട്ഠതിംസ വഗ്ഗാ. മഹാവഗ്ഗേ ദ്വാദസ സംയുത്താനി അട്ഠചത്താലീസ വഗ്ഗാ.
ഇദമേത്ഥ സംയുത്തന്തരവഗ്ഗാനം പരിമാണം.

ഞാണപ്പഭേദജനനസ്സാതി പടിചസമൂപ്പാദഖണ്ഡായതനാദികമാബഹുലതായ
ഗമ്ഭീരഞാണചരിയാവിഭാവനതോ പഞ്ഞാവിഭാഗസമൂപ്പാദകസ്സ. ഇധ പന
“പഞ്ഞാപ്പഭേദജനനസ്സാ”തി സ്വായമാഗമോ മോമിതോ, സംവണ്ണനാസു ചായം
ആചരിയസ്സ പകതി, യദിദം തത്ഥംസംവണ്ണനാനം ആദിതോ തസ്സ തസ്സ
സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ യമ്മസ്സ വിസേസഗുണകിത്തനേന മോമനാ. തഥാ ഹി
സുമങ്ഗലവിലാസിനീപപഞ്ചസൂദനീമനോരമപൂരണീഅട്ഠസാലിനീആദീസു ച
യമാക്കമം “സദ്ധാവഹഗുണസ്സ, പരവാദമമനസ്സ, യമ്മകമികപുങ്ഗവാൻ
വിചിത്തപടിഭാജനനസ്സ, തസ്സ ഗമ്ഭീരഞാണേഹി ഓഗാളഹസ്സ അഭിണ്ഹസോ
നാനാനയവിചിത്തസ്സ അഭിധമ്മസ്സാ”തിആദിനാ മോമനാ കതാ.

൬. അത്ഥോ കമീയതി ഏതായാതി അത്ഥകമാ, അത്ഥകമാവ അട്ഠകമാ
ത്ഥ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്വാ യഥാ “ദുക്ഖസ്സ പിളനട്ഠോ”തി. ആദിതോതി
ആദിമ്ഹി പഠമസങ്ഗീതിയം. ഛള്ളിഞ്ഞതായ പരമേന ചിത്തവസിഭാവേന
സമന്നാഗതത്താ ഝാനാദീസു പഞ്ചവിധവസിതാസമ്ഭാവതോ ച വസിനോ,
മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ . തേസം സതേഹി പഞ്ചഹി. യാതി യാ അട്ഠകമാ.
സങ്ഗീതാതി അത്ഥം കഥേതും യുത്തട്ഠാനേ “അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ, അയം
ഏതസ്സ അത്ഥോ”തി സങ്ഗഹേത്വാ വുത്താ. അനുസങ്ഗീതാ ച യസത്ഥേരാദീഹി
പച്ഛാപി ദുതിയതതിയസങ്ഗീതീസു. ഇമിനാ അത്തനോ സംവണ്ണനായ
ആഗമനവിസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

൭. സീഹസ്സ ലാനതോ ഗഹണതോ സീഹളോ, സീഹകുമാരോ,
തബ്ബംസജാതതായ തമ്ബപണ്ണിദീപേ ഖത്തിയാ, തേസം നിവാസതായ
തമ്ബപണ്ണിദീപസ്സ ച സീഹളഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ആഭതാതി ജമ്ബുദീപതോ
ആനീതാ. അമാതി പച്ഛാ. അപരഭാഗേ ഹി നികായന്തരലദ്ധീഹി അസങ്കരത്ഥം
സീഹളഭാസായ അട്ഠകമാ ഠപിതാതി. തേന മൂലട്ഠകമാ സബ്ബസാധാരണാ ന
ഹോതീതി ഇദം അത്ഥപ്പകാസനം ഏകന്തേന കരണീയന്തി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ

“ദീപവാസീനമത്മായാ”തി. ഏതഥ ദീപവാസീനന്തി ജമ്ബുദീപവാസീനം, സീഹളദീപവാസീനം വാ അത്മായ സീഹളഭാസായ ഠപിതാതി യോജനാ.

വൃ. അപനേത്യാതി കഞ്ചുകസദിസം സീഹളഭാസം അപനേത്യാ. തതോതി അട്ഠകമാതോ. അഹന്തി അത്താനം നിദ്രിസതി. മനോരമം ഭാസന്തി മാഗധഭാസം. സാ ഹി സഭാവനിരുത്തിഭൂതാ പണ്ഡിതമനം രമയതി. തേനേവാഹ “തന്തിനയാനുച്ഛവിക”ന്തി, പാളിഗതിയാ അനുലോമികം പാളിചരായാനുവിധായിനിന്തി അത്ഥോ. വിഗതഭോസന്തി അസഭാവനിരുത്തിഭാസന്തരരഹിതം.

൯. സമയം അവിലോമേനോതി സിദ്ധന്തം അവിരോധേനോ. ഏതേന അത്ഥഭോസാഭാവമാഹ. അവിരുദ്ധത്താ ഏവ ഹി മേരവാദാപി ഇധ പകാസീയിസ്സന്തി. മേരവംസദീപാനന്തി മിരേഹി സീലക്ഖന്ധാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മേരാ, മഹാകസ്സപാദയോ. തേഹി ആഗതാ ആചരിയപരമ്പരാ മേരവംസോ, തപ്പരിയാപന്നാ ഹുത്വാ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നത്താ പത്താപജ്ജേതേന തസ്സ സമുജ്ജലനതോ മേരവംസദീപാ, മഹാവിഹാരവാസിനോ, തേസം. വിവിധേഹി ആകാരേഹി നിച്ഛീയതീതി വിനിച്ഛയോ, ഗണ്ഠിട്ഠാനേസു വിലമദ്ദനാകാരേന പവത്താ വിമതിച്ഛേദനീ കമാ. സുട്ഠനിപുണോ സണ്ഠോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. അഥ വാ വിനിച്ഛിനോതീതി വിനിച്ഛയോ വുത്തപ്പകാരവിസയം ഞാണം. സുട്ഠ നിപുണോ ഛേരകോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി യോജേതബ്ബം. ഏതേന മഹാകസ്സപാദിമേരപരമ്പരാഗതോ, തതോ ഏവ ച അവിപരീതോ സണ്ഠോ സുഖുമോ മഹാവിഹാരവാസീനം വിനിച്ഛയോ, തസ്സ പമാണഭൂതതം ദസ്സേതി.

൧൦. സുജനസ്സ ചാതി ച-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന “ന കേവലം ജമ്ബുദീപവാസീനമേവ അത്മായ , അഥ ഖോ സാധുജനതോസനത്ഥഞ്ചാ”തി ദസ്സേതി. തേന ച “തമ്ബപണ്ണിദീപവാസീനമ്പി അത്മായാ”തി അയമത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി ഉഗ്ഗഹണാദിസുകരതായ തേസമ്പി ബഹുകാരത്താ. ചിരട്ഠിതത്ഥന്തി ചിരട്ഠിതിഅത്ഥം, ചിരകാലപ്പവത്തനായാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ഠഹി അത്ഥപ്പകാസനം അവിപരീതപദബ്ധ്യഞ്ജനസുനിക്ഖേപസ്സ അത്ഥസുനയസ്സ ച ഉപായഭാവതോ സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതിയാ പവത്തതി. വുത്തഞ്ഠേതം ഭഗവതാ “ഭേമേ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സദ്ധമ്മസ്സ റിതിയാ അസമ്മോസായ അനന്തരധാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ ഭേ? സുനിക്ഖിത്തഞ്ച പദബ്ധ്യഞ്ജനം അത്ഥോ ച സുനീതോ”തി (അ° നി° ൨.൨൦).

൧൧-൧൨. യം അത്ഥവണ്ണനം കത്തുകാമോ, തസ്സാ മഹത്തം പരിഹരിതും “സാവത്ഥിപഭൂതീന”ന്തിആദി വുത്തം. തേനേവാഹ - “ന ഇധ ഭിച്ഛോ വിത്ഥാരകഥം കരിസ്സാമി, ന തം ഇധ വിചാരയിസ്സാമീ”തി ച. സങ്ഗീതീനം ദിന്നന്തി ദീഘമജ്ജയിമനികായാനം.

൧൩. “ന ഇധ ഭിച്ഛോ വിത്ഥാരകഥം കരിസ്സാമീ”തി സാമഞ്ഞതോ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ അവസ്സയം ദസ്സേതും “സുത്താനം പന്നാ”തിആദി വുത്തം.

൧൪. യം അട്ഠകഥം കത്തുകാമോ, തദേകദേശഭാവേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഗഹേതബ്ബോതി കഥികാനം ഉപദേശം കരോനോ തത്ത വിചാരിതയമ്മേ ഉദേശവസേന ദസ്സേതി “സീലകഥാ”തിആദിനാ. തത്ഥ സീലകഥാതി

ചാരിത്തവാരിത്താദിവസേന സീലസ്സു വിത്ഥാരകമാ. ധൃതയമ്മാതി
പിണ്ഡപാതികുടാദയോ തേരസ കിലേസധുനനകയമ്മാ. കമ്മട്ഠാനാനി
സബ്ബാനീതി പാളിയം ആഗതാനി അട്ഠത്തിംസ, അട്ഠകമായം ദേതി
നിരവസേസാനി യോഗകമ്മസ്സ ഭാവനായ പവത്തിട്ഠാനാനി.
ചരിയാവിധാനസഹിതോതി രാഗചരിയാദീനം സഭാഗാദിവിധാനേന സഹിതോ.
ത്ഥാനാനി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി, സമാപത്തിയോ ചതസ്സോ
അരൂപസമാപത്തിയോ. അട്ഠപി വാ പടിലദ്ധമത്താനി ത്ഥാനാനി,
സമാപജ്ജനവസിഭാവപ്പത്തിയാ സമാപത്തിയോ. ത്ഥാനാനി വാ
രൂപാരൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി, സമാപത്തിയോ
ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിയോ.

൧൫. ലോകിയലോകുത്തരഭേദാ ഛര അഭിഞ്ഞായോ സബ്ബാ അഭിഞ്ഞായോ.
ഞാണവിഭുഗാദീസു ആഗതനയേന ഏകവിധാദിനാ പഞ്ഞായ സങ്കലേത്ഥാ
സമ്പിണ്ഡേത്ഥാ നിച്ഛയോ പഞ്ഞാസങ്കലനനിച്ഛയോ.

൧൬. പച്ചയയമ്മാനം ഹേതുആദീനം പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാനം
ഹേതുപച്ചയാദിഭാവോ പച്ചയാകാരോ, തസ്സ ദേസനാ പച്ചയാകാരദേസനാ,
പടിച്ചസമുപ്പാദകമാതി അത്ഥോ. സാ പന നികായന്തരലദ്ധിസങ്കരരഹിതായ
സുട്ഠപരിസുദ്ധാ, ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ ച സുദുക്കരതായ നിപുണാ
സണ്ഠസുഖമാ, ഏകത്തനയാദിസഹിതാ ച തത്ഥ വിചാരിതാതി ആഹ
“സുപരിസുദ്ധനിപുണനയാ”തി. പടിസമ്ഭിദാദീസു ആഗതനയം
അവിസജ്ജേത്ഥാവ വിചാരിതത്താ അവിമുത്തതന്തിമഗ്ഗാ.

൧൭. ഇതിപനസബ്ബന്തി ഇതി-സദ്ദോ പരിസമാപനേ, പന-സദ്ദോ
വചനാലങ്കാരേ, ഏതം സബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഇധാതി ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ. ന തം
വിചാരയിസ്സാമി പുനരുത്തിഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

൧൮. ഇദാനി തസ്സേവ അവിചാരണസ്സ ഏകന്തകാരണം നിദ്ധാരേണോ
“മജ്ജേയേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “മജ്ജേയേ ഠത്ഥാ”തി ഏതേന
മജ്ജേയട്ഠഭാവദീപനേന വിസേസതോ ചതുന്നം ആഗമാനം സാധാരണട്ഠകമാ
വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ, ന സുമങ്ഗലവിധാസിനിആദയോ വിയ അസാധാരണട്ഠകമാതി
ദസ്സേതി. “വിസേസതോ”തി ച ഇദം വിനയാഭിധമ്മാനമ്പി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ
യഥാരഹം അത്ഥവണ്ണനാ ഹോതി ഏവാതി കത്ഥാ വുത്തം.

൧൯. ഇച്ചേവാതി ഇതി ഏവ. തമ്പീതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗമ്പി. ഏതായാതി
സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ.

ഏത്ഥ ച “സീഹളദീപം ആഭതാ”തിആദിനാ അട്ഠകമാകരണസ്സ നിമിത്തം
ദസ്സേതി, “ദീപവാസിനമത്ഥായ സുജനസ്സ ച തുട്ഠത്ഥം ചിരട്ഠിതത്ഥഞ്ച
ധമ്മസ്സാ”തി ഏതേഹി പയോജനം, “സംയുത്താഗമവരസ്സ അത്ഥം
പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന പിണ്ഡത്ഥം, “അപനേത്ഥാന തതോഹം
സീഹളഭാസ”ന്തിആദിനാ “സാവത്ഥിപഭൂതീന”ന്തിആദിനാ “സീലകമാ”തിആദിനാ
ച കരണപ്പകാരം. ഹേട്ഠിമനികായേസു വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ ച വിചാരിതാനം
അത്ഥാനം അവിചാരണമ്പി ഹി ഇധ കരണപ്പകാരോ ഏവാതി.

ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. ദേവതാസംയുത്തം

൧. നളവല്ലോ

൧. ഓഘതരണസുത്തവണ്ണനാ

വിഭാഗവന്താനം സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനവസേനേവ ഹോതീതി പഠമം താവ സംയുത്തവഗ്ഗസുത്താദിവസേന സംയുത്താഗമസ്സ വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ത്വ സംയുത്താഗമോ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ തത്ത്വാതി യം വുത്തം - “സംയുത്താഗമവരസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി, തസ്ഥിം വചനേ. തത്ത്വാതി വാ “ഏതായ അട്ഠകമായ വിജാനാമ സംയുത്തനിസ്സിതം അത്ഥം”തി ഏത്ഥ യം സംയുത്തഗ്ഗഹണം കതം, തത്ത്വ. പഞ്ച വഗ്ഗാ ഏതസ്സാതി പഞ്ചവല്ലോ. അവയവേന വിഗ്ഗഹോ, സമുദായോ സമാസത്ഥോ.

ഇദാനി തം ആദിതോ പട്ഠായ സംവണ്ണേതുകാമോ അത്തനോ സംവണ്ണനായ തസ്സ പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേനേവ പവത്തഭാവം ദസ്സേതും, “തസ്സ വല്ലേസു സഗാമാവല്ലോ ആദീ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ യഥാപച്ചയം തത്ത്വ തത്ത്വ ദേസിതത്താ പഞ്ഞത്തത്താ ച വിപ്പകിണ്ണാനം ധമ്മവിനയാനം സങ്ഗഹേത്വാ ഗായനം കഥനം സങ്ഗീതി, മഹാവിസയത്താ പൂജനിയത്താ ച മഹതീ സങ്ഗീതി മഹാസങ്ഗീതി. പഠമാ മഹാസങ്ഗീതി പഠമമഹാസങ്ഗീതി, തസ്സാ പവത്തിതകാലോ പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലോ, തസ്ഥിം പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ.

നിദാതി ദേസനം ദേസകാലാദിവസേന അവിദിതം വിദിതം കത്വാ നിദസ്സേതീതി നിദാനം. യോ ലോകേ ഗന്ഥസ്സ ഉപോഗ്ഘാതോതി വുച്ചതി, സ്വായമേത്ഥ “ഏവം മേ സുത”തി-ആദികോ ഗന്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, ന പന “സനിദാനാഹം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേമീ”തിആദീസു (അം നിം ന.൧൨൩) വിധി അത്തജ്ജ്യാസയാദിദേസനുപ്പത്തിഹേതു. തേനേവാഹ - “ഏവം മേ സുതന്തി-ആദികം ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ വുത്തം നിദാനമാദീ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ യസ്സം പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേന സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ വിത്ഥാരതോ വത്തഞ്ചാ, സുമങ്ഗലവിലാസിനിയം പന അത്തനാ വിത്ഥാരിതത്താ തത്ത്വേവ ഗഹേതഞ്ചാതി ഇമിസ്സാ സംവണ്ണനായ മഹത്തം പരിഹരന്തോ “സാ പനേസാ”തിആദിമാഹ.

൧. ഏവം ബാഹിരനിദാനേ വത്തഞ്ചം അതിദിസിത്വാ ഇദാനി അബ്ഭന്തരനിദാനം ആദിതോ പട്ഠായ സംവണ്ണേതും “യം പനേത”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ യസ്ഥാ സംവണ്ണനം കരോന്തേന സംവണ്ണേതഞ്ചേ ധമ്മേ പദവിഭാഗം പദത്ത്വഞ്ച ദസ്സേത്വാ തതോ പരം പിണ്ഡത്ഥാദിദസ്സനവസേന സംവണ്ണനാ കാതഞ്ചാ, തസ്ഥാ പദാനി താവ ദസ്സേന്തോ “ഏവന്തി നിപാതപദ”തി-ആദിമാഹ. തത്ത്വ പദവിഭാഗോതി പദാനം വിസേസോ, ന പദവിഗ്ഗഹോ. അഥ വാ പദാനി ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോ. പദവിഗ്ഗഹോ ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോതി വാ ഏകസേസവസേന പദപദവിഗ്ഗഹാ പദവിഭാഗസദ്ദേന വുത്താതി വേദിതഞ്ചം. തത്ത്വ പദവിഗ്ഗഹോ “ജേതസ്സ വനം ജേതവന”തിആദിനാ സമാസപദേസു ദട്ഠഞ്ചോ.

അത്മതോതി പദത്മതോ. തം പന പദത്മം അത്മുദ്ധാരക്കമേന പഠമം
ഏവംസദസ്സ ദസ്സേനോ “ഏവംസദോ താവാ”തിആദിമാഹ. അവധാരണാദിതി
ഏതമ ആദി-സദേന ഇദമത്മപുച്ഛാപരിമാണാദിഅത്മാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.
തമാ ഹി “ഏവംഗതാനി പൂമുസിപ്പായതനാനി (ദീം നിം ൧.൧൬൩, ൧൬൪),
ഏവംവിയോ ഏവമാകാരോ”തി ച ആദിസു ഇദം-സദസ്സ അത്മേ ഏവം-സദോ.
ഗത-സദോ ഹി പകാരപരിയായോ, തമാ വിധാകാര-സദോ ച. തമാ ഹി
ഗതവിധആകാരസദേ ലോകിയാ പകാരത്മേ വദന്തി. “ഏവം സു തേ
സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ആമുത്തമാലാഭരണാ
ഓദാതവത്ഥവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗീഭൂതാ
പരിചാരേന്തി, സേയുമാപി തപം ഏതരഹി സാചരിയകോതി. നോ ഹിദം, ഭോ
ഗോതമാ”തിആദിസു (ദീം നിം ൧.൨൮൬) പുച്ഛായം, “ഏവം ലഹുപരിവത്തം
(അം നിം ൧.൪൮), ഏവമായുപരിയത്തോ”തി (പാരാം ൧൨) ച ആദിസു
പരിമാണേ.

നനു ച “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ,
ഏവമായുപരിയത്തോ”തി ഏതമ ഏവം-സദേന പുച്ഛനാകാരപരിമാണാകാരാനം
വുത്തത്താ ആകാരത്മോ ഏവ ഏവം-സദോതി? ന, വിസേസസബ്ഭാവതോ.
ആകാരമത്തവാചകോ ഹി ഏവം-സദോ, ആകാരത്മോതി അധിപ്പേതോ യമാ
“ഏവം ബ്യാഖോ”തിആദിസു, ന പന ആകാരവിസേസവാചകോ. ഏവഞ്ച
കത്വാ, “ഏവം ജാതേന മച്ചേനാ”തിആദിനി (ധം പം ൫൩) ഉപമാദിസു
ഉദാഹരണാനി ഉപപന്നാനി ഹോന്തി. തമാ ഹി “യമാപി...പേ... ബഹു”ന്തി (ധം
പം ൫൩)? ഏതമ പുപ്ഫരാസിട്ഠാനിയതോ മനുസ്സുപപത്തിസപ്പുരിസുപനിസ്സയ-
സദ്ധമ്മസ്സവന- യോനിസോമനസികാര-
ഭോഗസമ്പത്തിആദിദാനാദിപുണ്ണകിരിയഹേതുസമുദായതോ
സോഭാസുഗന്ധതാദിഗുണയോഗതോ മാലാഗുളസദിസിയോ പഹൂതാ
പുണ്ണകിരിയാ മരിതബ്ബസഭാവതായ മച്ചേന സത്തേന കത്തബ്ബാതി ജോതിതത്താ
പുപ്ഫരാസിമാലാഗുളാവ ഉപമാ, തേസം ഉപമാകാരോ യമാ-സദേന
അനിയമതോ വുത്തോതി “ഏവം-സദോ ഉപമാകാരനിഗമനത്മോ”തി വത്ഥം
യുത്തം, സോ പന ഉപമാകാരോ നിയമിയമാനോ അത്മതോ ഉപമാവ
ഹോതീതി ആഹ “ഉപമായം ആഗതോ”തി. തമാ “ഏവം ഇമിനാ ആകാരേന
അഭിക്ഖമിതബ്ബ”ന്തിആദിനാ ഉപദിസിയമാനായ സമണസാരൂപ്പായ
ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യോ തത്ഥ ഉപദിസനാകാരോ, സോ അത്മതോ ഉപദേസോ
ഏവാതി വുത്തം, “ഏവം തേ...പേ... ഉപദേസേ”തി. തമാ “ഏവമേതം ഭഗവാ,
ഏവമേതം സുഗതാ”തി ഏതമ ച ഭഗവതാ യമാവുത്തമത്ഥം അവിപരീതതോ
ജാനന്തേഹി കതം തത്ഥ സംവിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി ഹംസനം
ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം. യോ തത്ഥ സമ്പഹംസനാകാരോതി യോജേതബ്ബം.

ഏവമേവം പനായന്തി ഏതമ ഗരഹണാകാരോതി യോജേതബ്ബം, സോ ച
ഗരഹണാകാരോ വസലീതി-ആദിഖുംസനസദസന്നിധാനതോ ഇധ ഏവം-സദേന
പകാസിതോതി വിത്തായതി. യമാ ചേത്ഥ, ഏവം ഉപമാകാരാദയോപി
ഉപമാദിവസേന വുത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം സന്നിധാനതോതി ദട്ഠഞ്ചം.
ഏവം, ഭന്തേതി പന ധമ്മസ്സ സാധുക്കം സവനമനസികാരേ സന്നിയോജിതേഹി
ഭിക്ഖുഹി അത്തനോ തത്ഥ റിതഭാവസ്സ പടിജാനനവസേന വുത്തത്താ ഏതമ
ഏവം-സദോ “വചനസമ്പദിച്ചനത്മോ”തി വുത്തോ. തേന ഏവം, ഭന്തേതി സാധു,
ഭന്തേ, സുട്ഠം, ഭന്തേതി വുത്തം ഹോതി. ഏവഞ്ച വദേഹീതി യമാഹം വദാമി,

ഏവം സമം ആനന്ദം വദേഹീതി യോ ഏവം വദനാകാരോ ഇദാനി വത്തബ്ബോ, സോ ഏവം-സദേന നിദസ്സീയതീതി “നിദസ്സനത്ഥോ”തി വുത്തോതി. ഏവം നോതി ഏത്ഥാപി നേസം യമാവുത്തയമ്മാനം അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേ സന്നിടാനജനനത്ഥം അനുമാതിഗഹണവസേന “സംവത്തന്തി വാ നോ വാ, കഥം വോ ഏത്ഥ ഹോതീ”തി പുച്ഛായ കതായ “ഏവം നോ ഏത്ഥ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ തദാകാരസന്നിടാനം ഏവം-സദേന വിഭാവിതന്തി വിത്തായതി. സോ പന തേസം യമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ അവധാരണത്ഥോ ഹോതീതി ആഹ - “ഏവം നോ ഏത്ഥ ഹോതീതിആദിസു അവധാരണേ”തി.

നാനാനയനിപുണന്തി ഏകത്തനാനത്തഅബ്ബാപാരഏവംയമ്മതാസഞ്ചാതാ, നന്ദിയാവട്ടതിപുക്ഖലസീഹവിക്ഖിളിതഅകുസദിസാലോചനസഞ്ചാതാ വാ ആധാരാഭിഭേദവസേന നാനാവിധാ നയാ നാനായാ. നയാ വാ പാളിഗതിയോ താ ച പത്തത്തിഅനുപത്തത്തിആദിവസേന സംകിലേസഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയവോമിസ്സകാദിവസേന കുസലാദിവസേന ഖണ്ഡാദിവസേന സഞ്ചാദിവസേന സമയവിമുത്താദിവസേന റപനാദിവസേന കുസലമൂലാദിവസേന തികപ്പടാനാദിവസേന ച നാനപ്പകാരാതി നാനായാ, തേഹി നിപുണം സഞ്ചാ സുഖമന്തി നാനാനയനിപുണം. ആസയോവ അജ്ജന്ധാസയോ, തേ ച സസ്സതാഭിഭേദേന തത്ഥ ച അപ്പരജക്ഖതാഭിഭേദേന അനേകേ, അത്തജ്ജന്ധാസയാദയോ ഏവ വാ സമുടാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി അനേകജ്ജന്ധാസയസമുടാനം . അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമ്പന്നന്തി അത്ഥബ്ബഞ്ജനപരിപുണ്ണം ഉപനേതബ്ബാഭാവതോ, സങ്കാസനപകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപത്തത്തിവസേന ഛരഹി അത്ഥപദേഹി അക്ഖരപദബ്ബഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേസവസേന ഛരഹി ബ്ബഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതന്തി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

വിവിധപാടിഹാരിയന്തി ഏത്ഥ പാടിഹാരിയപദസ്സ വചനത്ഥം (ഉദാ° അട്ഠ° ൧; ഇതിവു° അട്ഠ° നിദാനവണ്ണനാ; യ° സ° മൂലടീ° ൨) “പടിപക്ഖഹരണത്തോ രാഗാദികിലേസാപനയനത്തോ പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി. ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ ന സന്തി യേ ഹരിതബ്ബാ, പുമുജ്ജനാനമ്പി വിഗതൂപക്കിലേസേ അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്മാ തത്ഥ പവത്തവോഹാരേന ച ന സക്കാ ഇയ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്തും. സചേ പന മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോ വേനേയുഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണത്തോ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുത്തം, ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ വാ ഭഗവതോ ച സാസനസ്സ ച പടിപക്ഖാ തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണത്തോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്ഥഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി ഹരിതാ അപനീതാ ഹോന്തീതി. പടീതി വാ അയം സദോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠമ്ഹി, അത്തോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു (സു° നി° ൯൮൫; ചുളനി° വത്ഥുഗാഥാ ൪) വിയ, തസ്മാ സമാഹിതേ ചിത്തേ വിഗതൂപക്കിലേസേ കതകിച്ചേന പച്ഛാഹരിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി പടിഹാരിയം, അത്തനോ വാ ഉപക്കിലേസേസു ചതുത്ഥജ്ജന്ധാനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം പടിഹാരിയം, ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീയോ ച വിഗതൂപക്കിലേസേന കതകിച്ചേന ച സത്തഹിതത്ഥം പുന പവത്തേതബ്ബാ, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപത്തിലേസേസു പരസത്താനം ഉപക്കിലേസഹരണാനി ഹോന്തീതി

പടിഹാരിയാനി ഭവന്തി, പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം. പടിഹാരിയേ വാ ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിസമുദായേ ഭവം ഏകേകം പാടിഹാരിയന്തി വുച്ചതി. പടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ഞാനം മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ത്വ ജാതം, തസ്സമിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം. തസ്സ പന ഇദ്ധിആദിഭേദേന വിസയഭേദേന ച ബഹുവിധസ്സ ഭഗവതോ ദേസനായം ലബ്ഭമാനത്താ ആഹ “വിവിധപാടിഹാരിയ”ന്തി.

ന അഞ്ചത്ഥമാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ ന അഞ്ചത്ഥമാതി അത്ഥോ, ന പന ഭഗവതോ ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭാവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സബ്ബപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിഞ്ചാതു”ന്തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഭവതി, ധാരണബലദസ്സനഞ്ച ന വിരുജ്ജ്ഞതി സുതാകാരഅവിരജ്ജ്ഞനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ന ഹേത്ഥ അത്ഥന്തരതാപരിഹാരോ ദിന്നസ്വി അത്ഥാനം ഏകവിസയത്താ. ഇതരത്ഥാ മേരോ ഭഗവതോ ദേസനായ സബ്ബത്ഥാ പടിഗുഹണേ സമത്ഥോ അസമത്ഥോ ചാതി ആപജ്ജേയ്യാതി.

“യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ”തി ഏവം വുത്തായ നിയകജ്ജ്ഞതസഞ്ചാതായ സസന്തതിയാ വത്തനതോ തിവിധോപി മേ-സദ്ദോ കിഞ്ചാപി ഏകസ്സമിം ഏവ അത്ഥേ ദിസ്സതി, കരണസമ്പദാനസാമിനിദ്ദേസവസേന പന വിജ്ജമാനം ഭേദം സന്ധായാഹ, “മേ-സദ്ദോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതീ”തി.

കിഞ്ചാപി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി, ജോതകഭാവതോ പന സതിപി തസ്സമിം സുത-സദ്ദോ ഏവ തം തം അത്തം വദതീതി അനുപസഗ്ഗസ്സ സുത-സദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സുപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജ്ഞതീതി ദസ്സേന്തോ “സുപസഗ്ഗോ അനുപസഗ്ഗോ ചാ”തിആദിമാഹ. അസ്സാതി സുത-സദ്ദസ്സ. കമ്മഭാവസാധനാനി ഇയ സുതസദ്ദേ സമ്ഭവന്തിതി വുത്തം “ഉപധാരിതന്തി വാ ഉപധാരണന്തി വാ അത്ഥോ”തി. മയാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ മേ-സദ്ദസ്സ കത്തുവസേന കരണനിദ്ദേസോ, തദാതി അത്ഥോ. മമാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ സമ്ബന്ധവസേന സാമിനിദ്ദേസോ, തദാ.

സുത-സദ്ദസന്നിധാനേ പയുത്തേന ഏവം-സദ്ദേന സവനകിരിയാജോതകേന ഭവിതബ്ബന്തി വുത്തം “ഏവന്തി സോതവിഞ്ചാണാദിവിഞ്ചാണകിച്ചനിദസ്സന”ന്തി. ആദി-സദ്ദേന സമ്പടിച്ഛനാദിനം പഞ്ചധാരികവിഞ്ചാണാനം തദഭിന്നീഹടാനഞ്ച മനോധാരികവിഞ്ചാണാനം ഗഹണം വേദിതബ്ബം. സബ്ബേസസ്വി വാക്യാനം ഏവകാരത്ഥസഹിതത്താ “സുത”ന്തി ഏതസ്സ സുതമേവാതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. ഏതേന അവധാരണേന നിരാസങ്കതം ദസ്സേതി. യഥാ ച സുതം സുതമേവാതി നിയമേതബ്ബം, തം സമ്മാ സുതം ഹോതീതി ആഹ “അനുനാനധികാവിപരീതഗുഹണനിദസ്സന”ന്തി. അഥ വാ സദ്ദന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദ്ദോ അത്ഥം വദതീതി സുതന്തി അസുതം ന ഹോതീതി അയമേതസ്സ അത്ഥോതി വുത്തം “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. ഇമിനാ ദിട്ഠാദിവിനിവത്തനം കരോതി.

ഇദം വുത്തം ഹോതി - ന ഇദം മയാ ദിട്ഠം, ന സയമ്ഭൂതാണേന സച്ഛികതം, അഥ ഖോ സുതം, തഞ്ച ഖോ സമ്മദേവാതി. തേനേവാഹ “അനുനാനധികാവിപരീതഗുഹണനിദസ്സന”ന്തി. അവധാരണത്ഥേ വാ ഏവം-സദ്ദേ അയമത്ഥയോജനാ കരിയതീതി തദപേക്ഖസ്സ സുത-സദ്ദസ്സ അയമത്ഥോ വുത്തോ “അസ്സവനഭാവപടിക്ഖേപതോ”തി. തേനേവാഹ

“അനൂനാനധികാവിപരീതഗൃഹണനിദസ്സന”തി. സവനസദ്യോ ചേത്ഥ കമ്മത്ഥോ വേദിതബ്ബോ “സുയ്യതീ”തി.

ഏവം സവനഹേതുസവനവിസേസവസേന പദത്തയസ്സ ഏകേന പകാരേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതാ ഇദാനി പകാരന്തരേഹി തം ദസ്സേതും “തമാ ഏവ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്സാതി യാ സാ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനാകാരേന പവത്താ മനോഭാരവിത്താണവീമി, തസ്സാ. സാ ഹി നാനപ്പകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തേതും സമത്ഥാ. തമാ ച വുത്തം “സോതദ്ധാരാനുസാരേനാ”തി. നാനപ്പകാരേനാതി വക്ഖമാനാനം അനേകവിഹിതാനം ബൃജ്ജനത്ഥഗൃഹണാനം നാനാകാരേന. ഏതേന ഇമിസ്സാ യോജനായ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദ്യോ ഗഹിതോതി ദീപേതി. പവത്തിഭാവപ്പകാസനന്തി പവത്തിയാ അത്ഥിതാപകാസനം. സുതന്തി ധമ്മപ്പകാസനന്തി യസ്ഥിം ആരമ്മണേ വുത്തപ്പകാരാ വിത്താണവീമി നാനപ്പകാരേന പവത്താ, തസ്സ ധമ്മത്താ വുത്തം, ന സുത-സദ്യസ്സ ധമ്മത്ഥത്താ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടീകരണം “അയം ഹേത്ഥാ”തിആദി. തത്ഥ വിത്താണവീമിയാതി കരണത്ഥേ കരണവചനം, മയാതി കത്തുഅത്ഥേ.

ഏവന്തി നിദിസിതബ്ബപ്പകാസനന്തി നിദസ്സനത്ഥമേവം സദ്യം ഗഹേത്ഥാ വുത്തം നിദസ്സേതബ്ബസ്സ നിദിസിതബ്ബത്താഭാവഭാവതോ. തേന ഏവം-സദ്യേന സകലമ്പി സുത്തം പച്ചാമട്ഠന്തി ദസ്സേതി. സുത-സദ്യസ്സ കിരിയാസദ്യത്താ സവനകിരിയായ ച സാധാരണവിത്താണപ്പബന്ധപടിബദ്ധത്താ തത്ഥ ച പുഗ്ഗലവോഹാരോതി വുത്തം “സുതന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചപ്പകാസന”തി. ന ഹി പുഗ്ഗലവോഹാരരഹിതേ ധമ്മപ്പബന്ധേ സവനകിരിയാ ലബ്ഭതീതി.

യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സാതിആദിപി ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്ഥാ പുരിമയോജനായ അത്ഥത്ഥാ അത്ഥയോജനം ദസ്സേതും വുത്തം. തത്ഥ ആകാരപത്തേത്തിതി ഉപാദാപത്തേത്തി ഏവ ധമ്മാനം പവത്തിആകാരൂപാദാനവസേന തമാ വുത്താ. സുതന്തി വിസയനിദ്ദേസോതി സോതബ്ബഭൂതോ ധമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുപുഗ്ഗലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനന്തി കത്ഥാ വുത്തം. ചിത്തസന്താനവിനിമുത്തസ്സ പരമത്ഥതോ കസ്സചി കത്തു അഭാവേപി സദ്യവോഹാരേന ബുദ്ധിപരികപ്പിതഭേദവചനിച്ചായ ചിത്തസന്താനതോ അത്ഥം വിധ തംസമങ്ഗിം കത്ഥാ വുത്തം “ചിത്തസന്താനേന തംസമങ്ഗീനോ”തി. സവനകിരിയാവിസയോപി സോതബ്ബധമ്മോ സവനകിരിയാവസേന പവത്തചിത്തസന്താനസ്സ ഇധ പരമത്ഥതോ കത്തുഭാവതോ, സവനവസേന ചിത്തപ്പവത്തിയാ ഏവ വാ സവനകിരിയാഭാവതോ തംകിരിയാകത്തു ച വിസയോ ഹോതീതി വുത്തം “തംസമങ്ഗീനോ കത്തുവിസയേ”തി. സുതാകാരസ്സ ച മേരസ്സ സമ്മാനിച്ചിതഭാവതോ ആഹ “ഗഹണസന്നിട്ഠാന”തി. ഏതേന വാ അവധാരണത്ഥം ഏവം-സദ്യം ഗഹേത്ഥാ അയമത്ഥയോജനാ കതാതി ദട്ഠബ്ബം.

പുബ്ബേ സുതാനം നാനാവിഹിതാനം സുത്തസങ്ഖാതാനം അത്ഥബൃജ്ജനാനം ഉപധാരിതരൂപസ്സ ആകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ, അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവോ ഏവം-സദ്യോതി തദാകാരാദിഉപധാരണസ്സ പുഗ്ഗലപത്തേത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതധമ്മപ്പബന്ധബ്യാപാരതായ വുത്തം “ഏവന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചനിദ്ദേസോ”തി. സവനകിരിയാ പന പുഗ്ഗലവാദിനോപി വിത്താണനിരപേക്ഖാ നത്ഥിതി വിസേസതോ വിത്താണബ്യാപാരോതി ആഹ

“സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദ്രേസോ”തി. മേതി സദൃപ്പവത്തിയാ ഏകന്തേനേവ സത്തവിസയത്താ വിത്താണകിച്ചസ്സ ച തത്ത്വേവ സമോദഹിതബ്ബതോ “മേതി ഉഭയകിച്ചയുത്തപുഗ്ഗലനിദ്രേസോ”തി വുത്തം. അവിജ്ജമാനപത്തത്തിവിജ്ജമാനപത്തത്തിസഭാവാ യമാക്കമം ഏവം-സദസുത-സദാനം അത്ഥാതി തേ ത്ഥാരൂപ-പത്തത്തി-ഉപാദാനഭൂത-ധമ്മപ്പബന്ധബ്യാപാരഭാവേന ദസ്സേനോ ആഹ - “ഏവന്തി പുഗ്ഗലകിച്ചനിദ്രേസോ, സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദ്രേസോ”തി. ഏതഥ ച കരണകിരിയാകത്തുകമ്മ-വിസേസപ്പകാസനവസേന പുഗ്ഗലബ്യാപാരവിസയ-പുഗ്ഗലബ്യാപാരനിദസ്സനവസേന ഗഹണാകാരഗാഹകതബ്ബിസയവിസേസനിദ്രേസവസേന കത്തുകരണബ്യാപാര-കത്തുനിദ്രേസവസേന ച ദുതിയാദയോ ചതസ്സോ അത്ഥയോജനാ ദസ്സിതാതി ദട്ഠബ്ബം.

സബ്ബസ്സപി സദാധിഗമനീയസ്സ അത്ഥസ്സ പത്തത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബ്ബത്താ സബ്ബപത്തത്തിനഞ്ച വിജ്ജമാനാദിവസേന ഛരസു പത്തത്തിഭേദേസു അന്തോഗധത്താ തേസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പത്തത്തിനം സരൂപം നിദ്ധാരേനോ ആഹ “ഏവന്തി ച മേതി ചാ”തിആദി. തത്ഥ ഏവന്തി ച മേതി ച വുച്ചമാനസ്സ അത്ഥസ്സ ആകാരാദിനോ ധമ്മാനം അസലക്ഖണഭാവതോ അവിജ്ജമാനപത്തത്തിഭാവോതി ആഹ “സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന അവിജ്ജമാനപത്തത്തി”തി. തത്ഥ സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേനാതി ഭൂതത്ഥഉത്തമത്ഥവസേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യോ മായാമരീചിആദയോ വിയ അഭൂതത്ത്വോ, അനുസ്സവാദീഹി ഗഹേതബ്ബോ വിയ അനുത്തമത്ത്വോ ച ന ഹോതി, സോ രൂപസദാദിസഭാവോ, രൂപ്പനാനുഭവനാദിസഭാവോ വാ അത്ത്വോ സച്ചികട്ഠോ പരമത്ത്വോ ചാതി വുച്ചതി, ന ത്ഥാ ഏവം മേതി പദാനം അത്ത്വോതി. ഏതമേവത്ഥം പാക്കടരം കാതും “കിഞ്ഛേതത്ത്വ”ന്തിആദി വുത്തം. സുതന്തി പന സദായതനം സന്ധായാഹ “വിജ്ജമാനപത്തത്തി”തി. തേനേവ ഹി “യഞ്ഛി തം ഏതഥ സോതേന ഉപലദ്ധ”ന്തി വുത്തം. സോതദ്വാരാനുസാരേന ഉപലദ്ധന്തി പന വുത്തേ അത്ഥബ്ബഞ്ജനാദി സബ്ബം ലബ്ഭതീതി. തം തം ഉപാദായ വത്തബ്ബതോതി സോതപഥമാഗതേ ധമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരാദിനോ പച്ചാമസനവസേന ഏവന്തി, സസന്തതിപരിയാപണേ ഖണ്ഡേ ഉപാദായ മേതി വത്തബ്ബത്താതി അത്ത്വോ. ദിട്ഠാദിസഭാവരഹിതേ സദായതനേ പവത്തമാനോപി സുതവോഹാരോ “ദുതിയം തതിയ”ന്തിആദികോ വിയ പഠമാദിനി ദിട്ഠമുതവിത്താതേ അപേക്ഖിത്വാ പവത്തോതി ആഹ “ദിട്ഠാദിനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബതോ”തി. അസുതം ന ഹോതീതി ഹി സുതന്തി പകാസിതോയമത്ത്വോതി.

അത്തനാ പടിവിദ്ധാ സുത്തസ്സ പകാരവിസേസാ ഏവന്തി മേരേന പച്ചാമട്ഠാതി ആഹ “അസമ്മോഹം ദീപേതീ”തി. നാനപ്പകാരപടിവേധസമത്ത്വോ ഹോതീതി ഏതേന വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ നാനപ്പകാരതം ദുപ്പടിവിജ്ജയതഞ്ച ദസ്സേതി. സുതസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതീതി സുതാകാരസ്സ യാമാവതോ ദസ്സിയമാനത്താ വുത്തം. അസമ്മോഹേനാതി സമ്മോഹാഭാവേന, പത്തായ ഏവ വാ സവനകാലസമ്ഭൂതായ തദുത്തരകാലപത്താസിദ്ധി . ഏവം അസമ്മോസേനാതി ഏത്ഥാപി വത്തബ്ബം. ബ്ബഞ്ജനാനം പടിവിജ്ജയിതബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ യമാസുതധാരണമേവ തത്ഥ കരണീയന്തി സതിയാ ബ്യാപാരോ അധികോ, പത്താ തത്ഥ ഗുണീഭൂതാതി വുത്തം “പത്താപുബ്ബങ്ഗമായാ”തിആദി പത്തായ പുബ്ബങ്ഗമാതി കത്വാ. പുബ്ബങ്ഗമതാ ചേത്ഥ പധാനതാ “മനോപുബ്ബങ്ഗമാ”തിആദിസു വിയ. പുബ്ബങ്ഗമതായ വാ

ചക്രവിഞ്ചിതാണാദീസു ആവജ്ജനാദീനം വിയ അപ്യാനത്തേ പഞ്ഞാ
പുണ്ണഗമാ ഏതിസ്സാതി അയമ്പി അത്ഥോ യുജ്ജതി, ഏവം സതി
പുണ്ണഗമായാതി ഏത്ഥാപി വുത്തവിപരിയായേന യമാസമ്ഭവം അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ. അത്ഥബ്ബുഞ്ജനസമ്പന്നസ്സാതി അത്ഥബ്ബുഞ്ജനപരിപുണ്ണസ്സ ,
സങ്കാസന-പകാസന-വിവരണ-വിഭജന-ഉത്താനീകരണപഞ്ഞത്തിവസേന ഛരഹി
അത്ഥപദേഹി, അക്ഖരപദബ്ബുഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദ്രേസവസേന ഛരഹി
ബ്ബുഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതസ്സാതി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

യോനിസോ മനസികാരം ദീപേതി ഏവം-സദേന വുച്ചമാനാനം
ആകാരനിദ്രസ്സനാവധാരണത്ഥാനം അവിപരിതസദ്ധമ്മവിസയത്താതി അധിപ്പായോ.
അവിക്ഖേപം ദീപേതീതി “ഓഘതരണസുത്തം കത്ഥ
ഭാസിത”തിആദിപുച്ഛാവസേന പകരണപ്പവത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ
സവനം സമാധാനമന്തരേന ന സമ്ഭവതിതി കത്ഥാ വുത്തം.
വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സാതിആദി തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനവസേന വുത്തം.
സബ്ബസമ്പത്തിയാതി അത്ഥബ്ബുഞ്ജനദേസക-പയോജനാദിസമ്പത്തിയാ.
അവിപരിതസദ്ധമ്മവിസയേഹി വിയ ആകാരനിദ്രസ്സനാവധാരണത്ഥേഹി
യോനിസോമനസികാരസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സവനേന വിയ ച അവിക്ഖേപസ്സ യഥാ
യോനിസോമനസികാരേന ഫലഭൂതേന അത്തസമ്മാപണിധിപുണ്ണേകതപുണ്ണത്താനം
സിദ്ധി വുത്താ തദവിനാഭാവതോ, ഏവം അവിക്ഖേപേനേവ ഫലഭൂതേന
കാരണഭൂതാനം സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസൂപനിസ്സയാനം സിദ്ധി ദസ്സേതബ്ബാ സിയാ
അസ്സുതവതോ സപ്പുരിസൂപനിസ്സയരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ. “ന ഹി
വിക്ഖിത്തചിത്തോ”തിആദിനാ സമത്ഥനവചനേന പന അവിക്ഖേപേന
കാരണഭൂതേന സപ്പുരിസൂപനിസ്സയേന ച ഫലഭൂതസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ സിദ്ധി
ദസ്സിതാ. അയം പന്നേത്ഥ അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ,
സദ്ധമ്മസ്സവനസപ്പുരിസൂപനിസ്സയാ ന ഏകന്തേന അവിക്ഖേപസ്സ കാരണം
ബാഹിരങ്ഗത്താ. അവിക്ഖേപോ പന സപ്പുരിസൂപനിസ്സയോ വിയ
സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ഏകന്തകാരണന്തി, ഏവമ്പി അവിക്ഖേപേന
സപ്പുരിസൂപനിസ്സയസിദ്ധിജോതനാ ന സമത്ഥിതാവ, നോ ന സമത്ഥിതാ
വിക്ഖിത്തചിത്താനം സപ്പുരിസപയിരുപാസനാഭാവസ്സ അത്ഥസിദ്ധിതോ. ഏത്ഥ
ച പുരിമം ഫലേന കാരണസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം നദീപൂരേന വിയ ഉപരി
വുട്ഠിസബ്ഭാവസ്സ. ദുതിയം കാരണേന ഫലസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം
ഏകന്തവസ്സിനാ വിയ മേഘവുട്ഠാനേന വുട്ഠിപ്പവത്തിയാ.

ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബ്ബുഞ്ജനപദേദ-പരിച്ഛേദവസേന
സകലസാസനസമ്പത്തി-ഓഗാഹനാകാരോ നിരവസേസപരഹിത-
പാരിപൂരികാരണന്തി വുത്തം “ഏവം ഭദ്രകോ ആകാരോ”തി. യസ്ഥാ ന
ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ . പച്ഛിമചക്ഷേദയസമ്പത്തിന്തി അത്തസമ്മാപണിധി-
പുണ്ണേകതപുണ്ണതാ-സങ്ഖാതം ഗുണദ്വയം. അപരാപരവുത്തിയാ ചേത്ഥ
ചക്ഷേദാവോ, ചരന്തി ഏതേഹി സത്താ, സമ്പത്തിഭവേസ്മുതി വാ . യേ സന്ധായ
വുത്തം “ചത്താരിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ചക്കാനി, യേഹി സമന്നാഗതാനം
ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്ഷം വത്തതീ”തിആദി (അ° നി° ൪.൩൧).
പുരിമപച്ഛിമഭാവോ ചേത്ഥ ദേസനക്കമവസേന ദട്ഠബ്ബോ.
പച്ഛിമചക്ഷേദയസിദ്ധിയാതി പച്ഛിമചക്ഷേദയസ്സ ച അത്ഥിതായ.
സമ്മാപണിഹിതത്തോ പുണ്ണേ ച കതപുണ്ണോ സുദ്ധാസയോ ഹോതി
തദസുദ്ധിഹേതുനം കിലേസാനം ദുരിഭാവതോതി ആഹ “ആസയസുദ്ധിസിദ്ധാ
ഹോതീ”തി. തഥാ ഹി വുത്തം - “സമ്മാപണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം

തതോ കരേ"തി (ധം പം ര്ന) "കതപുഞ്ഞോസി, ത്വം ആനന്ദ, പധാനമനുയുഞ്ജ, വിപ്പം ഹോഹിസി അനാസവോ"തി (ദീം നിം ൨.൨൦൭) ച. തേനേവാഹ "ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബ്യത്തിസിദ്ധി"തി. പയോഗസുദ്ധിയാതി യോനിസോമനസികാരപുബ്ബുണ്ഡമസ്സ ധമ്മസ്സവനപയോഗസ്സ വിസദഭാവേന. തഥാ ചാഹ "ആഗമബ്യത്തിസിദ്ധി"തി, സബ്ബസ്സ വാ കായവചിപയോഗസ്സ നിദ്ദോസഭാവേന. പരിസുദ്ധകായവചിപയോഗോ ഹി വിപ്പടിസാരാഭാവതോ അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരദോ ഹോതിതി.

നാനപ്പകാരപടിവേദിപകേനാതിആദിനാ അത്ഥബ്യഞ്ജനേസു മേരസ്സ ഏവം-സദസുത-സദാനം അസമ്മോഹാസമ്മോസദീപനതോ ചതുപടിസമ്ഭിദാവസേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതി. തത്ഥ സോതബ്ബഭേദപടിവേദിപകേനാതി ഏതേന അയം സുത-സദ്ദോ ഏവം-സദസന്നിധാനതോ, വക്ഖമാനാപേക്ഖായ വാ സാമഞ്ഞേനേവ സോതബ്ബധമ്മവിസേസം ആമസതീതി ദീപേതി. മനോദിട്ഠിഹി പരിയത്തിധമ്മാനം അനുപേക്ഖനസുപ്പടിവേധാ വിസേസതോ മനസികാരപടിബദ്ധാതി തേ വുത്തനയേന യോനിസോമനസികാരദീപകേന ഏവം സദ്ദേന യോജേത്വാ, സവനധാരണവചിപരിചയാ പരിയത്തിധമ്മാനം വിസേസേന സോതാവധാനപടിബദ്ധാതി തേ വുത്തനയേന അവിക്ഖേപദീപകേന സുത-സദ്ദേന യോജേത്വാ ദസ്സേന്തോ സാസനസമ്പത്തിയാ ധമ്മസ്സവനേ ഉസ്സാഹം ജനേതി. തത്ഥ ധമ്മാതി പരിയത്തിധമ്മാ. മനസാ അനുപേക്ഖിതാതി "ഇധ സീലം കമിതം, ഇധ സമാധി, ഇധ പഞ്ഞാ, ഏത്തകാ ഏത്ഥ അനുസന്ധിയോ"തിആദിനാ നയേന മനസാ അനുപേക്ഖിതാ. ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി ഭൂതായ, ഞാതപരിഞ്ഞാസഞ്ചാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തരൂപാരൂപധമ്മേ "ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ"ന്തിആദിനാ സുട്ഠു വവത്ഥപേത്വാ പടിവിദ്ധാ.

സകലേന വചനേനാതി പുബ്ബേ തീഹി പദേഹി വിസും വിസും യോജിതത്താ വുത്തം. അത്തനോ അദഹന്തോതി "മമേദ"ന്തി അത്തനി അട്ഠപേന്തോ. ഭുമ്മത്ഥേ ചേതം സാമിവചനം. അസപ്പുരിസഭൂമിന്തി അകതഞ്ഞുതം. "ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്വാ അത്തനോ ദഹതീ"തി (പാരാൺ ൧൯൭) ഏവം വുത്തം അനരിയവോഹാരാവത്ഥം, സാ ഏവ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ അസദ്ധമ്മോ . നനു ച ആനന്ദത്ഥേരസ്സ "മമേദം വചന"ന്തി അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥേരാദിനഞ്ച തദാസകായ അഭാവതോ അസപ്പുരിസഭൂമി-സമതിക്കമാദിവചനം നിരത്ഥകന്തി? നയിദമേവം. "ഏവം മേ സുത"ന്തി വദന്തേന അയമ്പി അത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദസ്സനതോ. കേചി പന "ദേവതാനം പരിവിതക്കാപേക്ഖം തമാവചനന്തി ഏദിസി ചോദനാ അനവകാസാ"തി വദന്തി. തസ്ഥിം കിര ഖണേ ഏകച്ചാനം ദേവതാനം ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി "ഭഗവാ ച പരിനിബ്ബുതോ, അയഞ്ച ആയസ്ഥാ ദേസനാകുസലോ ഇദാനി ധമ്മം ദേസേതി, സകൃകുലപ്പസുതോ തമാഗതസ്സ ഭാതാ ചുളപിതുപുത്തോ. കിം നു ഖോ സയം സച്ഛികതം ധമ്മം ദേസേതി? ഉദാഹു ഭഗവതോ ഏവ വചനം യമാസുത"ന്തി, ഏവം തദാസകിതപ്പകാരതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമോക്കമാദിതോ അതിക്കമാദി വിഭാവിതന്തി. അപ്പേതീതി നിദസ്സേതി. ദിട്ഠധമ്മിക-സമ്പരായിക-പരമത്ഥേസു യമാരഹം സത്തേ നേതീതി നേന്തി, ധമ്മോ ഏവ നേന്തി ധമ്മനേന്തി.

ദജ്ജഹതരനിവിട്ഠാ വിചികിച്ഛാ കഞ്ചാ, നാതിസംസപ്പനാ മതിഭേദമത്താ വിമതി. അസ്സദ്ധിയം വിനാസേതീതി ഭഗവതാ ഭാസിതത്താ സമ്മുഖാവസ്സ

പടിഗൃഹിതത്താ ഖലിതദുരുത്താദിഗഹണഭോസാഭാവതോ ച. ഏതഥ ച പമാദയോ തിസ്സോ അത്ഥയോജനാ ആകാരാദിഅത്ഥേസു അഗൃഹിതവിസേസമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്യാ ദസ്സിതാ, തതോ പരാ ചതസ്സോ ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്യാ വിഭാവിതാ. പച്ഛിമാ പന തിസ്സോ യമാക്കമം ആകാരത്ഥം നിദസ്സനത്ഥം അവധാരണത്ഥഞ്ച ഏവം-സദും ഗഹേത്യാ യോജിതാതി ദട്ഠഞ്ച.

ഏക-സദോ അത്തസേട്ഠഅസഹായസഞ്ചയാദീസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവാദന്തി”തിആദീസു (മ് നി് ന.൨൭) അത്തത്ഥേ ദിസ്സതി. “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൨൨൮; പാരാ ൧൧) സേട്ഠോ, “ഏകോ വുപകട്ഠോ”തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൪൦൫) അസഹായേ, “ഏകോവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഖണോ ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു (അ് നി് ൮.൨൯) സഞ്ചയായം. ഇധാപി സഞ്ചയായന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഏകന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദ്രേസോ”തി. കാലഞ്ച സമയഞ്ചാതി യുത്തകാലഞ്ച പച്ചയസാമഗ്ഗിഞ്ച. ഖണോതി ഓകാസോ. തഥാഗതുപ്പാദാദികോ ഹി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഓകാസോ തപ്പച്ചയസ്സ പടിലാഭഹേതുത്താ. ഖണോ ഏവ ച സമയോ, യോ ഖണോതി ച സമയോതി ച വുച്ചതി, സോ ഏകോ ഏവാതി ഹി അത്ഥോ. മഹാസമയോതി മഹാസമൂഹോ. സമയോപിഖോതി സിക്ഖാപദപൂരണസ്സ ഹേതുപി. സമയപ്പവാദകേതി ദിട്ഠിപ്പവാദകേ. തത്ഥ ഹി നിസിന്നാ തിത്ഥിയാ അത്തനോ അത്തനോ സമയം പവാദന്തി. അത്ഥാഭിസമയാതി ഹിതപടിലാഭാ. അഭിസമേതഞ്ചോതി അഭിസമയോ, അഭിസമയോ അത്ഥോ അഭിസമയത്ഥോതി പിളനാദീനി അഭിസമേതഞ്ചഭാവേന ഏകീഭാവം ഉപനേത്യാ വുത്താനി. അഭിസമയസ്സ വാ പടിവേധസ്സ വിസയഭൂതോ അത്ഥോ അഭിസമയത്ഥോതി താനേവ തഥാ ഏകത്തേന വുത്താനി. തത്ഥ പിളനം ദുക്ഖസച്ചസ്സ തംസമങ്ഗിനോ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം, സന്താപോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്താപനം പരിദഹനം.

തത്ഥ സഹകാരികാരണം സന്നിജ്ജ്വം സമേതി സമവേതീതി സമയോ, സമവായോ. സമേതി സമാഗച്ഛതി ഏതഥ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം തദാധാരപുഗ്ഗലേഹിതി സമയോ, ഖണോ. സമേതി ഏതഥ, ഏതേന വാ സംഗച്ഛതി സത്തോ, സഭാവധമ്മോ വാ സഹജാതാദീഹി, ഉപ്പാദാദീഹി വാതി സമയോ, കാലോ. ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ അത്ഥതോ അഭൂതോപി ഹി കാലോ ധമ്മപ്പവത്തിയാ അധികരണം കരണം വിയ ച പരികപ്പനാമത്തസിദ്ധേന രൂപേന വോഹരീയതീതി. സമം, സഹ വാ അവയവാനം അയനം പവത്തി അവട്ഠാനന്തി സമയോ, സമൂഹോ യഥാ “സമുദായോ”തി. അവയവസഹാവട്ഠാനമേവ ഹി സമൂഹോതി. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ ഏതി ഫലം ഏതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തതി ചാതി സമയോ, ഹേതു യഥാ “സമുദയോ”തി. സമേതി സംയോജനഭാവതോ സമ്ബന്ധോ ഏതി അത്തനോ വിസയേ പവത്തതി, ദജ്ഘഗൃഹണഭാവതോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തന്തി സത്താ യമാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോ, ദിട്ഠി. ദിട്ഠിസംയോജനേന ഹി സത്താ അതിവിയ ബജ്ജന്തീതി. സമിതി സംഗതി സമോധാനന്തി സമയോ, പടിലാഭോ. സമസ്സ നിരോധസ്സ യാനം, സമ്മാ വാ യാനം അപഗമോ അപവത്തി സമയോ, പഹാനം. അഭിമുഖം ഞാണേന സമ്മാ ഏതഞ്ചോ അധിഗന്തഞ്ചോതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതോ സഭാവോ.

അഭിമുഖഭാവേന സമ്മാ ഏതി ഗച്ഛതി ബുജ്ജ്ഞതീതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവാവബോധോ . ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ സമയസദുപ്ಪവത്തി വേദിതബ്ബാ. സമയസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ അഭിസമയസദുസ്സ ഉദാഹരണം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. അസ്സാതി സമയസദുസ്സ. കാലോ അത്ഥോ സമവായാദിനം അത്ഥാനം ഇധ അസമഭവതോ ദേസദേസകപരിസാനം വിയ സുത്തസ്സ നിദാനഭാവേന കാലസ്സ അപദിസിതബ്ബതോ ച.

കസ്ഥാ പന്നേതമ അനിയമിതവസേനേവ കാലോ നിദിട്ഠോ? ന ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമിതോതി ആഹ “തത്ഥ കിഞ്ചാപീ”തിആദി. ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമം അകത്ഥാ സമയസദുസ്സ വചനേ അയമ്പി ഗുണോ ലഭോ ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “യേ വാ ഇമേ”തിആദിമാഹ. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരസമയോ ദേവസികം ത്യാനഫലസമാപത്തിഹി വീതിനാമനകാലോ, വിസേസതോ സത്തസത്താഹാനി. സുപ്പകാസാതി ദസസഹസ്സിലോകയാതുപകമ്പന-ഓഭാസപാതുഭാവദീഹി പാകടാ. യഥാവുത്തപ്പഭേദേസു ഏവ സമയേസു ഏകദേസം പകാരന്തരേഹി സങ്ഗഹേത്ഥാ ദസ്സേതും “യോ ചായ”തിആദിമാഹ. തഥാ ഹി ഞാണകിച്ചസമയോ, അത്തഹിതപടിപത്തിസമയോ ച അഭിസമ്ബോധിസമയോ, അരിയതുണ്ഹിഭാവസമയോ, ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരസമയോ, കരുണാകിച്ചപരഹിതപടിപത്തിധമ്മീകമാസമയാ, ദേസനാസമയോ ഏവ.

കരണവചനേന നിദേസോ കതോതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥാതി അഭിധമ്മതദണ്ഠസുത്തപദവിനയേസു. തഥാതി ഭുമ്മകരണേഹി. അധികരണത്ഥോ ആധാരത്ഥോ. ഭാവോ നാമ കിരിയാ, തായ കിരിയന്തരലക്ഖണം ഭാവേനഭാവലക്ഖണം. തത്ഥ യഥാ കാലോ സഭാവധമ്മപരിച്ഛിന്നോ സയം പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാതോ തങ്ഖണപ്പവത്താനം തതോ പുഞ്ചേ പരതോ ച അഭാവതോ “പുഞ്ചണ്ഹേ ജാതോ, സായണ്ഹേ ഗച്ഛതീ”തി ച ആദിസു, സമൂഹോ ച അവയവവിനിമുത്തോ വിസും അവിജ്ജമാനോപി കപ്പനാമത്തസിദ്ധോ അവയവാനം ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാപീയതി യഥാ “രൂക്ഖേ സാഖാ, യവരാസിയം സമ്ഭൂതോ”തിആദിസു, ഏവം ഇധാപീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അധികരണഞ്ഹി...പേ... ധമ്മാന”തി. യസ്ഥിം കാലേ, ധമ്മപുണ്ണേ വാ കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിം ഏവ കാലേ ധമ്മപുണ്ണേ ച ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തീതി അയം ഹി തത്ഥ അത്ഥോ. യഥാ ച “ഗാവിസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോ”തി ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവം ഇധാപി യസ്ഥിം സമയേ, തസ്ഥിം സമയേതി ച വുത്തേ “സതീ”തി അയമത്ഥോ വിത്തായമാനോ ഏവ ഹോതി പദത്ഥസ്സ സത്താവിരഹാഭാവതോതി സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകിരിയാ ഫസ്സാദിവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതി. യസ്ഥിം സമയേതി യസ്ഥിം നവമേ ഖണേ, യസ്ഥിം യോനിസോമനസികാരാദിഹേതുമ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ സതി കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിംയേവ ഖണേ, ഹേതുമ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ ഫസ്സാദയോപി ഹോന്തീതി ഉഭയത്ഥ സമയസദേ ഭുമ്മനിദേസോ കതോ ലക്ഖണഭൂതഭാവയുത്തോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഖണ്...പേ... ലക്ഖിയതീ”തി.

ഹേതുഅതോ കരണമോ ച സമ്ഭവതി “അന്നേന വസതി, വിജായ വസതി, ഫരസുനാ ഛരിന്ദതി, കുദാലേന ഖണിതി”തിആദീസു വിയ. വീതിക്കമഞ്ചി സുതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചം സന്നിപാതാപേതാ ഓതിണ്ണവത്സുക്കം പുഗ്ഗലം പടിപുച്ഛിതാ വിഗരഹിതാ ച തം തം വത്സുഓതിണ്ണകാലം അനതിക്കമിതാ തേനേവ കാലേന സിക്ഖാപദാനി പഞ്ഞപേത്തോ ഭഗവാ വിഹരതി സിക്ഖാപദപഞ്ഞത്തിഹേതുഞ്ച അപേക്ഖമാനോ തതിയപാരാജികാദീസു വിയ.

അച്ചന്തമേവ ആരമ്ഭതോ പട്ഠായ യാവ ദേസനാനിട്ഠാനം. പരഹിതപടിപത്തിസഞ്ചാതേന കരുണാവിഹാരേന. തദത്ഥജോതനത്ഥന്തി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥജോതനത്ഥം. ഉപയോഗനിദ്രേസോ കതോ യഥാ “മാസം സജ്ജായതീ”തി . പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. അഭിലാപമത്തഭേദോതി വചനമത്തേന വിസേസോ. തേന സുത്തവിനയേസു വിഭത്തിബ്യുത്തയോ കതോതി ദസ്സേതി.

സേട്ഠന്തി സേട്ഠവാചകം വചനം “സേട്ഠ”ന്തി വുത്തം സേട്ഠഗുണസഹചരണതോ, തഥാ “ഉത്തമ”ന്തി ഏത്ഥാപി. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ, ഗരുകരണാരഹതായ വാ ഗാരവയുത്തോ. വുത്തോയേവ, ന പന ഇധ വത്തഞ്ചോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ ഏകദേസഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

അപരോ നയോ (ഇതിവു് അട്ഠം നിദാനവണ്ണനാ; സാരത്ഥം ടീഃ മ.മ.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; വിസുദ്ധിഃ മഹാടീഃ മ.മർ൪) - ഭാഗവാതി ഭഗവാ, ഭതവാതി ഭഗവാ, ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ, ഭഗേ വനീതി ഭഗവാ, ഭത്തവാതി ഭഗവാ, ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ, ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ.

“ഭാഗവാ ഭതവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വനി ഭത്തവാ; ഭഗേ വമി തഥാ ഭാഗേ, വമീതി ഭഗവാ ജിനോ”.

തത്ഥ കഥം ഭാഗവാതിഭഗവാ? യേ തേ സീലാദയോ ധമ്മക്ഖന്ധാ ഗുണഭാഗാ ഗുണകോട്ഠാസാ, തേ അനഞ്ഞസാധാരണാ നിരതിസയാ തഥാഗതേ അത്ഥി ഉപലബ്ഭന്തി. തഥാ ഹിസ്സ സീലം സമാധി പഞ്ഞാ വിമുത്തി വിമുത്തിണാണദസ്സനം, ഹിരീ ഓത്തപ്പം, സദ്ധാ വീരിയം, സതി സമ്പജ്ഞം, സീലവിസുദ്ധി ദിട്ഠിവിസുദ്ധി, സമമോ വിപസ്സനാ, തീണി കൂസലമൂലാനി, തീണി സുചരിതാനി, തയോ സമ്മാവിതക്കാ, തിസ്സോ അനവജ്ജസഞ്ഞാ, തിസ്സോ ധാതുയോ, ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ, ചത്താരി അരിയഫലാനി, ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ, ചതുയോനിപരിച്ഛേദകണാണാനി, ചത്താരോ അരിയവംസാ, ചത്താരി വേസാരജ്ജണാണാനി, പഞ്ച പധാനിയങ്ഗാനി, പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചണാണികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, പഞ്ച നിസ്സാരണീയാ ധാതുയോ, പഞ്ച വിമുത്തായതനണാണാനി, പഞ്ച വിമുത്തിപരിപാചനീയാ സഞ്ഞാ, ഛര അനുസ്സതിട്ഠാനാനി, ഛര ഗാരവാ, ഛര നിസ്സാരണീയാ ധാതുയോ, ഛര സതതവിഹാരാ, ഛര അനുത്തരിയാനി, ഛര നിബ്ബേധഭാഗീയാ സഞ്ഞാ, ഛര അഭിഞ്ഞാ, ഛര അസാധാരണണാണാനി, സത്ത അപരിഹാനീയാ ധമ്മാ, സത്ത അരിയധമ്മാ, സത്ത അരിയധനാനി, സത്ത ബോജ്ജയങ്ഗാ, സത്ത സപ്പുരിസധമ്മാ, സത്ത നിജ്ജരവത്സുനി, സത്ത സഞ്ഞാ,

സത്തദക്ഖിണേയ്യപുഗ്ഗലദേസനാ, സത്തവീണാസവബലദേസനാ,
 അട്ഠപഞ്ഞാപടിലാഭഹേതുദേസനാ അട്ഠ സമ്മത്താനി,
 അട്ഠലോകധമ്മാതിക്കമോ, അട്ഠ ആരമ്ഭവത്ഥുനി, അട്ഠഅക്ഖണദേസനാ,
 അട്ഠ മഹാപുരിസവിതക്കാ, അട്ഠഅഭിഭായതനദേസനാ, അട്ഠ വിമോക്ഖാ,
 നവ യോനിസോമനസികാരമൂലകാ ധമ്മാ, നവ പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗാനി,
 നവസത്താവാസദേസനാ, നവ ആഘാതപടിവിനയാ, നവ സത്താ, നവനാനത്താ,
 നവ അനുപുബ്ബവിഹാരാ, ദസ നാമകരണാ ധമ്മാ, ദസ കസിണായതനാനി, ദസ
 കൂസലകമ്മപമാ, ദസ സമ്മത്താനി, ദസ അരിയവാസാ, ദസ അസേക്ഖധമ്മാ,
 ദസ തമാഗതബലാനി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസാ, ദ്വാദസ ധമ്മാചക്കാകാരാ,
 തേരസ യുതഗുണാ, ചുട്ടസ ബുദ്ധുണാണാനി, പഞ്ചദസ വിമുത്തിപരിപാചനീയാ
 ധമ്മാ, സോളസവിധാ ആനാപാനസ്സതി, സോളസ അപരന്തപനീയാ ധമ്മാ,
 അട്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ, ഏകൂനവീസതി പച്ചവേക്ഖണുണാണാനി,
 ചതുചത്താലീസ ഞാണവത്ഥുനി, പഞ്ഞാസ ഉദയബുയണാണാനി, പരോപഞ്ഞാസ
 കൂസലാ ധമ്മാ, സത്തസത്തതി ഞാണവത്ഥുനി,
 ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരത്താണം ,
 അനന്തനയസമന്തപട്ഠാന-പവിചയ-പച്ചവേക്ഖണദേസനാണാണാനി, തമാ
 അനന്താസു ലോകയാതൂസു അനന്താനം സത്താനം ആസയാദിവിഭാവനാണാനി
 ചാതി ഏവമാദയോ അനന്താപരിമാണഭേദാ അനന്തസാധാരണാ നിരതിസയാ
 ഗുണഭാഗാ ഗുണകോട്ഠാസാ സംവിജ്ഞതി ഉപലബ്ഭന്തി, തസ്മാ
 യഥാവുത്തവിഭാഗാ ഗുണഭാഗാ അസ്സ അത്ഥീതി “ഭാഗവാ”തി വത്തബ്ബേ
 ആകാരസ്സ രസ്സത്തം കത്വാ “ഭാഗവാ”തി വുത്തോ. ഏവം താവ ഭാഗവാതി
 ഭാഗവാ.

“യസ്മാ സീലാദയോ സബ്ബേ, ഗുണഭാഗാ അസേസതോ;
 വിജ്ഞതി സുഗതേ തസ്മാ, ഭാഗവാതി പവുച്ചതി”.

കഥം ഭതവാതിഭാഗവാ? യേ തേ സബ്ബലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപണേഹി
 മനുസ്സത്താദികേ അട്ഠ ധമ്മേ സമോധാനേത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ
 കതമഹാഭിന്നീഹാരേഹി മഹാബോധിസത്തേഹി പരിപൂരിതബ്ബാ ദാനപാരമീ,
 സീല, നേക്ഖമ്മ, പഞ്ഞാ, വീരിയ, ഖന്തി, സച്ച, അധിട്ഠാന, മേത്താ,
 ഉപേക്ഖാപാരമീതി ദസ പാരമിയോ, ദസ ഉപപാരമിയോ, ദസ
 പരമത്ഥപാരമിയോതി സമതിംസ പാരമിയോ, ദാനാദിനി ചത്താരി
 സങ്ഗഹവത്ഥുനി, സച്ചാദിനി ചത്താരി അധിട്ഠാനാനി, അങ്ഗപരിച്ചാഗോ,
 ജീവിത, രജ്ജ, പുത്ത, ദാരപരിച്ചാഗോതി പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗാ, പുബ്ബയോഗോ,
 പുബ്ബചരിയാ, ധമ്മക്ഖാനം, ഞാതത്ഥചരിയാ, ലോകത്ഥചരിയാ,
 ബുദ്ധിചരിയാതി ഏവമാദയോ, സങ്ഖേപതോ വാ സബ്ബേ
 പുഞ്ഞാണസമ്ഭാരാ ബുദ്ധകരധമ്മാ, തേ മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ
 കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി യഥാ ഹാനഭാഗിയാ
 സംകിലേസഭാഗിയാ റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോന്തി, അഥ ഖോ ഉത്തരുത്തരി
 വിസേസഭാഗിയാവ ഹോന്തി, ഏവം സക്കച്ചം നിരന്തരം അനവസേസതോ ഭതാ
 സമ്ഭതാ അസ്സ അത്ഥീതി “ഭതവാ”തി വത്തബ്ബേ “ഭാഗവാ”തി വുത്തോ
 നിരുത്തിനയേന ത-കാരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ . അഥ വാ ഭതവാതി തേയേവ
 യഥാവുത്തേ ബുദ്ധകരധമ്മേ വുത്തനയേനേവ ഭരി, സമ്ഭരി, പരിപൂരേസീതി
 അത്ഥോ. ഏവന്വി ഭതവാതി ഭാഗവാ.

“സമ്മാസമ്ബോധിയാ സബ്ബേ, ദാനപാരമിആദികേ;

സമ്ഭാരേ ഭഗവാ നാഥോ, തസ്മാപി ഭഗവാ മതോ”.

കഥം ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ? യേ തേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസൺഖാ ദേവസികം വളഞ്ജനകസമാപത്തിഭാഗാ, തേ അനവസേസതോ ലോകഹിതത്വം അത്തനോ ച ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്വം നിചുകപ്പം വനി, ഭജി, സേവി, ബഹുലമകാസീതി ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ. അഥ വാ അഭിഞ്ഞേയ്യമേസു ക്കുസലാദീസു ഖണ്ഡാദീസു ച യേ തേ പരിഞ്ഞേയ്യാദിവസേന സൺഖേപതോ വാ ചതുബ്ബിയാ അഭിസമയഭാഗാ, വിത്ഥാരതോ പന “ചക്ഖു പരിഞ്ഞേയ്യം സോതം... പേ... ജരാമരണം പരിഞ്ഞേയ്യ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൨൧) അനേകേ പരിഞ്ഞേയ്യഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ...പേ... ജരാമരണസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ”തിആദിനാ പഹാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ നിരോധോ... പേ... ജരാമരണസ്സ നിരോധോ സച്ഛികാതബ്ബോ”തിആദിനാ സച്ഛികാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുനിരോധഗാമിനീപടിപദാ”തിആദിനാ, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ ച അനേകഭേദാ ഭാവേതബ്ബഭാഗാ ച ധമ്മാ, തേ സബ്ബേ വനി, ഭജി, യഥാരഹം ഗോചരഭാവനാസേവനാനം വസേന സേവി. ഏവമ്പി ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ. അഥ വാ “യേ ഇമേ സീലാദയോ ധമ്മക്ഖണ്ഡാ സാവകേഹി സാധാരണാ ഗുണകോട്ഠാസാ ഗുണഭാഗാ, കിന്തി നു ഖോ തേ വിനേയ്യസന്താനേസു പതിട്ഠപേയ്യ”തി മഹാകരുണായ വനി അഭിപത്ഥയി, സാ ചസ്സ അഭിപത്ഥനാ യഥാധിപ്പേതഫലാവഹാ അഹോസി. ഏവമ്പി ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ.

“യസ്മാ നേയ്യസമാപത്തി-ഗുണഭാഗേ തമാഗതോ;
ഭജി പത്ഥയി സത്താനം, ഹിതായ ഭഗവാ തതോ”.

കഥം ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ? സമാസതോ താവ കതപുഞ്ഞേഹി പയോഗസമ്പന്നേഹി യഥാവിഭവം ഭജിയന്തീതി ഭഗാ, ലോകിയലോകുത്തരസമ്പത്തിയോ. തത്ഥ ലോകിയേ താവ തമാഗതോ സമ്മാസമ്ബോധിതോ പുബ്ബേ ബോധിസത്തഭൂതോ പരമുക്കംസഗതേ, വനി, ഭജി, സേവി, യത്ഥ പതിട്ഠായ നിരവസേസതോ ബുദ്ധകരയമ്മേ സമന്നാനേനോ ബുദ്ധയമ്മേ പരിപാചേസി, ബുദ്ധഭൂതോ പന തേ നിരവജ്ജേസു ഉപസംഹിതേ അനഞ്ഞസാധാരണേ ലോകുത്തരേപി, വനി, ഭജി, സേവി, വിത്ഥാരതോ പന പദേസരജ്ജ-ഇസ്സരിയചക്കവത്തിസമ്പത്തി-ദേവരജ്ജസമ്പത്തിആദിവസേന ത്യാന-വിമോക്ഖ-സമാധിസമാപത്തി-ഞാണദസ്സന-മഗ്ഗഭാവനാ-ഫലസച്ഛി-കിരിയാദി-ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മവസേന ച അനേകവിഹിതേ അനഞ്ഞസാധാരണേ, ഭഗേ, വനി, ഭജി, സേവി. ഏവമ്പി ഭാഗേ വനീതി ഭഗവാ.

“യാ താ സമ്പത്തിയോ ലോകേ, യാ ച ലോകുത്തരാ പുമു;
സബ്ബാ താ ഭജി സമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാപി ഭഗവാ മതോ”.

കഥം സത്തവാതി ഭഗവാ? ഭത്താ ദള്ഹഭത്തികാ അസ്സ ബഹു അത്ഥീതി ഭത്തവാ. തമാഗതോ ഹി മഹാകരുണാസബ്ബത്തുതത്താണാദി-അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവ-ഗുണവിസേസസമൺഗിഭാവതോ സബ്ബസത്തുത്തമോ, സബ്ബാനത്ഥപരിഹാരപുബ്ബൺഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണഅസീതി അനുബ്ബഞ്ജനബ്ബാമപ്പഭാദി

അനന്തസാധാരണവിസേസപടിമണ്ഡിതരൂപകായതായ യമാഭ്യുഗുണാധിഗതേന “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനയപ്പവത്തേന ലോകത്തയബ്യാപിനാ സുവിപുലേന സുവിസുലേന ച മുതിഘോസേന സമന്നാഗതത്താ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്താസു അപ്പിച്ഛതാസന്തുട്ഠിആദീസു സുപ്പതിട്ഠിതഭാവതോ ദസബലചതുവേസാരജ്ജാദി-നിരതിസയഗുണവിസേസ-സമങ്ഗീഭാവതോ ച രൂപപ്പമാണോ രൂപപ്പസന്നോ, ഘോസപ്പമാണോ ഘോസപ്പസന്നോ, ലുഖപ്പമാണോ ലുഖപ്പസന്നോ, ധമ്മപ്പമാണോ ധമ്മപ്പസന്നോതി ഏവം ചതുപ്പമാണികേ ലോകസന്നിവാസേ സബ്ബമാപി പസാദാവഹഭാവേന സമന്തപാസാദികത്താ അപരിമാണാനം സത്താനം സദേവമനുസ്സാനം ആദരബഹുമാനഗാരവായതനതായ പരമപേമസമ്ഭത്തിട്ഠാനം. യേ തസ്സ ഓവാദേ പതിട്ഠിതാ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തി, കേനചി അസംഹാരിയാ തേസം പസാദഭത്തി സമന്നേന വാ ബ്രാഹ്മണേന വാ ദേവേന വാ മാരേന വാ ബ്രഹ്മുനാ വാ. തഥാ ഹി തേ അത്തനോ ജീവിതപരിച്ചാഗേപി തത്ഥ പസാദം ന പരിച്ചജന്തി, തസ്സ വാ ആണം ദള്ലഹഭത്തിഭാവതോ.

തേനേവാഹ -

“യോ വേ കതഞ്ഞു കതവേദി ധീരോ;
കല്യാണമിത്തോ ദള്ലഹഭത്തി ച ഹോതീ”തി. (ജാ° ൨.൧൦.൦൮);

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദോ റിതധമ്മോ വേലം
നാതിവത്തതി, ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, യം മയാ സാവകാനം
സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം, തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി
നാതിക്കമന്തീ”തി (ഉദാ° ൪൫; ചുളവ° ൩൮൫) ച. -

ഏവം ഭത്തവാതി ഭഗവാ നിരുത്തിനയേന ഏകസ്സ ത-കാരസ്സ ലോപം കത്വാ ഇതരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ.

“ഗുണാതിസയയുത്തസ്സ, യസ്മാ ലോകഹിതേസിനോ;
സമ്ഭത്താ ബഹവോ സത്ഥു, ഭഗവാ തേന വുച്ചതീ”തി.

കഥം ഭഗേ വമീതിഭഗവാ? യസ്മാ തമാഗതോ ബോധിസത്തഭൂതോപി അപരിമാണാസു ജാതീസു പാരമിയോ പരിപൂരേന്തോ ഭഗസങ്ഖാതം സിരിം ഇസ്സരിയം യസഞ്ച വമി ഉഗ്ഗിരി, ഖേളപിണ്ഡം വിയ അനപേക്ഖോ ഛരസ്സയി, ചരിമത്തഭാവേപി ഹത്ഥഗതം ചക്കവത്തിസിരിം ദേവലോകാധിപച്ചസദിസം ചതുദീപിസ്സരിയം ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയം സത്തരതനസമുജ്ജലം യസഞ്ച തിണായപി അമഞ്ഞമാനോ നിരപേക്ഖോ പഹായ അഭിനിക്ഖമിത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാ ഇമേ സിരീആദികേ ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തീതി ഭഗാ, സിന്നേരൂയുഗന്ധരഉത്തരകുരുഹിമവന്താദിഭാജനലോകവിസേസസന്നിസ്സയാ സോഭാ കപ്പട്ഠിയഭാവതോ, തേപി ഭഗവാ വമി തന്നിവാസിസത്താവാസസമതിക്കമതോ തപ്പടിബദ്ധഛരന്ദരാഗപ്പഹാനേന പജഹീതി. ഏവന്വി ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ.

“ചക്കവത്തിസിരിം യസ്മാ, യസം ഇസ്സരിയം സുഖം;
പഹാസി ലോകചിത്തഞ്ച, സുഗതോ ഭഗവാ തതോ”.

കഥം ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ? ഭാഗാ നാമ സഭാഗധമ്മകോട്ഠാസാ, തേ
 ഖണ്ഡായതനയാതാദിവസേന, തത്ത്വാപി രൂപവേദനാദിവസേന പഥവിയാദിവസേന
 അതീതാദിവസേന ച അനേകവിധാ, തേ ച ഭഗവാ സഞ്ചം പപഞ്ചം സഞ്ചം
 യോഗം സഞ്ചം ഗന്ധം സഞ്ചം സംയോജനം സമുച്ഛിന്ദിത്വാ അമതയാതും
 സമധിഗച്ഛന്തോ വമി ഉഗ്ഗിരി, അനപേക്ഖോ ഛരസ്സയി ന പച്ചാവമി. തമാ
 ഹേസ “സബ്ബത്ഥകമേവ പഥവിം ആപം തേജം വായം, ചക്ഖും സോതം ഘാനം
 ജീവ്ഹം കായം മനം, രൂപേ സദേ ഗന്ധേ രസേ ഫോട്ഠഞ്ചേ യമ്മേ,
 ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം...പേ... മനോവിഞ്ഞാണം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സം...പേ...
 മനോസമ്ഫസ്സം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം വേദനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം വേദനം,
 ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം സഞ്ചം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം സഞ്ചം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം
 ചേതനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം ചേതനം, രൂപതണ്ഹം...പേ... യമ്മതണ്ഹം,
 രൂപവിതക്കം...പേ... യമ്മവിതക്കം, രൂപവിചാരം...പേ... യമ്മവിചാര”തിആദിനാ
 അനുപദയമ്മവിഭാഗവസേനപി സബ്ബേവ യമ്മകോട്ഠാസേ അനവസേസതോ വമി
 ഉഗ്ഗിരി, അനപേക്ഖപരിച്ചാഗേന ഛരസ്സയി. വുത്തഞ്ഹേതം “യം തം, ആനന്ദ,
 ചത്തം വന്തം മുത്തം പഹീനം പടിനിസ്സട്ഠം, തം തമാഗതോ പുന
 പച്ചാവമിസ്സതീതി നേതം ഠാനം വിജ്ജതീ”തി (ദീം നിം ൨.൧൮൩). ഏവന്വി ഭാഗേ
 വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാഗേ വമീതി സബ്ബേപി കൂസലാകൂസലേ
 സാവജ്ജാനവജ്ജേ ഹീനപണ്ണിതേ കണ്ഹസുക്കസ്പപ്പടിഭാഗേ യമ്മേ
 അരിയമഗ്ഗണാണമുഖേന വമി ഉഗ്ഗിരി, അനപേക്ഖോ പരിച്ചജി പജഹി,
 പരേസഞ്ച തഥത്തായ യമ്മം ദേസേസി. വുത്തന്വി ചേതം “യമ്മാപി വോ,
 ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ, പഗേവ അയമ്മാ (മം നിം ൧.൨൪൦). കൂല്ല്യപഥം വോ,
 ഭിക്ഖവേ, യമ്മം ദേസേസ്സാമി നിത്ഥരണത്ഥായ, നോ ഗഹണത്ഥായാ”തിആദി (മം
 നിം ൧.൨൪൦). ഏവന്വി ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ.

“ഖണ്ഡായതനയാതാദി-യമ്മഭാഗാ-മഹേസിനാ;
 കണ്ഹസുക്കാ യതോ വന്താ, തതോപി ഭഗവാ മതോ”.

തേന വുത്തം -

“ഭാഗവാ ഭതവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വനി ഭത്തവാ;
 ഭഗേ വമി തമാ ഭാഗേ, വമീതി ഭഗവാ ജിനോ”തി.

യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതീതി “യോ വോ, ആനന്ദ, മയാ യമ്മോ ച
 വിനയോ ച ദേസീതോ പഞ്ഞത്തോ, സോ വോ മമച്ചയേന സത്ത്വാ”തി
 വചനതോ യമ്മസ്സ സത്ത്വാഭാവപരിയായോ വിജ്ജതീതി കത്വാ വുത്തം.
 വജിരസഞ്ഘാതസമാനകായോ പരേഹി അഭേജ്ജസരീരത്താ. ന ഹി ഭഗവതോ
 രൂപകായേ കേനചി സക്കാ അന്തരായം കാതുന്തി. ദേസനാസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി
 വക്ഖമാനസ്സ സകലസ്സ സുത്തസ്സ “ഏവ”തി നിദസ്സനതോ. സാവകസമ്പത്തിം
 നിട്ടിസതി പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തേന പഞ്ചസു ഠാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ ഠപിതേന
 മയാ മഹാസാവകേന സുതം, തഞ്ച ഖോ മയാവ സുതം, ന അനുസ്സുതം ന
 പരംപരാഭതന്തി ഇമസ്സത്ഥസ്സ ദീപനതോ. കാലസമ്പത്തിം നിട്ടിസതി
 ഭഗവാസദുസന്നിധാനേ പയുത്തസ്സ സമയസദുസ്സ
 ബുദ്ധുപ്പാദപടിമണ്ഡിതഭാവദീപനതോ. ബുദ്ധുപ്പാദപരമാ ഹി കാലസമ്പദാ.
 തേനേതം വുച്ചതി -

“കപ്പകസായേ കലിയുഗേ, ബുദ്ധുപ്പാദോ അഹോ മഹച്ഛരിയം;

ഹുതാവഹമജ്ജേ ജാതം, സമുദിതമകരന്ദമരവിന്ദ”ന്തി.

ഭഗവാതി ദേവകസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഭാവദീപനതോ ഗരുഗാരവാധിവചനഭാവതോ.

അവിസേസേനാതി ന വിസേസേന, വിഹാരഭാവസാമഞ്ഞേനാതി അത്ഥോ. ഇരിയാപഥ...പേ... വിഹാരേസൂതി ഇരിയാപഥവിഹാരോ, ദിബ്ബവിഹാരോ, ബ്രഹ്മവിഹാരോ, അരിയവിഹാരോതി ഏതേസു ചതുസു വിഹാരേസു. സമങ്ഗീപരിദീപനന്തി സമങ്ഗീഭാവപരിദീപനം. ഏതന്തി “വിഹാരതീ”തി ഏതം പദം. തഥാ ഹി തം “ഇയേകച്ചോ ഗിഹീഹി സംസട്ഠോ വിഹരതി സഹനന്ദീ സഹസോകീ”തിആദിസു (സം നീ ര്.൨൪൧) ഇരിയാപഥവിഹാരേ ആഗതം. “യസ്ഥിം, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ഭിക്ഖു വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... പഥം ധ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി (ധം സ ചന്ദ്രം; വിഭം ന്ദ൪) ഏതഥ ദിബ്ബവിഹാരേ. “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ വിഹരതീ”തിആദിസു (ദീ നീ ൧.൫൫; ൩.൩൦൮; മം നീ ൧.൧൧; ൨.൩൦൯; ൩.൨൩൦) ബ്രഹ്മവിഹാരേ. “സോ ഖോ അഹം, അഗ്ഗിവേസ്സന, തസ്സായേവ കമായ പരിയോസാനേ തസ്ഥിം ഏവ പുരിമസ്ഥിം സമാധിനിമിത്തേ അജ്ജയത്തമേവ ചിത്തം സന്ധപേമി സന്നിസാദേമി ഏകോദിം കരോമി സമാദഹാമി, യേന സുദം നിച്ചകപ്പം വിഹരാമീ”തിആദിസു (മം നീ ൧.൩൮൧) അരിയവിഹാരേ.

തത്ഥ ഇരിയനം വത്തനം ഇരിയാ, കായപ്പയോഗോ. തസ്സാ പവത്തനുപായഭാവതോ റാനാദി ഇരിയാപഥോ. റാനസമങ്ഗീ വാ ഹി കായേന കിഞ്ചി കരേയു ഗമനാദിസു അത്തതരസമങ്ഗീ വാ. അഥ വാ ഇരിയതി പവത്തതി ഏതേന അത്തഭാവോ കായകിച്ചം വാതി ഇരിയാ, തസ്സാ പവത്തിഉപായഭാവതോ ഇരിയാ ച സോ പഥോ ചാതി ഇരിയാപഥോ, റാനാദി ഏവ. സോ ച അത്ഥതോ ഗതിനിവത്തിആദിആകാരേന പവത്തോ ചതുസന്തതിരൂപപഞ്ചസോ ഏവ. വിഹരണം, വിഹരതി ഏതേനാതി വാ വിഹാരോ, ഇരിയാപഥോ ഏവ വിഹാരോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ. ദിവി ഭവോ ദിബ്ബോ, തത്ഥ ബഹുലപ്പവത്തിയാ ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദിദേവലോകേ ഭവോതി അത്ഥോ. തത്ഥ യോ ദിബ്ബാനുഭാവോ, തദത്ഥായ സംവത്തതീതി വാ ദിബ്ബോ, അഭിഞ്ഞാഭിനീഹാരവസേന മഹാഗതികത്താ വാ ദിബ്ബോ, ദിബ്ബോ ച സോ വിഹാരോ ചാതി ദിബ്ബവിഹാരോ, ചതസ്സോ രൂപാവചരസമാപത്തിയോ. ആരുപ്പസമാപത്തിയോപി ഏതേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. ബ്രഹ്മുനം, ബ്രഹ്മാനോ വാ വിഹാരാ ബ്രഹ്മവിഹാരാ, ചതസ്സോ അപ്പമഞ്ഞായോ. അരിയാനം, അരിയാ വാ വിഹാരാ അരിയവിഹാരാ, ചത്താരി സാമഞ്ഞഫലാനി. സോ ഹി ഏകം ഇരിയാപഥബാധനന്തിആദി യദിപി ഭഗവാ ഏകേനപി ഇരിയാപഥേന ചിരതരം കാലം അത്തഭാവം പവത്തേതും സക്കോതി, തഥാപി ഉപാദിനകസരീരസ്സ നാമ അയം സഭാവോതി ദസ്സേതും വുത്തം . യസ്ഥാ വാ ഭഗവാ യത്ഥ കത്ഥചി വസന്തോ വിനേയ്യാനം ധമ്മം ദേസേന്തോ, നാനാസമാപത്തിഹി ച കാലം വീതിനാമേന്തോ വസതീതി സത്താനം അത്തനോ ച വിവിധം ഹിതസുഖം ഹരതി ഉപനേതി ഉപ്പാദേതി, തസ്ഥാ വിവിധം ഹരതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പച്ചത്ഥികേ ജിനാതീതി ജേതോ. ജേത-സദ്ദോ ഹി സോത-സദ്ദോ വിയ കത്തുസാധനോപി അത്ഥീതി. രഞ്ഞോ വാ പച്ചത്ഥികാനം ജിതകാലേ ജാതത്താ

ജേതോ. രഞ്ഞോ ഹി അത്തനോ ജയം തത്ത്വ ആരോപേത്യാ ജിതവാതി
ജേതോതി കുമാരോ വുത്തോ. മങ്ഗലകാമതായ വാ ജേതോതിസ്സ നാമം കതം,
തസ്മാ “ജേയ്യോ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ “ജേതോ”തി വുത്തന്തി ദ്ഢംബം. തസ്സ
ജേതസ്സ രാജകുമാരസ്സ. വന്നേതിആദിതോ പട്ഠായേവ തം തസ്സ സന്തകന്തി
ദസ്സേതും “തം ഹീ”തിആദി വുത്തം. സബ്ബകാമസമിദ്ധിതായ വിഗതമലമച്ഛേരതായ
കരുണാദിഗുണസമങ്ഗിതായ ച നിച്ചകാലം ഉപട്ഠപിതോ അനാമാനം പിണ്ഡോ
ഏതസ്സ അത്ഥിതി അനാമപിണ്ഡികോ, തസ്സ അനാമപിണ്ഡികസ്സ. യദി ജേതവനം,
കഥം അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമോതി ആഹ “അനാമപിണ്ഡികേനാ”തിആദി.
പഞ്ചവിധസേനാസനങ്ഗസമ്പത്തിയാ ആരമന്തി ഏതഥ പബ്ബജിതാതി ആരാമോ,
തസ്ഥിം ആരാമേ. യദിപി സോ ഭൂമിഭാഗോ കോടിസന്മരേണ മഹാസേട്ഠിനാ
കീതോ, രുക്ഖാ പന ജേതേണ ന വിക്ഖിതാതി തം “ജേതവന”ന്തി വത്തബ്ബതം
ലഭതിതി വദന്തി. ഉഭിന്നന്വി വാ തത്ത്വ പരിച്ചാഗവിസേസകിത്തനത്ത്വം
ഉഭയവചനം, ജേതേണപി ഹി ഭൂമിഭാഗവിക്ഖയേണ ലദ്ധ്യനം തത്ത്വ
ദ്വാരകോട്ഠകരണവസേന വിനിയുത്തം. സാവത്ഥിജേതവനാനം
ഭൂമിഭാഗവസേന ഭിന്നത്താ വുത്തം “ന ഹി സക്കാ ഉഭയത്ത്വ ഏകം സമയം
വിഹരിതു”ന്തി.

അപാകടാതി സക്കോ സുയാമോതിആദിനാ അനഭിഞ്ഞാതാ.
അഭിഞ്ഞാതാനന്വി അഞ്ഞതരസദ്ദോ ദിസ്സതേവ ഏകസദിസായത്തത്താതി ദസ്സേതും
“അഭിജാനാതിനോ”തിആദി വുത്തം. അഹുനാ ഇദാനേവ. സാധാരണവചനം
ദിബ്ബതം അന്തോനീതം കത്വാ. ദേവോ ഏവ ദേവതാ പുരിസേപി വത്തനതോ.
തേനേവാഹ “ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ”തിആദി. നനു ച രൂപാവചരസത്താനം
പുരിസിന്ദ്രിയം നത്ഥി, യേണ തേ പുരിസാതി വുച്ചേയ്യും? യദിപി
പുരിസിന്ദ്രിയം നത്ഥി, പുരിസസന്ഠാനസ്സ പന പുരിസവേസസ്സ ച വസേന
പുരിസപുഗ്ഗലായേവ വുച്ചന്തി പുരിസപകതിഭാവതോ.

അഭിക്കന്താതി അതിക്കന്താ, വിഗതാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഖയേ ദിസ്സതീ”തി.
തേനേവ ഹി “നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ”തി ഉപരി വുത്തം. അഭിക്കന്തതരോതി
അതിവിധ കന്തതരോ. താദിസോ ച സുന്ദരോ ഭദ്രകോ നാമ ഹോതീതി ആഹ
“സുന്ദരേ ദിസ്സതീ”തി. കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദീസു കോ കതമോ? മേതി
മമ. പാദാനീതി പാദേ. ഇദ്ധിയാതി ഇമായ ഏവരുപായ ദേവിദ്ധിയാ.
യസസാതി ഇമിനാ ഏദിസേണ പരിവാരേണ പരിച്ഛേദേണ ച. ജലന്തി
വിജ്ജേജാതമാനോ. അഭിക്കന്തേനാതി അതിവിധ കന്തേണ കമനിയേണ
അഭിരുപേണ. വണ്ണേനാതി ഛരവിവണ്ണേണ സരീരവണ്ണിഭായ. സബ്ബാ ഓഭാസയം
ദിസാതി സബ്ബാപി ദിസാ പഭാസേന്തോ ചന്ദോ വിധ സൂരിയോ വിധ ച
ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോതി ഗാമായ അത്ഥോ. അഭിരുപേതി
ഉളാരരുപേ സമ്പന്നരുപേ.

കഞ്ചനസന്നിഭത്തചതാ സുവണ്ണവണ്ണഗുഹണേണ ഗഹിതാതി അധിപ്പായേനാഹ
“ഛരവിധ”ന്തി. ഛരവിഗതാ പന വണ്ണയാതു ഏവ “സുവണ്ണവണ്ണോ”തി ഏതഥ
വണ്ണഗുഹണേണ ഗഹിതാതി അപരേ. വണ്ണനം കിത്തിയാ ഉഗ്ഘോസനന്തി
വണ്ണോ, മൂതി. വണ്ണിയതി അസങ്കരതോ വവത്ഥപീയതീതി വണ്ണോ, കുലവഗ്ഗോ.
വണ്ണിയതി ഫലം ഏതേണ യമാസഭാവതോ വിഭാവീയതീതി വണ്ണോ, കാരണം.
വണ്ണനം ദീഘരസ്സാദിവസേണ സന്ഠഹനന്തി വണ്ണോ, സന്ഠാനം. വണ്ണിയതി
അണ്ണുമഹന്താദിവസേണ പമീയതീതി വണ്ണോ, പമാണം. വണ്ണേതി വികാരം
ആപജ്ജമാനം ഹദയങ്ഗതഭാവം പകാസേതീതി വണ്ണോ, രൂപായതനം. ഏവം

തേന തേന പവത്തിനിമിത്തേന വണ്ണസദൃശ്ശ തസ്മിം തസ്മിം അത്മേ പവത്തി വേദിതബ്ദാ. ഇദ്ധിം മാപേത്യാതി വത്മാലങ്കാരകായാദീഹി ഓഭാസമുഞ്ചനാദിവസേന ദിബ്ബം ഇദ്ധാനുഭാവം നിമ്മിനിത്യാ. കാമാവചരാ അനഭിസഞ്ചതേനപി ആഗന്തും സക്കോന്തി ഓളാരികരൂപത്താ. തമാ ഹി തേ കബളികാരഭക്വാ. രൂപാവചരാ ന സക്കോന്തി തതോ സുഖമതരരൂപത്താ. തേനാഹ “തേസം ഹീ”തിആദി. തത്ത്വ “അതിസുഖമോ”തി മൂലപടിസന്ധിരൂപം സന്ധായ വദതി. ന തേന ഇരിയാപഥകപ്പനം ഹോതീതി ഏതേന ബ്രഹ്മലോകേപി ബ്രഹ്മാനോ യേഭൂയേന നിമ്മിതരൂപേനേവ പവത്തന്തിതി ദസ്സേതി. ഇതരഞ്ചി അതിവിയ സുഖമം രൂപം കേവലം ചിത്തുപ്പാദസ്സ നിസ്സയാധിട്ഠാനഭൂതം സഞ്ഠാനവന്തം ഹുത്യാ തിട്ഠന്തി.

അനവസേസത്തം സകലതാ. യേഭൂയുതാ ബഹുലഭാവോ. അബ്ധാമിസ്സതാ വിജാതിയേന അസങ്കരോ. സുഖേന ഹി അവോകിണ്ണതാ തത്ത്വ അധിപ്പേതാ . അനതിരേകതാ തംപരമതാ വിസേസാഭാവോ. കേവലകപ്പന്തി കേവലം ദള്ഘം കത്യാതി അത്ഥോ. സഞ്ചലഭേദായാതി സഞ്ചലേ വിവാദായ, വിവാദുപ്പാദായാതി അത്ഥോ. കേവലം വുച്ചതി നിബ്ബാനം സബ്ബസഞ്ചതവിവിത്തത്താ, ഏതസ്സ തം അത്ഥീതി കേവലീ, സച്ഛികതനിരോധോ ഖിണാസവോ. തേനാഹ “വിസംയോഗോ അത്ഥോ”തി.

കപ്പസദ്ദോ പനായം സഉപസഗ്ഗോ അനുപസഗ്ഗോ ചാതി അധിപ്പായേന ഓകപ്പനിയപദേ ലബ്ഭമാനം കപ്പസദൃമത്തം ദസ്സേതി, അത്തമാ കപ്പപദം അനിദസ്സനമേവ സിയാ. സമണകപ്പേഹിതി വിനയസിദ്ധേഹി സമണവോഹാരേഹി. നിച്ചകപ്പന്തി നിച്ചകാലം. പത്തത്തിതി നാമം. നാമഞ്ചേതം തസ്സ ആയസ്മതോ, യദിദം കപ്പോതി. കപ്പിതകേസമസ്സൂതി കത്തരികായ ചേദിതകേസമസ്സൂ. ദ്വണ്ഡുലകപ്പോതി മജ്ജന്ഹികവേലായ വീതിക്കന്തായ ദ്വണ്ഡുലതാവികപ്പോ. ലേസോതി അപദേസോ. അനവസേസം ഫരിതും സമത്ഥസ്സപി ഓഭാസസ്സ കേനചിപി കാരണേന ഏകദേശഫരണസി സിയാ, അയം പന സബ്ബസോവ ഫരതീതി ദസ്സേതും സമന്തത്ഥോ കപ്പ-സദ്ദോ ഗഹിതോതി ആഹ “അനവസേസം സമന്തതോ”തി. ഹുസം അസമത്തം, കേവലം വാ കേവലകപ്പം. ഭഗവതോ ആഭായ അനോഭാസിതമേവ ഹി പദേസം ദേവതാ അത്തനോ പഭായ ഓഭാസേന്തി. ന ഹി ഭഗവതോ പഭാ കായചി പഭായ അഭിഭൂയുതി, സൂരിയാദിനസി പഭം സാ അഭിഭൂയു തിട്ഠന്തി.

യേന വാ കാരണേനാതി ഹേതുദ്വഹി ഇദം കരണവചനം. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി കിരിയായ കാരണം, ന കരണം വിയ കിരിയത്ഥോ, തസ്മാ നാനപ്പകാര-ഗുണവിസേസാധിഗമനത്ഥാ ഇധ ഉപസങ്കമനകിരിയാതി “അന്നേന വസതി, വിജ്ജായ വസതി”തിആദീസു വിയ ഹേതുഅത്ഥമേവ തം കരണവചനം യുത്തം ന കരണത്വം തസ്സ അയുജ്ജമാനത്താതി വുത്തം “യേന വാ കാരണേനാ”തിആദി. ഭഗവതോ സതതപ്പവത്തനിരതിസയ-സാദുവിപുലമതരസ-സദ്ധമ്മഫലതായ സാദുഫലനിച്ഛഫലിതമഹാരുകുഖേന ഭഗവാ ഉപമിതോ. സാദുഫലുപഭോഗാധിപ്പായഗുഹണേനേവ ഹി മഹാകാരുണികസ്സ സാദുഫലതാ ഗഹിതാതി. ഉപസങ്കമിതി ഉപസങ്കന്താ. സമ്പത്തകാമതായ ഹി കിഞ്ചി ഠാനം ഗച്ഛന്തോ തംതംപദേസാതിക്കമനേന ഉപസങ്കമി, ഉപസങ്കന്തോതി വത്തബ്ബതം ലഭതി. തേനാഹ “ഗതാതി വുത്തം ഹോതീ”തി, ഉപഗതാതി അത്ഥോ. ഉപസങ്കമിത്യാതി പുബ്ബകാലകിരിയാനിദേസോതി ആഹ

“ഉപസങ്കമനപരിയോസാനദീപന”ന്തി. തതോതി യം റാനം പത്താ “ഉപസങ്കമീ”തി വുത്താ, തതോ ഉപഗതട്റാനതോ.

ഗതിനിവത്തിഅത്ഥതോ സാമഞ്ഞതോ ആസനമ്പി റാനഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹതീതി വുത്തം “ആസനകുസലതായ ഏകമന്തം തിട്റന്തീ”തി. നിസിന്നാപി ഹി ഗമനതോ നിവത്താ നാമ ഹോന്തി റത്യാ നിസീദിതബ്ബത്താ, യമാവുത്തട്റാനാദയോപി ആസനേനേവ സങ്ഗഹിതാതി. അതിഭൂരഅച്ചാസനപടീക്ഖേപേന നാതിഭൂരനച്ചാസനം നാമ ഗഹിതം. തം പന അവകംസതോ ഉഭിന്നം പസാരിതഹത്ഥസങ്ഘട്ടനേന ദട്റബ്ബം. ഗീവം പസാരേത്യാതി ഗീവം പരിവത്തനവസേന പസാരേത്യാ.

കാമം “കഥ”ന്തി അയമാകാരപുച്ഛാ, തരണാകാരോ ഇയ പുച്ഛിതോ. സോ പന തരണാകാരോ അത്ഥതോ കാരണമേവാതി ആഹ “കഥം നൂതി കാരണപുച്ഛാ”തി? പാകടോ അഭിസമ്ബോധിയം മഹാപഥവീകമ്പനാദിഅനേകച്ഛരിയപാതുഭാവോദിനാ.

മരിസനട്റേന പാപാനം രോഗാദിഅനത്ഥാനം അഭിഭവനട്റേന മാരിസോ, ദുക്ഖരഹിതോ. തേനാഹ “നിദുക്ഖാതി വുത്തം ഹോതീ”തി. നിരയപക്ഖേ പിയാലപനവചനവസേന ഉപചാരവചനഞ്ചേതം യമാ “ദേവാനം പിയാ”തി. തേനേവാഹ “യദി ഏവ”ന്തിആദി. സങ്കുനാ സങ്കൂതി മത്ഥകതോ സമകോട്ടിതേന യാവ ഹദയപദേസാ നിബ്ബിജ്ജ്യിത്യാ ഓതിണ്ണേന സങ്കുനാ പാദതലതോ സമകോട്ടിതോ സങ്കു നിബ്ബിജ്ജ്യിത്യാ ആരോഹണോ ഹദയേ ഹദയസ്സ പദേസേ സമാഗച്ഛേയ്യ, അഥ നേസം സങ്കൂനം സമാഗമസമകാലേ നം യമാതിക്കന്തസങ്കുകരണകാലം ജാനേയ്യാസി. കിഞ്ചി നിമിത്തം ഉപാദായ കിസ്ഥിഞ്ചി അത്ഥേ പവത്തസ്സ സദസ്സ തന്നിമിത്തരഹിതേ പവത്തി രുള്ഹീ നാമ ഗമനകിരിയാരഹിതേ സാസനാദിമതി പടിപിണ്ഡേ യമാ ഗോസദസ്സ.

ഓഘമതരീതി യേസം ഓഘാനം തരണം പുച്ഛിതം, തേ ഗണനപരിച്ഛേദതോ സരൂപതോ ച ദസ്സേതും “ചത്താരോ”തിആദി വുത്തം. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ചത്താരോ ഏവ ഓഘാ വുത്താ, തേ ച കാമാദയോ ഏവാതി? ന ചോദേതബ്ബമേതം, യസ്ഥാ ധമ്മാനം സഭാവകിച്ചവിസേസഞ്ഞുനാ ഭഗവതാ സബ്ബം ഞേയ്യം യാമാവതോ അഭിസമ്ബുജ്ജ്യിത്യാ ഏത്തകാവ ഓഘാ ദേസിതാ, ഇമേ ഏവ ച ദേസിതാതി. വട്ടസ്ഥിം ഓഹനന്തി ഓസീദാപേന്തീതി ഓഘാ, ഓഹനന്തി ഹേട്റാ കത്യാ ഹനന്തി ഗാമേന്തി, തമാഭൂതാ സത്തേ അയോ ഗാമേന്തി നാമ. അയഞ്ച അത്ഥോ “സബ്ബോപി ചേസാ”തിആദിനാ പരതോ അട്റകമായമേവ ആഗമിസ്സതി. കാമനട്റേന കാമോ, കാമോ ച സോ യമാവുത്തേനത്ഥേന ഓഘോ ചാതി, കാമേസു ഓഘോതി വാ കാമോഘോ. ഭവോഘോ നാമ ഭവരാഗോതി ദസ്സേതും “രൂപാരൂപഭവേസു ഛന്ദരാഗോ ത്യാനനികന്തി ചാ”തി വുത്തം. സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദിസു (ദീ. നി. അട്റ. ൩.൩൧൨) പന “സസ്സതദിട്റിസഹഗതരാഗോ ചാ”തി വുത്തം. തത്ഥ പഠമോ ഉപപത്തിഭവേസു രാഗോ, ദുതിയോ കമ്മഭവേ. ഭവദിട്റിവിനിമുത്തസ്സ ദിട്റിഗതസ്സ അഭാവതോ. “ദ്വാസട്റിദിട്റിയോ ദിട്റോഘോ”തി വുത്തം, ചതുസച്ചന്തോഗധത്താ സബ്ബസ്സ ഞേയ്യസ്സ “ചതുസു സച്ചേസു അഞ്ഞാണം അവിജ്ജോഘോ”തി ആഹ.

ഇദാനി തേസം ഓഘസങ്ഖാതാനം പാപധമ്മാനം ഉപ്പത്തിടാനം ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം, പവത്തിടാനം പന കാമഗുണാദയോ ദസ്സിതാ ഏവ. “പഞ്ചസു കാമഗുണേസു ഛന്ദരാഗോ കാമോഘോ”തി ഏതഥ ഭവോഘം റപേത്വാ സബ്ബോ ലോഭോ കാമോഘോതി യുത്തം സിയാ. സസ്സതദിടിസഹഗതോ രാഗോ ഭവദിടിസമ്പയുത്തത്താ ഭവോഘോതി അട്ഠകമാസു വുത്തോ, ഭവോഘോ പന ദിടിഗതവിപ്പയുത്തേസു ഏവ ഉപ്പജ്ജതീതി പാളിയം വുത്തോ. തേനേവാഹ - “ഭവോഘോ ചതൂസു ദിടിവിപ്പയുത്തലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജതീ”തി. തസ്മാ ദിടിസഹഗതലോഭോപി കാമോഘോതി യുത്തം സിയാ. ദിടിധമ്മികസമ്പരായികദുക്ഖാനന്ഹി കാരണഭൂതാ കാമാസവാദയോപി ദ്വിധാ വുത്താ, ആസവാ ഏവ ച ഓഘാ. കാമാസവനിദുസേ ച കാമേസൂതി കാമരാഗദിടിരാഗാദിനം ആരമ്മണഭൂതേസു തേഭൂമകേസു വത്ഥുകാമേസൂതി അത്ഥോ സമ്ഭവതി. തത്ഥ ഹി ഉപ്പജ്ജമാനാ സായം തന്ഹാ സബ്ബാപി ന കാമച്ഛന്ദാദിനാമം ന ലഭതീതി.

യദി പന പഞ്ചകാമഗുണികോ ച രാഗോ കാമോഘോതി വുത്തോതി കത്വാ ബ്രഹ്മാനം വിമാനാദിസു രാഗസ്സ ദിടിരാഗസ്സ ച കാമോഘഭാവോ പടിസേധിതബ്ബോ സിയാ, ഏവം സതി കാമോഘഭവോഘവിനിമുത്തേന നാമ ലോഭേന ഭവിതബ്ബം . സോ യദാ ദിടിഗതവിപ്പയുത്തേസു ഉപ്പജ്ജതീ, തദാ തേന സമ്പയുത്തോ അവിജ്ജോഘോ ഓഘവിപ്പയുത്തോതി ദോമനസ്സവിചികിച്ഛുദ്ധച്ചസമ്പയുത്തസ്സ വിധ തസ്സപി ഓഘവിപ്പയുത്തതാ വത്തബ്ബാ സിയാ “ചതൂസുപി ദിടിഗതവിപ്പയുത്തലോഭസഹഗതേസു ചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പന്നോ മോഹോ സിയാ ഓഘസമ്പയുത്തോ സിയാ ഓഘവിപ്പയുത്തോ”തി. “കാമോഘോ അട്ഠസു ലോഭസഹഗതേസു ചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജതീ”തി, “കാമോഘം പടിച്ച ദിടിഠോഘോ അവിജ്ജോഘോ”തി ച വചനതോ ദിടിസഹഗതോ കാമോഘോ ന ഹോതീതി ന സക്കാ വത്തും. തഥാ ഹേത്ഥ “രൂപാരൂപഭവേസു ഛന്ദരാഗോ ത്യാനനികന്തി ച ഭവോഘോ നാമാതി ഏത്തകമേവ വുത്തം, ന വുത്തം സസ്സതദിടിസഹഗതോ രാഗോ”തി.

അയോഗമനട്ഠേനാതി ഹേട്ഠാപവത്തനട്ഠേന. ഹേട്ഠാപവത്തനഞ്ചേത്ഥ ന കേവലം അപായഗമനിയഭാവേന, അഥ ലോ സംസാരതരകാവരോധനേനപീതി ദസ്സേതും “ഉപരിഭവഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. കാമം നിബ്ബാനം അരൂപിഭാവോ അദേസം, ന തസ്സ റാനവസേന ഉപരിഗഹണം, സബ്ബസങ്ഖതവിനിസ്സടത്താ പന സബ്ബസ്സപി ഭവസ്സ ഉപരീതി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി കത്വാ വുത്തം “ഉപരിഭവം നിബ്ബാന”ന്തി. “മഹാഉദകോഘോ”തിആദിസു രാസട്ഠോ ഓഘ-സദുതോ “മഹാ ഹേസോ കിലേസരാസീ”തി വുത്തം സേസേസുപീതി ഭവോഘാദിസുപി.

അപ്പതിട്ഠഹന്തോതി കിലേസാദിനം വസേന അസന്തിട്ഠന്തോ, അസംസിദന്തോതി അത്ഥോ. അനായുഹന്തോതി അഭിസങ്ഖാരാദിവസേന ന ആയുഹന്തോ മജ്ജിമം പടിപദം വിലങ്ഘിത്വാ നിബ്ബുയ്ഹന്തോ. തേനാഹ - “അവായമന്തോ”തി, മിച്ചാവായാമവസേന അവായമന്തോതി അധിപ്പായോ. ഗുല്ല്ഹന്തി സംവുത്തം. പടിച്ചുന്നന്തി തസ്സേവ വേവചനം. അത്ഥവസേന വാ സംവുത്തം ഗുല്ല്ഹം, സദുവസേനപി അപാകടം പടിച്ചുന്നം അന്തരദിപാദികേ റാതബ്ബട്ഠാനേ. ആയുഹന്താതി ഹത്ഥേഹി ച പാദേഹി ച വായമന്താ. ഏതം അത്ഥജാതം, ഏതം വാ വിസ്സജ്ജനം.

ഇദാനി യേനാധിപ്പായേന ഭഗവതാ തമാഗൃഹ്ണാഹം കത്വാ പഞ്ചോ കമിതോ, തം ദസ്സേതും “കിം പനാതിആദി വുത്തം. നിഗൃഹമുഖേനാതി വേണേയ്യാനം വിനയഉപായഭൂതനിഗൃഹവസേന. തേനാഹ യേ പണ്ഡിതമാനിനോ”തിആദി. പവയ്ഹ പവയ്ഹാതി ഓഹുണിത്വാ ഓഹുണിത്വാ.

സോതി ദേവപുത്തോ നിഹതമാനോ അഹോസി യമാവിസ്സജ്ജിതസ്സ അത്ഥസ്സ അജാനന്തോ. യമാതി അനിയമവചനം നിയമനിട്ടിട്തം ഹോതി, തംസമബന്ധഞ്ച കമന്തി പുച്ഛാവചനന്തി തദുഭയസ്സ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “യമാഹം ജാനാമി, ഏവം മേ കമേഹീ”തി ആഹ.

യദാസ്വാഹന്തി യദാ സു അഹം, സു-കാരോ നിപാതമത്തം “യദിദം കമം സു”തിആദിസു വിയ. സബ്ബപദേസുതി “തദാസ്സു സംസീദാമീ”തിആദിസു തീസുപി പദേസു. അതരന്തോതി ഓഘാനം അതിക്കമനത്ഥം തരണപ്പയോഗം അകരോന്തോ. തത്ഥേവാതി ഓഘനിയഓഘേസു ഏവ. ഓസീദാമീതി നിമുജ്ജാമി ഓഘേഹി അജ്ജേയാത്ഥടോ ഹോമി. നിബ്ബുയ്ഹാമീതി ഓഘേഹി നിബ്ബുയ്ഹോ ഹോമി. റാതും അസക്കോന്തോ അസംസീദന്തോ. അതിവത്താമീതി അനുപയോഗം അതിക്കമാമി, അപനിധാനവസേന സമ്മാപടിപത്തിം വിരാധേമീതി അത്ഥോ. റാനേ ച വായാമേ ചാതി വക്ഖമാനവിഭാഗേ പതിട്തഹന്തേ വായാമേ ച ദോസം ദിസ്വാതി പതിട്താനായുഹനേസു സംസീദനനിബ്ബുയ്ഹനസഖ്വാതം തരണസ്സ വിബന്ധനഭൂതം ആദിനവം ദിസ്വാത. ഇദം ഭഗവതാ ബോധിമൂലേ അത്തനാ പവത്തിത-പുബ്ബഭാഗ-മനസിങ്കാരവസേന വുത്തം. അതിട്തന്തോ അവായമന്തോതി പതിട്താനായുഹനകരണകിലേസാദിനം പരിവജ്ജന്തേ അസംസീദന്തോ അനിബ്ബുയ്ഹന്തോ. ദേവതായപി പടിവിദ്ധോ തദത്ഥോ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നതായ വിമുത്തിപരിപാചനിയധമ്മാനം പരിപക്കത്താ. ന പന പാകടോ വിപഞ്ചിതത്തുആദിനം, ഉഗ്ഘടിതത്തുനം പന യമാ തസ്സാ ദേവതായ, തമാ പാകടോ ഏവാതി. സത്ത ദുക്കാ ഇദാനി വുച്ഛമാനരൂപാ ദസ്സിതാ പോരാണട്തകമായം. കിലേസവസേന സന്തിട്തന്തോതി ലോഭാദീഹി അഭിഭൂതതായ സംസാരേ പതിട്തഹന്തോ സമ്മാ അപ്പടിപജ്ജന്തേ തത്ഥേവ സംസീദതി നാമ. അഭിസഖ്വാതവസേനാതി തത്ഥേവാഭിസഖ്വാതചേതനായ ചേതേന്തോ സമ്മാപടിപത്തിയോഗ്യസ്സ ഖണ്ഡേ അതിവത്തന്തേ നിബ്ബുയ്ഹതി നാമ. ഇമിനാ നയേന സേസദുക്കേസുപി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ഏത്ഥ ച വട്ടമൂലകാ കിലേസാതി തേസം വസേന സംസാരേ അവട്താനം തംതംകമ്മുനാ തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ അഭിനിബ്ബത്തി, കിലേസാ പന തേസം പച്ചയമത്തം. തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ അപരാപരം നിബ്ബത്തേന്തോ സംസാരേ നിബ്ബുയ്ഹതി നാമാതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനവസേന പഠമദുകോ വുത്തോ. ഇമേ സത്താ സംസാരേ പരിബ്ബമന്താ ദുവിധാ തണ്ഹാചരിതാ ദിട്ഠിചരിതാ ചാതി തേസം സംസാരനായികഭൂതാനം ധമ്മാനം വസേന സന്തിട്തം, തദത്തേസം പവത്തിപച്ചയാനം വസേന ആയുഹനന്തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനവസേന ദുതിയദുകോ വുത്തോ. സംയോജനിയേസു ധമ്മേസു അസ്സാദദസ്സനസഭാവായ തണ്ഹായ വസേന വിസേസതോ പതിട്താനം, അമുത്തിമഗ്ഗേ മുത്തിമഗ്ഗപരാമാസതോ തമാ ആയുഹനവി ദിട്ഠിയാ വസേന ഹോതിതി ദസ്സേതും തതിയദുകോ വുത്തോ. ചതുത്ഥദുകേ പന അധിപ്പായോ അട്തകമായ ഏവ വിഭാവിതോ. യസ്ഥ “സസ്സതോ അത്താ”തി അഭിനിവിസന്തോ അരൂപരാഗം, അസത്തുപഗം വാ അവിമോക്ഖംയേവ വിമോക്ഖോതി ഗഹേത്വാ സംസാരേ ഏവ ഓലിയതി. തേനാഹ

“ഓലിയനാഭിനിവേസാ ഹി ഭവദിട്ഠി”തി. യസ്മാ പന കാമഭവാദീസു യം വാ
തം വാ ഭവം പത്യാ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി വിനസ്സതി, ന ഹോതി പരം മരണാതി
അഭിനിവിസന്തോ ഭവവിപ്പമോക്ഖാവഹായ സമ്മാപടിപത്തിയാ
അപ്പടിപജ്ജനേന തം അതിവത്തതി. തേന വുത്തം “അതിയാവനാഭിനിവേസാ
വിഭവദിട്ഠി”തി.

ലീനവസേന സന്തിട്ഠന്തോതി കോസജ്ജാദിവസേന സംകോചാപജ്ജനേന സമ്മാ
അപ്പടിപജ്ജന്തോ. ഉദ്ധച്ചവസേന ആയുഹന്തോതി സമ്മാസമാധിനോ അഭാവേന
വിക്ഖേപവസേന പഞ്ചമോ ദുകോ വുത്തോ. യഥാ കാമസുഖം പവിട്ഠസ്സ
സമാധാനം നത്ഥി ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലിട്ഠന്താ, ഏവം
അത്തപരിതാപനമനുയുത്തസ്സ കായസ്സ ഉപക്കിലിട്ഠന്താ. ഇതി
ചിത്തകായപരിക്ഖിലേസകരാ ദേവ അന്താ തസ്സഹാദിട്ഠിനിസ്സയതായ
സംസീദനനിബ്ബുയ്ഹനനിമിത്താ വുത്താ ഛരട്ഠദുകേ. പുഞ്ചേ സപ്പദേസതോവ
സംകിലേസധമ്മാ “സംസീദനനിമിത്ത”തി ദസ്സിതാതി ഇദാനി നിപ്പദേസതോ
ദസ്സനവസേന, പുഞ്ചേ ച സാധാരണതോ അഭിസങ്ഖാരധമ്മാ
“നിബ്ബുയ്ഹനനിമിത്ത”തി ദസ്സിതാതി ഇദാനി പുത്താനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരേ ഏവ
“ആയുഹനനിമിത്ത”തി ദസ്സനവസേന സത്തമദുകോ വുത്തോ. ഏവഞ്ചി
ദുഗ്ഗതിസുഗതൂപപത്തിവസേന സംസീദനനിബ്ബുയ്ഹനാനി വിഭജ്ജ ദസ്സിതാനി
ഹോന്തിതി. തേനേവാഹ “വുത്തമ്പി ചേത”തിആദി. അയോഭാഗം ദുഗ്ഗതിം
ഗമേന്തിതി അയോഭാഗങ്ഗമനീയാ അനുനാസികലോപം അകത്വാ. തഥാ
ഉപരിഭാഗം ഗമേന്തിതി ഉപരിഭാഗങ്ഗമനീയാ.

ഏതഥ ച ഓഘതരണം പുച്ഛിതേന ഭഗവതാ “അപ്പതിട്ഠം അനായുഹ”തി
തസ്സ പഹാനങ്ഗമേവ ദസ്സിതം, ന സമ്പയോഗങ്ഗന്തി? ന ഏവം ദട്ഠഞ്ചം,
യാവതാ യേന പതിട്ഠാനം ഹോതി, യേന ച ആയുഹനം,
തദുഭയപടിക്ഖേപമുഖേന തപ്പടിപക്ഖയമ്മദസ്സനമേതന്തി. ന ഹേസ അ-കാരോ
കേവലം പടിസേയേ, അഥ ഖോ പടിപക്ഖേ “അകുസലാ ധമ്മാ, അഹിതോ,
അധമ്മോ”തിആദിസു വിയ, തസ്മാ അപ്പതിട്ഠം അനായുഹന്തി
പതിട്ഠാനായുഹനാനം പടിപക്ഖവസേന പവത്തമാനോ
തഥാപവത്തിഹേതുവാതി അയമേതഥ അത്ഥോ. ഖോതി ച അവധാരണത്ഥേ
നിപാതോ “അസ്സോസി ഖോ”തിആദിസു (പാരാഃ ച) വിയ. തേന അപ്പതിട്ഠാനസ്സ
ഏകംസികതം ദസ്സേതി. സോയം ഖോ-സദോ “അനായുഹ”തി ഏത്ഥാപി
ആനേത്വാ വത്തഞ്ചോ. അനായുഹനമ്പി ഹി ഏകംസികമേവാതി തസ്സ
പടിപക്ഖോ സഹ വിപസ്സനായ അരിയമഗ്ഗോ. തേന ഹി ഓഘതരണം ഹോതി,
ന അത്തഥാ. ഏവമയം യഥാനുസന്ധിദേസനാ കതാ, ദേവതാ ച
സഹവിപസ്സനം മഗ്ഗം പടിവിജ്ജതീതി പഠമഫലേ പതിട്ഠാസി. തേന വുത്തം
“ഇമം പഞ്ചവിസ്സജ്ജന”തിആദി.

“ചിരസ്സാ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥം പദന്തരമേതന്തി ആഹ “ചിരസ്സ കാലസ്സാ”തി
യഥാ “മമം വാ, ഭിക്ഖവേ”തി (ദീഃ നിഃ ൧.൭-൬) ഏതഥ “മമാ”തി ഇമിനാ
സമാനത്ഥം പദന്തരം മമന്തി. ന ദിട്ഠപുഞ്ചാതി അദസ്സാവി. അദസ്സാവിതാ ച
ദിസ്വാ കത്തഞ്ചകിച്ചസ്സ അസിദ്ധതായ വേദിതഞ്ചാ. അത്തഥാ കാ നാമ സാ
ദേവതാ, യാ ഭഗവന്തം ന ദിട്ഠവതീ? തേനാഹ “കിം പനിമായാ”തിആദി. ദസ്സനം
ഉപാദായ ഏവം വത്തും വത്തതീതി യദാ കദാചി കഞ്ചി പിയജാതികം ദിസ്വാ
തം ദസ്സനം ഉപാദായ “ചിരേന വത മയം ആയസ്ഥന്തം പസ്സാമാ”തി
അദിട്ഠപുഞ്ചം ദിട്ഠപുഞ്ചം വാ ഏവം വത്തും യുജ്ജതി, അയം ലോകേ

നിരുള്പേ സമുദാചാരോതി ദസ്സേതി. ബ്രഹ്മം വാ വുച്ചതി അരിയമഗ്ഗോ, തസ്സ അണനതോ ജാനനതോ പടിവിജ്ഞനതോ ബ്രാഹ്മണോ. കിലേസനിബ്ബാനേനാതി കിലേസാനം അച്ചന്തസമുച്ഛേദസഞ്ചാതേന നിബ്ബാനേന നിബ്ബുതം സമ്മദേവ വുപസന്ത-സബ്ബകിലേസദരമ-പരിളാഹം. ആസത്തവിസത്താദീഹീതി ആദി-സദേന വിസതാദിആകാരേ സഞ്ജഹാതി. വുത്തഞ്ജേതം -

“വിസതാതി വിസത്തികാ, വിസടാതി വിസത്തികാ, വിസാലാതി വിസത്തികാ, വിസക്കതീതി വിസത്തികാ, വിസംവാദികാതി വിസത്തികാ, വിസം ഹരതീതി വിസത്തികാ, വിസമൂലാതി വിസത്തികാ, വിസഫലാതി വിസത്തികാ, വിസപരിഭോഗോതി വിസത്തികാ, വിസാലാ വാ പന സാ തണ്ഹാ രൂപേ സദേ ഗന്ധേ രസേ ഫോട്ഠഞ്ചേ ധമ്മേ കുലേ ഗണേ വിസതാ വിത്ഥതാതി വിസത്തികാ”തി (മഹാനിം ൩).

തത്ഥ വിസതാതി വിത്ഥതാ രൂപാദീസു തേഭൂമകധമ്മേസു അഭിബ്ബാപനവസേന വിസടാതി പുരിമവചനമേവ ത-കാരസ്സ ട-കാരം കത്വാ വുത്തം. വിസാലാതി വിപുലാ. വിസക്കതീതി പരിസക്കതി, സഹതി വാ. രത്തോ ഹി രാഗവത്സുനാ പാദേന താളിയമാനോപി സഹതീതി. ഓസക്കനം വിപ്ഫന്ദനം വാ “വിസക്കെ”ന്തിപി വദന്തി. അനിച്ഛാദിം നിച്ഛാദിതോ. ഗണ്ഹാതീതി വിസംവാദികാ ഹോതി. വിസം ഹരതീതി തമാ തമാ കാമേസു ആനിസംസം പസ്സന്തീ വിവിധേഹി ആകാരേഹി നേക്ഖമ്മാഭിമുഖപ്പവത്തിതോ ചിത്തം സംഹരതി സംഖിപതി, വിസം വാ ദുക്ഖം, തം ഹരതി, വഹതീതി അത്ഥോ. ദുക്ഖനിബ്ബത്തകകമ്മസ്സ ഹേതുഭാവതോ വിസമൂലാ. വിസം വാ ദുക്ഖാഭിഭൂതാ വേദനാ മൂലം ഏതിസ്സാതി വിസമൂലാ. ദുക്ഖസമുദയത്താ വിസം ഫലം ഏതിസ്സാതി വിസഫലാ. തണ്ഹായ രൂപാദികസ്സ ദുക്ഖസ്സേവ പരിഭോഗോ ഹോതി, ന അമതസ്സാതി വിസപരിഭോഗോതി വുത്താ, സബ്ബത്ഥ നിരുത്തിവസേന പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. യോ പന്നേത്ഥ പയാനോ അത്ഥോ, തം ദസ്സേതും പുന “വിസാലാ വാ പനാ”തിആദി വുത്തന്തി ഏവമേത്ഥ വിസത്തികാപദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തിണ്ണം പഠമദുതിയമഗ്ഗേഹി. നിത്തിണ്ണം തതിയമഗ്ഗേന. ഉത്തിണ്ണം ചതുത്ഥമഗ്ഗേന.

സമനുഞ്ഞോതി സമ്മദേവ കതാനുഞ്ഞോ. തേനാഹ “ഏകജ്ഞാസയോ അഹോസീ”തി. അന്തരധായീതി അദസ്സനം അഗമാസി. യഥാ പന അന്തരധായി, തം ദസ്സേതും “അഭിസഞ്ചതകായ”ന്തിആദി വുത്തം. മാലേഹീതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം, “മാലാഹീ”തി കേചി പഠന്തി, “മല്യേഹീ”തി വത്തബ്ബേ യ-കാരലോപം കത്വാ നിദേസോ. അയം താവ അട്ഠകമായ ലീനത്ഥവണ്ണനാ.

നേത്തിനയവണ്ണനാ

ഇദാനി പകരണനയേന പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനം കരിസ്സാമ. സാ പന അത്ഥവണ്ണനാ യസ്മാ ദേസനായ സമുട്ഠാനപ്പയോജനഭാജനേസു പിണ്ഡത്ഥേസു ച നിദ്ധാരിതേസു സുകരാ ഹോതി സുവിഞ്ഠേയ്യാ ച, തസ്മാ സുത്തദേസനായ സമുട്ഠാനാദിനി പഠമം നിദ്ധാരയിസ്സാമ. തത്ഥ സമുട്ഠാനം താവ ദേസനാനിദാനം, തം സാധാരണം അസാധാരണന്തി ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണവി അബ്ഭന്തരബാഹിരഭേദതോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം അബ്ഭന്തരസമുട്ഠാനം നാമ ലോകനാഥസ്സ മഹാകരുണാ. തായ ഹി സമുസ്സാഹിതസ്സ ഭഗവതോ

വേനേച്ചാനം ധമ്മദേസനായ ചിത്തം ഉദപാദി, യം സന്ധായ വൃത്തം -
“സത്തേസു ച കാരുണ്യം പടിച്ച് ബുദ്ധചക്രവർത്തന ലോകം
വോലോകേസീ”തിആദി (മം നിം ൧.൨൮൩; സം നിം ൧.൧൨൨; മഹാവം ൯).
ഏത ച ഹേതുഃസമാധിമഹാകരുണായ സർഗ്ഗഹോ ദർശനോ
യാവദേവ സംസാരമഹോഘോതോ സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥദാനേഹി
സത്തസന്താരണമം തദുപ്തതിതോ. യഥാ ച മഹാകരുണാ, ഏവം
സബുദ്ധതന്താണാം ദസബലത്താണാദിനി ച ദേസനായ
അബ്ഭന്തരസമുടാനഭാവേന വത്തബ്ബാനി. സബുദ്ധ്വഹി നേയ്യധമ്മം തേസം
ദേസേതബ്ബപ്പകാരം സത്താനഞ്ച ആസയാനുസയാദിം യാമാവതോ ജാനന്തോ
ഭഗവാ റാനാടാനാദിസു കോസല്ലേന വേനേയ്യജ്ഞാസയാനുരൂപം
വിചിത്തനയദേസനം പവത്തേസീതി. ബാഹിരം പന സാധാരണം സമുടാനം
ദസസഹസ്സമഹാബ്രഹ്മപരിവാര-സഹസ്വതിമഹാബ്രഹ്മണോ അജ്ഞേയസനം.
തദജ്ഞേയസന്തരകാലഞ്ചി ധമ്മഗമീരതാപച്ചവേക്ഖണാജനീതം
അപ്പോസ്സുക്കതം പടിപ്പസ്സമുദേതോ ധമ്മസ്സാമീ ധമ്മദേസനായ ഉസ്സാഹജാതോ
അഹോസി. അസാധാരണവി അബ്ഭന്തരബാഹിരഭേദതോ ദുവിധമേവ. തത്ഥ
അബ്ഭന്തരം യായ മഹാകരുണായ യേന ച ദേസനാണാണേന ഇദം സുത്തം
പവത്തിതം, തദുഭയം വേദിതബ്ബം ബാഹിരം പന തസ്സാ ദേവതായ പുച്ഛാ,
പുച്ഛാവസിക്കോ ഹേസ സുത്തനിക്ഖേപോ. തയിദം പാളിയം ആഗതമേവ.

പയോജനവി സാധാരണാസാധാരണതോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം
അനുക്കമേന യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം വിമുത്തീരസത്താ ഭഗവതോ
ദേസനായ. തേനേവാഹ “ഏതദത്ഥാ കഥാ, ഏതദത്ഥാ മന്തനാ”തിആദി (പരിം
൩൬൬). അസാധാരണം പന തസ്സാ ദേവതായ ദസ്സനമഗ്ഗസമധിഗമോ, ഉഭയബേതം
ബാഹിരമേവ. സചേ പന വേനേയ്യസന്താനഗതവി ദേസനാബലസിദ്ധിസർവ്വാതം
പയോജനം അധിപ്പായസമിജ്ജന്താവതോ യഥാധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിയാ
മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോപി പയോജനമേവാതി ഗണ്ഹേയ്യ, ഇമിനാ
പരിയായേനസ്സ അബ്ഭന്തരതാപി സിയാ.

അപി ച തസ്സാ ദേവതായ ഓഘതരണാകാരസ്സ യാമാവതോ അനവബോധോ
ഇമിസ്സാ ദേസനായ സമുടാനം, തദവബോധോ പയോജനം. സോ ഹി ഇഥായ
ദേസനായ ഭഗവന്തം പയോജേതി തന്നിപ്ഫാദനപരായം ദേസനാതി കത്ഥാ.
യഞ്ചി ദേസനായ സാധേതബ്ബം ഫലം, തം ആകഞ്ചിതബ്ബത്താ ദേസകം
ദേസനായ പയോജേതിതി പയോജനന്തി വുച്ചതി. തഥാ ദേവതായ തദന്തേസഞ്ച
വിനേയ്യാനം പതിടാനായുഹനവിസ്സജ്ജനഞ്ചേത്ഥ പയോജനം . തഥാ
സംസാരചക്രനിവത്തി-സദ്ധമ്മചക്രപ്പവത്തിസസ്സതാദിമിച്ഛാചാര-നിരാകരണം
സമ്മാവാദപുരേക്ഖാരോ അകുസലമൂലസമൂഹനനം കുസലമൂലസമാരോപനം
അപായദാരപിദഹനം സഗ്ഗമോക്ഖദാരവിവരണം പരിയുടാനവൂപസമനം
അനുസയസമുഗ്ഘാതനം “മുത്തോ മോചേസ്സാമീ”തി
പുരിമപടിത്താഅവിസംവാദനം തപ്പടിപക്ഖമാരമനോരഥവിസംവാദനം
തിത്ഥിയസമയനിമ്മമനം ബുദ്ധധമ്മപതിടാനപനന്തി ഏവമാദിനിപി പയോജനാനി
ഇധ വേദിതബ്ബാനി.

യഥാ ദേവതാ ഓഘതരണേ സംസയപക്ഖന്താ, താദിസാ അന്തേ ച
സർവ്വാതധമ്മാനം സമ്മാസമുദ്ധുസ്സ ച പടിപത്തിം അജാനന്താ
അസദ്ധമ്മസ്സവന-ധാരണ-പരിചയ-മനസിങ്കാരവിപല്ലത്ഥബുദ്ധികാ സദ്ധമ്മസ്സവന-

ധാരണ-പരിചയവിമുഖാ ച ഭവവിമോക്ഖേസിനോ വിനേയോ ഇമിസ്സാ
ദേസനായ ഭാജനം.

പിണ്ഡത്ഥാ പന “അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹ”ന്തി പദദ്വയേ
ചതുസച്ചക്ഖമ്മട്ഠാനാനുയോഗവസേന യോനിസോമനസിങ്കാരബഹുലീകാരോ
കുസലമൂലസമായോഗോ ഓലീയനാതിയാവനാവിസ്സജ്ജനം
ഉപായവിനിബന്ധവിധമനം മിച്ചാഭിനിവേസഭൂരിഭാവോ
തണ്ഹാവിജ്ജാവിസോധനം വട്ടത്തയവിച്ഛേദനുപായോ ആസവോഘ-യോഗ-
ഗന്മാഗതി-തണ്ഹുപ്പാദുപാദാനവിയോഗോ ചേതോവിലവിവേചനം
അഭിനന്ദനനിവാദനം സംസഗ്ഗാതിക്കമോ വിവാദമൂലപരിച്ചാഗോ
അകുസലകമ്മപഥവിധംസനം മിച്ചത്താതിവത്തനം അനുസയമൂലച്ഛേദോ.
സബ്ബകിലേസ-ദരഥപരിളാഹ-സാരമഭിപ്രസിപ്പസ്സമ്ഭവം ദസ്സനസവനനിദ്രേസോ
വിജ്ജുപഥവജിരുപഥയമ്മാപദേസോ അപചയഗാമിധമ്മവിഭാവനാ
പഹാനത്തയദീപനാ സിക്ഖത്തയാനുയോഗോ സമമവിപസ്സനാനുട്ഠാനം
ഭാവനാസച്ഛികിരിയാസിദ്ധി സീലക്ഖന്ധാദിപാരിസുദ്ധീതി ഏവമാദയോ
വേദിതബ്ബാ.

തത്ഥ യേസം കിലേസാദീനം വസേന പതിട്ഠാതി സംസീദതി, യേസഞ്ച
അഭിസങ്ഖാരാദീനം വസേന ആയൂഹതി നിബ്ബുയ്ഹതി, ഉഭയമേതം
സമുദയസച്ചം, തപ്പഭാവിതാ തദുഭയനിസ്സിതാ ച ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചം,
തദുഭയമത്ഥോ, “അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹ”ന്തി അധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ പടിച്ഛനം
കത്ഥാ ദേസനാ ഉപായോ മാനനിഗുണ്ഹനവസേന തസ്സാ ദേവതായ
സച്ചാഭിസമയകാരണഭാവതോ പതിട്ഠാനായൂഹനപടിക്ഖേപോപദേസേന
ചതുരോഘനിരത്ഥരണത്ഥികേഹി അന്തദ്വയരഹിതാ മജ്ജിമാ പടിപത്തി
പടിപജ്ജിതബ്ബാതി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ ആണത്തിതി അയം ദേസനാഹാരോ.

പരസംസയപക്ഖന്ദനതായ ഞാതുകാമതായ ച കഥം നൂതി പുച്ഛാവസേന
വുത്തം? അഭിമുഖഭാവതോ ഏകപുഗ്ഗലഭാവതോ ച “ത്വ”ന്തി വുത്തം.
പരമുക്ഖംസഗതസ്സ ഗരുഭാവസ്സ അനന്തേയോഗ്യസ്സ സദ്ധമ്മധുരസ്സ പരിദീപനതോ
സാധൂതി മരിസസീലാദിഗുണതായ “മാരിസാ”തി വുത്തം . അവഹനനതോ
രാസിഭാവതോ ച “ഓഘ”ന്തി വുത്തം. ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ കത്തത്താ
പരിയോസാപിതത്താ “ഇതീ”തി വുത്തം. സംസീദനലക്ഖണസ്സ പതിട്ഠാനസ്സ
അകാതബ്ബതോ സബ്ബസോ ച അകതത്താ. “അപ്പതിട്ഠം”ന്തി വുത്തം. തയിദം
അകരണം ഏകംസികന്തി ഖോതി അവധാരണവസേന വുത്തം. തസ്സ ച
അപ്പതിട്ഠാനസ്സ സസന്തതിഗതത്താ “ത്വ”ന്തി ച പുച്ഛിതത്താ “അഹ”ന്തി വുത്തം.
ദേവതായ സമബോധനതോ പിയാലപനതോ ച, “ആവുസോ”തി വുത്തം.
നിബ്ബുയ്ഹനലക്ഖണസ്സ ആയൂഹനസ്സ അകാതബ്ബതോ സബ്ബസോ ച അകതത്താ
അനായൂഹന്തി വുത്തം. തിണ്ണാകാരസ്സ ഓഘാനം അനിച്ഛിതഭാവതോ ഏവ തത്ഥ
സംസയസ്സ അനപഗതത്താ ഓഘതരണസ്സ ച അവിസേസത്താ “യഥാ കഥം
പനാ”തി വുത്തം. തഥാ സംസീദനലക്ഖണം പതിട്ഠാനം സംസാരേ ച
സണ്ഠാനന്തി അനത്ഥന്തരത്താ അഭിനകാലികം. തഥാ നിബ്ബുയ്ഹനലക്ഖണം
ആയൂഹനം സമ്മാപടിപത്തിയാ അതിവത്തനന്തി അനത്ഥന്തരത്താ
അഭിനകാലികന്തി വുത്തം “യദാ സ്വാഹം...പേ... തദാസ്സു നിബ്ബുയ്ഹാമീ”തി.
തദുഭയസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ പടിബാഹനതോ ച ഓഘാതിണ്ണാതി വുത്തം
“ഏവം ഖ്വാഹം...പേ... ഓഘമതരി”ന്തി.

ഏകബുദ്ധന്തരന്തരികത്താ സുഭൂരകാലികതായ “ചിരസ്സ”ന്തി വുത്തം. അന്തരാ അഭിട്ഠപുബ്ബതായ വിമ്ഹയനീയതായ ച “വതാ”തി വുത്തം. തദാ ഉപലബ്ഭമാനതായ അത്തപച്ചക്ഖതായ ച “പസ്സാമീ”തി വുത്തം. ബാഹിതപാപതോ ബ്രഹ്മസ്സ ച അരിയമഗ്ഗസ്സ അണനതോ പടിവിജ്ജന്തനതോ “ബ്രാഹ്മണ”ന്തി വുത്തം. കിലേസസന്താപവൂപസമനതോ ദുക്ഖസന്താപവൂപസമനതോ ച സബ്ബസോ നിബ്ബുതത്താ “പരിനിബ്ബുത”ന്തി വുത്തം. തരണപയോഗസ്സ നിബ്ബത്തിതത്താ ഉപരി തരിതബ്ബാഭാവതോ ച “തിണ്ണ”ന്തി വുത്തം. ഞാണചക്ഖുനാ ഓലോകേതബ്ബതോ ലുജ്ജനതോ പലുജ്ജനതോ ച “ലോകേ”തി വുത്തം. വിസയേസു സഞ്ജനതോ ജാതഭാവതോ “വിസത്തിക”ന്തി വുത്തം. ഞാണസ്സ പച്ചക്ഖഭാവതോ നിഗമനതോ ച “ഇദ”ന്തി വുത്തം. ഭാസിതത്താ പരിസമത്തത്താ ച “അവോചാ”തി വുത്തം. പഠമം ഗഹിതത്താ പച്ചാമസനതോ ച “സാ ദേവതാ”തി വുത്തം. പടിക്ഖേപസ്സ അഭാവതോ അത്ഥസ്സ അനുമാദിതബ്ബതോ “സമനുണ്ണോ”തി വുത്തം. വിനേയ്യാനം സാസനതോ പരമത്ഥസമ്പത്തിതോ ച “സത്ഥാ”തി വുത്തം. ചക്ഖുപമാതിക്കമേന തിരോഭാവൂപഗമനതോ “അന്തരധായി”തി വുത്തന്തി അയം അനുപദവിചയതോ വിചയഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠാനാനായുഹനേഹി ഓഘതരണം യുജ്ജതി കിലേസാഭിസഞ്ചാരവിജ്ഞാനേന പാരസമ്പത്തിസമിജ്ജന്തനതോ. സബ്ബകിലേസ-തണ്ഹാഭിട്ഠി-തണ്ഹായതന-സസ്സതാദിവസേന സന്തിട്ഠതോ സംസാരേ സംസീദനം ഹോതീതി യുജ്ജതി കാരണസ്സ സുപ്പതിട്ഠിതഭാവതോ. അഭിസഞ്ചാരണകിച്ചേ കിലേസാഭിസഞ്ചാരേ വിജ്ജമാനേ സബ്ബദിട്ഠാഭിനിവേസ-അതിധാവനാഭിനിവേസാദിനം വസേന ആയുഹന്തസ്സ സംസാരമഹോഘേന നിബ്ബുയ്ഹനം ഹോതീതി യുജ്ജതി സമ്മാപടിപത്തിയാ അതിവത്തനതോ. ബ്രഹ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ അണനതോ പടിവിജ്ജന്തനതോ ബ്രാഹ്മണഭാവോ യുജ്ജത്തി ബാഹിതപാപത്താ. സമ്മദേവ സന്തധമ്മസമധിഗമതോ പരിനിബ്ബുതഭാവോ യുജ്ജതി സബ്ബസോ സവാസനപഹീനകിലേസത്താ. തഥാ ച വിസത്തികായ തിണ്ണഭാവോ യുജ്ജതി യഥാ യായ ലേസോപി ന ദിസ്സതി, ഏവം അഗ്ഗമഗ്ഗേന തസ്സാ സമുച്ഛിന്നത്താതി അയം യുത്തിഹാരോ.

കിലേസവട്ടവസേന പതിട്ഠാനം വിസേസതോ കമ്മവട്ടസ്സ പദട്ഠാനം. അഭിസഞ്ചാരവസേന ആയുഹനഞ്ച വിപാകവട്ടസ്സ പദട്ഠാനം. അപ്പതിട്ഠാനാനായുഹനാനി ഓഘതരണസ്സ പദട്ഠാനം, ഓഘതരണം അനുപാദിസേസനിബ്ബാണസ്സ. തണ്ഹാവസേന പതിട്ഠാനസ്സ അസ്സാദാനുപസ്സിതാ പദട്ഠാനം. തേനാഹ ഭഗവാ - “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ തണ്ഹാ പവഡ്ഡതീ”തി (സം. നി. ൨.൫൨, ൫൬).

ഖണ്ഡാവിജ്ജാ-ഹസ്സ-സത്താ-വിതക്കാ യോനിസോമനസിങ്കാര-പാപമിത്തപരതോഘോസാ ദിട്ഠിവസേന പതിട്ഠാനസ്സ പദട്ഠാനം. യഥാഹ - പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടി. മ. ൧.൧൨൪) “ഖണ്ഡാപി ദിട്ഠിട്ഠാനം, അവിജ്ജാപി ദിട്ഠിട്ഠാന”ന്തിആദി. തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനഅവസേസകിലേസാഭിസഞ്ചാരവസേന ആയുഹന്തസ്സ പദട്ഠാനം. ഇമിനാ നയേന യഥാരഹം തണ്ഹാദിട്ഠാദിവസേന പതിട്ഠാനായുഹനാനം പദട്ഠാനഭാവോ വത്തബ്ബോ. സേസമേത്ഥ പാളിതോ ഏവ സുനിദ്ധാരിയം. അയം പദട്ഠാനഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി പതിട്ഠാനായൂഹനപടീക്ഖേപേന വിസ്സജ്ജന്തേന
നിയ്യാനാവഹാ സമ്മാപടിപത്തി ഗഹിതാ ഏകന്തതോ
ഓഘനിത്ഥരണ്ണുപായഭാവതോ. തഗ്ഗഹണേന ച സഞ്ചേപി സത്തതിംസ
ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ ഗഹിതാ ഹോന്തി നിയ്യാനലക്ഖണേന
ഏകലക്ഖണത്താതി അയം ലക്ഖണഹാരോ.

നിദാനമസ്സാ ദേവതായ ഓഘതരണാകാരസ്സ യാമാവതോ അനവബോധോതി
വുത്തോവായമത്ഥോ. അത്തേപി യേ ഇമം ദേസനം നിസ്സായ
ഓഘതരണ്ണുപായം പടിവിജ്ജ്ഞന്തി, തേപി ഇമിസ്സാ ദേസനായ നിദാനന്തി
ദട്ഠഞ്ച. “കഥം നു വോ ഇമം ദേസനം നിസ്സായ സമ്മദേവ പടിവിജ്ജ്ഞന്താ
ചതുബ്ബിധന്ധി ഓഘം തരന്താ സകലസംസാരമഹോഘതോ നിത്ഥരേയ്യും, പരേ ച
തത്ഥ പതിട്ഠപേയ്യു”ന്തി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ അധിപ്പായോ. പദനിബ്ബചനം
നിരുത്തം, തം “ഏവ”ന്തിആദിനിദാനപദാനം “കഥ”ന്തിആദിപാളിപദാനഞ്ച
അട്ഠകമായ തസ്സാ ലീനത്ഥവണ്ണനായ ച വുത്തനയാനുസാരേന സുകരത്താ
അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ.

പദ-പദത്ഥ-ദേസനാ-നിക്ഖേപ-സുത്തസന്ധി-വസേന പഞ്ചവിധാ സന്ധി. തത്ഥ
പദസ്സ പദന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദസന്ധി. തഥാ പദത്ഥസ്സ പദത്ഥന്തരേന
സമ്ബന്ധോ പദത്ഥസന്ധി, യോ “കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധോ”തി വുത്തോ.
നാനാനുസന്ധികസ്സ തന്തംഅനുസന്ധീതി സമ്ബന്ധോ, ഏകാനുസന്ധികസ്സ പന
പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധോ ദേസനാസന്ധി, യാ അട്ഠകമായ “പുച്ഛാനുസന്ധി
അജ്ഞാസയാനുസന്ധി യമാനുസന്ധി”തി തിയാ വിഭത്താ. അജ്ഞാസയോ ചേത്ഥ
അത്തജ്ഞാസയോ പരജ്ഞാസയോതി ദ്വിധാ വേദിതഞ്ചോ. നിക്ഖേപസന്ധി
ചതുന്നം സുത്തനിക്ഖേപാനം വസേന വേദിതഞ്ചോ. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം
പപഞ്ചസൂദനീടീകായം വുത്തനയേന ഗഹേതഞ്ചം. സുത്തസന്ധി ഇധ
പഠമനിക്ഖേപവസേന വേദിതഞ്ചോ.

“കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ ഓഘതരണസുത്തമേവ പഠമം നിക്ഖിത്ത”ന്തി
നായമനുയോഗോ കത്ഥചി ന പവത്തതി? അപിച “അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹം
ഓഘമതരി”ന്തി പതിട്ഠാനായൂഹനപടീക്ഖേപവസേന
അന്തദ്വയവിവജ്ജനമുഖേന വാ മജ്ജിമമായ പടിപദായ വിഭാവനതോ
സബ്ബപഠമമിദം സുത്തം ഇധ നിക്ഖിത്തം. അന്തദ്വയം അനുപഗമ്മ മജ്ജിമമായ
പടിപത്തിയാ സങ്കാസനപരഞ്ഹി ബുദ്ധാനം സാസനന്തി. യം പന ഏകിസ്സാ
ദേസനായ ദേസനന്തരേന സദ്ധിം സംസദനം, അയന്ധി ദേസനാസന്ധി. സാ ഇധ
ഏവം വേദിതഞ്ചോ -

“അപ്പതിട്ഠം...പേ... അനായൂഹം ഓഘമതരി”ന്തി അയം ദേസനാ -

“സബ്ബദാ സീലസമ്പന്നോ, പത്തവാ സുസമാഹിതോ;
ആരദ്ധവീരിയോ പഹിതത്തോ, ഓഘം തരതി ദുത്തരം.

“വിരതോ കാമസത്തായ, രൂപസംയോജനാതിഗോ;
നന്ദിരാഗപരിക്ഖിണോ, സോ ഗമ്ഭീരേ ന സീദതി; (സം° നി° ച.൩൬);
സദ്ധായ തരതി ഓഘം, അപ്പമാദേന അണ്ണവം. (സം° നി° ച.൨൪൬; സു°
നി° ച.൧൮൬);

“പഞ്ച ഛരിന്ദേ പഞ്ച ജഹേ, പഞ്ച ചുത്തരി ഭാവയേ;
പഞ്ചസങ്ഗാതിഗോ ഭിക്ഖു, ഓഘതിണ്ണോതി വുച്ചതി. (സം നീ ൧.൫; ധം
പം ൩൦൦);

“തസ്മാ ജന്തു സദാ സതോ, കാമാനി പരിവജ്ജയേ;
തേ പഹായ തരേ ഓഘം, നാവം സിത്വാവ പാരഗൃ. (സു നീ ൧൧൧;
മഹാനി ൬; നേത്തി ൫);

“ഏകായനം ജാതിവയന്തദസ്സി, മഗ്ഗം പജാനാതി ഹിതാനുകമ്പി;
ഏതേന മഗ്ഗേന തരിംസു പുണ്ണേ, തരിസ്സന്തി യേ ച തരന്തി ഓഘ”ന്തി.
(സം നീ ൫.൩൮൪, ൪൦൯; മഹാനി ൧൯൧; ചൂളനിം
പാരായനാനുഗീതിഗാമാനിദേസ ൧൦൦; പഠമവഗ്ഗ ൧൨൧; നേത്തി ൧൦൦) -

ഏവമാദീഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതീതി അയം ചതുബ്ബുഹോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായുഹന്തി ഏതഥ സംകിലേസവസേന പതിട്ഠാനം
ആയുഹനഞ്ച. തേന അയോനിസോമനസികാരോ ദീപിതോ, സന്തകിലേസവസേന
അനായുഹനേന യോനിസോമനസികാരോ. തഥ അയോനിസോമനസികാരോതോ
തണ്ഹാവിജ്ജാ പവഡ്ഢതി. തേസു തണ്ഹാഗഹണേന ച തണ്ഹാമൂലകാ
ധമ്മാ ആവത്തന്തി. അവിജ്ജാഗഹണേന അവിജ്ജാമൂലകം സബ്ബം ഭവചക്കം
ആവത്തതി. യോനിസോമനസികാരഗ്ഗഹണേന ച യോനിസോമനസികാരമൂലകാ
ധമ്മാ ആവത്തന്തി ചതുബ്ബിധഞ്ച സമ്പത്തിചക്കം.
പതിട്ഠാനായുഹനപടിക്ഖേപേന പന സമ്മാപടിപത്തി ദീപിതാ, സാ ച
സങ്ഖേപതോ സീലാദിസങ്ഗഹാ. തഥ സീലഗ്ഗഹണേന ഏകാദസ
സീലാനിസംസാ ആവത്തന്തി, സമാധിഗ്ഗഹണേന പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി
പഞ്ചത്താണികോ സമ്മാസമാധി സമാധിപരിക്ഖാരാ ച ആവത്തന്തി.
പത്താഗഹണേന പത്താ ച സമ്മാദിട്ഠിതി സമ്മാദിട്ഠിസുദസ്സനാ സബ്ബേപി
അരിയമഗ്ഗധമ്മാ ആവത്തന്തിതി അയം ആവത്തോ ഹാരോ.

പതിട്ഠാനം കിലേസാദിവസേന സത്തവിധം. ആയുഹനം
അഭിസങ്ഖാരാദിവസേന സത്തവിധം. തഥാ തപ്പടിപക്ഖേതോ അപ്പതിട്ഠാനം
അനായുഹനഞ്ച. അയമേതഥ ധമ്മവിഭത്തി. പദ്ഠാനഭൂമിവിഭത്തിയോ പന
ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബാ. അയം വിഭത്തിഹാരോ.

പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദം സമ്മദേവ സമ്പാദേത്വാ സമമവിപസ്സനം യുഗനദ്ധം കത്വാ
ഭാവനം ഉസ്സക്കേന്തോ കിലേസാദിനം ദുരീകരണതോ തേസം വസേന
അസംസീദന്തോ അനിബ്ബുയ്ഹന്തോ അപ്പതിട്ഠം അനായുഹം ഓഘം തരതി.
കിലേസാദിനം വസേന പന സംസീദന്തോ നിബ്ബുയ്ഹന്തോ സംസാരേ
പതിട്ഠാനതോ ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തിയാ ആയുഹനതോ ഓഘം ന
തരതീതി അയം പരിവത്തോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അസന്തിട്ഠന്തോ അസംസീദന്തോ അനിബ്ബിസം അനവിനിബ്ബിസന്തി
പരിയായവചനം, അനായുഹം അനിബ്ബുയ്ഹന്തോ അചേതേന്തോ
അപകപ്പേന്തോതി പരിയായവചനം, ഓഘം കിലേസസമുദുന്തി പരിയായവചനം,
അതരി അതിക്കമി അച്ചവായിതി പരിയായവചനം. ഇമിനാ നയേന
സേസപദേസുപി പരിയായവചനം വേദിതബ്ബന്തി അയം വേവചനോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി ഏതഥ പതിട്ഠം ആയൂഹന്തി കിലേസാനം
കിച്ചകരണപഞ്ഞത്തി. പരിയൂട്ഠാനാനം വിഭാവനപഞ്ഞത്തി. അഭിസങ്ഖാരാനം
വിരുഹനപഞ്ഞത്തി. തണ്ഹായ അസ്സാദപഞ്ഞത്തി. ദിട്ഠിയാ
പരിനിപ്ഫന്നപഞ്ഞത്തി. ഭവദിട്ഠിയാ ഭവാഭിനിവേസപഞ്ഞത്തി.
വിഭവദിട്ഠിയാ വിപല്ലാസപഞ്ഞത്തി. കാമസുഖാനുയോഗസ്സ കാമേസു
അനുഗിജ്ഞനപഞ്ഞത്തി. അത്തകിലമ്മാനുയോഗസ്സ അത്തപരിതാപനപഞ്ഞത്തി.
അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി പന അഭിഞ്ഞേയ്യമ്മാനം അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി.
പരിഞ്ഞേയ്യമ്മാനം പരിഞ്ഞാപഞ്ഞത്തി. ഓഘമതരിന്തി പഹാതബ്ബയമ്മാനം
പഹാനപഞ്ഞത്തി. മഗ്ഗസ്സ ഭാവനാപഞ്ഞത്തി. നിരോധസ്സ
സച്ഛികിരിയാപഞ്ഞത്തിതി അയം പഞ്ഞത്തിഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി ഏതഥ പതിട്ഠാനായൂഹനഗ്ഗഹണേന
ഓഘഗ്ഗഹണേന ച സമുദയസച്ചം ഗഹിതം. അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹം അതരിന്തി
പന പദത്തയേന മഗ്ഗസച്ചം ഗഹിതം, ഹേതുഗഹണേന ച ഹേതുമതോ ഗഹണം
സിദ്ധമേവാതി ദുക്ഖനിരോധസച്ചാനി അത്ഥതോ ഗഹിതാനേവാതി അയം
സച്ചേഹി ഓതരണാ. തത്ഥ യേ ലോകിയാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ, യേസം വസേന
പതിട്ഠാനായൂഹനസിദ്ധി. യേ ലോകുത്തരാ ചത്താരോ ഖന്ധാ, യേസം വസേന
ഓഘതരണസിദ്ധി. അയം ഖന്ധമുഖേന ഓതരണാ. യേ ഏവ പഞ്ചക്ഖന്ധാ
ദ്വാദസായതനാനി അട്ഠാരസ ധാതുയോ, തേ ചത്താരോ ഖന്ധാ ദ്വായതനാനി
ദ്വേ ധാതുയോതി അയം ആയതനമുഖേന ധാതുമുഖേന ച ഓതരണാ. തഥാ
അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി ഏതഥ പതിട്ഠാനായൂഹനഗ്ഗഹണേന
കിലേസാഭിസങ്ഖാരാദീനം ഗഹണം. കിലേസാഭിസങ്ഖാരാദയോ ഓഘാ ച
സങ്ഖാരക്ഖന്ധാ ധമ്മായതനം ധമ്മധാതു ച, അപ്പതിട്ഠാനാനായൂഹനഗ്ഗഹണേന
ഓഘതരണവചനേന ച സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗോ കമിതോ. ഏവഞ്ച
സങ്ഖാരക്ഖന്ധോ ധമ്മായതനം ധമ്മധാതു ച ഗഹിതാതി ഏവന്വി ഖന്ധമുഖേന
ആയതനമുഖേന ധാതുമുഖേന ഓതരണാ. വിപസ്സനാ ചേ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ,
അനിമിത്തമുഖേന വിമോക്ഖമുഖം, ദുക്ഖാനുപസ്സനാ ചേ,
അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖം, അനത്താനുപസ്സനാ ചേ,
സുത്തതവിമോക്ഖമുഖന്തി ഏവം വിമോക്ഖമുഖേന ഓതരണം. മഗ്ഗേ
സേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ ധമ്മായതനധമ്മധാതു അനാസവാ ച ഏവന്വി
ഖോ ഖന്ധാദിമുഖേന ഓതരണാതി അയം ഓതരണോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠന്തി ആരമ്ഭോ. അനായൂഹന്തി പദസുദ്ധി, നോ ആരമ്ഭസുദ്ധി,
തഥാ ഓഘന്തി. അതരിന്തി പന പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ചാതി അയം
സോധനോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായൂഹന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം
തണ്ഹാദിട്ഠിആഭിവസേന പതിട്ഠാനായൂഹനാനം സാധാരണതോ
പടിക്ഖേപചോദനാതി കത്വാ ഓഘമതരിന്തി തം വികപ്പേത്വാ വിസേസവചനം.
ഓഘതരണഞ്ഹി ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ. തത്ഥ പഠമദുതിയമഗ്ഗാ അവിസേസേന
ദിട്ഠോഘതരണം, തതിയമഗ്ഗോ കാമോഘതരണം, അഗ്ഗമഗ്ഗോ സേസോഘതരണന്തി
അയം അധിട്ഠാനോ ഹാരോ.

കിലേസവസേന പതിട്ഠാനസ്സ അയോനിസോമനസികാരോ ഹേതു.
അഭിസങ്ഖാരവസേന ആയൂഹനസ്സ കിലേസാ ഹേതു.
അപ്പതിട്ഠാനാനായൂഹനാനം പന യമാക്കമം യോനിസോമനസികാരപഹാനാനി

ഹേതു. സംയോജനിയേസു ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സനാ തൺഹാവസേന യഥാരഹം തസ്സ ഹേതു. തേനാഹ ഭഗവാ - “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ തൺഹാ പവഡ്ഡതി”തി. ഖണ്ഡാവിജ്ജാഹസ്സസത്താവിതക്കായോനിസോമനസിങ്കാരപാപമിത്തപരതോഘോസാ ദിട്ഠിവസേന പതിട്ഠാനസ്സ ഹേതു. തേനാഹ - പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ “ഖണ്ഡാപി ദിട്ഠിട്ഠാനം, അവിജ്ജാപി ദിട്ഠിട്ഠാന”തിആദി. തൺഹാഭിനന്ദനാ അവസേസകിലേസാഭിസൺഖാരവസേന ആയുഹനസ്സ ഹേതു. ഇമിനാ നയേന യഥാരഹം തൺഹാദിട്ഠിവസേന പതിട്ഠാനായുഹനാനം ഹേതുവിഭാഗോ നിദ്ധാരേതബ്ബോ, തബ്ബിപരിയായേന അപ്പതിട്ഠാനാനായുഹനാനം. കിലേസുപ്പാദനേ ഹി സമ്മദേവ ആദിനവദസ്സനം അപ്പതിട്ഠാനസ്സ ഹേതു, അഭിസൺഖാരവസേന ആദിനവദസ്സനം അനായുഹനസ്സ ഹേതു, വിപസ്സനായ ഉസ്സുക്കാപനം ഓഘതരണസ്സ ഹേതുതി അയം പരിക്ഖാരോ ഹാരോ.

യഥാവുത്തവിഭാഗേഹി പതിട്ഠാനായുഹനേഹി ചതുബ്ബിധസ്സപി ഓഘസ്സ പരിസുദ്ധി. അപ്പതിട്ഠാനാനായുഹനേഹി പന സോതാനം സംവരോ സബ്ബസോ പിധാനഞ്ചാതി ചതുബ്ബിധസ്സപി ഓഘസ്സ വിസേസതോ പിധാനം അപ്പവത്തികരണം. അരിയമഗ്ഗസ്സ ഭാവനായ ഹി കിലേസവസേന പതിട്ഠാനം അഭിസൺഖാരവസേന ആയുഹനം ഉപച്ഛിനം, തസ്സ സബ്ബേപി ഓഘാ തിണ്ണാ സമ്മതിണ്ണാ പഹീനാ ഹോന്തിതി അയം സമാരോപനോ ഹാരോ.

അപ്പതിട്ഠം അനായുഹന്തി ഏതഥ പതിട്ഠാഗഹണേന തൺഹാവിജ്ജാ ഗഹിതാ. താസം ഹി വസേന സത്തോ തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പതിട്ഠാതി. ആയുഹനഗ്ഗഹണേന തപ്പച്ചയാ അഭിസൺഖാരയമ്മാ ഗഹിതാ. തത്ഥ തൺഹായ വിസേസതോ രൂപധമ്മാ അധിട്ഠാനം, അവിജ്ജായ അരൂപധമ്മാ. തേസം യഥാക്കമം സമമോ ച വിപസ്സനാ ച പടിപക്ഖാ, തേ “അപ്പതിട്ഠം അനായുഹം ഓഘമതരി”തി പദേഹി പകാസിതാ ഹോന്തി, തേസു സമമസ്സ ചേതോവിമുത്തി ഫലം, വിപസ്സനായ പത്താവിമുത്തി. തഥാ ഹി സാ “രാഗവിരാഗാ അവിജ്ജാവിരാഗാ”തി വിസേസേത്ഥാ വുച്ചതി. തത്ഥ തൺഹാവിജ്ജാ അഭിസൺഖാരോ ച സമുദയസച്ചം, തേസം അധിട്ഠാനഭൂതാ രൂപാരൂപധമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപജാനനാ പടിപദാ ഓഘതരണപരിയായേന വുത്താ മഗ്ഗസച്ചം. തൺഹാഗഹണേന ചേതഥ മായാ-സാഠേയ്യമാനാതിമാന-മദപ്പമാദ-പാപിച്ചുതാ-പാപമിത്തതാ-അഹിരികാനോത്തപ്പാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. അവിജ്ജാഗഹണേന വിപരീതമനസിങ്കാര-കോധുപനാഹ-മക്ഖപളാസ-ഇസ്സാമച്ഛരിയ-സാരമ്ഭ-ദോവചസ്സതാ-ഭവദിട്ഠിആദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. വുത്തവിപരിയായേന അമായാഅസാഠേയ്യാദിഅവിപരീതമനസിങ്കാരാദിവസേന. തഥാ സമമപക്ഖിയാനം സദ്ധിന്ദ്രിയാനം വിപസ്സനാപക്ഖിയാനം അനിച്ചസത്താദിനഞ്ച വസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം നന്ദിയാവത്തസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

തഥാ വുത്തനയേന ഗഹിതേസു തൺഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയധമ്മേസു തൺഹാ ലോഭോ, അവിജ്ജാ മോഹോ, അവിജ്ജായ സമ്പയുത്തോ ലോഹിതേ സതി പുബ്ബോ വിയ തൺഹായ സതി സിജ്ഞയമാനോ ആഘാതോ ദോസോ ഇതി തീഹി അകുസലമൂലേഹി ഗഹിതേഹി, തപ്പടിപക്ഖേതോ “അപ്പതിട്ഠ”തിആദിവചനേഹി ച തീണി അകുസലമൂലാനി തീണി

കുസലമൂലാനി ച സിദ്ധാനി ഏവ ഹോന്തി. ഇധാപി ലോഭോ സഞ്ചാനി സാസവകുസലമൂലാനി ആയുഹന്യമ്മാ ച സമുദയസച്ചം, തന്നിബുത്താ തേസം അധിട്ഠാനഗോചരഭൂതാ ച ഉപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ യോജേതബ്ബാ. ഫലം പന്നേത്ഥ വിമോക്ഖത്തയവസേന നിദ്ധാരേതബ്ബം, തീഹി അകുസലമൂലേഹി തിവിധദുച്ചരിത-സംകിലേസമലവിസമഅകുസലസത്താ-വിതക്കാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, തമാ തീഹി കുസലമൂലേഹി തിവിധസുചരിത-സമകുസലസത്താ-വിതക്ക-സമാധി-വിമോക്ഖമുഖാദിവസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

തമാ വുത്തനയേന ഗഹിതേസു തണ്ഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയയമ്മേസു വിസേസതോ തണ്ഹാദിട്ഠിനം വസേന അസുഭേ “സുഭ”ന്തി, ദുക്ഖേ “സുഖ”ന്തി ച വിപല്ലാസാ, അവിജ്ജാദിട്ഠിനം വസേന “അനിച്ചേ നിച്ച”ന്തി അനത്തനി “അത്താ”തി വിപല്ലാസാ വേദിതബ്ബാ. തേസം പടിപക്ഖതോ “അപ്പതിട്ഠ”ന്തിആദിവചനേഹി ച ലഭേഹി സതിവീരിയസമാധിപണ്ണിന്ദിയേഹി ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സിദ്ധാനേവ ഹോന്തി.

തത്ഥ ചതുഹി ഇന്ദ്രിയേഹി ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്രിസിതബ്ബാ. കഥം? ദുവിധോ ഹി തണ്ഹാചരിതോ മുദിന്ദിയോ തിക്ഖിന്ദിയോതി, തമാ ദിട്ഠിചരിതോ. തേസു പഠമോ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപരിയേസഗ്ഗാഹീ സതിബലേന യമാഭൂതം കായസഭാവം സല്ലക്ഖേന്തോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാതേത്ഥാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. ദുതിയോ അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപരിയേസഗ്ഗാഹീ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതീ”തിആദിനാ വുത്തേന വീരിയസംവരഭൂതേന വീരിയബലേന പടിപക്ഖം വിനോദേന്തോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം വിദ്ധംസേത്ഥാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. തതിയോ അനിച്ചേ “നിച്ച”ന്തി അയാമാവഗ്ഗാഹീ സമമബലേന സമാഹിതചിത്തോ സഖ്വാറാനം തഖ്ഖണികഭാവം സല്ലക്ഖേന്തോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാതേത്ഥാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. ചതുത്ഥോ സന്തതി-സമുഹ-കിച്ചാരമ്മണ-ഘനവഞ്ചിതതായ ഫസ്സാദിയമ്മപുഞ്ജമത്തേ അനത്തനി “അത്താ”തി മിച്ചാഭിനിവേസീ ചതുകോടികസുഞ്ഞതാമനസികാരേന തം മിച്ചാഭിനിവേസം വിദ്ധംസേത്ഥാ സാമഞ്ഞഫലം സച്ഛികരോതി. സുഭസത്താസുഖസത്താദിഹി ചതുഹി വാ വിപല്ലാസേഹി സമുദയസച്ചം, തേസമധിട്ഠാനാരമ്മണഭൂതാ പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഫലം പന്നേത്ഥ ചത്താരി സാമഞ്ഞഫലാനി, ചതുഹി ചേത്ഥ വിപല്ലാസേഹി ചതുരാസവോഘയോഗ-കായഗന്ഥ-അഗതി-തണ്ഹുപ്പാദുപാദാന-സത്തവിഞ്ഞാണട്ഠിതി-അപരിഞ്ഞാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, തമാ ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ചതുബ്ബിയത്ഥാന-വിഹാരാധിട്ഠാന-സുഖഭാഗിയയമ്മ-അപ്പമത്താസമ്മപ്പയാനിദ്ധിപാദാദിവസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമി.

ഇമേസം പന തിണ്ണം അത്ഥനയാനം സിദ്ധിയാ വോഹാരനയദ്വയം സിദ്ധമേവ ഹോതി. തമാ ഹി അത്ഥനയാനം ദിസാഭൂതയമ്മാലോചനം ദിസാലോചനം, തേസം സമാനയനം അകുസോതി പഞ്ചപി നയാ ഇയ നിയുത്താതി വേദിതബ്ബാ. ഇദഞ്ച സുത്തം സോളസവിധേ സുത്തന്തപട്ഠാനേ

നിബുധസേക്ഖഭാഗിയം ബൃതിരേകമുഖേന പതിട്ഠാനായുഹനാനി ഗഹിതാനീതി സംകിലേസനിബുധസേക്ഖഭാഗിയം ചാതി ദട്ഠഞ്ചം. അട്ഠവിസതിവിയേ പന സുത്തന്തപട്ഠാനേ ലോകിയലോകുത്തരം സത്തായിട്ഠാനം ഞാണത്തേയ്യം ദസ്സനഭാവനം സകവചനം വിസ്സജ്ജനീയം കൂസലം അനുത്താതന്തി വേദിതഞ്ചം.

ഓഘരരണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. നിമോക്ഖസുത്തവണ്ണനാ

൨. പഠമമാഗതന്തി സംവണ്ണനാവസേന പഠമസുത്താദീസു പഠമം ആഗതപദം. ഉത്താനത്ഥന്തി പാകടത്ഥം. അപുബ്ബന്ധേവ ഹി ദുവിഞ്ഛേയത്ഥഞ്ച പദം സംവണ്ണേതഞ്ചം. നോതി പുച്ഛായം നു-സദേന സമാനത്ഥോ നിപാതോതി ആഹ “ജാനാസി നോതി ജാനാസി നു”തി. വട്ടതോ നിമുച്ചന്തി തേന സത്താതി നിമോക്ഖോ, മഗ്ഗോ. സോ ച പമുച്ചന്തി തേനാതി പമോക്ഖോ, പമുച്ചനന്തേ പന അധിഗന്തബ്ബത്താഫലം “പമോക്ഖോ”തി വുത്തം, യഥാ അരഹത്തം “രാഗക്ഖയോ ദോസക്ഖയോ മോഹക്ഖയോ”തി വുത്തം. തേതി സത്താ. വിവിചിതീതി വിസും അസമ്മിസ്സോ ഹോതി, വിഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. വിവിചിതി ദുക്ഖം ഏതസ്മാതി വിവേകോ. ദുതിയവികപ്പേ പന സകലവട്ടദുക്ഖതോ സത്താ നിമുച്ചന്തി ഏത്ഥ പമുച്ചന്തി വിവിചിന്തി ചാതി നിമോക്ഖോ പമോക്ഖോ വിവേകോ, നിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥാതി ച നിമിത്തത്ഥേ ഭുമ്മവചനം ദട്ഠഞ്ചം. അവധാരണത്ഥോ ഖോ-കാരോ “അസ്സോസി ഖോ”തിആദീസു വിയ.

നന്ദീമൂലകോ ഭവോ നന്ദീഭവോ പുരിമപദേ ഉത്തരപദലോപേന “സാകഭക്ഖോ പത്ഥവോ സാകപത്ഥവോ”തി യഥാ. പഠമം കമ്മവട്ടപധാനം അത്ഥം വത്ഥാ പുന കിലേസകമ്മാനം വസേന ഉഭയപ്പധാനം അത്ഥം വദന്തോ “നന്ദിയാ ചാ”തിആദിമാഹ. പുരിമനയേതി നന്ദീമൂലകോ കമ്മഭവോ നന്ദീഭവോതി ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ. നന്ദീഭവേനാതി നന്ദീഭവപദേന. തിവിധകമ്മാഭിസങ്ഖാരവസേനാതി പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരാദിവസേന കായസങ്ഖാരാദിവസേന ച തിപ്പകാരസ്സ കമ്മാഭിസങ്ഖാരസ്സ വസേന. സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോ ഗഹിതോ ചേതനാപധാനത്താ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസ്സ. സത്താവിത്താണേഹീതി “സത്താവിത്താണസങ്ഖയാ”തി ഏവം വുത്തസത്താവിത്താണപദേഹി. തംസമ്പയുത്താ ചാതി തേന യഥാവുത്തസങ്ഖാരക്ഖണ്ഡേന സമം യുത്താ ഏവ. ദേവന്ധാതി സത്താവിത്താണക്ഖണ്ഡാ.

നനു ഏത്ഥ വേദനാക്ഖണ്ഡോ ന ഗഹിതോതി? നോ ന ഗഹിതോതി ദസ്സേന്തോ “തേഹി പനാ”തിആദിമാഹ. തീഹി ഖണ്ഡേഹീതി സത്താസങ്ഖാരവിത്താണക്ഖണ്ഡേഹി. ഗഹിതാവ അവിനാഭാവതോ. ന ഹി വേദനാരഹിതോ കോചി ചിത്തുപ്പാദോ അത്ഥി. അനുപാദിണ്ണകാനന്തി കൂസലാകൂസലാനം. ന ഹേത്ഥ കിരിയാവന്ധാനം അപ്പവത്തി അധിപ്പേതാ. അപ്പവത്തിവസേനാതി അനുപ്പത്തിയമ്മതാപത്തിവസേന. നിബുത്തനവസേന കമ്മകിലേസേഹി ഉപാദിയതീതി ഉപാദി, പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ. ഉപാദിനോ സേസോ ഉപാദിസേസോ, സഹ ഉപാദിസേസേനാതി സഉപാദിസേസം. നിബ്ബാനം കമിതം സകലകമ്മകിലേസവൂപസമത്ഥസ്സ ജോതിത്തതാ. ഹേട്ഠാ ദവീഹി പദേഹി അനുപാദിണ്ണകക്ഖണ്ഡാ ഗഹിതാതി “വേദനാന”തി ഏത്ഥ ഉപാദിണ്ണകഗൃഹണം

യുത്തത്തി ആഹ “ഉപാദിണ്ണകവേദനാന”തി. നിരോധേനാതി
തപ്പടിബദ്ധചരന്ദരാഗനിരോധവസേന നിരുജ്ജ്വലനേന. ഉപസമേനാതി
അച്ചന്തുപസമേന അപ്പവത്തനേന. ഏവഞ്ച കത്വാ ച-സദുഗ്ഗഹണം സമത്ഥിതം
ഹോതി. തേസന്തി തസ്സാ വേദനായ തംസമ്പയുത്താനഞ്ച തിണ്ണം ഖണ്ഡാനം.
വത്ഥാരമ്മണവസേനാതി വത്ഥുഭൂതാനം ചരണം ആരമ്മണഭൂതാനഞ്ച സഞ്ചേസന്ധി
ഉപാദിണ്ണകരൂപധമ്മാനം വസേന.

കസ്ഥാ പന ഹേട്ഠാ ചത്താരോ അരൂപക്ഖണ്ഡായേവ വുത്താ,
രൂപക്ഖണ്ഡോ ന ഗഹിതോതി? വിസേസഭാവതോ.
സഉപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയത്ത്ഹി ഉപാദിണ്ണകരൂപധമ്മാനം വിയ
അനുപാദിണ്ണകരൂപധമ്മാനം അപ്പവത്തിയേവ നത്ഥി. ദുതിയനയേതി നന്ദിയാ ച
ഭവസ്സ ചാതി ഏതത്ത്ഹി പക്ഖേ. നന്ദിഗുഹണേന സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ ഗഹിതോ
തംസഹചരണതോ. ഉപപത്തിഭവസഞ്ചാരോ രൂപക്ഖണ്ഡോതി
ഉപാദിണ്ണകരൂപധമ്മവേ വദതി. തഗുഹണേനേവ ച തന്നിമിത്തകാനി
ഉതുആഹാരജാനി, വിത്താണഗുഹണേന ചിത്തജാനീതി ചതുസന്തതിരൂപസ്സപേത്ഥ
ഗഹിതതാ വേദിതഞ്ച. സത്താദീഹീതി സത്താവിത്താണവേദനാഗഹണേഹി
തയോ ഖണ്ഡാ ഗഹിതാ, തഞ്ച വോ ഉപാദിണ്ണാ അനുപാദിണ്ണാതി വിഭാഗം
അകത്വാ അവിസേസതോ. അവിസേസേന ഹി പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം അപ്പവത്തി
നിബ്ബാനം. തേനാഹ “ഏവം...പേ... നിബ്ബാനം കമിതം ഹോതീ”തി. “നിബ്ബാന”തി
ഹി ഇധ അമതമഹാനിബ്ബാനം അധിപ്പേതം. ഇമമേവ ച നയന്തി ഇദം
യഥാവുത്തം ദുതിയമേവ. ചത്താരോ മഹാനികായേ ധാരേതീതി
ചതുനികായീകോ. ഭണ്ഡികനാമകോ മേരോ ഭണ്ഡികത്ഥേരോ. ഇതീതി
വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. നിബ്ബാനവസേനേവാതി പഠമനയേ
സഉപാദിസേസനിബ്ബാനസ്സ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനസ്സ ച, ദുതിയേ പന
“അമതമഹാനിബ്ബാനസ്സാ”തി സഞ്ചമാപി നിബ്ബാനസ്സേവ വസേന ഭഗവാ ദേസനം
നിട്ഠപേസി സമാപേസീതി.

നിമോക്ഖസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൩. ഉപനീയസുത്തവണ്ണാ

൩. അനേകത്ഥത്താ ധാതുസദാനം ഉപസഗ്ഗവസേന അത്ഥവിസേസവാചകോ
ഹോതീതി ആഹ “ഉപനീയതീതി പരിക്ഖീയതി നിരുജ്ജ്വലതീ”തി. വിനസ്സതീതി
അത്ഥോ. ഉപനീയതീതി വാ സരസേനേവ ജീവിതസ്സ മരണ്ണുപഗമനം വുത്തന്തി
ആഹ - “ഉപഗച്ഛതി വാ, അനുപുഞ്ചേന മരണം ഉപേതീതി അത്ഥോ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ
“ഉപനീയതീ”തി പദം അപാകടകമ്മവിസേസം വുത്തം. യഥാ പന “സഞ്ചം
ആരോഗ്യം ബ്യാധിപരിയോസാനം, സഞ്ചം യോജ്ഞനം ജരാപരിയോസാനം, സഞ്ചം
ജീവിതം മരണപരിയോസാന”തി, “ഉപനീയതി ജീവിത”തി വുത്തത്താ “മരണം
ഉപേതീ”തി വുത്തം. കമ്മകത്തുവസേന ഹേതം വുത്തം.

ഇദാനി കമ്മസാധനവസേന അത്ഥം ദസ്സേതും “യഥാ വാ”തിആദി വുത്തം.
ഗോപാലേന ഗോഗണോ നീയതി യഥിച്ഛിതം റാനം. ജീവന്തി തേന സത്താ,
സഹജാതയമ്മാ വാതി ജീവിതം, തദേവ തേസം അനുപാലനേ
ആധിപച്ചസഞ്ചാവതോ ഇന്ദ്രിയന്തി ആഹ “ജീവിതന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയ”തി
പരിത്തന്തി ഇത്തരം. തേനാഹ “മോക”തി. പഞ്ചധാനുപച്ഛേദസ്സ പച്ചയഭാവോ
ഇധ ജീവിതസ്സ മരണകിച്ചന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “സരസപരിത്തതായ

ചാ"തിആദി. ആയുതി ച പരമായു ഇയാധിപ്പേതം, തഞ്ച അജ്ജകാലവസേന വേദിതഞ്ചം.

ഇമസ്മിൻഹി ബുദ്ധുപ്പാദേ അയം കമാതി ജീവിതസ്സ അതിഇത്തരഭാവദീപനപരാ അയം ദേസനാ. ജീവിതിന്ദ്രിയവസേന ജീവിതക്വയം നിയമേനോ "ഏകചിത്തപ്പവത്തിമത്തോയേവാ"തി ആഹ, ഏകസ്സ ചിത്തുപ്പാദസ്സ പവത്തിക്വണ്ണമത്തോ ഏവാതി അത്ഥോ. ഇദാനി തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും "യമാനാമാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പവത്തമാനന്തി നേമിരമീസാ വത്തന്തി ഏകേനേവ നേമിപ്പദേസേന പവത്തതി ഏകസ്മിം ഖണ്ണേതി അധിപ്പായോ. "ഏകേനേവ തിട്ഠതീ"തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏകചിത്തക്വണ്ണികന്തി ഏകചിത്തക്വണ്ണമത്തവന്തം. തസ്മിം ചിത്തേതി തസ്മിം യസ്മിം കിസ്മിഞ്ചി ഏകസ്മിം ചിത്തേ. നിരുദ്ധമത്തേതി നിരുദ്ധഭാവപ്പത്തമത്തേ. നിരുദ്ധോതി വുച്ചതീതി മതോതി വുച്ചതി തംസമങ്ഗീ സത്തോ പരമത്ഥതോ. അവിസേസവിദുനോ പന അവിത്തായമാനന്തരേന അനുസന്ധാനസ്സ നിരുദ്ധനം നിരോധം സല്ലക്ഖേന്തി. യമാവുത്തമത്ഥം സുത്തേന വിഭാവേതും "യമാഹാ"തിആദി വുത്തം. തേന തീസുപി കാലേസു സത്താനം പരമത്ഥതോ ജീവനം മരണം ചിത്തക്വണ്ണവസേനേവാതി ദസ്സേതി.

ജീവിതന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയം. അത്തഭാവോതി ജീവിതവേദനാവിത്താണാനി റപേത്ഥാ അവസിട്ഠയമ്മാ അധിപ്പേതാ. സുഖദുക്ഖാതി സുഖദുക്ഖാ വേദനാ, ഉപേക്ഖാപി ഇയ സുഖദുക്ഖാസേവ അനോഗധാ ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവതോ. കേവലാതി അത്തനാ, നിച്ചഭാവേന വാ അവാമിസ്സാ. ഏകചിത്തസമായുത്താതി ഏകകേന ചിത്തേന സഹിതാ. ലഹുസോ വത്തതേ ഖണ്ണോതി വുത്തനയേന ഏകചിത്തക്വണ്ണികതായ ലഹുകോ അതിഇത്തരോ ജീവിതാദിനം ഖണ്ണോ വത്തതി.

യേ നിരുദ്ധാ മരന്തസ്സാതി ചവന്തസ്സ സത്തസ്സ ചുതിതോ ഉദ്ധം നിരുദ്ധാതി വത്തഞ്ചാ യേ ഖണ്ഡാ. തിട്ഠമാനസ്സ വാ ഇയാതി യേ വാ ഇയ പവത്തിയം തിട്ഠമാനസ്സ ധരന്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ നിരുദ്ധാ ഖണ്ഡാ, സഞ്ചേപി സദിസാ തേ സഞ്ചേപി ഏകസദിസാ ഗതാ അത്ഥങ്ഗതാ അപ്പടിസന്ധിയാ പുന ആഗന്താ പടിസന്ധാനാഭാവേന വിഗതാ. യമാ ഹി ചുതിഖണ്ഡാ ന നിബ്ബത്തന്തി, ഏവം തതോ പുഞ്ചേപി ഖണ്ഡാ. തസ്മാ ഏകചിത്തക്വണ്ണികം സത്താനം ജീവിതന്തി അധിപ്പായോ.

അനിബ്ബത്തേന ന ജാതോതി അനുപ്പന്നേന ചിത്തേന ജാതോ ന ഹോതി "അനാഗതേ ചിത്തക്വണ്ണേ ന ജീവിത്ഥ ന ജീവതി ജീവിസ്സതീ"തി വത്തഞ്ചതോ. പച്ചുപ്പന്നേന വത്തമാനേന ചിത്തേന ജീവതി ജീവമാനോ നാമ ഹോതി, ന ജീവിത്ഥ ന ജീവിസ്സതി. ചിത്തഭങ്ഗാ മതോ ലോകോതി ചുതിചിത്തസ്സ വിയ സഞ്ചസ്സപി തസ്സ തസ്സ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ അയം ലോകോ പരമത്ഥതോ മതോ നാമ ഹോതി "അതീതേ ചിത്തക്വണ്ണേ ജീവിത്ഥ ന ജീവതി ന ജീവിസ്സതീ"തി വത്തഞ്ചതോ, നിരുദ്ധസ്സ അപ്പടിസന്ധികത്താ. ഏവം സന്തേപി പത്തത്തിപരമത്ഥിയാ, യായം തം തം പവത്തം ചിത്തം ഉപാദായ "തിസ്സോ ജീവതി, ഫുസ്സോ ജീവതീ"തി വചനപ്പവത്തിയാ വിസയഭൂതാ സത്താനപത്തത്തി, സാ ഏത്ഥ പരമത്ഥിയാ പരമത്ഥഭൂതാ. തമാ ഹി വുത്തം "നാമഗോത്തം ന ജീരതീ"തി (സം നീ മ.൧൩).

ന സന്തിതാണാതി ജരം ഉപഗതസ്തു തതോ തംനിമിത്തം യം വാ
പാപകാരിനോ പാപകമ്മാനം ഉപട്ഠാനവസേന പുണ്ണകാരിനോ
പിയവിപ്പയോഗവസേന ചിത്തദുക്ഖം ഉഭയേസമ്പി ബന്ധനച്ഛേദനാദിവസേന
വിതുജ്ജമാനം അനപ്പകം സരീരദുക്ഖം സമ്മോഹപ്പത്തി ച ഹോതി, തതോ
തായന്താ ന സന്തി. തേനാഹ - “താണം ലേണം സരണം ഭവിതും സമത്ഥാ നാമ
കേചിനന്തമീ”തി. ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം, ഭയനിമിത്തത്തി ആഹ
“ഭയവത്ഥു”തി. തഗ്ഗഹണേന ച ചിത്തതുത്രാസലക്ഖണം ഭയം ഗഹിതമേവ, സതി
നിമിത്തേ നേമിത്തം സന്തമേവാതി. പുബ്ബച്ചേതനന്തി ഏകാവജ്ജനവീഥിയം
നാനാവജ്ജനവീഥിയം സമ്പവത്തം ഉപചാരജ്ജ്യാനചേതനം. അപരച്ചേതനന്തി
വസീഭാവപാദനവസേന പരതോ സമാപജ്ജനവസേന ച പവത്തം
സമാപത്തിചേതനം. മുഞ്ചച്ചേതനന്തി വിക്ഖമ്ഭനവസേന പവത്തം
പഠമപ്പനാചേതനം. കൂസലജ്ജ്യാനസ്സ വിപാകജ്ജ്യാനേവ ലബ്ഭമാനം സുഖം
ത്യാനസുഖം. ഇട്ഠപരിയായോ ചേതമ സുഖ-സദോ. ത്യാനേ അപേക്ഖാ
ത്യാനനികന്തി. ത്യാനസ്സ അസ്സാദവസേന പവത്തോ ലോഭോ ത്യാനസ്സാദോ. യേന
തേ തേ ബ്രഹ്മാനോ ത്യാനതോ വുട്ഠായ “അഹോ സുഖം അഹോ സുഖ”ന്തി
വാചം നിച്ഛാരേസുന്തി. യഥാ ദേവാ സുഖബഹുലാ തിഹേതുപടിസന്ധികാവതി
പടിപജ്ജന്താ ത്യാനം അധിഗന്തും ഭബ്ബാ, ന ഇതരേതി “കാമാവചരദേവേസു”തി
വുത്തം. കാമാവചരാ ച ഉപരിദേവാ ച കാമാവചരദേവാതി
ഏകദേസസരുപേകസേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന മനുസ്സാനമ്പി ഏകച്ചാനം
സഞ്ചേസമ്പി വാ സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി പത്ഥനാപരികപ്പനായ
വിസയഭാവതോ. തേനാഹ “അഹോ വതിമേ ച...പേ... തിട്ഠേയു”തി. മൂല്ല്യാനി
ഹുസിതാനി വിപ്ഫുരാനി ഏത്ഥാതി മൂല്ല്യഹുസിതകോ, കാലോ, ദേസോ വാ.
തസ്ഥിം മൂല്ല്യഹുസിതകേ.

“പുണ്ണാനി കയിരാം സുഖാവഹാനീ”തി വുത്തത്താ “അനിയ്യാനികം വട്ടകഥം
കഥേതീ”തി വുത്തം. ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോ, കിലേസേഹി
ആമസിതബ്ബതോ ആമിസഞ്ചാതി ലോകാമിസം. നിപ്പരിയായാമിസം പന ലോകേ
ആമിസന്തിപി ലോകാമിസം. പരിയായേതി സഭാവതോ പരിവത്തേത്ഥാ
താപേതി ഏതേനാതി പരിയായോ, ലേസോ, കാരണം വാതി ആഹ
“നിപ്പരിയായേന ചത്താരോ പച്ചയാ”തി, വട്ടസ്സ ഏകന്തതോ ബാലലോകേഹേവ
ആമസിതബ്ബഭാവതോ പരിയായാമിസതാ വുത്താ. ഇധ പരി..പേ... അധിപ്പേതം
വിവട്ടപടിയോഗിനോ ഇച്ഛിതത്താ. ചതുപച്ചയാപേക്ഖഞ്ജഹി പഹാനം.
ഏകച്ചസ്സ സകലവട്ടാപേക്ഖപ്പഹാനസ്സപി പച്ചയോ ഹോതീതി “വട്ടതിയേവാ”തി
സാസങ്കം വദതി. വൂപസമതി ഏത്ഥ സകലവട്ടദുക്ഖന്തി സന്തി,
അസങ്ഖതയാതുതി ആഹ “നിബ്ബാനസങ്ഖാത”തി.

ഉപനീയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. അച്ചേന്തിസുത്തവണ്ണനാ

൪. കാലയന്തി വേപേന്തിതി കാലാ. പുരേഭത്താദയോ ഹി കാലാ
ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനാപി ലോകസങ്കേതമത്തസിദ്ധാ
തസ്സായേവ ധമ്മപ്പവത്തിയാ ഗതഗതായ അനിവത്തനതോ തം തം ധമ്മപ്പവത്തിം
വേപേന്താ വിനാസയന്താ വിയ സയഞ്ച താഹി സദ്ധിം അച്ചേന്താ വിയ
ഹോന്തി. തേനാഹ - “കാലോ ഘസതി ഭൂതാനി, സഞ്ചാനേവ സഹത്തനാ”തി
(ജാ° ൧.൨.൧൯൦). “തരയന്തിരത്തിയോ”തി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ

വേദിതബ്ബോ. “ഏതം ഭയം മരണേ പേക്ഖമാനോ”തി വുച്ചമാനത്താ പുഗ്ഗലം മരണുപഗമനായ തരയന്തിതി അത്ഥോ വുത്തോ. വയോഗുണാതി ഏതമ കോട്ഠാസാ ഗുണാ. തിത്ഥിയാനം ഹി ചരിമചിത്തേന സകലചിത്തേ വയസമുഹേ വയസമഞ്ഞാതി ആഹ - “പഠമമജ്ജിമപച്ഛിമവയാനം ഗുണാ, രാസയോതി അത്ഥോ”തി. ആനിസംസട്ഠോ ഗുണട്ഠോ “വാക്ഖചിരം നിവാസേസിം, ദ്വാദസഗുണമുപാഗത”തിആദിസു (ബുഃ വം റ.൩൦) വിയ. “തന്ദിഗുണാഹം കരിസ്സാമി, ദിഗുണം ദിഗുണം വദ്ധേയ്യാ”തി ച ഏവമാദിസു പന തബ്ഭാവവുത്തിഅത്ഥോ ഗുണട്ഠോ.

“അസഞ്ചേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമ സഹസ്സതോ”തി. (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാഃ ൫൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൨൩) -

ആദിസു പസംസട്ഠോ ഗുണട്ഠോ ദട്ഠബ്ബോ. “വയോഗുണാ അനുപുബ്ബം ജഹന്തി”തി ഏതമ അത്ഥോ “അച്ചേന്തി കാലാ”തി ഏതമ വുത്തനയോ ഏവ. പഠമമജ്ജിമവയാതി പഠമഗ്ഗഹണഞ്ചേതമ വയസ്സ ഗതസ്സ അപുനരാവത്തിദസ്സനത്ഥം കതം. തേനേവാഹ - “മരണക്ഖണേ പന തയോപി വയാ ജഹന്തേവാ”തി.

ഏതമ ച പാളിയം “അച്ചേന്തി കാലാ”തി സാമഞ്ഞതോ കാലസ്സ അപഗമനം ദസ്സിതം, പുന തം വിസേസതോപി ദസ്സേതും ഇതരദ്വയം വുത്തം. അട്ഠകമായം പന മുദിന്ദിയസ്സ വസേന “വയോഗുണാ അനുപുബ്ബം ജഹന്തി”തി വുത്തം, മജ്ജിമിന്ദിയസ്സ വസേന “തരയന്തി രത്തിയോ”തി വുത്തന്തി അധിപ്പായേന “കാലാതി പുരേഭത്താദയോ കാലാ”തി വുത്തം. തസ്മാ തത്ഥ ആദി-സദ്രേന പച്ഛാഭത്തപഠമയാമ-മുഹുത്തകാലാദി-കാലകോട്ഠാസോ ഏവ അണുപഭേദോ കാലവിഭാഗോ ഗഹിതോതി വേദിതബ്ബോ. സേസന്തി ഇയ ദീസു ഗാമാസു പച്ഛിമദ്ധോ. സോ ഹി ഇയ അത്ഥതോ അധിഗതത്താ അനന്തരസുത്തേ ച വുത്തത്താ അതിദിസിതോ.

അച്ചേന്തിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. കതിചരിദസുത്തവണ്ണനാ

൫. ചരിദന്തോതി സമുച്ഛിദന്തോ. കതിചരിദേയ്യാതി കിത്തകേ പാപധമ്മേ സമുച്ഛിദേയ്യ, അനുപത്തിധമ്മതം പാപേയ്യ. സേസപദേസുപീതി സേസേസുപി ദീസു പദേസു. ജഹന്തോ കതി ജഹേയ്യ, ഭാവേന്തോ കതി ഉത്തരി ഭാവേയ്യാതി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി. ചതുത്ഥപദസ്സ പന അത്ഥോ സരൂപേനേവ ദസ്സിതോ. അത്ഥതോ ഏകന്തി ഭാവത്ഥതോ ഏകം. യദി ഏവം കിമത്ഥം പരിയായന്തരം ഗഹിതന്തി ആഹ “ഗാമാബന്ധസ്സ പനാ”തിആദി. അത്ഥതോ ഏതമ പുനരുത്തി അത്ഥേവാതി ആഹ “സദുപുനരുത്തിം വജ്ജയന്തി”തി. സഞ്ജം അതിക്കമയതീതി സഞ്ജാതിഗോതി ആഹ “അയമേവത്ഥോ”തി.

ഓരം വുച്ചതി കാമധാതു, പടിസന്ധിയാ പച്ചയഭാവേന തഞ്ച ഭജന്തിതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി. തത്ഥ ച കമ്മം തബ്ബിപാകം സത്തേ ദുക്ഖം, കമ്മുനാ വിപാകം, സത്തേന ദുക്ഖം സംയോജേന്തിതി സംയോജനാനി, സക്കായദിട്ഠി-

വിചികിച്ഛാ-സീലബൃതപരാമാസ-കാമരാഗ-പടിഘാ. ഉദ്ധം വുച്ചതി ചതസ്സോ അരുപധാതുയോ, വുത്തനയേന തം ഭജന്തിതി ഉദ്ധമ്ഭാഗിയാനി, സംയോജനാനി രൂപാരൂപരാഗമാനുദ്ധച്ചാവിജ്ജാ. ആരോപിതവചനാനുരൂപേനേവ ഏവമാഹാതി “പഞ്ച ഛരിന്ദേ പഞ്ച ജഹേ”തി ഏവം കമേസി തസ്സാ ദേവതായ സുഖഗൃഹണത്ഥം. ന കേവലം തായ ദേവതായ വുത്തവചനാനുരൂപതോ ഏവ, അഥ ഖോ തേസു സംയോജനേസു വത്തബ്ബാകാരതോപീതി ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തേന ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി നാമ ഗരൂനി ദുച്ഛേദാനി ഗാല്ല്ഹബന്ധനഭാവതോ, തസ്മാ താനി സന്ധായ “പഞ്ച ഛരിന്ദേ”തി വുത്തം.

ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി പന ലഹൂനി സുച്ഛേദാനി ഹേട്ഠാ പവത്തിതാനുക്കമേന ഭാവനാനയേന പഹാതബ്ബതോ, തസ്മാ താനി സന്ധായ “പഞ്ച ജഹേ”തി വുത്തം. തേനാഹ “പാദേസു ബദ്ധപാസസകുണോ വിയാ”തിആദി. വിസേസന്തി ഭാവനാനം വിസേസം വിപസ്സനാഭാവനം ഭാവേനോ ഉപ്പാദേനോ വിപച്ചേനോ വഡ്ഢേനോ ച. സംസാരപക്ഷേ സഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ ഏവ സങ്ഗോ “രാഗസങ്ഗോ”. ഏസ നയോ സേസേസുപി. യസ്മാ ഏത്ഥ രാഗ-മോഹ-ദിട്ഠി-തബ്ഭാഗിയസക്കായദിട്ഠി-സീലബൃതപരാമാസ-കാമരാഗാവിജ്ജാ അത്ഥതോ ഓഘാ ഏവ, ഇതരേ തദേകട്ഠാ, തസ്മാ ഭഗവാ സംയോജനപ്പഹാനസങ്ഗാതിക്കമേഹി ഓഘതരണം കമേസി. ലോകിയലോകുത്തരാനി കമിതാനി “ഭാവയേ”തി പുബ്ബഭാഗായ മഗ്ഗഭാവനായ അധിപ്പേതത്താ.

കതിഛരിന്ദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ജാഗരസുത്തവണ്ണനാ

൬. ജാഗരതന്തി അനാദരേ സാമിവചനം. തേനാഹ “ഇന്ദ്രിയേസു ജാഗരന്തേസു”തി. “വിസ്സജ്ജനഗാമായം പനാ”തി ഇമസ്സ പദസ്സ “അയമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. പുച്ഛാഗാമായ പന അത്ഥോ ഇമിനാവ നയേന വിത്തായതീതി അധിപ്പായോ. പഞ്ച ജാഗരതം സുത്താതി ഏത്ഥ “സുത്താ”തി പദം അപേക്ഖിത്വാ പഞ്ചാതി പച്ചത്തവചനം “ജാഗരത”ന്തി പദം അപേക്ഖിത്വാ സാമിവസേന പരിണാമേതബ്ബം “പഞ്ചന്നം ജാഗരത”ന്തി. തേനാഹ - “പഞ്ചസു ഇന്ദ്രിയേസു ജാഗരന്തേസു”തി, ജാഗരന്തേസു ബദ്ധാഭാവേന സകിച്ചപ്പസുതതായ സകിച്ചസമത്ഥതായ ചാതി അത്ഥോ. സോത്തംവ സുത്താ പമാദനിദാഭാവതോ. തമേവ സുത്തഭാവം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ ദസ്സേതും “കസ്മാ”തിആദി വുത്തം. പമജ്ജതി, പമാദോ വാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി പമാദോ, തസ്സ ഭാവോ പമാദതാ, തായ, പമത്തഭാവേനാതി അത്ഥോ.

ഏവം ഗാമായ പഠമസ്സ പാദസ്സ അത്ഥം വത്വാ ദുതിയസ്സ വത്തും “ഏവം സുത്തേസു”തിആദി വുത്തം. തസ്സത്ഥോ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. യസ്മാ അപ്പഹീനസുപനകിരിയാവസേന സനീവരണസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അനുപ്പന്നരാഗരജാദയോ ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ പവഡ്ഢന്തി, തസ്മാ വുത്തം “നീവരണേഹേവ കിലേസരജം ആദിയതീ”തി. തേനേവാഹ “പുരിമാ”തിആദി. പുരിമാനം പച്ഛിമാനം അപരാപരുപ്പത്തിയാ പച്ചയഭാവോ ഹേത്ഥ ആദിയനം. പഞ്ചഹി ഇന്ദ്രിയേഹി പരിസുജ്ജ്ഞതീതി മഗ്ഗപരിയാപണേഹി സദ്ധാദീഹി പഞ്ചഹി ഇന്ദ്രിയേഹി സകലസംകിലേസതോ വിസുജ്ജ്ഞതീ. പഞ്ചിന്ദ്രിയമേവ ഹി അനത്താതത്തസ്സാമിതിന്ദ്രിയാദിനി, ഇതരാനി ച അന്ധയാനീതി.

ജാഗരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. അപ്പടിവിദിതസുത്തവണ്ണനാ

൧. പവത്തിനിവത്തിതദുഭയഹേതുവിഭാഗസ്സ ധമ്മസ്സപി ചതുസച്ചന്തോഗധത്താ ആഹ “ധമ്മാതിചതുസച്ചധമ്മാ”തി. ചത്താരിപി ഹി അരിയസച്ചാനി ചതുസച്ചന്തോഗധാനി. അപ്പടിവിദ്ധാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന അനഭിസമിതാ. ദിട്ഠിഗതവാദേസൂതി ദിട്ഠിഗതസഞ്ചിതേസു വാദേസു. ദിട്ഠിഗതേഹി തേ പവത്തിതാ. ഇതോ പരേസന്തി ഇതോ സാസനികേഹി പരേസം അഞ്ഞേസം. ധമ്മതായാതി സഭാവേന, സയമേവാതി അത്ഥോ. ഗച്ഛന്തിതി പവത്തന്തി ദിട്ഠിവാദം പശ്യേഹ തിട്ഠന്തി. പരേനാതി ദിട്ഠിഗതികേന. നീയന്തിതി ദിട്ഠിവാദസങ്ഗഹ്വേന ഉയ്യോജീയന്തി. തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി. പബുജ്ജ്യിതൂന്തി പമാദനിദ്വായ പടിബുജ്ജ്യിതും. പടിപദായമാദേസിതസ്സ ധമ്മസ്സ കഥിതതായ, പടിബുജ്ജ്യിതും യോനിസോ പവത്തിയമാനത്താ ഭദ്രികാ.

ഹേതുനാതി ഞായേന. കാരണേനാതി ചതുസച്ചാനം സമ്ബോധയുത്തിയാ. ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ സബ്ബം ഞേയം ജാനാതീതി സബ്ബഞ്ച, തേനേവ സബ്ബഞ്ചതാഭിസമ്ബോധേന ബുദ്ധോതി സബ്ബഞ്ചബുദ്ധോ. പച്ചേകം പരേഹി അസാധാരണതായ വിസും സയമ്ഭുത്താണേന സച്ചാനി ബുദ്ധവാതി പച്ചേകബുദ്ധോ. പരോപദേസേന ചതുസച്ചം ബുജ്ജ്യിതീതി ചതുസച്ചബുദ്ധോ. തഥാ ഹി സോ സയമ്ഭുതായ അഭാവതോ കേവലം ചതുസച്ചബുദ്ധോതി വുച്ചതി. സുതേന സുതമയത്താണേന ഖണ്ഡാഭിഭേദം ഞേയം ബുദ്ധവാതി സുതബുദ്ധോ. സബ്ബഞ്ചബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധേ ഽപേത്യാ അവസേസാ അഗ്ഗസാവകമഹാസാവകാപി പകതിസാവകാപി വീതരാഗാ അവസേസാ ഖിണാസവാ. തയോപി പുരിമാ വട്ടന്തി സമ്ബുദ്ധാതിആദിവചനതോ. സന്നിവസതി ഏതേനാതി സന്നിവാസോ, ചരിതം. ലോകസ്സ സന്നിവാസോ ലോകസന്നിവാസോ, തസ്ഥിം. കായദുച്ചരിതാഭിഭേദേ വിസമേ. സതിസമ്മോസേന വിസമേ വാ സത്തനികായേ. സോ ഹി വിസമയോഗതോ വിസമോ. രാഗവിസമാദികേ വിസമേ വാ കിലേസജാതേ. തം വിസമം പഹായ തം വിസമം അജ്ജ്യപേക്ഖിത്വാ സമം സദിസം യുത്തരൂപം, പുരിമകേഹി വാ സമ്ബുദ്ധേഹി സമം സദിസം ചരന്തി വത്തന്തി.

അപ്പടിവിദിതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സുസമ്മുട്ഠസുത്തവണ്ണനാ

൨. സുസമ്മുട്ഠാതി സുട്ഠു അതിവിയ സമ്മുട്ഠാ. സത്ത സേക്ഖാ ഹി സുസമ്മുസിതാ വിനട്ഠാ. കഥം പന തേ അന്ധിഗതാ നട്ഠാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി. അധിഗതസ്സാതി അധിഗതോ അസ്സ. സോ വദന്തോതി സമ്ബന്ധോ. സേസന്തി “ധമ്മാ”തിആദി. പുരിമസദിസമേവാതി അനന്തരഗാമായ വുത്തസദിസമേവ.

സുസമ്മുട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. മാനകാമസുത്തവണ്ണനാ

൯. സേയ്യാദിഭേദം മാനം അപ്പഹായ തം പഗ്ഗയ്ഹ വിചരണോ കാമേനോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “മാനം കാമേനസ്സ ഇച്ഛന്തസ്സാ”തി. ദമതി ചിത്തം ഏതേനാതി ദമോ, സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദികോ സമാധിപക്ഖികോ ദമോ. മനച്ഛട്ഠാനി ഇന്ദ്രിയാനി ദമേതീതി ദമോ, ഇന്ദ്രിയസംവരോ. കിലേസേ ദമേതി പജഹതീതി ദമോ, പഞ്ഞാ. ഉപവസനവസേന കായകമ്മാദിം ദമേതീതി ദമോ, ഉപോസമകമ്മം. കോധൂപനാഹമക്ഖമാനാദികേ ദമേതി വിനേതീതി ദമോ, അധിവാസനഖന്തി. തേനേവാതി “ദമോ”തി സമാധിപക്ഖികയമ്മാനം ഏവ അധിപ്പേതത്താ . “ന മോനം അത്ഥീ”തി ച പാഠോ. അസമാഹിതസ്സാതി സമാധിപടിക്പേപോ ജോതിതോ.

മച്ചുയേയ്യസ്സ പാരതരണ്ണസ്സ വുച്ചമാനത്താ “മോനന്തി ചതുമഗ്ഗണാണ”ന്തി വുത്തം. ന ഹി തതോ അഞ്ഞേന തം സമ്ഭവതി. ജാനാതി അസമ്മോഹപടിവേധവസേന പടിവിജ്ജ്ഞതീതി അത്ഥോ. മച്ചു ധീയതി ഏത്ഥാതി മച്ചുയേയ്യം, ഖണ്ഡപഞ്ചകം മരണ്ഡമ്മത്താ. തസ്സേവാതി മച്ചുയേയ്യസ്സേവ. പാരം പരതീരഭൂതം നിബ്ബാനം. തരേയ്യാതി ഏത്ഥ തരണം നാമ അരിയമഗ്ഗബ്ബാപാരോതി ആഹ “പടിവിജ്ജ്ഞേയ്യ പാപുണ്ണേയ്യാ”തി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “പടിവേധതരണം നാമ വുത്ത”ന്തി. “ന തരേയ്യ ന പടിവിജ്ജ്ഞേയ്യ ന പാപുണ്ണേയ്യ വാ”തി അയമേത്ഥ പാഠോ യുത്തോ. അഞ്ഞമാ “ഇദം വുത്തം ഹോതീ”തിആദിവചനം വിരുജ്ജ്ഞേയ്യ. ഏകോ അരഞ്ഞേ വിഹരന്തോതി ഏകാകീ ഹുത്വാ അരഞ്ഞേ വിഹരന്തോതി അത്ഥോ.

കാമം ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹിപി ഏകച്ചസ്സ മാനസ്സ പഹാനം ലബ്ഭതി. അഗ്ഗമഗ്ഗേനേവ പന തസ്സ അനവസേസതോ പഹാനന്തി ആഹ - “അരഹത്തമഗ്ഗേന നവവിധമാനം പജഹിത്വാ”തി. ഉപചാരസമാധിപുണ്ണകോ അപ്പനാസമാധിതി വുത്തം “ഉപചാരപ്പനാസമാധിഹീ”തി, ന ഉപചാരസമാധിമത്തേന സമാധിമത്തം സന്ധായ പച്ചേകം വാക്യപരിസമാപനസ്സ അയുജ്ജനതോ. ന ഹി അപ്പനം അപ്പത്തം ലോകുത്തരജ്ജ്ഞാനം അത്ഥി. “സുചേതസോ”തി ചിത്തസ്സ ഞാണസഹിതതായ ലക്ഖണവചനന്തി ആഹ “ഞാണസമ്പയുത്തതായാ”തിആദി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “സുചേതസോതി ഏത്ഥ ചിത്തേന പഞ്ഞാ ദസ്സിതാ”തി. “സബ്ബധിവിപ്പമുത്തോ”തി സബ്ബേസു ഭവാദീസു വിസംസട്ഠചിത്തോ സബ്ബസോ ഖണ്ഡാദിഹി വിസംയുത്തോ ഹോതീതി വുത്തം “സബ്ബേസു ഖണ്ഡായതനാദീസു വിപ്പമുത്തോ ഹുത്വാ”തി. പരിഞ്ഞാപടിവേധോ സച്ഛികിരിയപടിവേധേന വിനാ നത്ഥിതി ആഹ “തേഭൂമകപേ... വുത്ത”ന്തി.

മാനം നിസ്സായ ദുച്ചരിതചരണതോ മാനോ നാമായം സീലഭേദനോ. തസ്മാതി മാനസ്സ സീലപടിപക്ഖഭാവതോ. ഇമിനാ പടിപക്ഖപ്പഹാനകിത്തനേന. അധിചിത്തസിക്ഖാ കമിതാ സരൂപതോ ഏവാതി അധിപ്പായോ. ഏത്ഥ ചിത്തേനാതി സു-സദേന വിസേസിതചിത്തേന. തസ്മാതി പഞ്ഞായ ദസ്സിതത്താ. ഇമിനാതി “സുചേതസോ”തി ഇമിനാ പദേന. അധിസീലസിക്ഖാ അധിചിത്തസിക്ഖാ അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാതി സീലാദിനിപി വിസേസേത്വാ വുത്താനി. സമ്ഭവേ ബൃഭിചാരേ ച വിസേസനവിസേസിതബ്ബതാതി തം ദസ്സേനോ “അധിസീലഞ്ച നാമ സീലേ സതി ഹോതീ”തിആദിം വത്വാ തദുഭയം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “തസ്മാ”തിആദി വുത്തം. പഠമനയോ സങ്കരവസേന പവത്തോതി അസങ്കരവസേന ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിനാ ദുതിയനയോ വുത്തോ. “സമാപനാ”തി ഏത്ഥാപി “നിബ്ബാനം പത്ഥയന്തേനാ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. വിപസ്സനായ പാദകഭാവം അനുപഗതാപി തദത്ഥം

നിബൃത്തനാദിവസേന സമാപന്നാതി അയമത്ഥോ പുരിമനയതോ വിസേസോ. അധിപത്തായ പനേന്മ പുരിമനയതോ വിസേസോ നത്ഥീതി സാ അനുദ്ധാ. സമോധാനേതാതി പരിയായതോ സരൂപതോ ച സങ്ഗഹേതാ. സകലസാസനന്തി തിസ്സന്നം കമിതത്താ ഏവ സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം സകലസാസനം കമിതം ഹോതീതി.

മാനകാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. അരഞ്ഞസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. സന്തകിലേസാനന്തി വൂപസന്തകിലേസപരിളാഹാനം. യസ്മാ സീലാദിഗുണസമുഭവം തതോ ഏവ ഭയസന്തഞ്ച ഉപാദായ പണ്ഡിതാ “സന്തോ”തി വുച്ചന്തി, തസ്മാ വുത്തം “പണ്ഡിതാനം വാ”തി. തേനാഹ “സന്തോ ഹവേ”തിആദി. സേട്ഠചാരിനന്തി സേട്ഠചരിയം ചരന്താനം. യസ്മാ പുമുജ്ജനകല്യാണതോ പട്ഠായ ഭിക്ഖു മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസം വസതി നാമ, തസ്മാ ആഹ “മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസം വസന്താന”ന്തി. അരിയാനം പന മുഖവണ്ണസ്സ പസീദനേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി പാരിഹാരിയകമ്മട്ഠാനം. വിസഭാഗസന്തതീതി നാനാരമ്മണ്ണേസു പവത്തചിത്തസന്തതി. സാ ഹി വിക്ഖേപബ്ബാകുലതായ അപ്പസന്നാ സമാഹിതചിത്തസന്തതിയാ വിസഭാഗസന്തതി. ഓക്കമതീതി സമാധിസഭാഗാ ചിത്തസന്തതി സമമവീഥിം അനുപവിസതി. ചിത്തം പസീദതീതി കമ്മട്ഠാനനിരതം ഭാവനാചിത്തം സന്ധായാഹ, തം പസന്നം ഹുത്വാ പവത്തതി. ലോഹിതം പസീദതീതി ചിത്തകാലുസ്സിയസ്സാഭാവതോ ലോഹിതം അനാവിലം ഹോതി. പരിസുദ്ധാനി ഹോന്തി കാരണസ്സ പരിസുദ്ധഭാവതോ. താലഫലമുഖസ്സ വിയ മുഖസ്സ വണ്ണോ ഹോതീതി മുഖ-സദസ്സ ആദിമ്ഹി പമുത്തപദേന യോജേതബ്ബോ. ഏവഞ്ഹി ചസ്സ പമുത്തഗുഹണം സമത്ഥിതം ഹോതി താലഫലമുഖസ്സ വണ്ണസമ്പദാസദിസത്താ. തിഭൂമകോ ഏവ തേഭൂമകോ.

അതീതം നാനുസോചന്തി അതീതം പച്ചയലാഭം ലക്ഖണം കത്വാ ന സോചന്തി ന അനുത്സുനന്തി. ജപ്പനതണ്ഹായ വസേന ന പരികപ്പന്തിതി ആഹ “ന പത്ഥേന്തി”തി . യേന കേനചിതി ഇതരീതരേന. തങ്ഖണേ ലഭേനാതി സന്നിധികാരപരിഭോഗാഭാവമാഹ. തിവിധേനപി കാരണേനാതി തിപ്പകാരേന ഹേതുനാ, തിലക്ഖണസന്തോസനിമിത്തന്തി അത്ഥോ.

വിനാസന്തി വിനാസനഹേതും. വിനസ്സന്തി ഏതേഹീതി വിനാസോ, ലോഭദോസാ തദേകട്ഠാ ച പാപധമ്മാ . അരൂപകായസ്സ വിയ രൂപകായസ്സപി വിസേസതോ സുക്ഖഭാവകാരണന്തി ആഹ “ഏതേന കാരണദ്വയേനാ”തി. ലുതോതി ലുനോ.

അരഞ്ഞസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നളവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. നന്ദനവഗ്ഗോ

൧. നന്ദനസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. “തത്ര ഭഗവാ”തി വൃത്തേ ന തമാ ബൃജ്ജനാനം സിലിട്ഠാ, യഥാ “തത്ര വോ ഭഗവാ”തി വൃത്തേതി ആഹ “ബൃജ്ജനസിലിട്ഠാവസേനാ”തി. പരിസജേട്ഠകേതി പരിസായ ജേട്ഠകേ, യേ തസ്സാ ദേസനായ വിസേസതോ ഭാജനഭൂതാ. പരിസജേട്ഠകേ ഭിക്ഖൂതി ചതുപരിസജേട്ഠകേ ഭിക്ഖൂ. ചതുന്നം ഹി പരിസാനം ജേട്ഠാ ഭിക്ഖൂപരിസാ പഠമുപ്പന്നത്താ. ആമന്തേസീതി സമ്ബോധേസി, സമ്ബോധനഞ്ച ജാനാപനന്തി ആഹ “ജാനാപേസീ”തി. ഭദന്തേതി ഗരുഗാരവസപ്പതിസ്സവവചനമേതം, അത്ഥതോ പന ഭദന്തേതി ഭദം തവ ഹോതു അത്തനോ നിട്ഠാനപരിയോസാനത്താ പരേസഞ്ച സന്തതാവഹത്താ. ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസുന്തി ഏതഥ ഭഗവതോതി സാമിവചനം ആമന്തനമേവ സമ്ബന്ധിഅത്ഥപദം അപേക്ഖതീതി അധിപ്പായേനാഹ “ഭഗവതോ വചനം പതിഅസ്സോസു”തി. ഭഗവതോതി പന ഇദം പതിസ്സവനസമ്ബന്ധേന സമ്പദാനവചനം യഥാ “ദേവദത്തസ്സ പടിസ്സുണാതീ”തി. യം പനേതഥ വത്തഞ്ചം, തം നിദാനവഗ്ഗസ്സ ആദിസുത്തവണ്ണനായം ആഗമിസ്സതി.

താവതിംസകായോതി താവതിംസസന്തതിതോ ദേവനികായോ. ദുതിയദേവലോകോതി ഛരസു കാമലോകേസു ദുതിയോ ദേവലോകോ. തേത്തിംസ ജനാ സഹപുണ്ണകാരിനോ തത്ഥ ഉപ്പന്നാ, തംസഹചരിത്ഠാനം താവതിംസം , തന്നിവാസിനോപി താവതിംസനാമകാ സഹചരണത്തായേനാതി ആഹ “മഘേന മാണവേനാ”തിആദി. അയം പന കേചിവാദോ ബ്യാപന്നോ ഹോതീതി തം അരോചേന്തേന “വദന്തീ”തി വുത്തം. ബ്യാപന്നതം ദസ്സേന്തോ “യസ്മാ പനാ”തിആദിമാഹ. തമാ ഹി വക്ഖതി “ഏവം ഹി നിദ്ദോസം പദം ഹോതീ”തി. നാമപണ്ണത്തിയേവാതി അത്ഥനിരപേക്ഖത്താ നിരുള്ഠഹസമത്താ ഏവ.

തം വനന്തി തം ഉപവനം. പവിട്ഠേ പവിട്ഠേ ദുക്ഖപ്പത്തേപി അത്തനോ സമ്പത്തിയാ നന്ദയതി, പഗേവ അദുക്ഖപ്പത്തേതി ദസ്സേതും “പഞ്ചസു ഹീ”തിആദി വുത്തം. പവേസിതാനന്തി പകോട്ഠവാദേന പവേസിതാനന്തിതി അധിപ്പായോ. ചവനകാലേയേവ മോകം ദിസ്സമാനവികാരാ ഹുത്വാ ചവന്തി, തേ സന്ധായ “ഹിമപിണ്ഡോ വിയ വിലിയന്തീ”തി വുത്തം. യേ പന അദിസ്സമാനവികാരാ സഹസാ അന്തരധായന്തി, തേ സന്ധായ “ദീപസിഖാ വിയ വിജ്ജായന്തീ”തി വുത്തന്തി വദന്തി. നന്ദയതി പകതിയാ സോമനസ്സിതം ദോമനസ്സിതഞ്ച. നന്ദന്തേതി ഏവംഅന്വത്ഥനാമകേ ഉയ്യാനേ. പരിവുതാതി “ദേവതാ”തി വചനം ഉപാദായ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വുത്തം. ദേവപുത്തോ ഹി സോ.

ദിവി ഭവത്താ ദിബ്ബാതി ആഹ “ദേവലോകേ നിബ്ബത്തേഹീ”തി. കാമേതബ്ബതായ കാമബന്ധനേഹി, തമാ അത്തമത്തം അസംകിണ്ണസഭാവതായ കാമകോട്ഠാസേഹി. ഉപേതാതി ഉപഗതാ സമന്നാഗതാ. പരിചാരയമാനാതി പരിരമമാനാ. ഇദഞ്ഠഹി പദം അപേക്ഖിത്വാ “കാമഗുണേഹീ”തി കത്തരി കരണവചനം, പൂരിമാനി അപേക്ഖിത്വാ സഹയോഗേ. രമമാനാ ചരന്തീതി കത്വാ വുത്തം “രമമാനാ”തി. പരിചാരയമാനാതി വാ പരിതോ സമന്തതോ ചാരയമാനാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഇന്ദ്രിയാനി സഞ്ചാരയമാനാ”തി. പഠമനയേ ഹി അനുഭവനത്ഥോ പരിചരണസദ്ദോ, ദുതിയനയേ പരിവത്തനത്ഥോ. സോ പനാതി “തായം വേലായ”തി വുത്തകാലോ. അധുനാതി സമ്പതി. സോ വിചരീതി സമ്ബന്ധോ. കാമഗുണേഹീതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം. ഓവുതോതി യഥാ തം ന ഞായതി, ഏവം പിഹിതചിത്തോ. നിവുതോ

പരിയോനലോതി തസ്സേവ വേവചനം. തേനാഹ “ലോകാഭിഭൂതോ”തി. ആസഭിന്തി സേട്ഠം “അഗ്നോഹമസ്മി ലോകസ്സാ”തിആദിനാ (ദീ० നി० ൨.൩൧; മ० നി० ൩.൨൦൭) ഭാസന്തോ ബോധിസന്തോ വിയ.

കേവലം ദസ്സനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ - “യേ...പേ...വസേനാ”തി, തസ്മിം നന്ദനവനേ അവട്ഠികാമഭാഗാനുഭവനവസേനാതി അത്ഥോ. നരദേവാനന്തി പുരിസഭൂതദേവതാനം. തേനാഹ “ദേവപുരിസാന”തി. അപ്പകം അധികം ഊനം വാ ഗണസൂപഗം നാമ ന ഹോതീതി “തിക്ഖത്തും ദസന്ന”തി വുത്തം. “തേത്തിംസാന”തി ഹി വത്തഞ്ചേ അയം രുജ്ജഹീ. പരിവാരസഞ്ചാരേന, ന കിത്തിസഞ്ചാരേനാതി അധിപ്പായോ. സീലാചാരാദിഗുണനേമിത്തികാ ഹി കിത്തി. “താവതിംസാ ദേവാ ദീഘായുക്കാ വണ്ണവന്തോ സുഖബഹുലാ”തി ഏവമാദിവചനേന യസേ ഇച്ഛിതേ അവിസേസേത്യാവ “യസേന സമ്പന്നാ”തി സക്കാ വത്തും.

അരിയസാവികാതി സോതാപന്നാ. “സകദാഗാമിനീ”തി കേചി. അധിപ്പായം വിവട്ടേത്യാതി യമാ ത്വം അന്ധബാലേ മഞ്ഞസി, ധമ്മസഭാവോ ഏവം ന ഹോതീതി തസ്സാ ദേവതായ അധിപ്പായം വിപരിവത്തേത്യാ. ഏകന്തതോ സുഖം നാമ നിബ്ബാനമേവ. കാമാ ഹി ദുകഖാ വിപരിണാമയമ്മാതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന തസ്സാ അധിപ്പായം പടീക്ഖിപിത്യാ. കാമം ചതുത്ഥഭൂമകാപി സഞ്ചാരാ അനിച്ഛാ ഏവ, തേ പന സമ്മസസൂപഗാ ന ഹോതീതി തേഭൂമകഗൃഹണം സമ്മസനയോഗേന. ഹുത്യാതി പുഞ്ചേ അവിജ്ജമാനാ പച്ചയസമവായേന ഭവിത്യാ ഉപ്പജ്ജിത്യാ. ഏതേന നേസം ഭാവഭാഗോ ദസ്സിതോ. അഭാവത്ഥേനാതി സരസനിരോധഭൂതേന വിദ്ധംസനഭാവേന.

അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ, തതോ ഏവ “മയ്ഹം ഇമേ സുഖാ”തി വാ ന ഇച്ഛാതി അനിച്ഛാ. ഉപ്പാദവയസഭാവാതി ഖണേ ഖണേ ഉപ്പജ്ജനനിരുജ്ജന്തസഭാവാ. തേനാഹ “ഉപ്പ...പേ...വേവചന”തി. പുരിമസ്സ വാ പച്ഛിമം കാരണവേവചനന്തി ആഹ “യസ്മാ വാ”തിആദി. തദനന്തരാതി തേസം ഉപ്പാദവയാനം അന്തരേ. വേമജ്ജ്യാടാനന്തി റിതിക്ഖണം വദന്തി. യേ പന “സഞ്ചാരാനം റിതി നത്ഥീ”തി വദന്തി, തേസം തം മിച്ഛാ. യമാ ഹി തസ്സേവ ധമ്മസ്സ ഉപ്പാദാവത്ഥായ ഭിന്നാ ഭങ്ഗാവത്ഥാ ഇച്ഛിതാ, അത്തഥാ അത്തം ഉപ്പജ്ജതി, അത്തം നിരുജ്ജന്തീതി ആപജ്ജതി, ഏവം ഉപ്പന്നസ്സ ഭങ്ഗാഭിമുഖാവത്ഥാ ഇച്ഛിതഞ്ച, സാവ റിതിക്ഖണോ. ന ഹി ഉപ്പജ്ജമാനോ ഭിജ്ജതീതി സക്കാ വിഞ്ഞാതുന്തി. വൂപസമസഞ്ചാരന്തി അച്ചന്തം വൂപസമസഞ്ചാരം നിബ്ബാനമേവ സുഖം, ന തയാ അധിപ്പേതാ കാമാതി അധിപ്പായോ.

നന്ദനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. നന്ദതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. നന്ദതീതി ഏതഥ നന്ദനം സപ്പിതികകാമതണ്ഹാകിച്ചന്തി ആഹ - “തസ്സതീ”തി, തസ്മാ കാമപരിതോസേന ഹട്ഠതുട്ഠോ ഹോതീതി അത്ഥോ. പുത്തിമാതി പുത്തവാ. പഹുതേ ചായം മാ-സദോതി ആഹ “ബഹുപുത്തോ”തി. ബഹുപുത്തതാഗഹണേന ഇദം പയോജനന്തി ദസ്സേന്തോ “തസ്സ ഹീ”തിആദിമാഹ. പുരേന്തീതി പദം അപേക്ഖിത്യാ ധത്തേസ്സാതി സാമിവചനം. ഇതിആഹാതി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ, ഏവംഅധിപ്പായോ

ഹൃത്യാതി അത്ഥോ. ഗോസാമികോതി ഗോമാ. ഇയാപി പഹൃതേ മാ-സദോ. ഗോരസസമ്പത്തിതി ഗോരസേഹി നിപ്ഫജനസമ്പത്തിം. ഉപധീതി പച്ചത്തബഹുവചനം. ഹീതി ഹേതുഅത്ഥേ നിപാതോ. നന്ദയന്തി പീതിസോമനസ്സം ജനയന്തിതി നന്ദനാ. കാമം ദുക്ഖസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ നിപ്പരിയായതോ കാമാ “ഉപധീ”തി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി, തസ്സാ പന ദേവതായ അധിപ്പായവസേനാഹ “സുഖസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ”തി. കിലേസവത്സുഹേതുകത്താ സേസപദവയസ്സ കിഞ്ചാപി സബ്ബം സംസാരദുക്ഖം കിലേസഹേതുകം, വിസേസതോ പന പാപധമ്മാ അപായൂപപത്തിം നിബ്ബത്തേന്തിതി ആഹ - “കിലേസാപി അപായദുക്ഖസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ”തി. ഉപസംഹാരമാനാതി ഉപന്നേതാ ഉപ്പാദേതാ. മനുസ്സജാതികോപി ദുല്ലഭഘോസച്ഛാദനതായ ദുക്ഖബഹുലോ പേതോ വിയാതി മനുസ്സപേതോ. മനുസ്സജാതികോപി വുത്തരുപോ അനത്ഥപാതിതോ പരേഹി ഹിംസിതോ സമാനോ നേരയികോ വിയാതി മനുസ്സനേരയികോ.

ഫലേന രുക്ഖതോ ഫലം പാതേന്തോ വിധ. തഥേവ നവഹാകാരേഹീതി യഥാ തീസു കാലേസു നാസമരണഭേദനവസേന പുത്തിമാ പുത്തനിമിത്തം, തഥേവ ഗോമാ ഗോനിമിത്തം സോചതി നവപ്പകാരേഹി. പഞ്ച കാമഗുണോപധീപി നരം സോചേന്തിതി യോജനാ. തസ്സാതി യോ ഉത്തരി അനുഗിജ്ഞതി തസ്സ. കാമയാനസ്സാതി ജാതകാമച്ഛന്ദസ്സ. ജന്തുനോതി സത്തസ്സ. പരിഹായന്തിചേ വിനസ്സന്തി ചേ. സല്ലവിദ്ധോവാതി സല്ലേന വിദ്ധോ വിധ. രൂപതീതി വികാരം ആപജ്ജതി, സോചതീതി അത്ഥോ. നരസ്സ സോചനാ സോകഘട്ടനപച്ചയോ. ഉപധയോ നത്ഥീതി കാമം കിലേസാഭിസഞ്ചാരൂപധയോ താവ വീണാസവസ്സ നത്ഥേവ മഗ്ഗാധിഗമേന നിരോധിതത്താ, ഖഡ്ഡുപധയോ പന കമന്തി? തേപി തസ്സ സുപാദിസേസകാലേപി അട്ഠുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ ന സന്തേവ, അയഞ്ച അനുപാദിസേസകാലേ. തേനാഹ “സോ നിരുപധി മഹാഖീണാസവോ”തി.

നന്ദതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. നത്ഥിപുത്തസമസുത്തവണ്ണനാ

൧൩. പുത്തപേമം പുത്തഗൃഹണേന ഗഹിതം ഉത്തരപദലോപേനാതി ആഹ “പുത്തപേമസമ”ന്തി. ഗോസമിതന്തി ഗോഹി സമം കതം. തേനാഹ “ഗോഹി സമ”ന്തി. സൂരിയസ്സ സമാതി സൂരിയസമാ. അവയവസമ്ബന്ധേ ചേതം സാമിവചനം. അവയവോ ചേത്ഥ ആഭാ ഏവാതി വിത്തായതി “അനന്തരം ആഭാ”തി വുച്ചമാനത്താതി ആഹ “സൂരിയാഭായ സമാ”തിആദി. മഹോഘഭാവേന സരന്തി സവന്തിതി സരാ, മഹന്താ ജലാസയാ. സഞ്ചേ തേ സമുദുപരമാ ഓരിമജ്ജനേഹി അദിട്ഠപരതീരത്താ തസ്സ.

നത്ഥി അത്തസമം പേമന്തി ഗാമായ പഠമഗാമായം വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അത്തപേമേന സമം പേമം നാമ നത്ഥീതി അയമത്ഥോ. അനുദകകന്താരേ ഘമ്മസന്താപം അസഹന്തിയാ അങ്കേ റപിതപുത്തകം കന്ദന്തം ഭൂമിയം നിപജ്ജാപേത്യാ തസ്സ ഉപരി റത്യാ മതഇത്ഥിവാത്സുനാ ദീപേതബ്ബം. തേനാഹ - “മാതാപിതാദയോ ഹി ഛരസ്സേത്യാപി പുത്തധീതാദയോ”തി. തഥാ ചാഹ -

“സബ്ബാ ദിസാ അനുപരിഗമ്മ ചേതസാ,
നേവജ്ജന്താ പിയതരമത്തനാ കപചി;
ഏവം പിയോ പുമു അത്താ പരേസം,
തസ്സമാ ന ഹിംസേ പരമത്തകാമോ”തി. (സം നീ ധ.മ.൧൯; ഉദാ ൪൧;
നേത്തി ൧൧൩);

ധത്തേന സമം ധനം നാമ നത്ഥി, യസ്സമാ തപ്പടിബദ്ധാ ആഹാരൂപജീവിനം
സത്താനം ജീവിതവുത്തി. തമാരൂപേ കാലേതി ദുബ്ഭിക്ഖകാലേ.
ഏകദേശംയേവ ഓഭാസത്തിതി ഏകസ്ഥിം ഖണേ ചതുസു മഹാദീപേസു
ഓഭാസം ഫരിതും അസമത്വത്താ സൂരിയസ്സപി, പഗേവ ഇതരേസം.
ബോധിസത്തസ്സ ഉദയബുധസ്സ ഞാണാനുഭാവേന സകലജാതിവേത്തം ഏകാലോകം
അഹോസീതി ആഹ “പഞ്ഞാ...പേ... സക്കോതീ”തി. തമം വിധമതീതി
പുബ്ബേനിവാസത്താണാദയോ പഞ്ഞാ യത്ഥ പവത്തന്തി, തമനവസേസം
ബ്യാപേത്യാ ഏകപ്പഹാരേന പവത്തനതോ. “വുട്ഠിയാ പന പവത്തമാനായ യാവ
ആഭസ്സരഭവനാ”തി പചുരവസേന വുത്തം.

നത്ഥിപുത്തസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ഖത്തിയസുത്തവണ്ണനാ

൧൪. വേത്തതോ വിവാദാ സത്തേ തായതീതി ഖത്തിയോ. വദതി ദേവതാ
അത്തനോ അജ്ജന്താസയവസേന. ദിപദാദിനന്തി ആദി-സദേന
ചതുപ്പദരിയപുത്താ ഗഹിതാ. ബുദ്ധാദയോതി ആദി-സദേന
ആജാനീയസുസ്സുസദരിയസ്സവപുത്താ. ദിപദാനം സേട്ഠോതി ഏത്ഥ ദിപദാനം
ഏവ സേട്ഠോതി നായം നിയമോ ഇച്ഛിതോ, സേട്ഠോ ഏവാതി പന ഇച്ഛിതോ,
തസ്സമാ സമ്ബുദ്ധോ ദിപദേസു അത്തേസു തത്ഥ ച ഉപ്പജ്ജനതോ സേട്ഠോ
ഏവ സബ്ബേസമ്പി ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവതോതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. തേനാഹ
“ഉപ്പജ്ജമാനോ പനേസാ”തിആദി. കാരണാകാരണം ആജാനാതീതി ആജാനീയോ.
ഗണ്ഹാപേമാതി യഥാ ഉദകോ ന തേമിസ്സതി, ഏവം വാളം ഗണ്ഹാപേമ.
“അസുസ്സുസാ”തി കേചി പഠന്തി. ആസുണമാനോതി സപ്പടിസ്സവോ ഹുത്യാ
വചനസമ്പദിച്ചുകോ.

ഖത്തിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. സണമാനസുത്തവണ്ണനാ

൧൫. റിതേ മജ്ജന്ഹികേതി പുബ്ബദ്ധം നിക്ഖമിത്യാ അപരദ്ധം അപ്പത്യാ
റിതമജ്ജന്ഹേ. സന്നിസീവേസൂതി പരിസ്സമവിനോദനത്ഥം സബ്ബസോ
സന്നിസീദന്തേസു. ദ-കാരസ്സ ഹി വ-കാരം കത്യാ നിദേസോ. തേനാഹ
“സന്നിസീന്നേസു വിസ്സമമാനേസു”തി. സബ്ബസത്താനന്തി സബ്ബേസബ്ബ
ആഹാരൂപജീവിതസത്താനം ഫമ്മതാപനേ സന്തത്തകായാനം
ഇരിയാപഥദുബ്ബല്യകാലോതി റാനാദിഇരിയാപഥസ്സ അസമത്വകാലോ. സണതി
വിയാതി സദും കരോതി വിധ, യഥാ തം അത്തേമ്പി മഹാവനം
വക്ഖമാനനയേന. തേനാഹ “തപ്പടിഭാഗം നാമേത”ന്തി ഛരിദുവേണുപബ്ബാനന്തി
രന്ധജാതകീചകമഹാവേളുപബ്ബാനം. ദുതിയകം സഹായം അലഭന്തി

അനഭിരതിപരിതസ്സനായ ഏവമാഹ. അനപ്പകം സുഖന്തി വിപുലം ഉളാരം വിവേകസുഖം.

ഏകവിഹാരതായ സുത്താഗാരം പവിട്ഠസ്സ. തേന കായവിവേകം ദസ്സേതി. അനിചാനുപസ്സനാദീഹി നിചുസത്താദിപ്പഹാനേന സന്തചിത്തസ്സ. തേന ചിത്തവിവേകം ദസ്സേതി. സംസാരേ ഭയം ഇക്ഖന്തോ ഭിക്ഖുനോ ഉഭയവിവേകസമ്പന്നസ്സ, തതോ ഏവ ഉത്തരീം മനുസ്സയമ്മതോ രതിം ലാഭിനോ. അമാനുസീരതീതി ഭാവനാരതി. പൂരതോതി പൂരിമഭാഗേ. പച്ഛതോതി പച്ഛിമഭാഗേ. അപരോതി അഞ്ഞോ. പൂരതോതി വാ അനാഗതേ, അനാഗതം ആരബ്ഭാതി അത്ഥോ. പച്ഛതോതി അതീതേ അതീതം ആരബ്ഭ പടിപത്തിയാ വിബാധനതോ. പരോതി കോയോ ചിത്തപടിദുസ്സനതായ. ന പരോതി അപരോ, ലോഭോ, സോ ചേന വിജ്ജതി. ഏതേന അനാഗതപ്പജ്ജപ്പനായ അതീതാനുസോചനായ ച അഭാവം ദസ്സേതി. അതിവ ഫാസുഭവതീതി നീവരണജേട്ഠകസ്സ കാമച്ഛന്ദസ്സ വിഗമേന വിക്ഖമ്ഭിതനീവരണസ്സ ത്യാനസ്സ വസേന അതിവിധ ഫാസുവിഹാരോ ഹോതി. ഏകസ്സ വസതോ വന്നേതി തണ്ഹാദുതിയികാഭാവേന ഏകസ്സ അരഞ്ഞേ വിവേകവാസം വസതോ. സേസം താദിസമേവാതി സേസമേത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം പഠമഗാമായം വുത്തസദിസമേവ.

സൺമാനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. നിദാതന്ദീസുത്തവണ്ണനാ

൧൬. പച്ഛിമേ മാസേ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ ചതുഗുണം സങ്ഘാടിം പഞ്ഞപേത്യാ ദക്ഖിണേന പസ്സേന സതോ സമ്പജാനോതി ഏത്തകം പാഠം സങ്ഖിപിത്വാ “നിദം ഓക്കമിതാ”തി വുത്തം. കിരിയാമയചിത്തേഹി അപോമിസ്സോ ഭവങ്ഗസോതോ അബ്ധാകതനിദാ. സാ ഹി വീണാസവാന്തം ഉപ്പജ്ജനാരഹാ, തസ്സാ പുബ്ബഭാഗാപരഭാഗേസു...പേ... ഉപ്പന്നം മിനമിദ്ധം ഇധാധിപ്പേതാ നിദാ, സാ അഖീണാസവാന്തം യേഭുയേന അനിയതകാലാ, തബ്ബിധുരനിയതസബ്ഭാവം ദസ്സേന്തോ “അതിച്ഛാത...പേ... ആഗന്തുക്കം ആലസിയ”ന്തി ആഹ. കായാലസിയപച്ചയാ വിരിയസ്സ പടിപക്ഖഭൂതാ ചത്താരോ അകുസലക്ഖന്ധാ തന്ദീ നാമ. തന്ദീതി സഭാവനിദേസോ. തന്ദീയനാതി ആകാരനിംദേസോ. തന്ദീമനതാതി തന്ദീഭൂതചിത്തതാ. ആലസ്യന്തി അലസഭാവഹരണം. ആലസ്യായിതത്തന്തി അലസഭാവപ്പത്തി. കായവിജമ്ഭനാതി കായസ്സ വിനാമനാ. അകുസലപക്ഖാ ഉക്കണ്ഠിതതാതി അകുസലപക്ഖിയാ അനഭിരതി. ഭത്തകിലമമോതി യഥാവുത്തസ്സ ഭത്തവത്സുക്കസ്സ ആഹാരസ്സ വസേന സരീരേ ഉപ്പജ്ജനകഖേദോ. ഉപക്കിലിട്ഠോതി പഞ്ഞായ ദുബ്ബലീകരണേന ഉപക്കിലിട്ഠചിത്തോ. ചിത്തസ്സ അസമാഹിതത്താ നിവാരിതപാതുഭാവോ. അരിയമഗ്ഗസ്സ ജോതനം നാമ ഉപ്പജ്ജനമേവാതി ആഹ “ന ജോതതി , ന പാതുഭവതീതി അത്ഥോ”തി. ന ഹി അരിയമഗ്ഗോ ജോതിഅജോതിനാമോ പവത്തതി.

മഗ്ഗസഹജാതവീരിയേനാതി ലോകിയലോകുത്തരമഗ്ഗസഹജാതവീരിയേന. മിസ്സകമഗ്ഗോ ഹി ഇധ അധിപ്പേതോ. നീഹരിത്വാതി നീഹരണഹേതു. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി അയം ത്യാ-സദ്ദോ “പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസ്വാ”തിആദിസു (മം

നിം ൧.൨൨൧) വിയ. തേന “മഗ്ഗോ വിസുജ്ജന്തീ”തി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. “അരിയമഗ്ഗം വിസുജ്ജന്തീ”തി കേചി പഠന്തി.

നിദാതന്ദീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുക്കരസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. ദുക്ഖം തിതിക്ഖന്തി ദുത്തിതിക്ഖം. തഞ്ച ദുക്ഖമം ദുസ്സഹനം ആരമ്ഭവസേന ദുക്കരം, അനുയുജ്ജനവസേന ദുത്തിതിക്ഖന്തി. അബ്യത്തേനാതി സാമന്തസ്സ ഉപകാരാനുപകാരേ ധമ്മേ ജാനനസമത്ഥായ വേയുത്തിയസഞ്ചാതായ പഞ്ഞായ അഭാവതോ ന ബ്യത്തേന. തേനാഹ “ബാലേനാ”തി. യസ്ഥിം ധമ്മേ സതി സമണോതി വുച്ചതി, തം സാമന്തന്തി ആഹ “സമണ്ഡമ്മോ”തി. ഇമിനാതി “ദുക്കരം ദുത്തിതിക്ഖഞ്ച, അബ്യത്തേന ച സാമന്ത”ന്തി ഇമിനാ ഗാഥധേന ഇദം ദസ്സേതീതി ഇദം ഇദാനി വുച്ചമാനം അത്ഥജാതം ദസ്സേതി. അഭിദന്തന്തി അഭിഭവനദന്തം, ഉപരിദന്തന്തി അത്ഥോ. സോ ഹി ഇതരം മുസലം വിയ ഉദുക്ഖലം വിസേസതോ കസ്സചി ഖാദനകാലേ അഭിഭൂയ വത്തതി. ആധായാതി നിപ്പിളനവസേനേവ ഠപേത്വാ. താലും ആഹച്ചാതി താലുപദേസമാഹനിത്വാ വിയ. ചേതസാതി കുസലചിത്തേന. ചിത്തന്തി അകുസലചിത്തം. അഭിനിഗ്ഗണ്ഹിത്വാതി യഥാ അതിസമുദാചാരോ ന ഹോതി, ഏവം വിബാധനവസേന നിഗ്ഗഹേത്വാ. ആപാണകോടികന്തി പാണകോടിപരിയോസാനം, പരിജീവന്തി അത്ഥോ. സമ്ബാധേതീതി സമ്ബാധോ, അന്തരായികോ. ബഹു പരിസ്സയാതി അയോനിസോ കാമവിതക്കാദിവസേന.

പജ്ജതി ചിത്തമേത്ഥാതി പദം, ആരമ്മണം. ഇരിയാപഥം ഏവ പദം ഇരിയാപഥപദം.

ഗീവാ ചത്താരോ പാദാതി ഗീവപഞ്ചമാനി. സമോദഹന്തി വാ സമോധാനഹേതുതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ - “സമോദഹിത്വാ വാ”തി, സമ്മാ ഓധായ അന്തോ പവേസേത്വാതി അത്ഥോ. സകേ ആരമ്മണകപാലേതി ഗോചരജ്ജന്തം വദതി. സമോദഹന്തി സമോദഹന്തോ. അനിസ്സിതോതി തേഭൂമകധമ്മേസു കഞ്ചിപി ധമ്മം തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനിവേസവസേന അനിസ്സിതോ. അവിഹിംസമാനോ വിഹിംസാനിമിത്താനം പജഹന്തേന. ഉല്ലുന്തസഭാവസണ്ഠിതേനാതി സീലബ്യസനതോ ഉദ്ധരണരൂപേ സണ്ഠിതേന, കരുണായുത്തേനാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കാരുണ്യം പടിച്ഛാ”തി.

ദുക്കരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ഹിരീസുത്തവണ്ണനാ

൧൩. നിസേധേതീതി നിവാരേതി പവത്തിതും ന ദേതി. പൂച്ഛതി ദേവതാ. അപഹരന്തോതി അപനേന്തോ, യഥാ സഞ്ചേന സഞ്ചം അക്കോസവത്ഥു ന ഹോതി, ഏവം പരിഹരന്തോതി അത്ഥോ. ബുജ്ജന്തീ സാരഥിവിധം. അത്തന്തി നിപാതം ന ദേതി, ആജാനീയോ ഹി യുത്തം പജാനാതി. അഭൂതേന അഭൂതക്കോസേന പരിമുത്തോ നാമ നത്ഥി ബാലാനഞ്ച ജനാനം പരാപവാദേ യുത്തപയുത്തഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ -

“നിന്ദന്തി തുണ്ഹിമാസീനം, നിന്ദന്തി ബഹുഭാണിനം;

മിതഭാണിവി നിന്ദന്തി, നത്ഥി ലോകേ അനിന്ദിതോ”തി. (ധം പം ൨൨൭);

തനുയാതി വാ കതിപയാ. തേനാഹ “അപ്പകാ”തി. സദാ സതാതി ഹിരിനിസേധഭാവേ കാരണവചനം. പപ്പുയാതി പത്യാ അധിഗത്യാ. വാനതോ നിക്ഖന്തത്താ നിബ്ബാനം, അസങ്ഖതയാതു.

ഹിരീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. കുടികാസുത്തവണ്ണനാ

൧൯. അന്തോതി കുച്ഛിഅബ്ഭന്തരേ. വസനട്ഠാനട്ഠേനാതി വസനഭാവേന. കുലപവേണിന്തി കുലാചാരം കുലതന്തിം. സന്താനകട്ഠേനാതി കുലസന്തതിയാ ബന്ധനഭാവേന . ഏവം സബ്ബപദേഹി പുച്ഛിതത്ഥസ്സ അനുജാനനവസേന “ഏകംസവചനേ നിപാതോ”തി വുത്തം. ആപാദികാ പോസികാ മാതുച്ഛാ മഹാപജാപതി മാതാ ഏവാതി കത്യാ “പഹായ പബ്ബജിതത്താ”തി അവിസേസതോ വുത്തം. പഹായ പബ്ബജിതത്താ നത്ഥിതി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ. പുന മാതുകുച്ഛിവാസാദീനം അഭാവവചനേനേവ വട്ടമ്ഹി ബന്ധനസ്സ അഭാവോ ദീപിതോ ഹോതീതി ന ഗഹിതോ. അയം കിര ദേവതാ യഥാ പുമുജ്ജനാ ബുദ്ധാനം ഗുണേ ന ജാനന്തി, ഏവം ന ജാനാതി, തസ്മാ “മയാ സന്നാഹം ബന്ധിത്യാ”തിആദിമാഹ.

കുടികാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സമിദ്ധിസുത്തവണ്ണനാ

൨൦. തപനഭാവേന തപനോദകത്താ തപോദാതി തസ്സ രഹദസ്സ നാമം. തേനാഹ “തത്തോദകസ്സ രഹദസ്സാ”തി. തത്തോതി നാഗഭവനേ ഉദകരഹദതോ തപോദാ നാമ നദീ സന്ദതി. സാ ഹി നദീ ഭൂമിതലം ആരോഹതി. “ഏദിസാ ജാതാ”തി വചനസേസോ. പേതലോകോതി ലോഹകുമ്പ്ഭിനിരയാ ഇധാധിപ്പേതാതി വദന്തി. രഹദസ്സ പന ആദിതോ പബ്ബതപാദവനന്തരേസു ബഹു പേതാ വിഹരന്തി, സ്വായമത്ഥോ പേതവത്സുപാളിയാ ലക്ഖണസംയുത്തേന ച ദീപേതബ്ബോ. യതായന്തി യതോ രഹദതോ അയം. സാതോദകോതി മധുരോദകോ. സേതോദകോതി പരിസുദ്ധോദകോ, അനാവിലോദകോതി അത്ഥോ. തത്തോതി തപോദാനദിതോ.

സമിദ്ധോതി അവയവാനം സമ്പുണ്ണതായ സംസിദ്ധിയാവ സമ്മാ ഇദ്ധോ. തേനാഹ “അഭിരുപോ”തിആദി. പധാനേ സമ്മസന്ധമ്മേ നിയുത്തോ, തം വാ ഏത്ഥ അത്ഥിതി പധാനികോ. സേനാസനം സുട്ഠപിതദ്വാരവാതപാനം, തേസം പിദഹന്നേന ഉതും ഗാഹാപേത്യാ.

പുബ്ബാപയമാനോതി ന്ഹാനതോ പുബ്ബഭാഗേ വിയ വോദകഭാവം ആപജ്ജമാനോ ഗമേന്തോ. അവത്തം പടിക്ഖിപിത്യാ വത്തം ദസ്സേതും “തത്ഥ... പേം... ന ഓതരിതബ്ബ”ന്തി പഠമം വുത്തം. സബ്ബദിസാപലോകനം യഥാ ന്ഹായനട്ഠാനസ്സ മനുസ്സേഹി വിവിത്ഥഭാവജാനനത്ഥം. ഖാണുആദിവത്ഥാപനം ചീവരാദീനം ഠപനത്ഥം ഉദകസമീപേതി അധിപ്പായോ. ഉക്കാസനം അമനുസ്സാനം അപഗമനത്ഥം. അവകുജ്ജട്ഠാനം തങ്ഖണേപി ഉപരിമകായസ്സ ഉജ്ജകം അവിവടകരണത്ഥം. ചീവരപിട്ഠേയേവ ഠപേതബ്ബം യത്ഥ

വാ തത്ത്വ വാ അട്ഠപേത്യാ. ഉദകന്തേതി ഉദകസമീപേ. സിന്നട്ഠാനന്തി സേദഗതപദേസോ. പസാരേതഞ്ചം തസ്സ സുക്ഖാപനത്ത്വം. സംഹരിത്വാ റപനം പുന സുഖേന ഗഹേത്വാ നിവാസനത്ത്വം. നാഭിപ്പമാണമത്ത്വം ഓതരണം താവതാ ഉദകപടിച്ഛാദിലക്ഖണപ്പത്തതോ. വീചിം അനുട്ഠാപേന്തേനാതിആദി സംയതകാരിതാദസ്സനം. നിവാസനം പരിക്ഖിപിത്വാതി അന്തരവാസകം കടിപ്പദേസസ്സ യഥാ പരിതോ ഹോതി, ഏവം വിപിത്വാ പരിവസിത്വാ.

സരീരവണ്ണോപി വിപ്പസീദി സമ്മദേവ ഭാവനാനുസ്സതിമ്പി വിന്ദന്തസ്സാതി അധിപ്പായോ. സമനം നിഗ്ഗഹേതുന്തി കിലേസവസം ഗതം അത്തനോ ചിത്തം നിഗ്ഗണ്ഹിതും. കാമൂപനിതാതി കാമം ഉപഗതചിത്താ. അഥ വാ കിലേസകാമേന മേരേ ഉപനീതചിത്താ.

അപരിഭുഞ്ജിത്വാതി അന്നനുഭോത്വാ. അനുഭവിതബുന്തി അത്ഥതോ ആപന്നമേവാതി ആഹ “പഞ്ചകാമഗുണേ”തി . ഭിക്ഖവസീതി യാചസി. തഞ്ച ഭിക്ഖാചരിയവസേനാതി ആഹ “പിണ്ഡായ ചരസീ”തി. കാമപരിഭോഗഗരുഗമനകാലോ നാമ വിസേസതോ പഠമയോബുനാവത്ഥാതി ആഹ “ദഹരയോബുനകാലോ”തി. ഓഭഗ്ഗേനാതി മജ്ജേ സംഭഗ്ഗകായേന. ജിണ്ണകാലേ ഹി സത്താനം കടിയം കായോ ഓഭഗ്ഗോ ഹോതി.

വോതി നിപാതമത്ത്വം “യേ ഹി വോ അരിയാ”തിആദിസു വിയ. സത്താനന്തി സാമത്തവചനം, ന മനുസ്സാനം ഏവ. ദേഹനിക്ഖേപനന്തി കളേവരട്ഠപിതട്ഠാനം. നത്ഥി ഏതേസം നിമിത്തന്തി അനിമിത്താ, “ഏത്തകം അയം ജീവതീ”തിആദിനാ സഞ്ജാനനനിമിത്തരഹിതാതി അത്ഥോ. ന നായരേതി ന ഞായന്തി. ഇതോ പരന്തി ഏത്ഥ പരന്തി അത്തം കാലം. തേന ഓരകാലസ്സപി സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. പരമായുന്നോ ഓരകാലേ ഏവ ചേത്ഥ പരന്തി അധിപ്പേതം തതോ പരം സത്താനം ജീവിതസ്സ അഭാവതോ. വവത്ഥാനാഭാവതോതി കാലവസേന വവത്ഥാനാഭാവതോ. വവത്ഥാനന്തി ചേത്ഥ പരിച്ഛേദോ വേദിതബ്ബോ, ന അസങ്കരതോ വവത്ഥാനം, നിച്ഛയോ വാ. അബ്ബുദപേസീതിആദിസു അബ്ബുദകാലോ പേസികാലോതിആദിനാ കാല-സദോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. കാലോതി ഇധ പുബ്ബണ്ഹാദിവേലാ അധിപ്പേതാ. തേനാഹ പുബ്ബണ്ഹേപി ഹീതിആദി . ഇധേവ ദേഹേന പതിതബുന്തി സമ്ബന്ധോ. അനേകപ്പകാരതോതി നഗരേ ജാതാനം ഗാമേ, ഗാമേ ജാതാനം നഗരേ, വനേ ജാതാനം ജനപദേ, ജനപദേ ജാതാനം വനേതിആദിനാ അനേകപ്പകാരതോ. ഇതോ ചുതേനാതി ഇതോ ഗതിതോ ചുതേന. ഇധ ഇമിസ്സം ഗതിയം. യന്തേ യുത്തഗോണോ വിയാതി യഥാ യന്തേ യുത്തഗോണോ യന്തം നാതിവത്തതി, ഏവം കാലോ ഗതിപഞ്ചകന്തി ഏവം ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതബ്ബം.

അയം കാലോതി അയം മരണകാലോ. പച്ഛിമേ കാലേതി പച്ഛിമേ വയേ. തിസ്സോ വയോസീമാതി. പഠമാദികാ തിസ്സോ വയസ്സ സീമാ അതിക്കന്തേന. പുരിമാനം ഹി ദിന്നം വയാനം സബ്ബസോ സീമാ അതിക്കമിത്വാ പച്ഛിമസ്സ ആദിസീമം അതിക്കന്തോ തഥാ വുത്തോ. “അയണ്ഹി സമണ്ഡമ്മോ...പേ... ന സക്കാ കാതു”ന്തി വത്വാ തമത്ത്വം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “തദാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഗണ്ഹിതുന്തി പാളിതോ അത്ഥതോ ച ഹദയേ റപനവസേന ഗണ്ഹിതും. പരിഭുഞ്ജിതുന്തി വുത്തയമ്മപരിഹരണസുഖം അനുഭവിതും. ഏകസ്സ കഥനതോ പഠമം ഗാഥം സുത്തം വാ ഉസ്സാരേതി, തസ്ഥിം നിട്ഠിതേ

ഇതരോ ധമ്മകമികോ തംയേവ വിത്ഥാരേന്തോ ധമ്മം കമേതി, അയം സരഭാണധമ്മകമാ. സുത്തഗേയ്യാനുസാരേന യാവ പരിയോസാനാ ഉസ്സാരണം സരഭഞ്ഞ്ജധമ്മകമാ. “മാ മം കാലോ ഉപച്ചഗാ”തി വദന്തോ “സമണ്ഡമ്മസ്സ കരണ്ണ അയം മേ കാലോ”തി കമേതി, തതോ പരോ “പച്ഛിമവയോ അഞ്ജോ കാലോ”തി കമേതി. “കാലം വോഹം...പേ... തസ്മാ അഭുത്വാ ഭിക്ഖാമീ”തി വദന്തോ അത്തനാ കതം പടിപത്തിഞ്ച സഹേതുക്കം സാനിസംസം കമേതി.

തം ഗാരവകാരണം സന്ധായ. ഏതന്തി “അഥ ഖോ സാ ദേവതാ പഥവിയം പതിട്ഠഹിത്വാ”തി ഏതം വുത്തം. ദഹരോ ത്വന്തിആദിമാഹ ലോഭാഭിഭൂതതായ അധിഗതത്താ. സബ്ബസമ്പത്തിയുത്തോതി ഭോഗസമ്പദാ പരിവാരസമ്പദാതി സബ്ബസമ്പത്തിഹി യുത്തോ. അലങ്കാരപരിഹാരന്തി അലങ്കാരകരണം. അനിക്കിളിതാവീതി അകീളിതപുഞ്ചോ. കീളനഞ്ചേതമ കാമാനം പരിഭോഗോതി ആഹ “അഭുത്താവി”തി. അകതകാമകീളോതി അകതകാമാനുഭവനപ്പയോഗോ. സയം അത്തനാ ഏവ ദിസ്സന്തിതി സന്ദിട്ഠാ, സന്ദിട്ഠാ ഏവ സന്ദിട്ഠികാ, അത്തപച്ചക്ഖതോ സന്ദിട്ഠികാ. പകട്ഠോ കാലോ പത്തോ ഏതേസന്തി കാലികാ, തേ കാലികേ.

ചിത്താനന്തരന്തി ഇച്ഛിതചിത്താനന്തരം, ഇച്ഛിതിച്ഛിതാരമ്മണാകാരേതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “ചിത്താനന്തരം ഇച്ഛിതിച്ഛിതാരമ്മണാനുഭവനം ന സമ്പജ്ജതീ”തിആദി. ചിത്താനന്തരം ലദ്ധബ്ബതായാതി അനന്തരിതസമാധിചിത്താനന്തരം ലദ്ധബ്ബഫലതായ. സമോഹിതേസുപീതി സമ്ഭതേസുപി. സമ്പന്നകാമസ്സാതി സമിദ്ധകാമസ്സ. ചിത്തകാരാ രൂപലാഭേന, പോത്ഥകാരാ പടിമാകാരകാ, രൂപകാരാ ദന്തരൂപകട്ഠരൂപ-ലോഹരൂപാദികാരകാ. ആദിസദ്ദേന നാനാരൂപവേസധാരിനം നടാദിനം സങ്ഗഹോ. സേസദ്വാരേസൂതി ഏതമ ഗന്ധബ്ബമാലാകാരസൂപകാരാദയോ വത്തബ്ബാ.

സോതി സമിദ്ധിത്ഥേരോ. സമോഹിതസമ്പത്തിനാതി സങ്ഗാഹഭോഗൂപകരണസമ്പത്തിനാ. പത്തബ്ബദുക്ഖസ്സാതി കാമാനം ആപജ്ജനരക്ഖണവസേന ലദ്ധബ്ബസ്സ കായികചേതസികദുക്ഖസ്സ. ഉപായാസസ്സാതി ദള്ഘപരിസ്സമസ്സ വിരതസ്സ. “വിസ്സാതസ്സാ”തി കേചി. “പച്ചവേക്ഖണഞ്ചോണേനാ”തി കേചി പഠന്തി. അസുകസ്ഥിം നാമ കാലേ ഫലം ഹോതിതി ഏവം ഉദിക്ഖിതഞ്ചോ നസ്സ കാലോതി അകാലോ. ഏത്ഥാതി ഏതേസു നവസു ലോകുത്തരയമ്മേസു. ഏഹിപസ്സവിധിന്തി “ഏഹി പസ്സാ”തി ഏവം പവത്തവിധിവചനം. ഉപനേതഞ്ചോതി വാ ഉപനേയ്യാ, സോ ഏവ ഓപനേയ്യികോ. വിത്തൂഹീതി വിദൂഹി പടിവിദ്ധസച്ചേഹി. തേ ഏകംസതോ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദയോ ഹോന്തിതി ആഹ “ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിഹി”തി. “പച്ചത്ത”ന്തി ഏതസ്സ പതിഅത്തനീതി ഭുമ്മവസേന അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോതി ആഹ “അത്തനീ അത്തനീ”തി.

സബ്ബപദേഹി സമ്ബന്ധോതി “കഥം ആദിനവോ ഏതമ ഭിജ്യാ, കഥം അകാലികോ”തിആദിനാ സബ്ബേഹി പച്ചേകം സമ്ബന്ധോ വേദിതഞ്ചോ.

നവോതി തരുണോ ന ചിരവസ്സോ. യേ ഭിക്ഖുനോവാദകലക്ഖണപ്പത്താ, തേ സന്ധായ “വീസതിവസ്സതോ പട്ഠായ മേരോ”തി വുത്തം. ഇധ സാസനം നാമ സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം പീടകത്തയന്തി ആഹ “ധമ്മേന ഹീ”തിആദി. തത്ഥ

യമ്മേന വിനയോ ഏതമ വിനാ ദണ്ഡസത്ഥേഹീതി യമ്മവിനയോ. യമ്മായ വിനയോ ഏതമ ന ആമിസത്ഥന്തി യമ്മവിനയോ. യമ്മതോ വിനയോ ന അയമ്മതോതി യമ്മവിനയോ. യമ്മോ വാ ഭഗവാ യമ്മസ്സാമീ യമ്മകായത്താ, തസ്സ യമ്മസഞ്ചിതസ്സ സത്ഥു വിനയോ, ന തക്കികാനന്തി യമ്മവിനയോ. യമ്മേ വിനയോ ന അയമ്മേ വിനയോ. യമ്മോ ച സോ യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ സത്തേ അപായേസു അപതമാനേ ധാരേതീതി, സഞ്ചേ സംകിലേസതോ വിനേതീതി വിനയോ ചാതി യമ്മവിനയോ. തേനാഹ “ഉഭയബേതം സാസനസ്സേവ നാമ”ന്തി.

യമ്മവിനയോതി യമ്മേന യുത്തോ വിനയോതി യമ്മവിനയോ ആജ്ഞതരമോ വിധി. യമ്മോ ച വിനയോ ചാതി വാ യമ്മവിനയോ, തം യമ്മവിനയം. യമ്മവിനയാനന്തി സത്ഥുഭാവവചനതോ യമ്മവിനയത്തസംസിദ്ധി യമ്മവിനയാനം അത്തമത്തം വിസേസനതോ. അഭിധമ്മേപി വിനയവചനന്തി യമ്മവിനയദ്വയസിദ്ധി, ദേസിതപത്തത്തവചനതോ യമ്മവിനയസിദ്ധി. യമ്മോ ചതുധാ ദേസിതോ സന്ദസ്സന-സമാദാപന-സമുത്തേജന-സമ്പഹംസനവസേന, വിനയോ ചതുധാ പത്തത്തോ സീലാചാരതോ പരാജിതവസേന. യമ്മചരിയാ സകവിസയോ, വിനയപത്തത്തി ബുദ്ധവിസയോ. പരിയായേന ദേസിതോ യമ്മോ, നിപ്പരിയായേന പത്തത്തോ വിനയോ. യമ്മദേസനാ അധിപ്പായത്ഥപ്പയാനാ, വിനയപത്തത്തി വചനത്ഥപ്പയാനാ. പരമത്ഥസച്ചപ്പയാനോ യമ്മോ, സമ്മുതിസച്ചപ്പയാനോ വിനയോ. ആസയസുദ്ധിപയാനോ യമ്മോ, പയോഗസുദ്ധിപയാനോ വിനയോ.

കിരിയദ്വയസിദ്ധിയാ യമ്മവിനയസിദ്ധി. യമ്മേന ഹി അനുസാസനസിദ്ധി, വിനയേന ഓവാദസിദ്ധി. യമ്മേന യമ്മകമാസിദ്ധി, വിനയേന അരിയതുണ്ഹീഭാവസിദ്ധി. സാവജ്ജദ്വയപരിവജ്ജനതോ യമ്മവിനയസിദ്ധി. യമ്മേന ഹി വിസേസതോ പകതിസാവജ്ജപരിച്ചാഗസിദ്ധി, വിനയേന പത്തത്തിസാവജ്ജപരിച്ചാഗസിദ്ധി. ഗഹട്ഠപഞ്ചജിതാനം സാധാരണാസാധാരണഗുണദ്വയസിദ്ധി. ബഹുസ്സുതസുതപസനദ്വയതോ പരിയത്തി-പരിയാപുണന-യമ്മവിഹാര-വിഭാഗതോ യമ്മധരവിനയധരവിഭാഗതോ ച യമ്മവിനയദ്വയസിദ്ധി, സരണദ്വയസിദ്ധിയാ യമ്മവിനയദ്വയസിദ്ധി. ഇധ സത്താനം ദുവിധം സരണം യമ്മോ അത്താ ച. തത്ഥ യമ്മോ സുചിണ്ണോ സരണം. “യമ്മോ ഹവേ രക്ഖതി യമ്മചാരി”ന്തി (മേരഗാ° ൩൦൩; ജാ° ൧.൧൦.൧൦൨; ൧.൧൫.൩൮൫) ഹി വുത്തം. സുദത്തോ അത്താപി സരണം “അത്താ ഹി അത്തനോ നാമോ”തി (ധ° പ° ൧൬൦, ൩൮൦) വചനതോ. തേന വുത്തം “സരണദ്വയസിദ്ധിയാ യമ്മവിനയസിദ്ധി”തി. തത്ഥ യതസ്സ യമ്മസിദ്ധി, യതോ ച വിനയസിദ്ധി, തദുഭയം ദസ്സേനോ ആഹ - “യമ്മേന ഹേതമ ദേ പടിക്കാനി വുത്താനി, വിനയേന വിനയപിടക”ന്തി. അധുനാ ആഗതോ ഇദാനേവ ന ചിരസ്സേവ ഉപഗതോ.

മഹത്തേ റാനേ റപേത്വാതി മഹേസക്ഖതാദസ്സനത്ഥം അത്തനോ പരിവാരേന മഹന്തട്ഠാനേ റപിതഭാവം പവേദേത്വാ. മഹതിയാതി ഉപസങ്കമനവന്ദനാദിവചനാപജ്ജനവസേന സമാചിണ്ണായ. സഞ്ചേപി കിര നിസീദന്താ തം റാനം റപേത്വാവ നിസീദന്തി. മിരകരണവസേനാതി ദള്ഹീകരണവസേന. അയം കിര ദേവതാ ഞാണസമ്പന്നാ മാനജാതികാ, തസ്മാ നായം മാനം അപ്പഹായ മമ ദേസനം പടിവിജ്ജിത്യം സക്കോതീതി മാനനിഗുണ്ഹനത്ഥം ആദിതോ ദുവിത്തേയ്യം കമേനോ ഭഗവാ

“അക്വേഷ്യസത്തിനോ”തിരുദിനാ തായ ഞാതുമിച്ഛിതകാമാനം കാലികാദിഭാവം, ധമ്മസ്സ ച സന്ദിട്ഠികാദിഭാവം വിഭാവേനോ ദേവ ഗാമാ അഭാസി.

അക്വേഷ്യതോതി ഗിഹിലിങ്ഗപരിയായനാമവിസേസാദിവസേന തമാ തമാ അക്വാതബ്ബതോ. തേനാഹ “കുമാനം വത്സുഭൂതതോ”തി. ഏതേസന്തി സത്താനം. പതിട്ഠിതാതി പവത്തിതാ ആസത്താ. പഞ്ചനം കാമസങ്ഗാദീനം വസേന ആസത്താ ഹോന്തു, ഇതരേസം പന കമ്മന്തി? അനിട്ഠംഗതോപി ഹി “ഇദം നു ഖോ”തിരുദിനാ കങ്ഖതോ തത്ത്വ ആസത്തോ ഏവ നാമ അവിജ്ഞാനതോ, തമാ വിക്ഖേപഗതോ വിക്ഖേപവത്സുസ്ഥിം, അനുസയാനം പന ആസത്തഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. മച്ചുനോ യോഗന്തി, മച്ചുബന്ധനം, മരണധമ്മത്തി അത്ഥോ. യസ്ഥാ അപരിഞ്ഞാതവത്സുകാ അനതീതമരണത്താ മച്ചുനാ യഥാരുചി പയോജേതബ്ബാ, തത്ത്വ തത്ത്വ ഉപരൂപരി ച വിപിതായ ആണായ അബ്ഭന്തരേ ഏവ ഹോന്തി, തസ്ഥാ വുത്തം “പയോഗം...പേ... ആഗച്ഛന്തി”തി. യസ്ഥാ തേഭൂമകാ ധമ്മാ കമനീയട്ഠേന കാമാ, നേസന്ധി കാലസ്സ ലദ്ധബ്ബതായ കാലികതാ ഇധ അക്വേഷ്യവചനേന പവേദിതാ. തേനാഹ - “ഏവമിമായ ഗാമായ കാലികാ കാമാ കമിതാ”തി. സബ്ബേപി തേഭൂമകാ ധമ്മാ കമനീയാ, യസ്ഥാ ച കാലികാനം കാമാനം തമാസഭാവതാ കമിതാ. അയന്ധി ഗാമാ തദത്ഥമേവ ദീപേതീതി ഇമായ തേ കമിതാ ഏവ ഹോന്തി. യേ ച സത്താ പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു ദിട്ഠിതസ്സഹാദിവസേന പതിട്ഠിതാ “ഇത്ഥി, പുരിസോ, അഹം, മമാ”തി ച അഭിനിവിസിയാ കാമേ പരിഭുഞ്ജന്തി, തേ മരണം നാതിവത്തന്തി. ഏവബേത്ഥ കാമാനം കാലികത്ഥോ കമിതോതി ആഹ “കാലികാ കാമാ കമിതാ”തി.

അയം ഞാതപരിഞ്ഞാതി രൂപാരൂപധമ്മേ ലക്ഖണാദിതോ ഞാതേ കത്ഥാ പരിച്ഛിന്ദനപത്താ. തേനാഹ “ഏവം ഞാതം കത്ഥാ”തിരുദി. പദട്ഠാനഗുഹണേനേവ ചേത്ഥ തേസം രൂപാരൂപധമ്മാനം പച്ചയോ ഗഹിതോതി പച്ചയപരിഗുഹസ്സപി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തീരേതി തുലേതി വീമംസതി. ദ്വാചത്താലീസായ ആകാരേഹിതി ഇമിനാ മത്ഥകപ്പത്തം മഹാവിപസ്സനം ദസ്സേതി. തേ പന ആകാരാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ. “അനിച്ഛാനുപസ്സനായ നിച്ഛസത്തം പജഹതി”തിരുദിനാ വിപസ്സനാക്ഖണ്ഡേപി ഏകദേശേന പഹാനം ലബ്ഭതേവ, അനവസേസതോ പന പഹാനവസേന പഹാനപരിഞ്ഞം ദസ്സേന്തോ ആഹ “അഗ്ഗമഗ്ഗേന ...പേ... അയം പഹാനപരിഞ്ഞാ”തി. തമാ ച ആഹ “ഏവം തീഹി പരിഞ്ഞാഹി”തിരുദി.

അക്വാതാരന്തി അക്വാതബ്ബം, ന അക്വേഷ്യകം. തേനാഹ “കമ്മവസേന കാരക”തിരുദി. കാരകന്തി ച സാധനമാഹ. ന മത്തേതീതി വാ മത്തേനം നപ്പവത്തേതി അക്വാതാരന്തി ഖിണാസവം. അഥ വാ തത്ത്വഹിതസ്സ ന ഹോതീതി തം കാരണം തസ്സ ഖിണാസവസ്സ ന ഹോതി ന വിജ്ജതി, യേന ദിട്ഠിതസ്സഹാദികാരണേന അക്വേഷ്യം ഖണ്ഡപഞ്ചകം “തിസ്സോ”തി വാ “ഘുസ്സോ”തി വാ “ഇത്ഥി”തി വാ “പുരിസോ”തി വാ അഭിനിവിസ്സ വദേയ്യാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. മനുസ്സനാഗാദിഹി പൂജനീയത്താ “യക്ഖോ”തി സബ്ബദേവാനം സാധാരണവചനന്തി ദേവധീതാപി “യക്ഖി”തി വുത്താ. അക്വേഷ്യന്തി പഹാനപരിഞ്ഞായ പഹാനമഗ്ഗോ, തസ്സ ആരമ്മണഭൂതം നിബ്ബാനന്ധി ഗഹിതം. ന മത്തേതീതി ഖിണാസവസ്സ അസ്സ ഫലപ്പത്തിതി ആഹ “നവവിധോ ലോകുത്തരധമ്മോ കമിതോ”തി.

വിസേസീതി വിസേസജാതിആദിവസേന സേയ്യോതി അത്ഥോ. തേസു ഗഹിതേസുതി തേസു സേയ്യമാനാദീസു തീസു മാനേസു ഗഹിതേസു. തയോ സേയ്യമാനാ, തയോ സദിസമാനാ, തയോ ഹീനമാനാ ഗഹിതാവ ഹോന്തി. സോ പുഗ്ഗലോതി സോ അപ്പഹീനമഞ്ഞനപുഗ്ഗലോ. തേനേവ മാനേന ഹേതുഭൂതേന. ഉപഡ്ഡഗാമായാതി പുരിമധേന പന വത്സുകാമാ വുത്താതി ആഹ “കാലികാ കാമാ കമിതാ”തി.

വിധീയതി വിസദിസാകാരേന റപീയതീതി വിധാ, കോട്ഠാസോ. കമംവിധന്തി കമം പതിട്ഠിതം, കേന പകാരേന പവത്തിതന്തി അത്ഥോ. വിദഹനതോ ഹീനാദിവസേന വിവിധേനാകാരേന ദഹനതോ ഉപധാരണതോ വിധാ, മാനോ. മാനേസുതി നിമിത്തത്ഥേ ഭുജ്ജം, മാനഹേതുതി അത്ഥോ. ന ചലതീതി ന വേധതി അത്തനോ പരിസുദ്ധപകതിം അവിജഹനതോ.

പഞ്ഞാ “സങ്ഖാ”തി ആഗതാ, പഞ്ഞാതി യോനിസോ പടിസങ്ഖാനം. സങ്ഖായകോതി സങ്കലനപദ്യുപ്പാദനാദി-പിണ്ഡഗണനാവസേന ഗണകോ പപഞ്ചസങ്ഖാതി മാനാദിപപഞ്ചഭാഗാ. തേ തേ ധമ്മാ സമ്മാ യാമാവതോ സങ്ഖായന്തി ഉപതിട്ഠന്തി ഏതായാതി സങ്ഖാ, പഞ്ഞാ. ഏകം ദേവതിആദിനാ സങ്ഖാനം ഗണനം പരിച്ഛിന്ദന്തി സങ്ഖാ, ഗണനാ. സങ്ഖായതി ഭാഗസോ കമീയതീതി സങ്ഖാ , കോട്ഠാസോ. സങ്ഖാനം സത്തോ പുഗ്ഗലോതിആദിനാ സഞ്ഞാപനന്തി സങ്ഖാ, രത്തോതിആദി പണ്ണത്തി. വീണാസവോ ജഹി പജഹി രാഗാദീനം സുപ്പഹീനത്താ. നവഭേദം പഭേദതോ, സങ്ഖേപതോ തിവിധമാനന്തി അത്ഥോ. നവവിധന്തി വാ പാഠേ നവഭേദത്താ അന്തരഭേദവസേന നവവിധന്തി അത്ഥോ. പച്ചയവിസേസേഹി ഇത്ഥമിഭാവദിവിസേസേഹി വിസേസേന മാനീയതി ഗബ്ഭോ ഏത്ഥാതി വിമാനം, ഗബ്ഭാസയോ. ന ഉപഗച്ഛീതി ന ഉപഗമിസ്സതി. തേനാഹ “അനാഗതത്ഥേ അതീതവചന”ന്തി. “നാജ്ജയഗാ”തി ഹി അതീതം “ന ഗമിസ്സതീ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ. ഛിന്ദി അരിയമഗ്ഗസത്ഥേന. ഓലോകയമാനാ ഉപപത്തിസു. സത്തനിവേസനേസുതി സത്താനം ഉപപജ്ജട്ഠാനേസു. ലോകുത്തരധമ്മമേവ കമേസി അരഹത്തസ്സ പവേദിതത്താ.

“ഗാമായ അത്ഥം കമേതും വട്ടതീ”തി അത്ഥ-സദ്ദോ ആഹരിത്വാ വത്തഞ്ചോ. അട്ഠംഗ്ഗികമഗ്ഗവസേനപീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സതിസമ്പജ്ഞം നാമ കുസലധമ്മാനുയോഗേ കാരണന്തി ആഹ “ദസകുസലകമ്മപഥകാരണ”ന്തി.

അട്ഠംഗ്ഗികമഗ്ഗവസേന ച ഗാമാഅത്ഥവചനേ അയം ഇദാനി വുച്ചമാനോ വിത്ഥാര-നയോ. തസ്ഥിം കിര റാനേതി തസ്ഥിം കിര ദേവതായ പുച്ഛിതം പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജന്ടാനേ. ദേവതായ ഞാണപരിപാകം ഓലോകേത്വാ അനുപുബ്ബിയാ കമായ സദ്ധിം സാമുക്കംസി കദേസനാ മഹതീ ധമ്മദേസനാ അഹോസി. ഞാണം പേസേത്വാതി സത്ഥുദേസനായ അനുസ്സരണവസേന പത്തവിസുദ്ധിപടിപാടിപവത്തം ഭാവനാഞാണം ബന്ധിത്വാ. സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠായാതി സത്ഥുദേസനാവിലാസേന അത്തനോ ച പരിപക്കഞ്ഞാണത്താ പഠമം ഫലം പത്വാ. ഏവമാഹാതി ഏവം “പാപം ന കയിരാ”തിആദിപ്പകാരേന ഗാമമാഹ. അങ്ഗം ന ഹോതി, ആജീവോ യമാ കുപ്പമാനോ വാചാകമ്മന്തവസേന കുപ്പതി, തഥാ സമ്പജ്ജമാനോപീതി. സോ വാചാകമ്മന്തപക്ഖികോ, തസ്ഥാ തഗ്ഗഹണേന ഗഹിതോവ ഹോതി. വായാമസതിസമാധയോ ഗഹിതാ സമാധിക്ഖന്ധസങ്ഗഹതോ. സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പാ ഗഹിതാ പഞ്ഞാക്ഖന്ധസങ്ഗഹതോ.

അന്തരധർമ്മവിവർജ്ജനം ഗഹിതം സർവ്വപേനേവാതി അധിപ്തായോ. ഇതീതിആദി നിഗമനം.

സമിദ്ധിസുത്തവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

നന്ദനവഗ്ഗവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൩. സത്തിവഗ്ഗോ

൧. സത്തിസുത്തവണ്ണനാ

൨൧. ദേസനാസീസന്തി ദേസനാപദേസലക്ഖണവചനന്തി അധിപ്തായോ. ഓമട്ഠോതി അയോമുഖം കത്വാ ദിനപ്പഹാരോ. ഇമിനാ ഏവ പസങ്ഗേന പഹാരേ വിഭാഗതോ ദസ്സേതും “ചത്താരോഹീ”തിആദി വുത്തം . ഉപരി ഠ്ഠാതി ഹത്ഥിആദീനം ഉപരി ഠ്ഠാ. അയോമുഖം ദിനപ്പഹാരോതി ഖഗ്ഗകരവാലാദീനം അയോമുഖം കത്വാ പഹതപഹാരോ. ഉമ്മട്ഠോ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതഞ്ചോ. വിവിധപ്പഹാരോ വിമട്ഠോ. “ഓമട്ഠോ ഗഹിതോ”തി വത്വാ തസ്സേവ ഗഹണേ കാരണം ദസ്സേതും “സോഹീ”തിആദി വുത്തം. ദുഗ്ഗന്ധകിമിആദീനം വസേന അന്തോദോസോ. മഞ്ചേന സദ്ധിം ബന്ധിത്വാതി യസ്ഥിം മഞ്ചേ വണികപുഗ്ഗലോ നിപന്നോ, തത്ഥ തം സുബന്ധം കത്വാ പാദട്ഠാനം ഉദ്ധം കരോന്തേഹി സീസട്ഠാനം അയോ കാതഞ്ചം. തേനാഹ “അയോസിരോ കാതഞ്ചോ”തി. പരിബ്ബജേതി പവത്തേയ്യ. സാ പന പവത്തി ഭാവനാവിഹാരേന യുത്താതി ആഹ “വിഹരേയ്യാ”തി.

സല്ലസ്സ ഉബ്ബഹനം സല്ലുബ്ബഹനം. അത്ഥം പരിത്തകം ഗഹേത്വാ ഠിതാ ഉപമാകാരസ്സ വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനസ്സ അധിപ്തേതത്താ. തേനാഹ “പുനപ്പുന”ന്തിആദി. അനുബന്ധോവഹോതി സതി പച്ചയേ ഉപ്പജ്ജനാരഹതോ ദേവതായ കാമരാഗപ്പഹാനസ്സ ജോതിതത്താ. നനു ഭഗവതാ അനാഗാമിമഗ്ഗേന ദേസനാ നിർഠാപേതഞ്ചാതി? ന, ഇതരിസ്സാ ഞാണബലാനുരൂപദേസനായ പവത്തേതഞ്ചതോ. വേണേയ്യജ്ജ്യാസയാനുകുലഞ്ഹി ധമ്മം ധമ്മസ്സാമീ ദേസേതീതി.

സത്തിസുത്തവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൨. ഹുസതിസുത്തവണ്ണനാ

൨൨. കമ്മം അഹുസന്തന്തി കമ്മഹസ്സം അഹുസന്തം, കമ്മം അകരോന്തന്തി അത്ഥോ. വിപാകോ ന ഹുസതീതി വിപാകഹസ്സോ ന ഹുസതി, വിപാകോ ന ഉപ്പജ്ജതേവ കാരണസ്സ അഭാവതോ. ഏവം ബൃതിരേകമുഖേന കമ്മവട്ടേന വിപാകവട്ടം സമ്ബന്ധം കത്വാ അത്ഥം വത്വാ ഇദാനി കേവലം കമ്മവട്ടവസേന അത്ഥം വദന്തോ “കമ്മമേവാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നാകരോതോ കരിയതീതി കമ്മം അകുബ്ബതോ ന കയിരതി, അനഭിസന്ധികതകമ്മം നാമ നത്ഥിതി അത്ഥോ. ഇദാനി തമേവത്ഥം അന്ധയതോ ദസ്സേതും “ഹുസന്തഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തതോതി ഹുസനഹേതു. സേസം വുത്തനയമേവ. വുത്തമേവത്ഥം സകാരണം കത്വാ പരിവേഠിതവസേന വിഭൂതം കത്വാ ദസ്സേതും “തസ്ഥാ ഹുസന്ത”ന്തിആദി വുത്തം. ധമ്മതാതി കാരകസ്സേവ കമ്മവിപാകാനുബന്ധോ, നാകാരകസ്സാതി അയം കമ്മവിപാകാനം സഭാവോ.

പച്ചേരി ഉപഗച്ഛതി അനുബന്ധതി. പാപന്തി പാപകം കമ്മം ഫലഞ്ച. അയഞ്ച അത്ഥോ അരഞ്ഞേ ലുദകസ്സ ഉയോജനായ സുനവേഹി പരിവാരിയമാനസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഭയേന രുക്ഖം ആരുജ്ജഹസ്സ ചീവരേ ലുദസ്സ ഉപരി പതിതേ തസ്സ സുനവേഹി ഖാദിത്വാ മാരിതവത്ഥുനാ ദീപേതഞ്ചോതി.

ഘൃസതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ജടാസുത്തവണ്ണനാ

൨൩. യേന അത്ഥേന തണ്ഹാ “ജടാ”തി വുത്താ, തമേവത്ഥം ദസ്സേതും “ജാലിനിയാ”തി വുത്തം. സാ ഹി അട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതപഭേദാ അത്തനോ അവയവഭൂതാ ഏവ ജാലാ ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി ജാലിനീതി വുച്ചതി. ഇദാനിസ്സാ ജടാകാരേണ പവത്തിം ദസ്സേതും “സാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ രൂപാദീസു ആരമ്മണേസൂതി തസ്സാ പവത്തിട്ഠാനമാഹ രൂപാദിചരളാരമ്മണവിനിമുത്തസ്സ തണ്ഹാവിസയസ്സ അഭാവതോ. ഹേട്ഠുപരിയവസേനാതി കദാചി രൂപാരമ്മണേ കദാചി യാവ ധമ്മാരമ്മണാ, കദാചി ധമ്മാരമ്മണേ കദാചി യാവ രൂപാരമ്മണാതി ഏവം ഹേട്ഠാ ച ഉപരി ച പവത്തിവസേന. ദേസനാക്കമേന ചേത്ഥ ഹേട്ഠുപരിയതാ വേദിതഞ്ചാ, കാമരാഗാദിവസേനപി അയമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സഞ്ചാരാനം ഖണികഭാവതോ അപരാപരുപ്പത്തി ഏത്ഥ സംസിഞ്ചനന്തി ആഹ “പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജനതോ സംസിഞ്ചന്ദേനോ”തി. ഇദം യേന സമ്ബന്ധേന ജടാ വിയാതി ജടാതി ജടാതണ്ഹാനം ഉപമൂപമേയുതാ, തന്ദസ്സനം. അയഞ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ - യഥാ ജാലിനീ വേളുഗുദ്ധസ്സ സാഖാ, താസം സഞ്ചയാദയോ ച അത്തനോ അവയവേഹി സംസിഞ്ചിതാ വിനദ്ധാ “ജടാ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം തണ്ഹാപി സംസിഞ്ചനസഭാവേനാതി.

ഇമേ സത്താ “മമ ഇദ”ന്തി പരിഗൃഹിതം അത്തനിഞ്ചിസേസം മഞ്ഞമാനാ അബ്ഭന്തരിമം കരോന്തി. അബ്ഭന്തരട്ഠോ ച അന്തോ-സദോതി സകപരിക്ഖാരേസു ഉപ്പജ്ജനമാനാപി തണ്ഹാ “അന്തോജടാ”തി വുത്താ. പഞ്ചജിതസ്സ പത്താദി, ഗഹട്ഠസ്സ ഹത്ഥിആദി സകപരിക്ഖാരോ. അത്താതി ഭവതി ഏത്ഥ അഭിമാനോതി അത്തഭാവോ, ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം. സരീരന്തി കേചി. “മമ അത്തഭാവോ സുന്ദരോ, അസുകസ്സ വിധ മമ അത്തഭാവോ ഭവേയ്യാ”തിആദിനാ സകഅത്തഭാവാദീസു തണ്ഹായ ഉപ്പജ്ജനാകാരോ വേദിതഞ്ചോ. അത്തനോ ചക്ഖാദിനി അജ്ജന്ധത്തികായതനാനി, അത്തനോ ച പരേസഞ്ച രൂപാദിനി ബാഹിരായതനാനി, പരേസം സഞ്ചാനി വാ. സപരസന്തതിപരിയാപന്നാനി വാ ചക്ഖാദിനി അജ്ജന്ധത്തികായതനാനി, തഥാ രൂപാദിനി ബാഹിരായതനാനി. പരിത്തമഹഗ്ഗതഭവേസു പവത്തിയാപി തണ്ഹായ അന്തോജടാബഹിജടാഭാവോ വേദിതഞ്ചോ. കാമഭവോ ഹി കസ്സചിപി കിലേസസ്സ അവിക്ഖമ്ഭിതത്താ കത്ഥചിപി അവിമുത്തോ അജ്ജന്ധത്തഗൃഹണസ്സ വിസേസപച്ചയോതി “അജ്ജന്ധത്തം അന്തോ”തി ച വുച്ചതി, തഞ്ചിപരിയായതോ രൂപാരൂപഭവോ “ബഹിദ്ധാ ബഹീ”തി ച. തേനാഹ ഭഗവാ - “അജ്ജന്ധത്തസംയോജനോ പുഗ്ഗലോ, ബഹിദ്ധാസംയോജനോ പുഗ്ഗലോ”തി (അം നിം ൨.൩൭).

വിസയഭേദേണ പവത്തിആകാരഭേദേണ അനേകഭേദഭിന്നന്വി തണ്ഹാ ജടാഭാവസാമഞ്ഞേന ഏകന്തി ഗഹേത്വാ “തായ ഏവം ഉപ്പജ്ജമാനായ ജടായാ”തി വുത്തം. സാ പന പജാതി വുത്തസത്തസന്താനപരിയാപന്നാ ഏവ ഹുത്വാ

പുനപ്തനം തം ജ്ഞേതീ വിനന്ധന്തീ പവത്തതീതി ആഹ “ജടായ ജടിതാ പജാ”തി. തമാ ഹി പരമത്മതോ യദിപി അവയവബൃതിരേകേന സമുദായോ നത്മി, ഏകദേശോ പന സമുദായോ നാമ ന ഹോതീതി അവയവതോ സമുദായം ഭിന്നം കത്വാ ഉപമുപമേയം ദസ്തേന്തോ “യമാ നാമ വേളുജടാഭിഹി...പേ... സംസിബ്ബിതാ”തി ആഹ. ഇമം ജടന്തി സമ്ബന്ധോ. തീസു ധാതുസു ഏകന്വി അസേസേത്വാ സംസിബ്ബന്തേ തേയാതുകും ജടേത്വാ റിതം. തേനസ്സാ മഹാവിസയതം വിജടന്തസ്സ ച സുദുക്കരഭാവമാഹ. വിജടേതും കോ സമത്ഥോതി ഇമിനാ “വിജടയേ”തി പദം സത്തിഅത്ഥം, ന വിധിഅത്ഥന്തി ദസ്തേതി.

ഏവം “അന്തോജടാ”തിആദിനാ പുട്ഠോ അമസ്സ ഭഗവാ തമത്ഥം വിസ്സജ്ജേന്തോ “സീലേ പതിട്ഠായാ”തിആദിമാഹ. ഏതഥ സീലേതി കുമലസീലേ. തം പന പാതിമോക്ഖസംവരാദിഭേദേസു പരിസുദ്ധമേവ ഇച്ഛിതബ്ബന്തി ആഹ “ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേ”തി.

നരതി നേതീതി നരോ, പുരിസോ. കാമം ഇത്ഥമീപി തണ്ഹാജടാവിജടേനേ സമത്ഥാ അത്ഥി, പധാനമേവ പന സത്തം ദസ്തേന്തോ “നരോ”തി ആഹ യമാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി, അട്ഠകമായം പന അവിഭാഗേന പുഗ്ഗലപരിയായോ അയന്തി ദസ്തേതും “നരോതിസത്തോ”തി വുത്തം. വിപാകഭൂതായ സഹ പഞ്ഞായ ഭവതീതി സപഞ്ഞോ. തായ ഹി ആദിതോ പട്ഠായ സന്താനവസേന ബഹുലം പവത്തമാനായ അയം സത്തോ സവിസേസം സപഞ്ഞോതി വത്തബ്ബതം അരഹതി. വിപാകപഞ്ഞാപി ഹി സന്താനവിസേസേന ഭാവനാപഞ്ഞുപ്പത്തിയാ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ഹോതി അഹേതുകദിഹേതുകാനം തദഭാവതോ. കമ്മജതിഹേതുകപടിസന്ധിപഞ്ഞായാതി കമ്മജായ തിഹേതുകപടിസന്ധിയം പഞ്ഞായാതി ഏവം തിഹേതുകസദ്ദോ പടിസന്ധിസദ്ദേന സമ്ബന്ധിതബ്ബോ, ന പഞ്ഞാസദ്ദേന. ന ഹി പഞ്ഞാ തിഹേതുകാ അത്ഥി. പടിസന്ധിതോ പഭൂതി പവത്തമാനാ പഞ്ഞാ “പടിസന്ധിയം പഞ്ഞാ”തി വുത്താ തമുലകത്താ, ന പടിസന്ധിക്ഖണേ പവത്താ ഏവ.

ചിന്തേതി ആരമ്മണം ഉപനിജ്ജായതീതി ചിത്തം, സമാധി. സോ ഹി സാതിസയം ഉപനിജ്ജായാനകിച്ചോ. ന ഹി വിതക്കാദയോ വിനാ സമാധിനാ തമത്ഥം സാധേന്തി, സമാധി പന തേഹി വിനാപി സാധേതീതി. പഗുണബലവഭാവപാദനേന പച്ചയേഹി ചിത്തം, അത്തസന്താനം ചിന്തോതീതിപി ചിത്തം, സമാധി. പഠമജ്ജായാനാദിവസേന ചിത്തവിചിത്തതായ ഇദ്ധിവിധാദിചിത്തകരണേന ച സമാധി ചിത്തന്തി വിനാപി പരോപദേശേനസ്സ ചിത്തപരിയായോ ലബ്ഭിതേവ. അട്ഠകമായം പന ചിത്ത-സദ്ദോ വിത്തോണേ നിരുള്ഘോതി കത്വാ വുത്തം “ചിത്തസീസേന ഹേത്ഥ അട്ഠ സമാപത്തിയോ കമിതാ”തി. യമാസഭാവം പകാരേഹി ജാനാതീതി പഞ്ഞാ. സാ യദിപി കുമലാദിഭേദേതോ ബഹുവിധാ, “ഭാവയ”ന്തി പന വചനതോ ഭാവേതബ്ബാ ഇധാധിപ്പേതാതി തം ദസ്തേന്തോ “പഞ്ഞാനാമേന വിപസ്സനാ കമിതാ”തി. യദിപി കിലേസാനം പഹാനം ആതാപനം, തം സമ്മാദിട്ഠിആഭിനന്വി അത്ഥേവ, ആതപ്പസദ്ദോ വിയ പന ആതാപ-സദ്ദോ വീരിയേ ഏവ നിരുള്ഘോതി ആഹ “ആതാപിതി വീരിയവാ”തി. യമാ കമ്മട്ഠാനം തായ പഞ്ഞായ പരിതോ ഹരിയതി പവത്തീയതി, ഏവം സാപി തദത്ഥം യോഗിനാതി ആഹ “പാരിഹാരിയപഞ്ഞാ”തി. അഭിക്കമാദിനി സബ്ബകിച്ചാനി സാത്ഥകസമ്പജഞ്ഞാദിവസേന പരിച്ഛിജ്ജ നേതീതി സബ്ബകിച്ചപരിണായികാ.

യസ്മാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ഗാമാ ഭാസിതാ, തസ്മാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനമേവ ഉപമം ദസ്സേനോ “യമാ നാമ പുരിസോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സുനിസിതന്തി സുട്ഠ നിസിതം, അതിവിയ തിവിണന്തി അത്ഥോ. സത്ത്വ നിസിതതരഭാവകരണം നിസാനസിലായം, ബാഹുബലേന ചസ്സ ഉക്ഖിപനന്തി ഉഭയവേതം അത്ഥാപന്നം കത്വാ ഉപമാ വുത്താതി തദുഭയം ഉപമേയ്യം ദസ്സേനോ “സമാധിസിലായം സുനിസിതം...പേ... പഞ്ഞാഹത്ഥേന ഉക്ഖിപിത്വാ”തി ആഹ. സമാധിഗുണേന ഹി പഞ്ഞായ തിക്ഖഭാവോ. യമാഹ “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതി”തി (സം. നി. ൩.൫; ൪.൯൯; ൫.൧൦൧൧). വീരിയഞ്ചസ്സാ ഉപത്ഥമ്ഭേകം പഗ്ഗണ്ഹനതോ. വിജട്ഠേയാതി വിജട്ഠേയം സക്കുണേയ്യ. വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ ഹി വത്തമാനായ യോഗാവചരോ തണ്ഹാജസം വിജട്ഠേയം സമത്ഥോ നാമ. വിജട്ഠേയത്ഥ സമുച്ഛേദവസേന പഹാനന്തി ആഹ - “സഞ്ചരിന്ദേയ്യ സമ്പദാലേയ്യാ”തി.

മഗ്ഗക്ഖണേ പനേസ വിജട്ഠേതി നാമ, അഗ്ഗഹലക്ഖണേ സബ്ബസോ വിജട്ഠിതജടോ നാമ. തേനാഹ “ഇദാനീ”തിആദി. യസ്മാ ജടായ വിജടനം അരിയമഗ്ഗേന, തഞ്ച ഖോ നിബ്ബാനം ആഗമ്മ, തസ്മാ തം സന്ധായാഹ “ജടായ വിജടനോകാസ”ന്തി. യത്ത്വ പന സാ വിജടീയതി, തം ദസ്സേതും “യത്ത്വ നാമഞ്ച”തിആദി വുത്തം. “പടിഛം രൂപസഞ്ചാ ച”തി ഗാമാസുഖത്ഥം സാനുനാസികം കത്വാ നിദേസോ, “പടിഛരൂപസഞ്ചാ”തി വുത്തം ഹോതി. പടിഛസഞ്ചാവസേന കാമഭവോ ഗഹിതോ കാമഭവപരിയാപന്നത്താ തായ. പഥവീകസിണാദിരൂപേ സഞ്ചാ രൂപസഞ്ചാ. ഉഭയത്ഥാപി സഞ്ചാസീസേന ചിത്തുപ്പാദസ്സേവ ഗഹണം. ഭവസഞ്ചേപേനാതി ഭവഭാവേന സഞ്ചിപിതബ്ബതായ, ഭവലക്ഖണേന ഏകലക്ഖണത്താതി അത്ഥോ. രൂപേ വാ വിരജ്ജനവസേന ച വത്തും സക്കുണേയ്യാ ഇധ രൂപസഞ്ചാതി വുത്താ , ഏവവേത്ഥ അരൂപഭവസ്സ ച ഗഹിതതാ വേദിതബ്ബാ. “നാമഞ്ച രൂപഞ്ച”തി അനവസേസതോ നാമരൂപം ഗഹിതന്തി അരൂപഭവ-അസഞ്ചഭവാനവേത്ഥ ഗഹണം സിദ്ധന്തി അപരേ. പരിയാദിയനട്ഠാനേതി പരിയാദിയനകാരണേ സബ്ബസോ വേപനനിമിത്തേ നിബ്ബാനേ. തേനാഹ “നിബ്ബാനം...പേ... ദസ്സീതോ ഹോതി”തി.

ജടാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. മനോനിവാരണസുത്തവണ്ണനാ

൨൪. ഏവംലദ്ധികാതി സബ്ബമാപി ചിത്തുപ്പത്തി സദുക്ഖാ, സബ്ബമാപി അചിത്തകഭാവോ സേയ്യോ, തസ്മാ യതോ കൂതോചി ചിത്തം നിവാരേതബ്ബന്തി ഏവംഭിട്ഠികാ . സോതി സത്തോ. അനിയ്യാനികകമം കമേതി അയോനിസോ ചിത്തനിവാരണം വദന്തി. സംയതഭാവം ആഗതന്തി രാഗവിസേവനാദിതോ സമ്മദേവ സംയതഭാവം ഓതരഭാവം. ധമ്മചരിയാവസേന ഹി പവത്തമാനേ ചിത്തേ നത്ഥി ഈസകമ്പി രാഗാദിവിസേവനം, ന തസ്സ സമ്പതി ആയതിഞ്ച കോചി അനത്ഥോ സിയാ, തസ്മാ തം മനോ സബ്ബതോ അനവജ്ജവുത്തിതോ ന നിവാരേതബ്ബം. തേനാഹ “ദാനം ദസ്സാമീ”തിആദി. യതോ യതോതി യതോ യതോ സാവജ്ജവുത്തിതോ അയോനിസോമനസികാരതോ. തന്തി മനോ നിവാരേതബ്ബം അനത്ഥാവഹത്താ.

മനോനിവാരണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. അരഹന്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൫. കതാവീതി കതവാ, പരിഞ്ഞാദികിച്ചും കതാ നിട്ഠപേത്യാ റിതോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ചതുഹിമഗ്ഗേഹി കതകിച്ചോ”തി. സ്വായമത്ഥോ അരഹന്തിആദിസദുസന്നിധാനതോ വിഞ്ഞായതി. ഏവം “അഹം വദാമി”തിആദിആകാരേണ പുച്ഛതി.

ഖണ്ഡാദീസു കൂസലോതി ഖണ്ഡായതനാദീസു സലക്ഖണാദീസു ച സമൂഹാദിവസേന പവത്തിയഞ്ച ഛേദകോ യമാഭൂതവേദി. ഉപലദ്ധിനിസ്സിതകമന്തി അത്തുപലദ്ധിനിസ്സിതകമം ഹിത്വാ. വോഹാരഭേദം അകരോത്തോതി “അഹം പരമത്ഥം ജാനാമി”തി ലോകവോഹാരം ഭിന്നത്തോ അവിനാസേത്തോ ലോകേ ലോകസമത്തമേവ നിസ്സായ “അഹം, മമാ”തി വദേയ്യ. ഖണ്ഡാ ഭുജ്ജന്തിതിആദിനാ വോഹാരഭേദം, തത്ഥ ച ആദിനവം ദസ്സേതി.

മാനോ നാമ ദിട്ഠിയാ സമധൂരോ. തമാ ഹി ദുതിയമഗ്ഗാദീസു സമ്മാദിട്ഠിയാ പഹാനാഭിസമയസ്സ പടിവിപച്ചനീകേ പടിപത്തിസിദ്ധി. തേനാഹ “യദി ദിട്ഠിയാ വസേന ന വദതി, മാനവസേന നു ഖോ വദതീതി ചിന്തേത്വാ”തി. വിധൂപിതാതി സന്താപിതാ ഞാണഗ്ഗിനാ ദഡ്ഢാ. തേ പന വിദ്ധംസിതാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “വിധമിതാ”തി. മമങ്കാരാദയോ മയന്തി സത്തസന്താനേ സതി പവത്തന്തി ഏതേനാതി മയോ, മഞ്ഞനാ. മയോ ഏവ മയതാതി ആഹ “മയതന്തി മഞ്ഞന”ന്തി.

അരഹന്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പജ്ജാതസുത്തവണ്ണനാ

൨൬. ദിവാരത്തിന്തി ന ആദിച്ചോ വിയ ദിവാ ഏവ, ന ചന്ദിമാ വിയ രത്തിം ഏവ, അഥ ഖോ ദിവാ ച രത്തിഞ്ച. തത്ഥ തത്ഥാതി യത്ഥ യത്ഥ സമ്പജ്ജലിതോ, തത്ഥ തത്ഥേവ പദേസേ, ന ആദിച്ചോ വിയ ചന്ദിമാ വിയ സകലം മഹാദിസം ദിസന്തരാളഞ്ച. ഞാണാനുഭാവേന ഉപ്പന്നാലോകോ ഞാണാലോകോതി വദന്തി. “ഇദം ദുക്ഖം അരിയസച്ചന്തി പുണ്ണേ മേ, ഭിക്ഖവേ, അന്നസുസ്സുതേസു ധമ്മേസു ചക്ഖും ഉദപാദി ഞാണം ഉദപാദി പഞ്ഞാ ഉദപാദി വിജ്ജാ ഉദപാദി ആലോകോ ഉദപാദി”തി (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൫; പടി° മ° ൨.൩൦) പന വചനതോ മഗ്ഗോ ഞാണാലോകോ. “തമോ വിഹതോ, ആലോകോ ഉപ്പന്നോ”തി (മ° നി° ൧.൩൮൬; പാരാ° ൧൨) വാ വചനതോ വിജ്ജത്തയാലോകോ ഞാണാലോകോ. പഠമാഭിസമ്ബോധിയം വിയ സഞ്ജാതപീതിവിപ്ഫാരോ, വിസേസതോ രതനഘരേ സമന്തപട്ഠാനവിചിന്നേ സഞ്ജാതപീതിവസേന ഉപ്പന്നസരീരോഭാസോ വാ പീതിആലോകോ. തത്ഥേവ ഉപ്പന്നപസാദവസേന സഞ്ജാതആലോകോവ പസാദാലോകോ. ധമ്മചക്ഖപവത്തനേ “അത്താസി വത, ഭോ, കോണ്ഡത്തോ”തി ഉപ്പന്നപസാദാലോകോതി ച വദന്തി. സബ്ബത്ഥേവ സത്ഥു ധമ്മദേസനാ സത്താനം ഹദയതമം വിധമന്തീ ധമ്മകമാആലോകോ. സബ്ബോപി ബുദ്ധാനം പാതൂഭാവാ ഉപ്പന്നോ ആലോകോതി ഇമിനാ സാവകാനം ദേസനായ സഞ്ജാതയമ്മാലോകോപി ബുദ്ധാനുഭാവോതി ദസ്സേതി.

പജ്ജാതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. സരസുത്തവണ്ണനാ

൨൧. സരണതോ അവിച്ഛേദവസേന പവത്തനതോ ഖന്ധാദീനം പടിപാടി സരാ. തേനാഹ “ഇമേ സംസാരസരാ”തി. കൂതോതി കേന കാരണേന, കിമ്ഹി വാ? തേനാഹ “കീം ആഗമമാ”തി? ന പതിട്ഠാതി പച്ചയാഭാവതോ. ആപോതിആദിനാ പാളിയം ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം അപ്പതിട്ഠാനാപദേസേന തത്ത്വ കാമരൂപഭവാനം അഭാവോ ദസ്സിതോ. തദുഭയാഭാവദസ്സനേന ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അരൂപഭവസ്സപി അഭാവോ ദസ്സിതോവ ഹോതി, യഥാരൂതവസേന വാ ഏതഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. യസ്മാ പുരിമാ ദേവ ഗഹിതാ, ഗഹിതഞ്ച അത്ഥം പരിഗൃഹേത്യാവ പച്ഛിമത്ഥോ പവത്തോതി.

സരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. മഹദ്ധനസുത്തവണ്ണനാ

൨൨. നിധീയതീതി നിധാനം. നിധാതബ്ബതം ഗതം നിഹിതന്തി അത്ഥോ. മുത്തസാരാദീതി മുത്താമണിവേളുരിയപവാളരജതജാതരൂപാദി. സുവണ്ണരജതഭാജനാദീതി ആദി-സദ്ദേന കഹാപണ-ധത്തേകോട്ഠഭണ്ഡാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തന്വി ഹി നിച്ചപരിബ്ബയവസേന ഭുഞ്ജീയതീതി “ഭോഗോ”തി വുച്ചതി. അഞ്ഞമഞ്ഞം അഭിഗിജ്ജന്ത്യന്തിതി അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ സന്തകം അഭിഗിജ്ജന്ത്യന്തി. തേനാഹ “പത്ഥേന്തി”തി. അനലങ്കതാതി ന അലം പരിയത്തന്തി ഏവം കതചിത്താ, അത്രിച്ഛതാമഹിച്ഛതാഹി അഭിഭൂതാ. തേനാഹ “അതിത്താ അപരിയത്തജാതാ”തി. ഉസ്സുക്കജാതേസൂതി തന്തംകിച്ചേ സഞ്ജാതഉസ്സുക്കേസു. നാനാകിച്ചജാതേസൂതി നാനാവിധകിച്ചേസു, സഞ്ജാതനാനാകിച്ചേസു വാ. വട്ടഗാമികപസുതേന വട്ടസോതം അനുസരന്തേസു. തണ്ഹാനിവാസതായ ഗേഹന്തിപി അഗാരന്തിപി വുച്ചതീതി ആഹ “മാതുഗാമേന സദ്ധിം ഗേഹ”ന്തി. വിരാജിയാതി ഹേതുഅത്ഥദീപകം പദന്തി ആഹ “വിരാജേത്യാ”തി, ത്യാ-സദ്ദോപി ചായം ഹേതുഅത്ഥോതി.

മഹദ്ധനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ചതുചക്കസുത്തവണ്ണനാ

൨൩. ഇരിയാ വുച്ചതി കായേന കത്തബ്ബകിരിയാ, തസ്സാ പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ ഇരിയാപഥോ, ഗമനാദി. തം അപരാപരപ്പവത്തിയാ ചക്കം. തേനാഹ “ചതുചക്കന്തി ചതുഇരിയാപഥ”ന്തി. നവദാരന്തി കരജകായോ അധിപ്പേതോ. സോ ച കേസാദിഅസുചിപരിപൂരോതി ആഹ “പുണ്ണന്തി അസുചിപൂര”ന്തി. തണ്ഹായ സംയുത്തന്തി തണ്ഹാസഹിതം. തേന ന കേവലം സഭാവതോ ഏവ, അഥ ഖോ നിസ്സിതയമ്മോ ച അസുചിം ദസ്സേതി. മാതുകുച്ഛിസങ്ഖാതേ അസുചിപക്കേ ജാതത്താ പങ്കജാതം, കേസാദിഅസുചിപങ്കജാതത്താ ച പങ്കജാതം. യാത്രാതി അപഗമോ. തേന സഭാവതോ നിസ്സിതയമ്മതോ ച അസുചിസഭാവതോ കായതോ കഥം അപഗമോ സിയാതി പുച്ഛതി. തേനാഹ “ഏതസ്സാ”തിആദി.

നഹനട്ഠേന ബന്ധനട്ഠേന നദ്ധീതി ഉപനാഹോ ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “നദ്ധിന്തി ഉപനാഹ”ന്തി. സോ പന ഇതോ പുബ്ബകാലേ കോയോതി ആഹ “പുബ്ബകാലേ”തിആദി . പാളിനിദിട്ഠേതി ഉപനാഹഇച്ചാദികേ ഇധ പാളിയം

നിട്ടിട്റേ കിലേസേ റപേതാ അവസേസാ ദിട്റിവിചികിച്ഛാദയോ സത്ത കിലേസാ ദുമ്മോചയതായ വരത്താ വിയാതി വരത്താതിവേദിതബ്ബാ.

ആരമ്മണഗുഹണസഭാവതോ ഏകോ ഏവേസ ധമ്മോ, പവത്തി-ആകാരഭേദേന പന ഇച്ഛനട്റേന പത്ഥനട്റേന ഇച്ഛാ, ലുബ്ഭനട്റേന ഗിജ്ജന്ധനട്റേന ലോഭോതി വുത്തോ. പഠമുപ്പത്തികാതി ഏകസ്ഥിം ആരമ്മണേ, വാരേ വാ പഠമം ഉപ്പന്നാ. അപരാപരുപ്പത്തികോതി പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജമാനകോ. അലദ്ധപത്ഥനാ അപ്പടിദ്ധവത്ഥുമ്ഹി ആസത്തി ലോഭോ. ഉപ്പാടേതാതി സസന്താനതോ ഉദ്ധരിതാ.

ചതുചക്ക്കസുത്തവണ്ണനാ നിട്റിതാ.

൧൦. ഏണിജങ്ഘസുത്തവണ്ണനാ

൩൦. ഏണിമിഗസ്സ വിയാതി ഏണിമിഗസ്സ ജങ്ഘാ വിയ. അവയവിസമ്ബന്ധേ ഹി ഇദം സാമിവചനം. പിണ്ഡിമംസസ്സ പരിതോ സമസണ്ഠിതത്താ സുവട്ടീതജങ്ഘോ. കിസന്തി മൂലഭാവപടിക്ഖേപപരാജോതനാ, ന സുട്റു കിസഭാവദീപനപരാതി ആഹ “അമൂലം സമസരീര”ന്തി. ആതപേന മിലാതന്തി തപസാ മിലാതകായം ഇന്ദ്രിയസന്താപനഭാവതോ. തേനേവാഹ - “തപോ മിലാത”ന്തിആദി, തഥാ ചാഹ പാളിയം “അപ്പാഹാരം അലോലുപ”ന്തി. യഥാ “വീരസ്സ ഭാവോ വീരിയ”ന്തി വീരഭാവേന വീരിയം ലക്ഖിയതി, ഏവം വീരിയസമ്ഭവേന വീരഭാവോതി ആഹ “വീരന്തി വീരിയവന്ത”ന്തി. “ചത്താരോ പഞ്ച ആലോപേ, അഭുത്ഥാ ഉദകം പിവേ”തി (മേരഗാഃ ൯൮൩; മിം പ് ൬.൫.൧൦) ധമ്മസേനാപതിവുത്തനിയാമേന പരിമിതഭോജിതായ അപ്പാഹാരതാ ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ. “മിതാഹാര”ന്തി വത്ഥാ പുന പരിച്ഛിന്നകാലഭോജിതായപി അപ്പാഹാരതം ദസ്സേന്തോ “വികാല...പേ... പരിത്താഹാര”ന്തി ആഹ. ചതൂസു പച്ചയേസു ലോലുപ്പവിരഹിതം ബോധിമൂലേ ഏവ സബ്ബസോ ലോലുപ്പസ്സ പഹീനത്താ. “ചതൂസു പച്ചയേസു”തി ഹി ഇമിനാവ സബ്ബത്ഥ ലോലുപ്പവിഗമോ ദീപിതോവാതി. രസതണ്ഹാപടിക്ഖേപോ വാ ഏസ “അപ്പാഹാര”ന്തി വത്ഥാ “അലോലുപ”ന്തി വുത്തത്താ. “സീഹം വാ”തി ഏത്ഥ ഏകചരസദ്ദോ വിയ ഇവ-സദ്ദോ അത്ഥതോ “നാഗ”ന്തി ഏത്ഥാപി ആനേത്ഥാ, സമ്ബന്ധിതബ്ബോതി ആഹ - “ഏകചരം സീഹം വിയ, ഏകചരം നാഗം വിയാ”തി. ഏകചരാ അപ്പമത്താ ഏകീകതായ.

പഞ്ചകാമഗുണവസേന രൂപം ഗഹിതം തേസം രൂപസഭാവത്താ. മന്നേന നാമം ഗഹിതം മനസ്സ നാമസഭാവത്താ. അവിനിഭുത്തധമ്മേതി അവിനാഭാവധമ്മേ ഗഹേത്ഥാ. ആദി-സദ്ദേന ആയതനയാതുആദയോ ഗഹിതാ. കാമഗുണഗുഹണേന ഹേത്ഥ രൂപഭാവസാമത്തേന പഞ്ച വത്ഥുനി ഗഹിതാനേവ ഹോന്തി, മനോഗഹണേന ധമ്മായതനം, ഏവം ദ്വാദസായതനാനി ഗഹിതാനി ഹോന്തി. ഇമിനാ നയേന ധാതുആദിനവി ഗഹിതതാ യോജേതബ്ബാ. തേനാഹ “പഞ്ചക്ഖന്ധാദിവസേനപേത്ഥ ഭുജ്ജം യോജേതബ്ബ”ന്തി. ഏത്ഥാതി പാളിയം. കാമവത്ഥു ഭുജ്ജം.

ഏണിജങ്ഘസുത്തവണ്ണനാ നിട്റിതാ.

സത്തിവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്റിതാ.

൪. സതുല്പപകായികവശ്യാ

൧. സബ്ഭിസുത്തവണ്ണനാ

൩൧. സതം സാധൂനം സരണഗമനസീലാദിഭേദസ്സ യമ്മസ്സ ഉല്ല്പപനതോ, അത്തനോ വാ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിയാ തസ്സ യമ്മസ്സ ഉല്ല്പപനതോ കമനതോ സതുല്പപാ, ദേവതാ, താസം കായോ സമുഹോ, തത്ത്വ ഭവാതി സതുല്പപകായികാ. തേനാഹ “സതം യമ്മ”തിആദി. സമാദാനവസേന ഉല്ല്പപേത്യാ, ന വണ്ണനാകമനമത്തേന തത്രാതി തസ്ഥിം താസം ദേവതാനം സതുല്പപകായികഭാവേ. ഇദം വത്ഥുതി ഇദം കാരണം. സമുദവാണിജാതി സംയത്തികാ. വിത്തസരവേഗേനാതി ജിയാമുത്തസരസദിസവേഗേന, സീഘദാഘേനാതി അത്ഥോ. ഉപ്പതതീതി ഉപ്പാതോ. ഉപ്പാതേ ഭവം ബൃസനം ഉപ്പാതികം. പതിട്ഠാതി ഹിതപതിട്ഠാ. പരലോകേ ഹിതസുഖാവഹം അഭയകാരണം. ജങ്ഘസതന്തി മനുസ്സസതം. ജങ്ഘാസീസേന ഹി മനുസ്സേ വദതി സഹചാരിഭാവതോ. അഗ്ഗഹേസി പഞ്ചസീലാനി. ആസന്നാനാസന്നേസു ആസന്നസ്സേവ പഠമം വിപച്ചനതോ “ആസന്നകാലേ ഗഹിതസീലം നിസ്സായാ”തി വുത്തം. ഘടാവസേനാതി സമുഹവസേന.

സബ്ഭിതി സാധൂഹി. തേ ഹി സപരഹിതസാധനതോ പാസംസതായ സന്തഗുണതായ ച സന്തോതി വുച്ചതി. തേ പന യസ്ഥാ പണ്ഡിതലക്ഖണേഹി സമന്നാഗതാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ “പണ്ഡിതേഹി”തി ആഹ. സമാസേമാതി സംവസേമാതി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോതി ആഹ “സബ്ബഇരിയാപഥേ”തിആദി. മിത്തസന്മവന്തി മേത്തിസന്ധാനം. സത്താനം ഹിതേസിതാലക്ഖണാ ഹി മേത്തി, സാ ച ഞാണസഹിതാ ഞാണപുബ്ബങ്ഗമാവാതി മിത്തസന്മവോ അസംകിലിട്ഠോ, ഇതരോ സംകിലിട്ഠോതി ആഹ “ന കേനചി സദ്ധിം കാതബ്ബോ”തി. സദ്ധമ്മന്തി ദിട്ഠധമ്മികാദിഹിതാവഹം സുന്ദരധമ്മം. സേയ്യോതി ഹിതവധ്വനതാദി വുത്തന്തി ആഹ “വധ്വീ”തി.

സതം സാധൂനം, പണ്ഡിതാനന്തി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. തപ്പടിയാഗവിസയത്താ അത്ത-സദുസ്സ വുത്തം “അത്തതോ അന്ധബാലതോ”തി. സോകനിമിത്തം സോകകാരണം ഉത്തരപദലോപേന ഇയ സോകസദുന ഗഹിതന്തി ആഹ “സോകവത്ഥുന”തിആദി. സോകവത്ഥുനി നാമ ചോരാദയോ അച്ഛിന്ദനാദിവസേന പരേസം സോകകരണതോ. സോകാനുഗതാ സോകപ്പത്താ.

മേരസ്സാതി സംകിച്ചത്ഥേരസ്സ. അത്തനോ ഭഗിനിയാ ജേട്ഠത്താ “തുമ്പേ”തി ആഹ. അയം “ഇയ ചോരാ പടിപജ്ജിംസു”തി അമ്പേ തിണായപി ന മത്തതീതി ചിത്തേത്ഥാ ഏകച്ചേ “മാരേമ ന”തി ആഹംസു. കരുണായ ഏകച്ചേ “വിസ്സജ്ജമാ”തി ആഹംസു. മത്തേത്ഥാതി ഭാസേത്ഥാ.

അഹു അഹോസി, ഭൂതപുബ്ബന്തി അത്ഥോ. അരത്തസ്ഥിം ബ്രഹ്മാവനേതി താദിസേ ബ്രഹ്മാവനേ, മഹാരത്തേ നിവാസീതി അത്ഥോ ചേതോതി ബ്യാധോ. കൂടാനീതി വാകുരാദയോ. ഓസ്സേത്ഥാതി സജ്ജത്ഥാ. സസകന്തി പേലകം ഉബ്ബിഗ്ഗാതി ഭീതതസിതാ. ഏകരത്തിന്തി ഏകരത്തേനേവ. ധനജാനീതി പരിബൃയവസേന അദ്ധികേഹി ലദ്ധബൃധനതോ ഹാനി, “സമണമ്പി നാമ ഹന്തി, കിം അമ്പേസു ലജ്ജിസ്സതീ”തി അദ്ധികാനം അനാഗമനതോ ഏകദിവസം ലദ്ധബൃപരിബൃയമ്പി ന ലഭിസ്സന്തിതി അധിപ്പായോ.

ഞാതയോപി മാതാപിതുഭാതുഭഗിനിആദികേ ഞാതകേ. തേ കിര അധിമുത്തസ്സ ഭഗിനിയാ സന്തികം ഉപഗച്ഛന്താ അന്തരാമഗ്ഗേ തേന സമാഗതാ, അധിമുത്തോ സച്ചവാചം അനുരക്ഖണോ ചോരഭയം തേസം നാരോചേസി. തേന വുത്തം “തേസമ്പീ”തിആദി. തം നിസ്സായ പബ്ബജിതത്താ “അധിമുത്തസാമണേരസ്സ സന്തികേ”തി വുത്തം, ന ഉപസമ്പദാചരിയോ ഹുതാ. തേനാഹ “അത്തനോ അന്തേവാസി കേ കതാ”തി. സച്ചാനുരക്ഖണേന അനുത്തരഗുണാധിഗമേന ച ഞാതിമജ്ജേ വീരോചതി.

സാതത്തി സതതം. സ-സദുസ്സ ഹി ഇയ സാഭാവോ യമാ “സാരാഗോ”തിആദീസു. സാതഭാവോ വാ സാതത്തി ആഹ “സുഖം വാ”തി. കാരണേനാതി തേന തേന കാരണേന. സബ്ബാസം താസം വചനം സുഭാസിതം, ഭഗവതോ പന ഉക്കംസഗതം സുഭാസിതമേവ. സ്വായമത്ഥോ തംതംഗാമാപദേനേവ വിഞ്ഞായതീതി തം നീഹരിതാ ദസ്സേതും “ന കേവല”തിആദി വുത്തം. തേന സപ്പുരിസൂപസംസേവസദ്ധമ്മാഭിയോഗോ യമാ സത്താനം വഡ്ഡിയാ പഞ്ഞാപടിപ്പാദസ്സ ഏകന്തികം കാരണം, ഏവം സോകപച്ചയേ സതി വിസോകഭാവസ്സ, ഞാതിമജ്ജേ സോഭായ, സുഗതിഗമനസ്സ, ചിരം സുഖട്ഠാനസ്സ, വട്ടഭുക്ഖമോചനസ്സപി അഞ്ഞാസാധാരണം ഹോതീതി വുത്തമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

സബ്ഭിസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൨. മച്ഛരിസുത്തവണ്ണാ

൩൨. പമജ്ജനാകാരേന പവത്താ അനുപലധി പമാദോ. തേന ഏകന്തതോ സതിരഹിതാ ഹോന്തിതി വുത്തം “സതിവിപ്പവാസലക്ഖണേനാ”തി. ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദയോ ചേത്ഥ പമാദേനേവ സങ്ഗഹിതാ. ഇദാനി യമാ മച്ഛരിയനിമിത്തഞ്ച പമാദനിമിത്തഞ്ച ദാനം ന ദീയതി, തം ദസ്സേതും “ഏകച്ചോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. പരിക്ഖയം ഗമിസ്സതീതി ഭോഗപരിഹാനിം ഗമിസ്സതി. വിസ്സാദിതി ആദി-സദുന മണ്ഡനവിഭുസനശരണക്ഖത്തകിച്ചബ്ബസനാദിം സങ്ഗഹ്ഠാതി. യസദായകന്തി കിത്തിയസസ്സ പരിവാരയസസ്സ ച ദായകം. സിരീദായകന്തി സോഭഗ്ഗദായകം. സമ്പത്തിദായകന്തി കുലഭോഗരൂപഭോഗസമ്പദാഹി സമ്പത്തിദായകം. പുഞ്ഞത്തി വാ ഇയ പുഞ്ഞഫലം ദട്ഠഞ്ചം “ഏവമിദം പുഞ്ഞം പവഡ്ഡതീ”തിആദീസു (ദീ. നി. ൩.൮) വിയ. അത്ഥിദാനസ്സ ഫലന്തി ഏത്ഥ ദേയ്യമസ്സ അനവട്ഠിതതം ബഹുലസാധാരണതം, തം പഹായ ഗമനീയതം , തബ്ബിസയായ പീതിയാ സാവജ്ജതം, ദാനമസ്സ അനഞ്ഞസാധാരണതം അനുഗാമികതം, തബ്ബിസയായ പീതിയാ അനവജ്ജതം, ലോഭാദിപാപധമ്മാനം വിനോദനം, സേസപുഞ്ഞാനം ഉപനിസ്സയഞ്ച ജാനന്തേനാതി വത്തഞ്ചം.

തംയേവ ബാലന്തി യോ മച്ഛരീ, തമേവ. അദാനസീലാ ബാലാ. ഏകച്ചോ ധനസ്സ പരിഭോഗപരിക്ഖയഭയേന അത്തനാപി ന പരിഭുഞ്ജതി അതിലോഭസേട്ഠി വിയാതി ആഹ “ഇയലോകപരലോകേസു”തി.

യസ്മാ ഏകച്ചോ അദാനസീലോ പുരിസോ അദ്ധികേ ദിസ്വാ പസ്സന്തോപി ന പസ്സതി, തേസം കഥം സുണന്തോപി ന സുണോതി, സയം കിഞ്ചി ന കഥേതി, അദാതുകമ്യതാമദ്ഭേ ബദ്ധോ ഹോതി, തസ്മാ തത്ഥ മതലിങ്ഗാനി

ഉപലബ്ധിയിലേവാതി ആഹ “അദാനസീലതായ മരണേന മതേസു”തി.
അട്കമായം പന ദാനമത്തമേവ ഗഹേത്വാ മതേനസ്സ സമതം ദസ്സേതും “യമാ
ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദാനസീലസ്സ പന അമതലിങ്ഗാനി വുത്തവിപരിയായതോ
വേദിതബ്ബാനി. വജ്ഞി പുമുത്തേ ഏകവചനം, തസ്മാ വചനവിപല്ലാസേന
വുത്തന്തി ആഹ “സഹ വജ്ഞാ”തി. ദാനസീലാദിയമ്മോ പൂരാതനോ, ന
അജ്ജതനോതി സനന്തനോ, സോ ഏതേസു അത്ഥീതി സനന്തനാ, പണ്ഡിതാ,
തേസം ധമ്മാതി തേസം വസേനപി ധമ്മോ സനന്തനോതി ആഹ “സനന്തനാനം
വാ പണ്ഡിതാനം ഏസ ധമ്മോ”തി. അപ്പസ്ഥിവിദേയധമ്മേ സതി ഏകേ ദാനം
ദദന്തി, ഏകേ ന ദദന്തി മച്ഛരിഭാവാ. സഹസ്സദാനസദിസാതി ഏകാപി
ദക്ഖിണാ പരിച്ചാഗചേതനായ ഉളാരഭാവതോ സഹസ്സദാനസദിസാ ഹോതി.

ദുരനുഗമനോതി അസമങ്ഗിനാ അനുഗന്തും ദുക്കരോ. അനനുഗമനഞ്ചസ്സ
ധമ്മസ്സ അപൂരണമേവാതി ആഹ “ദുപ്പൂരോ”തി. “ധമ്മം ചരേ”തി അയം
ധമ്മചരിയാ ഗഹട്കസ്സ വസേന ആരദ്ധാതി ആഹ “ദസകുസലകമ്മപഥധമ്മം
ചരതീ”തി. തേനാഹ “ദാരഞ്ച പോസ”ന്തി. സമുഞ്ജകന്തി കസ്സകേഹി അത്തനാ
കാതഞ്ചം കത്വാ വിസട്ഠയത്തേകരണതോ ഖലേ ഉഞ്ചരാചരിയവസേന
സമുഞ്ജനിആദിനാ ഛരസ്സിതയത്തേസംഹരണം. തേനാഹ “യോ അപി...പേ...
സമുഞ്ജകം ചരതീ”തി. ഏതേനാതി സതസഹസ്സസഹസ്സയാഗിഗ്ഗഹണേന ദസന്നവി
ഭിക്ഖുകോടീനം പിണ്ഡപാതോ ദസ്സിതോ ഹോതി. “ദിന്നോ”തി പദം ആനേത്വാ
യോജനാ. ദസന്നം വാ കഹാപണകോടീനം പിണ്ഡപാതോതി ദസന്നം
കഹാപണകോടീനം വിനിയുഞ്ജനവസേന സമ്പാദിതപിണ്ഡപാതോ. തയിദം
സതസഹസ്സം സഹസ്സയാഗീനം ദാനം ഏത്തകം ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം.
സമുഞ്ജകം ചരന്തോപീതി സമുഞ്ജകം ചരിത്വാപി, സമുഞ്ജകചരണഹേതുതി
അത്ഥോ. സേസപദവേപി ഏസേവ നയോ. ദാരം പോസേന്തോപി ധമ്മം
ചരതി, അപ്പകസ്ഥിം ദദന്തോപി ധമ്മം ചരതീതി യോജനാ. തമാവിധസ്സാതി
താദിസസ്സ തമാധമ്മചരിനോ യാ ധമ്മചരിയാ, തസ്സാ കലമ്പി നഗ്ഘന്തി ഏതേ
സഹസ്സയാഗീനോ അത്തനോ സഹസ്സയാഗിതായ. യം തേന ദലിദേനാതിആദി
തസ്സേവത്ഥസ്സ വിവരണം. സബ്ബേസമ്പിതേസന്തി “സതംസഹസ്സാനം
സഹസ്സയാഗിന”ന്തി വുത്താനം തേസം സബ്ബേസമ്പി. ഇതരേസന്തി
“തമാവിധസ്സാ”തി വുത്തപുരിസതോ അത്തേസം. ദസകോടിസഹസ്സദാനന്തി
ദസകോടിസങ്ഖാതം തതോ അനേകസഹസ്സഭേദതായ സഹസ്സദാനം.

“കലം നഗ്ഘതീ”തി ഇദം തേസം ദാനതോ ഇമസ്സ ദാനസ്സ ഉളാരതരഭാവേന
വിപുലതരഭാവേന വിപുലതരഫലതായ വുത്തന്തി ആഹ “കഥം നു ഖോ ഏതം
മഹപ്ഫലതരന്തി ജാനന്തമ”ന്തി. പച്ചയവിസേസേന മഹത്തം ഗതോതി
മഹഗ്ഗതോ, ഉളാരോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിപുലസ്സേതം വേവചന”ന്തി.
സമേനാതി ഞായേന, ധമ്മേനാതി അത്ഥോ. വിസമേതി ന സമേ
മച്ഛരിയലക്ഖണപ്പത്തേ. ചേരത്വാതി പീളേത്വാ. തം പന പീളനം പോഥനന്തി
ദസ്സേന്തോ “പോഥേത്വാ”തി ആഹ. അസ്സുമുഖാതി തിന്തഅസ്സുമുഖസമ്മിസ്സാ പരം
രോദാപേത്വാ. മഹാദാനന്തി യമാവുത്തം ബഹുദേയധമ്മസ്സ പരിച്ചജ്ഞേന
മഹന്തദാനം. ഉപ്പത്തിയാ അപരിസുദ്ധതായാതി അജ്ജയാസയസ്സ
ദേയധമ്മഗവേസനായ ച സുദ്ധതായ മലീനത്താ. ഇതരം ധമ്മചരിയായ
നിബ്ബത്തിതദാനം. പരിത്തദാനന്തി പരിത്തസ്സ ദേയധമ്മസ്സ വസേന പരിത്തദാനം.
അത്തനോ ഉപ്പത്തിയാ പരിസുദ്ധതായാതി അജ്ജയാസയസ്സ ദേയധമ്മഗവേസനായ
ച വിസുദ്ധതായ. ഏവന്തിആദിമാഹാതി “ഏവം സഹസ്സാനം

സഹസ്സയാഗിന"ന്തി അപോച. തത്ത്വ സഹസ്സാനന്തി സതംസഹസ്സാനം.
ഗാമാബന്ധസുഖത്വം സതഗൃഹണം ന കതം. സേസം വൃത്തനയമേവ.

മച്ഛരിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സാധുസുത്തവണ്ണനാ

൩൩. ഉദാനം ഉദാനേസീതി പീതിവേഗേന ഉഗ്ഗിരിതബ്ബതായ ഉദാനം ഉഗ്ഗിരി
ഉച്ചാരേസി. തയിദം യസ്മാ പീതിസമുട്ഠാപിതം വചനം, തസ്മാ വൃത്തം
“ഉദാഹാരം ഉദാഹരീ”തി . യഥാ പന തം വചനം “ഉദാന”ന്തി വുച്ചതി, തം
ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. സദ്ധായാതി ഏതഥ യ-കാരോ
ഹേതുഅത്ഥോ. പരിച്ചാഗചേതനായ ഹി സദ്ധാ വിസേസപച്ചയോ അസ്സദ്ധസ്സ
തദഭാവതോ. പി-സദ്ദോ വൃത്തത്വസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. “സാഹൂ”തി പദം
സാധുസദ്ദേന സമാനത്വം ദട്ഠഞ്ച. കഥന്തി ദാനയുദ്ധാനം വിപക്ഖസഭാവതി
അധിപ്പായോ. ഏതം ഉഭയന്തി ദാനം യുദ്ധന്തി ഇദം ദായം. ജീവിതഭീരുകോതി
ജീവിതവിനാസഭീരുകോ. വയഭീരുകോതി ഭോഗക്ഖയസ്സ ഭീരുകോ. വദന്തോതി
ജീവിതേ സാലയതം, തതോ ഏവ യുജ്ജന്തേ അസമത്വതം പവേദേന്തോ.
ഛേജ്ജന്തി ഹത്ഥപാദാദിഛേദോ. ഉസ്സഹന്തോതി വീരിയം കരോന്തോ. ഏവം
ഭോഗേ രക്ഖിസ്സാമീതി തഥാ ഭോഗേ അപരിക്ഖിണേ കരിസ്സാമീതി. വദന്തോതി
ഇധ ഭോഗേസു ലോഭം, തതോ ഏവ ദാതും അസമത്വതം പവേദേന്തോ.
ഏവന്തി ഏവം ജീവിതഭോഗനിരപേക്ഖതായ ദാനഞ്ച യുദ്ധഞ്ച സമം ഹോതി.
സദ്ധാദിസമ്പന്നോതി സദ്ധാധമ്മജീവിതാവീമംസാസീലാദിഗുണസമന്നാഗതോ. സോ
ഹി ദേയ്യവത്ത്വേനോ പരിത്തകത്താ അപ്പകമ്പി ദദന്തോ അത്തനോ പന
ചിത്തസമ്പത്തിയാ വേത്തസമ്പത്തിയാ ച ബഹും ഉളാരപുണ്ണം പവഡ്ഢേന്തോ
ബഹുവിധം ലോഭ-ദോസ-ഇസ്സാ-മച്ഛരിയ-ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദിഭേദം തപ്പടിപക്ഖം
അഭിഭവതി, തതോ ഏവ ച തം മഹപ്ഫലം ഹോതി മഹാനിസംസം.
അട്ഠകമായം പന “മച്ഛേരം മദുതി”ച്ചേവ വൃത്തം, തസ്സ പന
ഉജുവിപച്ചനീകഭാവതോ.

പരത്ഥാതി പരലോകേ. ഏകസാടകബ്രാഹ്മണവത്ത്വം അന്യവത്ത്വേന,
അങ്കുരവത്ത്വം ബൃതിരേകവത്ത്വേന വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

ധമ്മോ ലഭോ ഏതേനാതി ധമ്മലഭോ, പുഗ്ഗലോ. അഗ്ഗിആഹിതപദസ്സ വിയ
സദുസിദ്ധി ദട്ഠഞ്ച. “ഉട്ഠാനന്തി കായികം വീരിയം, വീരിയന്തി ചേതസിക”ന്തി
വദന്തി. ഉട്ഠാനന്തി ഭോഗുപ്പാദേ യുത്തപയുത്തതാ. വീരിയന്തി തജ്ജോ
ഉസ്സാഹോ. യമസ്സ ആണാപവത്തിട്ഠാനം. വേതരണിമ്പി ഇതരേ നിരയേ ച
അതിക്കമ്മ. തേ പന അബുദാദീനം വത്ത്വേന അവിചിം ദസയാ കത്വാ
അവത്ത്വേനമഹാനിരയേ സത്തപി ആയുപ്പമാണഭേദേന തയോ തയോ കത്വാ
ഏകതിംസാതി വദന്തി. സഞ്ജീവാദിനിരയസംവത്തനസ്സ കമ്മസ്സ
തിക്ഖമജ്ജന്തമുദുഭാവേന തസ്സ ആയുപ്പമാണസ്സ തിവിധതാ വിഭാവേതഞ്ച.
അപരേ പന “അട്ഠ മഹാനിരയാ സോളസ ഉസ്സദനിരയാ ആദിതോ ചത്താരോ
സിതനിരയേ ഏകം കത്വാ സത്ത സിതനിരയാതി ഏവം ഏകതിംസ
മഹാനിരയാ”തി വദന്തി. മഹാനിരയഗൃഹണതോ ആദിതോ ചത്താരോ
സിതനിരയാ ഏകോ നിരയോ കതോതി.

തേസന്തി വിചിനിത്യാ ഗഹിതപച്ചയാനം. പഞ്ചനവൃതിപാസണ്ഡഭോ
പപഞ്ചസുദനിസംവണ്ണനായം വൃത്തനയേന വേദിതഞ്ച. തത്മാതി തേസു ദീസു
വിചിനനേസു. ദക്ഖിണാവിചിനനം ആഹ, ഉപമാനാനി ഹി നാമ യാവദേവ
ഉപമേയുത്ഥവിഭാവനത്ഥാനി. ഏതേന സുഖേത്തഗഹണതോപി
ദക്ഖിണേയുവിചിനനം ദട്ഠഞ്ച.

പാണേസു സംയമോതി ഇമിനാ ദസവിധമ്പി കൂസലകമ്മപഥയമ്മം ദസ്സേതി.
യഥാ ഹി “പാണേസു സംയമോ”തി ഇമിനാ സത്താനം ജീവിതാവോരോപനതോ
സംയമോ വുത്തോ, ഏവം തേസം സാപതേയുവാഹാരതോ പരദാരാമസനതോ
വിസംവാദനതോ അത്തമത്തഭേദനതോ ഫരുസവചനേന സഞ്ഛട്ടനതോ
നിരത്ഥകവിപ്പലപനതോ പരസന്തകാഭിജ്ഞാനതോ ഉച്ഛേദചിന്തനതോ
മിച്ഛാഭിനിവേസനതോ ച സംയമോ ഹോതീതി. തേനാഹ “സീലാനിസംസം
കമേതുമാരദ്ധാ”തി. ഫരുസവചനസംയമോ പനേത്ഥ സരുപേനേവ വുത്തോ.

പരസ്സ ഉപവാദഭയേനാതി പാപകിരിയഹേതു പരേന അത്തനോ
വത്തഞ്ചുപവാദഭയേന. ഉപവാദഭയാതി ഉപവാദഭയനിമിത്തം. “കഥം നു ഖോ
അമ്ഹേ പരേ ന ഉപവദേയു”തി ആസീസന്താ പാപം ന കരോന്തി.
ധമ്മപദമേവാതി അസഞ്ചയയമ്മകോട്ഠാസോ ഏവ സേയുോ സേട്ഠോ. യസ്മാ
സഞ്ചസഞ്ചതം അനിച്ഛം ഖയധമ്മം വയധമ്മം വിരാഗധമ്മം നിരോധധമ്മം,
തസ്മാ തദധിഗമായ ഉസ്സാഹോ കരണീയോതി ദസ്സേതി. പുഞ്ചസദ്ദോ
കാലവിസേസവിസയോതി ആഹ “പുഞ്ചേ ച കസ്സപഞ്ചദ്ധാദികാലേപി”തിആദി.
പുന അകാലവിസേസോ അപാടിയേക്കോ ഭുജ്ജത്ഥവിസയോവാതി ആഹ
“സഞ്ചേപി വാ”തിആദി. തത്ഥ സഞ്ചേപിവാതി ഏതേ സഞ്ചേപി
കസ്സപഞ്ചദ്ധാദയോ ലോകനാമാ സന്തോ നാമ വൃപസന്തസഞ്ചകിലേസസന്താപാ
സന്തസഞ്ചഭൂതഗുണത്താ.

സാധുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. നസന്തിസുത്തവണ്ണനാ

൩൪. കമനീയാനീതി കന്താനി. തതോ ഏവ ഏതാനി ഇട്ഠാരമ്മണാനി
സുഖാരമ്മണാനി രൂപാദീനി, തേ പന വത്ഥുകാമാ, തദാരമ്മണകിലേസകാമാ
വാ. “ന സന്തി കാമാ മനുജേസു”തി ദേസനാസീസമേതം, നിച്ഛയേന കാമാ
അനിച്ഛായേവ. മച്ഛു ധീയതി ഏത്ഥാതി മച്ഛുധേയു. ന പുന ആഗച്ഛതി ഏത്ഥ
തം അപുനാഗമനം. അപുനാഗമനസഞ്ചാതം നിബ്ബാനം അനുപഗച്ഛനതോ.
നിബ്ബാനം ഹീതിആദി വൃത്തസ്സേവത്ഥസ്സ വിവരണം. ബദ്ധോതി പടിബദ്ധചിത്തോ.
പമത്തോതി വോസ്സഗ്ഗപമാദം ആപണോ.

തണ്ഹാചരന്തോ ജാതം തസ്സ വിസേസപച്ചയത്താ. ഇച്ഛിതം ഹനതീതി
അഘം, ദുക്ഖം. ഇധ പന അനവസേസപരിയാദാനവസേന
പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ദുക്ഖന്തി. ചരന്തവിനയാ അഘവിനയോതി
ഹേതുനിരോധേന ഹി ഫലനിരോധോ, ഏവം സഉപാദിസേസനിബ്ബാനം വത്ഥാ
അഘവിനയാ ദുക്ഖവിനയോതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം വദതി.

ചിത്രാനീതി കിലേസകാമാപി വേദനാദിട്ഠിസമ്പയോഗഭേദേന ഹോന്തി,
ആകാരഭേദേന ച അത്ഥി സവിഘാതാവിഘാതാതി തതോ വിസേസേതും
“ആരമ്മണചിത്താനീ”തി വൃത്തം. സങ്കപ്പിതരാഗോതി സുഭാദിവസേന

സങ്കല്പിതവത്സുർഹി രാഗോ. കിലേസകാമോ കാമോതിവുത്തോ തസ്സേവിയ വിസേസതോ കാമഭാവസിദ്ധിതോ. പസൂരസുത്തേന വിഭാവേതഞ്ചോ “ന തേ കാമാ”തിആദിനാ തസ്സ വത്സുർഹി ആഗതത്താ. ഇദാനി തമത്ഥം സങ്ഖേപേനേവ വിഭാവേനോ “പസൂരപരിബ്ബാജകോ ഹീ”തിആദിമാഹ. ന തേ കാമാ യാനി ചിത്രാനിലോകേതി തേ ചേ കാമാ ന ഹോന്തി, യാനി ലോകേ ചിത്രാനി രൂപാദിആരമ്മണാനി. വേദേസീതി കേവലം സങ്കല്പരാഗഞ്ച കാമം കത്വാ വദേസി ചേ. ഹേഹിന്തീതി ഭവേയുന്തി അത്ഥോ. സുണന്തോ സദാനി മനോരമാനി, സത്ഥാപി തേ ഹേഹിതി കാമഭോഗീതി പച്ചേകം ഗാഥാ, ഇയ പന സംഖിപിത്വാ ദസ്സിതാ. യീരാ നാമ ധിതിസമ്പന്നാതി ആഹ “പണ്ഡിതാ”തി.

തസ്സാതി യോ പഹീനകോധമാനോ സബ്ബസോ സംയോജനാതിഗോ നാമരൂപസ്ഥിം അസജ്ജന്തോ രാഗാദികിഞ്ചനരഹിതോ, തസ്സ. മോഘരാജാ നാമ മേരോ ബാവരീബ്രാഹ്മണസ്സ പരിചാരകാനം സോളസന്നം അത്തേതരോ. യമാനുസന്ധിം അപ്പത്തോ സാവസേസ-അത്ഥോ, കിഞ്ചി വത്തഞ്ചം അത്ഥീതി അധിപ്പായോ . സബ്ബസോ വിമുത്തത്താവ ദേവമനുസ്സാ നമസ്സന്തി, യേ തം പടിപജ്ജന്തി. തേസം കിം ഹോതി? കിഞ്ചിപി ന സിയാതി അയമേത്ഥ അത്ഥവിസേസോ? ദസബലം സന്ധായേവമാഹ ഉക്കട്ഠനിദേസേന. അനുപടിപത്തിയാതി പടിപത്തിം അനുഗത്വാ പടിപജ്ജന്തേ. നമസ്സന്തി തം പുജേന്തി.

ചതുസച്ചയമ്മം ജാനിത്വാതി തേന പടിവിദ്ധം ചതുസച്ചയമ്മം പടിവിജ്ജ്യിത്വാ. തഥാ ച ബുദ്ധസുബുദ്ധതായ നിബ്ബേമതികാ ഹോന്തീതി ആഹ “വിചികിച്ഛം പഹായാ”തി. തതോ പരം പന അനുക്കമേന അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന സങ്ഗാതിഗാപി ഹോന്തി. അസേക്ഖയമ്മപാരിപൂരിയാ പസംസിയാ വിത്തുനം പസംസാപി ഹോന്തീതി.

നസന്തിസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഉജ്ജ്യാനസത്തിസുത്തവണ്ണാ

൩൫. ഉജ്ജ്യാനവസേന പവത്താ സത്താ ഏതേസം അത്ഥി, ഉജ്ജ്യാനവസേന വാ സഞ്ജാനന്തീതി ഉജ്ജ്യാനസത്തി. കാരയേതി കത്താനം പരിയന്തം കാരയേതി അത്ഥോ. പരിയന്തകാരിതന്തി പരിച്ഛിന്നകാരിതം പരിമിതവചനന്തി അത്ഥോ. പംസുകൂലാദിപടിപക്ഖനയേന പത്തുണ്ണുകൂലാദി വുത്തം. നാമം ഗഹിതന്തി ഏതേന “ഉജ്ജ്യാനസത്തികാ”തി ഏതഥ ക-സദ്ദോ സത്തായന്തി ദസ്സേതി.

അത്തേനാകാരേന ഭൂതന്തി അത്തനാ പവേദിയമാനാകാരതോ അത്തേന അസുദ്ധേന ആകാരേന വിജ്ജമാനം ഉപലബ്ധമാനം അത്താനം. വഞ്ചേത്വാതി പലമ്ഭേത്വാ. തസ്സ കുഹകസ്സ. തം ചതുനം പച്ചയാനം പരിഭുഞ്ജനം. പരിജാനന്തീതി തസ്സ പടിപത്തിം പരിച്ഛിജ്ജ ജാനന്തി. കാരകോതി സമ്മാപടിപത്തിയാ കത്താ, സമ്മാപടിപജ്ജിതാതി അത്ഥോ.

ഇദന്തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം, അയന്തി അത്ഥോ. ധമ്മാനുധമ്മപടിപദാതി നിബ്ബാനധമ്മസ്സ അനുച്ഛവികതായ അനുധമ്മഭൂതാ പടിപദാ. പടിപക്ഖവിധമനേ അസിമിലതായ ദള്ഹാ. ഭാസിതമത്തേന ച സവനമത്തേന ചാതി ഏതഥ ച-സദ്ദോ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ. തേന ഭാസിതസ്സ സുതസ്സ ച സമ്മാപടിപത്തിവിസേസം നിവത്തേതി. ലോകപരിയായന്തി ലോകസ്സ

പരിവിധമനം ഉപ്പാദനിരോധവസേന സഞ്ചാരാനം പരാവൃത്തിം. തേനാഹ “സഞ്ചാരലോകസ്സ ഉദയഞ്ചയ”തി. സ്വായമത്ഥോ സച്ചപടിവേധേനേവ ഹോതീതി ആഹ “ചതുസച്ചയമ്മഞ്ച അഞ്ഞായാ”തി . ഏവം ന കുബ്ബന്തീതി അത്തനി വിജ്ജമാനസി ഗുണം അനാവീകരോന്തോ “യഥാ തുമ്പേ വദഥ, ഏവം ന കുബ്ബന്തീ”തി അവിജ്ജമാനതം ബ്യാകരോതീതി അത്ഥോ.

അകാരകമേവാതി ദോസം അകാരകമേവ. അച്ചയസ്സ പടിഗുണ്ണഹനം നാമ അധിവാസനം, ഏവം സോ ദേസകേന ദേസിയമാനോ തതോ വിഗതോ നാമ ഹോതി. തേനാഹ “പടിഗുണ്ണഹാതുതി ഖമതു”തി.

സഭാവേനാതി സഭാവതോ. ഏകസദിസന്തി പരേസം ചിത്താചാരം ജാനന്തസി അജാനന്തേഹി സഹ ഏകസദിസം കരോന്താ. പരതോതി പച്ഛാ. കമായ ഉപ്പന്നായാതി “കസ്സച്ചയാ ന വിജ്ജന്തീ”തിആദികമായ പവത്തമാനായ “തമാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സാ”തിആദിനാ ബുദ്ധബലം ബുദ്ധാനുഭാവം ദീപേത്യാ. ഖമിസ്സാമീതി അച്ചയദേസനം പടിഗുണ്ണഹിസ്സാമി. തപ്പടിഗുഹോ ഹി ഇയ ഖമനന്തി അധിപ്പേതം, സത്ഥാ പന സബ്ബകാലം ഖമോ ഏവ.

കോപോ അന്തരേ ചിത്തേ ഏതസ്സാതി കോപന്തരോ. ദോസോ ഗരു ഗരുകാതഞ്ചോ അസ്സാതി ദോസഗരു. “പടിമുച്ചതീ”തി വാ പാരോ, അയമേവ അത്ഥോ. അച്ചായികകമ്മന്തി സഹസാ അനുപധാരേത്യാ കിരിയാ. നോ ചിയാതി നോ ചേ ഇയ. ഇയാതി നിപാതമത്തം. അപഗതം അപനീതം. ദോസോ നോ ചേ സിയാ, തേന പരിയായേന യദി അപരായോ നാമ ന ഭവേയ്യാതി. ന സമ്മേയ്യും ന വുപസമ്മേയ്യും. കുസലോതി അനവജ്ജോ.

ധീരോ സതോതി പദവേന വട്ടചരിന്ദം ആഹ. കോ നിച്ചമേവ പണ്ഡിതോ നാമാതി അത്ഥോതി “കസ്സച്ചയാ”തിആദികായ പൂച്ഛാഗാമായ അത്ഥോ. ദീഘമജ്ജിമസംവണ്ണനാസു തമാഗത-സദോ വിത്ഥാരതോ സംവണ്ണിതോതി ആഹ “ഏവമാദീഹി കാരണേഹി തമാഗതസ്സാ”തി. ബുദ്ധത്താദീഹിതി ആദി-സദേന “ബോധേതാ പജായാ”തിആദിനാ (മഹാനിം ചന്ദ; ചുളനിം പാരായനത്ഥുതിഗാമാനിദേസ ന്ത) നിദേസേ ആഗതകാരണാനി സഞ്ചയ്ഹന്തി. വിമോക്ഖം വുച്ചതി അരിയമഗ്ഗോ, തസ്സ അന്തോ അഗ്ഗഫലം, തത്ഥ ഭവാ പണ്ണത്തി, തസ്സാ വസേന. ഏവം ബുദ്ധബലം ദീപേതി. ഇദാനി ഖിത്തം സഞ്ചേപേന സംഹരാപിതം ഹോതീതി ദസ്സേതി.

ഉജ്ജ്യാനസത്തിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. സദ്ധാസുത്തവണ്ണനാ

൩൬. തത്ഥസ്സാതി ഓ-കാരസ്സ വ-കാരാദേസം അ-കാരസ്സ ച ലോപം കത്വാ നിദേസോതി ആഹ “തതോ അസ്സാ”തി. “തത്ഥസ്സാ”തി വാ പാരോ, തതോതി ച സദ്ധാഹേതുതി അത്ഥോ. നാനുപതന്തീതി ന വത്തന്തി. പമാദം കരോന്തീതി പമജ്ജന്തി, മിച്ചാ പടിപജ്ജന്തീതി അത്ഥോ. ലക്ഖണാനീതി അനിച്ഛാദിലക്ഖണാനി. ഉപനിജ്ജായതീതി ഉപേച്ച ഞാണചക്ഖുനാ പേക്ഖതി, അനുപസ്സതീതി അത്ഥോ. ആഗതകിച്ചന്തി ആഹതകിച്ചം, അയമേവ വാ പാരോ. സായേതീതി അസമ്മോഹപടിവേധവസേന നിപ്ഫാദേതി, തഥലക്ഖണം നിരോധസച്ചം ഉപനിജ്ജായതീതി അയമത്ഥോ മഗ്ഗേപി വത്തഞ്ചോ തേന വിനാ

അസമ്മോഹപടിവേധസ്സ അസമ്ഭവതോ. കസിണാരമ്മണസ്സാതി ഇദം ലക്ഖണവചനം. അകസിണാരമ്മണസമാപത്തിയോപി ഹി സന്തിതി. യഥാ ച കസിണാരമ്മണാനി അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം അവസേസാനഞ്ച തദാരമ്മണാനം പച്ചവേക്ഖണവസേന ചിത്താനം, ഏവം തേന താനി ആരമ്മണാനി ഗഹിതാനീതി “കസിണാരമ്മണസ്സ”ഇച്ചേവ വുത്തം. പരമം ഉത്തമം സുഖന്തി വത്തബ്ബതോ പരമസുഖം അരഹത്തം.

സദ്ധാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. സമയസുത്തവണ്ണനാ

൩൧. ഉദാനം പടിച്ഛാതി ഉക്കാകരഞ്ഞാ ജാതിസമ്ഭേദപരിഹാരനിമിത്തം അത്തനോ വംസപരിസുദ്ധം നിസ്സായ വുത്തം പീതിഉദാഹാരം പടിച്ഛ ഗോത്തവസേന “സക്കാ”തിലദ്ധനാമാനം. യദി ഏകോപി ജനപദോ, കഥം ബഹുവചനന്തി ആഹ “രുജ്ജഹീസദ്ദേനാ”തി. അക്ഖരചിന്തികാ ഹി ഈദിസേസു റാണേസു യുത്തേ വിയ സലിങ്ഗവചനാനി ഇച്ഛന്തി, അയമേത്ഥ രുജ്ജഹീ യഥാ “അവന്തീ കുരൂ”തി, തബ്ബിസേസനേ പന ജനപദസദ്ദേ ജാതിസദ്ദതായ ഏകവചനമേവ. അരോപിമേതി കേനചി ന രോപിമേ.

ആവരണേനാതി സേതുനാ. ബന്ധാപേത്യാതി പണ്ഡുപലാസപാസാണമത്തികവണ്ഡാദീഹി ആലിം മിരം കാരാപേത്യാ. സസ്സാനി കാരേന്തീതി ജേട്ഠമാസേ കിര ഘമ്മസ്സ ബലവഭാവേന ഹിമവന്തേ ഹിമം വിലീയിത്യാ സന്ദിത്യാ അനുക്കമേന രോഹിണിം നദിം പവിസതി, തം ബന്ധിത്യാ സസ്സാനി കാരേന്തി. “ജാതിം ഘട്ടേത്യാ കലഹം വഡ്ഡയിംസു”തി സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ഥം പാക്കടരം കാതും “കോലിയകമ്മകരാ വദന്തി”തി ആഹ. നിയുത്തഅമച്ചാനന്തി തസ്ഥിം സസ്സപരിപാലനകമ്മേ നിയോജിതമഹാമത്താനം.

തീണി ജാതകാനീതി “കുഠാരിഹത്ഥോ പുരിസോ”തിആദിനാ ഫന്ദനജാതകം (ജാ° ൧.൧൩.൧൪ ആദയോ) “ദുറ്റുഭായതി ഭദ്രന്തേ”തിആദിനാ ദുറ്റുഭജാതകം, (ജാ° ൧.൪.൮൫ ആദയോ) “വന്ദാമി തം കുണ്ഠജരാ”തിആദിനാ ലടുകികജാതകന്തി (ജാ° ൧.൫.൩൯ ആദയോ) ഇമാനി തീണി ജാതകാനി. ദേവജാതകാനീതി -

“സാധു സമ്ബഹുലാ ഞാതീ, അപി രുക്ഖാ അരഞ്ഞജാ;
വാതോ വഹതി ഏകട്ഠം, ബ്രഹന്തമ്പി വനപ്പതി”ന്തി. -

ആദിനാ രുക്ഖയമ്മജാതകം (ജാ° ൧.൧.൧൪).

“സമ്മോദമാനാ ഗച്ഛന്തി, ജാലമാദായ പക്ഖിനോ;
യദാ തേ വിവദിസ്സന്തി, തദാ ഏഹിന്തി മേ വസ”ന്തി. (ജാ° ൧.൧.൩൩) -

ആദിനാ സമ്മോദമാനജാതകന്തി ഇമാനി ദേവ ജാതകാനി.

“അത്തദണ്ഡാ ഭയം ജാതം, ജനം പസ്സഥ മേധഗം;
സംവേഗം കിത്തയിസ്സാമി, യഥാ സംവിജിതം മയാ”തി. (സു° നി° ൯൪൧)

ആദിനാ അത്തദണ്ഡസുത്തം.

തേനാതി ഭഗവതാ. കലഹകരണഭാവോതി കലഹകരണസ്സ അത്ഥിഭാവോ. മഹാപഥവിയാ മഹാഘോഷേ വത്തിയേ കസ്മാ നാസേമാതി ദസ്സേതാ കലഹം വുപസമേതുകാമോ ഭഗവാ പഥവിം നിദസ്സനഭാവേന ഗണ്ഹീതി ദസ്സേനോ “പഥവി നാമ കിം അഘതി”തിആദിമാഹ. അട്ഠാനേതി അകാരണേ. വേരം കത്വാതി വിരോധം ഉപ്പാദേതാ. തത്ത്വപലോഭനകിരിയായ പരക്കമന്തിയോ “ഉക്കണ്ഠന്തു”തി സാസനം പേസേന്തി. കുണാലദഹേതി കുണാലദഹതീരേ പതിട്ഠായ. പുച്ഛിതം കമേസി അനുക്കമേന കുണാലസകുണരാജസ്സ പുച്ഛാപസങ്ഗേന കുണാലജാതകം (ജാ° ൨.൨൧.കുണാലജാതക) കമേസ്സാമീതി. അനഭിരതിം വിനോദേസി ഇത്ഥമീനം ദോസദസ്സനമുഖേന കാമാനം ആദിനവോകാരസംകിലേസവിഭാവനവസേന. പുരിസപുരിസേഹീതി കോസജ്ജം വിദ്ധംസേതാ പുരിസമാമബ്രൂഹനേന ഉത്തമപുരിസേഹി നോ ഭവിതും വട്ടതീതി ഉപ്പനചിത്താ . അവിസ്സട്ഠസമണകമ്മന്താ അപരിച്ഛത്തകമ്മട്ഠാനാഭിയോഗാതി അത്ഥോ. നിസീദിതും വട്ടതീതി ഭഗവാ ചിന്തേസീതി യോജനാ.

പദ്യമിനിയന്തി പദ്യമവനേ. വികസിംസു ഗുണഗണവിബോധേന. അയം ഇമസ്സ...പേ... ന കമേസീതി ഇമിനാ സബ്ബേപി തേ ഭിക്ഖു താവദേവ പടിപാടിയാ ആഗതത്താ അത്തമത്തസ്സ ലജ്ജമാനാ അത്തനാ പടിലദ്ധവിസേസം ഭഗവതോ നാരോചേസുന്തി ദസ്സേതി. വീണാസവാന്തതിആദിനാ തത്ത്വ കാരണമാഹ.

ഓസടമത്തേതി ഭഗവതോ സന്തികം ഉപഗതമത്തേ. അരിയമണ്ഡലേതി അരിയപുഗ്ഗലസമൂഹേ. പാചീനയുഗന്ധരപരിക്ഖേപതോതി യുഗന്ധരപബ്ബതസ്സ പാചീനപരിക്ഖേപതോ, ന ബാഹിരകേഹി വുച്ഛമാനഉദയപബ്ബതത്തോ. രാമണേയുകദസ്സനത്ഥന്തി ബുദ്ധുപ്പാദപടിമണ്ഡിതത്താ വിസേസതോ രമണീയസ്സ ലോകസ്സ രമണീയഭാവദസ്സനത്ഥം. ഉല്ലങ്ഘിതാതി ഉട്ഠഹിതാ. ഏവരുപേ ഖണ്ണേ ലയേ മുഹുത്തേതി യഥാവുത്തേ ചന്ദമണ്ഡലസ്സ ഉട്ഠിതക്ഖണ്ണേ ഉട്ഠിതവേലായം ഉട്ഠിതമുഹുത്തേതി ഉപരുപരികാലസ്സ വഡ്ഢിതഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം.

തേസം ഭിക്ഖുനം ജാതിആദിവസേന ഭഗവതോ അനുരൂപപരിവാരഭാവം ദസ്സേനോ “തത്ത്വാ”തിആദിമാഹ. മഹാസമ്മതസ്സ വംസേ ഉപ്പന്നോതിആദി കുലവംസസുദ്ധിദസ്സനം. വത്തിയഗണ്ഠേ ജാതോതി ഇദം സതിപി ജാതിവിസുദ്ധിയം മാതാപിതൃനം വസേന അവിസുദ്ധതാ സിയാതി തേസമ്പി “അവിസുദ്ധതാ നത്ഥി ഇമേസ”ന്തി വിസുദ്ധിദസ്സനത്ഥം വുത്തം. സതിപി ച ഗണ്ഠവിസുദ്ധിയം കതദോസേന മിസ്സകത്താ അരജ്ജാരഹതാപി സിയാതി “തമ്പി നത്ഥി ഇമേസ”ന്തി ദസ്സനത്ഥം “രാജപബ്ബജിതാ”തിആദി വുത്തം.

സാമന്താതി സമീപേ. ചലിംസൂതി ഉട്ഠഹിംസു. കോസമത്തം റാനം സദുത്തരം, “സദുസവനട്ഠാനമേവ സദുത്തര”ന്തി അപരേ. തിക്ഖത്തും തേസട്ഠിയാ നഗരസഹസ്സേസൂതി ജമ്ബുദീപേ കിര ആദിതോ മഹന്താനി തേസട്ഠി നഗരസഹസ്സാനി ഉപ്പന്നാനി, തമാ ദുതിയം, തമാ തതിയം. തം സന്ധായാഹ “തിക്ഖത്തും തേസട്ഠിയാ നഗരസഹസ്സേസൂതി. താനി പന സമ്പിണ്ഡേതാ സതസഹസ്സതോ പരം നവസഹസ്സാധികാനി അസീതിസഹസ്സാനി. നവനവുതിയാ ദോണമുഖസതസഹസ്സേസൂതി നവസതസഹസ്സാധികേസു നവുതിസതസഹസ്സേസു

ദോണമുഖേസു. ദോണമുഖന്തി ച മഹാനഗരസ്സ ആയുപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം പാദനഗരം വുച്ചതി. ഛരണവുതിയാ പട്ടനകോടിസതസഹസ്സേസുതി ഛരകോടിസതസഹസ്സഅധികേസു നവുതികോടിസതസഹസ്സപട്ടനേസു. തമ്ബപണ്ണിദീപാദിഛരപണ്ണാസായ രതനാകരേസു. ഏവം പന നഗര-ദോണമുഖപട്ടന-രതനാകരാദിഭാവേന കഥനം തന്തംഅധിവത്ഥായ വസന്തിനം താസം ദേവതാനം ബഹുഭാവദസ്സനത്ഥം. യദി ദസസഹസ്സഛക്കവാളേസു ദേവതാ സന്നിപതിതാ. അഥ കസ്ഥാ പാളിയം “ദസഹി ച ലോകയാതുഹി”തി? വുത്തന്തി ആഹ “ദസസഹസ്സ...പേ... അധിപ്പേത”ന്തി. തേന സഹസ്സിലോകയാതു ഇധ “ഏകാ ലോകയാതു”തി വേദിതബ്ബാ.

ലോഹപാസാദേതി സബ്ബപഥകത്തേ ലോഹപാസാദേ. ബ്രഹ്മലോകേതി ഹേട്ഠിമേ ബ്രഹ്മലോകേ. യദി താ ദേവതാ ഏവം നിരന്തരാ ഹുത്ഥാ സന്നിപതിതാ, പച്ഛാ ആഗതാനം ഓകാസോ ഏവ ന ഭവേയ്യാതി ചോദനം സന്ധായാഹ “യഥാ ഖോ പനാ”തിആദി.

സുദ്ധാവാസകായേ ഉപ്പന്നാ സുദ്ധാവാസകായികാ. താസം പന യസ്ഥാ സുദ്ധാവാസഭൂമി നിവാസട്ഠാനം, തസ്ഥാ വുത്തം “സുദ്ധാവാസവാസീന”ന്തി. ആവാസാതി ആവാസട്ഠാനഭൂതാ. ദേവതാ പന ഓരമ്ഭാഗിയാനം ഇതരേസഞ്ച സംയോജനാനം സമുച്ഛിന്നട്ഠേന സുദ്ധോ ആവാസോ വിഹാരോ ഏതേസന്തി സുദ്ധാവാസാ. മഹാസമാഗമം ഞ്ഞാതി മഹാസമാഗമം ഗതാതി ഞ്ഞാ.

പുരത്ഥിമഛക്കവാളമുഖവട്ടിയം ഓതരി അത്തത്ഥ ഓകാസം അലഭമാനോ. ഏവം സേസാപി. മണിവമ്മന്തി ഇന്ദനീലമണിമയം കവചം. ബുദ്ധാനം അഭിമുഖഭാഗോ ബുദ്ധവീഥി, സാ യാവ ഛക്കവാളാ ഉത്തരിതും ന സക്കാ. മഹതിയാ ബുദ്ധവീഥിയാവാതി ബുദ്ധാനം സന്തികം ഉപസങ്കമന്തേഹി തേഹി ദേവബ്രഹ്മേഹി വലഞ്ജിതബുദ്ധവീഥിയാവ.

സമിതി സങ്ഗതി സന്നിപാതോ സമയോ, മഹന്തോ സമയോ മഹാസമയോതി ആഹ “മഹാസമൂഹോ”തി. പവദ്ധം വനം പവനന്തി ആഹ “വനസണ്ഡോ”തി. ദേവഛടാതി ദേവസമൂഹാ. സമാദഹംസുതി സമാഹിതം ലോകുത്തരസമാധിം സുട്ഠ അപ്പിതം അകംസു. തഥാ സമാഹിതം പന സമാധിനാ നിയോജിതം നാമ ഹോതീതി വുത്തം “സമാധിനാ യോജേസു”ന്തി. സബ്ബേസം ഗോമുത്തവക്കാദിനം ദൂരസമുസ്സാരിതത്ഥാ അത്തനോ...പേ... അകരിംസു. വിനയതി അസ്സേ ഏതേഹീതി നേത്താനി, യോത്താനി. അവിഥിപടിപന്നാനം അസ്സാനം വിഥിപടിപാദനം രസ്ഥിഗൃഹണേന ഹോതീതി “യോത്താനിഗഹേത്ഥാ അഛോദേന്തോ”തി വത്ഥാ തം പന അഛോദനം അവാരണമേവാതി ആഹ “അഛോദേന്തോ അവാരേന്തോ”തി.

യഥാ വീലം ഭിത്തിയം, ഭൂമിയം വാ ആകോടിതം ദുന്നീഹരണം, യഥാ ച പലിഛം നഗരപ്പവേസനിവാരണം, യഥാ ച ഇന്ദവീലം ഗമ്ഭീരന്തേമി സുനിഖാതം ദുന്നീഹരണം, ഏവം രാഗാദയോ സത്തസന്താനതോ ദുന്നീഹരണം നിബ്ബാനനഗരപ്പവേസനിവാരണം ചാതി തേ “വീലം പലിഛം ഇന്ദവീല”ന്തി ച വുത്താ. ഊഹച്ചാതി ഉദ്ധരിത്ഥാ. തണ്ഹാഏജായ അഭാവേന അന്തേജാ. പരമസന്തുട്ഠാവേന ചാതുദിസത്ഥാ അപ്പടിഹതചാരികം ചരന്തി. ബുദ്ധഛക്ഖു-ധമ്മഛക്ഖു-ദിബ്ബഛക്ഖു-സമന്തഛക്ഖു-പകതിഛക്ഖുനം വസേന പഞ്ചഹി ഛക്ഖുഹി. സുദന്താ കുതോതി ആഹ “ഛക്ഖുതോപീ”തി. ഛരന്ദാദിഹിതി

ഛന്ദാദീനം വസേന ന ഗച്ഛന്തി ന വത്തന്തി. ന ആഗച്ഛന്തി അനുപാദനതോ. ആഗുന്തി അപരാധം.

സബ്രസംയോഗാതി വിഭത്തിലോപേന നിദ്രേസോ, സബ്രേ സംയോഗേതി അത്ഥോ. വിസജ്ജാതി വിസജ്ജിത്വാ. ഏവമ്പീതി ഇമായപി ഗാമായ വസേന “ആഗും ന കരോതീ”തി പദേ.

ഗതാസേതി ഗതാ ഏവ. ന ഗമിസ്സന്തി പരിനിട്ഠിതസരണഗമനത്താ. ലോകുത്തരസരണഗമനഞ്ജേതമ അധിപ്പേതം. തേനാഹ “നിബ്ബേമതികസരണഗമനേന ഗതാ”തി. തേ ഹി നിയമേന അപായം ന ഗമിസ്സന്തി, ദേവകായഞ്ച പരിപൂരേസ്സന്തി. യേ പന ലോകിയേന സരണഗമനേന ബുദ്ധം സരണം ഗതാ, ന തേ ഗമിസ്സന്തി അപായം, സതി ച പച്ചയന്തരസമവായേ പഹായ മാനുസം ദേഹം ദേവകായം പരിപൂരേസ്സന്തിതി. തേനാഹ സോ ബ്രഹ്മാ “യേ കേചി ബുദ്ധം...പേ... പരിപൂരേസ്സന്തി”തി.

സമയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. സകലികസുത്തവണ്ണനാ

൩൮. തന്തി ഉയ്യാനം സങ്ഖം ഗതന്തി സമ്ബന്ധോ. ധനുനാ സരേന ഗഹന്തി പോമയന്തി ബാധേന്തിതി ധനുഗ്ഗഹാ. തം സമ്പടിച്ഛീതി തസ്സാ സിലായ ഹേട്ഠാഭാഗേന ഉഗ്ഗന്താ സമ്പടിച്ഛി. സത്ഥു പുണ്ണാനുഭാവേന ഉപഹതത്താ സയമ്പി പരിപതന്തി വാതം ഉപത്ഥമ്ഭേതി. അഭിഹന്തി സത്ഥാരാ അനാവജ്ജിതത്താ. തഞ്ചേ വോ കമ്മഫലവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. തതോ ഏവ തതോ പട്ഠായ ഭഗവതോ അഹാസു ജാതന്തി ഏതേനപി ഉപാദിണ്ണകസരീരേ നാമ അനിട്ഠാപി സമ്ഫസ്സകാ പതന്തി ഏവ തഥാരൂപേന കമ്മുനാ കതോകാസേതി ദസ്സേതി. അയം വിഹാരോതി ഗിജ്ഞകൂടവിഹാരോ. ഉജ്ജങ്ഗലോ ന കത്തബ്ബപരോ. വിസമോതി ഭൂമിഭാഗവസേന വിസമോ. സിവികാകാരേന സജ്ജിതോ മഞ്ചോ ഏവ മഞ്ചസിവികാ.

ഭുസാതി ദട്ട്ഠഹാ. ദുക്ഖാതി ദുക്ഖമാ ദുത്തിതിക്ഖാ. ഖരാതി കക്കസാ. കടുകാതി അനിട്ഠാ. അസാതാതി ന സാതാ അപ്പിയാ. ന അപ്പേതീതി ന ഉപേതി. ന അപ്പായന്തിതി ന ഖമന്തി. വേദനാധിവാസനഖന്തിയാ സതിസമ്പജ്ഞത്തുത്തത്താ സബ്രസത്തട്ഠിതാഹാരസമുദയവത്സുജാതസ്സ ആദിനവനിസ്സരണാനം പഗേവ സുപ്പടിവിദിതത്താ യഥാ സമുദാചാരോ ചിത്തം നാഭിഭവതി, ഏവം സമ്മദേവ ഉപട്ഠാപിതസതിസമ്പജ്ഞത്താ വുത്തം “വേദനാധിവാസന...പേ... ഹുത്വാ”തി. അപിളിയമാനോതി അബാധിയമാനോ. കാമം അനിട്ഠായ വേദനായ ഫുട്ഠോ തായ അപിളിയമാനോ നാമ നത്ഥി, പരിഞ്ഞാതവത്സുകത്താ പന തസ്സാ വസേ അവത്തമാനോ “അവിഹഞ്ഞമാനോ”തി വുത്തോ. തേനാഹ “സമ്പരിവത്തസായിതായ വേദനാനം വസം അഗച്ഛന്തോ”തി.

സീഹസേയ്യന്തി ഏതമ സയനം സേയ്യാ, സീഹസ്സ വിയ സേയ്യാ സീഹസേയ്യാ, തം സീഹസേയ്യം. അഥ വാ സീഹസേയ്യന്തി സേട്ഠസേയ്യം ഉത്തമസേയ്യം. സ്വായമത്ഥോ അട്ഠകമായമേവ ആഗമിസ്സതി. “വാമേന പസ്സേന സേന്തി”തി ഏവം വുത്താ കാമഭോഗിസേയ്യാ. ദക്ഖിണപസ്സേന സയാനോ നാമ നത്ഥി ദക്ഖിണഹത്ഥസ്സ സരീരഗ്ഗഹണാദിയോഗക്ഖമതോ. പുരിസവസേന ചേതം

വുത്തം. ഏകേന പണ്ണേന സയിതും ന സക്കോന്തി ദുക്ഖുപ്പത്തിതോ. അയം സീഹസേയ്യാതി അയം യമാവുത്താ സീഹസേയ്യാ. തേജസ്സദത്താതി ഇമിനാ സീഹസ്സ അഭീതഭാവം ദസ്സേതി. ഭീരുകജാതികാ ഹി സേസമിഗാ അത്തനോ ആസയം പവിസിത്വാ ഉത്രാസബഹുലാ സന്താസപുബ്ബകം യമാ തമാ സയന്തി, സീഹോ പന അഭീരുകഭാവതോ സതോകാരി ഭിക്ഖു വിയ സതിം ഉപട്ഠപേത്യാവ സയതി. തേനാഹ “ഭേ പുരിമപാദേ”തിആദി. പുരിമപാദേതി ദക്ഖിണപുരിമപാദേ വാമസ്സ പുരിമപാദസ്സ റപനവസേന ഭേ പുരിമപാദേ ഏകസ്ഥിം റാനേ റപേത്യാ. പച്ഛിമപാദേതി ഭേ പച്ഛിമപാദേ. വുത്തനയേനേവ ഇയാപി ഏകസ്ഥിം റാനേ റപനം വേദിതബ്ബം. റിതോകാസസല്ലക്ഖണം അഭീരുകഭാവേനേവ. സീസം പന ഉക്ഖിപിത്വാതിആദിനാ വുത്തസീഹകിരിയാ അനുത്രാസപബുജ്ജന്തം വിയ അഭീരുകഭാവസിദ്ധാ ധമ്മതാവസേനേവാതി വേദിതബ്ബാ. സീഹവിജമ്ഭിതവിജമ്ഭനം അതിവേലം ഏകാകാരേന റപിതാനം സരീരാവയവാനം ഗമനാദികിരിയാസു യോഗ്ഗഭാവപാദനത്ഥം. തിക്ഖത്തും സീഹനാദനദനം അപ്പേസക്ഖമിഗജാതപരിഹരണത്ഥം.

സേതി അബ്ബാവാടഭാവേന പവത്തതി ഏത്ഥാതി സേയ്യാ, ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ സേയ്യാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസേയ്യാ. കിം പനേത്ഥ തം ചതുത്ഥജ്ജ്യാനന്തി? ആനാപാനചതുത്ഥജ്ജ്യാനം. തതോ ഹി വുട്ഠഹിത്വാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്യാ അനുക്കമേന അഗ്ഗമഗ്ഗം അധിഗന്ത്വാ തമാഗതോ ജാതോതി. “തയിദം പദട്ഠാനം നാമ, ന സേയ്യാ, തമാപി യസ്ഥാ ‘ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാ വുട്ഠഹിത്വാ സമനന്തരം ഭഗവാ പരിനിബ്ബായീ’തി മഹാപരിനിബ്ബാനേ (ഭീം നിം ൨.൨൧൯) ആഗതം. തസ്ഥാ ലോകിയചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപത്തി ഏവ തമാഗതസേയ്യാ”തി കേചി. ഏവം സതി പരിനിബ്ബാനകാലികാവ തമാഗതസേയ്യാതി ആപജ്ജതി; ന ച തമാഗതോ ലോകിയചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപജ്ജനബഹുലോ വിഹാസി. അഗ്ഗഫലവസേന പവത്തം പനേത്ഥ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം വേദിതബ്ബം. തത്ഥ യമാ സത്താനം നിദുപഗമലക്ഖണം സേയ്യാ ഭവങ്ഗചിത്തവസേന ഹോതി, സാ ച നേസം പഠമം ജാതിസമന്വയാ യേഭൂയുവുത്തികാ, ഏവം ഭഗവതോ അരിയജാതിസമന്വയം യേഭൂയുവുത്തികം അഗ്ഗഫലഭൂതം ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം തമാഗതസേയ്യാതി വേദിതബ്ബാ. സീഹസേയ്യാ നാമ സേട്ഠസേയ്യാതി ആഹ “ഉത്തമസേയ്യാ”തി.

“കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ യമാപരിച്ഛേദം ഉട്ഠഹിസ്സാമീ”തി ഏവം തദാ മനസിങ്കാരസ്സ അകതത്താ പാളിയം “ഉട്ഠാനസഞ്ചാരം മനസികരിത്വാ”തി ന വുത്തന്തി ആഹ “ഉട്ഠാനസഞ്ചാരത്തി പനേത്ഥ ന വുത്ത”ന്തി. തത്ഥ കാരണമാഹ “ഗിലാനസേയ്യാ ഹേസാ”തി. സാ ഹി ചിരകാലപ്പവത്തികാ ഹോതി.

വിസും വിസും രാസിവസേന അനാഗന്ത്വാ ഏകജ്ജ്യാനം പുഞ്ജവസേന ആഗതത്താ വുത്തം “സബ്ബാപി താ”തി. തേനാഹ “സത്തസതാ”തി. വികാരമത്തബീതി വേദനായ അസഹനവസേന പവത്തനാകാരമത്തബി. സുസമ്മട്ഠകഞ്ചനം വിയാതി സമ്മട്ഠസുസജ്ജിതസുവണ്ണം വിയ.

ധമ്മാലപനന്തി അസങ്ഖാരികസമുപ്പന്നസഭാവാലപനം. സമുല്ലപിതത്ത്വഹി ആകാരസമാനവചനമേതം. നാഗോ വിയ വാതി പവത്തതീതി നാഗവോ. തസ്സ ഭാവോ നാഗവതാ. വിഭത്തിലോപേന ഹേസ നിദ്രേസോ, മഹാനാഗഹത്ഥിസദിസതായാതി അത്ഥോ. ബൃത്തുപരിചരണട്ഠേനാതി ബൃത്തം ഉപരൂപരി അത്തനോ കിരിയാചരണേന. ആജാനീയോതി സമ്മാപതിതം ദുക്ഖം

സഹനോ അത്തനാ കാതബുകിരിയം യീരോ ഹുത്യാ നിത്ഥാരകോ. കാരണാകാരണജാനനേനാതി നിയ്യാനികാനിയ്യാനികകരണത്തായ. തേനേവട്നോതി അപ്പടിസമട്നേവ. “മുത്തോ മോചേയ്യ”ന്തിആദി യുരവാഹട്നേ. നിബ്ബിസേവനട്നോതി രാഗാദിവിസവിഗതഭാവേന.

അനിയമിതാണത്തിതി അനുദേശികം ആണാപനം. സാമത്തേകതോപി സമാധിസദോ പകരണതോ ഇയ വിസേസതോതി ആഹ “സമാധിന്തി അരഹത്തഫലസമാധി”ന്തി. പടിപ്പസ്സുദ്ധിവസേന സബ്ബകിലേസേഹി സുട്ഠു വിമുത്തന്തി സുവിമുത്തം. അഭിനതം നാമ ആരമ്മണേ അഭിമുഖഭാവേന പവത്തിയാ. അപനതം അപഗമനവസേന പവത്തിയാ, വിമുഖതായാതി അത്ഥോ. ലോകിയജ്ഞാനചിത്തം വിയ വിപസ്സനാ വിയ ച സസഞ്ചാരേന സപ്പയോഗേന തദങ്ഗപ്പഹാനവിക്ഖമ്ഭനപഹാനവസേന ച വിക്ഖമ്ഭേത്യാ ന അധിഗതം ന റപിതം, കിഞ്ചരഹി കിലേസാനം സബ്ബസോ ഛരിനതായാതി ആഹ “ഛരിനത്താ വതം ഫലസമാധിനാ സമാഹിത”ന്തി. അതിക്കമിതബ്ബന്തി ആചാരാതിക്കമവസേന ലങ്ഘിതബ്ബം. സാ പന ലങ്ഘനാ ആസാദനാ ഘട്ടനാതി ആഹ “ഘട്ടേതബ്ബ”ന്തി.

പഞ്ചവേദാ നാമ - ഇരുവേദോ, യജുവേദോ, സാമവേദോ, ആമബ്ബണവേദോ, ഇതിഹാസോ ചാതി ഏവം ഇതിഹാസപഞ്ചമാനം വേദാനം. “ചര”ന്തി വചനവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “ചരന്താ”തി, തപന്താതി അത്ഥോ. ഹീനത്തരൂപാതി ഹീനാധിമുത്തികതായ നിഹീനചിത്തസഭാവാ. വിമുത്തികതായ അഭാവതോ നിബ്ബാനങ്ഗമാ ന ഹോന്തി. അരഹത്താധിഗമകമ്മസ്സ അഭബ്ബതായ പരിഹീനത്ഥാ. അജ്ഞോത്ഥടാതി അഭിഭൂതാ. താദിസേഹേവ സീലേഹീതി ഗോസീലാദിഹി. ബദ്ധാതി സമാദപേത്യാ പവത്തനവസേന അനുബദ്ധാ. ലുഖം തപന്തി അത്തകിലമമാനുയോഗം. തം പന ഏകദേശേന ദസ്സേനോ “പഞ്ചാതപതാപന”ന്തിആദിമാഹ. “ഏവം പടിപന്നസ്സ മോക്ഖോ നത്ഥി, ഏവം പടിപന്നസ്സ വട്ടതോ മുത്തി അത്ഥി”തി വദന്തി സാ അത്തതോ സാസനസ്സ നിയ്യാനഭാവോ കമിതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സാസനസ്സ നിയ്യാനികഭാവം കമേന്തി”തി. ആദിന്തി ഗാമാദധം.

സകലികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പഠമപജ്ജുന്നധീതുസുത്തവണ്ണനാ

൩൯. ചാതുമഹാരാജികസ്സാതി ചാതുമഹാരാജികകായികസ്സ. ധമ്മോ അനുബുദ്ധോതി ചതുസച്ചധമ്മോ പരിഞ്ഞേയ്യാദിഭാവസ്സ അനുരൂപതോ ബുദ്ധോ. പച്ചക്ഖമേവാതി പരപത്തിയാ അഹുത്യാ അത്തപച്ചക്ഖമേവ കത്യാ ജാനാമി. ധമ്മം ഗരഹന്താ നാമ സദുദോസവസേന വാ അത്ഥദോസവസേന വാ ഗരഹേയ്യാന്തി തം ദസ്സേനോ “ഹീനക്ഖര...പേ...കോതിവാ”തി ആഹ. സാ പന “തേസം വിഗരഹാ ദുമ്മേധതായ മഹാനത്ഥാവഹാവാ”തി ദസ്സേന്തി ദേവതാ ആഹ “ദുമ്മേധാ ഉപേന്തിരോരുവ”ന്തി. വിസും ഹോതീതി അവിചിമഹാനിരയതോ വിസും ഏവ ഹോതി. ഖന്തിയാതി ഞാണഖന്തിയാ. ഉപസമ്മേനാതി രാഗാദിനം സബ്ബസോ വുപസമ്മേന. തേനാഹ “രുച്ചിത്യാ”തിആദി.

പഠമപജ്ജുന്നധീതുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ദുതിയപജ്ജുന്നധീതുസുത്തവണ്ണനാ

൪൦. ബുദ്ധഞ്ച യമ്മഞ്ച നമസ്സമാനാതി ബുദ്ധസുബുദ്ധതം യമ്മസുയമ്മതഞ്ച
ഞത്വാ തദുഭയം നമസ്സമാനാ. യസ്മാ ബുദ്ധേ ച യമ്മേ ച പസന്നോ സങ്ഘേ
ച പസന്നോ ഏവ ഹോതി തസ്സ സുപ്പടിപത്തിയാ വിജാനനതോ, തസ്മാ സോ
അത്ഥോ ഗാമായ ച-സദുസങ്ഗഹിതോതി ദസ്സേനോ “ച-സദുന സങ്ഘഞ്ചാ”തി
ആഹ അത്ഥവതിയോതി ലോകിയലോകുത്തരഅത്ഥസങ്ഗഹിതാ
ലോകിയകുസലലോകുത്തരമഗ്ഗസങ്ഗണ്ഹനതോ. യം യമ്മം സാ അഭാസീതി യം
തുമ്പാകം യമ്മം പടിവിജ്ജിതാ റിതാ, സാ മഹാകോകനദാ അത്തനോ
ബലാനുരൂപം അഭാസി. ബഹുനാതി നാനപ്പകാരേന. പരിയായേനാതി
കാരണേന. താദിസോതി തമാരൂപോ തമാപടിവിദ്ധസച്ചോ അത്ഥയമ്മാദീസു
കുസലോ ഏകേകം പദമ്പി ഉദാഹരണഹേതുനിഗമനാനി നീഹരന്തോ
ആചിക്ഖതി ദേസേതി പഞ്ഞപേതി പമ്പേതി വിവരതി വിഭജതി
ഉത്താനീകരോതി. തേനാഹ “അയം ഭഗവാ”തിആദി. ഏതേന അതിവിയ
വിത്ഥാരക്ഖമോ സുഗതയമ്മോതി ദസ്സേതി. പരിയാപുടന്തി പരിവത്തിതം.
ഏവം വിത്ഥാരക്ഖമം യമ്മം യസ്മാ ദേവധീതാ “സംഖിത്തമത്ഥം
ലപയിസ്സാമീ”തി അപോച, തസ്മാ വുത്തം “തസ്സത്ഥ”തിആദി.

ദുതിയപജ്ജുന്നധീതുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സതുല്ല്പപകായികവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ആദിത്തവഗ്ഗോ

൧. ആദിത്തസുത്തവണ്ണനാ

൪൧. സീസന്തി ദേസനാപദേസോ, ദേസനായ അഞ്ഞേസുപി വത്തബ്ബേസു
കസ്സചിദേവ സീസഭാഗേന അപദിസനം. തേനാഹ “രാഗാദീഹീ”തിആദി.
ദാനേനാതി അത്തനോ സന്തകസ്സ പരേസം പരിച്ചജനേന. തം പന പരിച്ചജനം
ചേതനായ ഹോതീതി ആഹ “ദാനചേതനായാ”തി ദാനപുഞ്ഞചേതനാതി
ദാനമയാ പുഞ്ഞചേതനാ ദായകസ്സേവ ഹോതി തംസന്തതിപരിയാപന്നത്താ.
നീഹതഭണ്ഡകന്തി ആദിത്തഗേഹതോ ബഹി നിക്ഖാമിതം ഭണ്ഡകം. ഏതന്തി
“ദിന്നം ഹോതീ”തിആദിവചനം. അദിന്നേതി ദാനമുഖേ അനിയുഞ്ജിതേ ഭോഗേ.
“അന്തേനാ”തി ജീവിതസ്സ അന്തോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “മരണേനാ”തി. മമാതി
പരിഗൃഹിതത്താ പരിഗൃഹാ, ഭോഗാ. തേപി കേനചി ആകാരേന വിനാസം
അനുപഗതാ മരണേന പഹീയന്തി നാമാതി വുത്തം “ചോരാദിനം വസേന
അവിനട്ഠഭോഗേ”തി. സോഭനാ അഗ്ഗഭൂതാ രൂപാദയോ ഏത്ഥാതി സഗ്ഗോ, തം
സഗ്ഗം.

ആദിത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. കിംഭവസുത്തവണ്ണനാ

൪൨. ദേ തീണി ഭത്താനി അഭുത്വാതി ദേ തയോ വാരേ ഭത്താനി
അഭുഞ്ജിത്വാ. ഉട്ഠാതും ന സക്കോതീതി ഉട്ഠാതുമ്പി ന സക്കോതീ, പഗേവ
അഞ്ഞം സരീരേന കാതബ്ബകിച്ചം ദുബ്ബലഭാവതോ. ദുബ്ബലോപി ഹുത്വാതി
ഭുഞ്ജനതോ പുബ്ബേ ദുബ്ബലോ ഹുത്വാ ബലസമ്പന്നോ ഹോതി. ഏവം

ബൃതിരേകതോ അന്യയതോ ച ആഹാരസ്സു സരീരേ ബലവതം ആഹ. യസ്മാ അന്നദോ ദായകോ പടിഗ്ലാഹകസ്സ ബലദോ ഹോതി, തസ്മാ സോ ആയതിം അത്തനോ സരീരേ ബലദോ അവിനാസവസേന ബലസ്സു രക്ഖകോ ച ഹോതി. തേനാഹ ഭഗവാ - “ബലം വോ പന ദത്വാ ബലസ്സു ഭാഗീ ഹോതീ”തി (അം നിം ൫.൩൭) സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. സുരൂപോപീതി അഭിരുപോപി. വിരുപോ ഹോതീതി ബീഭുഷരുപോ കോപിനസ്സു അച്ഛന്നത്താ. ഇദഞ്ച യാനന്തി സാമഞ്ഞതോ വുത്തം. ഉപാഹനാതി സരുപതോ ദസ്സേതി. അദുക്ഖപ്പത്തോ ഹുത്വാ യാതി വത്തതി ഏതേനാതി യാനന്തി ഛത്താദിനന്ധി യാനഭാവോ വുത്തോ. തേനാഹ “യാനദോ സുഖദോ ഹോതീ”തി. ചക്ഖുദോ നാമ ഹോതി ചക്ഖുനാ കാതബ്ബകിച്ചേ സഹകാരികാരണഭാവതോ ദീപസ്സു.

“സബ്ബേസംയേവ ബലാദീനം ദായകോ ഹോതീ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തം അത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ദേവതയോ ഗാമേ”തിആദി വുത്തം. നിസജ്ജാദിവസേന പതിസ്സയിതബ്ബതോ പതിസ്സയോ, വിഹാരോ. പക്ഖിത്തം വിയ ഹോതി പരിസ്സമസ്സ വിനോദിതത്താ. ബഹിവിചരന്തസ്സാതി പതിസ്സയം അലഭിത്വാ ബഹി വിവടങ്ഗണേ വിചരന്തസ്സു. ഝായതീതി ഝായന്തം ഹോതി, കിലമതീതി അത്ഥോ. സീതുണ്ഹാദിവിരോധിപച്ചയവസേന സസന്താനേ വിസഭാഗസന്തതി, തബ്ബിപരിയായതോ സഭാഗസന്തതി വേദിതബ്ബാ. സുഖം നാമ ദുക്ഖപച്ചയപരിഹാരതോ സുഖപച്ചയുപ്പന്നതോ ച ഹോതി, തദുഭയം പതിസ്സയവസേന ലഭതീതി ദസ്സേതോ “ബഹിവിചരന്തസ്സ പാദേ”തിആദിമാഹ. ധമ്മപീതിസുഖന്തി ധമ്മപച്ചവേക്ഖണേന ഉപ്പന്നപീതിസുഖം. ഉപസമസുഖന്തി കിലേസാനം വൂപസമേന പവത്തസുഖം. നിവാതം പിഹിതവാതപാനം പതിസ്സയം പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ റിതസ്സു അന്ധകാരോ ഹോതീതി വുത്തം “കൂപേ ഓതിണ്ണോ വിയ ഹോതീ”തി. തേനാഹ “മഞ്ചപിഠാദീനി ന പഞ്ഞായന്തീ”തി. തയിദം ബഹിസമാപന്നപരിസ്സമദോസേന, ന ച പതിസ്സയദോസേന. തേനാഹ “മുഹുത്ത”ന്തിആദി.

ന മരതി ഏതേനാതി അമരണം, നിബ്ബാനാധിഗമാദയോ. തസ്സ ദാനം ധമ്മുപദേസോ, തം ദേതി. തേനാഹ “യോ ധമ്മം അനുസാസതീ”തി. തയിദം ധമ്മാനുസാസനം കഥം ഹോതീതി ആഹ “അട്ഠകഥ”ന്തിആദി. അട്ഠകഥം കഥേതീതി അവിവടപാഠസ്സ പാളിയാ അത്ഥസംവണ്ണനം കരോതീതി അത്ഥോ. അനധീതിനോ പന പാളിം വാചേതി. തത്ഥ തത്ഥ ഗതട്ഠാനേ പുച്ഛിതപഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേതി, അയം താവ ഗന്ധധൂരോ, പടിപത്തിവാസധൂരേ പന കമ്മട്ഠാനം ആചിക്ഖതി, ഉഭയേസന്ധി ധമ്മസ്സവനം കരോതി. സബ്ബദാനന്തി യമാവുത്തആമിസദാനം അഭയദാനം. ധമ്മദാനന്തി ധമ്മദേസനാ. ധമ്മരതീതി സമമവിപസ്സനാധമ്മേ അഭിരതി. ധമ്മരസോതി സദ്ധമ്മസന്നിസ്സയം പീതിപാമോജ്ജം.

കിംദദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. അന്നസുത്തവണ്ണനാ

൪൩. പത്ഥേന്തീതി പിഹേന്തി. യത്ഥസ്സ ഉപഗമനം ലോകേ പാകടതരം അഹോസി, തേ ഉദാഹരണവസേന ദസ്സേതോ “ചിത്തഗഹപതിസീവലിത്ഥേരാദികേ വിയാ”തി ആഹ. അന്നന്തി അന്നസത്തിതോ ചതുബ്ബിധോപി പച്ചയോ. സബ്ബേപി ദായകേ ഏകജ്ജന്ധം ഗഹേത്വാ സാമഞ്ഞതോ

ഏകവസേന “ദായകമേവാ”തി വൃത്തം, യഥാ ചാഹ “കോ നാമ സോ യക്ഖോ, യം അന്നം നാഭിനന്ദതി”തി? തഥ യക്ഖോതി സത്തോ. സാമഞ്ഞജോതനാ ച നാമ യസ്മാ പുമുഅത്ഥവിസയാ, തസ്മാ “യേ നം ദദന്തി സദ്ധായ, വിപ്പസന്നേന ചേതസാ. തമേവ അന്നം ഭജതീ”തി വൃത്തം. തഥ മ-കാരോ പദസന്ധികരോ, തേ ഏവാതി അത്ഥോ. ദായകം അപരിച്ചജനമേവ അനുഗച്ഛതി ചക്കം വിയ കുബ്ബരം.

അന്നസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ഏകമൂലസുത്തവണ്ണനാ

൪൪. പതിട്ഠണേ അവിജ്ജാസഞ്ചാതം ഏകം മൂലം ഏതിസ്സാതി ഏകമൂലാ. തം ഏകമൂലം. യഥാ സംയോജനീയേസു അസ്സാദാനുപസ്സനാവസേന തണ്ഹാസമുപ്പാദോ, ഏവം തണ്ഹാഭിഭവവസേന അനവബോധോതി അവിജ്ജാ തണ്ഹായ മൂലം, തണ്ഹാ ച അവിജ്ജായ മൂലം. അയഞ്ഹി നയോ ഉപനിസ്സയതാവസേന വൃത്തോ, സഹജാതവസേന ചായം അഞ്ഞമഞ്ഞം മൂലഭാവോ പാകടോയേവ. ഇധ പന ഇമിസ്സം ഗാമായം അധിപ്പേതാ “ഏകമൂല”ന്തി സാ തണ്ഹാ. തഥ യാ ഭവതണ്ഹാ, സാ സസ്സതദിട്ഠിവസേന ആവട്ടതി പരിവത്തതി, വിഭവതണ്ഹാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിവസേന, ഏവം ദിരാവട്ടം. സഹജാതകോടിയാതി സഹജാതകോടിയാപി, പഗേവ സമ്മുയ്ഹം ആപന്നസ്സ പന വത്തമാനായ തണ്ഹായ ബലവഭാവേന മലീനതാ സിയാ. ഉപനിസ്സയകോടിയാതി ഉപനിസ്സയകോടിയാവ സഹജാതകോടിയാ അസമ്ഭവതോ. പത്ഥരണ്ഠാനാതി വിത്ഥതാ ഹുത്ഥാ പവത്തിട്ഠാനഭൂമി . തേനാഹ “തേസു സാ പത്ഥരതീ”തി. സമുദനട്ഠേന സമുദോ. ഉത്തരിതും അസക്കുണ്ണേയതായ പതായ അലം പരിയത്തോതി പാതാലോ, അയം പന പാതാലോ വിയാതി പാതാലോ. തേനാഹ “അപ്പതിട്ഠണോ”തി. അഗാധഗമ്ഭീരതായാതി അത്ഥോ.

ഏകമൂലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. അനോമസുത്തവണ്ണനാ

൪൫. അനോമനാമന്തി അനുനാമം. ഗുണനേമിത്തികാനി ഏവ ഹി ഭഗവതോ നാമാനി. ഗുണാനഞ്ചസ്സ പരിപുണ്ണതായ അനുനാമന്തി ആഹ “സബ്ബഗുണസമന്നാഗതത്താ”തിആദി. അപിച തഥാ തേവിജ്ജോ, ഛാളഭിഞ്ഞോതിആദിനി നാമാനി അനോമനാമാനി ന ഹോന്തി പരിച്ഛിന്നവിസയത്താ, ഭഗവതോ പന സത്ഥാ, സബ്ബഞ്ഞു, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതിആദിനി നാമാനി അനോമനാമാനി നാമ മഹാവിസയത്താ അനുനഭാവതോ. തേനാഹ “അവേകല്ല്വനാമ”ന്തി. ഖണ്ഡന്തരാദയോതി ഖണ്ഡവിസേസാദികേ. ഞാണേന യാമാവതോ അരണീയട്ഠേന അത്ഥേ. അന്വയപത്താധിഗമായാതി ലോകുത്തരപത്താപടിലാഭായ. പടിപദന്തി സമമവിപസ്സനാപടിപദം. കിലേസകാമാനം വസേന അല്ലീയിതബ്ബട്ഠേന കാമാ ഏവ ആലയോ. അതീതകാലേയേവ കമനതം ഗഹേത്ഥാ വൃത്തം “കമമാന”ന്തി. ന ഏതരഹി തദഭാവതോതി ആഹ “അതീതം പന ഉപാദായ ഇദം വൃത്ത”ന്തി. മഹാനുഭാവതാദിനാ മഹന്താനം.

അനോമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. അച്ഛരാസുത്തവണ്ണനാ

൪൬. “അച്ഛരാഗണസങ്ഘുട്ഠ”ന്തി ഗാമാ ദേവപുത്തേന യേനാധിപ്പായേന ഗായിതാ, സോ അനുപുബ്ബികമായ വിനാ ന പഞ്ഞായതീതി തം ആഗമനതോ പട്ഠായ കഥേനോ “അയം കിര ദേവപുത്തോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സാസനേതി ഇമസ്സേവ സത്ത്വസാസനേ. കമ്മാകമ്മന്തി കമ്മവിനിച്ഛയം. അത്ഥപുരേക്ഖാരതായ അപ്പകിച്ചതായ ച സല്ലഹുകവുത്തികോ. സയനസ്സ കോട്ഠാസോതി ദിവസം പുരിമയാമഞ്ച ഭാവനാനുയോഗവസേന കിലന്തകായസ്സ സമസ്സാസനത്ഥം സേയ്യായ ഉപഗമനഭാഗോ അനുത്തോതോ.

അബ്ഭന്തരേതി കുച്ഛിയം ഭത്തസ്സ പരിത്തതായ സത്ത്വകവാതാതി തിക്ഖഭാവേന സത്ത്വകാ വിധ കന്തനകാ വാതാ. ധുരസ്ഥിന്ധേവാതി കിലേസമാരേന യുദ്ധേ ഏവ. വിമുത്തായതനസീസേ ഠ്ഠാ ധമ്മം ദേസേനോ വാ. ഉപനിസ്സയമന്തായ അപരിപക്കണത്തായ ആസവക്ഖയം അപ്പത്തോ കാലം കത്വാതി യോജനാ. ഉപരിഠിതന്തി പരിക്ഖാരഭാവേന ദിബ്ബദുസ്സുപരി ഠിതം. തഥേവ അട്ഠാസീതി താഹി തമാ വുത്തേപി യമാ തതോ പുണ്ണേ, തഥേവ അട്ഠാസി. സുവണ്ണപട്ടന്തി നിബ്ബുദ്ധേ പടിജിനിത്വാ ലദ്ധബ്ബസുവണ്ണപട്ടം. വിതിക്കമസ്സ അകത്തത്താ അസമ്ഭിന്നേനേവ സീലേന. യസ്ഥാ തസ്ഥിം സത്ത്വ സന്തികം ആഗച്ഛന്തേ താപി തേന സദ്ധിം ആഗമംസു തസ്ഥാ “അച്ഛരാസങ്ഘപരിവുതോ”തി വുത്തം.

സങ്ഘോസിതന്തി സങ്ഗമമ ഘോസിതം, തത്ത്വ തത്ത്വ അച്ഛരാനം ഗീതസദുവസേന ഘോസിതം. പിസാചഗണം കത്വാ വദതി അച്ഛന്ദരാഗതായ. നിയാമചിത്തതായാതി സമ്മത്തനിയാമേ നിന്നചിത്തതായ. ഗരുഭാവേനാതി താസം വസേ അവത്തനതോ ഗരുട്ഠാനഭാവേന. യാത്രാതി നിബ്ബാനം പതി യാത്രാ. തം പന വട്ടതോ നിഗ്ഗമനം ഹോതീതി ആഹ “കഥം നിഗ്ഗമനം ഭവിസ്സതീ”തി.

അതിസല്ലേഖതേവാതി അതിവിധ കിലേസാനം സല്ലേഖിതവുത്തികോ. അകതാഭിനിവേസസ്സാതി ഭാവനമനനുയുത്തസ്സ അനാരദ്ധവിപസ്സകസ്സ. കാരകസ്സാതി സുഗതോവാദകാരകസ്സ സമ്മാപടിപജ്ജതോ. സുത്തതാവിപസ്സനന്തി സുത്തതാദീപനം വിപസ്സനം ദുച്ചരിതത്ത്വഹായ ദുരീകരണേന ഏകവിഹാരിതായ. ഏകോ മഗ്ഗോ അസ്സാതി ലോകുത്തരമഗ്ഗോ ഏവ അസ്സ അനാഗതോ, പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗോ പന കതപരിചയോതി അത്ഥോ.

കായവകാദീനന്തി കായദുച്ചരിതാദീനം അഭാവതോ സമുച്ഛിന്ദനേന അനുപലബ്ഭനേതോ. നത്ഥി ഏത്ഥ ഭയം, അസ്ഥിം വാ അധിഗതേ പുഗ്ഗലസ്സ നത്ഥി ഭയന്തി അഭയം നാമ. സംസാരകന്താരം അതിക്കമിത്വാ നിബ്ബാനസങ്ഖാതം ഖേമം അമതട്ഠാനം ഗമനേ സുഗതസാരഥിനാ സുസജ്ജിതയാനഭാവതോ രഥോ അകുജനോതി അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോവ അധിപ്പേതോ. ധമ്മതോ അനപേതതായ അപരാപരുപ്പത്തിയാ ച ധമ്മചക്കേഹി.

ഓത്തപ്പമ്പി ഗഹിതമേവ അവിനാഭാവാ. അപാലമ്ബോതി അവസ്സയോ. പരിവാരോതി പരിക്ഖാരോ അഭിസങ്ഖരണതോ. മഗ്ഗസ്സ കരണട്ഠാനേ ധമ്മോ തപ്പരിയാപന്നാ സമ്മാദിട്ഠി. അനിച്ഛാദിവസേനാതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിവസേന. സോധിതേസു വജ്ജന്തമാനേസു. ഭൂമിലദ്ധവട്ടന്തി ഭൂമിലദ്ധസങ്ഖാതം വട്ടം. തത്ത്വ

വിപസ്സനായ പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ പഞ്ചക്ഖന്ധാ ഭൂമി നാമ,
വട്ടമയകമ്മഭാവതോ തത്ഥ ഉപ്പജ്ജനാരഹം കിലേസജാതം ഭൂമിലദ്ധവട്ടം.
പരിജാനമാനാതി പരിച്ഛിന്ദനവസേന സമതിക്കമവസേന ജാനമാനാ
പടിവിജ്ഞന്തി.

കസ്മാ ദേവപുത്തോ സോതാപത്തിഫലേയേവ പതിട്ഠാസി, നനു ച സാ
ദേസനാ ഭഗവതാ ചതുമഗ്ഗപ്പയാനഭാവേന പവത്തിതാതി ആഹ “യമാ
ഹീ”തിആദി.

അച്ഛരാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. വനരോപസുത്തവണ്ണനാ

൪൧. കേസന്തി സാമിവസേന വുത്തകസദോ “യമ്മട്ഠാ സീലസമ്പന്നാ”തി
ഏത്ഥ പച്ചത്തബഹുവചനവസേന പരിണാമേതബ്ബോ. അത്ഥവസേന ഹി
വിഭത്തിവിപരിണാമോ. കേ ജനാതി ഏത്ഥ വാ വുത്തകേസദോ
സീഹവിലോകനനയേന ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബോതി ആഹ “കേ യമ്മട്ഠാ, കേ
സീലസമ്പന്നാ”തി? പുച്ഛതീതി ഇമിനാ തത്ഥ കാരണമാഹ. ഫലാദിസമ്പത്തിയാ
ആരമന്തി ഏത്ഥ സത്താതി ആരാമോ. ആരാമേ രോപേന്തി നിപ്ഫാദേന്തിതി
ആരാമരോപാ. വനീയതി ഛായാസമ്പത്തിയാ ഭജീയതീതി വനം. തത്ഥ യം
ഉപവനലക്ഖണം വനം, തം ആരാമഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതന്തി
തപോവനലക്ഖണം, തം ദസ്സേന്തോ “സീമം പരിക്ഖിപിത്ഥാ”തിആദിമാഹ.
വിസമേതി ഉദകചിക്ഖല്ലേന വിസമേ പദേസേ. പാനീയം പിവന്തി ഏത്ഥാതി
പപാ, തം പപം. ഉദകം പീയതി ഏത്ഥാതി വാ പപാ. തളാകാദീതി ആദി-
സദേന മാതികം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഇമമത്ഥം സന്ധായാതി ഇമിനാ കമ്മപ്പമപ്പത്തം പടിക്ഖിപതി. അത്തനാ
കതണ്ഹി പുണ്ണം അനുസ്സരതോ തം ആരബ്ഭ ബഹും പുണ്ണം പസവതി, ന
പന യമാ കതം പുണ്ണം സയമേവ പവഡ്ഠതി. തസ്സമിം യമ്മേ റിതത്താതി
തസ്സമിം ആരാമരോപനാദിധമ്മേ പതിട്ഠിതത്താ. തേനപി സീലേന സമ്പന്നത്താതി
തേന യമാവുത്തധമ്മേ കതസീലേ റത്ഥാ ചിണ്ണേന തദണ്ണേനപി
കായവാചസികസംവരലക്ഖണേന സീലേന സമന്നാഗതത്താ. ദസ കുസലാ യമ്മാ
പൂരേന്തി ദുച്ഛരിതപരിവജ്ജനതോ. സേസം വുത്തനയമേവ.

വനരോപസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ജേതവനസുത്തവണ്ണനാ

൪൨. ഏസിതഗുണത്താ ഏസിയമാനഗുണത്താ ച ഇസീ, അസേക്ഖാ
സേക്ഖകല്യാണപുമുജ്ജനാ ച. ഇസീനം സങ്ഘോ ഇസിസങ്ഘോ.
ഇസിസങ്ഘേന നിസേവിതം. തേനാഹ “ഭിക്ഖുസങ്ഘനിസേവിത”ന്തി.

തം കാരേന്തസ്സ ഗന്ധകുടിപാസാദകൂടാഗാരാദിവസേന
സിനിദ്ധസന്ദച്ഛായരുക്ഖലതാവസേന ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ ച
അനഞ്ഞസാധാരണം അതിരമണീയം തം ജേതവനം ചിത്തം തോസേതി, തഥാ
അരിയാനം നിവാസഭാവേനപിതി ആഹ “ഏവം പഠമഗാമായ ജേതവനസ്സ വണ്ണം
കഥേത്ഥാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ - “യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം

ഭൂമിരാമനെയ്യക"ന്തി (ധം പം ന്വ; മേരഗാം ന്നമ). അപചയഗാമിചേതനാ സത്താനം വിസുദ്ധിം ആവഹതി കമ്മക്വയായ സംവത്തനതോതി ആഹ "കമ്മന്തിമഗ്ഗചേതനാ"തി. ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം വിദിതകരണട്ഠേന കിലേസാനം വിജ്ഞനട്ഠേന ച വിജ്ഞാ . മഗ്ഗപഞ്ഞാ സമ്മാദിട്ഠിതി ആഹ "വിജ്ഞാതിമഗ്ഗപഞ്ഞാ"തി. സമാധിപക്ഖികാ ധമ്മാ സമ്മാവായാമസതിസമാധയോ. യഥാ ഹി വിജ്ഞാപി വിജ്ഞാഭാഗിയാ, ഏവം സമാധിപി സമാധിപക്ഖികോ. സീലം ഏതസ്സ അത്ഥിതി സീലന്തി ആഹ "സീലേ പതിട്ഠിതസ്സ ജീവിതം ഉത്തമ"ന്തി. ദിട്ഠിസങ്കപ്പാതി സമ്മാദിട്ഠിസങ്കപ്പാ. തത്ഥ സമ്മാസങ്കപ്പസ്സ സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉപകാരഭാവേന വിജ്ഞാഭാവോ വുത്തോ. തഥാ ഹി സോ പഞ്ഞാക്ഖന്ധസങ്ഗഹിതോതി വുച്ചതി. യഥാ ച സമ്മാസങ്കപ്പാദയോ പഞ്ഞാക്ഖന്ധസങ്ഗഹിതാ, ഏവം വായാമസതിയോ സമാധിക്ഖന്ധസങ്ഗഹിതാതി ആഹ "വായാമസതിസമാധയോ"തി. ധമ്മോതി ഹി ഇധ സമാധി അധിപ്പേതോ "ഏവംധമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു"ന്തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൧൩; മം നിം ൩.൧൯൭; സം നിം ൫.൩൭൮) വിയ. വാചാകമ്മന്താജീവാതി സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവാ. മഗ്ഗപരിയാപന്നാ ഏവ ഹേതേ സങ്ഗഹിതാ. തേനാഹ "ഏതേന അട്ഠംഗികമഗ്ഗേനാ"തി.

ഉപായേന വിധിനാ അരിയമഗ്ഗോ ഭാവേതബ്ബോ. തേനാഹ "സമാധിപക്ഖിയധമ്മ"ന്തി. സമ്മാസമാധിപക്ഖിയം വിപസ്സനാധമ്മബ്ബേവ മഗ്ഗധമ്മബ്ബ. "അരിയം വോ, ഭിക്ഖവേ, സമ്മാസമാധിം ദേസേസ്സാമി സഉപനിസം സപരിക്ഖാര"ന്തി (മം നിം ൩.൧൩൬) ഹി വചനതോ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ മഗ്ഗധമ്മാ സമ്മാസമാധിപരിക്ഖാരാ. വിചിന്തേയ്യാതി വീമംസേയ്യ, ഭാവേയ്യാതി അത്ഥോ. തത്ഥാതി ഹേതുമ്ഹി ഭുമ്മവചനം. അരിയമഗ്ഗഹേതുകാ ഹി സത്താനം വിസുദ്ധി. തേനാഹ "തസ്ഥിം അരിയമഗ്ഗേ വിസുജ്ജന്തീ"തി. പഞ്ചക്ഖന്ധധമ്മം വിചിന്തേയ്യാതി പച്ചുപ്പന്നേ പഞ്ചക്ഖന്ധേ വിപസ്സേയ്യ. തേസു വിപസ്സിയമാനേസു വിപസ്സനായ ഉക്കംസഗതായ യദഗ്ഗേന ദുക്ഖസച്ചം പരിഞ്ഞാപടിവേധേന പടിവിജ്ജന്തീയതി, തദഗ്ഗേന സമുദയസച്ചം പഹാനപടിവേധേന പടിവിജ്ജന്തീയതി, നിരോധസച്ചം സച്ഛികിരിയാപടിവേധേന, മഗ്ഗസച്ചം ഭാവനാപടിവേധേന പടിവിജ്ജന്തീയതീതി ഏവം തേസു ചതൂസു സച്ചേസു വിസുജ്ജന്തീതി ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ നിമിത്തത്ഥേ ഏവ ഭുമ്മം, തേസു സച്ചേസു പടിവിജ്ജന്തീയമാനേസുതി അത്ഥോ.

അവധാരണവചനന്തി വവത്ഥാപനവചനം, അവധാരണന്തി അത്ഥോ. "സാരിപുത്തോവാ"തി ച അവധാരണം സാവകേസു സാരിപുത്തോവ സേയ്യാതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി തസ്സേവുക്കംസഭാവതോ. കിലേസഉപസമേനാതി ഇമിനാ മഹാമേരസ്സ താദിസോ കിലേസവുപസമോതി ദസ്സേതി. തസ്സ സാവകവിസയേ പഞ്ഞായ പാരമിപ്പത്തി അഹോസി. യദി ഏവം "യോപി പാരങ്ഗതോ ഭിക്ഖു, ഏതാവപരമോ സിയാ"തി ഇദം തേസം ബുദ്ധാനം ഞാണവിസയേ പഞ്ഞാപാരമിപ്പത്താനം വസേനേവ വുത്തന്തി ദട്ഠം. അവധാരണവി വിമുത്തിയാ നാനത്താ തീഹി വിമുത്തിഹി പാരങ്ഗതേ സന്ധായേതം വുത്തം. തേനാഹ - "പാരം ഗതോതി നിബ്ബാനം ഗതോ"തിആദി. ന മേരേന ഉത്തരിതരോ നാമ അത്ഥി ലബ്ഭതി, ലബ്ഭതി ചേ, ഏവമേവ ലബ്ഭേയ്യാതി അധിപ്പായോ.

ജേതവനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ൻ. മച്ഛരിസുത്തവണ്ണനാ

൪൯. മച്ഛുരിനോതി മച്ഛേരവന്തോ മച്ഛേരസമങ്ഗിനോതി ആഹ “മച്ഛേരേന സമന്നാഗതാ”തി. മച്ഛേരം മച്ഛുരിയന്തി അത്ഥതോ ഏകം. ന വന്ദതീതി വന്ദനമത്തന്വി ന കരോതി, കൂതോ ദാനന്തി അധിപ്പായോ. ഉപട്ഠാനം കാതുന്തി മധുരപടിസമ്മാരം കരോതീതി യോജനാ. ഇദം താവ മുദുമച്ഛുരിയം ന ഹദയം വിയ അത്താനം ദസ്സേന്തസ്സ മച്ഛുരിയന്തി കത്വാ. കിം തുയ്ഹം പാദാ രുജ്ജന്തി നനു തുയ്ഹംയേവ ആഗതഗമനേസു പാദാ രുജ്ജന്തി, കിന്തേ ഇമേ ഛരിന്ദന്തിതി അധിപ്പായോ. സാമീചിമ്പിന കരോതി കൂതോ ദാനന്തി അധിപ്പായോ. യമാകമ്മം തംഗതിയോ അരന്തി ഉപഗച്ഛന്തിതി അരിയാ, സത്താ. ഇമേ പന കുച്ഛിതാ അരിയാതി കദരിയാ, മദ്ധ്യമച്ഛുരിനോ. മച്ഛുരിയസദിസന്ഹി കുച്ഛിതം സബ്ബഹീനം നത്ഥി സബ്ബഗുണാഭിഭൂതത്താ ഭോഗസമ്പത്തിആദിസബ്ബസമ്പത്തിനം മൂലഭൂതസ്സ ദാനസ്സ നിസേധതോ. ഇതിആദിഹി വചനേഹി. അത്തനോ ഉപഘാതകോതി മച്ഛുരിയാനുകുയോഗേന കുസലധമ്മാനം ഗതിസമ്പത്തിയാ ച വിനാസകോ.

പുണ്ണപാപവസേന സമ്പരേതബ്ബതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ സമ്പരായോ, പരലോകോ. കാമഗുണരതീതി കാമഗുണസന്നിസ്സയോ അസ്സാദോ. വിസ്സാതി കായികവിസ്സാ വാചസികവിസ്സാ ചേതസികവിസ്സാതി ഏവം തിവിധാ. ഏസ വിപാകോതി ചോളാദീനം കിച്ചലാഭോതി ഏസ ഏവരുപോ വിപാകോ. യമലോകന്തി പരലോകം. ഉപപജ്ജരേതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ പകാരത്ഥോ. തേന പാളിയം വുത്തം നിരയം തിരച്ഛാനയോനിഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി.

യാചന്തി നാമ അരിയയാചനായ. വുത്തഞ്ഹേതം “ഉദിസ്സ അരിയാ തിട്ഠന്തി, ഏസാ അരിയാന യാചനാ”തി (ജാ° ൧.൭.൫൯). യേ സംവിഭജന്തി, തേ വദന്തൂ നാമ ഞത്വാ കത്തബ്ബകരണതോ. വിമാനപ്പഭായാതി നിദസ്സനമത്തം, ഉയ്യാനകപ്പരുക്ഖപ്പഭാഹി ദേവതാനം വത്ഥാഭരണസരീരപ്പഭാഹിപി സഗ്ഗേ പകാസേന്തിയേവ. പകാസന്തിതി വാ പാകടാ ഹോന്തി, ന അപായലോകേ വിയ അപാകടാതി അത്ഥോ. പരസമ്ഭരേസൂതി സയം സമ്ഭരം അനാപജ്ജിത്വാ പരേഹേവ സമ്ഭരിതേസു സുഖൂപകരണേസു. തേനാഹ പാളിയം “വസവത്തിവ മോദരേ”തി, പരനിമ്മിതഭോഗേസു വസവത്തി ദേവപുത്താ വിയ സുഖസമങ്ഗിതായ മോദന്തിതി അത്ഥോ. ഏവം വുത്തസമ്പരായോതി ഏതേ സഗ്ഗാതി ഏവം ഹേട്ഠാ വുത്തസമ്പരായോ. ഉഭിന്നന്തി ഏതേസം യമാവുത്താനം ഉഭിന്നം ദുക്കസുകടകമ്മകാരിനം. തതോ ചവിത്വാ തതോ നിരയസഗ്ഗാദിതോ ചവിത്വാ മനുസ്സേസു നിബ്ബത്തതി. തേസു യോ മച്ഛുരീ മനുസ്സേസു നിബ്ബത്തോ, സോ ദലിദ്ദോ ഹുത്വാ പുബ്ബചരിയവസേന മച്ഛുരിയേവ ഹോന്തോ ദാരാദിഭരണത്ഥം മച്ഛകച്ഛപാദീനി ഹന്ത്വാ പുനപി നിരയേ നിബ്ബത്തോ. ഇതരോ സുദ്ധാസയോ സമീദ്ധോ ഹുത്വാ പുബ്ബചരിയാവസേന പുനപി പുണ്ണാനി കത്വാ സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തേയ്യ. തേനാഹ “പുന സമ്പരായേപി ദുഗ്ഗതിസുഗതിയേവ ഹോതീ”തി.

മച്ഛുരിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ഘടീകാരസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. “ഉപപന്നാസേ”തി സേ-കാരാഗമം കത്വാ നിദ്ദേസോ, “ഉപപന്നാ”ഇച്ചേവ അത്ഥോതി ആഹ “നിബ്ബത്തിവസേന ഉപഗതാ”തി. അത്തനോ സമ്പത്തിതോ അവിഹാനതോ അവിഹാ, തേസം ബ്രഹ്മലോകോ അവിഹാബ്രഹ്മലോകോ, തസ്ഥിം. ഉപപത്തിസമനന്തരമേവാതി പഠമകോട്ഠാസേ ഏവ. അരഹത്തഫലവിമുത്തിയാതി അസേക്ഖവിമുത്തിയാ. സേക്ഖവിമുത്തിയാ പന

അവിഹൃപപത്തിതോ പശേവ വിമുത്താ. മാനുസം ദേഹം സമതിക്കമന്തി
ചിത്തുപക്കിലേസപഹാനവസേനാതി ഫലേന ഹേതുദസ്സനമിദന്തി ആഹ
“മാനുസം ദേഹന്തി ഇയ...പേ... വുത്താനീ”തി. ദിവി ഭവം ദിബ്ബം,
ബ്രഹ്മത്തഭാവസഞ്ചിതം ഖണ്ഡപഞ്ചകം. തത്ത്വ സംയോജനകോതി വുത്തം “ദിബ്ബം
യോഗന്തി പഞ്ച ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനീ”തി. ഇമസ്സാതി ദേവപുത്തസ്സ.
“ഹിത്വാ മാനുസം ദേഹം, ദിബ്ബയോഗം ഉപച്ചഗു”ന്തി തേസം ത്വം കുസലം
സബ്ബാവജ്ജപ്പഹാനേന അനവജ്ജതം ഭാസതീതി കുസലീ വദേസി. അത്ഥേന
സദസ്സ അഭേദോപചാരം കത്വാ ഗമ്ഭീരവചനം വുത്തന്തി ആഹ “ഗമ്ഭീരത്ത്വ”ന്തി
അത്ഥസ്സേവ ഗമ്ഭീരതോ, ന സദസ്സ. സമുച്ഛിന്നകാമരാഗതായ സബ്ബസോ
കാമവിസയപ്പഹാനേന നിരാമിസബ്രഹ്മചാരി നാമ അനാഗാമീ.
നിവാസനട്ഠാനഭൂതോ സമാനോ ഏകോ ഗാമോ ഏതസ്സാതി ആഹ
“ഏകഗാമവാസീ”തി.

ഘടികാരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ആദിത്തവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ജരാവഗ്ഗോ

൧. ജരാസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. ഹിതസ്സ സാധനതോ സാധു, യം കിഞ്ചി അത്ഥജാതം. തം പന
അത്ഥകാമേന ലഭിതബ്ബതോ ഉപസേവിതബ്ബതോ ലദ്ധകം, കല്യാണട്ഠേന ഭദ്രകന്തി
വുച്ചതീതി ആഹ “സാധുതി ലദ്ധകം ഭദ്രക”ന്തി. “സീലം യാവ ജരാ സാധു”തി
വുത്തമത്ത്വം ബൃതിരേകതോ വിഭാവേതും “ഇമിനാ ഇദം ദസ്സേതീ”തി വുത്തം.
ഇദന്തി ഇദം അത്ഥജാതം.

പതിട്ഠിതാതി ചിത്തസന്താനേ ലദ്ധപതിട്ഠാ, കേനചി അസംഹാരിയാ.
തേനാഹ “മഗ്ഗേന ആഗതാ”തി. ചിത്തീകതട്ഠാദിഹീതി പൂജനീയഭാവാദിഹി.
വുത്തം ഹേതം പോരാണട്ഠകമായം. ചിത്തീകതന്തിരതനന്തി ഇദം രതനം നാമ
ലോകേ ചിത്തീകതം വത്ത്ഥുനം സഹസ്സഗ്ഘനതാദിവസേന. യേപി ലോകേ
ചിത്തീകതാ വത്തിയപണ്ഡിത-ചതുമഹാരാജ-സക്ക-സുയാമ-മഹാബ്രഹ്മാദയോ,
തേസം ചിത്തീകതോ തേഹി സരണന്തി ഉപഗന്തബ്ബതാദിവസേന. രതികരന്തി
പീതിസുഖാവഹം. ത്യാനരതിസുഖേനാതി ദുവിധേനപി ത്യാനരതിസുഖേന.
തുലേതുന്തി പരിച്ഛിന്ദിതും. ഗുണപാരമിന്തി ഗുണാനം ഉക്കംസപാരമിം. ദുല്ലഭോ
അനേകാനി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി അതിയാവിത്വാപി ലദ്ധും അസക്കുണേയ്യത്താ.
അനോമോതി അനുനോ പരിപുണ്ണോ. തത്ത്വ വിസേസതോ
അനോമസത്തപരിഭോഗതോ തേഹി “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തി
അനുസ്സരിതബ്ബതോതി ആഹ “ഭഗവാ അനോമോ സീലേനാ”തിആദി.

അരിയമഗ്ഗപത്തായേവ ഇയ അധിപ്പേതാതി “ഇയ പന ദുല്ലഭപാതുഭാവട്ഠേന
പത്താ ‘രതന’ന്തി വുത്ത”ന്തി ആഹ. പുജ്ജഫലനിബ്ബത്തനതോ, അത്തനോ
സന്താനം പുനാതീതി ച പുണ്ണചേതനാ പുണ്ണം, സാ പന യസ്സ ഉപ്പന്നാ,
തസ്സേവ ആവേണികതായ അനഞ്ജസാധാരണത്താ കേനചിപി അനാഹടാ,
അട്ഠകമായം പന “അരൂപത്താ”തി വുത്തം.

ജരാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അജരസാസുത്തവണ്ണനാ

൨൨. അജീരണേനാതി ജിണ്ണഭാവാനാപജ്ജനേന. ലക്ഖണവചനഞ്ചേതം അവിനാസപ്പത്തിയാ. തേനാഹ “അവിപത്തിയാതി അത്ഥോ”തി. നിദ്ധമിതഞ്ചോതി നീഹരിതഞ്ചോ.

അജരസാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. മിത്തസുത്തവണ്ണനാ

൩൩. സഹ അത്ഥേന വത്തതീതി സത്ഥോ, ഭണ്ഡമൂലം ഗഹേത്വാ വാണിജ്ജവസേന ദേസന്തരാദീസു വിചരണകജനസമൂഹോ. തേനാഹ “സദ്ധിംചരോ”തി, സഹചരണകോതി അത്ഥോ. മിത്തന്തി സിന്തേഹയോഗേന മിത്തകിച്ചയുത്തം . ഇധാധിപ്പേതപ്പകാരം ദസ്സേതും “രോഗേ ഉപ്പന്നേ”തിആദി വുത്തം. തമാരൂപേതി ജിഗുച്ഛനീയേ, ദുത്തികിച്ചേ വാ. യഥാ അസന്ഠിതാനം സന്ഠാപനവസേന പവസതോ പുരിസസ്സ ഭോഗബ്ബസനേ നാമതാ, ഏവം പുത്തസിന്തേഹവസേന പുത്തസ്സ മാതുയാ അന്തോഗേഹേ നാമതാതി വുത്തം “മാതാ മിത്തം സകേ ഘരേ”തി. അത്ഥജാതസ്സാതി ഉപട്ഠിതപയോജനസ്സാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഉപ്പന്നകിച്ചസ്സാ”തി. സമ്പരായഹിതന്തി സമ്പരായേ ഹിതാവഹം.

മിത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. വത്ഥുസുത്തവണ്ണനാ

൪൪. പതിട്ഠാതി അവസ്സയോ. ഗുയ്ഹസ്സാതി ഗുഹിതബ്ബസ്സ രഹസ്സസ്സ. പരമോ സഖാ നാമ അതിപിയട്ഠാനതായ.

വത്ഥുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. പഠമജനസുത്തവണ്ണനാ

൫൫. വിധാവതീതി വിവിധം രൂപം പധാവതി, യഥാകാമം പവത്തതീതി അത്ഥോ.

പഠമജനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ദുതിയജനസുത്തവണ്ണനാ

൬൬. വട്ടദുക്ഖതോതി സംസാരദുക്ഖതോ. സംസാരോ ഹി കിലേസകമ്മവിപാകാനം അപരാപരുപ്പത്തിതായ വിധാവതി. തഞ്ച ദുക്ഖം ദുക്ഖമത്തായ നാനാവിധദുക്ഖരാസിഭാവതോ.

ദുതിയജനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. തതീയജനസുത്തവണ്ണനാ

൫൭. നിപ്ഫത്തിതി ഇട്ഠാനിട്ഠവിപാകാനം നിപ്ഫജ്ജനതോ നിപ്ഫത്തി. തതോ ഏവ അവസ്സയോ, നിപ്ഫത്തിതവിപാകസ്സ അവസ്സയോ അധിട്ഠാനം കാരണന്തി അത്ഥോ.

തതിയജനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. ഉപ്പമസുത്തവണ്ണനാ

൫൮. അമഗ്ഗോതി ന മഗ്ഗോ അനുപായോ. രത്തിന്ദിവക്ഖയോതി തത്ഥ വയക്ഖണസ്സ പാക്കഭാവതോ. വുത്തക്ഖണോപി ഹി സയം വീയതേവ. സേസം ബാഹിരമലം വത്ഥസരീരാദിഭൂതം. തമാ ഹി “ഭസ്മഖാരാദീഹി യോവിത്ഥാ സക്കാ സോധേതു”ന്തി വുത്തം. ദുട്ഠോതി ദൂസിതോ സത്തസന്താനോ ന സക്കാ സുദ്ധോ നാമ കാതും അബ്ഭന്തരമലിനഭാവപാദനതോ. ഇത്ഥമിയന്തി ബ്രഹ്മചരിയസ്സ അന്തരായകരായപി. പജാതി സത്തകായോ സജ്ജതി സങ്ഗം കരോതി യാമാവതോ ആദിനവം അപസ്സന്തോ. ഇന്ദ്രിയസംവരാദി കിലേസാനം താപനതോ തപോ, തേനാഹ “സബ്ബാപീ”തിആദി.

ഉപ്പമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ

൫൯. കിസ്സാതി ഭുമ്മത്ഥേ സാമിവചനന്തി ആഹ “കിസ്ഥിം അഭിരതോ”തി. സദ്ധാ നാമ അനവജ്ജസഭാവോ, തസ്ഥാ ലോകിയലോകുത്തരഹിതസുഖാവഹാതി ആഹ “സുഗതിഞ്ചേവ നിബ്ബാനഞ്ച ഗച്ഛന്തസ്സ ദുതിയികാ”തി. അനുസാസതി ഹിതചരിയായ പരിണായികഭാവതോ.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. കവിസുത്തവണ്ണനാ

൬൦. ഗായത്തിആദികോതി ഛബ്ബിസതിയാ ഛന്ദേസു ഗായത്തിആദികോ ഉക്ഖതിപരിയോസാനോ ഛന്ദോ ഗാമാനം നിദാനം സമുട്ഠാനം “സമുട്ഠഹതി ഏതേനാ”തി കത്ഥാ. തേഹി പന അനുട്ഠഭാദികോ ഹോതീതി ആഹ “ഛന്ദോ ഗാമാനം നിദാന”ന്തി. പുബ്ബപട്ഠാപനഗാമാതി ധമ്മകമായ ആദിതോ ആരോചനഭാവജാനനത്ഥം സതിജനനം വിയ പവത്തിതഗാമാ. അക്ഖരഞ്ഹി പദം ജനേതീതി യസ്ഥാ അക്ഖരസമുദായോ പദം, പദസമുദായോ ഗാമാ, സമുദായോ ച സമുദായീഹി ബൃജ്ജീയതി തപവത്തനതോ, തസ്ഥാ ബൃജ്ജനഭാവേ റിതം അക്ഖരം, തസമുദായോ പദം, പദം തം വിയഞ്ജേതാ ജനേതാ വിയ ഹോതീതി “അക്ഖരഞ്ഹി പദം ജനേതീ”തി വുത്തം. അക്ഖരം ഹി ഉച്ചാരിതവിധംസിതായ തത്ത്വമന്താവട്ഠായിപി പരതോ പവത്തിയാ മനോവിത്താണവീഥിയാ സങ്കലനവസേന ഏകജ്ജയം കത്ഥാ പദഭാവേന ഗയ്ഹമാനം യമാസങ്കേതമത്ഥം ബൃജ്ജേതി. പദം ഗാഥം ജനേതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഗാഥാ അത്ഥം പകാസേതീതി ഗാഥാസത്തിതോ പദസമുദായോ കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധവസേന സമ്ബന്ധിതോ കത്തുഅധിപ്പായാനുരൂപം ആലോചിതവിലോചിതം സംഹിതം അത്ഥം വിഭാവേതി. സമുദാദിപണ്ണത്തിനിസ്സിതാ വോഹാരസന്നിസ്സയേനേവ പവത്തതീതി കത്ഥാ.

തേനാഹ “ഗാഥാ ആരഭനോ”തിആദി. ആസയോതി അവസ്സയോതി ആഹ “പതിട്ഠാ”തി കവിതോതി വിചിത്തകമീആദിതോ.

കവിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ജരാവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. അദ്ധവഗ്ഗോ

൧. നാമസുത്തവണ്ണനാ

൬൧. നാമന്തി സാമന്തനാമാദിഭേദം നാമം. സബ്ബന്തി സബ്ബം പഞ്ചത്തിപഥം സബ്ബം തേയ്യപവത്തിപഥം. അദ്ധഭവീതി കാമം പാളിയം അതീതകാലനിദ്രേസോ കതോ, തം പന ലക്ഖണമത്തം. അഭിഭവതി അനുപതതീതി ഏതേന അഭിഭവോ അനുപതനം പവത്തി ഏവാതി ദസ്സേതി. തം പനസ്സ അഭിഭവനം അപ്പവിസയേ അനാമസിത്വാ മഹാവിസയാനം വസേന ദസ്സേനോ “ഓപപാതികേന വാ”തിആദിമാഹ. തസ്സ നാമം ഹോതീതി തസ്സ രുക്ഖപാസാണാദികസ്സ അനാമകോഇച്ചേവ സമത്താ ഹോതി, തഥാ നം സഞ്ജാനന്തീതി അത്ഥോ.

നാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ചിത്തസുത്തവണ്ണനാ

൬൨. യേ ചിത്തസ്സ വസം ഗച്ഛന്തിതി യേ അപരിഞ്ഞാതവത്സുകാ, തേസംയേവ. അനവസേസപരിയാദാനന്തി അനവസേസഗ്ഗഹണം. ന ഹി പരിഞ്ഞാതക്ഖന്ധാ പഹീനകിലേസാ ചിത്തസ്സ വസം ഗച്ഛന്തി, തം അത്തനോ വസേ വത്തേന്തി.

ചിത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. തണ്ഹാസുത്തവണ്ണനാ

൬൩. തതിയേ “സബ്ബേവ വസമന്വഗ്ഗ”തി യേ തണ്ഹായ വസം ഗച്ഛന്തി, തേസം ഏവ അനവസേസപരിയാദാനന്തി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസ്സതി.

തണ്ഹാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. സംയോജനസുത്തവണ്ണനാ

൬൪. കിം സു സംയോജനോതി സൂതി നിപാതമത്തന്തി ആഹ “കിം- സംയോജനോ”തി? വിചരന്തി ഏതേഹീതി വിചാരണാ, പാദാ. ബഹുവചനേ ഹി വത്തബ്ബേ ഏകവചനം കതം. തസ്സാതി ലോകസ്സ.

സംയോജനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ബന്ധനസുത്തവണ്ണനാ

൬൫. ചതുരത്വേ ആഗതഅത്ഥോ ഏവ അനന്തരേപി വൃത്തോ, ബൃജ്ജനമേവ നാനന്തി ആഹ “പഞ്ചമേപി ഏസേവ നയോ”തി.

ബന്ധനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. അത്തഹതസുത്തവണ്ണനാ

൬൬. “കേനസ്സുബ്ഭാഹരോ”തി പാഠോതി അധിപ്പായേന “സു-കാരോ നിപാതമത്ത”ന്തി ആഹ, “കേനസ്സുബ്ഭാഹരോ”തി പന പാഠേ ഉ-കാരലോപേന പദസന്ധി. ഇച്ഛായുപായിതോതി അസമ്പത്തവിസയിച്ഛാലക്ഖണായ തണ്ഹായ സന്താപിതോ ദഡ്ഢോ. തേനാഹ “ഇച്ഛായ ആദിത്തോ”തി.

അത്തഹതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ഉഡ്ഡിതസുത്തവണ്ണനാ

൬൭. ഉഡ്ഡെഹിതോതി ഉബ്ബന്ധിത്വാ ലങ്ഘിതോ. സദാദീസൂതി സദാദിനാഗദന്തേസു സോതാദീനി ഉഡ്ഡിതാനി തണ്ഹാരജ്ജുനാ ദള്ഘബന്ധനേന ബദ്ധത്താ തദനതിവത്തനതോ. ലോകോതി ആയതനലോകോ. തഥാ അത്ഥയോജനായ കതത്താ വന്ധാദിലോകവസേനപി യോജനാ കാതബ്ബാ. ന ദൂരം അനന്തരഭവകത്താ. ചുതിചിത്തഅന്തരിതത്താ ഏകചിത്തന്തരഭവസ്സ കമ്മസ്സ അബുജ്ജന്ധനം, ഏവം സന്തേ കസ്ഥാ സത്താ ന ബുജ്ജന്ധന്തിതി ആഹ “ബലവതിയാ”തിആദി.

ഉഡ്ഡിതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. പിഹിതസുത്തവണ്ണനാ

൬൮. പഞ്ഹോതി ഞാതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ. പുച്ഛിതോതി സത്തമസുത്തേ ഗാമായ പുരിമദ്ധം പച്ഛിമദ്ധം, പച്ഛിമം പുരിമം കത്വാ അട്ഠമസുത്തേ ദേവതായ പുച്ഛിതത്താ വൃത്തം “ഹേട്ഠുപരിയായവസേന പുച്ഛിതോ”തി. പുച്ഛാനുരൂപം വിസ്സജ്ജനന്തി അവുത്തമ്പി സിദ്ധമേതന്തി അനാഹടം.

പിഹിതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ഇച്ഛാസുത്തവണ്ണനാ

൬൯. നവമേ വിനയായാതി വിനയേന. കരണത്വേ ഹി ഇദം സമ്പദാനവചനം. കിസ്സസ്സൂതി കിസ്സ, സു-കാരോ നിപാതമത്തം. സബ്ബം ഛരിന്ദതി ബന്ധനന്തി സബ്ബം ദസവിധമ്പി സംയോജനം സമുച്ഛിന്ദതി. ന ഹി തം കിഞ്ചി കിലേസബന്ധനം അത്ഥി, യം അസമുച്ഛിനം ഹുത്വാ റിതം അസ്സാ തണ്ഹായ സമുച്ഛിനായ. സ്വായമത്ഥോ സുവിഞ്ഞേയ്യോതി ആഹ “സബ്ബം ഉത്താനമേവാ”തി.

ഇച്ഛാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ലോകസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. കിസ്മിന്തി കിസ്മിം സതി? തസ്സ പന സന്തഭാവോ ഉപ്പത്തിവസേനേവാതി ആഹ “കിസ്മിം ഉപ്പനേ”തി? ലോകോ ഉപ്പനോതി വുച്ചതി അനുപാദാനത്താ ലോകസമഞ്ഞായ. ഛരസൂതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ സന്മവന്തി അധികസിനേഹം കരോതി അധികസിനേഹവത്സുഭാവതോ അജ്ഞത്തികായതനാനം. ഉപാദായാതി പുബ്ബകാലകിരിയാ അപരകാലകിരിയം അപേക്ഖതീതി വചനസേസവസേന കിരിയാപദം ഗഹിതം “പവത്തതീ”തി. കിം പന പവത്തതി? ലോകോ, ലോകസമഞ്ഞാതി അത്ഥോ. ഛരസൂതി ഇദം നിമിത്തത്ഥേ ഭുജ്ജം. ഛരളായതനനിമിത്തത്ത്ഹി സബ്ബദുക്ഖം. അയന്തി സത്തലോകോ. ഉപ്പനോ നാമ ഹോതി ഛരളായതനം നാമ മൂലം സബ്ബദുക്ഖാനന്തി കത്വാ. ബാഹിരേസു ആയതനേസു സന്മവം കരോതി വിസേസതോ രൂപാദീനം തത്ത്ഹാവത്സുകത്താ. യസ്ഥാ ചക്ഖാദീനം സന്തപ്പനവസേന രൂപാദീനം പരിഗൃഹിതത്താ ലോകസ്സ നിസേവിതായ സംവത്തതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഛരണം... പേം... വിഹത്തതീ”തി.

ലോകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അദ്ധവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. ഛേരത്ഥാവഗ്ഗോ

൧. ഛേരത്ഥാസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. വധിത്ഥാതി ഹന്ത്ഥാ വിനാസേത്ഥാ. അപരിദയ്ഹമാനത്താതി അപിളിയമാനത്താ. വിനട്ഠഭോമനസ്സത്താ ന സോചതി ചേതോദുക്ഖദുക്ഖാഭാവതോ. വിസം നാമ ദുക്ഖം അനിട്ഠഭാവതോ, തസ്സ മൂലകാരണം കോധോ അനിട്ഠഫലത്താതി ആഹ “വിസമൂലസ്സാതി ദുക്ഖവിപാകസ്സാ”തി. അക്കുട്ഠസ്സാതി അക്കോസാപരായസ്സ. അക്കോസപഹാരത്ഥസമ്ബന്ധേന ഹി “കുദ്ധസ്സാ”തി ഉപയോഗത്ഥേ സമ്പദാനവചനം. സുഖം ഉപ്പജ്ജതി കോധം നസ്സതി. സുഖുപ്പത്തിം സന്ധായ ഏസ കോധോ “മധുരഗ്ഗോ”തി വുത്തോ, സുഖാവസാനോതി അത്ഥോ.

ഛേരത്ഥാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. രഥസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. പഞ്ഞാണന്തി ലക്ഖണം സല്ലക്ഖണ്ഡൂപായോ. ദിസ്വാതി ദസ്സനഹേതു. “ചോളരഞ്ഞോ രട്ഠം ചോളരട്ഠ”ന്തി ഏവം രട്ഠം രഞ്ഞാ പഞ്ഞായതി.

രഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. വിത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൩. സദ്ധായാതി സദ്ധാഹേതു. കുലസമ്പദാതി ഖത്തിയാദിസമ്പത്തിയോ. സബ്ബലോകിയലോകുത്തരവിത്തപടിലാഭഹേതുതോ സദ്ധാവിത്തമേവ. ഹേട്ഠാ തിണ്ണം ദ്വാരാനം വസേന ഉപ്പന്നകസ്സ സബ്ബസ്സപി അനവജ്ജയമ്മസ്സ സങ്ഗത്ത്ഥാനതോ “യമ്മോതി ദസകുസലകമ്മപഥോ”തി വുത്തം. അസംകിലിട്ഠസുഖന്തി. നിരാമിസം സുഖം. തമേവ സാമിസം ഉപനിധായ

സമ്ഭാവേനോ ആഹ “അസംകിലിട്”ന്തി. അസേചനകഭാവേന അഭിരുചിജനനതോ പിയാകിച്ചുകരണതോ ബഹും സുചിരമ്പി കാലം ആസേവന്തസ്സ അഭോസാവഹതോ സച്ചമേവ മധുരതരം. ന ഹി തം പിവിതബുതോ സാദിതബുതോ അനുഭവിതബുതോ രസോതി വത്തബുതം അരഹതി. ഇദാനി തസ്സ കിച്ചസമ്പത്തിഅത്ഥേഹിപി മഹാരഹതം ദസ്സേതും “സച്ചസ്ഥിം ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നദീനിവത്തനം മഹാകപ്പിനവത്സുആദീഹി (ധം പം അട്ഠം മ.മഹാകപ്പിനത്ഥേരവത്സു; അം നിം അട്ഠം മ.മ.൨൩൧; മേരഗാം അട്ഠം ൨.മഹാകപ്പിനത്ഥേരഗാമാവണ്ണനാ) ദീപേതബു, ഇതരാനി കണ്ഹദീപായനജാതക- (ജാം മ.൧൦.൬൨ ആദയോ) സുതസോമ- (ജാം ൨.൨൧.൩൧൧ ആദയോ) മച്ചുജാതകേഹി (ജാം മ.൧.൩൪, ൨൫; മ.൨.൧൩൧ ആദയോ) ദീപേതബുാനി. നിമ്മദ്ദേന്തി അഭിഭവന്തി. മധുരതരന്തി സുന്ദരതരം സേട്ഠേസൂതി അത്ഥോ. പത്താജീവിതി പത്തായ ജീവനസീലോതി പത്താജീവി, പത്താപുബുണ്ഗമചരിയോതി അത്ഥോ. പത്താജീവിതി ച പത്താവസേന ഇരിയതി വത്തതി ജീവിതം പവത്തേതിതി അത്ഥോതി ദസ്സേനോ “യോ പത്താജീവി”തിആദിമാഹ. “ജീവത”ന്തി കേചി പന്തി, ജീവന്താനം പത്താജീവിം സേട്ഠമാഹുതി അത്ഥോ.

വിത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. വുട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ

൧൪. ഉപ്പതന്താനന്തി പഥവിം ഭിന്ദിത്വാ ഉട്ഠഹന്താനം. “സേട്ഠ”ന്തി വുച്ചമാനത്താ “സത്തവിധ”ന്തി വുത്തം, ഇതരേസം വാ തദനുലോമതോ. ഖേമോ ഹോതി ദുബ്ഭിക്ഖുപദുവാഭാവതോ. തേനാഹ “സുഭിക്ഖോ”തി. നിപത്താനന്തി അയോമുഖം പവത്തന്താനം. പവജമാനാനന്തി വജനസീലാനം. തേ പന യസ്ഥാ ജങ്ഗമാ നാമ ഹോന്തി, ന രുക്ഖാദയോ വിയ മാവരാ, തസ്ഥാ ആഹ “ജങ്ഗമാന”ന്തി. ഗാവോതി ധേനുയോ. തേന മഹിംസാദികാനമ്പി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. വദന്താനന്തി ഉപ്പനം അത്ഥം വദന്താനം.

അത്തനോ ഖന്തിയാതി അത്തനോ ഖന്തിയാ രുചിയാ ഗഹിതഭാവേന. ഇതരാ ദേവതാ തസ്സാ വിസ്സജ്ജനേ അപരിതുസ്സമാനാ ആഹ. യാവ പധംസീതി ഗുണധംസീ സത്ഥുദേസനായ ലദ്ധബുഗുണനാസനതോ. പഗബ്ബാതി പാഗബ്ബിയേന സമന്നാഗതാ, യഥാ വചിപാഗബ്ബിയേന അഖരാ, തഥാ വാചായ ഭവിതബു. മുഖരാതി മുഖഖരാ. ദസബലം പുച്ഛി സണ്ഹം സുഖുഥം രതനത്തയസംഹിതം അത്ഥം സോതുകാമാ. അസ്സാ ദേവതായ വിസ്സജ്ജേനോ അജ്ജയാസയാനുരൂപം. ഉപ്പതമാനാതി ഉപ്പതന്തി സമുഗ്ഘാടേതി ഓധിസോ. വട്ടമൂലകമഹാഅവിജ്ജാതി തസ്സാ ആദിനവദസ്സനത്ഥം ഭൂതകഥനവിസേസനം. ഓസീദന്താനന്തി പടിപക്ഖവസേന അയോ സീദന്താനം, ഉസ്സാദയമാനാനന്തി അത്ഥോ. പുത്തക്ഖേത്തഭൂതോതി ഇദം “പദസാ ചരമാനാന”ന്തി പദസ്സ അത്ഥവിവരണവസേന ഭൂതകഥനവിസേസനം. യാദിസോ പുത്തോ വാ ഹോതുതി ഇദം പുരിമപദേ ദേവതായ പുത്തഗഹണസ്സ കതത്താ വുത്തം.

വുട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഭിതാസുത്തവണ്ണനാ

൧൫. കിംസൂയഭീതാതി ഏതഥ സു-ഇയാതി നിപാതമത്തന്തി ആഹ “കിം ഭീതാ”തി? മഗ്ഗോ ച നേകായതനപ്പവുത്തോതി അനേകകാരണം നാനാവിധാധിഗമോകാസം കത്വാ പവുത്തോ കമിതോ. തേനാഹ “അട്ഠിംസാരമ്മണവസേനാ”തിആദി. ഏവം സന്തേതി ഏവം സബ്ബസാധാരണാനേകായതനേഹി നിബ്ബാനഗാമിമഗ്ഗസ്സ തുമ്പേഹേഹി പവേദിതത്താ ലബ്ഭമാനേ വേമേ മഗ്ഗേ കിം ഭീതായം ജനതാ ഉപ്പമഭൂതാ വിപരീതദിട്ഠിതോ ഗൺഹീതി അത്ഥോ? ഏവം ദേവതാ യമിച്ചായ പുരിമദ്ധേന അത്തനാ യമാചിന്തിതമത്ഥം സത്ഥു പവേദിതാ, പച്ഛിമദ്ധേന അത്തനോ സംസയം പുച്ഛതി. ബഹുപഞ്ഞാതി പുമുപഞ്ഞ. ഉസ്സന്നപഞ്ഞാതി അധികപഞ്ഞാ. റപേത്വാതി സംയമേത്വാ. സംവിഭാഗീതി ആഹാരപരിഭോഗേ സമ്മദേവ വിഭജനസീലോ. തേനാഹ “അച്ഛരായാ”തിആദി. വുത്തത്ഥമേവ ഹേട്ഠാ.

മനേനാതി മനോഗഹണേന. പുബ്ബസുദ്ധിഅങ്ഗന്തി പുബ്ബഭാഗസുദ്ധിഭൂതം അങ്ഗം. ചതുസൂതി വുത്തഅങ്ഗപരിയാപനം. യത്തഉപക്ഖരോതി ദാനസ്സ സാധനം. ഏതേസു ധമ്മേസൂതി ഏതേസു സദ്ധാദിഗുണേസു. യഥാ ഹി സദ്ധോ പച്ചയം പച്ചുപട്ഠപേത്വാ വത്ഥുപരിച്ചാഗസ്സ വിസേസപച്ചയോ കമ്മഫലസ്സ പരലോകസ്സ ച പച്ചക്ഖതോ വിയ പത്തിയായനതോ, ഏവം മുദുഹദയോ. മുദുഹദയോ ഹി അനുദയം പത്വാ യം കിഞ്ചി അത്തനോ സന്തകം പരേസം ദേതി. യോ ച സംവിഭാഗസീലോ, സോ അപ്പകസ്ഥിമ്പി അത്തനോ സന്തകേ പരേഹി സാധാരണഭോഗീ ഹോതി. വദഞ്ഞു വദാനിയതായ യാഗിനോവ യുത്തം യുത്തകാലം ഞത്വാ അത്ഥികാനം മനോരഥം പൂരേതീതി വുത്തം “ഇതി... പേ... ചതുസൂതി ആഹാ”തി.

വാചന്തിആദിനി തീണി അങ്ഗാനി തിവിധസീലസമ്പത്തിഭീപനതോ. സമ്പന്നസീലോ ഹി പരലോകം ന ഭാസേയ്യ. സദ്ധോ ഏകം അങ്ഗം പയോഗാസയസുദ്ധിഭീപനതോ. സുദ്ധാസയസ്സ സമ്മാപയോഗേ റിതസ്സ കഥം പരലോകതോ ഭയന്തി. ദുകവസേന ചതുരങ്ഗയോജനാ ദുകനയോ. ഏതേസു ചതുസു ധമ്മേസു റിതോതി ഏതേസു യഥാവുത്തദുകസങ്ഗഹേസു ചതുസു ഗുണേസു പതിട്ഠിതോ.

ഭീതാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. നജീരതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൬. നാമഗോത്തന്തി തിസ്സോ കസ്സപോ ഗോതമോതി ഏവരുപം നാമഞ്ച ഗോത്തഞ്ച. നിദസ്സനമത്തമേതം, തസ്ഥാ സബ്ബസ്സ പഞ്ഞത്തിയാ ലക്ഖണവചനന്തി ദട്ഠഞ്ച. ന ജീരതീതി അസഭാവധമ്മത്താ ഉപ്പാദവയാഭാവതോ ജരം ന പാപുണാതി. തേനാഹ “ജീരണസഭാവോ ന ഹോതീ”തി. യസ്ഥാ സമഞ്ഞാഭാവതോ കാലന്തരേപി തം സമഞ്ഞായതേവ, തസ്ഥാ “അതീതബുദ്ധാനം...പേ... ന ജീരതീതി വുച്ചതി”തി ആഹ.

ആലസിയന്തി അലസഭാവോ ദള്ഘകോസജ്ജം. തേനാഹ “യേനാ”തിആദി. റിതിന്തി ബ്യാപാരം. നിദാവസേന പമജ്ജനം കത്തബ്ബസ്സ അകരണം. കിലേസവസേന പമജ്ജനം അകത്തബ്ബസ്സ കരണമ്പി. കമ്മസമയേതി കമ്മം കാതും യുത്തകാലേ. കമ്മകരണവീരിയാഭാവോതി തംകമ്മകിരിയസമുട്ഠാപകവീരിയാഭാവോ. സോ പന്ന അത്ഥതോ

വീരിയപടിപക്‌വോ അകുസലചിത്തുപ്പാദോ, ന വീരിയസ്സ അഭാവമത്തം. സീലസത്തമാഭാവോ ദുസ്സീല്യം. വിസ്സട്ഠാചാരതാ നാമ അനാചാരോ. സോപ്പബഹുലതാതി നിദാല്യതാ . യതോ ഗഹണഹത്ഥോപി ന കിലാസുപി പുരിസോ നിദായ അഭിഭൂയതി. തേനാഹ “തായാ”തിആദി. അതിച്ഛാതാദീനീതി ആദി-സദേന അഭിഭൂയതാദിം സങ്ഗണ്‌ഹാതി. ആഗന്തുക്കാലസിയം ന പുഞ്ചേ വുത്തആലസ്യം വിയ പകതിസിദ്ധം. “തേ ഛരിദേ”തി പാളിയം ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “താനി ഛര ഛരിദാനീ”തി. കുസലചിത്തപ്പവത്തിയാ അനോകാസഭാവതോ ഛരിദാനി. തേനാഹ ഭഗവാ - “യത്ഥ വിത്തം ന തിട്ഠതീ”തി. സബ്ബാകാരേണ ലേസമത്തം അസേസേത്ഥാതി അധിപ്പായോ.

നജീരതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ഇസ്സരിയസുത്തവണ്ണനാ

൭൭. സത്ഥസ്സ മലന്തി സത്ഥമലം, യേന സത്ഥം മലീനം ഹോതി, സത്ഥമലഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ മലീനം സത്ഥമേവ ഗഹിതന്തി ആഹ “മലഗ്ഗഹിതസത്ഥ”ന്തി. ആണാപവത്തനന്തി അപ്പകേ വാ മഹന്തേ വാ യത്ഥ കത്ഥചി അത്തനോ ആണായ പവത്തനവസേന വസനം ഇസ്സരിയത്തമിച്ചന്തി. മണിരതനമ്പി വിസ്സജ്ജനീയപക്‌ഖികത്താ ഉത്തമം ഭണ്ഡം നാമ ന ഹോതി, ഇത്ഥീ പന പരിച്ചത്തകുലാചാരിത്ഥികായപി അനിസ്സജ്ജനീയതായ ഉത്തമഭണ്ഡം നാമ. തേനാഹ “ഇത്ഥീ ഭണ്ഡാനമുത്തമ”ന്തി. തേസം തേസങ്‌ഹി പുരിസാജാനീയാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ ഉത്തമരതനാകരത്താ ഇത്ഥീ ഭണ്ഡാനമുത്തമം. മലഗ്ഗഹിതസത്ഥസദിസോ അവബോധകിച്ചവിബന്ധനതോ. സത്ഥമലം വിയ സത്ഥസ്സ പത്താസത്ഥസ്സ ഗുണാഭാവകരണതോ പത്താസത്ഥമലം . അബ്ബു വുച്ചതി ഉപദുവം, തം ദേതീതി അബ്ബുദം, വിനാസകാരണം. നനു ഹരണം സമണസ്സ അയുത്തന്തി? യുത്തം. തസ്സ അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച യുത്തതം ദസ്സേന്തോ “സലാകഭത്താദീനീ”തിആദിമാഹ.

ഇസ്സരിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. കാമസുത്തവണ്ണനാ

൮൮. “അത്തകാമോ”തി പാളിയം വുത്തത്താ ആഹ “ഠപേത്ഥാ സബ്ബബോധിസത്തേ”തി. തേ ഹി സബ്ബസോ പരത്ഥായ ഏവ പടിപജ്ജമാനാ മഹാകാരുണികാ പരത്ഥകാമാ, അത്ഥകാമാ നാമ ന ഹോന്തി, യാ ച തേസം അത്തത്ഥാവഹാ പടിപത്തി, സാപി യാവദേവ പരത്ഥാ ഏവാതി. വുത്തം പോരാണട്ഠകമായം. യസ്‌മാ ബോധിസത്താ പരഹിതപടിപത്തിയാ പാരമിയോ പൂരേന്താ തമാരൂപം കാരണം പത്ഥാ അത്താനം പരേസം പരിച്ചജന്തി പത്താപാരമിയാ പരിപൂരണതോ, തസ്‌മാ ഇധാപി “സബ്ബബോധിസത്തേ ഠപേത്ഥായേവാതിവുത്ത”ന്തി ആഹ. കല്യാണന്തി ഭദ്രകം. വാചായ അധിപ്പേതത്താ ആഹ “സങ്‌ഹം മുദുക”ന്തി. പാപികന്തി ലാമകം നിഹീനം. തം പന ഫരൂസം വാചന്തി സരൂപതോ ദസ്സേതി.

കാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പാഥേയസുത്തവണ്ണനാ

൧൯. സദ്ധാ ബന്ധതി പാമേയുന്തി സദ്ധാ നാമ സത്തസ്സ മരണവസേന മഹാപഥം സംവജതോ മഹാകന്താരം പടിപജ്ജതോ മഹാവിദ്യുഗ്ഗം പക്ഖന്ദതോ പാമേയുപുടം ബന്ധതി സമ്ബലം സജ്ജതി. കഥന്തി ആഹ “സദ്ധം ഉപ്പാദേത്വാ”തിആദി. ഏതം വുത്തന്തി “സദ്ധാ ബന്ധതി പാമേയു”ന്തി ഏതം ഗാമാപദം വുത്തം ഭഗവതാ. സിരീതി കതപുണ്ണേഹി സേവീയതി തേഹി പടിലഭീയതീതി സിരീ. ഇസ്സരിയം വിഭവോ. ആസയിതബ്ബതോ ആസയോ, വസനട്ഠാനം നികേതന്തി അത്ഥോ. പരികഡ്ഢതീതി ഇച്ഛാവസിക്കം പുഗ്ഗലം തത്ഥ തത്ഥ ഉപകഡ്ഢതി.

പാമേയുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. പജ്ജാതസുത്തവണ്ണനാ

൮൦. തം തം സമവിസഥം പജ്ജാതതീതി പജ്ജാതോ. പദീപോ അന്ധകാരം വിധമിത്വാ പച്ചക്ഖതോ രൂപഗതം ദസ്സേതി, ഏവം പത്താപജ്ജാതോ അവിജ്ഞാധാരം വിധമിത്വാ ധമ്മാനം പരമത്ഥഭൂതം രൂപം ദസ്സേതി. ജാഗരബ്രാഹ്മണോ വിയാതി ജാഗരഖിണാസവബ്രാഹ്മണോ വിധ. സോ ഹി സതിപത്താവേപുല്ലപ്പത്തിയാ സബ്ബദാപി ജാഗരോ ഹോതി. ഗാവോതി ഗോജാതിയോ. ഇദം ഗുണം ഗോണാനഞ്ച സാമന്തേതോ ഗഹണം. കമ്മേതി കരണത്ഥേ ഭുമ്മവചനം. ജീവനം ജീവോ, സഹ ജീവേനാതി സജീവിനോ. തേനാഹ “കമ്മേന സഹ ജീവന്താന”ന്തി, കസിവാണിജ്ജാദികമ്മം കത്വാ ജീവന്താനന്തി അത്ഥോ. ഗോമണ്ഡലേഹിസദ്ധിന്തി ഗോഗണേന സഹ. ന തേന വിനാ കസികമ്മാദീനി ഉപ്പജ്ജന്തി, ഗോരസസിദ്ധിയാ ചേവ കസനഭാരവഹനസിദ്ധിയാ ച കസികമ്മഏകച്ചവാണിജ്ജകമ്മാദീനി ഇജ്ജന്തി. സത്തകായസ്സാതി ആഹാരുപജീവിനോ സത്തകായസ്സ കസിതോ അത്തഥാ ജീവിക്കം കപ്പേന്തസ്സപി കസിജീവിതവുത്തിയാ മൂലകാരണം ഫലനിപ്ഫത്തിനിമിത്തത്താ തസ്സ. ഇരിയാപഥോ ച ഇരിയനകിരിയാനം പവത്തനുപായോ. “സീതന്തി നങ്ഗലസീതകമ്മ”ന്തി വദന്തി.

പജ്ജാതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. അരണസുത്തവണ്ണനാ

൮൧. രണന്തി കന്ദന്തി ഏതേഹീതി രണാ, രാഗാദയോ. തേഹി അഭിഭൂതതായ ഹി സത്താ നാനപ്പകാരം കന്ദന്തി പരിദേവന്തി. തേ പന സബ്ബസോ നത്ഥി ഏതേസം രണാതി അരണാ. നിക്ഖിലേസാ ഖിണാസവാ. വുസിതവാസോതി വുസിതബ്രഹ്മചരിയവാസോ. ഭോജിസ്സിയന്തി ഭുജിസ്സഭാവോ. തേനാഹ “അദാസഭാവോ”തി. സമണാതി സമിതപാപസമണാതി ആഹ “ഖിണാസവസമണാ”തി. പുമുജ്ജനകല്യാണകാലേ ലോകിയപരിഞ്ഞായ, സേക്ഖാ പുബ്ബഭാഗേ ലോകിയപരിഞ്ഞായ, പച്ചവേക്ഖണേ ലോകിയലോകുത്തരായ പരിഞ്ഞായ പരിഞ്ഞേയ്യം തേഭുമകം ഖന്ധപഞ്ചകം പരിജാനന്തി പരിച്ഛിജ്ജന്തി. ഖിണാസവാ പന പരിഞ്ഞാതപരിഞ്ഞേയ്യാ ഹോന്തി. തഥാ ഹി തേ സാമീ ഹുത്വാ പരിഭുജ്ജന്തി. വന്ദന്തി നം പതിട്ഠിതന്തി വുത്തം, വന്ദനീയഭാവോ ച സീലസമ്പന്നതായാതി ആഹ “പതിട്ഠിതന്തി സീലേ പതിട്ഠിത”ന്തി. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം ലോകേ. ഖത്തിയാതി ലക്ഖണവചനന്തി ആഹ “ന കേവലം ഖത്തിയാവാ”തിആദി.

അരണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഛേദപാവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ
ദേവതാസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. ദേവപുത്തസംയുത്തം

൧. പഠമവഗ്ഗോ

൧. പഠമകസ്സപസുത്തവണ്ണനാ

൮൨. ദേവസ്സു പുത്തോ ദേവപുത്തോ. ദേവാനം ജനകജനേതബ്ബസമബ്ബന്ധാഭാവതോ കഥമയം ദേവപുത്തോതി വുച്ചതീതി ആഹ “ദേവാനം ഹീ”തിആദി. “അപാകടോ അഞ്ഞതരോതി വുച്ചതീ”തി ഇദം യേഭൂയ്യവസേന വുത്തം. പാകടോപി ഹി കത്ഥചി “അഞ്ഞതരോ”തി വുച്ചതി. ഹേട്ഠാ ദേവതാസംയുത്തേ “അപാകടാ അഞ്ഞതരാ ദേവതാ”തി വത്ഥാ ഇയ “പാകടോ ദേവപുത്തോ”തി വുത്തം. തഥാ ഹിസ്സ കസ്സപോതി ഗോത്തനാമം ഗഹിതം, തഞ്ച വോ പൂരിമജാതിസിദ്ധസമഞ്ഞാവസേന. അനുസാസനം അനുസാസോ, തം അനുസാസം. ഭിക്ഖുനിദുസന്തി ഭിക്ഖുസദുസ്സ നിദുസം. ഭിക്ഖുഓവാദന്തി ഭിക്ഖുഭാവാവഹം ഓവാദം. യദി പന ന അസ്സോസി, കഥമയം പഞ്ഹം കഥേസീതി? അഞ്ഞതോ സുതം നിസ്സായ പഞ്ഹം കഥേസി, ന പന ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതഭാവേന.

തേസന്തി യഥാവുത്താനം തിണ്ണം പുഗ്ഗലാനം. “കഥേതുകാമോ ചേവാ”തിആദിനാ ഹി ചതുത്ഥം ഇയ ഉദ്ധടം. തത്ഥ ആദിതോ തിണ്ണം ഭഗവാ പഞ്ഹം ഭാരം ന കരോതി ഏകേകൺഗവേകല്ലതോ ചേവ അൺഗഭയവേകല്ലതോ ച, ചതുത്ഥസ്സ പന ഉഭയൺഗപാരിപൂരത്താ ഭാരം കരോതീതി ആഹ “അയം പനാ”തിആദി.

ഗാമായം “സുഭാസിതസ്സാ”തി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനന്തി ആഹ “സുഭാസിതം സിക്ഖേയ്യാ”തി. ചതുസച്ചാദിനിസ്സിതം ബുദ്ധവചനം സിക്ഖേനോ ചതുബ്ബിധം വചീസുചരിതം സിക്ഖതി നാമാതി ആഹ “ചതുസച്ചനിസ്സിതം...പേ... സിക്ഖേയ്യാ”തി. അവധാരണേന തപ്പടിപക്ഖം പടിനിവത്തേതി. ഉപാസിതബ്ബന്തി ആസേവിതബ്ബം ഭാവേതബ്ബം ബഹുലീകാതബ്ബം. അട്ഠതിംസഭേദം കമ്മട്ഠാനന്തി ഇദം തസ്സ വിപസ്സനാപദട്ഠാനതം ഹദയേ റപേത്ഥാ വുത്തം. തഥാ ഹി വുത്തം “ദുതിയപദേന അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ കമിതാ”തി. യേ പന “ദുതിയപദേന അധിചിത്തസിക്ഖാ ചിത്തവൂപസമേന അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ”തി പഠന്തി, തേസം പദേന അട്ഠതിംസപ്പഭേദകമ്മട്ഠാനം സുദ്ധസമമകമ്മട്ഠാനസ്സേവ ഗഹണം ദട്ഠബ്ബം. യദി ഏവം “അട്ഠസമാപത്തിവസേനാ”തി ഇദം കഥന്തി? “തം വിപസ്സനാധിട്ഠാനാനം സമാപത്തിനം വസേന കമിത”ന്തി വദന്തി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “ദുതിയപദേന അധിപഞ്ഞാസിക്ഖാ”തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. സിക്ഖനം നാമ ആസേവനന്തി ആഹ “ഭാവേയ്യാതി അത്ഥോ”തി. ഉപാസനന്തി പയിരുപാസനം. തഞ്ച വോ അസ്സുതപരിയാപുണനകമ്മട്ഠാനുഗ്ഗഹാദിവസേന ദസ്സേനോ “തമ്പീ”തിആദിമാഹ. അധിസീലസിക്ഖാ കമിതാ ലക്ഖണഹാരനയേന. വചീസുചരിതസ്സ ഹി സീലസഭാവത്താ തഗ്ഗഹണേനേവ തദേകലക്ഖണം കായസുചരിതമ്പി ഇതരമ്പി ഗഹിതമേവാതി. ഏത്ഥ ച അധിസീലസിക്ഖായ ചിത്തവിവേകോ, അധിപഞ്ഞാസിക്ഖായ ഉപധിവിവേകോ, അധിചിത്തസിക്ഖായ കായവിവേകോ കമിതോ, കായവിവേകോ പന സരുപേനേവ പാളിയം

ഗഹിതോതി തിവിധസ്സപി വിവേകസ്സ പകാസിതത്തം ദട്ഠഞ്ച. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

പഠമകസ്സപസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയകസ്സപസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൩. ദീഹിത്യാനേഹീതി ആരമ്മണലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ഞാപനലക്ഖണേഹി ദീഹിത്യാനേഹി. കമ്മട്ഠാനവിമുത്തിയാതി കമ്മട്ഠാനാനുയോഗലദ്ധായ വിമുത്തിയാ. തേന തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിയോ വദതി. സത്ഥുസാസനസ്സ ഹദയത്താ അബ്ഭന്തരത്താ ഹദയസ്സ മാനസസ്സ, അനുപത്തിം പടിലാഭമാനസം. തം പന അത്ഥതോ അഞ്ഞാ ഏവാതി ആഹ “അരഹത്ത”ന്തി. തം പത്തുകാമേന ഏകന്തതോ വജ്ജേതബ്ബതസ്സഹാദിട്ഠിനം ഭാവേ തസ്സ അനിജ്ഞാനതോ, തദഭാവേ ഇജ്ഞാനതോ ച തേ ഉപ്പാദനവസേന യദഗ്ഗേന നിസ്സിതോ, തദഗ്ഗേന പനായമ്പി തേഹി നിസ്സിതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “അനിസ്സിതോ”തിആദി. അരഹത്തം ആനിസംസിതബ്ബട്ഠേന ആനിസംസം ഏതസ്സാതി അരഹത്താനിസംസോ. അരഹത്തം പത്തുകാമസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദാ ഇച്ഛിതബ്ബാ. തത്ഥ ച സബ്ബപഠമോ കമ്മട്ഠാനഅത്താനുയോഗോ, സോ ഇധ ന ഗഹിതോതി ആഹ “തന്തിയമ്മോ പുബ്ബഭാഗോ”തി. തത്ഥ തന്തിയമ്മോതി പരിയത്തിയമ്മോ.

ദുതിയകസ്സപസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. മഘസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൪. മഘോതി സക്കസ്സേതം നാമം പുരിമജാതിഅനുഗതം. സ്വേവാതി സക്കോ ഏവ. വതേനാതി മാതാപിതുഉപട്ഠാനാദിചാരിത്തയമ്മേന . അഞ്ഞേതി ഉപധിവേപക്കപാപയമ്മേ അഭിഭവിത്വാ. അസുരന്തി ഇന്ദസത്തുഭൂതം അസുരം.

മഘസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. മാഗധസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൫. ചതുത്ഥസുത്തം വുത്തത്ഥമേവാതി ദേവതാസംയുത്തേ സംവണ്ണിതത്ഥമേവ, തസ്ഥാ ഇധ ന വത്തബ്ബോ അത്ഥോതി അധിപ്പായോ.

മാഗധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ

൫. ദാമലിസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൬. തേന കാരണേനാതി തേന പധാനേന കാരണഭൂതേന, പധാനകരണനിമിത്തന്തി അത്ഥോ. യം കിഞ്ചി ഖുദുകമ്പി മഹന്തമ്പി ഹീനമ്പി പണീതമ്പി ഭവം. ആയതപഗ്ഗഹോതി ദീഘരത്തസ്സ വീരിയാരമ്ഭോ. കിച്ചവോസാനന്തി കിച്ചനിട്ഠാനം. തഥേവാതി യഥാ അരഹത്തുപ്പത്തിതോ പുബ്ബേ, തതോ പച്ഛാപി തഥേവ “ബുദ്ധിപഗ്ഗഹോ”തി വീരിയം ദള്ഘം കരോതുതി കുപ്പധമ്മം വിധ മഞ്ഞമാനോ വദതി. ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരാദിഅത്ഥം പന വീരിയകരണം ഇച്ഛിതബ്ബമേവ.

അസംകിണ്ണാതി അപോമിസ്സാ ഏവം അത്തേതമ അനാഗതത്താ. തേനാഹ “ഭഗവതാ ഹി”തിആദി. യദി ഏവം ഇധേവ കസ്മാ ഏതം വൃത്തന്തി ആഹ “ഇധ പനാ”തിആദി. പതിട്ഠന്തി നദീ നാമ അനവട്ഠിതതീരാ, തത്ഥ പതിട്ഠാതബ്ബട്ഠാനം.

ദാമലിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. കാമദസുത്തവണ്ണനാ

വൃൗ. പുബ്ബയോഗാവചരോതി പുബ്ബേ യോഗാവചരോ പുരിമത്തഭാവേ ഭാവനമനുയുത്തോ. അയം കിര കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ പബ്ബജിത്വാവ ബഹൂനി വസ്സസഹസ്സാനി സമണ്ഡമ്മം അകാസി, ന പന വിസേസം നിബ്ബത്തേസി. തമത്ഥം കാരണേന സദ്ധിം ദസ്സേതും “ബഹലകിലേസതായാ”തിആദി വൃത്തം. ഏകന്തപരിസുദ്ധസ്സാതി യഥാ വിസേസാവഹോ ഹോതി, ഏവം ഏകന്തേന പരിസുദ്ധസ്സ സബ്ബസോ അനുപക്കിലിട്ഠസ്സ. സീലേന സമാഹിതാതി യഥാ സീലം ഉപരൂപരി വിസേസാവഹം നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച ഹോതി, ഏവം സമ്മദേവ ആഹിതചിത്താ സുട്ഠ സമ്പന്നചിത്താ. തമാഭൂതാ തേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തീതി ആഹ “സമുപേതാ”തി. പതിട്ഠിതസഭാവതി സേക്ഖത്താ ഏവ യഥാധിഗത്യമ്മേന നിചുലഭാവേന അധിട്ഠിതസഭാവാ. മയാ തുട്ഠിയാ ഗഹിതായ ദേവപുത്തോ “ദുല്ലഭാ തുട്ഠി”തി വക്ഖതീതി ഭഗവാ “തുട്ഠി ഹോതി സുഖാവഹാ”തി അപോചാതി ആഹ “ഉപരിപഞ്ഛസമുട്ഠാപനത്ഥ”ന്തി. പബ്ബജിതോ രുക്ഖമൂലികോ അബ്ഭോകാസികോ വാ അനഗാരിയുപേതോ നാമ ഹോതി, സേനാസനേ പന വസന്തോ കഥന്തി ആഹ “സത്തഭൂമികേ”തിആദി. ചതുപച്ചയസന്തോസോതി ഭാവനാഭിയോഗസിദ്ധോ ചതുസു പച്ചയേസു സന്തോസോ. തേന ചിത്തവൃപസമേന തുട്ഠി ലദ്ധാതി ദസ്സേതി. ചിത്തവൃപസമഭാവനായാതി ചിത്തകിലേസാനം വൃപസമകരഭാവനായ, മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം നിബ്ബിസേവനഭാവകരണേന സവിസേസം ചിത്തസ്സ വൃപസമകരഭാവനായ രതോ മനോതി യോജനാ.

ഏതമ ച ഇന്ദ്രിയൂപസമേന ചിത്തസമാധാനം പരിപുണ്ണം ഹോതി ഇന്ദ്രിയഭാവനായ ചിത്തസമാധാനസ്സ അകാരകാനം ദൂരീകരണതോ. അധിചിത്തസമാധാനേന ചതുപച്ചയസന്തോസോ സവിസേസം പരിസുദ്ധോ പരിപുണ്ണോ ച ഹോതി പച്ചയാനം അലാഭലാഭേസു പരിച്ചാഗസഭാവതോ. വൃത്തനയേന പന സന്തുട്ഠസ്സ യഥാസമാദിനം സീലം വിസുജ്ജ്വതി പാരിപൂരിഞ്ച ഉപഗച്ഛതി, തമാഭൂതോ ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനേ യുത്തോ മഗ്ഗപടിപാടിയാ സബ്ബസോ കിലേസേ സമുച്ഛിന്ദന്തോ നിബ്ബാനദിട്ഠോ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “യേ രത്തിന്ദിവ”ന്തിആദിനാ. കിം ന ഗച്ഛിസ്സന്തി? ഗമിസ്സന്തേവാതി അരിയമഗ്ഗഭാവനം പഹായ സമ്മാപടിപത്തിയാ ദുക്കരഭാവം സന്ധായ സാസകം വദതി. തേനാഹ “അയം പന ദുഗ്ഗമോ ഭഗവാ വിസമോ മഗ്ഗോ”തി.

തത്ഥ കേചി “അയം പനാതി ദേവപുത്തോ. സോ ഹി ഭഗവതോ ‘അരിയാ ഗച്ഛന്തി’തി വചനം സുത്വാ ‘ദുഗ്ഗമോ ഭഗവാ’തിആദിമാഹാ”തി വദന്തി, തം ന യുജ്ജതി. യസ്മാ “സച്ചമേത”ന്തി ഏവമാദിപി തസ്സേവ വേവചനം കത്വാ ദസ്സിതം, തസ്മാ “യേന മഗ്ഗേന അരിയാ ഗച്ഛന്തി”തി തുമ്ഹേഹി വൃത്തം,

അയം പന “ദുഗ്ഗമോ ഭഗവാ വിസമോ മഗ്ഗോ”തി ആഹ ദേവപുത്തോ. അരിയമഗ്ഗോ കാമം കദാചി അതിദുക്ഖാ പടിപദാതിപി വുച്ചതി, തഞ്ച ഖോ പുബ്ബഭാഗപടിപദാവസേന, അയം പന അതീവ സുഗമോ സബ്ബകിലേസദുഗ്ഗവിവജ്ജനതോ കായദുച്ചരിതാദിവിസമസ്സ രാഗാദിവിസമസ്സ ച ദുരീകരണതോ ന വിസമോ. തേനാഹ “പുബ്ബഭാഗപടിപദായാ”തിആദി. അസ്സാതി അരിയമഗ്ഗസ്സ. അരിയമഗ്ഗസ്സ ഹി അധിസിലസിക്ഖാദീനം പരിബുന്ധിതബ്ബഭാഗേന ബഹു പരിസ്സയാ ഹോന്തിതി. ഏവം വുത്തോതി “ദുഗ്ഗമോ വിസമോ”തി ച ഏവം വുത്തോ.

അവംസിരാതി അനുട്ഠഹന്നേന അയോഭൂതഉത്തമങ്ഗാ. കൂസലങ്ഗേസു ഹി സമ്മാദിട്ഠി ഉത്തമങ്ഗാ സബ്ബസേട്ഠത്താ , തഞ്ച അനരിയാ പതന്തി ന ഉട്ഠഹന്തി മിച്ചാപടിപജ്ജനതോ. തേനാഹ “ഞാണസിരേനാ”തിആദി. അനരിയമഗ്ഗേതി മിച്ചാമഗ്ഗേ. തേനാഹ “വിസമേ മഗ്ഗേ”തി. തം മഗ്ഗനതോ അനരിയാ അരിയാനം മഗ്ഗതോ അപാപുണന്നേന പരിച്ചത്താ ഹുത്വാ അപായേ സകലവട്ടദുക്ഖേ ച പതന്തി. സ്വേവാതി സ്വായം അനരിയേഹി കദാചിപി ഗന്തും അസക്കുണേയ്യോ മഗ്ഗോ അരിയാനം വിസുദ്ധസത്താനം സബ്ബസോ സമധിഗമേന സമോ ഹോതി. കായവിസമാദീഹി സമന്നാഗതത്താ വിസമേ സത്തകായേ തേസം സബ്ബസോവ പഹാന്നേന സബ്ബത്ഥ സമായേവ.

കാമദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. പഞ്ചാലചണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

പുവ. സമ്ബാധേതി സമ്പിളിതതണ്ഹാകിലേസാദിനാ സഉപ്പിളതായ പരമസമ്ബാധേ. അതിവിയ സങ്കാരട്ഠാനഭൂതോ ഹി നീവരണസമ്ബാധോ അധിപ്പേതോ. സോ ഹി ദുഗ്ഗഹനോ തസ്ഥിം അസതി കാമഗുണസമ്ബാധോ അനവസരോ ഏവ സേയ്യമാപി മഹാകസ്സപാദീനം. ഓകാസന്തിത്ഥാനസ്സേതം നാമം നീവരണസമ്ബാധാഭാവതോ. അസമ്ബാധഭാവേന ഹി ത്യാനം ഇയ “ഓകാസോ”തി വുത്തം, തഞ്ച ഖോ അച്ചന്താസമ്ബാധട്ഠാനതായ വിപസ്സനാപാദകതായ . തഥാ ഹി പാളിയം “അവിന്ദീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അവിന്ദീതി വിന്ദി പടിലഭി. ഭൂരിമേധസോതി മഹാപഞ്ഞോ, സപഞ്ഞോതി അത്ഥോ. അബുജ്ജ്ഞീതി ബുജ്ജ്ഞി പടിവിജ്ജ്ഞി. പടിലീനോ ഹുത്വാ സേട്ഠോ, പടിലീനാനം വാ സേട്ഠോതി പടിലീനസേട്ഠോ. മാനുസ്സയവസേന ഉന്നതഭാവതോ പടിലീനോ നാമ പഹീനമാനോ. പടിലഭിംസുതി കാമഗുണസമ്ബാധേപി “ഇമേ കാമഗുണാ മാദിസാനം കിം കരിസ്സന്തീ”തി? തേ അഭിഭൂയ നിബ്ബാനപ്പത്തിയാ സമ്മാസതിം പടിലഭിംസു. തേന സമ്പയുത്തേന ലോകുത്തരസമാധിനാപി സുട്ഠു സമാഹിതാ.

അയം കിര ദേവപുത്തോ ഇതോ പൂരിമവാരേ അത്തഭാവേ പഠമജ്ജ്ഞാനലാഭീ ഹുത്വാ തതോ ചവിത്വാ ബ്രഹ്മകായികാസു നിബ്ബത്തിത്വാ തത്ഥ ത്യാനസുഖം അനുഭവിത്വാ തതോ ചുതോ ഇദാനി കാമഭവേ നിബ്ബത്തോ, തസ്ഥാ തം ത്യാനം സമ്ഭാവേന്തോ “താദിസസ്സ നാമ ത്യാനസുഖസ്സ ലാഭീ ഭഗവാ”തി തേന ഗുണേന ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവന്തോ “സമ്ബാധേ വതാ”തി ഗാഥം അഭാസി. അമസ്സ ഭഗവാ യഥാ നാമ അട്ഠസട്ഠിയോജനസതസഹസ്സുബ്ബേധസിനേരുപബ്ബതരാജം ഉപാദായ സാസപോ ന കിഞ്ചി ഹോതി, ഏവം അനന്താപരിമേയുബുദ്ധഗുണേ ഉപാദായ

രൂപാവചരപഠമജ്ഞായാനം ന കിഞ്ചി ഹോതീതി ദസ്തേനോ “യേ സതി”ന്തിആദിനാ അനുത്തരഗുണാധിഗമം പവേദേസി. തത്ഥ സതിന്തി വിപസ്സനാസതിയാ സദ്ധിം അരിയമഗ്ഗസതിം. സുസമാഹിതാതി ലോകിയസമാധിനാ ചേവ ലോകുത്തരസമാധിനാ ച സുട്ഠു സമാഹിതാ. തേ ഹി അച്ചന്തം സുസമാഹിതാ, ന ത്യാനമത്തലാഭിനോ അകുപ്പധമ്മത്താ. കേചി “കമ്മന്തേ സുസമാഹിതാ”തി പാഠം വത്ഥാ “മഗ്ഗസമാഹിതാ”തി അത്ഥം വദന്തി.

പഞ്ചാലചണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. തായനസുത്തവണ്ണനാ

വൃന്. അതീതജാതിയം സയംകാരവസേന തായ ദിട്ഠിയാ ഉപ്പാദിതത്താ പുണ്ണേതിത്ഥകരോ. തേനാഹ “ദിട്ഠി ഉപ്പാദേത്ഥാ”തി. അപരേ ആഹു “അയം മേ സത്ഥാതി ഗഹണവസേന തിത്ഥകരോ അസ്സ അത്ഥീതി പുണ്ണേതിത്ഥകരോ, അതീതത്തഭാവേ തിത്ഥകരസാവകോ”തി. തേ “ദിട്ഠിം ഉപ്പാദേത്ഥാതി തസ്സ സത്ഥുനോ ദിട്ഠിം ആദായ ഗഹേത്ഥാതി അത്ഥോ”തി വദന്തി. തിത്ഥം നാമ ദ്വാസട്ഠിദിട്ഠിയോ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ മിച്ച്ഛാവാദസ്സ അഭാവത്ഥോ. തിത്ഥേ നിയുത്താതി തിത്ഥികാ, തേ ഏവ തിത്ഥിയാതി വുത്താ ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്ഥാ. തസ്സാതി യഥാവുത്തസ്സ കല്യാണകമ്മസ്സ. നിസ്സന്ദേനാതി ഫലഭാവേന. വീരിയപ്പടിസംയുത്താതി വീരിയഭിപനാതി അത്ഥോ.

അനിയമിതആണത്തിതി അനിയമവിധാനം അനിയമവസേന വിധിവചനം. തണ്ഹാസോതന്തി തണ്ഹാപ്പബ്ബന്ധനം. നീഹരാതി സമേഹി പജഹ. ഏകത്തന്തി ഏകഗ്ഗം. തേനാഹ “ത്യാന”ന്തി. ഉപപജ്ജതീതി ന ഉപ്പജ്ജതി ന പാപുണാതീതി ആഹ “ന പടിലഭതീ”തി. ന ഓസക്കേയ്യാതി ന സങ്കോചം ആപജ്ജേയ്യ. ഘരാവാസത്ഥോ പരിബ്ബജനം പരിത്ഥോ അപഗമോതി പരിബ്ബജോ. പബ്ബജിതവതസമാദാനസ്സ അദള്ഹതായ ച തത്ഥ ച അസക്കച്ചകിരിയായ സിമിലഗഹിതാ. അതിരേകന്തി പബ്ബജായ പുരിമകാലത്ഥോപി അധികം. ഉപരീതി ഉപരൂപരി. ദുക്കടം അകതമേവ സേയ്യാതി ദുച്ചരിതം നാമ സബ്ബേന സബ്ബം അകതമേവ ഹിതാവഹം.

യം കിഞ്ചിതി യം കിഞ്ചി കമ്മം. സിമിലം കതന്തി അസക്കച്ചകാരിതായ സിമിലം കത്ഥാ പവത്തിതം. ഏവരൂപമേവാതി ഏവരൂപം പരാമട്ഠസാമന്തേസദിസമേവ പച്ഛാനുതാപചരിയാദിപടിഭാഗത്ഥോ. സംകിലിട്ഠമേവ തണ്ഹാസംകിലേസഉപക്കിലിട്ഠത്താ. ആസങ്കിതപരിസങ്കിതന്തിആദിത്ഥോ സമന്തത്ഥോപി പരേഹി സങ്കിതം. ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദി ആദിബ്രഹ്മചരിയം, തത്ഥ നിയുത്താതി ആദിബ്രഹ്മചരിയികാ, മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദിഭൂതാ”തി. പുബ്ബപധാനഭൂതാതി പഠമാരമ്ഭഭൂതാ.

തായനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ന്. ചന്ദിമസുത്തവണ്ണനാ

൯൦. വിമാനേ ഗഹിതേ തംനിവാസീപി ഗഹിതോ ഹോതീതി വൃത്തം “ചന്ദ്രവിമാനവാസീ ദേവപുത്തോ”തി. സബ്ധീതി സബ്ധസ്ഥാ ദുഗ്ദ്ധ്യാനാ വിപ്പമുത്തോസി ഭഗവാ ത്വം, തസ്ഥാ മയ്ഹന്വി ഇതോ സമ്ബാധ്യാനതോ വിപ്പമോക്ഖം കരോഹീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്സ മേ സരണം ഭവാ”തി. ലോകാനുകമ്പകാതി സബ്ധസ്സ ലോകസ്സ അനുഗൃഹാ, തസ്ഥാ തുയ്ഹന്വി ഏതസ്സപി ചന്ദസ്സ. താദിസാ ഏവാതി സമാനാ ഏവ. പമുഞ്ചസീതി പമുഞ്ചിത്ഥ. തേനാഹ “അതീതത്ഥേ വത്തമാനവചന”ന്തി.

ചന്ദിമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സൂരിയസുത്തവണ്ണനാ

൯൧. അന്ധഭാവകരണേതി ലോകസ്സ അന്ധകരണേതിപി അപരേ. തേനാഹ “തമസീ”തി. വിരോചതീതി വിജ്ജേജാതതി. കാമം ദേവപുത്തവസേന പഠമം ദേവതാ ഉദ്ധാ, രാഹുനോ പന പയോഗോ തസ്സ വിമാനേതി ആഹ “മണ്ഡലീതി മണ്ഡലസന്ധ്യാനോ”തി. വദതി തദാ മുഖേന ഗഹിതത്താ. മുഖേന ഗഹണഞ്ചേത്ഥ “ഗിലീ”തി അധിപ്പേതം, ന ച അജ്ജേയാഹരണന്തി ആഹ “ഗിലീതി വദതീ”തി. ഇദാനി തസ്സ മുഖേന ഗഹണസമത്ഥതം ദസ്സേതും “രാഹുസ്സ ഹീ”തിആദി വൃത്തം. സോതിആദി തസ്സ ചന്ദിമസൂരിയാനം ഗഹണകാരണദസ്സനം. അധിവത്ഥാ ദേവതാതി ചന്ദിമസൂരിയാനം പരിചാരകദേവതാ. വേഗന്തി ജവം. സോ ഹി കേനചി അഭിമുഖം അതിദുന്നിവാരോ കമ്മനിയാമസിദ്ധോ. മത്ഥകന്തി കണ്ഠസ്സ ഉപരിമദേസം. കേചി “സീസമത്ഥകമേവാ”തി വദന്തി. നിക്ഖമേയ്യ വേഗസ്സ തിക്ഖസീഘമാമഭാവതോ. ആകഡ്ഢിതാതി അത്തനോ ഗമനദിസാഭിമുഖം ആകഡ്ഢിതാ. നന്തി രാഹും. ഉദ്ധം ഉല്ലങ്ഘേതുകാമന്വി ഓനമേയ്യ. പദദ്വയേനപി സോ മഹാസരീരോ മഹാബലോ, ചന്ദിമസൂരിയാനം പന ഗമനവേഗോ തേന സബ്ധമാപി ദുന്നിവാരിയോവാതി ദസ്സേതി. വിമാനേനാതി ചന്ദഗൃഹേ ചന്ദവിമാനേന, സൂരിയഗൃഹേ സൂരിയവിമാനേന ഉഭിന്നന്വി വിമാനേന സഹേവ. അമാവാസിയാത്ഹി ദേ വീമാനാനി യോജനമത്തന്തരിതാനി ഹുത്വാ സഹേവ പവത്തന്തി. യദി ദേപി ദേവപുത്താ സോതാപത്തിഫലം പത്താ, അഥ കസ്ഥാ സൂരിയസുത്തേ ഏവ “പജം മമ”ന്തി വൃത്തം, ന ചന്ദസുത്തേതി? “സോ ച കിര ന ചിരസ്സേവ തതോ ചവിത്വാ അത്തന്തമ നിബ്ബത്തോ, അത്താ ഏവ ച ദേവതാ തത്ഥ വസി, യസ്ഥിം ചന്ദഗൃഹേ ഭഗവാ തം ഗാഥം അഭാസി, ന തഥാ സൂരിയോ, അപരഭാഗേ പന തത്ഥപി കാലേന കാലം രാഹുഗൃഹോ ഹോതീ”തി വദന്തി.

സൂരിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അനാഥപിണ്ഡികവഗ്ഗോ

൧. ചന്ദിമസുത്തവണ്ണനാ

൯൨. പബ്ബതത്ഥാ സന്ദമാനോ തഥാരൂപോ നദീനിവത്തനപദേസോപി സമ്ബാധ്യാനതായ കച്ഛോ വിയാതി ആഹ “പബ്ബതകച്ഛേപീ”തി.

പടിപക്വദൂരിഭാവേന സേട്ഠ്ഠേന ച ഏകോ ഉദേതീതി ഏകോദി, ഏകഗുതാ. തസ്മിം യോഗതോ ഏകഗുചിത്താ ഇധ ഏകോദീ. പടിപക്വതോ അത്താനം നിപയന്തി വിസോധേന്തീതി നിപകാ, പത്തവന്തോ. തേനാഹ “ഏകഗുചിത്താ ചേവാ”തിആദി. കായാദിഭേദം ആരമ്മണം സാതിസയാ യ സതിയാ സരന്തീതി സതാ. തേനാഹ “സതിമന്തോ”തി. സോത്ഥിംഗമിസ്സന്തീതി യമാവുത്തപദേസേ മഗാ സോത്ഥിമനുപദുവേന വത്തിസ്സന്തി, ഏവം ത്യാനലാഭിനോ സോത്ഥിം കിലേസേഹി അനുപദുതാ വത്തിസ്സന്തി. അയം കിര ദേവപുത്തോ ബ്രഹ്മലോകേ നിബ്ബാനസഞ്ചി, തസ്മാ ഏവമാഹ. ഭഗവാ “അയം ദേവപുത്തോ അനിബ്ബാനഗാമീ സമാനോ നിബ്ബാനഗാമിസഞ്ചി, ഹന്ദസ്സ നിബ്ബാനഗാമിനോ ദസ്സേമീ”തി ദുതിയം ഗാഥമാഹ. ചതുന്നം ഓഘാനം, സംസാരമഹോഘസ്സേവ വാ പരതീരഭാവതോ പരതീരന്തി നിബ്ബാനം. അമ്ബുനി ജാതോ അമ്ബുജോ, മച്ഛോ. സുത്തജാലം ഛരിന്ദിത്വാ മച്ഛാ വിയ കിലേസജാലം ഭിന്ദിത്വാ ഗമിസ്സന്തീതി.

ചന്ദിമസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. വേണ്യസുത്തവണ്ണനാ

൯൩. പയിരുപാസിയാതി പയിരുപാസഹേതു. സിക്ഖന്തീതി തിസ്സോപി സിക്ഖാ സിക്ഖന്തി. സിട്ഠിപദേതി കിലേസാനം സാസനതോ വട്ടദുക്ഖപരിത്താസനതോ ച സിട്ഠിസഞ്ചിതേ യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജിതബ്ബതോ പദേ, സദ്ധമ്മേതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അനുസിട്ഠിപദേ”തി. തത്ഥ അനുസിട്ഠിതി സദ്ധമ്മോ. കാലേതി യുത്തപത്തകാലേ. അപ്പമാദോനാമ സമമവിപസ്സനാഭാവനാ.

വേണ്യസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ദീഘലട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ

൯൪. തഥേവ പഞ്ഞായിതി ദീഘലട്ഠിത്വേവ പഞ്ഞായി, തമാസമഞ്ഞാ ഏവ അഹോസി.

ദീഘലട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. നന്ദനസുത്തവണ്ണനാ

൯൫. നത്ഥി ഏതസ്സ ആവട്ടം ആവരണന്തി അനാവടം. രുക്ഖോ വാ പബ്ബതോ വാതി സത്താനം പകതിചക്ഖുസ്സ ആവരണഭൂതോ രുക്ഖോ വിയ പബ്ബതോ വിയ ച അഭിഭവിതും സമത്ഥോ തേയ്യാവരണോ നത്ഥി. കമംവിധന്തി കമംസണ്ഠിതം, കമംപകാരം വാ. ദുക്ഖന്തി വട്ടദുക്ഖം.

നന്ദനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ചന്ദനസുത്തവണ്ണനാ

൯൬. ഹേട്ഠാതി കാമഭവേ. തത്ഥ ഹി പരിബ്ഭമന്തസ്സ പതിട്ഠാ ദുല്ലഭാ യേഭുയ്യേന തത്ഥ സത്താ നിമുഗ്ഗാ ഏവ ഹോന്തി, തസ്മാ ഹേട്ഠാ അപ്പതിട്ഠോ സംസാരോ. ഉപരീതി മഹഗ്ഗതഭവേ. തത്ഥ ഹി നിബ്ബത്തസ്സ നിബ്ബാനം

ആരുഹിതും ആലമ്ബനാ ദുല്ലഭാ, ത്യാനാഭിരതിയാ തത്ത്വേവ നികന്തി തേസം ബലവതീ ഹോതി, തസ്മാ ഉപരി അനാലമ്ബനോ സംസാരോ. പേസിതത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസിതചിത്തോ. തയോ കമ്മാഭിസങ്ഖാരാതി പുത്താഭിസങ്ഖാരാദയോ തയോ അഭിസങ്ഖാരാ. തേന “നന്ദീപുണ്ണകോ കമ്മഭവോ”തി വത്വാ “നന്ദിം ജനേത്വാ”തി വുത്തോ. കാമസത്താസീസേന കാമച്ഛന്ധസ്സ ഗഹണം, കാമച്ഛന്ധപമുഖാനി ച ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി ഗഹിതാനിതി ആഹ “കാമസത്താഗഹണേന പഞ്ചോരമ്ഭാഗിയസംയോജനാനീ”തി. രൂപഭവോ രൂപം ഭവപദലോപേന. രൂപഭവഗൃഹണേന ചേത്ഥ സേസഭവസ്സപി ഗഹണം. തസ്സ സംയോജനഗൃഹണേന പഞ്ച ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി ഗഹിതാനി. മഹോഘോതി സംസാരമഹോഘോ. തേസന്തി കാമഭവാദീനം ഗഹണേന ഭവഭാവേന തദേകലക്ഖണതായ. അരൂപഭവോ ഗഹിതോ ലക്ഖണഹാരനയേന. സേസം സുവിഞ്ഠേയുമേവ.

ചന്ദനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. വാസുദത്തസുത്തവണ്ണനാ

൯൭. ഛരട്ഠം ഹേട്ഠാ ദേവതാസംയുത്തവണ്ണനായം വുത്തമമേവ.

വാസുദത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. സുബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ

൯൮. സുബ്രഹ്മാതി തസ്സ ദേവപുത്തസ്സ നാമം. തസ്സ സത്ഥു സന്തികൂപസങ്കമനസ്സ കാരണം ദസ്സേന്തോ “സോ കിരാ”തിആദിമാഹ. തദേവ സോകം തസ്സ ദേവപുത്തസ്സ അട്ഠുപ്പത്തി. അച്ഛരാസങ്ഖപരിവുത്തോതി സഹസ്സമത്തേന അച്ഛരാസങ്ഖേന പരിവുത്തോ. നന്ദനകീളികന്തി നന്ദനവനകീളികം. ഹത്ഥം ആഗച്ഛതീതി ഹത്ഥഗയ്ഹുപഗോ ഹോതി. ഗന്ധേന്തിതി ഏത്ഥ മാലാവേറന്ധി വിസ്സാപസുതതായാതി ദട്ഠഞ്ചം. അത്തമാ പുപ്ഫാനിയേവ തായ തായ ചിത്തസ്സ വസേന മാലാഭാവേന ഹത്ഥം ഉപഗച്ഛന്തിതി. ഉപച്ഛേദകകമ്മവസേനാതി തസ്ഥിം ദേവലോകേ ആയുസേസേ സതി ഏവ തസ്സ പന ഉപഘാതകസ്സ ലഭോകാസസ്സ പാപകമ്മസ്സ വസേന. “പഹാരോ”തി ദിവസസ്സ തതിയോ ഭാഗോ വുച്ചതി, തസ്മാ ഏകപ്പഹാരേണേവാതി ഏകവേലായമേവാതി അത്ഥോ.

പിയവത്ഥുകസോകേനാതി പിയവത്ഥുനിമിത്തകേന സോകേന. രൂപമാനോതി പിളിയമാനോ. സത്തമേദിവസേതി മനുസ്സഗണനായ സത്തമേ ദിവസേ. തത്ത്വേവാതി തസ്ഥിയേവ നിരയേ നിബ്ബത്തിതഞ്ചം ഇമിനാ താഹി ച സഹേവ പുണ്ണേ തസ്സ പാപകമ്മസ്സ കത്താ. രൂപീതി ചിത്തസന്താസം ആപജ്ജി. നിദ്ധമിതുന്തി നീഹരിതും അപനേതും. സത്ഥു സന്തികം ഗന്ത്വാതി താഹി പഞ്ചസതാഹി അച്ഛരാഹി സദ്ധിം ഭഗവതോ സന്തികം ഗന്ത്വാ.

ഇദന്തി അത്തനോ ചിത്തം ദസ്സേതി ആസന്നപച്ചക്ഖഭാവതോ. നിച്ചന്തി സദാ. സ്വായം നിച്ചത്ഥോ അധിപ്പായവസേന ഗഹേതഞ്ചോതി തത്ഥ പഹാതഞ്ചം ഗഹേതഞ്ച ദസ്സേന്തോ “ദേവലോകേ”തിആദിമാഹ. ന ഗഹേതഞ്ചോ ഹേതുപവത്തിതോ പുണ്ണേ തസ്സ ഉത്രാസസ്സ അഭാവതോ. തേസുതി ദുക്ഖേസു.

താനി ഹി ഹേതുപച്ചയേഹി കത്തഞ്ചതോ ഗാമായം “കിച്ഛേസു”തി വുത്താനി. കിച്ഛേസുതി വാ കിച്ഛനിമിത്തം. യാസഞ്ചി പയോഗവിപത്തിനം വസേനസ്സ താനി ദുക്ഖാനി ഉപ്പജേജയ്യും, തന്നിമിത്തത്തി അത്ഥോ. താ ഹി അസ്സ പയോഗവിപത്തിയോ ഗതിവിപത്തിയോ സത്ഥു സന്തികം ഉപഗമനേന ഹായേയ്യും. നിബ്ബത്താനം ദിട്ഠാനീതി നിബ്ബത്താനം വസേന ദിട്ഠാനി ദുക്ഖാനി. തേസു ച ദുക്ഖേസു. സബ്ബത്ഥ നിമിത്തത്ഥേ ഭുജ്ജം. ഡയ്ഹമാനോ വിയ ചിത്തസന്താപേന.

ചത്താരിപി സച്ചാനി ബുജ്ജത്ഥതി പടിവിജ്ജത്ഥതീതി ബോധി, സതിആദിധമ്മസാമഗ്ഗീ, തസ്മാ ബോജ്ജത്ഥാ ബോധിതോ. സാ പന ബോധി ഭാവനാകാരേണേവ പവത്തതി, അഞ്ഞത്രസദുയോഗേന ച “ബോജ്ജത്ഥാ”തി നിസ്സക്കവചനത്തി തദത്ഥം ദസ്സേന്തോ മുഞ്ചിത്ഥാപദം അപേക്ഖിത്ഥാ “ബോജ്ജത്ഥഞ്ജഗഭാവന”ത്തി ആഹ. തപോഗുണത്തി ധുതയമ്മമാഹ. സോ ഹി തണ്ഹാലോലുപ്പസ്സ തപനതോ തപോ, സയം ഗുണസഭാവത്താ ഗുണസന്നിസ്സയതോ ച ഗുണത്തി. തേനാഹ “ധുതഞ്ജഗസഞ്ചാതം തപോഗുണ”ത്തി. സബ്ബേ സഞ്ചാരഗതാ നിസ്സജ്ജിയത്തി ഏത്ഥാതി സബ്ബനിസ്സഗ്ഗോ, അസഞ്ചതയാതുതി ആഹ “സബ്ബനിസ്സഗ്ഗാതി നിബ്ബാനതോ”തി.

ഇന്ദ്രിയസംവരോവ പഠമം വേദിതബ്ബോ പടിപത്തിക്കമവസേന തസ്സേവ പഠമത്താ. തം പന പടിപത്തിക്കമം ദസ്സേതും “ഇന്ദ്രിയസംവരേ ഹീ”തിആദിമാഹ. നിപ്പരിയായതോ മഗ്ഗപരിയാപന്നാ ഏവ ബോജ്ജത്ഥഞ്ജഗാതി ആഹ “സഹവിപസ്സനായ ബോജ്ജത്ഥഞ്ജഗേ”തി. തസ്സാതി തമാഭാവേന തസ്സ യോഗിനോ. യസ്മാ ദേവപുത്തസ്സ സത്ഥാ തം ഗാഥം വത്ഥാ ഉപരി ച സച്ചാനി പകാസേസി, തസ്മാ വുത്തം “ഭഗവാ ചതുസച്ചവസേന ദേസനം വിനിവത്തേസീ”തി. ദേവപുത്തോ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹീതി കാമം തസ്സേവ വിസേസാധിഗമോ ഇയാഗതോ, പഞ്ചസതമത്താഹി പന അച്ഛരാഹി സദ്ധിം സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹീതി വേദിതബ്ബം. തേനാഹ മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനായം (ഭീ. നി. അട്ഠ. ൨.൩൭൩; മ. നി. അട്ഠ. ൧.൧൦൬) “സോ ദേസനാപരിയോസാനേ പഞ്ചഹി അച്ഛരാസതേഹി സദ്ധിം സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠായ തം സമ്പത്തിം മാവരം കത്ഥാ ദേവലോകമേവ അഗമാസീ”തി.

സുബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. കകുധസുത്തവണ്ണനാ

൯൯. “നന്ദാമീ”തി വുത്തേ നന്ദി നാമ പബ്ബജിതസ്സ മലന്തി ചോദേതുകാമോ ദേവപുത്തോ “നന്ദസീ”തി പുച്ഛി. അമസ്സ ഭഗവാ തം പടിക്ഖിപന്തോ “കിം ലദ്ധാ”തി? ആഹ. തേന “തയാ മമ അധിപ്പേതനന്ദിയാ ഇധ പച്ചയോ ഏവ നത്ഥി, കുതോ സാ നന്ദീ”തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “തുട്ഠിനാമാ”തിആദി. അമ ദേവപുത്തോ നന്ദിയാ അസതി സോകേന ഭവിതബ്ബം, സോകോ ച പബ്ബജിതസ്സ മലന്തി ചോദേന്തോ ആഹ “തേന ഹി, സമണ, സോചസീ”തി. ഭഗവാ തന്വി പടിക്ഖിപന്തോ “കിം ജീയിത്ഥാ”തിആദിമാഹ. കിം മം ജിനാതീതി അത്ഥോ?

യദി തേ നന്ദിസോകാ ന സന്തി ഹാസവത്ഥുനോ ലാഭസ്സ ജാനിയാ ച അഭാവതോ, ഏകവിഹാരിനോ പന അരതിയാ ഭവിതബ്ബത്തി ആഹ - “കച്ചി തം

ഏകമാസീനം, അരതീ നാഭികീരതീ"തി. തസ്മിന്വി ഭഗവതാ പട്രിക്വിതേ അമ
നേസമ്പി നന്ദിസോകാരതീനം അഭാവേ കാരണം പുച്ഛന്തോ "കഥം ത്വ"ന്തി
ഗാഥമാഹ? അമസ്സ ഭഗവാ തം കാരണം പവേദേന്തോ "അഘജാതസ്സാ"തി
ഗാഥമാഹ. തത്ത്വ അഘജാതസ്സാതി അഘേ ജാതസ്സ. തേനാഹ "വട്ടദുക്ഖേ
ഠിതസ്സാ"തി. ജാതതണ്ഹസ്സ അപ്പഹീനതണ്ഹസ്സ വട്ടദുക്ഖം ആഗതമേവ
കാരണസ്സ അപ്പഹീനത്താ. തസ്സേവ ഹി കാരണസ്സ അപ്പഹീനതം ദസ്സേന്തോ
"ദുക്ഖീ സുഖം പത്ഥയതീതി ഹി വുത്ത"ന്തി ആഹ. ദുക്ഖപ്പവത്തിയാ സാപി
തണ്ഹാപ്പവത്തി തേന ദസ്സിതാ. ഇതീതിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം നിഗമനവസേന
ദസ്സേതി.

കകുധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ഉത്തരസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൦. നവമന്തി ഉത്തരസുത്തം ഹേട്ഠാ ദേവതാസംയുത്തവണ്ണനായം
വുത്തത്ഥമേവ.

ഉത്തരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. അനാമപിണ്ഡികസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൧. ദസമേ കാമം ദേവതാസംയുത്തേപി "ഇദം ഹി തം
ജേതവന്"ന്തിആദിനാ ഇമാ ഏവ ഗാഥാ ആഗതാ. തത്ത്വ "അഞ്ഞതരാ ദേവതാ"തി
നിദാനം ആരോപിതം. ഹേട്ഠാ ആഗതനയത്താ ഏവ ഹി പോത്ഥകേസു ന
ലിഖിതം, ഇധ പന ദേവപുത്തസംയുത്തേ "അനാമപിണ്ഡികോ ദേവപുത്തോ"തി
നിദാനേ നിഗമേ ച ആഗതം, തത്ത്വ ദേവപുത്തേന സത്ത്വ
വുത്തപ്പകാരഗുണപവേദനവസേന വുത്തം. സത്ത്വാ പന ഭിക്ഖൂനം തമത്ഥം
പവേദേന്തോ "അഞ്ഞതരോ ദേവപുത്തോ"തി ആഹ. തഥാ പവേദനേ പന
കാരണം ദസ്സേന്തോ "ആനന്ദത്ഥേരസ്സാ"തിആദിമാഹ. അനുമാനബുദ്ധിയാതി
അനുമാനത്താണസ്സ. ആനുഭാവപ്പകാസനത്ഥന്തി ബലദീപനത്ഥം.

അനാമപിണ്ഡികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. നാനാതിത്ഥിയവഗ്ഗോ

൧. സിവസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൨. തതീയവഗ്ഗസ്സ പഠമന്തി തതീയവഗ്ഗേ പഠമസുത്തം. വുത്തത്ഥമേവ
ഹേട്ഠാ സതുല്ല്പപകായികവഗ്ഗേ പഠമസുത്തേ.

സിവസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഖേമസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൩. പഠമംയേവാതി ജരാമരണാദിഭാവതോ പശേവ. ബലവചിന്തനം ചിന്തേതീതി യഥാ സാക്ഷികോ അജാനിത്യാ വിസമേ മഗ്ഗേ സകടം പാജേനോ അക്ഖേ ഛരിണേ പതികാതും അവിസഹനോ ദുക്ഖീ ദുമ്മനോ ബലവചിന്തനം ചിന്തേതി, മഹന്തം ചിത്തസന്താപം പാപുണാതി, ഏവം അധമ്മവാദീ മച്ചുമുഖം പത്തോ ബലവചിത്തസന്താപം പാപുണാതി, തസ്മാ ധമ്മചരിയായ നപ്പമജ്ജിതബുന്തി.

ഖേമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സേരീസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൪. യം ദാനം ദേമീതി യം ദേയ്യധമ്മം പരസ്സ ദേമി. തസ്സ പതി ഹുത്വാതി തബ്ബിസയം ലോഭം സുട്ഠു അഭിഭവന്തോ തസ്സ അധിപതി ഹുത്വാ ദേമി തേന അനാകഡ്ഢനീയത്താ. “ന ദാസോ ന സഹായോ”തി വത്യാ തദുഭയം അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ദസ്സേതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദാസോ ഹുത്വാ ദേതി തണ്ഹായ ദാസബ്ബസ്സ ഉപഗതത്താ. സഹായോ ഹുത്വാ ദേതി തസ്സ പിയഭാവവിസ്സജ്ജനതോ. സാമീ ഹുത്വാ ദേതി തണ്ഹാദാസബ്ബതോ അത്താനം മോചേത്യാ അഭിഭൂയ പവത്തനതോ. സാമിപരിഭോഗസദിസാ ഹേതസ്സായം പവത്തതീതി.

അഥ വാ യോ ദാനസീലതായ ദായകോ പുഗ്ഗലോ, സോ ദാനേ പവത്തിഭേദേന ദാനദാസോ ദാനസഹായോ ദാനപതീതി തിപ്പകാരോ ഹോതീതി ദസ്സേതി. തദസ്സ തിപ്പകാരതം വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദാതബ്ബട്ഠേന ദാനം, അന്നപാനാദി. തത്ഥ യം അത്തനാ പരിഭുഞ്ജതി തണ്ഹാധിപന്നതായ, തസ്സ വസേ വത്തനതോ ദാസോ വിയ ഹോതി. യം പരേസം ദീയതി, തത്ഥപി അന്നപാനസാമഞ്ജേതേന ഇദം വുത്തം “ദാനസഞ്ചാതസ്സ ദേയ്യധമ്മസ്സ ദാസോ ഹുത്വാ ദേതീ”തി. സഹായോ ഹുത്വാ ദേതി അത്തനാ പരിഭുഞ്ജിതബുന്തി പരേസം ദാതബ്ബസ്സ ച സമസമട്ഠപന്നേന. പതി ഹുത്വാ ദേതി സയം ദേയ്യധമ്മസ്സ വസേ അവത്തിത്യാ തസ്സ അത്തനോ വസേ വത്താപനതോ.

അപരോ നയോ - യോ അത്തനാ പണീതം പരിഭുഞ്ജിത്വാ പരേസം നിഹീനം ദേതി, സോ ദാനദാസോ നാമ തന്നിമിത്തനിഹീനഭാവപത്തിതോ. യോ യാദിസം അത്തനാ പരിഭുഞ്ജതി, താദിസമേവ പരേസം ദേതി, സോ ദാനസഹായോ നാമ തന്നിമിത്തനിഹീനാധികഭാവവിസ്സജ്ജനേന സദിസഭാവപത്തിതോ. യോ അത്തനാ നിഹീനം പരിഭുഞ്ജിത്വാ പരേസം പണീതം ദേതി, സോ ദാനപതി നാമ തന്നിമിത്തസേട്ഠഭാവപത്തിതോ. കമ്മസരിക്ഖകോ ഹി വിപാകോ, തസ്മാ ദേവപുത്തോ “ദാനപതീ”തി വദന്തോ “അഹം താദിസോ അഹോസി”ന്തി ദസ്സേതി.

“ചതുസു ദ്വാരേസു ദാനം ദീയിത്ഥാ”തി പാളിയം സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരേത്യാ ദസ്സേതും “തസ്സ കിരാ”തിആദി വുത്തം. ദാനന്തി യിട്ഠം, തബ്ബ ഖോ സബ്ബസാധാരണവസേന കതന്തി ആഹ “സമണ ..പേ.. യാചകാന”ന്തി. പബ്ബജ്ജുപഗതാതി യം കിഞ്ചി പബ്ബജ്ജം ഉപഗതാ. ഭോവാദിനോതി ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണേ വദതി. നാലത്ഥ ബുദ്ധസുത്തത്താ തദാ ലോകസ്സ. ദുഗ്ഗതാതി ദുക്ഖജീവികകപ്പകാ കസിരവുത്തികാ. തേനാഹ “ദലിദമനുസ്സാ”തി.

കസിവാണിജ്യാദിജീവികം അനുട്ഠാതും അസമത്വം ഇയ “കപണാ”തി അധിപ്പേതാതി ആഹ “കാണകുണിആദയോ”തി. പമാവിനോതി അദ്ധികാ. വനിബ്ബകാതി ദായകാനം ഗുണകിത്തനകമ്മഫലകിത്തനവസേന യാചകാ സേയ്യമാപി നഗ്ഗാദയോ. തേനാഹ “ഇട്ഠംദിന”തിആദി. പസതമത്തന്തി വീഹിതണ്ഡുലാദിവസേന വുത്തം. സരാവമത്തന്തി യാഗുഭത്താദിവസേന. യമാ ഗാമലാഭോ ഗാമേ ഉപ്പജ്ജനകോ ആയലാഭോ, ഏവം തത്ത്വ ദ്വാരലാഭോതി ആഹ “തത്ത്വ ഉപ്പജ്ജനകസതസഹസ്സേ”തി. മഹന്തരം ദാനം അദംസു അഞ്ഞസ്സപി ധനസ്സ വിനിയോഗം ഗതത്താ. തം സന്ധായാതി തം മഹന്തരം ദാനം കതം സന്ധായ. രഞ്ഞോ ഹി തത്ത്വ ദാനം ഇത്ഥാഗാരസ്സ ദാനേന മഹതാ അഭിഭൂതം വിയ പടിനിവത്തം ഹോതീതി ആഹ “പടിനിവത്തി”തി. കോചീതി ഭുമ്മത്ത്വേ പച്ചത്തവചനം. തേനാഹ “കത്ഥചി”തി. അനേകവസ്സസഹസ്സായുക്കകാലേ തസ്സ ഉപ്പന്നത്താ അസീതിവസ്സസഹസ്സാനി സോ രാജാ ദാനമദാസീതി.

സേരീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ര. ഘടീകാരസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൫. ചതുത്ഥം ഹേട്ഠാ ദേവതാസംയുത്തവണ്ണനായം വുത്തത്ഥമേവ.

ഘടീകാരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ജന്തുസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൬. യേ വിനയേ അപകതത്തുനോ സംകിലേസികേസു വോദാനിയേസു ധമ്മേസു ന കുസലാ യം കിഞ്ചി ന കാരിനോ വിപ്പടിസാരബഹുലാ. തേസം അനുപ്പന്നഞ്ച ഉദ്ധച്ചം ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നഞ്ച ഭിച്ഛോഭാവം വേപുല്ല്യം ആപജ്ജതീതി ആഹ “അകപ്പിയേ കപ്പിയസത്തിതായ...പേ... ഉദ്ധച്ചപകതികാ”തി. സാരാഭാവേന തുച്ഛത്താ ച നളോ വിയാതി നളോ, മാനോതി ആഹ “ഉന്നളാതി ഉഗ്ഗതനളാ”തി. തേനാഹ “ഉട്ഠിതതുച്ഛമാനാ”തി. മാനോ ഹി സേയ്യസ്സ സേയ്യോതി സദിസോതി ച പവത്തിയാ വിസേസതോ തുച്ഛോ. ചാപല്ലേനാതി ചപലഭാവേന, തണ്ഹാലോലുപ്പേനാതി അത്ഥോ. മുഖഖരാതി മുഖേന ഫരൂസാ, ഫരൂസവാദിനോതി അത്ഥോ. വികിണ്ണവാചാതി വിസദവചനാ, സമ്ഫപ്പലാപതായ അപരിയന്തവചനാ. തേനാഹ “അസംയതവചനാ”തിആദി. ചണ്ഡസോതേ ബദ്ധനാവാസദിസാതി ഏതേന അനവട്ഠിതകിരിയതം ദസ്സേതി. യേന സമന്നാഗതാ സത്താ ഏകസ്ഥിം റാനേ റാതും വാ നിസീദിതും വാ ന സക്കോന്തി, ഇതോ ചിതോ ച വിചരന്തി. അനവട്ഠിതചിത്താതി ഏകസ്ഥിം ആരമ്മണേ ന അവട്ഠിതചിത്താ. വിവടഇന്ദ്രിയാതി അസംവുതചക്ഖാദിഇന്ദ്രിയാ.

ഗുണകമായ സദ്ധിം കമിയമാനോ നിഗ്ഗുണസ്സ അഗുണോ പാകടോ ഹോതി ജാതിമണിസമീപേ റിതസ്സ വിയ കാചമണിനോ ദോസോ. സുഖജീവിനോതി സുഖേ റിതാ. യമാ ദായകാനം സുഭരം ഹോതി, ഏവം സുഖേന അകിച്ഛേന പവത്തജീവികാ. തേനാഹ “പുഞ്ചേ ഭിക്ഖു”തിആദി.

അത്തനോ രൂചിവസേന ഗാമകിച്ചം നേതീതി ഗാമണി, തേ പന ഹീളേനോ വദതി “ഗാമണികാ”തി. വിസ്സജ്ജതാതി സതിവോസ്സഗ്ഗവസേന വിസ്സജ്ജതാ

കിലേസമുച്ഛായാതി മഹിച്ചാസഞ്ചാതായ തണ്ഹാമുച്ഛായ. സീലവന്താനംയേവ ഹി ദുപ്പടിപത്തിം സന്ധായ ദേവപുത്തോ വദതി. വത്തബ്ബയുത്തകേയേവാതി ഓവാദേന മയാ അനുഗൃഹേതബ്ബമേവ. ഛരസ്സിതകാതി പരിച്ചത്താ ആചരിയുപജ്ജായാദിഹി. തതോ ഏവ അനാമാ അപ്പതിട്ഠാ. പേതാതി വിഗതജീവിതാ മതാ. യഥാ പേതാ, തഥേവ ഹോന്തി അത്തഹിതാസമത്ഥതായ വിത്തുതം ജിഗുച്ഛിതബ്ബതായ ച.

ജന്തുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. രോഹിതസ്സസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൭. ഏകോകാസേതി ചക്കവാളസ്സ പരിയന്തസഞ്ചിതേ ഏകസ്ഥിം ഓകാസേ. ഭുമ്മന്തി “യത്ഥാ”തി ഇദം ഭുമ്മവചനം, സാമഞ്ഞതോ വുത്തമ്പി “സോ ലോകസ്സ അന്തോ”തി വചനതോ വിസിട്ഠവിസയമേവ ഹോതി. “ന ജായതി ന മീയതി”തി വത്ഥാ പുന “ന ചവതി ന ഉപപജ്ജതി”തി കസ്ഥാ വുത്തന്തി ആഹ “ഇദം അപരാപരം...പേ... ഗഹിത”ന്തി. പദഗമനേനാതി പദസാ ഗമനേന. സഞ്ചാരലോകസ്സ അന്തം സന്ധായ വദതി ഉപരി സച്ചാനി പകാസേതുക്കാമോ. സഞ്ചാരലോകസ്സ ഹി അന്തോ നിബ്ബാനം.

ദള്ഹം മിരം ധനു ഏതസ്സാതി ദള്ഹധന്വാ. സോ ഏവ ദള്ഹധമ്മോതി വുത്തോ. തേനാഹ “ദള്ഹധന്വ”തി. ഉത്തമപ്പമാണേനാതി സഹസ്സമാമപ്പമാണേന. ധനുസിപ്പസിക്ഖിതതായ ധനുഗൃഹോ, ന ധനുഗൃഹമത്തേനാതി ആഹ “ധനുഗൃഹോതി ധനുആചരിയോ”തി. “ധനുഗൃഹോ”തി വത്ഥാ “സിക്ഖിതോ”തി വുത്തേ ധനുസിക്ഖായ സിക്ഖിതോതി വിത്തായതി, സിക്ഖാ ച ഏത്തകേ കാലേ സമത്ഥസ്സ ഉക്കംസഗതോ ഹോതീതി ആഹ “ദസ ദാദസ വസ്സാനി ധനുസിപ്പം സിക്ഖിതോ”തി. ഉസഭപ്പമാണേപിതി വിസതിയട്ഠിയോ ഉസഭം, തസ്ഥിം ഉസഭപ്പമാണേ പദേസേ. വാലഗ്ഗന്തി വാളകോടിം. കതഹത്ഥോതി പരിചിതഹത്ഥോ. കതസരക്ഖേപോതി വിവടസരക്ഖേപപദേസദസ്സനവസേന സരക്ഖേപകതാവീ. തേനാഹ “ദസ്സിതസിപ്പോ”തി. “കതസിപ്പോ”തി കേചി. അസന്തി ഏതേനാതി അസനം, കണ്ഡോ. താലച്ഛായന്തി താലച്ഛാദിം, സാ പന രതനമത്താ, വിദത്ഥിചതുരങ്ഗുലാ വാ.

പുരത്ഥിമസമുദാതി ഏകസ്ഥിം ചക്കവാളേ പുരത്ഥിമസമുദാ. സമുദുസീസേന പുരത്ഥിമചക്കവാളമുഖവട്ടിം വദതി. പച്ഛിമസമുദോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. നിപ്പപഞ്ചതന്തി അദന്ധകാരിതം. സമ്പത്തേതി താദിസേന ജവേന ഗച്ഛന്തേന സമ്പത്തേ. അനോതത്തേതി ഏത്ഥാപി “സമ്പത്തേ”തി പദം ആനേത്ഥാ സമബന്ധോ, തഥാ “നാഗലതാദന്തകട്ഠം ഖാദിത്ഥാ”തി ഏത്ഥാപി. തദാതി യദാ സോ ലോകന്തഗവേസകോ അഹോസി, തദാ. ദീഘായുക്കകാലോതി അനേകവസ്സസഹസ്സായുക്കകാലോ. ചക്കവാളലോകസ്സാതി സാമഞ്ഞവസേന ഏകവചനം, ചക്കവാളലോകന്തി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിംയേവ ചക്കവാളേ നിബ്ബത്തി പുബ്ബപരിചരിയസിദ്ധായ നികന്തിയാ. സസഞ്ചിമഹിസമനകേതി ന രൂപധമ്മമത്തകേ, അഥ ഖോ പഞ്ചക്ഖന്ധസമുദായേതി ദസ്സേതി. സമിതപാപോതി സമുച്ഛിന്നസംകിലേസധമ്മോ.

രോഹിതസ്സസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭-൮. നന്ദസുത്തനന്ദിവിസാലസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൮-൧൦൯. നന്ദസുത്തവിസാലസുത്താനി സത്തമഅട്ഠമാനി ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതരൂപത്താ വുത്തമ്മാനേവ.

നന്ദസുത്തനന്ദിവിസാലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. സുസിമസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൦. തുയ്ഹമ്പി നോതി തുയ്ഹമ്പി നു, നു-സദോ പുച്ഛായം, തസ്മാ വണ്ണം കമേതുകാമോ പുച്ഛതീതി അധിപ്പായോ. ന വട്ടതീതി ന യുജ്ജതി, കമിതോതി കമേതും ആരഭോ, തേനാഹ “മത്ഥകം ന പാപുണാതീ”തി. തമേവ മത്ഥകാപാപുണനം ദസ്സേതും “സോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. സതിസമ്പജഞ്ഞായോഗതോ ഗോരൂപസീലോ, മൂള്ഹോ ഖലിതപഞ്ഞോ, ഗോരൂപസ്സ വിയ സീലം ഏതസ്സാതി ഹി ഗോരൂപസീലോ. സഭാഗോ ഏകരൂപചിത്തതായ. അരിയാനം സഭാഗതാ നാമ ഗുണവന്തവസേനാതി ആഹ “അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഗുണേസു പസീദിത്വാ”തി. സോളസവിധം പഞ്ഞന്തി മഹാപഞ്ഞാദികാ ഛര, നവ അനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിപഞ്ഞാ, ആസവക്ഖയപഞ്ഞാതി ഇമം സോളസവിധം പഞ്ഞം. തേസട്ഠി സാവകസാധാരണണാണാനിപി ഏതേവ സങ്ഗഹം സമോസരണം ഗച്ഛന്തി.

ആനന്ദാതി മേരം ആഹ. ആചാരോതി ചാരിത്തസീലമാഹ. ഗോചരോതി ഗോചരസമ്പത്തി. വിഹാരോതി സമാപത്തിവിഹാരോ. അഭിക്ഖമോതിആദിനാ ഇരിയാപഥവിഹാരം. തുയ്ഹമ്പിതി പി-സദേന ഭഗവതാ അത്താനം ആദിം കത്വാ തദഞ്ഞസം വിഞ്ഞൂനം സബ്ബേസം മേരസ്സ രുച്ചനസഭാവോ ദീപിതോതി ദസ്സേന്തോ “മയ്ഹം രുച്ചതീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സതിപി ആനന്ദത്ഥേരസ്സപി അസീതിയാ മഹാമേരാനം അന്തോഗധഭാവേ “അസീതിയാ മഹാമേരാനം രുച്ചതീ”തി വത്വാ “തുയ്ഹമ്പി രുച്ചതീ”തി വചനം തേന ധമ്മസേനാപതിനോ വണ്ണം കമാപേതുകാമതായാതി ദട്ഠഞ്ജം.

സാടകന്തരേതി നിവത്ഥവത്ഥന്തരേ. ലഭോകാസോതി നിബ്ബുദ്ധം കരോന്തോ സാടകന്തരേ ലദ്ധം ഗഹേതും ലദ്ധാവസരോ. ലഭിസ്സാമിനോതി ലഭിസ്സാമി വത. ദീപധജഭൂതന്തി സതയോജനവിത്ഥിണ്ണം ജമ്ബുദീപസ്സ ധജഭൂതം. പുഗ്ഗലപലാപേതി അന്തോസാരാഭാവതോ പലാപഭൂതേ പുഗ്ഗലേ ഹരന്തോ. ബാലതായാതി രുചിഖന്തിആദിഅഭാവതായ. ദോസതായാതി ദുസ്സകഭാവേന. മോഹേനാതി മഹാമൂള്ഹതായ. കേചി പന “ബാലോ ബാലതായാതി മൂള്ഹതായ പകതിബാലഭാവേന ന ജാനാതി. മൂള്ഹോ മോഹേനാതി സയം അബാലോ സമാനോപി യദാ മോഹേന പരിയുട്ഠിതോ ഹോതി, തദാ മോഹേന ന ജാനാതി, അയം പദദ്വയസ്സ വിസേസോ”തി വദന്തി. വിപല്ല്വത്ഥചിത്തോതി യക്ഖമ്മാദേന പിത്തുമ്മാദേന വാ വിപരീതചിത്തോ.

“ചതുസു കോസല്ലേസു”തി വുത്തം ചതുബ്ബിധം കോസല്ലം പാളിയാ ഏവ ദസ്സേതും “വുത്തം ഹേത”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യോ അട്ഠാരസ ധാതുയോ സമുദയതോ അത്ഥങ്ഗമതോ അസ്സാദതോ ആദിനവതോ നിസ്സരണതോ ച യഥാഭൂതം പജാനാതി, അയം ധാതുകുസലോ. വുത്തനയേന ആയതനേസു കുസലോ ആയതനകുസലോ. അവിജ്ജാദീസു ദ്വാദസപടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗേസു

കുസലോ പടിച്ചസമുപ്പാദകുസലോ. “ഇദം ഇമസ്സ ഫലസ്സ റാനം കാരണം, ഇദം അട്ഠാനം അകാരണ”ന്തി ഏവം റാനഞ്ച റാനതോ, അട്ഠാനഞ്ച അട്ഠാനതോ യമാഭൂതം പജാനതോ റാനാട്ഠാനകുസലോ. യോ പന ഇമേസു ധാതുആദിസു പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന നിസ്സൺഗഗതിയാ പണ്യാതി ലദ്ധനാമേന ഞാണേന ഇതോ ഗതോ പവത്തോ, അയം പണ്ഡിതോ നാമ.

മഹത്താനം അത്ഥാനം പരിഗൃഹ്ണന്തോ മഹതീ പഞ്ഞാ ഏതസ്സാതി മഹാപഞ്ഞോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോതി ആഹ “മഹാപഞ്ഞാഭിഹി സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ”തി. നാനത്തന്തി യാഹി മഹാപഞ്ഞാഭിഹി സമന്നാഗതത്താ മേരോ “മഹാപഞ്ഞോ”തിആദിനാ കിത്തിതോ, താസം മഹാപഞ്ഞാഭിനം ഇദം നാനത്തം അയം വേമത്തതാ. യസ്സ കസ്സചി വിസേസതോ അരൂപധമ്മസ്സ മഹത്തം നാമ കിച്ചസിദ്ധിയാ വേദിതബ്ബന്തി തദസ്സ കിച്ചസിദ്ധിയാ ദസ്സേന്തോ “മഹന്തേ സീലക്ഖന്ധേ പരിഗൃഹ്ണാതീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹേതുമഹന്തതായ പച്ചയമഹന്തതായ നിസ്സയമഹന്തതായ പഭേദമഹന്തതായ കിച്ചമഹന്തതായ ഫലമഹന്തതായ ആനിസംസമഹന്തതായ ച സീലക്ഖന്ധസ്സ മഹന്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ ഹേതു അലോഭാദയോ. പച്ചയാ ഹിരോത്തപ്പസദ്ധാസതിവിരിയാദയോ. നിസ്സയാ സാവകബോധിപച്ചേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിനിയതതാ, തംസമൺഗിനോ ച പുരിസവിസേസാ. പഭേദോ ചാരിത്താദിവിഭാഗോ. കിച്ചം തദൺഗാദിവസേന പടിപക്ഖസ്സ വിധമനം. ഫലം സഗ്ഗസമ്പദാ നിബ്ബാനസമ്പദാ ച. ആനിസംസോ പിയമനാപതാദി. അയമേത്ഥ സൺഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൮-൯) ആകൺഖേയ്യസുത്താദിസു (മം നിം ൧.൬൪ ആദയോ) ച ആഗതനയേന വേദിതബ്ബോ. ഇമിനാ നയേന സമാധിക്ഖന്ധാദിനമ്പി മഹന്തതാ യമാരഹം നിദ്ധാരേത്ഥാ വേദിതബ്ബോ. റാനാട്ഠാനാദിനം പന മഹന്തഭാവോ മഹാവിസയതായ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ റാനാട്ഠാനാനം മഹാവിസയതാ ബഹുധാതുകസുത്താദിസു ആഗതനയേന, വിഹാരസമാപത്തിനം സമാധിക്ഖന്ധേ നിദ്ധാരിതനയേന വേദിതബ്ബോ. അരിയസച്ചാനം സകലസാസനസൺഗൺഹന്തോ സച്ചവിഭൺഗേ (വിഭം ൧൮൯ ആദയോ) തംസംവണ്ണനാസു (വിഭം അട്ഠം ൧൮൯ ആദയോ) ആഗതനയേന; സതിപട്ഠാനാദിനം സതിപട്ഠാനവിഭൺഗാദിസു (വിഭം ൩൫൫ ആദയോ) തംസംവണ്ണനാദിസു (വിഭം അട്ഠം ൩൫൫ ആദയോ) ച ആഗതനയേന; സാമത്തഫലാനം മഹതോ ഹിതസ്സ മഹതോ സുഖസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ മഹതോ യോഗക്ഖേമസ്സ നിപ്ഫത്തിഭാവതോ സന്തപണീതനിപുണഅതക്കാവചരപണ്ഡിതവേദനീയഭാവതോ ച; അഭിഞ്ഞാനം മഹാസമ്ഭാരതോ മഹാവിസയതോ മഹാകിച്ചതോ മഹാനുഭാവതോ മഹാനിപ്ഫത്തിതോ ച; നിബ്ബാനസ്സ മദനിമ്മദനാദിമഹത്ഥസിദ്ധിതോ മഹന്തതാ വേദിതബ്ബോ. പരിഗൃഹ്ണാതീതി സഭാവാദിതോ പരിച്ഛിജ്ജ ഗൺഹാതി ജാനാതി പടിവിജ്ജ്ഞതീതി അത്ഥോ. സാ പനാതി മഹാപഞ്ഞതാ.

പുമുപഞ്ഞാതി ഏത്ഥ നാനാവന്ധേസു ഞാണം പവത്തതീതി അയം രൂപക്ഖന്ധോ നാമ...പേ... അയം വിഞ്ഞാണക്ഖന്ധോ നാമാതി ഏവം പഞ്ചന്നം ഖണ്ഡാനം നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തേസു ഏകവിധേന രൂപക്ഖന്ധോ, ഏകാദസവിധേന രൂപക്ഖന്ധോ, ഏകവിധേന വേദനാക്ഖന്ധോ, ബഹുവിധേന വേദനാക്ഖന്ധോ, ഏകവിധേന സത്താക്ഖന്ധോ, സൺഖാരക്ഖന്ധോ, വിഞ്ഞാണക്ഖന്ധോതി ഏവം ഏകേകസ്സ ഖണ്ഡസ്സ ഏകവിധാദിവസേന അതീതാദിവസേനപി നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം

പവത്തതി. തമാ ഇദം ചക്ഖായതനം നാമ...പേ... ഇദം ധമ്മായതനം നാമം. തത്ത്വ ദസായതനാ കാമാവചരാ, ദേവ ചതുഭൂമകാതി ഏവം ആയതനാനം നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. നാനാധാതുസൂതി അയം ചക്ഖുധാതു നാമ...പേ... അയം മനോവിത്താണധാതു നാമ. തത്ത്വ സോളസ ധാതുയോ കാമാവചരാ, ദേവ ചതുഭൂമകാതി ഏവം ധാതുനാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി, തം ഉപാദിണ്ണധാതുവസേന വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം പച്ചേകബുദ്ധാനന്ഹി ദിന്നം അഗ്ഗസാവകാനഞ്ച ഉപാദിണ്ണധാതുസു ഏവ നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തഞ്ചേ വോ ഏകദേശമത്തതോ, ന നിപ്പദേസതോ, അനുപാദിണ്ണകധാതുനം പന നാനാകരണം ന ജാനന്തി ഏവ. ഇതരസാവകേസു വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി, സഞ്ചഞ്ചതുബുദ്ധാനന്യേവ പന ഇമായ നാമ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താവ ഇമസ്സ രുക്ഖസ്സ വന്ധോ സേതോ ഹോതി, ഇമസ്സ കാളോ, ഇമസ്സ മട്ഠോ, ഇമസ്സ ബഹലത്തചോ, ഇമസ്സ തനുത്തചോ, ഇമസ്സ പത്തം വണ്ണസന്റാനാദിവസേന ഏവരൂപം; ഇമസ്സ പുപ്ഫം നീലം പീതകം ലോഹിതകം ഓദാതം, സുഗന്ധം ദുഗ്ഗന്ധം; ഫലം ബുദുകം മഹന്തം ദീഘം വട്ടം സുസന്റാനം മട്ഠം ഫരൂസം സുഗന്ധം മധുരം തിത്തകം അമ്ബിലം കടുകം കസാവം; കണ്ടകോ തിവിണോ അതിവിണോ ഉജുകോ കുടിലോ തമ്ബോ ലോഹിതോ ഓദാതോ ഹോതീതി ധാതുനാനത്തം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി.

അത്ഥേസൂതി രൂപാദീസു ആരമ്മണേസു. നാനാപടിച്ചസമുപ്പാദേസൂതി അജ്ജയത്തബഹിദ്ധാഭേദതോ ച സന്റാനഭേദതോ ച നാനപ്പഭേദേസു പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗേസു. അവിജ്ജാദിഅങ്ഗാനന്ഹി പച്ചേകം പടിച്ചസമുപ്പാദസഞ്ചിതാതി. തേനാഹ സഞ്ചാരപിടകേ “ദ്വാദസ പച്ചയാ ദ്വാദസ പടിച്ചസമുപ്പാദാ”തി. നാനാസുത്തതമനുപലബ്ഭേസൂതി നാനാസഭാവേസു നീച്ചസാരാദിവിരഹതോ സുത്തസഭാവേസു, തതോ ഏവ ഇത്ഥിപുരിസഅത്തഅത്തനിയാദിവസേന അനുപലബ്ഭേസു സഭാവേസു. മകാരോ ഹേത്ഥ പദസന്ധികരോ. നാനാഅത്ഥേസൂതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയുപ്പന്നാദിഭേദേസു നാനാവിധേസു അത്ഥേസു. ധമ്മേസൂതി ധമ്മപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയാദിനാനാധമ്മേസു. നിരുത്തിസൂതി തേസന്യേവ അത്ഥധമ്മാനം നിദ്ധാരണവചനസഞ്ചാതാസു നിരുത്തിസു. പടിഭാണേസൂതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദീസു വിസയഭൂതേസു “ഇമാനി ഇദമത്ഥജോതകാനീ”തി തമാ തമാ പടിഭാണതോ പതിട്ഠാനതോ പടിഭാണാനീതി ലദ്ധനാമേസു ഞാണേസു. പുമു നാനാസീലക്ഖന്ധേസൂതിആദീസു സീലസ്സ പുമുത്തം നാനത്തഞ്ച വുത്തമേവ. ഇതരേസം പന വുത്തനയാനുസാരേന സുവിഞ്ചെയ്യത്താ പാകടമേവ. യം പന അഭിന്നം ഏകമേവ നിബ്ബാനം, തത്ത്വ ഉപചാരവസേന പുമുത്തം ഗഹേതഞ്ചന്തി ആഹ “പുമു ജനസാധാരണേ ധമ്മേ സമതിക്കമ്മാ”തി. തേനസ്സ ഇധ മദനിമ്മദനാദിപരിയായേന പുമുത്തം ദീപിതം ഹോതി.

ഏവം വിസയവസേന പത്തായ മഹത്തം പുമുത്തഞ്ച ദസ്സേതാ ഇദാനി സന്ധയുത്തധമ്മവസേന ഹാസഭാവം, പവത്തിആകാരവസേന ജവനഭാവം, കിച്ചവസേന തിക്ഖാദിഭാവഞ്ച ദസ്സേതും “കതമാ ഹാസപത്താ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ഹാസബഹുലോതി പീതിബഹുലോ. സേസപദാനി തസ്സ വേവചനാനി. സീലം പരിപൂരേതീതി ഹട്ഠപഹട്ഠോ ഉദഗ്ഗുദഗ്ഗോ പുതാ പീതിസഹഗതായ പത്തായ പാതിമോക്ഖസീലം റപേതാ ഹാസനീയതരസ്സേവ വിസുഗം ഗഹിതത്താ ഇതരം തിവിധം സീലം പരിപൂരേതി.

പിതിസോമനസ്സുസഹഗതാ ഹി പഞ്ചാ അഭിരതിവസേന തദാരമ്മണേ ഘൃഷ്ടിതാ വികസിതാ വിയ വത്തതി, ന ഉപേക്വാസഹഗതാ. സീലക്വന്ധം സമാധിക്വന്ധന്തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. മേരോതിആദിനാ അഭിനീഹാരസിദ്ധാ മേരസ്സ ഹാസപഞ്ചത്താതി ദസ്സേതി.

സബ്ബം രൂപം അനിച്ഛലക്ഖണതോ വിപ്പം ജവതീതി രൂപക്വന്ധം അനിച്ഛന്തി സീഘവേഗേന പവത്തിയാ പടിപക്ഖഭൂരിഭാവേന പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരസ്സ സാതിസയത്താ ഇന്ദേന വിസട്ഠവജിരം വിയ ലക്ഖണം പടിവിജ്ജന്തീ അദന്ധായന്തി രൂപക്വന്ധേ അനിച്ഛലക്ഖണം വേഗേന പടിവിജ്ജന്തീ, തസ്മാ സാ ജവനപഞ്ചാ നാമാതി അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ചം ദസ്സേതാ ബലവവിപസ്സനാവസേന ദസ്സേതും “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വയട്ഠേനാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഖണേനേവ ഭിജ്ജനതോ വയസഭാവതോ. ഭയട്ഠേനാതി ഭയാനകതോ. അസാരകട്ഠേനാതി അത്തസാരവിരഹതോ നിച്ഛസാരാദിവിരഹതോ ച. തുലയിത്ഥാതി തുലാഭൂതായ വിപസ്സനായ തുലയിത്ഥാ. തീരയിത്ഥാതി തായ ഏവ തീരഭൂതായ തീരേതാ. വിഭാവയിത്ഥാതി യാമാവതോ പകാസേതാ പഞ്ചക്വന്ധം വിഭൂതം കത്ഥാ പാക്കം കത്ഥാ. രൂപനിരോധേതി രൂപക്വന്ധസ്സ നിരോധഭൂതേ നിബ്ബാണേ നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന. ഇദാനി സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ചം ദസ്സേതും പുന “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം. “വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവസേനാ”തി കേചി.

ഞാണതിക്ഖഭാവോ നാമ സവിസേസം പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദനേ വേദിതബ്ബോതി “വിപ്പം കിലേസേ ഛരിന്ദതീതി തിക്ഖപഞ്ചത്തോ”തി വത്ഥാ തേ പന കിലേസേ വിഭാഗേന ദസ്സേന്തോ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്ക”ന്തിആദിമാഹ. തിക്ഖപഞ്ചത്തോ വിപ്പാഭിഞ്ചത്തോ ഹോതി, പടിപദാ ചസ്സ ന ചലതീതി ആഹ “ഏകസ്ഥിം ആസനേ ചത്താരോ ച അരിയമഗ്ഗാ അധിഗതാ ഹോന്തി”തിആദി. മേരോ ചാതിആദിനാ ധമ്മസേനാപതിനോ തിക്ഖപഞ്ചത്തോ സിഖാപ്പത്താതി ദസ്സേതി.

“സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമയമ്മാ സങ്ഖതാ പടിച്ഛസമുപ്പന്നാ വയധമ്മാ വയധമ്മാ വിരാഗധമ്മാ നിരോധധമ്മാ”തി യാമാവതോ ദസ്സനേന സച്ചസമ്പടിവേധോ ഇജ്ജന്തീ, ന അഞ്ചത്താതി കാരണമുഖേന നിബ്ബേധികപഞ്ചം ദസ്സേതും “സബ്ബസങ്ഖാരേസു ഉബ്ബേഗബഹുലോ ഹോതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉബ്ബേഗബഹുലോതി വുത്തനയേന സബ്ബസങ്ഖാരേസു അഭിണ്ഹപ്പവത്തസംവേഗോ. ഉത്താസബഹുലോതി ഞാണുത്താസവസേന സബ്ബസങ്ഖാരേസു ബഹുസോ ഉത്രസ്തമാനസോ. തേന ആദിനവാനുപസ്സനമാഹ. ഉക്കണ്ഠബഹുലോതി ഇമിനാ പന നിബ്ബിദാനുപസ്സനമാഹ, അരതിബഹുലോതിആദിനാ തസ്സാ ഏവ അപരാപരുപ്പത്തിം. ബഹിമുഖോ സബ്ബസങ്ഖാരതോ ബഹിഭൂതം നിബ്ബാനം ഉദിസ്സ പവത്താണമുഖോ, തഥാ വാ പവത്തിതവിമോക്ഖമുഖോ. നിബ്ബിജ്ജന്തം നിബ്ബേധോ, സോ ഏതിസ്സാ അത്ഥി, നിബ്ബിജ്ജന്തതീതി വാ നിബ്ബേധാ, സാ ഏവ പഞ്ചാ നിബ്ബേധികാ. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ചേയ്യമേവ.

അപ്പിച്ഛോതി സന്തഗുണനിഗുഹനതാതി അത്തനി വിജ്ഞാനാനം
ബാഹുസച്ചയുതയമ്മസീലാദിഗുണാനഞ്ചേവ പടിവേധഗുണസ്ത ച നിഗുഹനം,
പടിഗുഹണേ ച മത്തത്തുതാതി ഏതേനേവ പരിയേസനപരിഭോഗമത്തത്തുതാപി
വുത്താ ഹോതി. തീഹി സന്തോസേഹീതി ചതുസു പച്ചയേസു പച്ചേകം തീഹി
സന്തോസേഹി , സബ്ബേ പന ദ്വാദസ. പടിസല്ലീനേന വിവേകട്ഠകായാനം ന
സങ്ഗണികാരാമാനം. നേക്ഖമ്മാഭിരതാനന്തി പബ്ബജ്ജം ഉപഗതാനം.
പരിസുദ്ധചിത്താനം വിഗതചിത്തസംകിലേസാനം. പരമവോദാനപ്പത്താനം
അട്ഠസമാപത്തിസമധിഗമേന അതിവിയ വോദാനം വിസുദ്ധിം പത്താനം.
കിലേസുപധിആദീനം അഭാവതോ നിരുപധീനം. ഫലസമാപത്തിവസേന
സബ്ബസങ്ഖാരവിനിസ്സുത്താ വിസങ്ഖാരം നിബ്ബാനം. ഉപഗതാനം, ഇമേസം തിണ്ണം
വിവേകാനം ലാഭീ പവിവിത്തോ “പകാരേഹി വിവിത്തോ”തി കത്വാ.
സമാസജ്ജനം പരിസിനേഹുപ്പാദോ സംസഗ്ഗോ, സവനവസേന
ഉപ്പജ്ജനകസംസഗ്ഗോ സവനസംസഗ്ഗോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സമുല്ല്പപനം
ആലാപസല്ല്പപനം. സംസഗ്ഗവത്സുനാ ഇമിനാ തസ്സ പരിഭോഗോ
പരിഭോഗസംസഗ്ഗോ.

ആരദ്ധവീരിയോതി ഏതഥ വീരിയാരമ്ഭോ നാമ വീരിയസ്സ പഗുണ്ഹനം
പരിപുണ്ണകരണം. തം പന സബ്ബസോ കിലേസാനം നിഗുണ്ഹനന്തി ദസ്സേനോ
“തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. ഓധുനനവത്താതി കിലേസാനം യസ്സ കസ്സചി സാവജ്ജസ്സ
ഓധുനനവസേന വത്താ. തേനാഹ “ഭിക്ഖുന”ന്തിആദി. ഓതിണ്ണം നാമ വജ്ജം
അജ്ജയാചരിതന്തി ആരോചിതം. അനോതിണ്ണം അനാരോചിതം. തന്തിവസേനാതി
പാളിധമ്മവസേന, യുത്തസദുസ്സ വസേനാതി അത്ഥോ. പാപേ ലാമകേ പുഗ്ഗലേ
ധമ്മേ ച ഗരഹതി ജിഗുച്ഛതീതി പാപഗരഹീ. തേനാഹ “പാപപുഗ്ഗലേ”തിആദി.
ഏകദസ്സീതി ഏകഭവദസ്സീ, ഇധലോകമത്തദസ്സീ ദിട്ഠധമ്മികസുഖമത്താപേക്ഖി.
സമന്താതി സമന്തതോ, പരിതോ മേ കത്ഥചി മാ അഹുതി യോജനാ.

സോളസഹിപദേഹീതി സോളസഹി കോട്ഠാസേഹി. അകുപ്പന്തി കേനചി
അകോപനീയം. അയം ധമ്മസേനാപതിനോ ഗുണകമാ സത്ഥു വചനാനുസാരേന
ദസസഹസ്സചക്കവാളബ്ബാപിനീ അഹോസി, തം ദസ്സേതും “ഏവ”ന്തിആദി
വുത്തം. ചതുബ്ബിയാ വണ്ണനിഭാ പാതുഭവി ഉളാരപീതിസോമനസ്സസമുട്ഠാനത്താ.
സുട്ഠു ഓഭാസതീതി സുഭോ. ഓഭാസസമ്പത്തിയാ മണിനോ ഭദ്രകതാതി ആഹ
“സുഭോതി സുന്ദരോ”തി. ജാതിമാ പരിസുദ്ധആകരസമുട്ഠിതത്താ.
കുരുവിന്ദജാതിആദിജാതിവിസേസോപി മണി ആകരപരിസുദ്ധമൂലകോ
ഏവാതി ആഹ “ജാതിസമ്പന്നോ”തി. യോവനാദിപരികമ്മേനാതി ചതുസു
പാസാണേസു യോവനദോസനീഹരണതാപനസണ്ഹകരണാദിപരികമ്മേന.
രത്തകമ്ബലസ്സ വസേന സഭാവവണ്ണസിദ്ധിയാ വേളുരിയമണി അതിവിയ
സോഭതീതി ആഹ “പണ്ഡുകമ്ബലേ നിക്ഖിത്തോ”തി. നിക്ഖന്തി ഭണ്ഡമാഹ.
തഞ്ച അപ്പകേന സുവണ്ണേന കതം ഭണ്ഡം ന സോഭതി സോഭാവിപുലേനാതി
ആഹ “അതിരേകപഞ്ചസുവണ്ണേന കതപിളന്ധന”ന്തി. സുവണ്ണന്തി പഞ്ചധരണസ്സ
സമത്താ, തസ്ഥാ പഞ്ചവീസതീസുവണ്ണസാരിയാ വിചിത്തആഭരണം ഇധ
“നിക്ഖ”ന്തി അധിപ്പേതം. തത്ത്ഹി വിപുലം ന പരിത്തകം.
മഹാജമ്ബുസാഖായ പവത്തനദിയന്തി മഹാജമ്ബുസാഖായ ഹേട്ഠാ
സഞ്ജാതനദിയം. തം കിര രതനം രത്തം. സുകുസലേന...പേ... സമ്പഹട്ഠന്തി
സുട്ഠു കുസലേന സുവണ്ണകാരേന ഉക്തായ താപേത്വാ സമ്മാ പഹട്ഠം

മജ്ജിമനിക്ഷേപണ സുകതപരികമ്മം. ധാതുവിഭിജ്ജേതി ധാതുവിഭിജ്ജസുത്തേ. കതഭണ്ഡന്തി ആഭരണഭാവേന കതം ഭണ്ഡം.

നാതിഉച്ചോ നാതിനീചോ തരുണസൂരിയോ നാമ. സത്ഥാരാ ആഭരണവണ്ണോ ഉബ്ഭതഗുണോതി അത്ഥോ. നേവ മരണം അഭിന്നദതീതി അത്തനോപി മരണം നേവ അഭിന്നദതി അത്തവിനിപാതസ്സ സാവജ്ജഭാവതോ. ബോധിസത്തോ പന പരേസം അത്ഥായ അത്തനോ അത്തഭാവം പരിച്ചജതി കരുണാവസേന, ഏവം വോസജ്ജനം പരമത്ഥപാരമീപാരിപൂരിം ഗച്ഛതിതി സാവകാ ന തമാ കാതും സക്കാ സിക്ഖാപദതോ. ന ജീവിതം പത്ഥേതി ജീവിതാസായ സമുച്ഛിന്നത്താ. ദിവസസഞ്ചേപന്തി അജ്ജ ത്വം ഇദം നാമ കമ്മം കരോഹി, ഇദം തേ വേതനന്തി ദിവസഭാഗേന പരിച്ഛിന്നം വേതനം. താദിസോ ഹി ഭതകോ ദിവസക്ഖയമേവ ഉദിക്ഖതി, ന കമ്മനിട്ഠാനം. നിബ്ബിസം ഭതകോ യമാതി വേതനം ഭതിം ഇച്ഛന്തോ കാലക്ഖയം ഉദിക്ഖന്തോ ഭതകപുരിസോ വിധ.

സുസിമസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. നാനാതിത്ഥിയസാവകസുത്തവണ്ണാ

൧൧൧. നാനാതിത്ഥിയസാവകാതി പുമുതിത്ഥിയാനം സാവകാ. ഛരിന്ദിതേതി ഹത്ഥച്ഛേദാദിവസേന ഛരഭേ. മാരിതേതി മാറണേ. ന പാപം സമനുപസ്സതിതി കിഞ്ചി പാപം അത്ഥിതി ന പസ്സതി, പരേസഞ്ച തമാ പവേദേതി. വിസ്സാസന്തി വിസ്സത്ഥഭാവം. “കതകമ്മാനന്വി വിപാകോ നത്ഥീ”തി വദന്തോ കതപാപാനം അകതപുണ്ണാനഞ്ച വിസ്സത്ഥതം നിരാസങ്കതം ജനേതി.

തപോജിഗുച്ഛായാതി തപസാ അച്ഛേലവതാദിനാ പാപതോ ജിഗുച്ഛണേ, “പാപം വിരാജയാമാ”തി അച്ഛേലവതാദിസമാദാനേനാതി അത്ഥോ. തസ്ഥിന്ഹി സമാദാനേ റിതേന സംവരേന സംവുതചിത്തോ സമന്നാഗതോ പിഹിതോ ച നാമ ഹോതീതി “സുസംവുതത്തോ”തിആദി വുത്തം. ചത്താരോ യാമാ ഭാഗാ ചതുയാമാ, ചതുയാമാ ഏവ ചാതുയാമാ. ഭാഗത്ഥോ ഹി ഇധ യാമ-സദ്ദോ യഥാ “രത്തിയം പഠമോ യാമോ”തി. സോ പന്നേത്ഥ ഭാഗോ സംവരലക്ഖണോതി ആഹ “ചാതുയാമേന സുസംവുതോ”തി, ചതുകോട്ഠാസേന സംവരേന സുട്ഠു സംവുതോതി അത്ഥോ. പടിക്ഖിത്തസബ്ബസീതോദകോതി പടിക്ഖിത്തസബ്ബസീതുദകപരിഭോഗോ. സബ്ബേന പാപവാറണേന യുത്തോതി സബ്ബപ്പകാരേന സംവരലക്ഖണേന പാപവാറണേന സമന്നാഗതോ. ധുതപാപോതി സബ്ബേന നിജ്ജരലക്ഖണേന പാപവാറണേനപി ധുതപാപോ. ഫുട്ഠോതി അട്ഠന്നന്വി കമ്മാനം വേപണേ വിക്ഖേപപ്പത്തിയാ കമ്മക്ഖയലക്ഖണേന സബ്ബേന പാപവാറണേന ഫുട്ഠോ, തം ഫുസിത്ഥാ റിതോ. ന നിഗുഹന്തോതി ന നിഗുഹനഹേതു ദിട്ഠസുതേ തഥേവ കഥേന്തോ.

നാനാതിത്ഥിയാനംയേവ ഉപട്ഠാകോതി പരവാദിനം സബ്ബസംയേവ തിത്ഥിയാനം ഉപട്ഠാകോ, തേസു സാധാരണവസേന അഭിപ്പസന്നോ. കോടിപ്പത്താതി മോക്ഖാധിഗമേന സമണ്ഡമ്മേ പത്തബ്ബമരിയാദപ്പത്താ.

സഹചരിതമത്തേനാതി സീഹനാദേന സഹ വസ്സകരണമത്തേന. സീഹേന സീഹനാദം നദത്തേന സഹേവ സിങ്ഗാലേന അത്തനോ സിങ്ഗാലരവകരണമത്തേന. കോത്ഥുകോതി ഖുദുകകോത്ഥു.

ആസങ്കിതസമാചാരോതി അത്തനാ ച പരേഹി ച ആസങ്കിതബ്രസമാചാരോ.
സപ്തൂരിസാനന്തി ബുദ്ധാദിനം.

തസ്സാതി വേഗബ്ഭരിസ്സ ദേവപുത്തസ്സ. സരീരേ അനുആവിസീതി സരീരേ
അനുപവിസിത്വാ വിയ ആവിസി. അധിമുച്ചിതി യഥാ ഗഹിതസ്സ വസേന
ചിത്തം ന വത്തതി, അത്തനോ ഏവ വസേ വത്തതി, ഏവം അധിട്ഠഹി.
ആയുത്താതി ദസ്സനേന സംയുത്താ . പവിവേകിയന്തി
കപ്ലവത്ഥഭുജ്ജനസേനാസനേഹി പവിവിത്തഭാവം. തേനാഹ “തേ
കിരാ”തിആദി. രൂപേ നിവിട്ഠാതി ചക്ഖുരൂപധമ്മേ അഭിനിവിട്ഠാ. തേനാഹ
“തണ്ഹാദിട്ഠീഹി പതിട്ഠിതാ”തി. ദേവലോകപത്ഥനകാമാതി ദേവലോകസ്സേവ
അഭിപത്ഥനകാമാ. മരണ്യമ്മതായ മാതിയാ. തേനാഹ “മാതിയാതി മച്ചാ”തി.
പരലോകത്ഥായാതി പരസമ്പത്തിഭാവായ ലോകസ്സ അത്ഥായ.

പഭാസവണ്ണാതി പഭായ സമാനവണ്ണാ. കേസം പഭായാതി ആഹ
“ചന്ദോഭാസാ”തിആദി. സജ്ജയാരാഗപഭാസവണ്ണാ ഇന്ദ്രധനുപഭാസവണ്ണാതി
പച്ചേകം യോജനാ. ആമോ ആമഗന്ധോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ആമിസം. വധായാതി
വിദ്ധംസിതും. രൂപാതി രൂപായതനാദിരൂപിധമ്മാ.

രാജഗഹസമീപപ്പവത്തിനം രാജഗഹിയാനം. “സേതോ”തി കേലാസകൂടോ
അധിപ്പേതോതി ആഹ “സേതോതി കേലാസോ”തി. കേനചി ന ഘട്ടേതീതി അഘം,
അന്തലിക്ഖന്തി ആഹ “അഘഗാമീനന്തി ആകാസഗാമീന”ന്തി. ഉദകം ധീയതി
ഏത്ഥാതി ഉദധി, മഹോദധി. വിപുലോതി വേപുല്ല്പബ്ബതോ.
ഹിമവന്തപബ്ബതാനന്തി ഹിമവന്തപബ്ബതഭാഗാനം. ബുദ്ധോ സേട്ഠോ
സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിവിമുത്തിഞാണദസ്സനാദീഹി സബ്ബഗുണേഹി.

നാനാതിത്ഥിയസാവകസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

തതിയവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

ദേവപുത്തസംയുത്തവണ്ണായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. കോസലസംയുത്തം

൧. പാമവശ്വോ

൧. ദഹരസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൨. ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദിതി ഭഗവതോ ഗുണേ അജാനന്തോ കോസലരാജാ അത്തനോ വത്തിയമാനേന കേവലം ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദി. പാമാഗതേ ഹി സത്ഥരി തസ്സ സമ്മോദിതാകാരം ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. യഥാ ഖമനീയാദിനി പുച്ഛന്തോതി യഥാ ഭഗവാ “കച്ചി തേ, മഹാരാജ, ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയ”ന്തിആദിനാ തേന രത്താ സദ്ധിം പാമം പവത്തമോദോ അഹോസി പുബ്ബഭാസിതായ, തദനുകരണേന ഏവം സോപി രാജാ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമപ്പവത്തമോദോ അഹോസീതി യോജനാ. തം പന സമപ്പവത്തമോദനം ഉപമായ ദസ്സേതും “സീതോദകം വിയാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സമ്മോദിതന്തി സംസന്ദിതം ഏകീഭാവന്തി സമ്മോദനകിരിയായ സമാനതം ഏകരൂപതം, ഖമനീയന്തി “ഇദം ചതുചക്കം നവദ്വാരം സരീരയന്തം ദുക്ഖബ്ബഹുലതായ സഭാവതോ ദുസ്സഹം, കച്ചി ഖമിതും സക്കുണേയ”ന്തി പുച്ഛതി. യാപനീയന്തി പച്ചയായത്തവുത്തികം ചിരപബന്ധസഞ്ചാതായ യാപനായ കച്ചി യാപേതും സക്കുണേയം. സീസരോഗാദിആബാധാഭാവേന കച്ചി അപ്പാബാധം. ദുക്ഖജീവികാഭാവേന കച്ചി അപ്പാതകം. തന്തംകിച്ചകരണേ ഉട്ഠാനസുഖതായ കച്ചി ലഹുട്ഠാനം. തദനുകരണേന കച്ചി ബലം. സുഖവിഹാരസമുദായേന കച്ചി ഫാസുവിഹാരോ അത്ഥീതി തത്ഥ തത്ഥ കച്ചി-സദു യോജേതാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ബലവപ്പത്താ പീതി പീതിയേവ. തരുണപീതി പാമോജ്ജം. സമ്മോദനം ജനേതി കരോതീതി സമ്മോദനീയം. സമ്മോദിതബ്ബതോ സമ്മോദനീയന്തി ഇമം പന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സമ്മോദിതും യുത്തഭാവതോ”തി ആഹ. സരിതബ്ബഭാവതോതി അനുസ്സരിതബ്ബഭാവതോ. “സരണീയ”ന്തി വത്തബ്ബേ ദീഘം കത്വാ “സാരണീയ”ന്തി വുത്തം.

സുയുമാനസുഖതോതി ആപാമമധുരതം ആഹ, അനുസ്സരിയമാനസുഖതോതി വിമദുരമണീയതം. ബൃജ്ജനപരിസുദ്ധതായാതി സഭാവനിരുത്തിഭാവേന തസ്സാ കമായ വചനചാതുരിയമാഹ, അത്ഥപരിസുദ്ധതായാതി അത്ഥസ്സ നിരുപക്കിലേസതം. അനേകേഹി പരിയായേഹീതി അനേകേഹി കാരണേഹി. അദിട്ഠത്താതി ഉപസങ്കമനവസേന അദിട്ഠത്താ. ഗുണാഗുണവസേനാതി ഗുണവസേന ഗമഭീരഭാവം വാ അഗുണവസേന ഉത്താനഭാവം വാ. ഓവട്ടികസാരം കത്വാതി ഓവട്ടികായ ഗഹേതബ്ബസാരവത്ഥും കത്വാ. ലോകനിസ്സരണഭവോക്കന്തിപഞ്ചന്തി ലോകതോ നിസ്സഭാവപഞ്ചഞ്ചേവ ആദിതോ ഭവോക്കമനപഞ്ചഞ്ച. സത്ഥു സമ്മാസമുദ്ധതായ പുച്ഛന്തോ ഹി “കിം ഭവം ഗോതമോ സബ്ബലോകതോ നിസ്സഭോ, സബ്ബസത്തേഹി ച ജേട്ഠോ”തി? പുച്ഛതി നാമ. യഥാ ഹി സത്ഥു സമ്മാസമുദ്ധതായ ലോകതോ നിസ്സഭാ വിത്തായതി, ഏവം സബ്ബസത്തേഹി ജേട്ഠഭാവതോ സേട്ഠഭാവതോ. സ്വായമത്ഥോ അഗ്ഗപസാദസുത്താദിഹി (ഇതിവു. ൯; അ. നി. ൪.൩൪) വിഭാവേതബ്ബോ. കഥം പന സമുദ്ധതാ വിത്തായതീതി? അവിപരിതയമ്മദേസനതോ. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനാദിസു (വിസുദ്ധി. മഹാദീ. ൧.൧൨൪) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ.

രാജാ സത്വ അവിപരീതയമ്മദേവനും അജാനന്തോ തതോ ഏവസ്സ സമ്മാസമ്ബോധിം അസദുഹന്തോ “വുഡ്ഡതരേസുപി ചിരപബ്ബജിതേസു സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവേ അലബ്ഭമാനേ തബ്ബിപരീതേ കഥം ലബ്ഭേയ്യാ”തി മത്തമാനോ “കിം പന ഭവം ഗോതമോ”തിആദിം വക്ഖതി. രാജാ അത്തനോ ലദ്ധിയാ ന പുച്ഛതി അത്തനോ സമ്മുഖാ തേഹി അസമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവസ്സേവ പടിഞ്ഞാത്താ. യസ്മാ തേ മുസാവാദിതായ അത്തനോ ഉപട്ഠാകാദിനം “ബുദ്ധാ മയ”തി പടിജാനിംസു, തസ്മാ വുത്തം “ലോകേ മഹാജനേന ഗഹിതപടിഞ്ഞാവസേന പുച്ഛതീ”തി. സ്വായമത്ഥോ ആഗമിസ്സതി. ബുദ്ധസീഹനാദന്തി ബുദ്ധാനം ഏവ ആവേണികം സീഹനാദം. കാമം മഗ്ഗണാപദട്ഠാനം സബ്ബത്തുതത്താണം, സമ്ബോധിനാണേ പന ഗഹിതേ തം അത്ഥതോ ഗഹിതമേവ ഹോതീതി വുത്തം “സബ്ബത്തുതത്താണസങ്ഖാതം സമ്മാസമ്ബോധി”തി.

പബ്ബജ്ജുപഗമനേനാതി യായ കായചി പബ്ബജായ ഉപഗമനമത്തേന സമണാ, ന സമിതപാപതായ. ജാതിവസേനാതി ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണാ, ന ബാഹിതപാപതായ. പബ്ബജിതസമൂഹസങ്ഖാതോ സങ്ഘോതി പബ്ബജിതസമൂഹതാമത്തേന സങ്ഘോ, ന നിയ്യാനികദിട്ഠിവിസുദ്ധസീലസാമത്തവസേന സംഹതത്താതി അധിപ്പായോ. ഏതേസം അത്ഥിതി ഏതേസം സബ്ബത്തുപടിഞ്ഞാത്താനം പരിവാരഭൂതോ അത്ഥി. സ്വേവാതി പബ്ബജിതസമൂഹസങ്ഖാതോ ഏവ. കേചി പന “പബ്ബജിതസമൂഹവസേന. സങ്ഘിനോ, ഗഹട്ഠസമൂഹവസേന ഗണിനോ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം ഗണേ ഏവ ലോകേ സങ്ഘസദുസ്സ നിരുള്ഹത്താ. ആചാരസിക്ഖാപനവസേനാതി അചേലകവതചരിയാദി- ആചാരസിക്ഖാപനവസേന. പാകടാതി സങ്ഘിആദിഭാവേന പകാസിതാ. “അപ്പിച്ചാ”തി വത്ഥാ തത്ഥ ലബ്ഭമാനം അപ്പിച്ചതം ദസ്സേതും “അപ്പിച്ചതായ വത്ഥമ്പിന നിവാസേന്തി”തി വുത്തം. ന ഹി തേസു സാസനികേസു വീയ സന്തഗുണനിഗൂഹനാ അപ്പിച്ചാ ലബ്ഭതീതി. യസോതി കിത്തിസദ്ദോ. തരന്തി ഏതേന സംസാരോഘന്തി ഏവം സമ്മതത്താ തിത്ഥം വുച്ചതി ലദ്ധിതി ആഹ “തിത്ഥകരാതി ലദ്ധികരാ”തി. സായുസമ്മതാതി “സായു”തി സമ്മതാ, ന സായൂഹി സമ്മതാതി ആഹ “സന്തോ...പേ... പുമുജ്ജനസ്സാ”തി.

കപ്പകോലാഹലന്തി കപ്പതോ കോലാഹലം, “കപ്പുട്ഠാനം ഭവിസ്സതീ”തി ദേവപുത്തേഹി ഉഗ്ഘോസിതമഹാസദ്ദോ. ഇമേതി പൂരണാദയോ. ബുദ്ധകോലാഹലന്തി ദേവതാഹി ഘോസിതം ബുദ്ധകോലാഹലം. പയിരുപാസിത്ഥാതി പൂരിസസുതിപരമ്പരായ സുത്ഥാ. ചിന്താമണിവിജ്ജാ നാമ പരചിത്തജാനാപനവിജ്ജാ. സാ കേവട്ടസുത്തേ “മണികാ”തി ആഗതാ, ആദി- സദ്ദേന ഗന്ധാരിസമ്ഭവവിജ്ജാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തത്ഥ ഗന്ധാരിയാ വികുബ്ബനം ദസ്സേതി. അത്തഭാവേതി സരീരേ. രാജുസ്മാതി രാജതേജോ.

സുക്കയമ്മോതി അനവജ്ജയമ്മോ നിക്കിലേസതാ. ഇദം ഗഹേത്ഥാതി ഇദം പരമ്മുഖാ “മയം ബുദ്ധാ”തി വത്ഥാ അത്തനോ സമ്മുഖാ “ന മയം ബുദ്ധാ”തി തേഹി വുത്തവചനം ഗഹേത്ഥാ. ഏവമാഹാതി “യേപി തേ, ഭോ ഗോതമ...പേ... നവോ ച പബ്ബജായാ”തി ഏവം അവോച. അത്തനോ പടിഞ്ഞം ഗഹേത്ഥാതി “ന മയം ബുദ്ധാ”തി തേസം അത്തനോ പൂരതോ പവത്തിതം പടിഞ്ഞം

ഗഹേത്യാ. ഇൗദിസേ റാനേ കിം-സദോ പടിസേധവാചകോ ഹോതീതി വുത്തം “കിന്തി പടികുവേപവചന”ന്തി, കസ്മാ പടിജാനാതീതി അത്ഥോ?

ന ഉത്താതബ്ബാതി ന ഗരഹിതബ്ബാ. ഗരഹത്ഥോ ഹി അയം ഉ-സദോ. “ഭഹരോ”തി അധികതത്താ വക്ഖമാനത്താ ച “ഖത്തിയോതി രാജകുമാരോ”തി വുത്തം. ഉരസാ ഗച്ഛതീതി ഉരഗോ, യോ കോചി സപ്പോ, ഇയ പന അധിപ്പേതം ദസ്സേതും “ആസീവിസോ”തി ആഹ. സീലവന്തം പബ്ബജിതം ദസ്സേതി സാമന്തത്തോ “ഭിക്ഖു”തി വദന്തോ. ഇയ പന യസ്മാ “ഭവന്വി നോ ഗോതമോ”തി ആദിനാ ഭഗവന്തം ഉദീസ്സ കഥം സമുട്ഠാപേസി, തസ്മാ ഭഗവാ അത്താനം അബ്ഭന്തരം അകാസി. യദിപി വിസേസോ സാമന്തജോതനായ വിഭാവിതോ ഹോതി, സംസയുപ്പത്തിദീപകം നോതി വുത്തഗ്ഗഹണം പന തം പരിച്ഛിജ്ജതീതി. തേനാഹ “ദേസനാകുസലതായാ”തി ആദി. ഇദാനി അവന്താപരിഭവേ പയോഗതോ വിഭാവേതും “ഏതഥ ചാ”തി ആദി വുത്തം. തത്ഥ അചിത്തീകതാകാരവസേന അവന്തായ പാക്കടഭാവോ, വമ്ഭനവസേന പരിഭവസ്സാതി അധിപ്പായേന കായപയോഗവസേന അവന്താ ദസ്സിതാ, വചീപയോഗവസേന പരിഭവോ, ഉഭയം പന ഉഭയത്ഥാപി പഭേദതോ ഗഹിതം, അവന്താപരിഭവാനം ദിനന്വി ഉഭയത്ഥ പരിഗ്ഗഹോ. തം സബ്ബവീതി തം അവന്താദി സബ്ബവി. ചതുസുപി തം ന കാതബ്ബമേവ സമ്പതി ആയതിഞ്ച അനത്ഥാവഹത്താ.

തദത്ഥദീപനാതി തസ്സ ആദിതോ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനാ. വിസേസത്ഥദീപനാതി തതോ വിസിട്ഠത്ഥദീപനാ . ഖേത്താനം അധിപതീതി ഖത്തിയോതി നിരുത്തിനയേന സദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. ഖേത്തത്തോ വിവാദാ സത്തേ തായതീതി ഖത്തിയോതി ലോകിയാ കഥയന്തി. “മഹാസമ്മത്തോ, ഖത്തിയോ, രാജാ”തി ഏവമാഗതേസു ഇമേസു ദുതീയം. അക്ഖരന്തി സമന്താ. സാ ഹി ഉഭയബ്ബയാഭാവതോ “ന കദാചി ഖരതീതി അക്ഖര”ന്തി വുത്താ. തേനാഹ “നാമഗോത്തം ന ജീരതീ”തി. ജാതിസമ്പന്നന്തി സമ്പന്നജാതിം അതിവിസുദ്ധജാതിം. തീണികുലാനീതി ബ്രാഹ്മണവേസ്സസുദുകുലാനി. അതിക്കമിത്വാതി അത്തനോ ജാതിസമ്പത്തിയാ അഭിഭവിത്വാ.

കേവലം നാമപദം വുത്തം ആഖ്യാതപദം അപേക്ഖതേവാതി ആഹ “റാനം ഹീതി കാരണം വിജ്ജതീ”തി. ഉദ്ധടദണ്ഡേനാതി സമന്തത്തോ ഉബ്ഭന്തേന ദണ്ഡേന സാസന്നേന, ബലവം ഉപക്കമം ഗരുകം രാജാനവി. തം ഖത്തിയം പരിവജ്ജേയ്യാതി ഖത്തിയം അവന്താപരിഭവകരണത്തോ വജ്ജേയ്യ. തേനാഹ “ന ഘട്ടേയ്യാ”തി.

ഉരഗസ്സ ച നാനാവിധവണ്ണഗ്ഗഹണേ കാരണം വദതി “യേന യേന ഹീ”തി ആദിനാ. ബഹുഭക്ഖന്തി മഹാഭക്ഖം സബ്ബഭക്ഖവാദകം. പാവകം സോധനത്ഥേന അസുദ്ധസ്സപി ദഹന്നേ. സോതി മഗ്ഗോ. കണ്ഹോ വത്തനീ ഇമസ്സാതി കണ്ഹവത്തനീ. മഹന്തോ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ ഹുത്വാ. യാവബ്രഹ്മലോകപ്പമാണോതി കപ്പവുട്ഠാനകാലേ അരഞ്ഞേ അഗ്ഗിനാ ഗഹിതേ കാലന്തരേ ഏവ കട്ഠന്തിണരുക്ഖാദിസമ്ഭവോതി ദസ്സേതും “ജായന്തി തത്ഥ പാരോഹാ”തി പാളിയം വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “തത്ഥാ”തി ആദിമാഹ.

ഡഹിതും ന സക്കോതി പച്ചക്കോസനാദിനാ. വിനസ്സന്തി സമന്തേജസാ വിനാസിതത്താ. “ന തസ്സാ”തി ഏതഥ ന-കാരം “വിന്ദരേ”തി ഏതഥ ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബന്തി ആഹ “ന വിന്ദന്തീ”തി. വത്ഥുമത്താവസിട്ഠോതി റാനമേവ

നേസം അവസിസ്തതി, സയം പന സബ്ബസോ സഹ ധനേന വിനസ്സന്തിതി അത്ഥോ.

“സമ്മദേവ സമാചരേ”തി ഏത്ഥ യഥാ രാജാദീസു സമ്മാ സമാചരേയു, തം വിഭാഗേന ദസ്സേനോ “ഖത്തിയം താവ”തിആദിമാഹ. തം സുവിഞ്ഞേയുമേവ. തിസ്സോ കൂലസമ്പത്തിയോതി ഖത്തിയ-ബ്രാഹ്മണഗഹപതി-മഹാസാലകുലാനി വദതി. പഞ്ച രൂപിബ്രഹ്മലോകേ, ചത്താരോ അരൂപിബ്രഹ്മലോകേതി ഏവം നവബ്രഹ്മലോകേ കമ്മഭവവിഭാഗേന, സേസാനം ഗണനാനം ഉപപത്തിഭവവിഭാഗേന.

അഭിക്കന്തന്തി അതിവിയ കമനീയം. സാ പനസ്സാ കന്തതാ അതിവിയ ഇട്ഠതായ മനവഡ്ഢനതായ സോഭനതായാതി ആഹ “അതിഇട്ഠം അതിമനാപം അതിസുന്ദരന്തി അത്ഥോ”തി. “അഭിക്കന്ത”ന്തി വചനം അപേക്ഖിതാ നപുംസകനിദ്രേസോ, വചനം പന ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാതി തഥാ വുത്തം. അത്ഥമത്തദസ്സനം വാ ഏതം, തസ്മാ അത്ഥവസേന ലിങ്ഗവിഭത്തിവിപരിണാമോ വേദിതബ്ബോ. ദുതിയപദേപി ഏസേവ നയോ.

അയോമുഖംപിതന്തി കേനചി അയോമുഖം ഠപിതം. ഹേട്ഠാമുഖജാതന്തി സഭാവേനേവ ഹേട്ഠാമുഖം ജാതം. ഉഗ്ഘാടേയ്യാതി വിവടം കരേയു. ഹത്ഥേ ഗഹേതാതി “പുരത്ഥാഭിമുഖോ ഉത്തരാഭിമുഖോ വാ ഗച്ഛാ”തിആദീനി അവതാ ഹത്ഥേ ഗഹേതാ നിസ്സന്ദേഹം കത്വാ “ഏസ മഗ്ഗോ”തി ഏവം വത്വാ “ഗച്ഛാ”തി വദേയു. കാളപക്ഖചാതുദസീതി കാളപക്ഖേ ചാതുദസീ. നിക്കുജ്ജിതം ഉക്കുജ്ജേയ്യാതി ആയേയുസ്സ അനാധാരഭൂതം ഭാജനം തസ്സ ആധാരഭാവപാദനവസേന ഉക്കുജ്ജേയു. അത്താണസ്സ അഭിമുഖത്താ ഹേട്ഠാമുഖജാതതായ സദ്ധമ്മവിമുഖം, തതോ ഏവ അയോമുഖഭാവേന അസദ്ധമ്മേ പതിതന്തി ഏവം പദദ്വയം യഥാരഹം യോജേതബ്ബം, ന യഥാസങ്ഖയം. കാമം കാമച്ഛന്ദാദയോപി പടിച്ഛാദകാ, മിച്ഛാദിട്ഠി പന സവിസേസം പടിച്ഛാദികാതി ആഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്ന”ന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ - “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാഹം, ഭിക്ഖവേ, വജ്ജം വദാമീ”തി (അ° നി° ൧.൩൧൦). സബ്ബാപായഗാമിമഗ്ഗോ കുമ്മഗ്ഗോ “കുച്ഛിതോ മഗ്ഗോ”തി കത്വാ. സമ്മാദിട്ഠിആദീനം ഉജുപടിപക്ഖതായ മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ മിച്ഛത്തയമ്മാ മിച്ഛാമഗ്ഗോ. തേനേവ ഹി തദുഭയപടിപക്ഖതം സന്ധായ “സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗം ആവികരോത്തേനാ”തി വുത്തം. സപ്പിആദിസന്നിസ്സയോ പദീപോ ന തഥാ ഉജ്ജലോ, യഥാ തേലസന്നിസ്സയോതി തേലപജ്ജേതഗ്ഗഹണം. ഏതേഹി പരിയായേഹിതി ഏതേഹി നിക്കുജ്ജിതുകുജ്ജനപടിച്ഛന്നവിവരണാദിഉപമോപമിതബ്ബപ്പകാരേഹി.

പസന്നാകാരന്തി പസന്നേഹി കാതബ്ബം സക്കാറം. സരണന്തി പടിസരണം പരായണം. അജ്ജതാതി അജ്ജാതി പദസ്സ വഡ്ഢനമത്തം ഹേത്ഥ താ-സദ്ദോ യഥാ “ദേവതാ”തി. പാണേഹി ഉപേതന്തി പാണേഹി സഹ സരണം ഉപേതം. “യാവ മേ പാണാ ധരന്തി, താവ സരണം ഗതമേവ മം ധാരേതു”തി ആപാണകോടികം അത്തനോ സരണഗമനം പവേദേതി. തേനാഹ “യാവ മേ”തിആദി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ദഹരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. പുരിസസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൩. പുരിമസുത്തേതി പുരിമസുത്തദേസനായം. തത്ഥ ഹി ഉപസങ്കമന്തവേലായ സത്ഥു ഗുണേ അജാനന്തോ കേവലം സമ്മോദനം കരോതി. ദേസനം സുത്ഥാ പന സത്ഥു ഗുണേ ത്തത്ഥാ സരണങ്ഗതത്താ ഇയ ഇമസ്ഥിം സമാഗമേ അഭിവാദേസി പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദി. അത്താനം അധി അജ്ജയത്തം, അവിജഹേന അത്താനം അധികിച്ച ഉദിസ്സ പവത്തയമ്മാ അജ്ജയത്തം ഏകജ്ജയം ഗഹണവസേന, ഭുമ്മത്ഥേ ചേതം പച്ചത്തവചനം. കാമഞ്ചായം അജ്ജയത്തസദോ

ഗോചരജ്ജയത്തവിസയജ്ജയത്തഅജ്ജയത്തജ്ജയത്തേസു പവത്തതി. തേ പനേത്ഥ ന യുജ്ജന്തിതി വുത്തം “നിയകജ്ജയത്ത”ന്തി, നിയകസങ്ഖാതഅജ്ജയത്തയമ്മേസുതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അത്തനോ സന്താനേ”തി. ലുബ്ഭനലക്ഖണോതി ഗിജ്ജന്തലക്ഖണോ, ആരമ്മണേ ദല്ല്ഹഗുഹണസഭാവോതി അത്ഥോ. ദുസ്സനലക്ഖണോതി കുജ്ജന്തലക്ഖണോ, ബ്യാപജ്ജനസഭാവോതി അത്ഥോ. മൂയ്ഹനലക്ഖണോതി അത്താണലക്ഖണോ, ആരമ്മണേ സഭാവസമ്മോഹഭാവോതി അത്ഥോ. വിഹേരേന്തിതി അത്ഥനാസനഅനത്ഥുപ്പാദനേഹി വിബാധേന്തി. തതോ ഏവ യഥാ സഗ്ഗമഗ്ഗേസു ന ദിസ്സതി, ഏവം കരോന്തിതി ആഹ “നാസേന്തിവിനാസേന്തി”തി. അത്തനി സമ്ഭൂതാതി സന്താനേ നിബ്ബത്താ.

പുരിസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ജരാമരണസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൪. അത്തത്ര ജരാമരണാതി ജരാമരണേന വിനാ. ജരാമരണവിരഹിതോ ജാതോ നാമ അത്ഥി നു ഖോതി പുച്ഛതി. പാളിയം ജാതസ്സാതി പച്ചത്തേ സാമിവചനം. മഹാസാലാതി ഇമിനാ ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്ഥാ “മഹാസാലാ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി യഥാ “പുരത്ഥിയോതി പുലത്ഥിയോ”തി. മഹാസാരപ്പത്താതി മഹന്തം വിഭവസാരം പത്താ. കോടിസതം ധനം, അയമേവ വാ പാഠോ. “കുമ്ഭം നാമ ദസ അമ്ബണാനി”തി വദന്തി. ഇസ്സരാതി വിഭവിസ്സരിയേന ഇസ്സരാ. സുവണ്ണരജതഭാജനാദീനന്തി ആദി-സദേന വത്ഥസേയ്യാവസമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അസാധാരണധനാനം നിധാനഗതത്താ “അനിധാനഗതസ്സാ”തി വുത്തം. തുട്ഠികരണസ്സാതി പാസാദസിവികാദിസുഖസാധനസ്സ.

ആരകാ കിലേസേഹീതി നിരുത്തിനയേന സദുസിദ്ധിമാഹ. ആരകാതി ച സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നത്താ തേഹി ദൂരേതി അത്ഥോ. രാഗാദീനം ഹതത്താ, പാപകരണേ രഹാഭാവത്തോ, അനുത്തരദക്ഖിണേയ്യതാദിപച്ചയാ ച അരഹം. കാമഞ്ചായം സംയുത്തവണ്ണനാ, അഭിധമ്മനയോ ഏവ പന നിപ്പരിയായോതി ആഹ “ചത്താരോ ആസവാ”തി ബ്രഹ്മചരിയവാസന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസം. വുട്ഠാതി വുട്ഠവന്തോ. ചതൂഹി മഗ്ഗേഹി കരണീയന്തി പച്ചേകം ചതൂഹി മഗ്ഗേഹി കത്തഞ്ചം പരിത്താപഹാനസച്ഛികിരിയഭാവനാഭിസമയം. ഏവം ഗതം സോളസവിധം ഹോതി. ഓസീദാപനട്ഠേന ഭാരാ വിയാതി ഭാരാ. തേനാഹ “ഭാരാ ഹവേ പഞ്ചക്ഖന്ധാ”തിആദി (സം° നി° ൩.൨൨). അത്തപടിബദ്ധതായ അത്തനോ അവിജഹന്തോ പരമത്ഥദേസനായ ച പരമത്ഥോ അരഹത്തം. കാമഞ്ചായമത്ഥോ സബ്ബസമിദ്ധിസസന്തതിപരിയാപണോ അനവജ്ജയമ്മോ

സമഭവതി അകുപ്പസഭാവോ, അപരിഹാനയമ്മേസു പന അഗ്ഗഭൂതേ അരഹത്തേ സാതിസയോ, ന ഇതരേസൂതി “അരഹത്തസഞ്ചാതോ”തിആദി വുത്തം. ഓരമ്ഭാഗിയുദ്ധമ്ഭാഗിയവിഭാഗം ദസവിധമ്പി ഭവേസു സംയോജനം കിലേസകമ്മവിപാകവട്ടപച്ചയോ ഹുത്വാ നിസ്സരിതും അപ്പദാനവസേന ബന്ധതീതി ഭവസംയോജനം. സതിപി ഹി അഞ്ഞേസം തപ്പക്ഖിയഭാവേന വിനാ സംയോജനാനി തേസം തപ്പച്ചയഭാവോ അത്ഥി, ഭവനിയാമോ ഓരമ്ഭാഗിയുദ്ധമ്ഭാഗിയസഞ്ചാഹിതോതി തംതംഭവനിബുത്തകകമ്മനിയാമോ ച ഹോതി, ന ച ഉപച്ഛിന്നസംയോജനസ്സ കതാനിപി കമ്മാനി ഭവം നിബുത്തേന്തീതി തേസംയേവ സംയോജനട്ഠോ ദട്ഠഞ്ചോ. സമ്മാ കാരണേഹി ജാനിത്വാതി ഞായേന ദുക്ഖാദീസു സോ യമാ ജാനിതഞ്ചോ; തമാ ജാനിത്വാ, പുബ്ബകാലകിരിയാവിമുത്താ ഹി അപരകാലകിരിയാ ച യമാ സമഭവതി, തം ദസ്സേതും “മഗ്ഗപഞ്ഞായാ”തിആദി വുത്തം.

ഭിജ്ജനസഭാവോ ഖണായത്തത്താ. നിക്ഖിപിതബുസഭാവോ മരണയമ്മത്താ. അയം കായോ ഉസ്സമായുവിഞ്ഞാണാപഗമോ ഛരസ്സനീയയമ്മോ, യസ്ഥിം യം പതിട്ഠിതം, തം തസ്സ സന്താനഗതവിപ്പയുത്തന്തി കത്വാ വത്തബുതം അരഹതീതി ആഹ “ഖീണാസവസ്സ ഹി അജീരണയമ്മോപി അത്ഥി”തിആദി. തേനാഹ ഭഗവാ “ഇമസ്ഥിംയേവ ബ്യാമമത്തേ കളേവരേ സസഞ്ഞിമ്ഹി സമനകേ ലോകഞ്ച പഞ്ഞപേമി ലോകസമുദയഞ്ച ലോകനിരോധഞ്ചാ”തിആദി (സം° നി° ൧.൧൦൨; അ° നി° ൪.൪൫). അസ്സ ഖീണാസവസ്സ, “ജീരണയമ്മ”ന്തി യമാവുത്തം അജീരണയമ്മം ഠപേത്വാ ജീരണയമ്മം ദസ്സേന്തോ “തേസംപായം കായോ ഭേദനയമ്മോ”തി ഏവമാഹ. ജരം പത്തസ്സേവ ഹിസ്സ ഭേദനനിക്ഖിപിതബുതാനിയതേ അത്ഥേ സുത്തദേസനാ പവത്താ. അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അട്ഠപ്പത്തി, സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി അട്ഠപ്പത്തികോ. കിര-സദ്ദോ അനുസ്സവത്ഥോ, തേന അനുസ്സവാഗതോയമത്ഥോ, ന അട്ഠകമാഗതോതി ദീപേതി. തേനാഹ “വദന്തീ”തി. യേനായം അത്ഥോ ഹേതുനാ അട്ഠപ്പത്തികോ, തം ദസ്സേതും “സിവികസാലായം നിസീദിത്വാ കമിത”ന്തി വുത്തം. “വിഹരതി ജേതവനേ”തി നിദാനവചനേന യമാ ന വിരുജ്ജയതി, തമാ വേദിതബു. നനു ഇമസ്സ സുത്തസ്സ പുച്ഛാവസികോ നിക്ഖേപോതി? സച്ചമേതം, സുത്തേകദേസം പന സന്ധായ അട്ഠപ്പത്തികത്വാവചനം. കേചി പന “യാനം ആരുഹിത്വാ രാജാ ആഗതോ, രഞ്ഞോ ആരോഹനീയരഥം ദസ്സേത്വാ വുത്ത”ന്തിപി വദന്തി.

സരീരേ ഫേണപിണ്ഡസമേ കിം വത്തബു? സബ്ഭിസദ്ധിന്തി സാധൂഹി സഹ പവേദയന്തി. ന ഹി കദാചി സാധൂനം സാധൂഹി സഹ കത്തബ്ബാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ സീദനസഭാവാനം കിലേസാനം ഭിജ്ജനപ്പത്തത്താ നിബ്ബാനം സബ്ഭീതി വുച്ചതി. പൂരിമപദസ്സാതി “സതഞ്ച യമ്മോ ന ജരം ഉപേതീ”തി പദസ്സ. കാരണം ദസ്സേന്തോ ബൃതിരേകവസേന. സതംയമ്മോ നിബ്ബാനം കിലേസേഹി സംസീദനഭിജ്ജനസഭാവോ ന ഹോതി, തസ്ഥാ തം ആഗമ്മ ജരംന ഉപേതി. കിലേസാ പന തന്നിമിത്തകാ, ഏവമയം വുത്തകാരണതോ ജരം ന ഉപേതീതി. തേനാഹ “ഇദ”ന്തിആദി. സുന്ദരാധിവാചനം വാ ഏതം “സബ്ഭീ”തി പദം അപാപതാദീപനതോ, സബ്ഭിധമ്മഭൂതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതി (ഇതിവു° ൯൦; അ° നി° ൪.൩൪), ന തേന യമ്മേന സമത്ഥി കിഞ്ചി”തി (ഖു° പാ° ൬.൪; സു° നി° ൨൨൨) ച.

ജരാമരണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ർ. പിയസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൫. രഹസിഗതസ്സാതി ജനസമ്ബാധതോ അപക്കന്തസ്സ. നിലീനസ്സ തേനേവ ജനവിവേകേന ഏകമന്തം നിസജ്ജായ ഏകീഭാവേന പടിസല്ലീനസ്സ വിയ. തേനാഹ “ഏകീഭൂതസ്സാ”തി. സബ്ബണ്ണുഭാസിതം കരോന്തോ ആഹ തസ്സ വചനം “ഏവമേത”ന്തി സമ്പടിച്ഛിതാ തസ്സ വചനം തമാപച്ചനുഭാസന്തോ. അന്തകേനാധിപന്നത്താ ഏവ വേത്തവത്സുഹിരത്തസുവണ്ണാദി മാനുസം ഭവം ജഹതോ. അനുഗന്തി അനുഗതം, തമേവ അനുഗാമീതി അത്ഥോ. നിചയന്തി ഉപരൂപരി വഡ്ഡിയാ നിചിതഭൂതം. സമ്പരായികന്തി സമ്പരായ ഹിതം.

പിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. അത്തരക്ഖിതസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൬. പീഭഹനന്തി സംയമനം. കമ്മപഥഭേദം അപ്പത്തസ്സാതി സുപിനകാലോ വിയ പവത്തിമത്തതായ കമ്മപഥവിസേസം അഗതസ്സ. കമ്മസ്സാതി അകുസലകമ്മസ്സ. സംവരന്തി സംവരഭാവം ദസ്സേതി, ഇതരസ്സ പന സംവരഭാവോ പുരിമേഹി തീഹി പദേഹി ദസ്സിതോവാതി. ഓത്തപ്പമ്പി ഗഹിതമേവ തദവിനാഭാവതോ. ന ഹി പാപജിഗുച്ഛനം പാപഉത്രാസരഹിതം, ഉത്രാസോ വാ പാപജിഗുച്ഛനരഹിതോ അത്ഥിതി.

അത്തരക്ഖിതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. അപ്പകസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൭. ഉളാരസദ്ദോ സേട്ഠേ ബഹുകേ ച ദിസ്സതീതി ആഹ “പണീതേ ച ബഹുകേ ചാ”തി. മാനമജ്ജനേനാതി മാനവസേന മദപ്പത്തിയാ. അതിക്കമന്തി സാധുമരിയാദവീതിക്കമലക്ഖണം ദോസം. കൂടോ പാസോ.

അപ്പകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. അസ്സകരണസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൮. യസ്മാ കാമനിമിത്തം സത്തോ സമ്പജാനമുസാ ഭാസതി, തസ്മാ കാമാ തസ്സ പതിട്ഠാ പച്ചയോ കാരണന്തി ആഹ “കാമഹേതു”തിആദി. ഭദ്രമുഖസീസേന വിട്ഠഭം ഭദ്രോപചാരേന ഉപചരതീതി അത്ഥോ, വിനിച്ഛയോ കരീയതി ഏത്ഥാതി അസ്സകരണം, വിനിച്ഛയട്ഠാനം. വിപ്പന്തി കൂടം, മച്ഛവിപ്പന്തിപി വട്ടതി. ഓഡ്ഢിതന്തി ഓഡ്ഢനവസേന ഫലം പാപിതം.

അസ്സകരണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. മല്ലികാസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൯. “കസ്മാ പുച്ഛതീ”തി? പുച്ഛാകാരണം ചോദേത്ഥാ സമുദയതോ പട്ഠായ ദസ്സേതും “അയം കിര മല്ലികാ”തിആദി വുത്തം. മാലാരാമം ഗന്ത്വാതി അത്തനോ പിതു മാലാരാമം രക്ഖണത്ഥഞ്ചേവ അവസേസപുപ്ഫഗ്ഗഹണത്ഥഞ്ച ഗന്ത്വാ. കാസിഗാമേതി കാസിരട്ഠസ്സ ഗാമേ. സോ കിര ഗാമോ

മഹാകോസലരാജേന അത്തനോ യീതുയാ പതിഘരം ഗച്ഛന്തിയാ
പുപ്ഫമൂലത്ഥായ ദിന്നോ, തന്നിമിത്തം. ഭാഗിനേയ്യേന അജാതസത്ത്വനാ.
തസ്സാതി രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ. സാതി മല്ലികാ. നിവത്തിതുന്തി തസ്സാ ധമ്മതായ
നിവത്തിതും തസ്സാ വചനം പടികുപിപിതും. നേവജ്ജന്ധഗാതി വത്തമാനത്ഥേ
അതീതവചനന്തി ആഹ “നാധിഗച്ഛതീ”തി. പുമു അത്താതി തേസം സത്താനം
അത്താ.

മല്ലികാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. യത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൦. മൂണന്തി യത്തുപത്ഥമ്ഭം. ഉപനീതാനി യത്തം യജിതും ആരമ്ഭായ.
ഏത്താവതാതി “ഇധ, ഭന്തേ...പേ... രുദമാനാ പരികമ്മാനി കരോന്തീ”തി
ഏത്തകേന പാഠേന. സന്നിട്ഠാനന്തി “നം ഇത്ഥിം ലഭിസ്സാമി നു ഖോ, ന നു
ഖോ ലഭിസ്സാമീ”തി നിച്ഛയം അവിന്ദന്തോ ന ഞായന്തോ. ഫേണ്ണദ്ദേഹകന്തി
യഥാ യത്ഥ കുമിതേ ഫേണ്ണം ഉദ്ദേഹതി ന ഉപധീയതി, ഏവം അനേകവാരം
ഫേണ്ണം ഉട്ഠാപേത്യാ. തം ദിവസന്തി തസ്ഥിം രഞ്ഞാ നിദം അലഭിത്വാ
ദുക്ഖസേയ്യദിവസേ. ആലോകം ഓലോകേത്യാതി ലോഹകുമ്ഭിമുഖവട്ടിസീസേ
പത്തേ തത്ഥ മഹന്തം ആലോകം ഓലോകേത്യാ. അത്താനോ വചനം രഞ്ഞോ
പവത്തിണാപനത്ഥം. മഹാസദ്ദോ ഉദപാദി “ഏവരുപം യത്തം രാജാ
കാരാപേതീ”തി. വത്തുകാമോ അഹോസി, വത്തുഞ്ച പന അവിസഹന്തോ “സ”
ഇതി വത്വാ ലോഹകുമ്ഭിയം നിമുഗ്ഗോ. ഇഥം ഗാഥം വത്തുകാമോ
അഹോസീതി അയം പനേത്ഥ സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ സേസപദദ്വയേപി.
ധമ്മഭേരിം ചരാപേസും “കോചി കഞ്ചി പാണ്ണം മാ ഹനതു”തി. സോ
ഇത്ഥിസാമികോ പുരിസോ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹി അത്തനോ
ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ സത്തു ച ദേസനാവിലാസസമ്പത്തിയാ, രാജാ പന
മഹാബോധിനിരുജ്ജന്ധനസഭാവത്താ കിഞ്ചി വിസേസം നാധിഗച്ഛി.

സങ്ഗഹവത്ഥുനീതി ലോകസ്സ സങ്ഗഹകാരണാനി. നിപ്ഫന്നസസ്സതോ
നവഭാഗേ കസ്സകസ്സ ദത്വാ രഞ്ഞം ഏകഭാഗഗൃഹണം ദസമഭാഗഗൃഹണം. ഏവം
കസ്സകാ ഹട്ഠത്ത്വാ സസ്സാനി സമ്പാദേന്തിതി ആഹ “സസ്സസമ്പാദനേ
മേധാവിതാതി അത്ഥോ”തി. തതോ ഓരഭാഗേ കിര ഛരഭാഗഗൃഹണം ജാതം.
ഛരമാസികന്തി ഛരണം ഛരണം മാസാനം പഹോനകം. പാസേതീതി പാസഗതേ
വിയ കരോതി. വാചായ പിയസ്സ പിയകരസ്സ കമ്മം വാചാപേയ്യം. സബ്ബസോ
രട്ഠസ്സ ഇദ്ധാദിഭാവതോ ഖേമം. നിരഞ്ചുദം ചോരിയാഭാവതോ. ഇദഞ്ചി രട്ഠം
അചോരിയം നിരഗ്ഗുളന്തി വുച്ചതി അപാരുതഘരഭാവതോ.

ഉദ്ധംമൂലകം കത്വാതി ഉമ്മൂലം കത്വാ. ദീഹി പരിയഞ്ഞേഹീതി
മഹായത്തേസ്സ പുബ്ബഭാഗേ പച്ഛാ ച പവത്തേതബ്ബേഹി ദീഹി
പരിവാരയഞ്ഞേഹി. സത്തവിസതി...പേ... നസ്സാതി സത്തവിസാധികാനം തിണ്ണം
പസുസതാനം ദ്വാവിസതിയാ അസ്സാദീഹി ച
സട്ഠിഅധികദിസതആരഞ്ഞകപസൂഹി ച സദ്ധിം സമ്പിണ്ഡിതാനം പന
നവാധികഛരസതപസൂനം മാറണേന ഭേരവസ്സ പാപഭീരുകാനം ഭയാവഹസ്സ.
തഥാ ഹി വദന്തി -

“ഛരസതാനി നിയുജ്ജന്തി, പസൂനം മജ്ജിമേ ഹനി,

അസ്സമേയസ്സ യത്തസ്സ, അധികാനി നവാപി ചാ”തി.

സമ്മന്തി യുഗച്ഛിദ്രേ പക്ഖിപിതബുദ്ധധമം. പാസേന്തീതി വിപന്തി.
സംഹാരിമേഹീതി സകടേഹി വഹിതബുദ്ധി യൂപേഹി. പുബ്ബേ കിര ഏകോ
രാജാ സമ്മാപാസം യജ്ഞോ സരസ്സതിനദീതീരേ പഥവിയാ വിവരേ ദിന്നേ
നിമുഗ്ഗോയേവ അഹോസി. അന്ധബാലബ്രാഹ്മണാ ഗതാനുഗതിഗതാ “അയം തസ്സ
സഗ്ഗഗമനമഗ്ഗോ”തി സത്തായ തത്ഥ സമ്മാപാസയത്തം പട്ഠപേന്തി. തേന
വുത്തം “നിമുഗ്ഗോകാസതോ പഭൂതീ”തി. അയൂപോ അപ്പകദിവസോ യാഗോ,
സയൂപോ ബഹുദിവസം സായേയ്യോ സത്രയാഗോ. മന്തപദാഭിസങ്ഖതാനം
സപ്പിമധൂനം വാജമിതി സമത്താ, ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണഗോമഹിം
സാദിസത്തരസകദക്ഖിണ്ണസ്സ. സാരഗബ്ഭകോട്ഠാഗാരാദീസു നത്ഥേത്ഥ അഗ്ഗളന്തി
നിരഗ്ഗളോ. തത്ഥ കിര യത്തേ അത്തന്നോ സാപതേയ്യം അനവസേസതോ
അനിഗ്ഗഹിത്വാ നിയാതീയതി. മഹാരമ്ഭാതി ബഹുപസുഘാതകമ്മാ.
അട്ഠകമായം പന “വിവിധാ യത്ഥ ഹത്തരേ”തി വക്ഖമാനത്താ
“മഹാകിച്ചാ”തി അത്ഥോ വുത്തോ, ഇയ “മഹാരമ്ഭാതി പപഞ്ചവസേന
അജേളകാ”തിആദി വുത്തന്തി “ബഹുപസുഘാതകമ്മാ”തി അത്ഥോ വുത്തോ.
നിരാമ്ഭാതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അനുഗതം
കുലന്തി അനുകുലം, കുലാനുഗതന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തേനാഹ “യം
നിചുഭത്താദി...പേ... അത്ഥോ”തി.

യത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ബന്ധനസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൧. ഇദന്തി “ഇയ, ഭന്തേ”തിആദികം വചനം. തേ ഭിക്ഖു
ആരോചേസുന്തി സമ്ബന്ധോ. തേസ്മുതി തേസു രത്താ ബന്ധാപിതമനുസ്സേസു.
സുകതകാരണന്തി സുകാരണകിരിയം ആരോചേസു, ന കേവലം തേസം
മനുസ്സാനം ബന്ധാപിതഭാവം . ഇദാനി തത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “രത്തോ
കിരാ”തിആദി വുത്തം. അട്ഠവകോതി അട്ഠംസോ. അന്തോഘരചാരിനോതി
അന്തേപുരവാസിനോ.

ഉക്കട്ഠേതി യുദ്ധേ. മന്തിസ്മുതി ഗുത്തമന്തിസു. അകുതുഹലന്തി സത്തരം.
പിയന്തി പിയായിതബ്ബം. അന്നപാനമ്ഹി മധുരേ അഭുത്തേ ഉപ്പന്നേ. അത്ഥേതി
അത്ഥേ കിച്ചേ ജാതേ മിരന്തിന കഥേന്തി കായബലമത്തേന അപന്നേതും
സക്കുണ്ണേയുത്താ. സുട്ഠു രത്തരത്താതി അതിവിധ രത്താ ഏവ ഹുത്വാ രത്താ.
സാരത്തേനാതി സാരഭാവേന സാരഭാവസത്തായ. ഓഹാരിനന്തി ഹേട്ഠാ
ഹരണസീലന്തി ആഹ “ചതുസു അപായേസു ആകഡ്ഢനക”ന്തി. സിമിലന്തി
സിമിലാകാരം, ന പന സിമിലം. തേനാഹ ഭഗവാ “ദുപ്പമുഞ്ച”ന്തി.

ബന്ധനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഥവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയവഗ്ഗോ

൧. സത്തജടിലസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൨. പുബ്ബാരാമസങ്ഖാതേതി സാവത്ഥിനഗരസ്സ പുബ്ബദിസായ കത്താ പുബ്ബാരാമേതി സങ്ഖം ഗതേ. തത്രാതി “മിഗാരമാതുയാ പാസാദേ”തി തസ്ഥിം സംഖിത്തവചനേ. അയം ഇദാനി വുച്ചമാനാ അനുപുബ്ബികമാ ആദിതോ പട്ഠായ അനുക്കമകമാ. പത്ഥനം അകാസി തസ്സ ഭഗവതോ അഗ്ഗുപട്ഠായികം ഏകം ഉപാസികം ദിസ്വാ തം റാനന്തരം ആകങ്ഖന്തീ. മേണ്ഡകപുത്തസ്സാതി മേണ്ഡകസേട്ഠിപുത്തസ്സ. മാതിട്ഠാനേ റപേസി തസ്സാ ഉപകാരം ഗരുഭാവഞ്ച ദിസ്വാ. തായ കാരിതേ പാസാദേതി തായ മഹാഉപാസികായ മഹാലതാപസാധനം വിസ്സജ്ജത്വാ നവഹി കോടീഹി കരീസമത്തേ ഭൂമിഭാഗേ കാരിതേ സഹസ്സഗബ്ഭപടിമണ്ഡിതേ പാസാദേ.

പരുള്പാലാതി പരുള്പാലോമാ. കമണ്ഡലുഘടികാദിം പബ്ബജിതപരിക്ഖാരം. നഗ്ഗഭോഗ്ഗനിസ്സിരികാനന്തി നഗ്ഗാനഞ്ചേവ ഭോഗ്ഗാനഞ്ച നിസ്സിരികാനഞ്ച. തേ ഹി അനിവത്ഥവത്ഥതായ നഗ്ഗാ ചേവ, അചേലകവതാദിനാ ഭോഗ്ഗസരീരതായ ഭോഗ്ഗാ, സോഭാരഹിതതായ നിസ്സിരികാ ച. അത്തനാ ദിട്ഠസുതം പടിച്ഛാദേത്വാ ന കമേയുന്തി അകാരണമേതം തേസം രത്താ പയുത്തചരപുരിസഭാവതോ. ഏവം കതേ പന തേ “അഞ്ഞേപി പബ്ബജിതാ അത്ഥിതി അയം ജാനാതീ”തി മഞ്ഞേയുന്തി കോഹഞ്ഞചിത്തോ ഏവം അകാസീതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും. തമാ ഹി തേനത്ഥേന അപരിതോസമാനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ.

കാസികചന്ദനന്തി ഉജ്ജലചന്ദനം. തം കിര വണ്ണവസേന സമുജ്ജലം ഹോതി പഭസ്സരം, തദത്ഥമേവ നം സങ്ഘതരം കരോന്തി. തേനാഹ “കാസികചന്ദനന്തി സങ്ഘചന്ദന”ന്തി. വണ്ണഗന്ധത്ഥായാതി വണ്ണസോഭത്ഥഞ്ചേവ സുഗന്ധഭാവത്ഥഞ്ച. വണ്ണഗന്ധത്ഥായാതി ഛരവിരാഗകരത്ഥഞ്ചേവ സുഗന്ധത്ഥായ ച. “ഗീഹിനാ”തിആദീഹി പദേഹി ഏവം പമാദവിഹാരിനാ തയാ അരഹന്തോ ദുവിഞ്ഞേയ്യാതി ദസ്സേതി.

സംവാസോ നാമ ഇധ കാലേന ഉപസങ്കമനന്തി ദസ്സേന്തോ “ഉപസങ്കമന്തേനാ”തി ആഹ. കായവാചാഹി അസംയതേനപി സംയതാകാരോ, അസംവുതിന്ദ്രിയേനപി സംവുതിന്ദ്രിയാകാരോ. പരിഗൃഹേസ്സാമീതി വിമംസിസ്സാമി “പരിസുദ്ധം നു ഖോ, നോ”തി. സപ്പഞ്ഞേനാതി സീലപരിഗൃഹ്ണപന്തായ സപ്പഞ്ഞേന. ജാനിതും ന സക്കോതി സഭാവസ്സ സതോ സീലസ്സ അനുപധാരണതോ.

കമനേനാതി അപരാപരം കമനേന. തമാ ഹി വക്ഖതി “ഏകച്ചസ്സ ഹീ”തിആദി. അരിയവോഹാരോതി ദിട്ഠാദിലക്ഖണേന വോഹരിതോ “ദിട്ഠം അദിട്ഠ”ന്തിആദിനാ പവുത്തസദുവോഹാരോ. തസ്സ പന കാരണമേവ ഗങ്ഘനോ “ഏത്ഥ ചേതനാ”തി ആഹ. ഏസ നയോ അനരിയവോഹാരേപി. പരമത്ഥതോ ഹി സച്ചവാചാദയോ മുസാവാദാദയോ ചേതനാലക്ഖണാതി. പഞ്ഞത്തിവോഹാരോ തമാ തമാ വോഹരിതബ്ബതോ ഏവമാഹ “സംവോഹാരേന ഖോ, മഹാരാജ, സോചേയ്യം വേദിതബ്ബ”ന്തി.

ഞാണമാമോതി ഞാണഗുണബലം, യേന റാനുപത്തികപടിഭാനാദിനാ അച്ചായികകിച്ചകരണിയാനി നിട്ഠാപേതി. സംകമായാതി അത്ഥവിമംസനവസേന പവത്തായ സമ്മാകമായ. ഉപ്പിലവതി ലഹുകഭാവതോ. ഹേട്ഠാചരകാതി

അവചരകാ. യേ അനുപവിസിത്യാ പരേസം രഹസ്സവീമംസനവസേന പവത്താ, തേസു ഓചരകവോഹാരോതി വുത്തം “ചരാ ഹീ”തിആദി.

വണ്ണസന്റാനേനാതി വണ്ണേന വാ സന്റാനേന വാ വണ്ണപോക്ഖരതായ വാ സന്റാനസമ്പത്തിയാ വാ. സുജാനോ പേസലോ വിസ്സസേതി യോജനാ. ലഹുകദസ്സനേനാതി പരിത്തദസ്സനേന വിജ്ജുകേന വിയ. പരിക്ഖാരഭണ്ഡകേനാതി പബ്ബജിതപരിക്ഖാരഭൂതേന ഭണ്ഡകേന. ലോഹഡ്ഡമാസോതി ലോഹമയോ ഉപഡ്ഡഗ്ഘനകമാസോ.

സത്തജടിലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. പഞ്ചരാജസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൩. രൂപാതി രൂപസഞ്ചാതാ കാമഗുണാ. തേ പന നീലാദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നാപി രൂപായതനത്താ ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യതം നാതിവത്തന്തീതി ആഹ “നീലപീതാദിഭേദം രൂപാരമ്മണ്ണ”ന്തി. തോ-സദ്ദോപി ദാ-സദ്ദോ വിയ കാലത്ഥോ ഹോതീതി ആഹ “യതോതിയദാ”തി. മനം ആപയതി വഡ്ഢേതീതി മനാപം, മനോരമം. മനാപനിപ്ഫത്തിതന്തി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ മനസാ പിയായിതം, തസ്സ അഗ്ഗഭാവേന പരിയന്തം പരമം കോടിം കത്വാ പവത്തിതന്തി അത്ഥോ. പുഗ്ഗലമനാപന്തി ആരമ്മണ്ണസഭാവം അചിന്തേത്വാ പുഗ്ഗലസ്സ വസേന മനാപഭാവേനേവ ഇട്ഠതായ ഇട്ഠന്തി. സമ്മുതീതി സമഞ്ഞാ. പുഗ്ഗലമനാപം നാമ സത്താവിപല്ലാസവസേന വിപരീതമ്പി ഗണ്ഹാതി ഇതരസഭാവതോതി ആഹ “യം ഏകസ്സ...പേ... ഇട്ഠം കന്ത”ന്തി. ഇദാനി തം ജീവ്ഹാവിഞ്ഞേയ്യവസേന യോജേത്വാ ദസ്സേനോ “പച്ചന്തവാസീന”ന്തിആദിമാഹ. ഇദം പുഗ്ഗലമനാപന്തി ഇദം യമാവുത്തം ജീവ്ഹാവിഞ്ഞേയ്യം വിയ അഞ്ഞമ്പി ഏവംജാതികം തേന തേന പുഗ്ഗലേന മനാപന്തി ഗഹേതബ്ബാരമ്മണ്ണം പുഗ്ഗലമനാപം നാമ.

ലോകേ പടിവിഭത്തം നത്ഥി, വിഭജിത്വാ ദസ്സനേന ലോകേന മധുരജാതേനപി പടിവിഭത്തം കത്വാ ഗഹേതും ന സക്കുണേയ്യാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “വിഭജിത്വാ പന ദസ്സേതബ്ബ”ന്തി. ദിബ്ബകപ്പമ്പിതി ദേവലോകപരിയാപന്നസദിസമ്പി അമനാപം ഉപട്ഠാതി ഉളാരപണിതാരമ്മണ്ണപരിചയതോ. മജ്ജിമാനം പന...പേ... വിഭജിതബ്ബം തേസം മനാപസ്സ മനാപതോ, അമനാപസ്സ അമനാപതോ ഉപട്ഠാനതോ. തത്ഥപി ഇട്ഠാനിട്ഠപരിച്ഛേദോ നിപ്പരിയായതോ ഏവം വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ ആഹ “തബ്ബ പനേത”ന്തിആദി. തബ്ബ പനേതം ഇട്ഠാനിട്ഠഭൂതം ആരമ്മണ്ണം കാമാവചരജവസേസു അകുസലസ്സ വസേന യേഭൂയ്യേന പവത്തതീതി കത്വാ തത്ഥ “രജ്ജതി ദുസ്സതീ”തി അകുസലസ്സേവ പവത്തി ദസ്സിതാ. സേസകാമാവചരസ്സപി വസേന പവത്തി ലബ്ഭതേവ. തഥാ ഹി തം അപ്പടികൂലേപി പടികൂലാകാരതോ, പടികൂലേപി അപ്പടികൂലാകാരതോ പവത്തതീതി. വിപാകചിത്തം ഇട്ഠാനിട്ഠം പരിച്ഛിന്ദതി, ന സക്കാ വിപാകം വഞ്ചേതുന്തി. കൂസലകമ്മം ഹി ഏകന്തതോ ഇട്ഠമേവ, അകുസലകമ്മബ്ബ അനിട്ഠമേവ, തസ്മാ തത്ഥ ഉപ്പജ്ജമാനം വിപാകചിത്തം യമാസഭാവതോ പവത്തതീതി.

യം പന സമ്മോഹവിനോദനിയം “കുസലകമ്മജം അനിട്ഠം നാമ നത്ഥീ”തി ഏത്തകമേവ വുത്തം, തം പന നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. തേന സോഭനം

അകുസലകമ്മജസി ഏകച്ചാനം സത്താനം ഇട്ഠന്തി അനുത്താതം സിയാ. കുസലകമ്മജം പന സബ്ബേസം ഇട്ഠമേവാതി വദന്തി. തിരച്ചാനഗതാനം കേസഞ്ചി മനുസ്സരൂപം അമനാപം, യതോ തേ ദിസാവാ പലായന്തി. മനുസ്സാ ച ദേവതാനം രൂപം ദിസാ ഭായന്തി, തേസസി വിപാകവിത്താണം തം രൂപം ആരബ്ഭേ കുസലവിപാകമേവ ഉപ്പജ്ജതി, താദിസസ്സ പന പുത്തേസ്സ അഭാവാ ന തേസം തത്ഥ അഭിരതി ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം. കുസലകമ്മജസ്സ പന അനിട്ഠസ്സ അഭാവോ വിയ അകുസലകമ്മജസ്സ സോഭനസ്സ ഇട്ഠസ്സ അഭാവോ വത്തബ്ബോ. ഹത്ഥിആദിനസി ഹി അകുസലകമ്മജം മനുസ്സാനം അകുസലവിപാകസ്സേവ ആരമ്മണം, കുസലകമ്മജം പന പവത്തേ സമുട്ഠിതം കുസലവിപാകസ്സ, ഇട്ഠാരമ്മണേന വോമിസ്സകത്താ അപ്പകം അകുസലകമ്മജം ബഹുലം അകുസലവിപാകുപ്പത്തിയാ കാരണം ന ഭവിസ്സതീതി സക്കാ വത്തും. ഇദാനി തമേവ വിപാകവസേന ഇട്ഠാനിട്ഠാരമ്മണവവത്ഥാനം വിഭാവേതും “കിഞ്ചാപിഹീ”തിആദി വുത്തം. തയിദം സമ്മുതിമനാപസംവിഭാഗത്ഥം വുത്തം, ഇധ പന ന തമാ വിഭത്തന്തി ആഹ “ഭഗവാ പനാ”തിആദി.

സോ ഉപാസകോ ചന്ദനങ്ഗലഗാമേ ജാതത്താ “ചന്ദനങ്ഗലികോ”തി പത്തായതി, “ചന്ദനവിലാസോ”തി കേചി. തസ്സ ഉപാസകസ്സ പടിഭാനം ഉദപാദീതി യോജനാ. തേ രാജാനോ ഹതപ്പഭേ ഹതസോഭേ ദിസാതി സമ്ബന്ധോ. ഉദകാഭിസിത്തേതി ഉദകേന അഭിസിഞ്ചിതേ. അങ്ഗാരേ വിയാതി അങ്ഗാരക്ഖണേ വിയ.

കാലസ്സേവാതി പഗേവ. അവിഗതഗന്ധം തങ്ഖണവികസിതതായ. ഞ്ഞദിസം വചന്തി “അച്ഛാദേസീ”തി ഏവരൂപം വചന്തി.

പഞ്ചരാജസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ദോണപാകസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൪. “ദോണപാകകൂര”ന്തി ഏത്ഥ വിഭത്തിലോപം കത്വാ നിദേസോതി ആഹ “ദോണപാകം കൂര”ന്തി. ദോണസ്സാതി ചതുന്നം ആള്ഘകാനം, സോളസനാളിനന്തി അത്ഥോ. തദുപിയന്തി തദനുരൂപം, തസ്സ വുത്തപരിമാണസ്സ അനുച്ഛവികന്തി അത്ഥോ. പുബ്ബേതി തന്ദിവസതോ പുരിമതരദിവസേസു. ബലവാതി മഹാ. ഭത്തപരിളാഹോതി ഭത്തസമ്മദഹേതുകോ. അസ്സ രത്തോ ഉഭോസു പസ്സേസു ഗഹിതതാലവണ്ടാ ബീജന്തി യമകതാലവണ്ടേഹി. ഫാസുവിഹാരന്തി ഭോജനേ മത്തത്തുതായ ലദ്ധബ്ബസുഖവിഹാരം. ഭോജനമത്തത്തു ഹി സുഖവിഹാരോ ഹോതി. തേനാഹ “തനുകസ്സ ഭവന്തി വേദനാ, സണികം ജീരതി ആയു പാലയ”ന്തി.

തനുകസ്സാതി തനുകാ അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, ഭുത്തപച്ചയാ വിസഭാഗവേദനാ ന ഹോന്തിതി അത്ഥോ. സണികന്തി മന്ദം മുദുകം, അപരിസ്സയമേവാതി അത്ഥോ. ജീരതീതി പരിഭുത്താഹാരോ പച്ചതി. ആയുപാലയന്തി നിരോധോ അവേദനോ ജീവിതം രക്ഖന്തോ. അഥ വാ സണികം ജീരതീതി സോ ഭോജനേ മത്തത്തു പുഗ്ഗലോ പരിമിതാഹാരതായ സണികം ചിരേണ ജീരതി ജരം പാപുണാതി ജീവിതം പാലേന്തോ.

പരിയാപുണിത്യാതി ഏതഥ യഥാ സഞ്ചം സോ പരിയാപുണി, തതോ പരഞ്ച യഥാ പടിപജി, തം ദസ്സേതും “രഞ്ഞാ സദ്ധി”ന്തിആദി വുത്തം. താവതകേ തണ്ഡുലേ ഹാരേയ്യാസി തദുപിയഞ്ച ബൃജ്ജനന്തി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ.

പുരിസഭാഗോ ഏസാതി മജ്ജിമേന പുരിസേന ഭുജ്ജിതബ്ബഭാഗോ ഏസോ, യദിദം നാളികോദനമത്തം. സല്ലിഖിതസരീരതാതി ഭമം ആരോപേത്യാ ഉല്ലിഖിതസ്സ വിയ സബ്ബപരിഛാഹവുപസമസ്സ പുമുലതാപഗതസരീരസ്സ. സീലം സമ്പരായികത്ഥോതി വുത്തം, കൂതോ പന്നേത്ഥ സീലന്തി ആഹ “ഭോജനേ”തിആദി. സീലങ്ഗം നാമ ഹോതീതി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലസ്സ അവയവോ ഏകോ ഭാഗോ ഹോതി.

ദോണപാകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. പഠമസങ്ഗാമസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൫. വേദേന ഞാണേന ഹുഹതി ഇരിയതീതി വേദേഹീ, കോസലരാജഭഗിനീ അജാതസത്തുനോ മാതാ, സാ കിര സമ്പജഞ്ഞജാതികാ. തേനാഹ “പണ്ഡിതായിവചന”ന്തി, ചത്താരി അങ്ഗാനി ഏതിസ്സന്തി ചതുരങ്ഗിനീ. ദിന്നം രജ്ജാനന്തി കാസികരജ്ജമഗധരജ്ജാനം അന്തരേ, സോ പന ഗാമോ കാസികരജ്ജോ.

പാപാതി ലാമകാ നിഹീനാചാരാ. മേജ്ജതി സിനിയ്ഹതീതി മേത്തി, സാ ഏതേസു അത്ഥീതി മിത്താ. സഹ അയന്തി പവത്തന്തിതി സഹായാ. സമ്പവങ്കന്തി സുട്ഠു ഓനതം. ജയകാരണം ദിസാ ആഹ, തഥാ ഹി “അജ്ജ ഇമം രത്തിം ദുക്ഖം സേതീ”തി കാലപരിച്ഛേദവസേന വുത്തം. വേരിഛാതോ നാമ വേരിപുഗ്ഗലേ സതീതി ആഹ “വേരിപുഗ്ഗലം ലഭതീ”തി.

പഠമസങ്ഗാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ദുതിയസങ്ഗാമസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൬. സുണാമാതി “വത്യാ”തി വചനസേസോ. ഉപകപ്പതീതി സമ്ഭവതി. സയ്ഹം ഹോതീതി കാതും സക്കാ ഹോതി. “യദാ ചണ്ഠേ”തി ച-കാരോ നിപാതമത്തന്തി ആഹ “യദാ അണ്ഠേ”തി. വിലുബന്തീതി വിനാസം അച്ഛിന്ദനം കരോന്തി. വിലുബീയതീതി വിലുത്തപരസന്തകസ്സ അസകത്താ പുഗ്ഗലോ ദിട്ഠധമ്മികം കമ്മഫലം പടിസംവേദേനോ വിയ സയമ്പി പരേന വിലുബീയതി, ധനജാനിം പാപുണാതി. “കാരണ”ന്തി ഹി മഞ്ഞതീതി പാപകിരിയം അത്തനോ ഹിതാവഹം കാരണം കത്യാ മഞ്ഞതി. ജയന്തോ പുഗ്ഗലോ “ഇദം നാമ ജിനാമീ”തി മഞ്ഞമാനോ സയമ്പി തതോ പരാജയം പാപുണാതി. ഘട്ടേതാരന്തി പാപകമ്മവിപാകം. കമ്മവിവട്ടേനാതി കമ്മസ്സ വിവട്ടനേന, പച്ചയലാഭേന ലദ്ധാവസരേന വിവട്ടേത്യാ വിഗമിതേന കമ്മേനാതി അത്ഥോ.

ദുതിയസങ്ഗാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. മല്ലികാസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൭. ഏകച്ചാതി പണ്ഡിതാ സപത്താ. സേയ്യാതി വരാ. ഗാമാസുഖത്വം സസുരസദുലോപം കത്വാ “സസ്സുദേവാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “സസ്സുസസുരദേവതാ”തി. ദിസാജേട്ഠകാതി ചതുസുപി ദിസാസു ജേട്ഠകസീസേന ഹി ലോകം വദതി. താദിസായാതി തമാരൂപായ മേധാവിതാദിഗുണവുത്തിയാ. സുഭരിയായാതി സുഖേത്തഭൂതായ സുന്ദരിത്ഥിയാതി അത്ഥോ.

മല്ലികാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. അപ്പമാദസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൮. സമധിഗ്ഗൃഹാതി സമ്മാ അതിവിയ ഗഹേത്വാ, ഞായേന വിസേസതോ ഗണ്ഹിത്വാ. കാരാപകഅപ്പമാദോതി തിണ്ണം പുഞ്ഞകിരിയവത്സുനം പവത്തകഅപ്പമാദോ. സമവധാനന്തി സമവരോധം അന്തോഗധം. ഉപക്ഖേപന്തി ബഹി അഹുത്വാ പക്ഖിപിതബ്ബതം. സേസപദജാതാനി വിയ അവ...പേ...ധമ്മാ സപ്പദേസത്താ. അപ്പമാദേ സമോധാനം ഗച്ഛന്തി തസ്സ നിപ്പദേസത്താ. അഗ്ഗം സേട്ഠം മഹന്തം സേസധമ്മാനം അപ്പമാദോ. പടിലാഭക്ടേനാതി അധിഗമഹേതുതായ. ലോകിയോപി സമാനോതി കാമാവചരോപി സമാനോ. മഹഗ്ഗതാനുത്തരാനം പുബ്ബഭാഗേ പവത്തഅപ്പമാദോ ഹി ഇധാധിപ്പേതോ.

പസംസന്തി പണ്ഡിതാതി യോജനാ. അപ്പമാദസ്സ പാസംസഭാവേ ഏകന്തതോ കത്തബ്ബതായ പന “ഏതാനീ”തിആദിനാ കാരണം ആഹ. ഇമിസ്സാ യോജനായ “പുഞ്ഞകിരിയാസു”തി പദസ്സ “അപ്പമത്തോ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. യസ്മാ പണ്ഡിതാ അപ്പമാദം പസംസന്തി, യസ്മാ ച പുഞ്ഞകിരിയാസു അപ്പമത്തോ ഉഭോ അത്ഥേ അധിഗ്ഗൃഹാതി, തസ്മാ ആയുആദിനി പത്ഥയന്തേന അപ്പമാദോവ കാതബ്ബോതി. ദുതിയയോജനായ പന പണ്ഡിതാ അപ്പമാദം പസംസന്തി. കത്വ? പുഞ്ഞകിരിയാസു. കസ്മാതി ചേ? അപ്പമത്തോതിആദി. തേനാഹ “യസ്മാ...പേ...അത്ഥോ”തി. അത്ഥപടിലാഭാതി ദിട്ഠധമ്മികാദിഹിതപടിലാഭാ.

അപ്പമാദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. കല്യാണമിത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൯. സീലാദിഗുണസമന്നാഗതോ കല്യാണോ ഭദ്രകോ മിത്തോ ഏതസ്സാതി കല്യാണമിത്തോ, തസ്സ ധമ്മോ കല്യാണമിത്തസ്സേവ സ്വാഖാതോ നാമ ഹോതി സുത്വാ കത്തബ്ബകിച്ചസ്സ സാധനതോ. തേനാഹ “അത്ഥം പൂരേതീ”തി. ഇതരസ്സാതി പാപമിത്തസ്സ. തേനാതി അത്ഥപൂരണേന. ഏതന്തി “സോ ച ലോ കല്യാണമിത്തസ്സാ”തി ഏതം വചനം. ദേസനാധമ്മോതി പരിയത്തിധമ്മോ. സോ ഹി കല്യാണമിത്തതോ പച്ചക്ഖതോ ലദ്ധബ്ബോ, ഇതരേ തദുപനിസ്സയാ പച്ചത്തപുരിസകാരേഹി, തേന ലദ്ധബ്ബോ കല്യാണമിത്തോതി ഏവമത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സാവകബ്ബോധിസത്തവസേന ഹേസാ ദേസനാ ആഗതാ. ന ഹി സേസബ്ബോധിസത്താനം പരോപദേസേന പയോജനം അത്ഥി.

ഉപഡ്ഢം കല്യാണമിത്തതോതി ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തസ്സ ഉപഡ്ഢഗുണോ കല്യാണമിത്തതോ ലദ്ധബ്ബോ. ഉപഡ്ഢം പച്ചത്തപുരിസകാരതോതി ഇതരം

ഉപധ്വം ഞാണം പടിപജ്ജന്തസ്സ അത്തനോ പുരിസകാരതോ. ലോകേപി പാകടോയമത്ഥോ “ആചരിയതോ ഉപധ്വം, പച്ചത്തപുരിസകാരതോ ഉപധ്വം ലദ്ധുവ്വോ തേവിജ്ജതാ”തി, തസ്മാ മേരോ തമാ ചിന്തേസി. നിപ്പദേസന്തി അനവസേസതോ. തതോതി കല്യാണമിത്തതോ. ഉപധ്വം ആഗച്ഛതിതി ഉപധ്വഗുണോ പടിപജ്ജന്തം ഉപഗച്ഛതി. ബഹുഹി പുരിസേഹി. വിനിബ്ഭോഗോ വിവേചനം നത്ഥി ഏകജ്ജ്വലം അത്ഥസ്സ വിവേചേതും അസക്കുണേയുത്താ. ഏസാതി പരതോഘോസപച്ചത്തപുരിസകാരതോ ച സിജ്ജതമാനോ അത്ഥോ. ഏത്തകന്തി ഏത്തകോ ഭാഗോ. യദി ന സക്കാ ലദ്ധും, അഥ കസ്മാ ഉപധ്വന്തി വുത്തന്തി ആഹ “കല്യാണമിത്തതായാ”തിആദി. സമ്മാദിട്ഠിആദിസു ന സക്കാ ലദ്ധും. അസക്കുണേയേ സകലന്ധി ന സമ്ഭവതി പരതോഘോസമത്തേന തേസം അസിജ്ജതനതോ, പധാനഹേതുഭാവദീപനത്ഥം പന “സകലമേവാ”തി വുത്തം. പുബ്ബഭാഗപടിലാഭങ്ഗന്തി പുബ്ബഭാഗേ പടിലദ്ധുവ്വകാരണം കല്യാണമിത്തസ്സ ഉപദേസേന വിനാ തേന ഉത്തരി വിസേസതോ അലദ്ധുവ്വതോ. അത്ഥതോതി പരമത്ഥതോ. “കല്യാണമിത്തം...പേ... ചത്താരോ ഖണ്ഡാ”തി വത്ഥാ സുത്ഥാതി അത്ഥോ. തേ പന സിലാദയോ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡപരിയാപന്നാതി ആഹ “സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോതിപി വദന്തിയേവാ”തി.

മാഹേവന്തി മാ അഹ ഏവന്തി ഛേദോ, അഹാതി നിപാതമത്തം, മാതി പടിസേയേ നിപാതോ. തേനാഹ “മാഏവം അഭണ്ണീ”തി. “മാഹേവം ആനന്ദാ”തി വദതോ ഭഗവതോ ഇമസ്ഥിം റാനേ താദിസസ്സ നാമ തേ, ആനന്ദ, കല്യാണമിത്തഗുണേ സേവതോ വത്തും യുത്തം അയാമാവതോതി ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ യമാഭൂതഗുണകിത്തനമുഖേന പടിക്ഖേപോ യുത്തോതി ദസ്സേന്തോ “ബഹുസ്സുതോ”തിആദിമാഹ. ഇദന്തി ഇദം വചനം ഭഗവാ ആഹാതി സമബന്ധോ. സകലമേവ ഹീതി ഏത്ഥ ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. തേന “മാഹേവ”ന്തി തസ്സ പടിക്ഖേപസ്സ കാരണം ജോതിതം, ന സരൂപതോ വുത്തം. “കല്യാണമിത്തസ്സേത”ന്തിആദിനാ പന തം സരൂപതോ ദസ്സിതന്തി ആഹ “ഇദാനി...പേ... ആദിമാഹാ”തി. പാടികങ്ഖിതബ്ബന്തി ഇച്ഛന്ദം പാടികങ്ഖിതബ്ബം, ന പടികങ്ഖാതിമിത്തേനാതി ആഹ “അവസ്സംഭാവീതി അത്ഥോ”തി.

ഇയാതി അന്തോഗധാവധാരണപദം, ഇയേവാതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിംയേവ ഹി സാസനേ അരിയമഗ്ഗഭാവനാ, ന അത്തത്ഥം. ആദിപദാനംയേവാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം വാക്യേ ആദിതോ ഏവ വുത്തസമ്മാദിട്ഠിആദിപദാനംയേവ. സമ്മാദസ്സനലക്ഖണാതി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന സമ്മദേവ ദസ്സനസഭാവാ. സമ്മാഅഭിരോപനലക്ഖണോതി നിബ്ബാനസങ്ഖാരേ ആരമ്മണേ സമ്പയുത്തയമ്മേ സമ്മദേവ ആരോപനസഭാവോ. സമ്മാപരിഗൃഹണലക്ഖണാതി മുസാവദാദീനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലുഖാനം അപരിഗൃഹകാനം പടിപക്ഖഭാവതോ പരിഗൃഹകസഭാവാ സമ്മാവാചാ സിനിദ്ധഭാവേന സമ്പയുത്തയമ്മേ സമ്മാവാചാപച്ചയം സുഭാസിതസോതാരഞ്ച പുഗ്ഗലം പരിഗൃഹ്യാതീതി സമ്മാപരിഗൃഹണലക്ഖണാ. യഥാ കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തബ്ബം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠാപനം ഘടനം ഹോതി, തഥാ സമ്മാകമ്മന്ത സങ്ഖാതാ വിരതിപീതി സമുട്ഠാപനലക്ഖണാ ദ്ഠംബാ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാപനം കായികകിരിയായ ഭാരുകുഖിപനം വിയ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ,

സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ, ജീവിതപ്പവത്തിയാ ആജീവസ്സേവ വാ സുദ്ധി വോദാനം. യഥാ ഉപ്പന്നുപ്പന്നാനം വജ്ജാനം ധമ്മേന പഹാനാനുപ്പാദത്തമലാഭാദിപരിവുഡ്ഡി ഹോതി, ഏവം സമ്പയുത്താനം പഗുഹണസഭാവോതി സമ്മാപഗുഹലക്ഖണോ സമ്മാവായാമോ. കായവേദനാചിത്തയമ്മേസു സുഭസുഖനിചുത്തഗാഹാനഞ്ച വിധമനവസേന സമ്മാപതിടാനസഭാവോതി സമ്മാഉപടാനലക്ഖണോ സമ്മാസതി. സമ്പയുത്തയമ്മാനം സമ്മാ സമാദഹനം ഏകഗുതാകരണം സഭാവോ ഏതസ്സാതി സമ്മാസമാധാനലക്ഖണോ സമ്മാസമാധി. തീണി കിച്ചാനി ഹോന്തി പടിപക്ഖയമ്മേസു , ആരമ്മണ്ഡയമ്മേസു, സമ്പയുത്തയമ്മേസു ച ഏകസ്ഥിനേവ വണേ പവത്തിവിസേസഭൂതാനി. ഇദാനി താനി സരൂപതോ ദസ്സേതും “സേയ്യമിദ”ന്തിആദി വുത്തം. സദ്ധിന്തി ഇമിനാ “അഞ്ഞേഹീ”തി വുത്തകിലേസാ മിച്ചാദിടറിയാ സഹ ഏകട്ഠാ വാ അനേകട്ഠാ വാതി ദസ്സേതി. പജഹതി പഹായ നം പടിവിജ്ജയതി. നിരോധന്തി നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കരോതി സച്ഛികിരിയാപടിവേധേന പടിവിജ്ജയതി.

ന കേവലം മഗ്ഗയമ്മാ വുത്തനയേനേവ, അഥ വോ അപരേനപി നയേന വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. നാനാവണാ പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജനതോ. നാനാരമ്മണാ അനിചാനുപസ്സനാദിഭാവതോ. ഏകക്ഖണാ സകിദേവ ഉപ്പജ്ജനതോ. ഏകാരമ്മണാ നിബ്ബാനവിസയത്താ. ചത്താരിനാമാനി ലഭതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന പവത്തിയാ. തീണി നാമാനി ലഭതി കാമസങ്കപ്പാദീനം പഹാനവസേന പവത്തിയാ. പടിപക്ഖപഹാനവസേന ഹിസ്സ നാമത്തയലാഭോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. വിരതിയോപി ഹോന്തി ചേതനായോപി പുബ്ബഭാഗേപി വിക്ഖമ്ഭനവസേന പവത്തനതോ. മഗ്ഗക്ഖണേ പനവിരതിയോവ പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദനസ്സ മഗ്ഗകിച്ചത്താ. ന ഹി ചേതനാ മഗ്ഗസഭാവാ. സമ്മപ്പയാനസതിപടാനവസേനാതി ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പയാനചതുബ്ബിധസതിപടാനവസേന ചത്താരിനാമാനി ലഭതി അനുപ്പന്നാകുസലാനുപ്പാദനാദീനം കുസലാനഞ്ച വഡ്ഡനതോ. പുബ്ബഭാഗേപി മഗ്ഗക്ഖണേപിതി യഥാ പുബ്ബഭാഗേ പഠമജ്ജ്യാനാദിവസേന നാനാ. ഏവം മഗ്ഗക്ഖണേപി. ന ഹി ഏകോപി ച മഗ്ഗസമാധി പഠമജ്ജ്യാനസമാധിആദിനാമാനി ലഭതി സമ്മാദിടറിആദിനം വിയ കിച്ചവസേന ഭേദാഭാവതോ. തേനാഹ “മഗ്ഗക്ഖണേപി സമ്മാസമാധിയേവാ”തി.

ഞത്യാ ഞാതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. വുദ്ധി നാമ വേപുല്ല്വം ഭിച്ഛോഭാവോ പുനപ്പുനം ഉപ്പാദോ ഏവാതി ആഹ “പുനപ്പുനം ജനേതീ”തി. അഭിനിബ്ബത്തേതീതി അഭിവഡ്ഡം പാപേന്തോ നിബ്ബത്തേതി. വിവിത്തതാതി വിവിത്തഭാവോ. സോ ഹി വിവേചനീയതോ വിവിച്ചതി, യം വിവിച്ചിത്വാ റിതം, തദുഭയമ്പി ഇധ വിവിത്തഭാവസാമഞ്ഞേന “വിവിത്തതാ”തി വുത്തം. തേസു പുരിമോ വിവേചനീയതോ വിവിച്ചമാനതായ വിവിച്ചനകിരിയായ സമങ്ഗീ ധമ്മസമൂഹോ തായ ഏവ വിവിച്ചനകിരിയായ വസേന വിവേകോതി ഗഹിതോ. ഇതരോ സബ്ബസോ തതോ വിവിത്തസഭാവതായ. തത്ഥ യസ്ഥിം ധമ്മപുണ്ണേ സമ്മാദിടറി പവത്തതി, തം യഥാവുത്തായ വിവിച്ചമാനതായ വിവേകസങ്ഖാതം നിസ്സായേവ പവത്തതി, ഇതരം പന തന്നിനതാതംആരമ്മണതാഹീതി വുത്തം “വിവേകം നിസ്സിതം, വിവേകേ വാ നിസ്സിത”തി.

യഥാ വാ വിവേകവത്സേന പവത്തം ത്യാനം “വിവേകജ്ഞ”തി വുത്തം, ഏവം വിവേകവത്സേന പവത്താ സമ്മാദിട്ഠി “വിവേകനിസ്സിതാ”തി ദട്ഠഞ്ച. നിസ്സയോ ച വിപസ്സനാമഗ്ഗാനം വത്സേന മഗ്ഗഫലാനം വേദിതഞ്ചോ. അസതിപി താസം പൂഞ്ചാപരഭാവേ “പടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി ഏതഥ പച്ചയാനം സമുപ്പാദനം വിയ അഭിന്നയമ്മാധാരാ നിസ്സയഭാവനാ സമ്ഭവന്തി. തസ്സ തദങ്ഗ-സമുച്ഛേദനിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതതം വത്ഥാ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിവേകനിസ്സിതതായ അവചനം അരിയമഗ്ഗഭാവനായ വുച്ചമാനത്താ. ഭാവിതമഗ്ഗസ്സ ഹി യേ സച്ഛികാതഞ്ചാ ധമ്മാ. തേസം കിച്ചം പടിപ്പസ്സദ്ധിവിവേകോ. അജ്ഞാതസയതോതി “നിബ്ബാനം സച്ഛികരിസ്സാമീ”തി മഹന്തഅജ്ഞാതസയതോ. യദിപി ഹി വിപസ്സനാക്ഖണേ സഞ്ചാരാരമ്മണം ചിത്തം, സഞ്ചാരേസു പന്ന ആദിനവം സുട്ഠ, ദിസ്വാ തപ്പടിപക്ഖേ നിബ്ബാനേ നിന്നതായ അജ്ഞാതസയതോ നിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതോ ഹോതി, ഉണ്ഹാഭിഭൂതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സീതനിന്നചിത്തതാ വിയ. കേചി പന്ന “യഥാ സഭാവതോ, യഥാ അജ്ഞാതസയതോ നിസ്സരണവിവേകനിസ്സിതതാ, ഏവം പടിപ്പസ്സദ്ധിവിവേകനിസ്സിതതാപി സിയാ”തി വദന്തി. യദഗ്ഗേന ഹി നിബ്ബാനനിന്നതാ സിയാ, തദഗ്ഗേന ഫലനിന്നതാപി സിയാ “കുദാസ്സു നാമാഹം തദായതനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരേയ്യ”തി അജ്ഞാതസയസമ്പത്തിയാ ഭാവതോ. യസ്മാ പഹാനവിനയോ വിയ രാഗനിരോധോപി ഇധാധിപ്പേതവിവേകേന അത്ഥതോ നിബ്ബിസിട്ഠോ, തസ്മാ വുത്തം ഏസ നയോ വിരാഗനിസ്സിതാദീസൂതി. തേനാഹ “വിവേകത്ഥാ ഏവ ഹി വിരാഗാദയോ”തി.

വോസ്സഗ്ഗസദോ പരിച്ചാഗത്ഥോ പക്ഖന്ദനത്ഥോ ചാതി വോസ്സഗ്ഗസ്സ ദുവിധതാ വുത്താ. വോസ്സജ്ജനന്തേഹി പഹാനം, വിസ്സട്ഠഭാവേന നിരാസങ്കപവത്തി ച, തസ്മാ വിപസ്സനാക്ഖണേ തദങ്ഗവത്സേന, മഗ്ഗക്ഖണേ സമുച്ഛേദവത്സേന പടിപക്ഖസ്സ പഹാനം വോസ്സഗ്ഗോ, തഥാ വിപസ്സനാക്ഖണേ തന്നിന്നഭാവേന, മഗ്ഗക്ഖണേ ആരമ്മണകരണേന വിസ്സട്ഠസഭാവതാ വോസ്സഗ്ഗോതി വേദിതഞ്ചം. തേനേവാഹ “തത്ഥ പരിച്ചാഗവോസ്സഗ്ഗോ”തിആദി. അയം സമ്മാദിട്ഠിതി അയം മിസ്സകവത്സേന വുത്താ സമ്മാദിട്ഠി. യഥാവുത്തേന പകാരേനാതി തദങ്ഗപ്പഹാനസമുച്ഛേദപ്പഹാനപകാരേന തന്നിന്നതദാരമ്മണകരണപ്പകാരേന ച.

പുഞ്ചേ വോസ്സഗ്ഗവചനസ്സേവ അത്ഥസ്സ വുത്തത്താ ആഹ “സകലേന വചനേനാ”തി. പരിണമന്തം വിപസ്സനാക്ഖണേ, പരിണതം മഗ്ഗക്ഖണേ. പരിണാമോ നാമ ഇധ പരിപാകോതി ആഹ “പരിപച്ചന്തം പരിപക്കഞ്ചാ”തി. പരിപാകോ ച ആസേവനലാഭേന ലദ്ധസാമത്ഥിയസ്സ കിലേസേ പരിച്ചജിതും നിബ്ബാനം പക്ഖന്ദിതും തിക്ഖവിസിദഭാവോ. തേനാഹ “അയ”തിആദി. ഏസ നയോതി യാധം നയോ “വിവേകനിസ്സിത”തിആദിനാ സമ്മാദിട്ഠിയം വുത്തോ, സേസേസു സമ്മാസങ്കപ്പാദീസുപി ഏസേവ നയോ, ഏവം തത്ഥ നേതഞ്ചന്തി അത്ഥോ. പടിച്ചാതി നിസ്സായ. ജാതിസഭാവതി ജായനസഭാവാ. സകലോതി അന്നവത്സേസോ, സഞ്ചോതി അത്ഥോ. ന കോചി മഗ്ഗോ സാവത്സേസോ ഹുത്ഥാ സമ്ഭവതി. ഹേട്ഠിമേ മഗ്ഗേ ഉപ്പന്നേ ഉപരിമോ ഉപ്പന്നോ ഏവ നാമ അന്നന്തരായേന ഉപ്പജ്ജനതോ. വവസ്സഗ്ഗത്ഥേതി വചസായത്ഥേ. വണ്ണയന്തിതി ഗുണവണ്ണവത്സേന വിത്ഥാരേന്തി.

കല്യാണമിത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പഠമഅപുത്തകസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൦. ദിവ-സദ്യോ ദിവാ-സദ്യോ വിയ ദിവസപരിയായോ, തസ്മാ വിസേസനഭാവേന വുച്ചമാനോ ദിവസദ്യോ അത്ഥവിസേസം ദീപേതീതി ആഹ “ദിവസസ്തു ദിവാ”തിആദി. സം വുച്ചതി ധനം, തസ്തു പതീതി സമ്പതി, ധനസാമികോ, തസ്തു ഹിതാവഹത്താ സാപതേയ്യന്തി ആഹ “സാപതേയ്യന്തി ധന”ന്തി. തസ്തു ഗേഹേ കതാകതഭണ്യസ്തു അതിബഹുഭാവതോ വിമ്ഹയപ്പത്തോ രാജാ “കോ പന വാഭോ”തി ആഹ. കാളലോഹം നാമ അയോഫലം. കച്ഛപാദിരുപേഹിപി സോവണ്ണാദീനി റപേന്തി. സകുണ്ഡകഭത്തന്തി സകുണ്ഡേഹി വാ സമുസേഹി വാ പക്കഭത്തം. ബിലങ്ഗം വുച്ചതി ധന്തബിലങ്ഗം, ആരനാലന്തിപി വുച്ചതി, തം ദുതിയം അസ്സാതി ബിലങ്ഗദുതിയം. തങ്ഹി കഞ്ജിതോ നിബൃത്തത്താ കഞ്ജികം നാമ. തീഹി പക്ഖേഹി വത്ഥഖണ്ഡേഹി കതനിവാസനം തിപക്ഖവസനം. തേനാഹ “തീണി...പേ... നിവാസന”ന്തി.

അസന്തോ നീചോ പുരിസോതി അസപ്പുരിസോതി ആഹ “ലാമകപുരിസോ”തി. കമ്മസ്തു നിബൃത്തഭാവേന ഓതരണതായ ഫലം അഗ്ഗം നാമ, ഉപരിഭൂമിഗതത്താ ഉദ്ധം അഗ്ഗം അസ്സാതി ഉദ്ധഗ്ഗികം. ദക്ഖിണന്തി ദാനമാഹ. സഗ്ഗോ നാമ കാമഭവൂപപത്തിഭവോ, തസ്തു നിബൃത്തനതോ “സഗ്ഗസ്തു ഹിതാ”തി വുത്തം. തത്രുപപത്തിജനനതോതി തത്ര ഉപപത്തിയാ ജനനതോ, ഉപ്പാദനതോതി അത്ഥോ.

സേതം ഉദകം ഏതിസ്സാതി സേതോദകാ. സോ യേന ഭാവേന യത്ഥ പാകടതരോ ഹുത്ഥാ ദിസ്സതി, തം ദസ്സേതും “വീചീനം ഭിന്നട്ഠാനേ”തി ആഹ. സുഖോതരണട്ഠാനതായ കദമാദിഭോസവിരഹതോ ച സുന്ദരതിത്ഥാ. തം അപേയുമാനന്തി തം ഉദകം കേനചി അപരിഭുഞ്ജിയമാനം. അത്തനാ കത്തബ്ബകിച്ചകരോതി അത്തനാ കാതബ്ബകമ്മസങ്ഖാതകിച്ചകരോ, പരിഭോഗവസേന ചേവ സങ്ഗഹേതബ്ബസങ്ഗഹ്ണവസേന ച നിയോജകോതി അത്ഥോ. കുസലകിച്ചകരോതി അത്തനാ കാതബ്ബപുത്തകരോ.

പാമഅപുത്തകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩. ദുതിയഅപുത്തകസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൧. പിണ്ഡപാതേനാതി സഹയോഗേ കരണവചനം. പടിപാദനം തേന സഹ യോജനന്തി ആഹ “പിണ്ഡപാതേന സദ്ധിം സംയോജേസി, പിണ്ഡപാതം അദാസീതി അത്ഥോ”തി. “പണ്ണിതഭോജനം ഭുഞ്ജിത്വാ”തി വുത്തം, പാളിയം പന “കണാജകം ഭുഞ്ജതി ബിലങ്ഗദുതിയ”ന്തി. തം തം പവത്തിതം യേഭൂയുവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഇദാനി “ഇമസ്സ സേട്ഠിസ്സ കസ്സചി സമണ്ഡ വാ ബ്രാഹ്മണ്ഡ വാ ദേമാ”തി വചനം ന സുതപുഞ്ചം, യസ്മാ പച്ചേകബുദ്ധാ നാമ അത്തനോ ഗുണാനുഭാവേഹി ലോകേ പാകടാ സഞ്ജാതാ ഏവ ഹോന്തി, തസ്മാ സേട്ഠിഭരിയായ “ന യസ്സ വാ തസ്സ വാ”തിആദി ചിന്തിതം. തഥാ ഹി തേസം ദേന്താപി സക്കച്ഛം യേഭൂയേന പണ്ണിതമേവ ദേന്തി. നാസാപുടം പഹരി അത്തനോ ആനുഭാവേന. സോ ലുദ്ധതായ “ബഹു വത ധന്തം മമസ്സാ”തി ചിത്തം സംയമേതും സന്ധാരേതും അസക്കോന്തോ.

വിപ്പടിസാരൂപ്പനാകാരം ദസ്സേതും “വരമേത”തിആദി വുത്തം. “ഇമസ്സ സമണ്ഡ പിണ്ഡപാതം ദേഹീ”തി വദതോ ന ഏകായ ഏവ ജവനവീഥിയാ

വസേന അത്ഥസിദ്ധി. അഥ ഖോ തത്ത്വ ആദിതോ പവത്തജവനവാറോപി അത്ഥി മജ്ജേ പവത്തജവനവാറോപി, തം സന്ധായാഹ “പുഞ്ചപച്ഛിമചേതനാവസേനാ”തി. ഏകാ ചേതനാ ദേവ പടിസന്ധിയോ ന ദേതീതി ഏത്ഥ സാകേതപഞ്ചവസേന നിച്ഛയോ വേദിതഞ്ചോ. ചുട്ടസന്നം ചേതനാനം പുഞ്ചേ പുരേതരം കതത്താ പുരാണം.

പരിഗയ്ഹതീതി പരിഗൃഹോതി ആഹ “പരിഗൃഹിതം വത്ത്വ”ന്തി. അന്ധായ ഉപനിസ്സായ ജീവന്തിതി അനുജീവിനോ. സഞ്ചമേതന്തി ധന്യത്താദിസഞ്ചം ഏതം യഥാവുത്തപരിഗൃഹവത്ത്വം. നിക്ഖിപ്പഗാമിനന്തി നിക്ഖിപിതഞ്ചതാഗാമിനം. നിക്ഖിപിതഞ്ചസഭാവം ഹോതീതി ആഹ “നിക്ഖിപ്പസഭാവ”ന്തി. പഹായ ഗമനീയന്തി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “പരിച്ചജിതഞ്ചസഭാവമേവാ”തി.

ദുതിയഅപുത്തകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ന. തതീയവഗ്ഗോ

൧. പുഗ്ഗലസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൨. “നീചേ കുലേ പച്ചാജാതോ”തിആദി അപ്പകാസനഭാവേന തമതീതി തമോ, തേന തമേന യുത്തോതി തമോ പുഗ്ഗലോ വുച്ചതി, തംയോഗതോ പുഗ്ഗലസ്സ തഞ്ചോഹാരോ യഥാ “മച്ഛേരയോഗതോ മച്ഛേരോ”തി. തസ്മാ തമോതി അപ്പകാസനഭാവേന തമോ തമഭൂതോ അന്ധകാരോ വിയ ജാതോ, അന്ധകാരത്തം വാ പത്തോതി അത്ഥോ. വുത്തലക്ഖണം തമമേവ പരമ്പരതോ അയനം ഗതി നിട്ഠാ ഏതസ്സാതി തമപരായണോ, തമപരായണതം വാ പത്തോതി അത്ഥോ. ഞായേനപി തമഗൃഹണേന ഖന്ധതമോവ കമിതോ, ന അന്ധകാരതമോ. ഖന്ധതമോതി ച സമ്പത്തിരഹിതാ ഖന്ധപവത്തിയേവ ദട്ഠഞ്ചോ. “ഉച്ചേ കുലേ പച്ചാജാതോ”തിആദി പകാസനഭാവേന ജോതേതീതി ജോതി, തേന ജോതിനാ യുത്തോതിആദി സഞ്ചം തമേ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. ഇതരേ ദേവതി ജോതിതമപരായണോ ജോതിജോതിപരായണോതി ഇതരേ ദേവ പുഗ്ഗലേ.

വേണ്ണവേത്താദികേഹി പേളാദികാരകാ വിലീവകാരകാ. മിഗമച്ഛാദീനം നിസാദനതോ നേസാദാ, മാഗവികമച്ഛബന്ധാദയോ. രഥേസു ചമ്മേന ഹന്നനകരണതോ രഥകാരാ ചമ്മകാരാ വുത്താ. “പു” ഇതി കരീസസ്സ നാമം, തം കൂസേന്തി അപന്നേന്തിതി പൂക്കുസാ, പുപ്ഫഹരസ്സകാ. ദുഞ്ചണ്ണോതി വിരൂപോ. ഓകോടിമകോതി ആരോഹാഭാവേന ഹേട്ഠിമകോടികോ, രസ്സുകായോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ലകുണ്ഡകോ”തി. ലകു വിയ ഘടികാ വിയ ധേതി പവത്തതീതി ഹി ലകുണ്ഡകോ, രസ്സോ. കണതി നിമീലതീതി കാണോ. തം പന്നസ്സ നിമീലനം ഏകേന അക്ഖിനാ ദീഹിപി വാതി ആഹ “ഏകക്ഖികാണോ വാ ഉഭയക്ഖികാണോ വാ”തി. കൂണനം കൂണോ, ഹത്ഥവേകല്ല്വം, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി കൂണീ. ഖഞ്ജോ വുച്ചതി പാദവികലോ. ഹേട്ഠിമകായസഞ്ചാതോ സരീരസ്സ പക്ഖോ പദേസോ ഹതോ അസ്സാതി പക്ഖഹതോ. തേനാഹ “പീഠസന്ധി”തി. പദീപേ പദീപനേ ഏതഞ്ചം നേതഞ്ചന്തി പദീപേയം, തേലകപല്ലാദിഉപകരണം. വുത്തന്തി അട്ഠകമായം വുത്തം.

ആഗമനവിപത്തിതി ആഗമനട്ഠാനവസേന വിപത്തി ആഗമോ ഏതമാതി കത്വാ. പുണ്യുപ്പനപച്ചയവിപത്തിതി പഠമുപ്പനപച്ചയവസേന വിപത്തി. ചണ്ഡാലാദിസഭാവാ ഹിസ്സ മാതാപിതരോ പഠമുപ്പനപച്ചയാ, പഠമുപ്പത്തിയാ വാ പച്ചയാ, തേഹേവസ്സ വിപത്തി ഏവ, ന സമ്പത്തി. പവത്തപച്ചയവിപത്തിതി പവത്തേ സുഖപച്ചയവിപത്തി. താദിസേ നിഹീനകുലേ ഉപ്പനോപി കോചി വിഭവസമ്പന്നോ സിയാ, അയം പന ദുഗ്ഗതോ ദുരുപോ ഹോതി. ആജീവുപായവിപത്തിതി ആജീവനുപായവസേന വിപത്തി. സുഖേന ഹി ജീവികം പവത്തേതും ഉപായഭൂതാ ഹത്ഥിസിപ്പാദയോ ഇമസ്സ നത്ഥി, പുപ്ഫഹരസ്സകസിലാകോട്ടനാദികമ്മം പന കത്വാ ജീവികം പവത്തേതി. തേനാഹ “കസിരവുത്തികേ”തി. അത്തഭാവവിപത്തിതി ഉപധിവിപത്തി. ദുക്ഖകാരണസമാധോഗോതി കായികചേതസികദുക്ഖുപ്പത്തിയാ പച്ചയസമോധാനം. സുഖകാരണവിപത്തിതി സുഖപച്ചയപരിഹാനി. ഉപഭോഗവിപത്തിതി ഉപഭോഗസുഖസ്സ വിനാസോ അനുപലഭി. ജോതി ചേവ ജോതിപരായണഭാവോ ച സുക്കപക്ഖോ.

ദസഹി അക്കോസവത്ഥുഹീതി ലക്ഖണവചനം ഏതം യഥാ “യദി മേ ബ്യാധിതാ ഹോന്തി, ദാതബ്ബമിദമോസധ”ന്തി, തസ്മാ ദസഹി അക്കോസവത്ഥുഹി, തത്ഥ വാ യേന കേനചി പരിഭാസതീതി അത്ഥോ. ഏകഗുചിത്തോതി ദാനം ദാതും അപേക്ഖിതതായ സമാഹിതചിത്തോ.

പുഗുലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അയ്യികാസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൩. ജരാജിണ്ണാതി ജരായ ജിണ്ണാ. തേന പാകടജരായ മത്ഥകപ്പത്തിമാഹ. വയോവുഡ്ഠാതി വയസാ വുഡ്ഠാ. തേന പച്ഛിമവയസ്സ ഓസക്കസമ്പവത്തിം വദതി. ജാതിമഹല്ലികാതി ജാതിമഹത്തഗതാ. ചിരകാലം അതിക്കന്താതി ദേവ തയോ രാജപരിവട്ടേ വീതിവത്താ. വയോ-സദോ സാധാരണവചനോപി ജിണ്ണസദുസന്നിധാനതോ ഓസാനവയം ഏവ വദതീതി ആഹ “പച്ഛിമവയം സമ്പത്താ”തി. അയ്യികാതി മാതാമഹിം സന്ധായ വദതി. ഹത്ഥീ ഏവ രതനഭൂതോ ഹത്ഥിരതനന്തി ആഹ “സതസഹസ്സഗ്ഘനകേനാ”തിആദി. സബ്ബാനി താനീതി കുമ്ഭകാരഭാജനാനി, തേഹി സദ്ധിം സത്തസന്താനസ്സ പമാണം ദസ്സേന്തോ “തേസു ഹീ”തിആദിമാഹ, തം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

അയ്യികാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ഇസ്സുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൪. അട്ഠുപ്പത്തികോതി ഏത്ഥ കാ അസ്സ അട്ഠുപ്പത്തി? തിത്ഥിയാനം ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച അലാഭായ അയസായ പരിസക്കനം. തം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ഭഗവതോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. യഥാ തം സബ്ബദിസാസു യമകമഹാമേഘോ ഉട്ഠഹിത്വാ മഹാഓഘം വിയ സബ്ബാ പാരമിയോ “ഇമസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ വിപാകം ദസ്സാമാ”തി സമ്പിണ്ഡിതാ വിയ ലാഭസക്കാരമഹോഘം നിബ്ബത്തയിംസു. തതോ തതോ അന്നപാനയാനവത്ഥമാലാഗന്ധവിലേപനാദിഹത്ഥാ ഖത്തിയബ്രാഹ്മണാദയോ ആഗന്ത്വാ - “കഹം ഭഗവാ, കഹം ദേവദേവോ നരാസഭോ ലോകനാമോ”തി

ഭഗവന്തം പരിയേസന്തി, സകടസതേഹിപി പച്ചയേ ആഹരിത്വാ ഓകാസം അലഭമാനാ സമന്താ ഗാവുതപ്പമാണസി സകടധുരേണ സകടധുരം ആഹച്ച തിട്ഠന്തി ചേവ അനുവത്തന്തി ച അന്ധകവിന്ദബ്രാഹ്മണാദയോ വിയ. സബ്ബം ഖണ്ഡകേ (മഹാവം ൨൮൨) തേസു തേസു സുത്തേസു ച ആഗതനയേന വേദിതബ്ബം. യഥാ ച ഭഗവതോ, ഏവം ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സപി. വുത്തമ്പി - “തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സക്കത്തോ ഹോതി ഗരുകത്തോ മാനിതോ പൂജിതോ അപചിതോ ലാഭീ ചിവര...പേ... പരിക്ഖാരാനം, ഭിക്ഖുസങ്ഘോപി ഖോ”തിആദി (ഉദാ° ൩൮), തഥാ “യാവതാ ഖോ, ചുന്ദ, ഏതരഹി സങ്ഘോ വാ ഗണോ വാ ലോകേ ഉപ്പണോ, നാഹം, ചുന്ദ, അഞ്ഞം ഏകം സങ്ഘമ്പി ഏകം ഗണമ്പി സമനുപസ്സാമി ഏവം ലാഭഗ്ഗയസഗ്ഗപ്പത്തം, യഥരിവായം, ചുന്ദ, ഭിക്ഖുസങ്ഘോ”തി (ദീ° നി° ൩.൧൭൬). ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേണ. നിജ്ജന്തത്തിന്തി സത്തത്തിം. നന്തി കഥം.

ഏവം പുച്ഛിതും അയുത്തം തിത്ഥിയാനം കഥാ മഹാജനസന്നിപാതേ നിയ്യാതിതാ ഹോതീതി. തസ്ഥിം ദാതബ്ബം, ചിത്തപ്പസാദമത്തേന ദേന്തേപി ഹി പുണ്ണം പവഡ്ഡതി. ആരോചിതം അത്തനോതി അധിപ്പായോ. ഭഗവാതി സത്ഥു ആമന്തനം. ചിത്തം നാമ യഥാപച്ചയം പവത്തമാനം നിഗണ്ഠാ...പേ... പസീദതി പസന്നസ്സാതി അധിപ്പായോ. പുണ്ണേ അവിസേസതോ ദേയ്യധമ്മസ്സ ദാതബ്ബുട്ഠാനം നാമ പുച്ഛിതം, ഇദാനി തസ്സ മഹപ്ഫലഭാവകരോ ദക്ഖിണേയ്യവിസേസോതി ആഹ “അഞ്ഞം തയാ പഠമം പുച്ഛിതം, അഞ്ഞം പച്ഛാ”തി. സല്ലക്ഖേഹിഏതം. പച്ഛിമം പൂരിമേന സദ്ധിം ആനേഹീതി അധിപ്പായോ. പുച്ഛിതസ്സ നാമ പണ്ഠസ്സ കഥനം മയ്ഹമേവ ഭാരോ. സമുപബ്ബുട്ട്ഠോതി ഏകതോ സേനായ രാസിവസേന സമ്പിണ്ഡിതോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “രാസിഭൂതോ”തി. അസിക്ഖിതോതി സത്തട്ഠസംവച്ഛരാന്തി ധനുസിപ്പേന സിക്ഖിതോ. ധനുസിപ്പം സിക്ഖിതാപി കോചി കതഹത്ഥോ ന ഹോതി, അയം പന അസിക്ഖിതോ ന കതഹത്ഥോ, പോങ്ഖാനുപോങ്ഖഭാവോയേവ ബ്യാമമുട്ഠിബന്ധോ. തിണപുണ്ണജമത്തികാപുണ്ണാദീസൂതി ആദി-സദേന പംസുപുണ്ണവാലുകപുണ്ണസാരഫലകായോഘനാദികേ സങ്ഗണ്ഠാതി. അകതപരിചയോതി തേസം സന്തികാ വിജ്ജന്തന്തേന അകതപരിചയോ. രാജരാജമഹാമത്താദികേ ഉപേച്ച അസനം ഉപാസനം, ന കതം ഉപാസനം ഏതേനാതി അകതൂപാസനോ. അസിക്ഖിതതാദിനാ ഭീരുഭാവേന വാ കായസ്സ ഛരമ്ഭനം സകമ്പനം ഉത്താസോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഛരമ്ഭിതി ആഹ “പവേധിതകായോ”തി.

ദക്ഖിണേയ്യതായ അധിപ്പേതത്താ “അരഹത്തമഗ്ഗേന കാമച്ഛന്ദോ പഹീനോ ഹോതീ”തി ആഹ. അച്ചന്തപ്പഹാനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ തതിയേനേവ കുകുച്ചം പഹീനം ഹോതി പടിഘസമ്പയോഗം. അസേക്ഖസ്സ അയന്തി അസേക്ഖം, സീലക്ഖണ്ഡോ. തയിദം ന അഗ്ഗഫലം സീലമേവ അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ യം കിഞ്ചി അസേക്ഖസന്താനേ പവത്തം സീലം, ലോകുത്തരോ ഏവ ന അധിപ്പേതോ സിക്ഖായ ജാതത്താ, ഏവം വിമുത്തീക്ഖണ്ഡോപിതി . സേക്ഖസ്സ ഏസോതി വാ, അപരിയോസിതസിക്ഖത്താ സയമേവ സിക്ഖതീതി വാ സേക്ഖോ, ചതുസു മഗ്ഗേസു ഹേട്ഠിമേസു ച തീസു ഫലേസു സീലക്ഖണ്ഡോ. ഉപരി സിക്ഖിതബ്ബാഭാവതോ അസേക്ഖോ. വുഡ്ഡിപ്പത്തോ സേക്ഖോതി അസേക്ഖോ. അഗ്ഗഫലഭൂതോ സീലക്ഖണ്ഡോ വുച്ചേയ്യ, അട്ഠകമായം പന

വിപസ്സകസ്സ സീലസ്സ അധിപ്പേതത്താ തമാ അത്ഥോ വുത്തോ. സബ്ബത്ഥാതി “അസേക്ഖേനാ”തിആദീസു. ഏത ച യമാ സീലസമാധിപത്താക്ഖണ്ഡാ മിസ്സകാ അധിപ്പേതാ, ഏവം വിമുത്തിക്ഖണ്ഡാപീതി തദങ്ഗവിമുത്തിആദയോപി വേദിതബ്ബാ, ന പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തി ഏവ.

യേന സിപ്പേന ഇസ്സാസോ ഹോതി, തം ഇസ്സത്തന്തി ആഹ “ഉസുസിപ്പ”ന്തി. യസ്സാ വായോധാതുയാ വസേന സരീരം സഞ്ജാതമാമം ഹോതി, തം ബലപച്ചയം സന്ധായാഹ “ബലം നാമ വായോധാതു”തി. സമപ്പവത്തിതോ ഹി വിസമപ്പവത്തിനിവാദകയാതു ബലം നാമ, തേന തതോ അത്തം ബലരൂപം നാമ നത്ഥി.

യസ്മാ അരഹാ ഏവ ഏകന്തതോ സോരതോ, തസ്സ ഭാവോ സോരച്ചന്തി ആഹ “സോരച്ചന്തിഅരഹത്ത”ന്തി. ഏതേ ദേവതി വന്തി സോരച്ചന്തി ഏതേ ദേവ യമ്മാ. പാനീയം പിവന്തി ഏത്ഥാതി പപാ, യോ കോചി ജലാസയോ യം കിഞ്ചി പാനീയടാനന്തി ആഹ “ചതുരസ്സപോക്ഖരണീആദീനീ”തി. ഉദകവികുലാദീസു കമന്തി അതിക്കമന്തി ഏതേഹീതി സങ്കമനാനി, സേതുആദീനി. സേതുകരണയുത്തടാനേ സേതും, ചങ്കമനകരണയുത്തടാനേ ചങ്കമനം, മഗ്ഗകരണയുത്തടാനേ മഗ്ഗം കരേയ്യാതി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ. തേനാഹ “പണ്ണാസാ”തിആദി.

ഭിക്ഖാചാരവത്തന്തി അരിയാനം ഹിതം വത്തപടിപത്തിം. ദേന്തോപീതി പി-സദേന അഖിണാസവസ്സ ദേന്തോപീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി യസ്സ കസ്സചിപി ദേന്തേനപി കമ്മഫലം സദുഹിത്വാ വിപ്പസന്നചിത്തേനേവ ദാതബ്ബത്താ. മനയന്തി ഇദം തസ്സ മഹാമേഘഭാവദസ്സനം, യോ ഹി മഹാവസ്സം വസ്സതി, സോ ഗജജന്തോ വിജ്ജുമ്മാലം വിസ്സജ്ജേന്തോ പവസ്സതി. അഭിസങ്ഖരിത്വാ സമോധാനേത്വാതി ഖാദനീയസ്സ വിവിധജാതിയാനി സമ്പിണ്ഡേത്വാ. തേനാഹ “രാസിം കത്വാ”തി.

പകിരണം നാമ വികിരണമ്പി ഹോതി അനേകത്വത്താ ധാതുനന്തി ആഹ “വികിരതീ”തി. പകിരന്തോ വിയ വാ ദാനം ദേതീതി ഇമിനാ ഗുണവേത്തമേവ അപരിയേസിത്വാ കരുണാവേത്തേപി മഹാദാനം പവത്തേതീതി ദസ്സേതി. തേന “പകിരേതീ”തി വദന്തേന ഭഗവതാ അട്ഠപ്പത്തിയം ആഗതതിത്ഥിയവാദേന അപ്പടിസേധിതതാപി ദീപിതാ ഹോതി. പുത്തയാരാതി പുത്തമയധാരാ പുത്താഭിസന്ദാ. സിന്ദേഹയന്തീതി മൂലധാരേനപി സിന്ദേഹേന സിനിദ്ധം കരോന്തീ. കിലേദയന്തീതി അല്പഭാവം പാപയന്തീ. യമായം പുത്തയാരാ ദാതാരം അന്തോ സിന്ദേഹേതി പൂരേതി അഭിസന്ദേതി, ഏവം പടിഗ്ഗാഹകാനമ്പി അന്തോ സിന്ദേഹേതി പൂരേതി അഭിസന്ദേതി. തേനേവാഹ “ദദം പിധോ ഹോതി ഭജന്തി നം ബഹു”തിആദി (അം നിം ൫.൩൪) ഏവം സന്തേപി “ദാതാരം അഭിവസ്സതീ”തി വുത്തത്താ അട്ഠകമായം ദായകവസേനേവ “സിന്ദേഹേതീ”തി വുത്തം, യസ്മാ വാ പടിഗ്ഗാഹകസ്സ സിന്ദേഹുപ്പത്തി ആമിസനിസ്സിതാതി ദായകവസേനേവ വുത്തം.

ഇസ്സത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.
൫. പബ്ബതുപമസുത്തവണ്ണനാ

മന്ത്ര. വത്തിയാതി അഭിസേകപ്പത്താ. ഇസ്സരിയമദോ കാമഗേയോ. പഥവിമണ്ഡലസ്സ മഹന്താ തംനിവാസിനം അനുയന്തതാതി സബ്ബമിദം യമിച്ഛിതസ്സ രാജകിച്ചസ്സ സുഖേന സമിജ്ജന്തസ്സ കാരണകിത്തനം. യാദിസേ രാജകിച്ചേ ഉസ്സുക്കം ആപന്നോ, തം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ഏസ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അന്തരഗമനാനീതി തിണ്ണം നിരന്തരഗമനാനം അന്തരന്തരാ ഗമനാനി. ചോരാ ചിന്തയിംസൂതി ഏകോ അന്തരഭോഗികോ രാജാപരാധികോ പഞ്ചസതമനുസ്സപരിവാരോ ചോരിയം കരോന്തോ വിചരതി, തേ സന്ധായ വുത്തം.

“അയുത്തം തേ കത”ന്തി സചാഹം വക്ഖാമീതി യോജനാ. ധുരവിഹാരേതി രഥസ്സ ധുരം വിയ നഗരസ്സ ധുരഭൂതേ വിഹാരേ. സന്ഥമ്ഭിതുന്തി വിസ്സാസഭാവേന ഉപട്ഠാതും. സദ്ധായികോതി സദ്ധായ അയിതബ്ബോ, സദ്ധേയോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സദ്ധാതബ്ബോ”തി. പച്ചയികോതി പത്തിയായിതബ്ബോ. അബ്ഭസമം പുമുലഭാവേന. നിപ്പോഥേനോതി നിമമ്ഭേനോ. സൺഹകരണീയം അതിസൺഹം പിസന്തോ നിസദപോതോ വിയ പിസന്തോ.

ധമ്മചരിയാതിആദിത്തമ്പി സീസം ചേലഞ്ച അജ്ജുപേക്ഖിത്വാ സമ്മാപടിപത്തി ഏവ കാതബ്ബാ തസ്സാ ഏവ പരലോകേ പതിട്ഠാഭാവതോ. ആചിക്ഖാമീതി കഥേമി, കഥേനോ ച യഥാ തമത്ഥം സമ്മദേവ രാജാ ജാനാതി, ഏവം ജാനാപേമീതി . നിപ്ഫത്തി യുദ്ധേന കാതബ്ബഅത്ഥസിദ്ധി. വിസിനോതി ബന്ധതി യഥാധിപ്പേതം ചിത്തം ഏതേനാതി വിസയോ, സമത്ഥഭാവോ. മന്തസമ്പന്നാതി സമ്പന്നരാജമന്താ. മഹാഅമച്ചാതി മഹോസധാദിസദിസാ നീതിസത്ഥമേരകാ അമച്ചപുരിസാ. ഉപലാപേതുന്തി പരേസം അന്തരേ വിരോധത്ഥം സൺഗൺഹിതും.

ഭേയേവ പബ്ബതാതി പബ്ബതസദിസാ ഭേയേവ ഗഹിതാ. രാജോവാദേതി രാജോവാദസുത്തേ. ആഗതാവ തത്തന്തിയാ അനുരൂപത്ഥം. വിലുബ്ബമാനാതി ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. വിപത്തിതി ഭോഗപരിഹാനാദിവിനാസോ. ഹത്ഥിയുദ്ധാദീഹി ജരാമരണം ജിനീതും ന സക്കാ സത്തസ്സ അവിസയഭാവതോ. യേന പന ജിനീതും സക്കാ, തം ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “ബുദ്ധേ...പേ... നിവേസയേ”തി ആഹ. രതനത്തയേ ഹി സദ്ധാ നിവിട്ഠാ മൂലജാതാ പതിട്ഠിതാ ഏകന്തതോ ജരാമരണവിജയായ ഹോതി. തേനാഹ “തസ്മാ സദ്ധ”ന്തി.

പബ്ബതുപമസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

തതിയവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

കോസലസംയുത്തവണ്ണായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ര. മാദസംയുത്തം

എ. പാമവല്ലോ

എ. തപോകമ്മസുത്തവണ്ണനാ

എ. ൧൩൭. ഉരുവേലായ സമീപേ ഗാമോ ഉരുവേലഗാമോ, തം ഉരുവേലഗാമം അഭിമുഖഭാവേന സമ്മദേവ സബുധമ്മേ ബുജ്ജന്തീതി അഭിസമ്ബോധി, സബുണ്ണതുതത്താണം, തേന സമന്നാഗതത്താ ച ഭഗവാ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി വുച്ചതി. തസ്സ പഞ്ചചത്താലീസായ വസ്സേസു ആദിതോ പന്നരസ വസ്സാനി പാമബോധി, ഇധ പന സത്താഹബ്ഭന്തരമേവ അധിപ്പേതന്തി ആഹ “അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്വാ അന്തോസത്താഹസ്മിം യേവാ”തി. അസുഖഭാവേന അന്തേഹി കാതും അസക്കുണ്ണേയുത്താ ദുക്കരം കരോതീതി ദുക്കരകാരോ, സോ ഏവ ഇത്ഥിലിഗ്ഗവസേന ദുക്കരകാരികാ. തായ മുത്തോ വതമ്ഹീതി ചിന്തേസി. യദി ഏവം കസ്മാ തം ലോകനാമോ ഛബ്ബസ്സാനി സമനുയുജ്ജതി? കമ്മപിളിതവസേന. വുത്തഞ്ചേതം അപദാനേ (അപ് മേര ൧.൩൯.൯൨-൯൪) -

“അവചാഹം ജോതിപാലോ, സുഗതം കസ്സപം തദാ; കുതോ നു ബോധി മുണ്ഡസ്സ, ബോധി പരമദുല്ലഭാ.

“തേന കമ്മവിപാകേന, അചരിം ദുക്കരം ബഹും; ഛബ്ബസ്സാനുരുവേലായം, തതോ ബോധിമപാപുണിം.

“നാഹം ഏതേന മഗ്ഗേന, പാപുണിം ബോധിമുത്തമം; കുമ്മഗ്ഗേന ഗവേസിസ്സം, പുബ്ബകമ്മേന വാരിതോ”തി.

മാരേതീതി വിബാധേതി. വിപത്തിആദിസംയോജനഞ്ചി സാധൂനം പരമത്ഥതോ മരണം സച്ചപടിവേധമാരണത്താ, പാപതരത്താ പാപതമോതി പാപിമാ. സാ ചസ്സ പാപതമതാ പാപവുത്തിതായാതി ആഹ “പാപേ നിയുത്തോ”തി. അധിപതീതി കാമാധിപതി. അപ്പഹീനകാമരാഗേ അത്തനോ വസേ വത്തേതീതി വസവത്തി. തേസംയേവ കുസലകമ്മാനം അന്തം കരോതീതി അന്തകോ. വട്ടദുക്ഖേതോ അപരിമുത്തപച്ചയത്താ നമുചി. മത്താനം പമത്താനം ബന്ധുതി പമത്തബന്ധു.

തപോകമ്മാതി അത്തകിലമമാനുയോഗതോ. അപരദ്ധോതി വിരജ്ജന്തീതി. “അപരാധോ”തിപി അത്ഥി, സോയേവ അത്ഥോ. കായകിലമമം അനുയുജ്ജന്തോ യേഭുയ്യേന അമരത്ഥായ അനുയുജ്ജതി, സോ ച കമ്മവാദീഹി അനുയുജ്ജിയമാനോ ദേവത്ഥായ സിയാതി ആഹ “അമരഭാവത്ഥായാ”തി. സബ്ബം തപന്തി സബ്ബം അത്തപരിതാപനം. അത്ഥാവഹം നഭവതി ബോധിയാ അനുപായത്താ. കിഞ്ചസ്സാതി കിഞ്ചി സിയാതി അത്ഥോ. ഫിയാരിത്തംവധമ്മനീതി ധമ്മം വുച്ചതി വണ്ണു, സോ ഇധ “ധമ്മ”ന്തി വുത്തോ, ധമ്മനി വണ്ണുപദേസേതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അരഞ്ഞേ”തി. ഉഭോസു പസ്സേസു ഫിയാഹി ആകഡ്ഢേയ്യ ചേവ അരിത്തേഹി ഉപ്പിളേയ്യ ച.

സമ്മാവാചാകമ്മന്താജീവാ ഗഹിതാ മഗ്ഗസിലസ്സ അധിപ്പേതത്താ. സമാധിനോ ഹി ഗഹണേന സമ്മാവായാമസതിസമാധയോ ഗഹിതാ ഉപകാരഭാവതോ.

പഞ്ഞായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ബുജ്ജ്ഞതി ഏതേനാതി ബോധോ. മഗ്ഗോതി ആഹ “ബോധായാതിമഗ്ഗത്ഥായാ”തി. കഥം പന മഗ്ഗം മഗ്ഗത്ഥായ ഭാവേതീതി ആഹ “യഥാഹീ”തിആദി. തേന യഥാ യാഗുപചനാരമഭോ യാവദേവ യാഗുഅത്ഥോ, ഏവം മഗ്ഗഭാവനാരമഭോ മഗ്ഗാധിഗമത്ഥായാതി ദസ്സേതി. ആരമഭോതി ച അരിയമഗ്ഗഭാവനായ ബന്ധാപനം ദട്ഠഞ്ചം. കേചി പന “മഗ്ഗന്തി അരിയമഗ്ഗം, ബോധായാതി അരഹത്തസമ്ബോധായ, ഏവഞ്ച കത്വാ ‘പത്തോസ്ഥി പരമസുദ്ധി’ന്തി ഇദന്വി വചനം സമത്ഥിത”ന്തി വദന്തി, അപരേ പന “സബ്ബഞ്ജതന്താണസമ്ബോധായാതി. സോ ഹി സബ്ബസ്ഥാപി ബോധിതോ ഉത്തരിതരോ”തി. നിഹതോ നിബ്ബിസേവനഭാവം പാപിതോ. തേനാഹ “പരാജിതോ”തി.

തപോകമ്മസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഹത്ഥിരാജവണ്ണസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൮. അന്ധഭാവകാരകേതി പചുരജനസ്സ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണുപ്പത്തിനിവാരണേന അന്ധഭാവകാരകേ. മഹാതമേതി മഹതി തമസി. പാസാണഫലകേ മഹാചീവരം സീസേ റപേത്വാതി ഏതേന തം ഫലകം അപസ്സായ നിസിന്നോതി ദസ്സേതി . പധാനന്തി ഭാവനം. പരിഗ്ഗണ്ഹമാനോതി സബ്ബസോ ഗണ്ഹന്തോ അവിസ്സജ്ജന്തോ, ഭാവനം അനുയുഞ്ജന്തോ അനുപുബ്ബസമാപത്തിയോ ഫലസമാപത്തിഞ്ച മനസിക്കരോന്തോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “നനു ചാ”തിആദി. അരിട്ഠകോതി അരിട്ഠകവണ്ണോ. തേനാഹ “കാളുകോ”തി.

ദീഘമദ്ധാനന്തി ചിരതരം കാലം. സംസരന്തി ആസാദനാധിപ്പായേന സഞ്ചരന്തോ, അലം തുയ്ഹം ഏതേന നിപ്പയോജനന്തി അധിപ്പായോ. ന ഹി തേന മാറസ്സ കാചി അത്ഥസിദ്ധീതി.

ഹത്ഥിരാജവണ്ണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സുഭസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൯. സുസംവുതാതി മഗ്ഗസംവരേന സുട്ഠു സംവുതാ. സുപിഹിതാതി സുട്ഠു പിഹിതാ. വസാനുഗാതി കായാദിഭാവവസാനുഗാ വസവത്തിനോ ന ഹോന്തി. ബദ്ധചരാതി പടിബദ്ധചരിയാതി.

സുഭസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. പഠമമാരപാസസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൦. ഉപായമനസികാരേനാതി അനിച്ഛാദീസു അനിച്ഛാദിതോ മനസിക്കരണേന. ഉപായവീരിയേനാതി അനുപ്പന്നാകുസലാനം അനുപ്പാദനായ വിധിനാ പവത്തവീരിയേന. കാരണവീരിയേനാതി അനുപ്പന്നാനുപ്പാദനാദിഅത്ഥസ്സ കാരണഭൂതേന വീരിയേന. അനുപ്പന്നപാപകാനുപ്പാദനാദിഅത്ഥാഹി ഹി വീരിയാനി യദത്ഥം ഹോന്തി, തം അത്ഥം സാധേന്തിയേവാതി ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപകോ സമ്മാ-സദോ. യോനിസോസമ്മാസദേന ഹി ഉപായകാരണത്ഥദീപകതം സന്ധായ

“ഉപായവീരിയേന കാരണവീരിയേന”തി വൃത്തം. അരഹത്തഫലവിമുത്തി ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന. മാരേന “മയ്ഹം ഖോ, ഭിക്ഖവേ”തിആദികം ഭഗവതോ വചനം സുത്വാ വൃത്തം “അരഹത്തം പത്യാപി ന തുസ്സതീ”തിആദി.

കിലേസപാസേനാതി കിലേസമാരസ്സ ഉപായഭൂതേന. കിലേസമാരോ ഹി സത്തേ കാമഗുണപാസേഹി നിബന്ധതി, ന പന സയമേവ. തേനാഹ “യേദിബ്ബാ കാമഗുണസഞ്ചാതാ”തിആദി. മാരബന്ധനേതി കിലേസമാരസ്സ ബന്ധനട്ഠാനേ, ഭവചാരകേതി അത്ഥോ. ന മേ സമണ മോക്ഖസീതി ഇദം മാരോ “അനുത്തരാ വിമുത്തി അനുപ്പത്താ, വിമുത്താ സബ്ബപാസേഹീ”തി ച ഭഗവതോ വചനം അസദ്യഹന്തോ വദതി സദ്യഹന്തോപി വാ “ഏവമയം പരേസം സത്താനം മോക്ഖായ ഉസ്സാഹം ന കരേയ്യാ”തി അത്തനോ കോഹഞ്ഞേ ഠത്വാ വദതി.

പഠമമാരപാസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ദുതിയമാരപാസസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൧. അനുപുബ്ബഗമനചാരികന്തി ഗാമനിഗമരാജയാനീസു അനുകമേന ഗമനസഞ്ചാതം ചാരികം. ഏവം ഹി ഗതേസൂതി ഏവം തുമ്ഹേസു ബഹുസു ഏകജ്ജ്വലം ഗതേസു.

ആദിമ്ഹി കല്യാണം ഏതസ്സാതി ആദികല്യാണം, തഥാ സേസേസു. സാസനസ്സ ആദിസീലം മൂലകത്താ. തസ്സ സമമാദയോ മജ്ജ്വലം സാസനസമ്പത്തിയാ വേമജ്ജ്വലാവതോ. ഫലനിബ്ബാനാനിപരിയോസാനം തദ്യഥഗമതോ ഉത്തരി കരണീയാഭാവതോ. സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി നാമ പഞ്ഞായ ഹോതി, തസ്സാ ച സീലം സമാധി ച മൂലന്തി ആഹ “സീലസമാധയോ വാ ആദീ”തി. യസ്മാ പഞ്ഞാ അനുബോധപടിവേധവസേന ദുവിധാ, തസ്മാ തദ്യഭയം ഗണ്ഹന്തോ “വിപസ്സനാമഗ്ഗാ മജ്ജ്വലം”തി ആഹ. പഞ്ഞാനിപ്ഫത്തി ഫലകിച്ചം, നിബ്ബാനസച്ഛികിരിയാ പന സമ്മാപടിപത്തിയാ പരിയോസാനം തതോ പരം കത്തബ്ബാഭാവതോതി ആഹ “ഫലനിബ്ബാനാനിപരിയോസാന”തി. ഫലഗൃഹണേന ഹി സുപാദിസേസനിബ്ബാനം ഗയ്ഹതി, ഇതരേന ഇതരം, തദ്യഭയവസേന പടിപത്തിയാ ഓസാനന്തി ആഹ “ഫലനിബ്ബാനാനിപരിയോസാന”തി. “തസ്മാതിഹ ത്വം, ഭിക്ഖു, ആദിമേവ വിസോധേഹി കുസലേസു ധമ്മേസു. കോ ചാദി കുസലാനം ധമ്മാനം? സീലഞ്ച സുവിസുദ്ധം, ദിട്ഠി ച ഉജ്ജുകാ”തി (സം. നീ. ൫.൩൬൯) വചനതോ സീലദിട്ഠുജ്ജുകതായ മത്ഥകഭൂതാ വിപസ്സനാ, തദ്യദിട്ഠാനാ സീലസമാധീതി ഇമേ തസ്സ സാസനസ്സ മൂലന്തി ആഹ “സീലസമാധിവിപസ്സനാ വാ ആദീ”തി. സേസം വൃത്തനയമേവ.

കിഞ്ചാപി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നത്ഥി, യേസു പന അവയവേസു സമുദായരൂപേന അപേക്ഖിതേസു ഗാമാതി സമഞ്ഞാ, തം തതോ ഭിന്നം വിധ കത്വാ ദസ്സേന്തോ “ചതുപ്പദികഗാമായ താവ പഠമപാദോ”തിആദിമാഹ. പഞ്ചപദചരപ്പദാനം ഗാമാനം ആദിപരിയോസാനഗൃഹണേന ഇതരേ ദുതിയാദയോ തയോ ചത്താരോ വാ മജ്ജ്വലന്തി അവുത്തസിദ്ധമേവാതി ന വൃത്തം. ഏകാനുസന്ധികസുത്തസ്സാതി ഇദം ബഹുവിഭാഗം യമാനുസന്ധിനാ ഏകാനുസന്ധികം സുത്തം സന്ധായ വൃത്തം, ഇതരസ്സ പന തേയേവ ദേസേതബ്ബധമ്മവിഭാഗേന ആദിമജ്ജ്വലപരിയോസാനഭാഗാ ലബ്ഭന്തി. നിദാനന്തി കാലദേസകപരിസാദി-

അപദിസനലക്ഖണാദികോ അത്ഥോ. ഇദമവോചാതി ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന തദവസേസനിഗമനപാളിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അനേകാനുസന്ധികസ്സ സഹ നിദാനേന പഠമോ അനുസന്ധി ആദി. സഹ നിഗമനേന പച്ഛിമോ പരിയോസാനം, ഇതരേന മജ്ജിമന്തിആദിമജ്ജന്ധപരിയോസാനാനി വേദിതബ്ബാനി.

സാത്ഥകന്തി അത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥകം കത്വാ. സബ്ബഞ്ജനന്തി ബ്ബഞ്ജനസമ്പത്തിയാ സബ്ബഞ്ജനം. സമ്പത്തി ച നാമ പരിപുണ്ണബ്ബഞ്ജനതാതി ആഹ “ബ്ബഞ്ജനേഹി...പേ... ദേസേതാ”തി. സകലപരിപുണ്ണന്തി സബ്ബസോ പരിപുണ്ണം സീലാദിപഞ്ചയമ്മക്ഖന്ധപാരിപൂരിയാ. നിരുപക്കിലേസം ദിട്ഠിമാനാദിഉപക്കിലേസാഭാവതോ. അവിസേസതോ തിസ്സോ സിക്ഖാ സകലേ സാസനേ ഭവന്തി. ധമ്മോതി പന ബ്രഹ്മചരിയം വാ സന്ധായ വുത്തം “കതമേസാനം ഖോ, ഭന്തേ, ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബ്രഹ്മചരിയം ചിരട്ഠിതികം അഹോസീ”തിആദീസു (പാരാഃ ച) വിയ. ദുകൂലസാണിയാ പടിച്ചന്നാ വിയ, ന തു പാകാരസേലാദിപടിച്ചന്നാ വിയ. തേന ധമ്മനിരുത്തിയാ സകലകിലേസാനം പഹാനാനുഭാവം വദന്തി. അലാഭപരിഹാനിയാ, ന ലഭപരിഹാനിയാ. അഡ്ഢുഡ്ഢാനീതി പഞ്ചസതാധികാനി തീണി പാടിഹാരിയസഹസ്സാനി. സാതന്തി സുഖം.

ദുതിയമാരപാസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സപ്പസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൨. സുരാകാരകാനന്തി പിട്ഠസുരായോജനകാനം. കോസലാനം ഇസ്സരോതി കോസലോ, കോസലരാജസ്സ അയന്തി കോസലികാ. പരിഭോഗപാതിതി ഭത്തപരിഭോജനത്ഥായ പാതി പരിഭോഗപാതി. കമ്മാരുദ്ധനപണാളിയാതി കമ്മാരുദ്ധനപണാളിമുഖേ. ധമ്മാനായാതി ധമിയമാനായ. തം പന യസ്ഥാ ഭസ്തവാതേഹി പൂരിതം നാമ ഹോതി, തസ്ഥാ “ഭസ്തവാതേന പൂരിയമാനായാ”തി വുത്തം. നിയാമഭൂമിയന്തി ഭഗവതോ പടിസല്ലാനട്ഠാനേ സഞ്ചരന്തം മാരം മംസചക്ഖുനാവ ദിസ്വാ. തേനാഹ “വിജ്ജുലതാലോകേനാ”തി.

സേയ്യത്ഥായാതി സേയ്യാനിസംസായ. തേനാഹ “ഠസ്സാമീ”തിആദി. അത്തസഞ്ഞതോതി അത്തഭാവേന സംയതോ. തേനാഹ “സംയതത്തഭാവോ”തി. തംസണ്ഠിതസ്സാതി തസ്ഥിം ഹത്ഥപാദകുക്കുച്ചരഹിതേ ബുദ്ധമുനിസ്ഥിം അവട്ഠിതസ്സ. വോസ്സജ്ജ ചരേയ്യ തത്ഥ സോതി ഇമിനാ ഭഗവാ തം ബ്യാകരമാനോ വിഭിംസിതാ ബുദ്ധാനം കിം കരിസ്സതി ഭയാഭാവതോ? കേവലം പന അനട്ഠവലികം ഉപ്പിളേന്തോ വിയ ത്വമേവ ആയാസം ആപജ്ജിസ്സസീതി മാരം സന്തജ്ജേതി.

ഭേരവാതി അവിതരാഗാനം ഭയജനകാ. തത്ഥാതി തംനിമിത്തം. ഫലേയ്യാതി ഭിജ്ജേയ്യ. സത്തിസല്ലന്തി സത്തിസങ്ഖാതം പുമുസല്ലം. ഉരസ്ഥിം ചാരയേയ്യന്തി ഫാസും വിജ്ജിതും ഠപേയ്യും ഉഗ്ഗിരേയ്യും. ഖണ്ഡുപധീസൂതി ഖണ്ഡസങ്ഖാതേസു ഉപധീസു. താണം കരോന്തിനാമാതി തതോ ഭയനിമിത്തതോ അത്തനോ താണം കരോന്തി നാമ.

സപ്പസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. സുപതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൩. ഉതുഗാഹാപനത്ഥം യോവിത്ഥാ, ന രജോജല്ലവിക്ഖാലനത്ഥം. തേനാഹ “ബുദ്ധാനം പനാ”തിആദി. യോതപാദകേ ഗേഹേതി യോതപാദേഹി അക്കമിതബ്ബകേ. വത്തഭേദോ നാമ നത്ഥി ധമ്മസ്സാമിഭാവതോ. വത്തസീസേ റത്ഥാ യോവന്തി അഞ്ഞേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനത്ഥം. സോപ്പപരിഗ്ഗാഹകേനാതി ഏത്ഥ സോപ്പം നാമ നിദായ അന്തരന്തരാ പവത്തകിരിയമയചിത്തപ്പവത്തിരഹിതാ നിരന്തരഭവങ്ഗസന്തതീതി തം സഭാവതോ പയോജനതോ കാലപരിച്ഛേദതോ പരിഗ്ഗാഹകം ഉപരിനിദ്രേസസതിസമ്പജ്ഞം സന്ധായ വുത്തം “സോപ്പപരിഗ്ഗാഹകേന സതിസമ്പജ്ഞേനാ”തി. കേചി പന “നിദാസോപ്പനാ”തി വദന്തി, തം ഭഗവതോ സോപ്പം ഹീളേന്തോ വദതി.

കിം നൂതി ഏത്ഥം കിന്തി ഹേതുനിസ്സക്കേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “കസ്മാ നു സുപസീ”തി? ദുബ്ഭഗോ വുച്ചതി നിസ്സിരികോ ഭിന്നഭഗോ, സോ പന മതസദിസോ വിസത്തിസദിസോ ച ഹോതീതി ആഹ “മതോ വിയ വിസത്തി വിയ ചാ”തി.

ആദിനാതി ആദി-സദേന “ബാഹിരസ്സ ഉപാദായ അട്ഠാരസാ”തിആദിനാ (വിഭ് വുർവ) ആഗതം തണ്ഹാകോട്ഠാസം സങ്ഗണ്ഹാതി. തത്ഥതത്ഥ വിസത്തതായാതി തമ്മിം തസ്ഥിം ആരമ്മണേ വിസേസതോ ആസത്തഭാവേന. വിസസ്സ ദുക്ഖനിബ്ബത്തകകമ്മസ്സ ഹേതുഭാവതോ വിസമൂലതാ വിസം വാ ദുക്ഖദുക്ഖാദിഭൂതവേദനാ മൂലം ഏതസ്സാതി വിസമൂലാ, തണ്ഹാ. തസ്സ രൂപാദികസ്സ ദുക്ഖസ്സ പരിഭോഗോ, ന അമതസ്സാതി വിസപരിഭോഗതാ. കത്ഥചി നേതുന്തി കത്ഥചി ഭവേ സബ്ബമാ നേതും? പരിക്ഖയാതി സബ്ബസോ വീണത്താ. തുയ്ഹം കിം ഏത്ഥാതി സബ്ബപധിപരിക്ഖയാ സുദ്ധസ്സ മമ പടിപത്തിയം തുയ്ഹം കിം ഉജ്ജായാനം? കേവലം വിഘാതോയേവ തേതി ദസ്സേതി.

സുപതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. നന്ദതിസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൪. അട്ഠമം ഉത്താനത്ഥമേവ.

നന്ദതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. പാമആയുസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൫. പണ്ണാസം വാ വസ്സാനിജീവതി വസ്സസതതോ ഉപരി സേയ്യമാപി മേരോ അനുരുദ്ധോ. സട്ഠിവാ വസ്സാനി സേയ്യമാപി മേരോ ബാകുലോ. പടിഹരിത്ഥാ പച്ചനീകഭാവേ സാതം സുഖം ഏതസ്സാതി പച്ചനീകസാതോ, തബ്ഭാവോ പച്ചനീകസാതതാ, തായ. അഭിഭവിത്ഥാ അഭാസി പടിവചനം ജാനമാനോവ.

ന ഹീളെയു ന ജിഗുഷേയു. ഏവന്തി സോ ദാരകോ വിയ കിഞ്ചി അചിന്തേന്തോ സപ്പുരിസോ ചരേയു, ഏവം ഹിസ്സ ചിത്തദുക്ഖം ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. പജ്ജലിതസീസോ വിയ ചരേയുതി യഥാ പജ്ജലിതസീസോ പുരിസോ അന്തം കിഞ്ചി അകത്വാ തസ്സേവ വൃപസമായ വായമേയു, ഏവം സപ്പുരിസോ ആയും പരിത്തന്തി ത്യാ തേനേവ നയേന സബ്ബസഞ്ചാരഗതം അനിച്ചം, അനിച്ചത്താ ഏവ ദുക്ഖം, അനത്താതി വിപസ്സനമ്പി ഓതരിത്വാ തം ഉസ്സുക്കാപേന്തോപി സഞ്ചാരവിഗമായ ചരേയു പടിപജേയു.

പഠമആയുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ദുതിയആയുസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൬. നേമീവാതി നേമിസീസേന ചക്കം വദതി. കുബ്ബരം അനുപരിയായതീതി കുബ്ബരം അനുപരിവത്തതി. തഥാഭൂതോ പന സോ തം അജഹന്തോവാതി ആഹ “ന വിജഹതീ”തി. ആയു അനുപരിയായതീതി മച്ചാനം ആയു ഗതമ്പി പച്ചാഗച്ഛതീതി ഭഗവതോ പഠാണി ഹുത്വാ വദതി, ഭഗവാ പന തം അഭിഭവിത്വാ “അച്ചയന്തി അഹോരത്താ”തിആദിനാ ആയുനോ അച്ചയഗമനമരണതംയേവ പവേദേസി.

ദുതിയആയുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയവഗ്ഗോ

൧. പാസാണസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൭. പവിജ്ജ്വീതി പബ്ബതം സബ്ബതോ പവത്തേന്തോ തതോ തതോ നിസ്സജ്ജി. സകലന്തി സബ്ബഭാഗവന്തം, നിസ്സേസന്തി അത്ഥോ.

പാസാണസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. കിംനുസീഹസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൮. വിചക്ഖുകമ്മായാതി വിചക്ഖുഭാവകാമതായ. യഥാ സാ ഭഗവതോ ദേസിയമാനം ധമ്മം അത്തനോ പത്താചക്ഖുനാ ന പസ്സിതും സക്കോതി, ഏവം കാതും കാമതായ. തേനാഹ “പരിസായാ”തിആദി. വിനാസേതും ന സക്കോതി ഭേരവാറമ്മണേ ഭായനസ്സേവ അഭാവതോ. ദസബലപ്പത്താതി ദസഹി ബലേഹി സമന്നാഗതാ.

കിംനുസീഹസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സകലികസുത്തവണ്ണനാ

൧൪൯. മന്ദഭാവേനാതി ജളഭാവേന മോമുഹഭാവേനാതി മഹാമുള്ഹതായ. കബ്ബകരണേന മത്തോതി കബ്ബകിരിയാപസുതതാദിവസേന മത്തോ കബ്ബം കത്വാ. കിമിദം സോപ്പസേവാതി ഇദം തവ സോപ്പം കിമത്ഥം, പുരിസേന നാമ

പുരിസത്തകരേണ ഭവിതബും, ന സോപ്പതിയേവ. അത്ഥം സമാഗന്താതി പരമത്ഥം നിബ്ബാനം സമ്മാ ആഗന്താ അധിഗന്താ. അസങ്ഗ...പേ... നത്ഥി സബ്ബസോ സിദ്ധത്ഥഭാവതോ. ജഗ്ഗന്തോതി ജാഗരന്തോ പുരിസോ വിയ, ന ഭായാമി ഭയഹേതുനം അഭാവാ. നാനുതപന്തി സബ്ബത്ഥ സബ്ബദാപി വിസ്സുട്ഠഭാവതോ, മാമന്തി മമം. ഗാമാസുഖത്ഥഞ്ഹി ദീഘം കത്വാ വുത്തം. റിതത്താതി ഉദ്ദേസപരിപുച്ഛായ പരിച്ഛിജ്ജത്താ. ഹാനിന്തി കസ്സചി ജാനിം.

സകലികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ർ. പതിരുപസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൦. അനുരുജ്ജ്വതി ഏതേനാതി അനുരോധോ, രാഗോ. വിരുജ്ജ്വതി ഏതേനാതി വിരോധോ, പടിഘോ. തേസു അനുരോധവിരോധേസു തന്നിമിത്തം സജ്ജതിനാമ സങ്ഗം കരോതി നാമ, അനുരോധവിരോധുപ്പാദനമേവ ചേത്ഥ സജ്ജനം. യദന്തമനുസാസതീതി യം അന്തേസം അനുസാസനം, തം തേസം ഹിതേസനം അനുകമ്പനം, തസ്മാ അനുകമ്പകേ ഹിതേസകേ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ അനുരോധവിരോധേ ആരോപേത്വാ വികമ്പനത്ഥം മിച്ചാ വദസീതി.

പതിരുപസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. മാനസസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൧. ആകാസേ ചരന്തേതി പഞ്ചാഭിന്തേ സന്ധായ വദതി. അന്തലിക്ഖേ ചരന്തേപി കിച്ചസാധനതോ അന്തലിക്ഖചരോ. മനസി ജാതോതി മാനസോ. തം പന മനസന്താനസമ്പയുത്തതായാതി ആഹ “മനസമ്പയുത്തോ”തി.

മാനസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൨. പഞ്ചന്നം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം ലക്ഖണാദീനി ചേവ സമുദയഞ്ച അസ്സാദാദീനവനിസ്സരണാനി ച ഗഹേത്വാ സമ്മാ തേസം ലക്ഖണാദീനം ഗഹണം ഹോതീതി ആഹ “പഞ്ച ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേ ആദിയിത്വാ”തി.

രുപ്പനവേദിയനസഞ്ജാനനഅഭിസങ്ഖരണവിജാനനാനി ഖണ്ഡാനം സഭാവലക്ഖണാനി. ആദി-സദ്ദേന രസപച്ചുപട്ഠാനപദട്ഠാനാനി ചേവ സമുദയാദീനി ച സങ്ഗണ്ഹാതി. ദസ്സേതീതി പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേതി, ഹത്ഥാമലകം വിയ പാകടേ വിഭൂതേ കത്വാ വിഭാവേതി. ഗണ്ഹാപേതീതി തേ യമ്മേ മനസാ അനുപേക്ഖിതേ ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധേ കരോന്തോ ഉഗ്ഗണ്ഹാപേതി. സമാദാനമ്ഹീതി തത്ഥ അത്ഥസ്സ സമ്മദേവ ആദിയനേ ഖണ്ഡാനഞ്ച സമ്മസനവസേന അന്തേയമ്മവസേന സമാദിയനേ.

പടിവിദ്ധഗുണേനാതി തായ ദേസനായ, തം നിസ്സായ പച്ചത്തപുരിസകാരേണ ച തേസം പടിവിദ്ധഗുണേന . ജോതാപേതീതി തേസം ചിത്തസന്താനം അസ്സദ്ധിയാദികിലേസമലവിധമനേന പഭസ്സരം കരോതി. അട്ഠിം കത്വാതി തായ ദേസനായ പാപേതഞ്ച അത്ഥം പയോജനം ദള്ഘം കത്വാ. തേനാഹ “അയം നോ”തിആദി. കമ്മകാരകചിത്തം നാമ ഓതരണചിത്തം.

“യോനിസോമനസികാരപുബ്ബകം വിപസ്സനാചിത്ത”തി കേചി. ഓഹിതസോതാതി

അനന്തവിഹിതമായ ധമ്മസ്സവനായ അപ്പിതസോതാ, തതോ ഏവ തദത്ഥം ഽപിതസോതാ.

ഏതേ രൂപാദയോ വന്ധേ യഞ്ച സഞ്ചതം സമിദ്ധപച്ചയേഹി കതം, തഞ്ച “ഏസോ അഹം ന ഹോമി, ഏതം മയ്ഹം ന ഹോതീ”തി പസ്സന്തോതി യോജനാ. വേമോ അത്താതി വേമത്താ, തം വേമത്തം. തേനാഹ “വേമിഭൂതം അത്തഭാവ”തി. പരിയേസമാനാ മാദസേനാ.

പത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. ഛഹസ്സായതനസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൩. സഞ്ജായതി ഏതസ്മാതി സഞ്ജാതി, സോ ഏവ സമ്പയുത്തയമ്മോ സമോസരതി ഏത്ഥാതി സമോസരണം, സോ ഏവ അത്ഥോ, തേന സഞ്ജാതിസമോസരണട്ഠേന. ഭയഭേരവം സദുന്തി ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം, തദേവ യസ്സ കസ്സചി ഭേരവാവഹത്താ ഭേരവം, ദേവാദിസദുന്തി അത്ഥോ. വിഗതവലാഹകേ ദേവേ ഉപ്പാതവസേന ഉപ്പജ്ജനകസദ്ദോ ദേവദുന്ദുഭി. അസനിപാതാദിസദ്ദോ അസനിപാതസദ്ദോ. ഉന്ദീയതീതി വിപരിവത്തതി. ലോകോ അധിമുച്ഛിതോതി അതിമദ്ധകായോ വിയ മുച്ഛം ആപന്നോ. മാദസ്സാതി കിലേസമാരസ്സ. റാനഭൂതന്തി പവത്തിട്ഠാനഭൂതം.

ഛഹസ്സായതനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. പിണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൪. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഞാതിമിത്തകുലേ. പാഹുനകാനീതി പഹിതബ്ബപണ്ണാകാരാനി. ആഗന്തുപണ്ണാകാരാനീതി ആഗന്തുകാനം ഉപഗതാനം ദാതബ്ബപണ്ണാകാരാനി. സയംചരദിവസേതി കുമാരകാനഞ്ച കുമാരികാനഞ്ച സയം അത്തനാ ചരിതബ്ബഹരണദിവസേ. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേന്തോ “സമവയജാതിഗോത്താ”തിആദിമാഹ. സമവയസമജാതികസമഗോത്താതി പച്ചേകം സമ-സദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. ഗോത്തസമതാ ച ആവാഹവിവാഹയോഗ്യതാവസേന ദട്ഠബ്ബാ, ന ഏകഗോത്തതാവസേന. തതോ തതോ ഗാമതോ. അത്തസ്ഥിം ദാതബ്ബേ അസതി. ഛരണവസേന പഹിണിതും സമ്പാദിതം പൂവം ഛരണപൂവം. താസം സമ്പത്തിയാതി താസം ദാനം ധമ്മസ്സവനഞ്ചാതി തസ്സാ ദുവിധായപി സമ്പത്തിയാ.

ഞാണം നാമ ആവജ്ജനപുബ്ബകം, തസ്ഥാ അജാനനസ്സ “അനാവജ്ജനതായാ”തി കാരണം വത്ഥാ സേസകാരണം വദന്തോ “ബുദ്ധാന”ന്തിആദിമാഹ. ഉപചാരഭേദന്തി ബുദ്ധം ദിസ്വാ മനുസ്സേഹി കാതബ്ബഉപചാരസ്സ ഭിന്ദനം. ഭിന്ദിതുന്നി വിധമിതും.

ഭഗവാ പനാതി പനസദ്ദോ വിസേസത്ഥജോതകോ. തേന ന കേവലം ഭഗവാ ഉപ്പണ്ഡനം പരിഹരന്തോ തം ഗാമം ന പുന പാവിസി, അഥ ഖോ മാദം അനുകമ്പന്തോതി ഇദം വിസേസം ജോതേതി.

ജനേസീതി അപൂർണ്ണം ജനേസി, ജനേനോ ച യഥാ തതോ ആയതിം
മിരതരം മഹന്തം ദുക്ഖം നിപ്ഫജ്ജിസ്സതി, ഏവം നിപ്ഫാദേസി. ആസജ്ജനന്തി
ഏതഥ നന്തി നിപാതമത്തം. കിഞ്ചതി മദ്ദതി അഭിഭവതീതി കിഞ്ചനന്തി ആഹ
“മദ്ദിതും സമത്ഥ”ന്തി.

പിണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൯. കസ്സകസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൫. നിബ്ബാനം അപദിസിതാതി നിബ്ബാനം നിസ്സായ നിബ്ബാനഗുണേ
ആരബ്ഭാതി അത്ഥോ. ഹട്ഠഹട്ഠേസോതി ഇതോ ചിതോ ച വികിണ്ണത്താ
ആകുലാകുലകേസോ. ചക്ഖുസമ്ഫസ്സവിത്താണായതനന്തി ഏതഥ യഥാ
ചക്ഖുഗുഹണേന ഫസ്സോ വിസേസിതോ, തേന ഏവ വിത്താണായതനം. തഥാ
സതി ചക്ഖുവിത്താണസ്സ ച ഗഹണം ആപജ്ജേയ്യാതി. നനു ചേത്ഥ
ചക്ഖുഗുഹണേന വിസേസിതത്താ ചക്ഖുദാരികാനം സഞ്ചേസം വിത്താണാനം
ഗഹണന്തി? സച്ചമേതം, തഞ്ചേ വോ പഠമേന ചക്ഖുഗുഹണേനാതി നായം
ദോസോ. ഭവദ്ദഗ്ഗചിത്തന്തി ആവജ്ജനായ അനന്തരപച്ചയഭൂതമേവ
അധിപ്പേതന്തി നിയമേത്ഥാ ദസ്സേതും “സാവജ്ജനക”ന്തി വുത്തം, തസ്ഥാ
തദാരമ്മണവീതി ജവനചിത്തേന സഹ തദാരമ്മണചിത്തവി.
“വിത്താണായതന”ന്തി ച വുത്തേ നിമ്മലമേവ.

“ചക്ഖു”തി അവിസേസതോ വുത്തത്താ പന മാറസ്സ അയമ്പി അത്ഥോ
ആപന്നോതി ദസ്സേതും “യം ലോകേ”തിആദി വുത്തം. ഉപക്കവിപക്കന്തി
ചക്ഖുപാകരോഗേന ഉപരി ഹേട്ഠാ ച സഞ്ചസോ പക്കം കുമിതം. ഏസേവ
നയോതി ഇമിനാ യം ലോകേ കുട്ഠങ്കിലാസഗണ്ഡകച്ഛുആദീഹി ഉപദുതം
വണപിളകാദിവസേന പഗ്ഘരന്തം അസുചിം അന്തമസോ പരമജേഗുച്ഛരൂപവി,
സഞ്ചം തം തവേവ ഹോതൂതി ഏവമാദിം അപദിസതി.

യം ഭണ്ഡകന്തി ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദിവേത്തവത്ഥാദിഉപകരണം ഗഹട്ഠാ,
പബ്ബജിതാ ച യം പത്തചീവരാദിം “മമ ഇദ”ന്തി അഭിനിവിസന്താവ വദന്തി,
ഏതേസു പരിഗുഹത്ഥേസു ച തേസം പരിഗ്ഗാഹകപുഗുലേസു ച തേ ചിത്തം
യദിഅത്ഥി, താനി ആരബ്ഭ തവ ചിത്തം യദി ഭവതി, ഏവം ത്വം തത്ഥ
ബദ്ധോ ഏവ ഹോസീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ന മേ സമണ മോക്ഖസീ”തി.

യം ഭണ്ഡകം വദന്തിതി യഥാവുത്തം ഉപകരണം ലോകേ ബഹുജനാ “മമ
ഇദ”ന്തി വദന്തി. ന തം മയ്ഹന്തി തം മയ്ഹം ന ഹോതി, ന തത്ഥ മമ
തണ്ഹാവസേന മമന്തി നത്ഥി. ന തേ അഹന്തി യേ പുഗുലാ ഏതഥ ബദ്ധാ,
തേപി അഹം ന ഹോമി, തത്ഥ മേ ദിട്ഠിബദ്ധോ നത്ഥി. ന മേ മഗ്ഗവി
ദക്ഖസീതി ഏവം സഞ്ചസോ ബദ്ധാഭാവേന മുത്തസ്സ മേ ഗതമഗ്ഗവി മാറ ത്വം
ന ദക്ഖസീ ന പസ്സിസ്സസി, യേ ഭവാദയോ തുയ്ഹം വിസയാ, തേസു
ഭവയോനിഗതിആദീസു മയ്ഹം ഗതമഗ്ഗം ന പസ്സിസ്സസി ഭവനിസ്സട്ഠത്താതി.

കസ്സകസുത്തവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൧൦. രജ്ജസുത്തവണ്ണനാ

മതേ. അഹനന്തി കരണേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “അഹനന്തേനാ”തി, പച്ചത്തേ ഏവ വാ പച്ചത്തവചനം, “അഹനന്തോ ഹുത്വാ”തി വചനസേസേന ഭവിതബുന്തി അധിപ്പായോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അജിനന്തി അന്തോഗധഹേതുഅത്ഥം വദതീതി ആഹ “പരസ്ത ധനജാനിം അകരോന്തേനാ”തി. അകാരാപേന്തേനാതി പരസ്ത ധനജാനിം അകാരേന്തേന. അസോചന്തേനാതി ഭോഗബൃസനാദിവസേന പരം അസോചന്തേന. കസ്മാ ഭഗവാ ഏവം ചിന്തേസീതി തത്ഥ കാരണമാഹ “ഇതീ”തിആദിനാ. രജേജ വിജിതേ ദണ്ഡകരപിളിതേതി ധനദണ്ഡാദിദണ്ഡേന ചേവ ബലിനാ ച ബാധിതേ.

ഇജ്ജന്തകകോട്ഠാസാതി ചേതോവസിഭാവാദികസ്സ സാധനകകോട്ഠാസാ. വഡ്ഠിതാതി ഭാവനാപാരിപൂരിവസേന അനുബൃഹിതാ. പുനപ്തനം കതാതി ഭാവനായ ബഹുലീകരണേന അപരാപരം പവത്തിതാ. യുത്തയാനന്തി യഥാ യുത്താനം ആജ്ഞതരമാനം സാരമിനാ അധിട്ഠിതം യഥാരുചി പവത്തി, ഏവം യഥാരുചിപവത്തിതം ഗമിതാ. പതിട്ഠന്തോതി അധിട്ഠാനട്ഠേന. വത്ഥുകതാതി സബ്ബസോ ഉപക്കിലേസസോധനേന ഇദ്ധിവിസയതായ പതിട്ഠാനഭാവതോ സുവിസോധിതപരിസ്സയവത്ഥു വിയ കതാ. അവിജഹിതാതി പടിപക്ഖഭൂരിഭാവതോ സുഭാവിതഭാവേന തന്തംഅധിട്ഠാനയോഗ്യതായ ന ജഹാപിതാ. നിച്ചാനുബദ്ധാതി തതോ ഏവ നിച്ചം അനുബദ്ധാ വിയ കതാ. സുപരിചിതാതി സുട്ഠു സബ്ബഭാഗേന ഭാവനാനുപചയം ഗമിതാ. അവിരാധിതവേധിഹത്ഥോ വിയാതി അവിരജ്ജന്തകഭാവേന വിരജ്ജന്തഹത്ഥോ വിയ. സുട്ഠു സമാരദ്ധാതി ഭാവനാഉപ്പത്തിയാ സമ്മദേവ സമ്പാദിതാ. ചിന്തേയ്യാതി അത്ഥുദ്ധാരവസേന ചിന്തേയ്യാ.

പബ്ബതസ്സാതി പബ്ബതോ അസ്സ. പബ്ബതോ അസ്സാതി പബ്ബതോ ഭവേയ്യ കീദിസസ്സാതി ആഹ “സുവണ്ണസ്സാ”തിആദി. ജാതരൂപസ്സാതി ആതപരൂപസമ്പന്നസ്സ. ദിക്ഖത്തുവി താവ മഹന്തോതി യത്തകോ സോ പബ്ബതോ ഹോതി, ദിക്ഖത്തും തത്തകോ. ഏകസ്സാതി ഏകസ്സപി പുഗ്ഗലസ്സ നാലം ന പരിയത്തോ തണ്ഹായ ദുപ്പൂരണഭാവാ. ഏവം ജാനന്തോതി ഏവം തണ്ഹായ ദുപ്പൂരണഭാവാദിനവതം ജാനന്തോ. സമം ചരേയ്യാതി പരവത്ഥുപരാമാസാദിം വിഹായ കായാദീഹി സമമേവ പടിപജേയ്യാ.

ദുക്ഖം തണ്ഹാനിദാനം, തണ്ഹാ കാമഗുണനിദാനാ, തസ്മാ ദുക്ഖസ്സ തണ്ഹാപച്ചയകാമഗുണനിദാനത്തം വുത്തം. തന്തി ദുക്ഖം. യതോനിദാനം ഹോതീതി യംനിദാനം യംകാരണം തം പവത്തി. ഏവം യോ അദക്ഖീതി യോ പരിഞ്ഞാതവത്ഥുകോ ഏവം ദുക്ഖം തസ്സ നിദാനഭൂതേ കാമഗുണേ ച തഥതോ പഞ്ഞാചക്ഖുനാ പസ്സി. കേന കാരണേന നമേയ്യാ? തം കാരണം നത്ഥീതി അത്ഥോ. കാമഗുണഉപധിന്തി കാമഗുണസഞ്ചാതം ഉപധിം. സജ്ജതി ഏത്ഥാതി സങ്ഗോ ഏസോ, ലഗ്ഗനമേതന്തി ഏവം വിദിത്വാ. തമേവ കാമാഭിഭൂതോ നപ്പടിസേവേയ്യ ന ലഗ്ഗേയ്യാതി ഏവം വിനയായ വുപസമായ സിക്ഖേയ്യാതി.

രജ്ജസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. തതീയവഗ്ഗോ

൧. സമ്ബഹുലസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൭. ജടാചുർബ്ബടകേനാതി സീസേ പടിമുക്കേന ജടാകലാപേന. അപരിഗൃഹബ്രാഹ്മണപഞ്ചജിതാ ഹി ജടായ ഉണ്ഛരാചരിയം ചരന്തി. ഉദുർബ്ബരദണ്ഡസ്ഹി അത്തഗുത്തത്ഥായ ഗഹിതം തേസം അപ്പിച്ഛഭാവപ്പകാസനം. തേനാഹ “അപ്പിച്ഛഭാവപ്പകാസനത്വം”ന്തി. സീസം ഓകമ്പേതാതി ഏത്ഥ അതിവിയ സീസസ്സ ഓകമ്പിതഭാവം ദസ്സേതും “ഹനുക്കേന ഉരം പഹരന്തോ അയോനതം കത്വാ”തി വുത്തം. ജീവ്ഹം നീഹരിതാതി ലമ്ബനചാലനവസേന മുഖതോ നിക്ഖാമേത്വാ. തേനാഹ “ഉദ്ധ”ന്തിആദി. തിസാവന്തി തിഭിഗ്ഗഭകുടി വിയ നലാഭേ ജാതത്ത്വാ നലാടികം. തേനാഹ “നലാഭേ ഉട്ഠിതം വലിത്തയ”ന്തി, തിഭിഗ്ഗവലികം നലാഭേ കത്വാതി അത്ഥോ. അത്തനോവ തേലേതി അത്തനോവ പാപകമ്മനിബുത്തകേ തേലേ, പചിതബുട്ഠാനഗേഹേതി അധിപ്പായോ.

സമ്ബഹുലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സമിദ്ധിസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൮. മയ്ഹം ലാഭാതി ഏവരുപസ്സ നാമ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സത്ഥുസ്സ പടിലാഭോ, ഏവരുപസ്സ ച നാമ നിയ്യാനികസ്സ സദ്ധമ്മസ്സ പടിലാഭോ, ഏവരുപാനഞ്ച സുപ്പടിപന്നാനം സബ്രഹ്മചാരിനം പടിലാഭോ, ഏതേ മയ്ഹം സുലദ്ധലാഭാ. മയ്ഹം സുലദ്ധന്തി യഞ്ചേതം മമ നിയ്യാനികസാസനേ പഞ്ചജാ ഉപസമ്പദാ, തസ്ഥിഞ്ച അഭിരതീതി സബുഞ്ചേതം മയാ സുലദ്ധം. യഥാ പനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉപ്പന്നോ, തം ദസ്സേതും “സോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. ചരിതാനുരൂപവസേന ഗഹിതം മൂലകമ്മട്ഠാനം. പാസാദികന്തി പസാദാവഹം. ഏവമഹോസീതി “ലാഭാ വത മേ”തിആദിനാ ഏവം പരിവിതക്കോ അഹോസി. നിസിന്നസദിസോതി നിസിന്നോ വിയ. തസ്ഥിഞ്ചേവ റാനേതി യസ്ഥിം റാനേ നിസിന്നം മാറോ ഉപസങ്കമി, തസ്ഥിഞ്ചേവ റാനേ. തസ്സാതി സമിദ്ധിത്ഥേരസ്സ. കമ്മട്ഠാനം സപ്പായന്തി കമ്മട്ഠാനഭാവനായ അനുയുജ്ജനം സപ്പായം ഉപകാരാവഹം ഭവിസ്സതി.

മയ്ഹന്തി മയാ. സതി ച പഞ്ഞാ ച സതിപഞ്ഞാ, താ അരിയമഗ്ഗേന ജാനനസമത്ഥനഭാവേന അവബുദ്ധാ. മേരോ കിര തദാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേസി. കാമന്തി യഥാരുചി. കേചി “കാമം കരസ്സൂതി ആയസ്ഥതോ ‘കാമാ’തി മാറസ്സ ആലപന”ന്തി വദന്തി. വിഭിംസകാരഹാനീതി ഭയാനകാരഹാനി. രൂപാനീതി വിപ്പകാരാനി. വിപ്പകാരത്ഥോപി ഹി രൂപസദ്ദോ “രൂപം ദസ്സേതി അനപ്പക”ന്തിആദിസു വിയ. ന കമ്പേസ്സസീതി സമണ്ഡമ്മകരണതോ ന ചലിസ്സസി.

സമിദ്ധിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ഗോധികസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൯. പബുതസ്സ പസ്സേതി പബുതപാദേ ഉപച്ചകായം. സമയേ സമയേ ലദ്ധത്ത്വാ സാമയികം. തേനാഹ “അപ്പിതപ്പിതക്ഖണേ പച്ചനീകധമ്മേഹി വിമുച്ചതീ”തി. ലോകിയവിമുത്തി ഹി അനച്ചന്തപഹായിതായ സമയവിമുത്തി

നാമ, ലോകുത്തരവിമുത്തി അച്ചന്തപഹായിതായ അസമയവിമുത്തി. താഹി സമന്നാഗതാ “സമയവിമുത്താ, അസമയവിമുത്താ”തി ച വുച്ചന്തി. യാവ പഠമജ്ജ്യാനനിബുത്തനം, താവ കസ്സമാ പരിഹായിതി അത്ഥോ? സാബ്ബാധത്താതി സരോഗത്താ. വാതപിത്തസേമ്ഹവസേനാതി കദാചി വാതപിത്തവസേന, കദാചി വാതസേമ്ഹവസേന, ഉഭിന്നമ്പി സന്നിപാതവസേന. അനുസായികോതി കായം അനുഗന്താ സയിതോ, യാപ്യാമയഭാവേന റിതോതി അത്ഥോ. സമാധിസ്സാതി സമാധിഭാവനായ. ഉപകാരകയമ്മേ ഉതുഭോജനാദികേ. പൂരേതുന്തി സമോധാനേതും. പരിഹായിതി സരീരസ്സ അകല്പഭാവതോ.

ആഹരേയുന്തി ജീവിതഹരണത്ഥായ ഉപനേയും. നിബദ്ധാ ഗതിഹോതി കേവലം ബ്രഹ്മലോകുപപത്തിതോ, ന സോതാപന്നാദിനം വിയ പരിച്ഛിന്നഭാവേന. തേനാഹ “ബ്രഹ്മലോകേ നിബുത്തതീ”തി.

ജലമാനാതി സമുട്ഠിതനിയതഇദ്ധിയാ അനഞ്ഞസാധാരണപരിവാரசമ്പത്തിയാ ച സദേവകേ ലോകേ ജലമാനാ. മംസചക്ഖു ദിബ്ബചക്ഖു ധമ്മചക്ഖു പഞ്ഞാചക്ഖു സമന്തചക്ഖുതി പഞ്ചഹി ചക്ഖുഹി ചക്ഖുമാ. ആനുഭാവധരാതി അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യബുദ്ധാനുഭാവസമ്പന്നാ. ആനുഭാവപരിയായോപി ഹി ജുതി-സദ്ദോ ഹോതി “ഇദ്ധിജുതിബലവീരിയൂപപത്തി”തിആദിസു (ജാ° ൨.൨൨.൧൫൮൯, ൧൫൯൫) വിയ. അനവസേസതോ മാനം സിയതി സമുച്ഛിന്ദതീതി അഗ്ഗമഗ്ഗോ മാനസം. തന്നിബുത്തനാ പന അരഹത്തസ്സ മാനസതാ ദട്ഠഞ്ച. സീലാദിനീതി അനുത്തരസീലാദിനി. സിക്ഖമാനോതി സിക്ഖാണി ഭാവേനോ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദേനോ. ന ചിത്തഭാവനാ. തേനാഹ “സകരണീയോ”തി. ജനേതി സത്തസ്സ കായേ, സദേവകേ ലോകേതി അത്ഥോ. വിസ്സുതാതി അനഞ്ഞസാധാരണേഹി സീലാദിഗുണേഹി വിസ്സുതാ.

വേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്വാതി ഉപ്പന്നം ദുക്ഖവേദനം പടിച്ച് ഉപ്പന്നഅത്തകിലമമം അനുപ്പാദനവസേന വിക്ഖമ്ഭേത്വാ തന്ധേവ വേദനം പരിഗൃഹേത്വാ പവത്തവിപസ്സനാ വീഥിമേവ ഓതരതീതി കത്വാ മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി വുത്തം. “സമസീസീ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായീ”തി വത്വാ തസ്സ പഭേദം വിഭജിത്വാ ഇധാധിപ്പേതം ദസ്സേതും “സമസീസീ നാമ തിവിധോ ഹോതീ”തിആദിമാഹ. ഇരിയാപഥവസേന സമസീസീ ഇരിയാപഥസമസീസീ. ഏസ നയോ സേസദ്വയേപി.

ഇരിയാപഥകോപനഞ്ചാതി ഇരിയാപഥേഹി അസമായോഗോ. ഏകപ്പഹാരേണേവാതി ഏകവേലായമേവ. പരിനിബ്ബാനവസേനാതി അനുപാദിസേസപരിനിബ്ബാനവസേന, ന കിലേസക്ഖയമത്തേന. ഏത്ഥാതി ഏതേസു ദീസു നയേസു. ഏവം സതി തേനേവ ഇരിയാപഥേന വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ തേനേവ ഇരിയാപഥേന, ഏകസ്ഥിം അന്തോരോഗേയേവ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ അരഹത്തം പത്വാ തേനേവ രോഗേന പരിനിബ്ബായന്താ വീണാസവാ ബഹവോപി സമസീസീനോ ഏവ സമ്ഭവേയ്യും. തസ്സമാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

സീസഞ്ചേത്ഥ തേരസ - പലിബ്ബോധസീസം തണ്ഹാ, ബന്ധനസീസം മാനോ, പരാമാസസീസം ദിട്ഠി, വിക്ഖേപസീസം ഉദ്ധച്ചം, കിലേസസീസം അവിജ്ജാ, അധിമോക്ഖസീസം സദ്ധാ, പഗ്ഗഹസീസം വീരിയം, ഉപട്ഠാനസീസം സതി,

അവിക്ഖേപസീസം സമാധി, ദണ്ണനസീസം പഞ്ഞാ, പവത്തിസീസം ജീവിതിന്ദ്രിയം, ഗോചരസീസം വിമോക്ഖോ, സഞ്ചാരസീസം നിരോധോതി. ഇമേസു തേരസസു സീസേസു പലിബോധസീസാദീനി പവത്തിസീസഞ്ച പരിയാദിയിതഞ്ചാനി, അധിമോക്ഖസീസാദീനി പരിയാദായകാനി, പരിയാദായകഫലം ഗോചരസീസം. തത്ത്ഹി വിസയജ്ജന്ധരത്ത്ഥം ഫലം വിമോക്ഖോ, പരിയാദായകസ്സ മഗ്ഗസ്സ ഫലസ്സ ച ആരമ്മണം സഞ്ചാരസീസം സഞ്ചാരവിവേകഭൂതോ നിരോധോതി പരിയാദിയിതഞ്ചാനം പരിയാദായകഫലാരമ്മണാനം സഹ വിയ സംസിദ്ധം ദണ്ണനേന സമസീസിഭാവം ദണ്ണേതും പടിസമ്ഭിദായം തേരസ സീസാനി വുത്താനി. ഇധ പന “അപുഞ്ചം അചരിമം ആസവപരിയാദാനഞ്ച ഹോതി ജീവിതപരിയാദാനഞ്ചാ”തി (പു° പ° ൧൬) വചനതോ തേസു കിലേസപവത്തസീസാനമേവ വസേന യോജനം കരോന്തോ “ഏത്ഥ ച പവത്തിസീസ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ പവത്തിസീസം പവത്തതോ വുട്ഠഹന്തോ മഗ്ഗോ ചുതിതോ ഉദ്ധം അപ്പവത്തികരണവസേന യദിപി പരിയാദീയതി, യാവ പന ചുതി, താവ പവത്തിസബ്ഭാവതോ “പവത്തിസീസം ജീവിതിന്ദ്രിയം ചുതിചിത്തം ഖേപേതി”തി ആഹ. കിലേസപരിയാദാനേന പന മഗ്ഗചിത്തേന അത്തനോ അനന്തരം വിയ നിപ്ഫാദേതഞ്ചാ പച്ചവേക്ഖണ്ഡവാറാ ച കിലേസപരിയാദാനസ്സേവ വാരാതി വത്തഞ്ചത്ത്ഥം അരഹന്തി. “വിമുത്തസ്ഥിം വിമുത്തമിതി ഞാണം ഹോതി”തി (മ° നി° ൧.൨൮; സം° നി° ൩.൧൨) വചനതോ പച്ചവേക്ഖണ്ഡപരിസമാപനേന കിലേസപരിയാദാനം സമാപിതം നാമ ഹോതി, തം പന പരിസമാപനം യദി ചുതിചിത്തേന ഹോതി, തേനേവ ജീവിതപരിസമാപനഞ്ച ഹോതീതി ഇമായ വാരചുതിസമതായ കിലേസപരിയാദാനജീവിതപരിയാദാനാനം അപുഞ്ചാചരിമതാ വേദിതഞ്ചാതി ദണ്ണേന്തോ “ദിന്നം ചിത്താനം ഏകതോ ഉപ്പാദോ നത്ഥീ”തിആദിമാഹ. ദിന്നം ചിത്താനന്തി ചുതിചിത്തമഗ്ഗചിത്താനം. തന്തി പച്ചവേക്ഖണ്ഡം പരിപുണ്ണജവനചിത്താനം സത്തക്ഖത്തും പവത്തിയാ, അപരിപുണ്ണാനം വാ പഞ്ചക്ഖത്തും പവത്തിയാ. കിഞ്ചാപി “ഏകോ വാ ദേവ വാ”തി വുത്തം യഥാ “ഏകം വാ ദേവ വാ തദാരമ്മണ്ഡചിത്താനീ”തി, ഹേട്ഠിമന്തേന പന ദേവ പവത്തന്തി.

ഉപ്പാടേതാതി ഉദ്ധരിത്ഥാതി അത്ഥോ. അനുപാദിസേസേനാതി അനുപാദിസേസനിഞ്ചാനേന.

ധൂമാധിത്തന്തി ധൂമസ്സ വിയ അധിതഭാവം പവത്തിആകാരം. ധൂമസദിസാ വലാഹകാ ധൂമവലാഹകാ, തിമിരവലാഹകാ, യേ മഹികാ “തിമിര”ന്തി വുച്ചന്തി. അപ്പതിട്ഠിതേനാതി പതിട്ഠം അലഭന്തേന. ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണ്ണേ ഏതം കരണവചനം, അനുപ്പത്തിധമ്മേനാതി അത്ഥോ. സതി ഹി ഉപ്പാദേ പതിട്ഠിതം നാമ സിയാ, അട്ഠകമായം പന യദേവ തസ്സ വിഞ്ഞാണസ്സ അപ്പതിട്ഠാനകാരണം, തദേവ പരിനിഞ്ചാനകാരണന്തി വുത്തം “അപ്പതിട്ഠിതകാരണാ”തി.

സോകേന ഫുട്ഠസ്സാതി “അഫലോ വത മേ വായാമോ ജാതോ”തി സോകേന അഭിഭൂതസ്സ. അഭസ്സമാതി ബലവസോകാഭിരുനസ്സ സതിസമ്മോസാ സിമിലം ഗഹിതാ ഭസ്സി പതിതാ സാ കച്ഛാ.

ഗോധികസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൪. സത്തവസ്താനുബന്ധസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൦. യസ്മാ കപിലവത്സുതോ നിക്ഖന്തകാലതോ പട്ഠായ മാരോ ഓതാരാപേക്ഖോ ലോകനാമം അനുബന്ധിതും ആരഭോ, തസ്മാ വുത്തം “പുരേ ബോധിയാ ഛണ്ഡസ്സാനീ”തി. അതിഗഹേത്വാതി അനുഗന്ത്വാ തസ്സ യമാരുചി പടിപത്തിം അനുവത്തോ വിയ ഹുത്വാ.

അവജ്ജായന്തോതി പജ്ജായന്തോ. ജിതോ വിത്തപരാജിതോ അസി നു. പമാണാതിക്കന്തന്തി ഗരുതരം.

ഖനിത്വാ ഉമ്മുലേത്വാ. കാമാസവാദീനി പജഹന്തോ അനാസവോ.

പേഹീതി അപേഹി. പാരഗാമിനോതി പാരങ്ഗമനസീലാ. തേകാലികോ അയം ഗാമി-സദ്ദോതി ആഹ “യേപീ”തിആദി.

മാരവിസൂകാനീതി മാരകണ്ടകാനി കണ്ടകസദിസാനി മാരുസ്സ ദുരാഛാരാനി. വിരുദ്ധസേവിതാനി വിരോധവസേന താസന്ധേവ വേവചനാനി. താനി സരുപതോ ദസ്സേതും “അപ്പമായൂ”തിആദി വുത്തം. നിബ്ബേജനീയാതി നിബ്ബേദദായികാ. ഉക്കണ്ഠനീയാതി ഉക്കണ്ഠവഹാ.

വികപ്പവസേന വേദിതബ്ബോ ഓപമ്മപരികപ്പവിസയത്താ തസ്സ കിരിയാപദസ്സ. തേനാഹ “അനുപരിഗച്ഛേയ്യാ”തി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം മേദവണ്ണവത്സുസ്ഥിം. മുദുന്തി മുദുമധുരസം വിന്ദേയ്യാമ പടിലഭേയ്യാമ. അസ്സാദോതി അസ്സാദേതബ്ബോ.

സത്തവസ്താനുബന്ധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. മാരധീതുസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൧. ചിന്തേസീതി സോകവസികോ ഹുത്വാ ചിന്തയി. ഗണികാരഹത്ഥിനിയോതി ദീപകകരേണുയോ. ഏകസതം ഏകസതന്തി ഏകസതം ഏകസതം പച്ചേകം സതം സതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഏകേകം സതം സതം കത്വാ”തി. കുമാരിവണ്ണസതന്തി കുമാരിത്ഥിനം അത്തഭാവാനം സതം. താ കിര പഠമം കണ്ഠാരൂപേന അത്താനം ദസ്സേസും. അനുപഗതപുപ്ഫാമന്ത്ഹി സമഞ്ഞാ കണ്ഠാതി. പുന യമാവുത്തകുമാരിരൂപേന ഉപഗതപുപ്ഫാ ഹി കുമാരീ. പുന വധുകാരൂപേന. തം സന്ധായ വുത്തം “അവിജാതവണ്ണസത”ന്തി . തതിയവാറേ യുവതിരൂപേന. വിജാതാ ഹി ഇത്ഥി അനതിക്കന്തമജ്ജിമവയാ യുവതീ. ഏത്താവതാ ബാലാ തരുണീ പോരീതി തിവിധാസു ഇത്ഥിസു പുരിമാ ദേവ ദസ്സിതാ, പരിയോസാനവാറേസു മനുസ്സജാതികാനം മനുസ്സിത്ഥിയോവ രുച്ചന്തിതി തേന മനുസ്സരൂപേന താ അത്താനം ദസ്സേസും.

അത്ഥസ്സ പത്തിന്തി ഏകന്തതോ ഹിതാനുപ്പത്തിം. ഹദയസ്സ സന്തിന്തി പരമചിത്തുപസമം. കിലേസസേനന്തി കാമഗുണസങ്ഖാതം പഠമം കിലേസസേനം. സാ ഹി കിലേസസേനാ അച്ഛാരാസങ്ഖാതസഭാവാപി പടിപത്ഥയമാനാ പിയായിതബ്ബഇച്ഛിതബ്ബരുപഭാവതോ പിയാരുപസാതരുപാ നാമ അത്തനോ കിച്ചവസേന. ഏകോ അഹം ത്വായന്തോതി ഗണസങ്ഗണികായ കിലേസസങ്ഗണികായ ച അഭാവതോ ഏകോ അസഹായോ അഹം

ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ഞാന്നേ നിജ്ഞായന്തോ. അനുബുജ്ഞിതി അനുക്കമേന
മഗ്ഗപടിപാടിയാ ബുജ്ഞിം പടിബുജ്ഞിം. തസ്മാതി
യമാവുത്തവിവേകസുഖസമധിഗമനിമിത്തം. അകരണേനാതി മിത്തസന്ധവസ്തു
അകരണേന. സക്ഖീതി സക്ഖിഭാവോ.

കതമേന വിഹാരേനാതി ത്യാനസമാപത്തിനം കതമേന വിഹാരേന. ഇയ
ദുതിയപദസ്സ അത്ഥോ വിസ്സജ്ജനഗാമാവണ്ണനായമേവ ആവി ഭവിസ്സതി.
അനാമനേന “തം പുഗ്ഗല”ന്തി സമ്മുഖാ റീതമ്പി ഭഗവന്തം അസമ്മുഖാ വിയ
കത്വാ വദതി, കഥം ത്വന്തി അത്ഥോ.

“അവിതക്കത്വായീ”തി വക്ഖമാനത്താ അയമേവേത്ഥ കായപസ്സദ്ധി
വേദിതബ്ബാതി ആഹ “ചതുത്ഥജ്ഞാന്നേ അസ്സാസപസ്സാസകായസ്സ പസ്സദ്ധത്താ
പസ്സദ്ധകായോ”തി. പുണ്ണാഭിസഞ്ചാരാദികേ കമ്മാഭിസഞ്ചാരേ.
കാമാലയാദിനം അഭാവതോ അനാലയോ. ന സരതീതി ന സവതി. രാഗവസേന
ഹി സത്താ സംസാരമനുസവന്തി. ന മിന്നോതി ന മിന്നമിദ്ധചിത്തോ.
മോഹവസേന ഹി സത്താ മിന്നമിദ്ധം ആപജ്ജന്തിതി.
ദിയഡ്ഢകിലേസസഹസ്സന്തി ഖുദുകവത്സുവിഭിന്ദേ (വിഭ് വുർവ, ൯൭൬)
ആഗതേസു അട്ഠസു കിലേസസതേസു അട്ഠസതം തണ്ഹാവിചരിതാനി
അപന്നേത്വാ സേസാ പണ്ണാസാധികം സതം കിലേസാ, തേ ബ്രഹ്മജാലേ (ഭി° നി°
൧.൩൧) ആഗതാഹി ദ്വാസട്ഠിയാ ദിട്ഠിഹി സഹ പഞ്ചപണ്ണാസാധികം
സത്തസതം ഹോതി; താ ച ഉപ്പന്നാനുപ്പന്നഭാവേന ദിഗുണിതാ
ദിയഡ്ഢകിലേസസഹസ്സം ദസാധികം ഹോതി; തം അപ്പകം പന ഊനമധികം
വാ ഗണനുപഗം ന ഹോതീതി “ദിയഡ്ഢകിലേസസഹസ്സ”ന്തി വുത്തം.
ഇതരേസം അതീതാദിഭാവമസനതോ അഗ്ഗഹണം പഹാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ.
അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന അഭിധമ്മടീകായം (ധ° സ° അനുടീ°
നിദാനകഥാവണ്ണനാ) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. പഥമപദേനാതി “ന കുപ്പതി”തി
ഇമിനാ പദേന. ദുതിയേനാതി “ന സരതീ”തി പദേന. തതിയേനാതി “ന
മിന്നോ”തി പദേന. നീവരണപ്പഹാനേന ഖിണാസവതം ദസ്സേതി, അനവസേസതോ
നീവരണാനം അച്ചന്തപ്പഹാനം അധിപ്പേതം.

പഞ്ചദാരികകിലേസോഘം തിണ്ണോതി ഛരണം ദ്വാരാനം വസേന
പവത്തനകിലേസോഘം തരിത്വാ റീതോ.
കാമോഘദിട്ഠോഘഭവോഘട്ഠകിലേസഭാവതോ “പഞ്ചോഘഗ്ഗഹണേന വാ
പഞ്ചോരമ്ഭാഗിയാനി സംയോജനാനി വേദിതബ്ബാനീ”തി ആഹ. രൂപരാഗാദയോ
വിസേസതോ ന പഞ്ചദാരികാതി വുത്തം “ഛരട്ഠഗ്ഗഹണേന പഞ്ചുദ്ധമ്ഭാഗിയാനി
വേദിതബ്ബാനീ”തി.

മച്ചുരാജസ്സാതി സമ്ബന്ധേ സാമിവചനന്തി ദസ്സേന്തോ “മച്ചുരാജസ്സ
ഹത്ഥതോ”തി ആഹ. നയമാനാനന്തി അനാദരേ സാമിവചനന്തി കത്വാ വുത്തം
“നയമാനേസു”തി.

ഊഹച്ചാതി ബുദ്ധം നിസ്സായ. “ഇദമവോചാ”തി ദേസനം നിട്ഠാപേത്വാതി
ഏതേന സംയുത്തേസു അയം നിഗമനപാളി, ഹേട്ഠാ അനാഗതനയത്താ പന
കേസുചി പോത്ഥകേസു ന ലിഖിയതീതി ദസ്സേതി. ദദല്ലമാനാതി ജജ്ജകാരസ്സ ഹി
ദദുകാരം കത്വാ നിദേസോ. തേനാഹ “അതിവിയ ജലമാനാ”തി. നീഹരീതി താസം
കായവചിവികാരം ന മനസിക്രോന്തോ തിണായപി അമഞ്ഞമാനോവ

അനപേക്ഖേനേവ നീഹരി. ഫലതോ ഭട്ഠന്തി ഫലസിപാടികതോ ഭട്ഠം.
കുണ്ഡതിണാദിഗച്ഛതൂലം പോടകിതൂലം.

മാരധീതുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തതീയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

മാരസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ഭിക്ഖുനീസംയുത്തം

൧. ആളവികാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൨. ആളവിയം ജാതാതി ആളവിയം വിജായിത്വാ സംവഡ്ഡമാനാ. തേനാഹ “ആളവിനഗരതോയേവ ച നിക്ഖമ്മ പബ്ബജിതാ”തി. ധനം സമാദപേത്വാതി ചേതിയസ്സ രാജാ ഏകം മുഖം, രാജപുത്തോ ഏകം, അമച്ചാനം ജേട്ഠകോ ഹുത്വാ സേനാപതി ഏകം, ജനപദാനം ജേട്ഠകോ ഹുത്വാ സേട്ഠി ഏകന്തി ഏവം ചതുസു മുഖേസു നവകമ്മേ കയിരമാനേ സേട്ഠിനാ ഗഹിതമുഖേ കമ്മേ ഓലീയമാനേ ഏകോ ഉപാസകോ അരിയസാവകോ പഞ്ച സകടസതാനി യോജാപേത്വാ ജനപദം ഗന്ത്വാ “യോ യം ദാതും ഉസ്സഹതി ഹിരഞ്ഞം വാ സുവണ്ണം വാ സത്തവിധരതനം വാ ഹരിതാലം വാ മനോസിലം വാ, സോ ധനം ദേതു”തി സമാദപേത്വാ യഥാലഭം പഠമം കമ്മട്ഠാനം പേസേത്വാ “നവകമ്മം നിട്ഠിത”ന്തി സുത്വാ ഏകകം ആഗച്ഛന്തം അന്തരാമഗ്ഗേ ചോരാ പലിബുന്ധിത്വാ തതോ കിഞ്ചിപി ധനം അലഭന്താ “സചേ നം മുഞ്ചിസ്സാമ, അനത്ഥം നോ കരേയ്യാ”തി ജീവിതാ വോരോപേസും. അനപരായേ അരിയസാവകേ അപരാധകാ തേ ചോരാ അന്ധാ ജാതാ, തസ്മാ തം റാനം “അന്ധവന”ന്തി പഞ്ഞായിത്വാതി അട്ഠകമായം വുത്തം. ഖിണാസവാനം യസ്മാ യത്ഥ കത്ഥചി ചിത്തവിവേകോ ഹോതിയേവ ഉപധിവിവേകസ്സ സിദ്ധത്താ. തസ്മാ “കായവിവേകത്ഥിനീ”തി വുത്തം.

നിസ്സരണന്തി നിബ്ബാനം സബ്ബസങ്ഖതസ്സ നിസ്സടത്താ. പച്ചവേക്ഖണ്ണാണേനാതി പച്ചവേക്ഖണ്ണാണേന, പഗേവ മഗ്ഗഫലത്താണേഹീതി അധിപ്പായോ. നിബ്ബാനപദന്തി നിബ്ബാനസങ്ഖാതം ധമ്മകോട്ഠാസം. വിനിവിജ്ഞാതന്തോതി ഹദയം വിനിവിഭേന ഹദയമ്ഹി വിജ്ഞിത്വാ ദുക്ഖുപ്പാദനേന ഖണ്ഡാനം ഏതേ പഞ്ച കാമാ സത്തിസുലസദിസാ. അധികുട്ടനഭണ്ഡികാതി ആഘാതനഘടികാ.

ആളവികാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സോമാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൩. റാനന്തി ഇസ്സരിയട്ഠാനം വിസയജ്ഞത്തം. ദുപ്പസഹം അകമ്പിയഭാവത്താ. ദ്വങ്ഗുലപത്തായാതി ഏതഥ ഇത്ഥിയോ ഹി ദഹരകുമാരികാകാലതോ പട്ഠായ ഓദനപചനവിധിം അനുതിട്ഠന്തിയോ ഉക്ഖലിയം ഉദകം താപേത്വാ തണ്ഡുലേ പക്ഖിപിത്വാ അത്തനോ ബുദ്ധിയാ തേസം പാകകാലപ്പമാണം പരിച്ഛിന്ദിതും താനി ദബ്ബിയാ ഉദ്ധരിത്വാപി വണ്ണസണ്ഠാനഗൃഹണമത്തേന പക്കാപക്കഭാവം ജാനിതും ന സക്കോന്തി, കേവലം പന ദീഹി അങ്ഗുലീഹി ഉപ്പിളിതകാലേ ഏവ ജാനന്തി, തസ്മാ ദീഹാങ്ഗുലികേഹി ദുബ്ബലപത്തത്താ “ദ്വങ്ഗുലപത്താ”തി വുച്ചന്തി. ഫലസമാപത്തിണാണപ്പവത്തികിത്തനേന ചതുസു സച്ചേസു അസമ്മോഹവിഹാരോ ദീപിതോ ഹോതിതി ആഹ “ഞാണമ്ഹി വത്തമാനമ്ഹിതി ഫലസമാപത്തിണാണേ പവത്തമാനേ”തി. വിപസ്സന്തസ്സാതി അസമ്മോഹപടിവേധതോ വിസേസേന പസ്സന്തസ്സ ഖണ്ഡപഞ്ചകമേവ സച്ചാഭിസമയതോ പുബ്ബഭാഗേ വിപസ്സന്തസ്സ. അത്തം വാതി ഇത്ഥിപുരിസതോ

അഞ്ഞം വാ കിഞ്ചി വത്സം. “അഹം അസ്മി”തി
മാനദിട്ഠിഗാഹതത്ത്വാഗാഹവസേന ഗഹിതവത്സ്മിം യേവാതി ആഹ
“അഹം അസ്മിതി തത്ത്വാമാനദിട്ഠിവസേനാ”തി.

സോമാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ന. കിസാഗോതമീസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൪. “കിസാഗോതമീ”തി ഏതഥ കാ പനായം കിസാഗോതമീ, കിസ്സ അയം
ഭിക്ഖുനീ ഹുത്വാ സമണ്ഡമ്മം മത്ഥകം പാപേസീതി തത്ഥം വിഭാവേതും
“പുഞ്ചേ കിരാ”തിആദിമാരദ്ധം. അങ്ഗാരാവതി അദ്ദാരിട്ഠകവണ്ണഅങ്ഗാരാ
ഏവ ജാതാ. ദാരുസാകന്തി അദ്ധമാസകേന ദാറും സാകഞ്ച ആഹരിസ്സാമിതി
അന്തരാപണേ അന്തരവീഥിം ഗതാ.

സിദ്ധത്ഥകന്തി സാസപം. സാലായന്തി അന്നാമസാലായം. ഖുരഗ്ഗേയേവാതി
ഖുരസിഖേ ഏവ, കേസോരോഹനക്ഖണേ ഏവാതി അത്ഥോ.

ഏകമാസീതി ഏതഥ മ-കാരോ പദസന്ധികരോ. സംഹിതാവസേന ച
പുരിമപദേ വാ രസ്സത്തം. പരപദേ വാ ദീഘത്തന്തി ആഹ “ഏകാ ആസീ”തി.
ഭാവനപുംസകമേതം “ഏകമന്തം നിസീദീ”തിആദിസു വിയ. പുത്തമരണം അന്തം
അതീതം ഇദാനി പുത്തമരണസ്സ അഭാവതോ. തേനേവാഹ “പുത്തമരണം നാമ
നത്ഥീ”തി. പുരിസം ഗവേസിതുന്തി യഥാ മയ്ഹം പുരിസഗവേസനാ നാമ
സഞ്ചസോ നത്ഥി, തഥാ ഏവ പുത്തഗവേസനാപി നത്ഥി, തസ്ഥാ മേ
പുത്തമരണം ഏതദന്തം, സഞ്ചേസു ഖണ്ഡാദിസു ഭവാദിസു ച തത്ത്വാമാനദിയാ
അഭാവകഥനേന സഞ്ചസത്തേസു തത്ത്വാ സഞ്ചസോ വിസോസിതാ, തസ്സായേവ
കാരകഅവിജ്ജാക്ഖണ്ഡോ പദാലിതോതി അത്തനോ നിക്ഷിലേസതം പവേദേന്തീ
മേരീ സീഹനാദം നദീതി.

കിസാഗോതമീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. വിജയാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൫. പഞ്ച അങ്ഗാനി ഏതസ്സാതി പഞ്ചങ്ഗം, പഞ്ചങ്ഗമേവ
പഞ്ചങ്ഗികം, തേന പഞ്ചങ്ഗികേന. ആതതന്തിആദിസു ആതതം നാമ
ചമ്മപരിയോനദ്ധേസു ഭേരിആദിസു ഏകതലം തൂരിയം. വിതതം നാമ
ഉഭയതലം. ആതതവിതതം നാമ തന്തിബദ്ധവീണാദി. സുസീരം വംസാദി. ഘനം
സമ്മാദി. തതആദിവിസേസോപി ആതതമേവാതി “ചമ്മപരിയോനദ്ധേസു”തി
വിസേസനം. ഏകതലം കുച്ഛമൂണദദരാദി. ഉഭയതലം ഭേരിമുദിങ്ഗാദി.
ചമ്മപരിയോനദ്ധം സേസം തന്തിബദ്ധം സഞ്ചം ആതതവിതതം നാമ,
ഗോമുഖീആദിനന്ധി ഏതേവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. വംസാദീതി ആദിസദ്ദേന
സങ്ഖസിങ്ഗാനന്ധി സങ്ഗഹോ. സമ്മതാള-കംസതാള-സിലാതാള-സലാകതാളാദി
സമ്മാദി നാമ. തത്ഥ സമ്മതാളം നാമ ദണ്ഡമയതാളം, കംസമയതാളം
കംസതാളം, സിലായം അയോപത്തേന ച താളനതാളം. സഞ്ചേ കാമഗുണേ.
ഉഗ്ഘരിതപഗ്ഘരിതട്ഠോനോതി ഉപരി ഘരണേന ച വിസ്സന്ദനേന ച. ഏവന്തി
“ഇമിനാ പൂതികായേനാ”തി. അരൂപട്ഠായിനോതി സത്തായിട്ഠാനേനായം
ധമ്മദേസനാതി ആഹ “സഞ്ചത്ഥാതിസഞ്ചേസു രൂപാരൂപഭവേസു”തി. തേസം

ദിന്നം രൂപാരൂപഭവാനം ഗഹിതത്താ. ഭവഭാവസാമന്തതോ, തദധിട്ഠാനതോ ഗഹിതേ കാമഭവേ. അവിജ്ഞാതമോ വിഹതോ അഗ്ഗമഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതിതത്താ.

വിജയാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഉപ്പലവണ്ണാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൬. അഗ്ഗതോ പട്ഠായാതി സബ്ബഅഗ്ഗതോ പഭുതി യാവ മൂലാ അന്തരായുത്തം സമ്മദേവ പുപ്ഫിതം സാലരുക്ഖം. വണ്ണയാതുസീസേന വണ്ണയാതുസമ്പന്നം ദുതിയം ഭിക്ഖുനിം വദതീതി ആഹ “തയാ സദിസാ അഞ്ഞാ ഭിക്ഖുനീ നത്ഥീ”തി. പഖുമസീസേന അക്ഖിഭണ്ഡം വുച്ചതീതി ആഹ “പഖുമന്തരികായന്തി ദിന്നം അക്ഖിനം മജ്ജേ”തി. നാസവംസേതി നാസവംസമൂലേ. “ന പസ്സസീ”തി വത്ഥാ അദസ്സനേ കാരണം ആഹ “വസീഭൂതമ്ഹീ”തി.

ഉപ്പലവണ്ണാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ചാലാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൭. ഇദന്തി ഇദം ദസ്സനം. ഗാഹാപേസീതി സമാദാപേസി “ജാതിം മാ രോചാ”തി. അഞ്ഞന്തി ബന്ധവധതോ അഞ്ഞം ഛേദനാദിം. നിവേസേസീതി പവിസാപേസി.

ചാലാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ഉപചാലാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൮. പുനപ്പുനം...പേ... ആഗച്ഛന്തി കാരണസ്സ അസമൂഹതത്താ. സന്താപിതോ കിലേസസന്താപേഹീ. അഗതീതി അവിസയോ.

ഉപചാലാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. സീസുപചാലാസുത്തവണ്ണനാ

൧൬൯. സമണിസദിസാതി സമണലിങ്ഗസ്സ ധാരണേന സമണിസദിസാ, കസ്സചിപി പാസണ്ഡസ്സ അരുച്ചനതോ മോനമഗ്ഗസ്സ അപ്പടിപജ്ജനതോ തവ സമണിഭാവം നാനുപസ്സാമീതി അധിപ്പായോ. പാസം ഡേന്തീതി പാസം സജ്ജന്തി, യഥാ തത്ഥ ദിട്ഠിപാസേ സത്താനം ചിത്തം പടിമുക്കം ഹോതി, ഏവം സജ്ജന്തീതി അത്ഥോ. തമാഭൂതാ ച തേ സത്താനം ചിത്തേ വിത്താ വിയ ഹോന്തീതി ആഹ “ചിത്തേസു ദിട്ഠിപാസം വിപന്തീതി അത്ഥോ”തി. പാസേ മോചേതീതി ദിട്ഠിപാസേ സത്താനം ചിത്തസന്താനതോ നീഹരതി ധമ്മസുധമ്മതായ. തസ്മാതി പാസമോചനതോ പാസണ്ഡാതി ന വുച്ചതി. “ഇതോ ബഹിദ്ധായേവ പാസണ്ഡാ ഹോന്തീ”തി വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ നിഗമനം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ സഞ്ചേപി ബാഹിരകസമയേ സന്ധായ ചൂളസീഹനാദസുത്തേ “ഛന്നവുതി പാസണ്ഡാ”തി വുത്തം. പസീദന്തീതി ദിട്ഠിപക്ഷേ സംസാരപക്ഷേ ച പകാരേഹി അഗാധാ ഓസീദന്തി.

അഭിഭവീത്യാതി സബ്ബസംകിലേസപ്പഹാനേന അഭിഭൂയ അതിക്രമിത്വാ. അജിതോതി അജിനി അവിജയത്താ. സബ്ബാനി അകുസലകമ്മാനി കൂസലകമ്മാനി ച വീണാനി ഏത്ഥാതി സബ്ബകമ്മക്ഖയോ, അരഹത്തം. ഉപധയോ സമ്മദേവ വീയന്തി ഏത്ഥാതി ഉപധിസങ്ഖയോ, നിബ്ബാനം.

സീസുപചാലാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. സേലാസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൦. കേനിദം പകതം ബിമ്ബന്തി ഇദം അത്തഭാവസത്തിതം ബിമ്ബം ബ്രഹ്മാ-വിസണ്ണപുരിസ-പജാപതിആദീസു കേന കതം നിമ്മിതം നിബ്ബത്തിതന്തി കത്തബ്ബമോഹം നാമ കാതുകാമോ പുച്ഛതി. അഘന്തി അഘവത്ഥു. തേനാഹ “ദുക്ഖപതിട്ഠാനത്താ”തി. ഹേതുനിരോധേനാതി തണ്ഹാസങ്ഖതസ്സ ഹേതുനോ അനുപ്പാദനിരോധേന. പച്ചയവേകല്ലേനാതി തദവസിട്ഠങ്കിലേസാഭിസങ്ഖാരാദിപച്ചയസ്സ വേകല്ലഭാവേന, അപച്ചയഭാവുപഗമനേനാതി അത്ഥോ.

സേലാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. വജിരാസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൧. സുദ്ധസങ്ഖാരപുണ്ണേതി രൂപാരൂപവിഭാഗേ കിലേസസങ്ഖാരസമൂഹേ. പരമത്ഥതോതി സഭാവേന. യഥാ ന ഹി സത്തസത്തിതസങ്ഖാരപുണ്ണോ നാമ പരമത്ഥതോ ഉപലബ്ഭതി, ഏവം തബ്ബിനിമുത്തോ നാമ കോചി ന ഉപലബ്ഭതി അവിജ്ജമാനത്താ. വിജ്ജമാനേസൂതി യഥാപച്ചയസമ്പത്തിയാ ലബ്ഭമാനേസു. തേനാകാരേനാതി ഇത്ഥിപുരിസാദിആകാരേന. വവത്ഥിതേസൂതി പച്ചേകം പച്ചയവിസേസസമുട്ഠിതം സണ്ഠാനവിസേസം ഉപാദായ “പുരിസോ ഹത്ഥീ അസ്സോ”തിആദിനാ അഭിസങ്ഗതോ പവത്തേസു. സമ്മുതീതി സത്തോതി വോഹാരോ. തേനാഹ “സമഞ്ഞാമത്തമേവാ”തി. പഞ്ചക്ഖന്ധദുക്ഖന്തി പഞ്ചക്ഖന്ധസത്തിതം ദുക്ഖം. വുത്തം ഹേതം ഭഗവതാ “സംഖിത്തേന പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖാ”തി (ദീ° നി° ൨.൩൮൭; മ° നി° ൧.൧൨൦; ൩.൩൦൩; വിഭ° ൨൦൨) അഞ്ഞോ നേവ സമ്ഭോതി യഥാവുത്തദുക്ഖതോ അഞ്ഞസ്സ സങ്ഖതയമ്മസ്സ അഭാവതോ. ന നിരുജ്ജന്തീതി തതോ അഞ്ഞം ന നിരുജ്ജന്തീ, ഉപ്പാദതോ ഹോതി നിരോധോതി.

വജിരാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

ഭിക്ഖുനീസംയുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ബ്രഹ്മസംയുത്തം

൧. പാമവശ്യാ

൧. ബ്രഹ്മായാചനസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൨. പരിവിതക്കോ ഉദപാദിതി ധമ്മഗമ്ഭീരതാപച്ചവേക്ഖണഹേതുക്കോ ധമ്മദേസനായ അപ്പോസ്സുക്കോ ഉപ്പജ്ജി. അയം പരിവിതക്കോ കസ്മാ ഉദപാദി? കത്ഥ ച ഉദപാദിതി തം സബ്ബം വിഭാവേതും “സബ്ബബുദ്ധാന”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോതി ആചരിതോ ചേവ ആചരന്തേഹി ച സമ്മദേവ ആചരിതോതി അത്ഥോ. ഏതേന അയം പരിവിതക്കോ സബ്ബബുദ്ധാനം പമാഭിസമ്ബോധിയം ഉപ്പജ്ജതേവാതി അയമേത്ഥ ധമ്മതാതി ദസ്സേതി. തത്ഥ അട്ഠമേസത്താഹേതി ഇദം സത്തമസത്താഹേതോ പരം സത്താഹബ്ഭന്തരേ ഉപ്പന്നത്താ വുത്തം, ന പന്ന ഇതരേസം വിയ അട്ഠമസ്സ നാമ സത്താഹസ്സ പവത്തിതസ്സ സബ്ഭാവോ. സപച്ചഗ്ഘേതി മഹഗ്ഘേ. “പച്ചഗ്ഘേ”തി വാ പാഠോ, അഭിനവേതി അത്ഥോ. സേലമയേതി മുഗ്ഗവണ്ണസിലാമയേ.

പടിവിദ്ധോതി സയമ്ഭുത്താണേന “ഇദം ദുക്ഖ”ന്തിആദിനാ പടിമുഖം നിബ്ബിജ്ജന്തവസേന പത്തോ, യാമാവതോ അവബുദ്ധോതി അത്ഥോ. ധമ്മോതി ചതുസച്ചധമ്മോ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ പടിവിജ്ജന്തവസേന അഭാവതോ. ഗമ്ഭീരോതി മഹാസമുദ്ദോ വിയ മകസതുണ്ഡസുചിയാ അത്തേത്ര സമുപചിതപരിപക്കണാണസമ്ഭാരേഹി അത്തേസം ഞാണേന അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠോ. തേനാഹ “ഉത്താനപടിക്ഖേപവചനമേത”ന്തി. യോ അലബ്ഭന്തേയുപതിട്ഠോ, സോ ഓഗാഹിതും അസക്കുണ്ണേയുതായ സരൂപതോ വിസേസതോ ച പസ്സിതും ന സക്കാതി ആഹ “ഗമ്ഭീരത്താവ ദുദ്ദസോ”തി. ദുക്ഖേന ദട്ഠഞ്ചോതി കിച്ഛേന കേനചി കദാചിദേവ ദട്ഠഞ്ചോ. യം പന്ന ദട്ഠമേവ ന സക്കാ, തസ്സ ഓഗാഹേത്യാ അനു അനു ബുജ്ജന്തവസേന കദാചി നത്ഥിതി ആഹ “ദുദ്ദസത്താവ ദുരനുബോധോ”തി. ദുക്ഖേന അവബുജ്ജന്തവസേന അവബോധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ. ഇമസ്ഥിം റാനേ “തം കിം മത്തേഥ, ഭിക്ഖവേ, കത്തമം നു ഖോ ദുക്കരതരം വാ ദുരഭിസമ്ഭവതരം വാ”തി (സം. നി. ൫.൧൧൧൫) സുത്തപദം വത്തബ്ബം. സന്താരമ്മണതായ വാ സന്തോ. നിബ്ബുതസബ്ബപരിളാഹതായ നിബ്ബുതോ. അത്തനോ പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതോതി വാ പണീതോ. അതിത്തികരണട്ഠേന അതപ്പകോ സാദുരസഭോജനം വിയ. തത്ഥ ച നിരോധസച്ചം സന്തം ആരമ്മണന്തി സന്താരമ്മണം, മഗ്ഗസച്ചം സന്തം സന്താരമ്മണഞ്ചാതി സന്താരമ്മണം, അനുപസന്തസഭാവാനം കിലേസാനം സഖ്വാറാനഞ്ച അഭാവതോ സന്തോ. നിബ്ബുതസബ്ബപരിളാഹത്താ നിബ്ബുതോ. സന്തപണീതഭാവേനേവ തദത്ഥായ അസേചനകതായ അതപ്പകതാ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനാഹ “ഇദം ദ്വയം ലോകുത്തരമേവ സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. ഉത്തമന്താണസ്സ വിസയത്താ ന തക്കേന അവചരിതഞ്ചോ. തതോ ഏവ നിപുണന്താണഗോചരതായ സന്ധായസുഖമസഭാവത്താ ച നിപുണോ. ബാലാനം അവിസയത്താ യമാവുത്തേഹി പണ്ഡിതേഹി ഏവ വേദിതഞ്ചോതി പണ്ഡിതവേദനീയോ. ആലീയന്തി അഭിരമിതബ്ബട്ഠേന സേവിയന്തിതി ആലയാ, പഞ്ച കാമഗുണാ. ആലയന്തി അലീയന്തി അഭിരമണവസേന സേവന്തിതി

ആലയാ, തൺഹാവിചരിതാനി. രമന്തീതി രതിം വിന്ദന്തി കീളന്തി ലളന്തി. ആലയരതാതി ആലയനിരതാ.

ഠാനം സന്ധായാതി ഠാനസദും സന്ധായ, അത്ഥകോ പന ഠാനന്തി ച പടിച്ചസമുപ്പാദോ ഏവ അധിപ്പേതോ. തിട്ഠതി ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി ഹി ഠാനം, സൺഖാരാദീനം പച്ചയഭൂതാ അവിജ്ജാദയോ. ഇമേസം സൺഖാരാദീനം പച്ചയാ ഇദപ്പച്ചയാ, അവിജ്ജാദയോ. ഇദപ്പച്ചയാ ഏവ ഇദപ്പച്ചയതാ യഥാ “ദേവോ ഏവ ദേവതാ”. ഇദപ്പച്ചയാനം വാ അവിജ്ജാദീനം അത്തനോ ഫലം പതി പച്ചയഭാവോ ഉപ്പാദനസമത്ഥതാ ഇദപ്പച്ചയതാ. തേന പരമത്ഥപച്ചയലക്ഖണോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ ദസ്സിതോ ഹോതി. പടിച്ച സമുപ്പജ്ജതി ഫലം ഏതസ്ഥാതി പടിച്ചസമുപ്പാദോ. പദഭയേനപി ധമ്മാനം പച്ചയട്ഠോ ഏവ വിഭാവിതോ. തേനാഹ “സൺഖാരാദിപച്ചയാനം ഏതം അധിവചന”ന്തി. സൺഖാരാദീനം പച്ചയാ സൺഖാരാദിപച്ചയാ, അവിജ്ജാദയോ. തേസം സൺഖാരാദിപച്ചയാനം. അയമേത്ഥ സൺഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൨.൫൨-൫൩) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. സബ്ബസൺഖാരസമമോതിആദി സബ്ബന്തി സബ്ബസൺഖാരസമമാദിഅഭിധേയ്യം സബ്ബം അത്ഥതോ നിബ്ബാനമേവ. ഇദാനി അസ്സ നിബ്ബാനഭാവം ദസ്സേതും “യസ്ഥാ ഹി”തിആദി വുത്തം. തന്തി നിബ്ബാനം. ആഗമ്മാതി പടിച്ച അരിയമഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണപച്ചയഹേതു. സമ്മന്തിതി പടിപ്പസ്സദ്ധിവുപസമവസേന സമ്മന്തി. തഥാ സന്താ ച സവിസേസം ഉപസന്താ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “വുപസമ്മന്തി”തി. ഏതേന സബ്ബേ സൺഖാരാ സമ്മന്തി ഏത്ഥാതി സബ്ബസൺഖാരസമമോ, നിബ്ബാനന്തി ദസ്സേതി. സബ്ബസൺഖാരവിസംയുത്തേ ഹി നിബ്ബാനേ സബ്ബസൺഖാരവുപസമപരിയായോ അട്ഠകമായം വുത്തോ ഏവ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

ഉപധീയതി ഏത്ഥ ദുക്ഖന്തി ഉപധി, ഖന്ധാദയോ. പടിനിസ്സട്ഠാതി സമുച്ഛേദവസേന പരിച്ചത്താ ഹോന്തി. സബ്ബാ തൺഹാതി അട്ഠസതപ്പഭേദാ സബ്ബാപി തൺഹാ. സബ്ബേ കിലേസരാഗാതി കാമരാഗരൂപരാഗാദിഭേദാ സബ്ബേപി കിലേസഭൂതാ രാഗാ, സബ്ബേപി വാ കിലേസാ ഇയ “കിലേസരാഗാ”തി അധിപ്പേതാ, ന ലോഭവിസേസാ ഏവ ചിത്തസ്സ പരിളാഹഭാവാപാദനതോ. യഥാഹ “രത്തമ്പി ചിത്തം വിപരിണതം , ദുട്ഠമ്പി ചിത്തം വിപരിണതം, മൂല്ല്ഹമ്പി ചിത്തം വിപരിണത”ന്തി (പാരാം ൨൨൧). വിരജ്ജന്തിതി പലുജ്ജന്തി വിക്ഖമ്ഭനതോ സബ്ബസോ തേന വിസംയുത്തഭാവതോ. സബ്ബം ദുക്ഖന്തി ജരാമരണാദിഭേദം സബ്ബം വട്ടദുക്ഖം. ഭവേന ഭവന്തി തേന തേന ഭവേന ഭവന്തരം ഭവനികന്തിഭാവേന സംസിബ്ബതി. ഫലേന വാ സദ്ധിം കമ്മം സതൺഹസ്സേവ ആയതിം പുനബ്ഭവഭാവതോ. തതോ വാനതോ നിക്ഖന്തം തത്ഥ തസ്സ സബ്ബസോ അഭാവതോ. ചിരനിസജ്ജാചിരഭാസനേഹി പിട്ഠിആഗിലായനതാലുഗലസോസാദിവസേന കായകിലമമോ ചേവ കായവിഹേസാ ച വേദിതബ്ബാ. സാ ച ഖോ ദേസനായ അത്ഥമജാനന്താനം അപടിപജ്ജന്താനഞ്ച വസേന, ജാനന്താനം പന പടിപജ്ജന്താനഞ്ച ദേസനായ കായപരിസ്സമോപി സത്ഥു അപരിസ്സമോയേവ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ന ച മം ധമ്മാധികരണം വിഹേസേസീ”തി (ഉദാം ൧൦). തേനേവാഹ - “യാ അജാനന്താനം ദേസനാ നാമ, സോ മമ കിലമമോ അസ്സാ”തി. ഉഭയന്തി ചിത്തകിലമമോ ചിത്തവിഹേസാ ചാതി ഉഭയമ്പേതം ബുദ്ധാനം നത്ഥി ബോധിമൂലേ ഏവ സമുച്ഛിന്നത്താ. അനുബ്രൂഹനം സമ്പിണ്ഡനം. സോതി അപിസ്സൂതി നിപാതോ.

വുദ്ധിപ്പത്താ വാ അച്ഛരിയാ അനച്ഛരിയാ, വുദ്ധിഅത്ഥോപി ഹി -കാരോ ഹോതി യഥാ “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി. കപ്പാനം സതസഹസ്സം ചത്താരി ച അസഞ്ചേയ്യുനീ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ധമ്മസംവിഭാഗകരണത്ഥമേവ പാരമിയോ പൂരേതാ ഇദാനി സമധിഗതധമ്മരജ്ജസ്സ തത്ഥ അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിഭിപനതാ ഗാമത്ഥസ്സ ച അച്ഛരിയതാ തസ്സ വുദ്ധിപ്പത്തിതി വേദിതബ്ബം. അത്ഥദാരേണ ഹി ഗാമാനം അനച്ഛരിയതാ. ഗോചരാ അഹേസുന്തി ഉപട്ഠഹിംസു. ഉപട്ഠാനഞ്ച വിതക്കേതബ്ബതാവതി ആഹ “പരിവിതക്കയിതബ്ബതം പാപുണിംസു”തി.

യദി സുഖാപടിപദാവ, കഥം കിച്ഛതാതി ആഹ “പാരമീപൂരണകാലേ പനാ”തിആദി. ഏവമാദീനി ദുപ്പരിച്ചജാനി ദേന്തസ്സ. ഹ-ഇതി വാ ബൃത്തന്തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ നിപാതോ. “ഏകംസത്ഥേ”തി കേചി. ഹ ബൃത്തം, ഏകംസേന വാ അലം നിപ്പയോജനം ഏവം കിച്ഛേന അധിഗതസ്സ പകാസിതും ദേസിതുന്നി യോജനാ. ഹലന്തി വാ അലന്തി ഇമിനാ സമാനത്ഥപദം “ഹലന്തി വദാമീ”തിആദിസു വിയ. രാഗദോസഹുട്ഠേഹീതി ഹുട്ഠവിസേന വിയ സപ്പേന രാഗേന ദോസേന ച ഹുട്ഠേഹി അഭിഭൂതേഹി. രാഗദോസാനുഗതേഹീതി രാഗദോസേഹി അനുബന്ധേഹി.

നിച്ഛാദീനന്തി നിച്ഛാദീനം ചതുന്നം വിപല്ലാസാനം. ഏവംഗതന്തി ഏവം അനിച്ഛന്തിആദിനാ ആകാരേണ പവത്തം ബുജ്ജയിതബ്ബം. കാമരാഗരത്താ ച ഭവരാഗരത്താ ച നീവരണേഹി നിവൃതചിത്തതായ ദിട്ഠിരാഗരത്താ വിപരിതാഭിനിവേസേന ന ദക്ഖന്തി യാമാവതോ ധമ്മം ന പടിവിജ്ജയിസ്സന്തി. സഭാവേനാതി അവിപരിതസഭാവേന. ഏവം ഗാഹാപേതുന്നി അനിച്ഛന്തിആദിനാ സഭാവേന യാമാവതോ ധമ്മം ജാനാപേതും. രാഗദോസപരേതതാപി നേസം സമ്മുജ്ജഹഭാവേനേവാതി ആഹ “തമോഖണ്ഡേന ആവുടാ”തി.

ധമ്മദേസനായ അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിയാ കാരണം വിഭാവേതും “കസ്ഥാ പനാ”തിആദിനാ സയമേവ ചോദനം സമുട്ഠാപേതി. അത്താതവേസേനാതി ഇമസ്സ ഭഗവതോ സാവകഭാവുപഗമനേന അത്താതവേസേന. “അത്തതരതാപസവേസേനാ”തി കേചി, സോ പനസ്സ അരഹത്താധിഗമനേനേവ വിഗച്ഛേയ്യ. തിവിധം കാരണം അപ്പോസ്സുക്കതാപത്തിയാ പടിപക്ഖസ്സ ബലവഭാവോ, ധമ്മസ്സ ഗമ്ഭീരതാ, തത്ഥ ച ഭഗവതോ സാതിസയം ഗാരവന്തി തം ദസ്സേതും “തസ്സ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ പടിപക്ഖാ നാമ രാഗാദയോ കിലേസാ സമ്മാപടിപത്തിയാ അന്തരായകരത്താ. തേസം ബലവഭാവതോ ചിരപരിഭാവനായ സത്തസന്താനതോ ദുബ്ബിസോധിയതായ തേ സത്തേ മത്തഹത്ഥിനോ വിയ ദുബ്ബലപുരിസം അധിഭവിതാ അജ്ജേയോത്ഥരിതാ അനയബ്ബസനം ആപാദേന്താ അനേകസതയോജനായാമവിത്ഥാരം സുനിചിതം ഘനസന്നിവേസം കണ്ടകദുഗ്ഗന്ധി അധിസേന്തി. ദുരപഭേദദുച്ഛേജതാഹി ദുബ്ബിസോധിയതം പന ദസ്സേതും “അമസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ച അന്തോ അമട്ഠതായ കഞ്ജിയപുണ്ണാ ലാബു, ചിരപാരിവാസികതായ തക്കഭരിതാ ചാടി, സ്നേഹതിന്ദദുബ്ബലഭാവേന വസാപീതപിലോതികാ, തേലമിസ്സിതായ അഞ്ജനമക്ഖിതഹത്ഥോ ദുബ്ബിസോധനീയാ വുത്താ. ഹീനൂപമാ ചേതാ രൂപപബന്ധഭാവതോ അചിരകാലികത്താ ച മലീനതായ, കിലേസസംകിലേസോ ഏവ പന ദുബ്ബിസോധനീയതരോ അനാദികാലികത്താ അരൂപനിസ്സിതത്താ ച. തേനാഹ “അതിസംകിലിട്ഠാ”തി.

യഥാ ച ദുബ്ബിസോധനീയതരതായ, ഏവം ഗമ്ഭീരദുദുസദുരനുബോധാനന്വി
വുത്തഉപമാ ഹീനുപമാവ. ഗമ്ഭീരോപി യമ്മോ പടിപക്ഖവിധമന്നേന
ഞാനേന വിസദഭാവം ആപന്നേന സുപാകടോ ഭവേയ്യ, പടിപക്ഖവിധമനം
പന്ന സമ്മാപടിപത്തിപടിബദ്ധം, സാ സദ്ധമ്മസ്സവനാധീനാ, തം സത്ഥരി യമ്മേ
ച പസാദായത്തം. സോ ഗരുട്ഠാനിയാനം അജ്ജേയസന്നഹേതുക്കോതി
പണാലികായ സത്താനം യമ്മസമ്പടിപത്തിയാ ബ്രഹ്മായാചനാനിമിത്തന്തി തം
ദസ്സേനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ.

ഉപക്കിലേസഭൂതം അപ്പം രാഗാദിരജം ഏതസ്സാതി അപ്പരജം, അപ്പരജം
അക്ഖവി പഞ്ഞാചക്ഖു യേസം തേ തംസഭാവതി കത്വാ
അപ്പരജക്ഖജാതികാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ “പഞ്ഞാമയേ”തിആദിമാഹ. അപ്പം
രാഗാദിരജം യേസം തംസഭാവാ അപ്പരജക്ഖജാതികാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ. അസ്സവനതാതി “സയം അഭിഞ്ഞാ”തിആദീസു വിയ കരണേ
പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “അസ്സവനതായാ”തി. ദസപുണ്ണകിരിയവസേനാതി
ദാനാദിദസവിധപുണ്ണകിരിയവത്ഥുനം വസേന. തേനാഹ
“കതാധികാരാ”തിആദി. പപഞ്ചസുദനിയം (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൮൨) പന്ന
“ദാദസപുണ്ണകിരിയവസേനാ”തി വുത്തം, തം ദാനാദീസു സരണഗമന-
പരഹിതപരിണാമനാദിപക്ഖിപന്നവസേന വുത്തം.

രാഗാദിമലേന സമലേഹി പൂരണാദീഹി ഛരഹിസത്ഥാരേഹി
സത്ഥുപടിഞ്ഞേഹി കബ്ബരചനാവസേന ചിന്താകവിആദിഭാവേ ഠത്വാ
തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുചരിതം സയംപടിഭാനം ചിന്തിതോ. തേ കിര
ബുദ്ധകോലാഹലാനുസ്സവേന സഞ്ജാതകുതുഹലം ലോകം വഞ്ചേന്താ
കോഹഞ്ഞേ ഠത്വാ സബ്ബുണ്ണതം പടിജാനന്താ യം കഞ്ചി അയമ്മമേവ
“യമ്മോ”തി ദീപേസും. തേനാഹ “തേ ഹി പുരേതരം ഉപ്പജ്ജിത്വാ”തിആദി.
അപാപുരേതന്തി ഏതം കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസന്നന്തരധാനതോ പഭൂതി
പിഹിതം നിബ്ബാനമഹാദാരം അരിയമഗ്ഗം സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥേന അപാപുര
വിവര.

സേലോ പബ്ബതോ ഉച്ചോ ഹോതി മിരോ ച, ന പംസുപബ്ബതോ
മിസ്സകപബ്ബതോ ചാതി ആഹ “സേലേ യഥാ പബ്ബതമുദ്ധനീ”തി. യമ്മമയം
പാസാദന്തി ലോകുത്തരയമ്മമാഹ. സോ ഹി സബ്ബസോ പസാദാവഹോ,
സബ്ബയമ്മേ അതിക്കമ്മ അബ്ഭുഗ്ഗുതട്ഠേന പാസാദസദിസോ ച.
പഞ്ഞാപരിയായോ വാ ഇധ യമ്മ-സദോതി വുത്തം “പഞ്ഞാമയ”ന്തി. സാ ഹി
അബ്ഭുഗ്ഗുതട്ഠേന പാസാദോതി അഭിധമ്മേ ആഗതാ. തഥാ ചാഹ -

“പഞ്ഞാപാസാദമാരുയ്ഹ, അസോകോ സോകിനിം പജം;
പബ്ബതട്ഠോവ ഭൂമട്ഠേ, യീരോ ബാലേ അവേക്ഖതീ”തി. (ധം പം ൨൮);

യഥാ ഹീതിആദീസു യഥാ ച പബ്ബതേ ഠത്വാ അന്ധകാരേ ഹേട്ഠാ
ഓലോകേന്തസ്സ പൂരിസസ്സ വേത്തകേദാരപാളികുടികായോ തത്ഥ സയിതമനുസ്സാ
ച ന പഞ്ഞായന്തി അനുജ്ജലഭാവതോ, കുടികാസു പന്ന അഗ്ഗിജാലാ
പഞ്ഞായതി സമുജ്ജലഭാവതോ, ഏവം യമ്മപാസാദമാരുയ്ഹ സത്തലോകം
ഓലോകയതോ ഭഗവതോ ഞാണസ്സ ആപാഥം നാഗച്ഛന്തി അകതകല്യാണാ
സത്താ, ഞാണഗ്ഗിനാ അനുജ്ജലഭാവതോ അനുളാരഭാവതോ ച രത്തിം വിത്താ
സരാ വിയ ഹോന്തി, കതകല്യാണാ പന്ന ഭബ്ബപുഗ്ഗലാ ദൂരേ റിതാപി ഭഗവതോ

ആപാഥം ആഗച്ഛന്തി പരിപക്കണാണഗ്നിതായ സമുജ്ജലഭാവതോ
ഉളാരസന്താനതായ ഹിമവന്തപഞ്ചതോ വിയ ചാതി ഏവം യോജനാ
വേദിതഞ്ചാ.

ഗരുട്ഠാനിയം പയിരുപാസിത്യാ ഗരുതരം പയോജനം ഉദിസ്സ അഭിപത്ഥനാ
അജ്ഞേയസനാ, സാപി അത്ഥതോ യാചനാവ ഹോതീതി ആഹ “അജ്ഞേയസനന്തി
യാചന”ന്തി. പദേസവിസയം ഞാണദസ്സനം അഹുത്യാ ബുദ്ധാനന്യേവ
ആവേണികഭാവതോ ഇദം ഞാണദയം “ബുദ്ധചക്ഖു”തി വുച്ചതീതി ആഹ
“ഇമേസഞ്ഹി ദിന്നം ഞാണാനം ‘ബുദ്ധചക്ഖു’തി നാമ”ന്തി. തിണ്ണം
മഗ്ഗ്ഗണാണാനന്തി ഹേട്ഠിമാനം തിണ്ണം മഗ്ഗ്ഗണാണാനം “ധമ്മചക്ഖു”തി നാമം
ചതുസച്ചധമ്മദസ്സനമത്തഭാവതോ. യതോ താനി ഞാണാനി വിജ്ജുപമഭാവേന
വുത്താനി, അഗ്ഗമഗ്ഗ്ഗണാണം പന ഞാണകിച്ചസ്സ സിഖാപ്പത്തിയാ ദസ്സനമത്തം ന
ഹോതീതി “ധമ്മചക്ഖു”തി ന വുച്ചതി, യതോ തം വജിരൂപമഭാവേന വുത്തം.
വുത്തനയേനാതി “അപ്പരജക്ഖവാതികാ”തി ഏത്ഥ വുത്തനയേന. യസ്മാ
മന്ദകിലേസാ “അപ്പരജക്ഖവാ”തി വുത്താ, തസ്മാ ബഹലകിലേസാ
“മഹാരജക്ഖവാ”തി വേദിതഞ്ചാ. പടിപക്ഖവിധമനസമത്ഥതായ തിക്ഖാനി
സൂരാനി വിസദാനി, വുത്തവിപരിയായേന മുദ്ധുനി. സദ്ധാദയോ ആകാരാതി
സദുഹനാദിപ്പകാരേ വദതി. സുന്ദരാതി കല്യാണാ. സമ്മോഹവിനോദനിയം പന
“യേസം ആസയാദയോ കോട്ഠാസാ സുന്ദരാ, തേ സ്വാകാരാ”തി വുത്തം, തം
ഇമായ അത്ഥവണ്ണനായ അത്തദത്ഥു സംസന്ദതീതി ദട്ഠഞ്ചം. കാരണം നാമ
പച്ചയാകാരോ, സച്ചാനി വാ. പരലോകന്തി സമ്പരായം. തം ദുക്ഖാവഹം
വജ്ജം വിയ ഭയതോ പസ്സിതഞ്ചന്തി വുത്തം “പരലോകഞ്ചേവ വജ്ജഞ്ച ഭയതോ
പസ്സന്തി”തി. സമ്പത്തിഭവതോ വാ അത്തത്താ വിപത്തിഭവോ പരലോകോതി
വുത്തം “പര...പേ... പസ്സന്തി”തി.

അയം പന്നേത്ഥ പാളിതി ഏത്ഥ “അപ്പരജക്ഖവാ”തി പദാനം അത്ഥവിഭാവനേ
അയം തസ്സ തമാഭാവസാധനപാളി. സദ്ധാദീനഞ്ഹി
വിമുത്തപരിപാചകധമ്മാനം ബലവഭാവോ തപ്പടിപക്ഖാനം പാപധമ്മാനം
ദുബ്ബലഭാവേ സതി ഹോതി. തേസഞ്ച ബലവഭാവോ സദ്ധാദീനം ദുബ്ബലഭാവേതി
വിമുത്തിപരിപാചകധമ്മാനം സവിസേസം അത്ഥിതാനത്ഥിതാവസേന
അപ്പരജക്ഖവാ മഹാരജക്ഖവാതിആദയോ പാളിയം (പടിം മം ൧.൧൧൧)
വിഭജിത്വാ ദസ്സിതാ “സദ്ധോ പുഗ്ഗലോ അപ്പരജക്ഖവാ”തിആദിനാ. ഖണ്ഡാദയോ
ഏവ ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോ സമ്പത്തിഭവഭൂതോ ലോകോ
സമ്പത്തിഭവലോകോ, സുഗതിസഞ്ചാതോ ഉപപത്തിഭവോ. സമ്പത്തി ഭവതി
ഏതേനാതി സമ്പത്തിസമ്ഭവലോകോ, സുഗതിസംവത്തനിയോ കമ്മഭവോ.
ദുഗ്ഗതിസഞ്ചാതഉപപത്തിഭവ-ദുഗ്ഗതിസംവത്തനിയകമ്മഭവാ വിപത്തിഭവലോക-
വിപത്തിസമ്ഭവലോകാ. പുന ഏകകദുകാദിവസേന ലോകം വിഭജിത്വാ
ദസ്സേതും “ഏകോ ലോകോ”തിആദി വുത്തം. ആഹാരാദയോ വിയ ഹി
ആഹാരട്ഠിതികാ സഞ്ചാരാ സഞ്ചേ ലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോതി. തത്ഥ ഏകോ
ലോകോ സഞ്ചേ സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാതി യായം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ
സഞ്ചേസം സഞ്ചാരാനം പച്ചയായത്തവുത്തിതാ വുത്താ, തായ സഞ്ചോ
സഞ്ചാരലോകോ ഏകോ ഏകവിയോ പകാരന്തരസ്സ അഭാവതോ. ദേ
ലോകാതിആദിസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. നാമഗ്ഗഹണേന
ചേത്ഥ നിബ്ബാനസ്സ അഗ്ഗഹണം തസ്സ അലോകസഭാവത്താ.

നന്നു ച “ആഹാരട്ഠിതികാ”തി ഏതമ പച്ചയായത്തവുത്തിതായ മഗ്ഗഫലാനന്വി ലോകതാ ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി, പരിഞ്ഞേയ്യാനം ദുക്ഖസച്ചയമ്മാനം ഇയ “ലോകോ”തി അധിപ്പേതത്താ. അഥ വാ ന ലുജ്ജതി ന പലുജ്ജതീതി യോ ഗഹിതോ തഥാ ന ഹോതി, സോ ലോകോതി തംഗഹണരഹിതാനം ലോകുത്തരാനം നത്ഥി ലോകതാ. ഉപാദാനാനം ആരമ്മണഭൂതാ ഖണ്ഡാ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ. അനുരോധാദിവത്ഥുഭൂതാ ലാഭാദയോ അട്ഠ ലോകയമ്മാ. ദസായതനാനീതി ദസ രൂപായതനാനി. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്മേവ. വിവട്ടജ്ജ്യാസയസ്സ അധിപ്പേതത്താ തസ്സ ച സഞ്ചം തേഭൂമകകമ്മം ഗരഹിതഞ്ചം വജ്ജിതഞ്ചഞ്ച ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതീതി വുത്തം “സഞ്ചേ അഭിസഞ്ചാരാ വജ്ജാ, സഞ്ചേ ഭവഗാമികമ്മാ വജ്ജാ”തി . അപ്പരജക്ഖതാദിസു പഞ്ചസു ദുക്ഖേസു ഏകേകസ്ഥിം ദസ ദസ കത്വാ “പഞ്ഞാസായ ആകാരേഹി ഇമാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി ജാനാതീ”തി വുത്തം. അഥ വാ അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച സദ്ധാദിനം ഇന്ദ്രിയാനം പരോപരിയത്തം ജാനാതീതി കത്വാ തഥാ വുത്തം. ഏതമ ച അപ്പരജക്ഖവാദിഭിഞ്ചാദിവസേന ആവജേജന്തസ്സ ഭഗവതോ തേ സത്താ പുഞ്ജപുഞ്ജാവ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി, ന ഏകേകാ.

ഉപ്പലാനി ഏതമ സന്തീതി ഉപ്പലിനീ. ഉപ്പലഗച്ഛോപി ജലാസയോപി ച. ഇയ പന ജലാസയോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഉപ്പലവനേ”തി. യാനി ഹി ഉദകസ്സ അന്തോ നിമുഗ്ഗാനേവ ഹുത്വാ പുസന്തി വധ്വന്തി, താനി അന്തോനിമുഗ്ഗപോസീനി. ദീപിതാനീതി അട്ഠകമായം പകാസിതാനി, ഇധേവ വാ “അഞ്ഞാനിപീ”തിആദിനാ ദസ്സിതാനി. ഉഗ്ഘടിതത്തൂതി ഉഗ്ഘടനം നാമ ഞാണുഗ്ഘടനം, ഞാണേന ഉഗ്ഘടിതമത്തേനേവ ജാനാതീതി അത്ഥോ. വിപഞ്ചിതം വിത്ഥാരിതമേവ അത്ഥം ജാനാതീതി വിപഞ്ചിതത്തൂ. നിദ്ദേസാദിഹി ധമ്മാഭിസമയായ നേതബ്ബോതി നേയ്യോ. പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, പജ്ജതേ ഞായതേതി വാ പദം, തദത്ഥോ. പദം പരമം ഏതസ്സ, ന സച്ചാഭിസമ്ബോധോതി പദപരമോ.

ഉദാഹടവേലായാതി ഉദാഹാരേ ധമ്മസ്സ ഉദ്ദേസേ ഉദാഹടമത്തേയേവ. ധമ്മാഭിസമയോതി ചതുസച്ചധമ്മസ്സ ഞാണേന സദ്ധിം അഭിസമയോ. അയം വുച്ചതീതി അയം “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ നയേന സംഖിത്തേന മാതികായ റപിയമാനായ ദേസനാനുസാരേന ഞാണം പേസേത്വാ അരഹത്തം ഗൺഹിതും സമത്ഥോ പുഗ്ഗലോ “ഉഗ്ഘടിതത്തൂ”തി വുച്ചതി. അയം വുച്ചതീതി സംഖിത്തേന മാതികം റപേത്വാ വിത്ഥാരേന അത്ഥേ വിഭജിയമാനേ അരഹത്തം പാപുണിതും സമത്ഥോ പുഗ്ഗലോ “വിപഞ്ചിതത്തൂ”തി വുച്ചതി. ഉദ്ദേസതോതി ഉദ്ദേസഹേതു. ഉട്ടിസന്തസ്സ ഉട്ടിസാപേന്തസ്സ വാതി അത്ഥോ. പരിപുച്ഛതോതി അത്ഥം പരിപുച്ഛന്തസ്സ. അനുപുഞ്ചേന ധമ്മാഭിസമയോ ഹോതീതി അനുക്കമേന അരഹത്തപ്പത്തി ഹോതി. ന തായ ജാതിയാ ധമ്മാഭിസമയോ ഹോതീതി തേന അത്തഭാവേന മഗ്ഗം വാ ഫലം വാ അന്തമസോ ത്യാനം വാ വിപസ്സനം വാ നിബ്ബത്തേതും ന സക്കോതി. അയം വുച്ചതിപദപരമോതി അയം പുഗ്ഗലോ ഛബ്ബിധം ബൃഞ്ജനപദം ഛബ്ബിധം അത്ഥപദന്തി ഇദം പദമേവ പരമം അസ്സാതി പദപരമോതി വുച്ചതീതി അത്ഥോ.

വാസനാ ഹോതീതി ദേസനാ ഫലവോഹാരേന വാസനാ ഹോതീതി വുത്താ. ന ഹി കാചി ബുദ്ധാനം ദേസനാ നിരത്ഥകാ. യേതി യേ ദുവിധേ പുഗ്ഗലേ. വിഭിഞ്ചേ കമ്മാവരണേനാതി പഞ്ചവിധേന ആനന്തരിയകമേന.

വിപാകാവരണേനാതി അഹേതുകപടിസന്ധിയാ. യസ്മാ പന ദുഹേതുകാനന്വി അരിയമഗ്ഗപടിവേധോ നത്ഥി, തസ്മാ ദുഹേതുകാ പടിസന്ധിപി വിപാകാവരണമേവാതി വേദിതബ്ബാ. കിലേസാവരണേനാതി നിയതമിച്ഛാദിട്ഠിയാ. അസ്സദ്ധാതി ബുദ്ധാദീസു സദ്ധാരഹിതാ. അച്ഛന്ദികാതി കത്തുകമ്യതാഹരന്ദരഹിതാ. ഉത്തരകുരുകാ മനുസ്സാ അച്ഛന്ദികട്ഠാനം പവിട്ഠാ. ദുപ്പണ്ണാതി ഭവങ്ഗപത്തായ പരിഹീനാ. ഭവങ്ഗപത്തായ പന പരിപുണ്ണായപി യസ്സ ഭവങ്ഗചലനം ലോകുത്തരസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി, സോപി ദുപ്പണ്ണോ ഏവ നാമ. അഭബ്ബാ നിയാമം ഓക്കമിതും കൂസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്തന്തി കൂസലേസു ധമ്മേസു സമ്മത്തന്തിയാമസങ്ഖാതം മഗ്ഗം ഓക്കമിതും അധിഗന്തും അഭബ്ബാ. ന കമ്മാവരണേനാതിആദിനി വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബാനി. രാഗചരിതാദിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം പരമത്ഥദീപനിയം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൧.൪൩) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

നിബ്ബാനസ്സ ദ്വാരം പവിസനമഗ്ഗോ വിവരിത്വാ ഽപിതോ മഹാകരുണ്ണുപനിസ്സയേന സയമ്ഭുത്താണേന അധിഗതത്താ. സദ്ധം പമുഞ്ചന്തുതി അത്തനോ സദ്ധം ധമ്മസമ്പടിച്ചനയോഗ്യം കത്വാ വിസ്സജ്ജന്തു, സദുഹനാകാരേന നം ഉപട്ഠപേന്തുതി അത്ഥോ. സുഖേന അകിച്ഛേന പവത്തനീയതായ സുപ്പവത്തിതം. ന ഭാസിം ന ഭാസിസ്സാമിതി ചിന്തേസിം.

സത്ഥു സന്തികം ഉപഗതാനം ദേവാനം ബ്രഹ്മാനഞ്ച തസ്സ പൂരതോ അന്തരധാനം നാമ അതിട്ഠനന്തി ആഹ “സകട്ഠാനമേവ ഗതോ”തി. സദ്ധിന്ദ്രിയാദി സമ്മാദിട്ഠിആദികോ ധമ്മോ ഏവ വിനേയ്യസന്താനേ പവത്തനട്ഠേന ചക്കന്തി ധമ്മചക്കം. അഥ വാ ചക്കന്തി ആണാ. ധമ്മന്തി ദേസനാ. അഥ വാ അത്ഥധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മഞ്ച തം പവത്തനട്ഠേന ചക്കഞ്ചാതി ധമ്മചക്കം. ധമ്മേന ഞായേന ചക്കന്തിപി ധമ്മചക്കം. യഥാഹ “ധമ്മഞ്ച പവത്തേതി ചക്കഞ്ചാതി ധമ്മചക്കം, ചക്കഞ്ച പവത്തേതി ധമ്മഞ്ചാതി ധമ്മചക്കം, ധമ്മേന പവത്തേതീതി ധമ്മചക്കം, ധമ്മചരിയായ പവത്തേതീതി ധമ്മചക്ക”ന്തിആദി (പടിം മം ൨.൪൦-൪൧). പവത്തേസീതി പട്ഠപേസി.

ബ്രഹ്മായാചനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഗാരവസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൩. അയം വിതക്കോതി അയം “കിന്താഹം വിഹരേയ്യ”ന്തി ഏവം പവത്തിതവിതക്കോ. അഞ്ഞസ്ഥിന്തി പരസ്ഥിം. അത്താ ന ഹോതീതി ഹി അഞ്ഞോ, പരോ. സോ പനേത്ഥ ന യോ കോചി അധിപ്പേതോ, അഥ ഖോ ഗരുട്ഠാനീയോ. തേനാഹ “കഞ്ചി ഗരുട്ഠാനേ അട്ഠപേത്വാ”തി. പതിസ്സവതി ഗരുനോ “ആമാ”തി സമ്പടിച്ചതീതി പതിസ്സോ, ന പതിസ്സോതി അപ്പതിസ്സോ. പതിസ്സയരഹിതോ ഗരുപസ്സയരഹിതോതി അത്ഥോ.

സദേവകേതി അവയവേന വിഗൃഹോ സമുദായോ സമാസത്ഥോ. സദേവകഗൃഹണേന പഞ്ചകാമാവചരദേവഗൃഹണം പാരിസേസഞ്ചായേന ഇതരേസം പദന്തരേഹി സങ്ഗഹിതത്താ, സമാരകഗൃഹണേന ഛട്ഠകാമാവചരദേവഗൃഹണം പച്ചാസത്തിഞ്ചായേന. തത്ഥ ഹി മാരോ ജാതോ തന്നിവാസീ ച ഹോതി. സബ്രഹ്മകവചനേന ബ്രഹ്മകായികാദിബ്രഹ്മഗൃഹണം

പച്ചാസത്തിനായെന്നേവ. “സസ്തമണബ്രാഹ്മണിയാ പജായാ”തി സാസനസ്ത
പച്ചത്ഥികസമണബ്രാഹ്മണഗൃഹണം. നിദസ്തനമത്തഞ്ചേതം അപച്ചത്ഥികാനം
അസമിതപാപാനം അബാഹിതപാപാനഞ്ച സമണബ്രാഹ്മണാനം തേനേവ
വചനേന ഗഹിതത്താ. കാമം “സദേവകേ”തിആദിവിസേസനാനം വസേന
സത്തവിസയോ ലോകസദ്ഭോതി വിത്തായതി തുല്യയോഗവിസയത്താ തേസം.
“സലോമകോ സപക്ഖകോ”തിആദിസു പന അതുല്യയോഗേപി അയം
സമാസോ ലബ്ഭതീതി ബുദ്ധിചാരദസ്സനതോ പജാഗഹണന്തി പജാവചനേന
സത്തലോകഗൃഹണം. ദേവഭാവസാമഞ്ഞേന മാദബ്രഹ്മേസു ഗഹിതേസുപി
ഇതരേഹി തേസം ലബ്ഭമാനവിസേസദസ്സനത്ഥം വിസുഗഹണന്തി ദസ്സേനോ
“മാരോ നാമാ”തിആദിമാഹ. മാരോ ബ്രഹ്മാനന്വി വിചക്ഖുകമ്മായ പഹോതീതി
ആഹ “സബ്ബേസ”ന്തി. ഉപരീതി ഉപരിഭാവേ. ബ്രഹ്മാതി ദസസഹസ്സിബ്രഹ്മാനം
സന്ധായാഹ. തഥാ ചാഹ “ദസഹി അങ്ഗുലീഹീ”തിആദി. ഇയ
ദീഘനികായാദയോ വിയ ബാഹിരകാനന്വി ഗന്ഥനികായോ ലബ്ഭതീതി ആഹ
“ഏകനികായാദിവസേനാ”തി.

വത്സുവിജ്ജാദീതി ആദി-സദ്ദേന വിജ്ജാടാനാനി സങ്ഗഹിതാനി. യമാസകം
കമ്മകിലേസേഹി പജാതത്താ നിബ്ബത്തത്താ പജാ, സത്തനികായോ. തസ്സാ
പജായ. സദേവമനുസ്സായാതി വാ ഇമിനാ സമ്മുതിദേവഗൃഹണം
തദവസിട്ഠമനുസ്സലോകഗൃഹണഞ്ച ദട്ഠഞ്ചം. ഏവം ഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്വാ
യോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി അഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്വാ യോജനം ദസ്സേതും
“അപിചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. ലോകവസേന വുത്താനി “ലോകീയന്തി ഏത്ഥ
കമ്മകമ്മഹലാനീ”തി കത്വാ, പജാവസേന “ഹേതുപച്ചയേഹി പജായതീ”തി
കത്വാ. സീലസമ്പന്നതരന്തി ഏത്ഥ പരിപുണ്ണസമ്പന്നതാ അധിപ്പേതാ “സമ്പന്നം
സാലികേദാര”തിആദിസു (ജാ° ൧.൧൪.൧) വിയ. തേനാഹ “അധികതരന്തി
അത്ഥോ”തി. പരിപുണ്ണന്വി “അധികതര”ന്തി വത്തബ്ബതമരഹതി. സേസേസുതി
“സമാധിസമ്പന്നതര”തിആദിസു.

കാരണന്തിആദിസു കാരണന്തി യുത്തിം. അത്ഥന്തി അവിപരീതത്ഥം.
വുഡ്ഡിന്തി അഭിവുഡ്ഡിനിമിത്തം.

ഇമിനാ വചനേനാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ അനന്തരം വുത്തവചനേന. ന
കേവലം ഇമിനാവ, സുത്തന്തരന്വി ആനേത്വാ പടിബാഹിതഞ്ചോതി ദസ്സേനോ
“ന മേ ആചരിയോ അത്ഥീ”തിആദിമാഹ. ഏത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം
സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ (ദീ° നി° അട്ഠ° ൩.൧൬൨)
വുത്തമേവ. സരന്തി കരണേ ഏതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “സരന്തേനാ”തി,
സരന്തി വാ സരണഹേതുതി അത്ഥോ.

ഗാരവസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൩. ബ്രഹ്മദേവസുത്തവണ്ണാ

൧൨൪. ഏകകോതി വിവേകട്ഠിതതായ നിസ്സഭോ. ഗണസങ്ഗണികാഭാവോ
തസ്സാനേന ദീപിതോ, കിലേസസങ്ഗണികാഭാവോ പന “അപ്പമത്തോ”തിആദിഹി
പകാസിതോ. പേസിതത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസിതചിത്തോ. സമ്മദേവാതി
നായെന്നേവ. സോ പന യദി ആഗമനതോ പടായ ലബ്ഭതി, വത്തബ്ബമേവ
നത്ഥി, അഥ പടിപദാരമ്ഭത്തോ പടായ ലബ്ഭതി, ഏവന്വി വട്ടതേവാതി

ദസ്സേതും “യഥാ വാ തഥാ വാ”തിആദി വൃത്തം. അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന അസമ്മോഹപടിവേധസ്സ സിഖാപ്പത്തത്താ മഗ്ഗധമ്മേസു വിയ ഫലധമ്മേസുപി സാതിസയോ അസമ്മോഹോതി “സയം അഭിഞ്ഞാ”തി വൃത്തന്തി ആഹ “സാമം ജാനിത്വാ”തി. യഥാ ജാനനാ പനസ്സ സച്ഛികരണം അത്തപച്ചക്ഖകിരിയാതി “സച്ഛികത്വാ”തി വൃത്തന്തി ആഹ “പച്ചക്ഖം കത്വാ”തി. തഥാ സച്ഛികിരിയാ ചസ്സ വിപസ്സനാപടിലാഭോതി “ഉപസമ്പജ്ജാ”തി വൃത്തന്തി ആഹ “പടിലഭിത്വാ”തി. ഏതേനാതി “ഖീണാ ജാതീ”തിആദിവചനേന.

ജാതി ഖീണാതി ഏതഥ ജാതിസീസേന തബ്ബികാരവന്തോ ഖണ്ഡാ വൃത്താ. പുഞ്ചേവ ഖീണത്താതി മഗ്ഗാധിഗമനതോ പശേവ അതീതഭാവേനേവ ഖീണത്താ. തഥ അനാഗതേസു. വായാമാഭാവത്തോതി അവിജ്ജമാനത്താ. അനാഗതഭാവസാമന്തം ഗഹേത്വാ ലേസേന വൃത്തം. ന പച്ചുപ്പന്നാ വിജ്ജമാനത്താതി സംകിലിട്ഠാ ച മഗ്ഗഭാവനാതി സിയാതി വചനസേസോ. യഥാ അജാതഫലതരുണരൂക്ഖമൂലേ ഛരിണേ ആയതിഉപ്പജ്ജനാരഹാണി ഫലാണി ഛേദനപച്ചയാ അനുപ്പജ്ജമാനാണി നട്ട്ഠാണി നാമ ഹോന്തി, ഏവമേവ ഭാവനായ അസതി ഉപ്പജ്ജനാരഹാ കിലേസാ തപ്പച്ചയാ ജാതി ച മഗ്ഗഭാവനായ സതി ന ഉപ്പജ്ജമാനാ പഹീനാതി വുച്ചന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “മഗ്ഗസ്സ പനാ”തിആദിനാ. അനുപ്പാദധമ്മതം ആപജ്ജനേന ഞാണേന ഖീണരാഗവസേന.

സോളസകിച്ചഭാവായാതി സോളസകിച്ചതായ, സോളസവിധസ്സ വാ കിച്ചസ്സ ഭാവായ ഉപ്പാദനായ. പാളിയം സപദാനന്തി സപദാനചാരോ വൃത്തോ ഭാവനപുംസകനിദേശേനാതി ആഹ “സപദാനചാര”ന്തി. അനുക്കമ്മാതി അനതിക്കമിത്വാ. ആഹുതിപിണ്ഡന്തി ജുഹിതബുപിണ്ഡം, ജുഹനവസേന അഗ്ഗിമ്ഹി പക്ഖിപിതബുപായാസപിണ്ഡന്തി അധിപ്പായോ. ഭൂതബലികമ്മന്തി തഥാ പക്ഖിപിത്വാ ബലികമ്മകരണം. ഹരിതുപലിത്തന്തി അല്പഗോമയേന കതപരിഭണ്ഡം. വനമാലപരിക്ഖിത്തന്തി മനോഹരാഹി വനപുപ്ഫമാലാഹി പരിക്ഖിത്തം. ധൂമകടച്ഛൂതി ധൂമപാനം. സീലഗന്ധന്തി സീലം പടിച്ച ഉപ്പന്നകിത്തിഗന്ധം. ഘായമാനസ്സാതി ഉപഗതം ഗണ്ഹന്തസ്സ.

ഇമമ്ഹാ ഠാനാതി ഇമസ്ഥാ മനുസ്സാനം വസനട്ഠാനാ, മഹാപഥവിതലത്തോതി അധിപ്പായോ. സബ്ബഹേട്ഠിമോതി ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാനം വാസബ്രഹ്മലോകമാഹ. ബ്രഹ്മപഥോ നാമ ചത്താരി കുസലജ്ജ്യാനാണി ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗഭാവതോ. ജീവിതപഥോ നാമ ജീവിതപവത്തിഉപായഭാവതോ. “ഭുജ്ജതു ഭവം മഹാബ്രഹ്മാ”തി വചനം സന്ധായാഹ “കിം ജപ്പസീ”തിആദി. തിണബീജാനീതി സാലിതണ്ഡുലാദീനി. ഗോയൂസന്തി ഖീരം ജിഗുച്ഛന്തോ വദതി. അയമ്പി അത്ഥോ “നേതാദിസോ ബ്രഹ്മഭക്ഖോ”തി വദന്തേന ദീപിതോതി.

അതിദേവപത്തോപി പഞ്ചഖണ്ഡുപധീനം അത്ഥിതായ കിലേസുപധിആദിനംയേവ വിരഹിതഭാവോ ഗഹിതോ. അത്തത്ര ഹി ഭാവപച്ചയം തദത്ഥോ വിത്തായതീതി ആഹ “അതിദേവഭാവം പത്തോ”തി. യസ്ഥാ ബ്രഹ്മാനോപി ദേവഗതിപരിയാപന്നത്താ ദേവാ ഏവ, തസ്ഥാ വൃത്തം “അതിബ്രഹ്മഭാവം പത്തോ”തി.

അത്താനം ഭാവേത്വാതി സീലാദീഹി ഗുണേഹി അത്താനം വഡ്ഢേത്വാ പരിബ്രൂഹിത്വാ റിതോ.

പുരുഷജനാ തസാ തത്ത്വഹാമാനദിച്ഛിപരിത്താസവസേന താസനതോ. വീണാസവാ മാവരാ നാമ സബ്ബസോ ഗതീസു സഞ്ചരണാഭാവതോ. തഥാ ഹി ചതുന്നം സച്ചാനം സബ്ബസോ അദിച്ഛന്താ ഭവദായജ്ജസ്സ തത്ത്വഹാദാസബ്ബസ്സ ഭാവതോ ഏകച്ചാസു ഗതീസു സഞ്ചരണസഭാവതോ സേക്ഖാ മാവരാ ന ഹോന്തി. ഭജമാനാതി ഭജാപിയമാനാ. മാവരപക്ഖമേവ ഭജന്തി സബ്ബസേട്ഠപക്ഖം ഏകന്തപസട്ഠം ഭജമാനഭാവം ഉപാദായ.

പഹീനകിലേസോ വീണാസവോ വിസേനോ. സുഖം ആയതി സുഖായതി, തസ്സ കാരകം സുഖായതികം.

ബ്രഹ്മദേവസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ബകബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൫. “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഏവം പവത്താ ദിട്ഠി സസ്സതദിട്ഠി. സഹ കായേനാതി സഹ തേന ബ്രഹ്മത്തഭാവേന. ബ്രഹ്മട്ഠാനന്തി അത്തനോ ബ്രഹ്മവത്ത്വം. അനിച്ചം “നിച്ച”ന്തി വദന്തി അനിച്ചതായ അത്തനോ അപഞ്ഞായമാനത്താ. മിരന്തി ദള്ള്ഹം, വിനാസാഭാവതോ സാരഭൂതന്തി അത്ഥോ. ഉപ്പാദവിപരിണാമാഭാവതോ സദാ വിജ്ജമാനം. കേവലന്തി പരിപുണ്ണം. തേനാഹ “അഖണ്ഡ”ന്തി. കേവലന്തി വാ ജാതിആദിഹി അസമ്മിസ്സം, വിരഹിതന്തി അധിപ്പായോ. ഉപ്പാദാദീനം അഭാവതോ ഏവ അചവന്ധമ്മം. കോചി ജായനകോ...പേ... ഉപപജ്ജനകോ വാ നത്ഥി നിച്ചഭാവതോ റാനേന സദ്ധിം തന്നിവാസീനം. നിച്ചഭാവഞ്ചി സോ പടിജാനാതി. തിസ്സോ ഝാനഭൂമിയോതി ദുതിയതതിയചതുത്ഥജ്ഞാനഭൂമിയോ. ചതുത്ഥജ്ഞാനഭൂമിവിസേസാ ഹി അസഞ്ചസുദ്ധാവാസാരൂപഭവാ. നിബ്ബാനന്തി വാ ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, ന പരിസമാപനത്ഥോ, തസ്മാ “സബ്ബ”ന്തി ഇമിനാ “അസഞ്ച... പേ... ഭവാ”തി വുത്തം സങ്ഗത്ത്വാതി. പടിബാഹതീതി സന്തംഭേവ സമാനം അജാനന്തോവ “നത്ഥി”തി പടിക്ഖിപതി. ഏകേ ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ.

ഹേട്ഠുപപത്തികോതി ഹേട്ഠാ ഭൂമീസു ഉപ്പനഉപപത്തികോ. ഇദാനി തമത്ഥം വിവരിതും “അനുപ്പന്നേ”തിആദി വുത്തം. ഹേട്ഠുപപത്തികം കത്വാതി യഥാഠിതഭൂമിതോ ഹേട്ഠാ തതിയജ്ഞാനഭൂമിയം ഉപപത്തിത്ഥാനം കത്വാ, ന ഉപരിത്ഥാനസ്സ വിയ പത്ഥനാമത്തന്തി അധിപ്പായോ. പഠമകാലേതി തസ്ഥിം ഭവേ പഠമകാലേ. അത്താസി ആസനഭാവതോ. ഉഭയന്തി തം തം അത്തനാ കതകമ്മഞ്ചേവ നിബ്ബത്തട്ഠാനഞ്ചാതി ഉഭയം. പമുസ്സിത്ഥാ നിബ്ബത്തിം അനുപധാരേനോ.

അവിജ്ജായഗതോതി അവിജ്ജായ സഹ പവത്തോ. സഹയോഗേ ഹി ഇദം കരണവചനം. തേനാഹ “സമന്നാഗതോ”തി. അത്താണീതി അവിദാ. പഞ്ഞാചക്ഖുവിരഹതോ അന്ധീഭൂതോ, അന്ധഭാവം ആപന്നോതി അത്ഥോ. അന്നാഗതേ സദ്ദോ ഹോതായം “വക്ഖതീ”തി യത്രസദ്ദുപയോഗേന, അത്ഥോ പന വത്തമാനകാലികോ. തേനാഹ “ഭണ്ണതീ”തി. തേനാഹ “യത്രാ”തിആദി.

മഗ്ഗചോരോതി മഗ്ഗപരിബുന്ധകചോരോ. സന്തജ്ജിയമാനോതി “അവിജ്ജായഗതോ വത, ഭോ, ബകോ ബ്രഹ്മാ”തിആദിനാ സന്തജ്ജിയമാനോ. സതിം ലഭിത്വാതി തേനേവ സന്തജ്ജനേന യോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിത്വാ

പുരിമജാതിവിസയം സതിം ലഭിത്വാ. നിപ്പിളിതുകാമോതി ഘംസേതുകാമോ
ദോസം ദസ്സേതുകാമോ “ഇദം പസ്സ യാവഞ്ച തേ അപരദ്ധ”ന്തി. പുഞ്ഞകമ്മാതി
പുഞ്ഞകാരിനോ. വേദേഹി ഞാണേഹി ഗതത്താ പവത്തത്താ. അന്തിമാ
ബ്രഹ്മപപത്തിതി സബുപച്ഛിമാ ബ്രഹ്മഭാവപ്പത്തി. അസ്മാഭിജപ്പന്തിതി അസ്മേ
അഭിജപ്പന്തി. ആയുവണ്ണാദിവസേന ബ്രൂഹിതഗുണത്താ ബ്രഹ്മാ. അഞ്ഞേഹി
മഹന്താ ബ്രഹ്മാ മഹാബ്രഹ്മാ. അഭിഭൂതി തം ബ്രഹ്മലോകം ജേട്ഠകഭാവേന
അഭിഭവിത്വാ റിതോ. അനഭിഭൂതോതി അഞ്ഞേഹി ന അഭിഭൂതോ.
അഞ്ഞദത്ഥുതി ഏകംസവചനമേതം. ദസ്സനവസേന ദസോ, സബു പസ്സതീതി
അധിപ്പായോ. വസവത്തിതി സബുജനം വസേ വത്തേതി. ഇസ്സരോതി ലോകേ
ഇസ്സരോ. കത്താ നിമ്മാതാതി ലോകസ്സ കത്താ നിമ്മാതാ. സേട്ഠോ സജിതാതി
അയം ലോകസ്സ ഉത്തമോ സംവിഭജിതാ ച. വസീപിതാ ഭൂതഭവ്യാനന്തി
ആചിണ്ണവസിത്താ വസീ, അയം പിതാ ഭൂതാനം നിബുത്താനം ഭവ്യാനം
സമ്ഭവേസീനന്തി പത്ഥേന്തി വികത്ഥേന്തി പിഹേന്തി മാനേന്തി.

ഏതന്തി വിപരീതസത്താവസേന “ഇദം നിച്ചം ഇദം യുവം ഇദം
സസ്സത”ന്തിആദിനാ വുത്തം ഏതം അപ്പം പരിത്തകന്തി തം ഭഗവാ
പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ദസ്സേതി. തം പന “ഏകസ്ഥിം കോസലകേ തിലവാഹേ
വസ്സസതേ വസ്സസതേ ഏകേകതിലുദ്ധാരേ കയിരമാനേ തിലാനി പരിക്ഖയം
ഗച്ഛന്തി, ന ത്വേവ അബുദേ ആയു”തി ഏവം വുത്തോ അബുദോ, തംവസേന
വീസതിഗുണം നിരബുദോ, തേസം നിരബുദാനം വസേന നിരബുദസതസഹസ്സം.
അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരതോ പന പദുമേ ആയുനോ വസ്സഗണനാ
ഇമസ്ഥിംയേവ സംയുത്തേ പരതോ ആഗമിസ്സതി. അനന്തദസ്സീതി അനന്തസ്സ
ത്തേയസ്സ അനവസേസതോ ദസ്സീ. വതസീലവത്തന്തി സമാദാനവസേന വതഭൂതം
ചാരിത്തസീലവസേന സമാചിണ്ണത്താ സീലവത്തം. തം പന ഏകമേവാതി ആഹ
“സീലമേവാ”തി.

അപായേസീതി ഏത്ഥ യദാ സോ പിപാസിതേ മനുസ്സേ പാനീയം പായേസി,
തം സമുദാഗമതോ പട്ഠായ ദസ്സേതും “തത്രാ”തിആദി ആരദ്ധം. പുബ്ബേതി
പുരിമജാതിയം. ഏസ ബ്രഹ്മാ “ജരാമരണസ്സ അന്തം കരിസ്സാമീ”തി
അജ്ജ്യാസയവസേന ത്യാനം നിബുത്തേത്ഥാ ബ്രഹ്മലോകേ നിബുത്തി, സോ തത്ഥ
നിബ്ബാനസഞ്ചി അഹോസി. ത്യാനരതിയാ വീതിനാമേതീതി തദാ തസ്സാ
കിരിയായ അവിച്ഛേദതോ പവത്തിം ഉപാദായ വത്തമാനപയോഗോ.
രത്തന്ധകാരേ പുരതോ പുരതോ ഗച്ഛന്തസ്സ സകടസ്സ അനുസ്സരണവസേന
ഗച്ഛന്താനം സകടാനം നിവത്തനം ഹോതിതി “സബുസകടാനിതഥേവ
നിവത്തിത്വാ”തി വുത്തം.

കമ്മസജ്ജാതി യുദ്ധസജ്ജാ. വിലോപന്തി വിലുത്തഭണ്ഡം.
ഏണികൂലസ്ഥിന്തി ഏത്ഥ “പനിഹതായ നിച്ചഗങ്ഗായ നാമ”ന്തി കേചി.
“ഏണിമിഗബഹുലതായ സോ ഗങ്ഗായ തീരപ്പദേസോ ഏണികൂലന്തി വുത്ത”ന്തി
അപരേ. ഗങ്ഗേയുകോതി ഗങ്ഗാസന്നിവാസീ.

ബദ്ധചരോതി പടിബദ്ധചരിയോ. തേനാഹ “അന്തേവാസികോ”തി. യസ്മാ
ബുദ്ധോ സബുത്തു, തസ്മാ അത്താസി, ഇധ മയ്ഹം പമുട്ഠഞ്ച സബു
ജാനാസീതി അധിപ്പായോ. സബു ബ്രഹ്മലോകം ഓഭാസയന്തോ സബുവിമം
ബ്രഹ്മലോകം ഭഗവാ ഓഭാസം അഭിഭവിത്വാ അനന്തസാധാരണം അത്തനോ
ഓഭാസം ഓഭാസേന്തോ തിട്ഠന്തി.

ബകബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ നിർദ്ദിതം.

൫. അന്തരബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൬. തേജോകസിണപരികമ്മം കത്വാതി “തേജോകസിണപരികമ്മജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിസ്സാമീ”തി ചിത്തുപ്പാദോ ഏവേത്ഥ തേജോകസിണപരികമ്മം. ന ഹി ബുദ്ധാനം അന്തേസം വിയ തത്ഥ ത്യാനസമാപജ്ജനേന പരികമ്മപപഞ്ചോ അത്ഥി സബ്ബത്ഥേവ ചിണ്ണവസീഭാവസ്സ പരമുക്കംസഭാവപ്ಪത്തത്താ. തസ്സ കിര ബ്രഹ്മുനോ “യഥാഹം ഏവം മഹാനുഭാവോ അന്തോ നത്ഥീ”തി ലഭ്യീ, യം സന്ധായ വുത്തം - “നത്ഥി സോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ, യോ ഇയ ആഗച്ഛേയ്യാ”തി. ഭഗവാ തസ്സ തം ലഭ്യിം വിസ്സജ്ജേതും തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ തസ്സ ഉപരി ആകാസേ നിസീദി. തേന വുത്തം “തേജോധാതും... പേ... തമാഗതം ദിസ്വാ”തി. അർഠിവേധം വിയം വിജ്ജിതഞ്ചോ അർഠിവേധീ, യഥാ അർഠിം വിജ്ജിതത്വാ അർഠിമിഞ്ജം ആഹച്ച തിർഠതി, ഏവം വിജ്ജിതഞ്ചോതി അത്ഥോ. അയം പന അർഠിവേധീ വിയ അർഠിവേധീ, യഥാ സോ ലഭ്യിം വിസ്സജ്ജേതി, ഏവം പടിപജ്ജിതഞ്ചോതി അത്ഥോ. സേസാനന്തി മഹാകസ്സപമഹാകപ്പിനഅനുരുദ്ധത്ഥേരാണം.

അന്തരബ്രഹ്മസരീരവിമാനാലങ്കാരാദീനം പഭാതി ബ്രഹ്മാനം സരീരപ്പഭാ വിമാനപ്പഭാ അലങ്കാരവത്ഥാദീനം പഭാതി ഇമസ്ഥിം ബ്രഹ്മലോകേ ഇമാ സബ്ബാ പഭാ അത്തനോ പഭസ്സരഭാവേന അഭിഭവന്തം. നത്ഥിമേ സാതി ഇദാനി മേ സാ ദിർഠി നത്ഥി, “നത്ഥി സോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ, യോ ഇയ ആഗച്ഛേയ്യാ”തി അയം ലഭ്യി നത്ഥി. തേനാഹ “തത്രാസ്സ...പേ... പഹീനാ”തി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സമാഗമേ. യഥാ തസ്സ ബ്രഹ്മുനോ സബ്ബസോ ദിർഠിഗതം വിമുച്ചതി ധമ്മചക്ഖു ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം മഹന്തം ധമ്മദേസനം ദേസേസി.

“അജ്ജാപി തേ, ആവുസോ”തിആദിനാ വുത്തേന തത്തകേനേവ. സരൂപേന വുത്താതി പഠമേന പാദേന ചതസ്സോ, ദുതിയേന ഏകന്തി ഏവം പഞ്ച അഭിഞ്ചാ സരൂപേന വുത്താ. കസമാ ഏത്ഥ ദിബ്ബസോതം നാഗതന്തി? ആഹ “താസം വസേന ആഗതമേവാ”തി. യേന ഇമാ ലോകുത്തരാ അഭിഞ്ചാ അധിഗതാ, ന തസ്സ ദിബ്ബസോതസമ്പാദനം ഭാരിയം പടിപക്ഖവിഗമേന സുഖേനേവ ഇജ്ജന്തതോ.

അന്തരബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ നിർദ്ദിതം.

൬. ബ്രഹ്മലോകസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൭. പച്ചേകം ദ്വാരബാഹന്തി പച്ചേകം ദ്വാരബാഹം. പച്ചേക-സദ്ദോ ചേത്ഥ ആവുത്തിവസേന വേദിതഞ്ചോ; “പച്ചേകം പച്ചേക”ന്തി ആഹ “ഏകേകോ ഏകേക”ന്തി. തേസു ഹി ഏകോ പച്ചേകബ്രഹ്മാ ഗന്ധകുടിയാ ഏകദ്വാരബാഹം നിസ്സായ റിതോ, അപരോ അന്തം. പച്ചേകബ്രഹ്മാതി ച ഏകചാരി ബ്രഹ്മാ, ന പരിസചാരി ബ്രഹ്മാതി അത്ഥോ. സമിദ്ധി നാമ സഗ്ഗേ സുഖുപകരണേഹി, ബ്രഹ്മാനഞ്ച ത്യാനം സുഖുപകരണന്തി ത്യാനസുഖേന സമിദ്ധോതി. സമ്പത്തിയാ വേപുല്ലപ്പത്തതാ ബ്രഹ്മാനഞ്ച അഭിഞ്ചാഗുണേഹി വേപുല്ലപ്പത്തിതി ആഹ “ഫീതോതി അഭിഞ്ചാപുപ്ഫേഹി സുപുപ്ഫിതോ”തി. അസഹന്തോതി നസഹന്തോ നരോചേന്തോ.

സതപദന്തി സതസദോ. രൂപവസേനാതി രൂപസദുവസേന, രൂപസദേന സദ്ധിന്തി അത്ഥോ. തമാ പന്തിവസേനാതി ഏത്ഥാപി. ഏകച്ചേതി ഏകേ മിഗാരി, തേസം ബൃഗ്ഘീനിസാരൂപകാനം പഞ്ചസതാനീതി അത്ഥോ. “കസ്സ അഞ്ഞസ്സ ഉപട്ഠാനം ഗമിസ്സാമി”തി വിമാനസമ്പത്തിയം വിമ്ഹയക്ഖികോ അഹങ്കാരവസേന വദതി. രണന്തി നിന്ദന്തി ഏതേഹീതി രണാ, ദോസാ. വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വികാരൂപ്പത്തി രൂപ്പനം രൂപസ്സ പവേധനന്തി ആഹ “സീതാദീഹി ച നിച്ചം പവേധിത”ന്തി. സുമേധോ സുന്ദരപഞ്ഞോ സോ സത്ഥാ രൂപേന രമതി, കിം പന മന്ദപഞ്ഞോ രൂപേ സരണഞ്ച പവേധിതഞ്ച അപസ്സന്തോ രമസീതി അധിപ്പായോ.

ബ്രഹ്മലോകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. കോകാലികസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൮. പമാണകരാനം രാഗാദീനം അഭാവതോ ഖിണാസവോ രാഗാദിവസേന ന സക്കാ ഇമം പമാതുന്തി അപ്പമേയ്യോ, അപ്പമേയ്യാനി വാ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി വിജ്ജയിതാ റിതത്താ പമിതം പമേയ്യം തസ്സ കതോ പരിമേയ്യോ നത്ഥി. തേനാഹ “ഖിണാസവോ...പേ...ദീപേതീ”തി. തന്തി ഖിണാസവം. പമേയ്യം രന്ധഗവേസി ഹുത്വാ വജ്ജതോ പരിച്ഛിന്ദിതും. യമാസഭാവതോ തസ്സ മിന്നേ നിഹീനപഞ്ഞതായ അവകുജ്ജപഞ്ഞം.

കോകാലികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. കതമോദകതിസ്സസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൯. കിം കുസലഗവേസിതായ “കിം കുസലം അകുസല”ന്തിആദിനാ കിന്തി സുണാതി ഏതായാതി കിസ്സ വാ വുച്ചതി പഞ്ഞാ.

കതമോദകതിസ്സസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. തുരൂബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൦. ആബായോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ആബായികോ. അനന്തരസുത്തേതി അനാഗതാനന്തരേ സുത്തേ. വരാകോതി അനുഗൃഹവചനമേവ, ന നിപ്പരിയായേന വുത്തവചനം. പിയസീലാതി ഇമിനാ ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ നിരുത്തിനയേന “പേസലാ”തി പദസിദ്ധീതി ദസ്സേതി. കബരക്ഖീനീതി ബ്യാധിബലേന പരിഭിന്നവണ്ണതായ കബരഭൂതാനി അക്ഖിനി. യത്തകന്തി യം ത്വം ഭഗവതോ വചനം അഞ്ഞമാ കരോസി, തത്തകം തയാ അപരദ്ധം, തസ്സ പമാണം നത്ഥീതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ അനാഗാമിനോ നാമ കാമച്ഛന്ദബ്യാപാദാ പഹീനാ ഹോന്തി, ത്വഞ്ച ദിട്ഠോ കാമച്ഛന്ദബ്യാപാദവസേന ഇയാഗതോ, തസ്ഥാ യാവ തേ ഇദം അപരദ്ധന്തി അയമേവേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അദിട്ഠിപ്പത്തോതി അപ്പത്തദിട്ഠിനിമിത്തോ. ഗിലവിസോ വിയ വിസം ഗിലിത്വാ റിതോ വിയ. കുഠാരിസദിസാ മൂലപച്ഛിന്ദന്ദേന. ഉത്തമത്ഥേതി അരഹത്തേ. ഖിണാസവോതി വദതി സുനക്ഖത്തോ വിയ അചേലം കോരക്ഖത്തിയം. യോ അഗ്ഗസാവകോ വിയ പസംസിതഞ്ചോ ഖിണാസവോ, തം “ദുസ്സിലോ അയ”ന്തി യോ വാ വദതി. സമകോവ വിപാകോതി

പസംസിയനിന്ദാ വിജ്ഞാനഗുണപരിധംസനവസേന പവത്താ യാവ
മഹാസാവജ്ഞതായ കടുക്കതരവിപാകാ, താവ നിന്ദിയപസംസാപി
മഹാസാവജ്ഞതായ സമവിപാകാ തത്ത്വ അവിജ്ഞാനഗുണസമാരോപണേന
അത്തനോ പരേസം മിച്ഛാപടിപത്തിഹേതുഭാവതോ പസംസിയേന തസ്സ
സമഭാവകരണതോ ച. ലോകേപി ഹി അയം പുരേ സമണഗാരയ്ഹോ
ഹോതി, പഗേവ ദുപ്പടിപന്നദുപ്പടിപന്നോതി സമം കരോന്തീതി.

സകേനാതി അത്തനോ സാപതേയേന. അയം അപ്പമത്തകോ അപരായോ
ദിട്ഠയ്മിക്താ സപ്പതികാരത്താ ച തസ്സ. അയം മഹന്തരോ കലി
കതുപചിതസ്സ സമ്പരായിക്താ അപ്പതികാരത്താ ച.

“നിരബ്ബുദോ”തി ഗണനാവിസേസോ ഏകോതി ആഹ
“നിരബ്ബുദഗണനായാ”തി, സതസഹസ്സം നിരബ്ബുദാനന്തി അത്ഥോ.
നിരബ്ബുദപരിഗണനം പന ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. യമരിയഗരഹീ നിരയം
ഉപേതീതി ഏത്ഥ യമാവുത്തം ആയുപ്പമാണം പാകതികേന അരിയുപവാദിനാ
വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. “അഗ്ഗസാവകാനം പന ഗുണമഹന്തതായ തതോപി
അതിവിയ മഹന്തരാ ഏവാ”തി വദന്തി.

തുരുബ്രഹ്മസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. കോകാലികസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൧. ദേവ കോകാലികനാമകാ ഭിക്ഖു, തതോ ഇയ അധിപ്പേതം
നിദ്ധാരേത്ഥാ ദസ്സേതും - “കോ അയം കോകാലികോ”തി? പുച്ഛാ. സുത്തസ്സ
അട്ഠുപ്പത്തിം ദസ്സേതും - “കസ്ഥാ ച ഉപസങ്കമീ”തി? പുച്ഛാ . അയം
കിരാതിആദി യമാക്കമം താസം വിസ്സജ്ജനം. വിവേകവാസം വസിതുകാമത്താ
അപ്പിച്ചതായ ച മാ കസ്സചി...പേ... വസിംസു.

പക്കമിസ്സന്തീതി ആഘാതം ഉപ്പാദേസി അത്തനോ ഇച്ഛാവിഘാതനതോ. മേരാ
ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ നിയാദയിംസു പയുത്തവാചായ അകതത്താ മേരേഹി ച
അദീപിതത്താ. പുഞ്ചേപി...പേ... മഞ്ഞേതി ഇമിനാ മേരാനം കോഹഞ്ഞേ
ഠിതഭാവം ആസങ്കതി അവണേ വണം പസ്സന്തോ വിയ, സുദ്ധേ ആദാസതലേ
ലേഖം ഉട്ഠാപേന്തോ വിയ ച.

അപരജ്ജ്വലിതാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ “പാപഭിക്ഖു ജാതാ”തി വത്ഥാ.
ആഹ “സദ്ധായ ആകരോ പസാദാവഹോ”തി. പവത്തസദ്ധായികോ വാതി
അത്ഥോതി ആഹ “സദ്ധാതബ്ബവചനോ”തി.

പിളുകാ നാമ ബാഹിരതോ പട്ഠായ അട്ഠിം ഭിന്ദതി, ഇമാ പന
പഠമംയേവ അട്ഠിം ഭിന്ദിത്ഥാ ഉഗ്ഗതാ. തരുണബ്ബേലുവമത്തിയോതി
തരുണബ്ബിലുപമത്തിയോ. വിസഗിലിതോതി വിത്തപഹരണോ. തഞ്ച ബളിസം
വിസസമഞ്ഞാ ലോകേ. “ആരക്ഖദേവതാനം സുത്ഥാ”തി പദം ആനേത്ഥാ
സമ്ബന്ധോ.

മഗധരട്ഠേ സംവോഹാരതോ മാഗധകോ പത്തോ, തേന. തിലസകടം
തിലവാഹാഘ്രതി വുത്തോ. പച്ചിതബ്ബുട്ഠാനസ്സാതി നിരയദുക്ഖേന

പച്ചിതബുപദേസസ്സ. ഏതം “അബുദോ”തി നാമം.

വസ്സഗണനാതി ഏകതോ പടായ ദസഗുണിതം അബുദായുദ്ധി, തതോ പരം വീസതിഗുണം നിരബുദാദീസു വസ്സഗണനാ വേദിതബു. സബുത്ഥാതി അബബാദീസു പദുമപരിയോസാനേസു സബുസു നിരയേസു. ഏസേവ നയോതി ഹേട്ഠിമതോ ഉപരിമസ്സ ഉപരിമസ്സ വീസതിഗുണതം അതിദിസതി.

കോകാലികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമവഗുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയവഗ്ഗോ

൧. സനകുമാരസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൨. പോരാണകത്താതി നിബുത്തിത്ഥാ ചിരകാലത്താ. ജാതത്താ ജനോ, തം ഇതോ ജനേതോ, തസ്ഥിം. ഖത്തിയോ സേട്ഠോ ലോകമരിയാദപരിപാലനാദിനാ സമ്മാപടിപത്തിയം സത്താനം നിയോജനേന ബഹുകാരത്താ. സോ ഹി പരേ തഥാ പടിപാദേനോ സയമ്പി തത്ഥ പതിട്ഠിതോയേവ ഹോതീതി സേട്ഠോ വുത്തോ. പടിപക്ഖവിജ്ജന്തനട്ഠേന പുബ്ബേനിവാസാദീനം വിദിതകരണട്ഠേന വിജ്ജാതി. സദ്ധാഹിരോത്തപ്പബാഹുസച്ചവീരിയസതിപത്താതി ഇമേ സത്ത സദ്ധമ്മാ. ചരന്തി അഗതപുബ്ബം ദിസം ഏതേഹീതി ചരണാനി, സീലാദയോ പന്നരസ ധമ്മാ.

സനകുമാരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദേവദത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൩. അപ്പത്തേതേ ഏവ സിക്ഖാപദേ ചേരജ്ജഗാമികമ്മസ്സ കത്തത്താ സലിങ്ഗേനേവ ച റിത്തത്താ “ദേവദത്തോ സാസനതോ പക്കത്തോ”തി ന വത്തബ്ബോതി അചിരപക്കത്തേതി ഏത്ഥ “സാസനതോ പക്കത്തേ”തി അവത്ഥാ “വേളുവനതോ ഗയാസീസംഗതേ”തി വുത്തം. പകതത്തോ ഹി ഭിക്ഖുസങ്ഘം ഭിന്ദേയ, ന അപകതത്തോതി. വളവായാതി വളവായ കുച്ഛിയം ജാതം.

ദേവദത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. അന്ധകവിന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൪. ജനതന്തി ജനാനം സമൂഹം, ജനസഞ്ചരണട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. മനുസ്സാനം അനുപചാരേതി യത്തകേ കസനാദികിച്ചം കരോന്താനം സഞ്ചാരോ ഹോതി, ഏത്തകം അതിക്കമിത്ഥാ അനുപചാരേ. സംയോജനവിപ്പമോക്ഖാതി സംയോജനവിമോക്ഖഹേതു. വിവേകരതിം പവിവേകസുഖജ്ജ്യാനം അലഭത്തോ. ചിത്താനുരക്ഖണത്ഥന്തി പുബ്ബേ മം മനുസ്സാ “അരഞ്ഞവാസേന പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ ആരദ്ധവീരിയോ”തി മഞ്ഞിംസു, ഇദാനി ഗാമത്തേ വസന്തം ദിസ്വാ ഗണസങ്ഗണികായ നിവുട്ഠോതി അപ്പസാദം ആപജ്ജിസ്സന്തി. യദിപി മേ ഇധ അഭിരതി നത്ഥി, ഏവം സന്തേപി ഇധേവ വസിസ്സാമീതി

വിക്ഖിത്തചിത്തേന ഹുത്വാ ന വസിതബ്ബം, കോ അത്ഥോ ചിത്തവസം
ഗന്താതി അധിപ്പായോ. സതിപട്ഠാനപരായണോതി സതിപട്ഠാനഭാവനാരത്നോ.
ഏവം ഹിസ്സ ഗണവാസോപി പാസംസോ വിവേകവാസേന വിനാ
സമണകിച്ചസ്സ അസിജ്ജന്തതോ.

വട്ടഭയതോ പമുത്തോ അജ്ജയാസയവസേനാതി അധിപ്പായോ.

നിസീദിതത്ഥ ഭിക്ഖുതി ഇമിനാ സത്തുപലദ്ധിയാ അനിസ്സിതത്താ
യമാരുചിയാ തേസം നിസജ്ജം ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഇമിനാ”തിആദി.

ഇമിനാ ച ഇമിനാ ച ആകാരേണ ജാതന്തി ന അനുസ്സവദസ്സനമേതം, ന
അനുസ്സവഗുഹണം. തക്കഹേതു നയഹേതു വാ ന വദാമീതി യോജനാ. പിടകം
ഗന്ഥോ സമ്പദിയതി ഏതസ്സാതി പിടകസമ്പദാനം, ഗന്ഥസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഠനതോ തേന
പിടകസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഠനകഭാവേന, കേനചി ഗന്ഥാനുസാരേണ ഏവം ന വദാമീതി
അത്ഥോ. ബ്രഹ്മസ്സ സേട്ഠസ്സ യമ്മസ്സ ചരിയം വാചസികം പവത്തതീതി
ബ്രഹ്മചരിയം, യമ്മദേസനാ. ഭാവിതേന മരണസ്സ സബ്ബസോ ഭാഗേന
വിപ്പഹാനേന മരണപരിച്ചാഗീനം. തേ ച വീണജാതികാതി ആഹ
“വീണാസവാന്”ന്തി.

ദസയാ ദസാതി ദസക്ഖത്തും ദസ. അത്തേന്തി പഞ്ചസതാധികസഹസ്സതോ
അത്തം. പുത്തഭാഗീനോതി വിവട്ടനിസ്സിതപുത്തസ്സ ഭാഗീനോ തസ്സാ ദേസനായ
ഏത്തകാ സത്താ ജാതാതി ഗണേതും അഹം ന സക്കോമീതി ദസ്സേതി.
ബ്രഹ്മയമ്മദേസനന്തി ബ്രഹ്മുനാ വുത്തം ആഹ.

അന്ധകവിദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ര. അരുണവതീസുത്തവണ്ണനാ

ഘവുര. അഭിഭൂ സമ്ഭവോതി തേസം ദിന്നം മഹാമേരാനം നാമാനി. തേസം
വിഭാഗം ദസ്സേതും “തേസു”തിആദി വുത്തം. ഏതേ ദേവ തസ്സ ഭഗവതോ
അഗ്ഗസാവകാതി ദസ്സേതി. അവജ്ജായന്തീതി ഹേട്ഠാ കത്വാ ചിന്തേന്തി.
വിയുന്തി തം ലാമകതോ ചിന്തേതബ്ബതം പാപേന്തി പാപകതം കരോന്തി.
വിത്ഥാരയന്താതി തമേവ ലാമകതോ ചിന്തേതബ്ബതം വേപുല്ല്വ പാപേന്താ.
സബ്ബേ പാസണ്ഡാ അത്തനോ അത്തനോ സമയേ സിദ്ധന്തേ സബ്ബേ ദേവമനുസ്സാ
അത്തനോ അത്തനോ സമയേ പടിലാഭേ പടിലദ്ധഅത്ഥേ പുരിസകാരം
വണ്ണയന്തീതി യോജനാ.

ആരമ്ഭവീരിയന്തി മച്ചുസേനാസഞ്ചാതകിലേസധുനന്തേ ആരമ്ഭവീരിയം, യാ
“ആരമ്ഭയാതു”തി വുച്ചതി . നിക്കമവീരിയന്തി കോസജ്ജപടിപക്ഖഭൂതം
വീരിയം, യാ “നിക്കമയാതു”തി വുച്ചതി. പയോഗം കരോമാതി പരം പരം
ഠാനം അക്കമനതോ തതോപി ബലവതരം ഭാവനാഭിയോഗം പവത്തേമാതി
അത്ഥോ. തേനാഹ “പരക്കമമാ”തി. കിലേസസേനാ നാമ
രാഗാദികിലേസസമൂഹോ, സോ മരണപച്ചയഭാവതോ “മച്ചുനോ സേനാ”തി
വുച്ചതി. തത്ത്ഹി സന്ധായ വുത്തം “മഹാസേനേന മച്ചുനാ”തി (മം നിം
൩.൨൦൨, ൨൦൩, ൨൦൪). ഖണ്ഡാനം പഠമാഭിനിബ്ബത്തി ജാതി, തദത്തം പന
തേസം പടിപാടി പവത്തം സംസാരോതി അധിപ്പായേനാഹ “ജാതിബ്ബ

സംസാരഞ്ചാ”തി. യസ്മാ “ഏകമ്പി ജാതിം ദേപി ജാതിയോ”തിആദീസു തസ്മിം തസ്മിം ഭവേ ആദാനനിക്ഖേപപരിച്ഛിന്നവന്ധപ്പവത്തി “ജാതീ”തി വുച്ചതി, സാ ഏവ യാവ പരിനിബ്ബാനാ അപരാപരം പവത്തമാനോ സംസാരോ “ഇതോ ചിതോ സംസരണ”തി കത്വാ, തസ്മാ ആഹ “ജാതിസഞ്ചാതം വാ സംസാര”ന്തി. പരിച്ഛേദന്തി പരിയോസാനം. ഓഭാസം ഫരീതി സമ്ബന്ധോ. ആലോകട്ഠാനേതി അത്തനാ കതആലോകട്ഠാനേ. ആലോകകിച്ചം നത്ഥീതി അന്ധകാരട്ഠാനേ ആലോകദസ്സനം വിയ ആലോകട്ഠാനേ ആലോകദസ്സനകിച്ചം നത്ഥി. തസ്മാ തേസം സത്താനം “കിം ആലോകോ അയം, കസ്സ നു ഖോ അയം ആലോകോ”തി? വിചിനന്താനം ചിന്തേന്താനം. സഞ്ചേതി സഹസ്സിലോകയാതുകായം സഞ്ചേ ദേവമനുസ്സാ. ഓസടായ പരിസായാതി ധമ്മസ്സവനത്ഥം സഞ്ചോസടായ പരിചിതപരിച്ഛിന്നായ പരിസായ. സദും സുണിംസൂതി ന കേവലം സദുമേവ സുണിംസു, അഥ ഖോ അത്ഥോപീതി യഥാധിപ്പേതോ തേസം പകതിസവനുപചാരേ വിയ പാകടോ അഹോസി, തിസഹസ്സിലോകയാതും വിത്തോപേസീതി.

അരുണവതീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. പരിനിബ്ബാനസുത്തവണ്ണനാ

ഛവന്തു. ഏവം തം കുസിനാരായ ഹോതീതി യഥാ അനുരോധപുരസ്സ മൂപാരാമോ ദക്ഖിണപച്ഛിമദിസായം, ഏവം തം ഉയ്യാനം കുസിനാരായ ദക്ഖിണപച്ഛിമദിസായം ഹോതി. തസ്മാതി യസ്മാ നഗരം പവിസിതുകാമാ ഉയ്യാനതോ ഉപേച്ച വത്തന്തി ഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി ഉപവത്തന്തി വുച്ചതി, തസ്മാ. തന്തി സാലപന്തിഭാവേന റിതം സാലവനം. അന്തരേനാതി വേമജ്ജേ. അപ്പമജ്ജനം അപ്പമാദോ, സോ പന അത്ഥതോ ഞാണുപസംഹിതാ സതി. യസ്മാ തത്ഥ സതിയാ ബ്യാപാരോ സാതിസയോ, തസ്മാ “സതിഅവിപ്പവാസേനാ”തി വുത്തം. അപ്പമാദപദേയേവ പക്ഖിപിത്വാ അഭാസി അത്ഥതോ തസ്സ സകലസ്സ ബുദ്ധവചനസ്സ സങ്ഗണ്ഹനതോ.

ത്യാനാദീസു ചിത്തേ ച പരമുക്കംസഗതവസീഭാവതായ “ഏത്തകേ കാലേ ഏത്തകാ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബായിസ്സാമീ”തി കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ സമാപത്തിസമാപജ്ജനം പരിനിബ്ബാനപരികമ്മന്തി അധിപ്പേതം. മേരോതി അനുരൂഢത്ഥേരോ.

അയമ്പി ചാതി യഥാവുത്തപഞ്ചസട്ഠിയാ ത്യാനാനം സമാപനകമാപി സഞ്ചേപകമാ ഏവ. കസ്മാ? യസ്മാ ഭഗവാ തദാ ദേവസികം വളഞ്ജനസമാപത്തിയോ സബ്ബാപി അപരിഹാപേത്വാ സമാപജ്ജി ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “നിബ്ബാനപുരം പവിസന്തോ”തിആദിമാഹ. ചതുവീസതി...പേ... പവിസിത്വാതി ഏത്ഥ കേചി താവ ആഹു “ഭഗവാ ദേവസികം ദ്വാദസകോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തും മഹാകരുണാസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, ദ്വാദസകോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തുമേവ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, തസ്മാ തദാപി ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചാ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജതി. വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ ‘തമാഗതം, ഭിക്ഖവേ, അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ദേ വിതക്കാ ബഹുലം സമുദാചരന്തി ഖേമോ ച വിതക്കോ പവിവേകോ ച വിതക്കോ’തി (ഇതിവുഃ നവു). ഖേമോ ഹി വിതക്കോ ഭഗവതോ മഹാകരുണാസമാപത്തിം പുരേത്വാ റിതോ, പവിവേകവിതക്കോ

അരഹത്തഫലസമാപത്തിം. ബുദ്ധാനം ഹി ഭവങ്ഗപരിവാസോ ലഹുകോ മത്ഥകപ്പത്തോ സമാപത്തിസു വസീഭാവോ, തസ്മാ സമാപജ്ജനവുട്ഠാനാനി കതിപയചിത്തക്ഖണേഹേവ ഇജ്ജന്തി. പഞ്ച രൂപാവചരസമാപത്തിയോ ചതസ്സോ അരൂപസമാപത്തിയോ അപ്പമഞ്ഞാസമാപത്തിയാ സദ്ധിം നിരോധസമാപത്തി അരഹത്തഫലസമാപത്തി ചാതി ദ്വാദസേതാ സമാപത്തിയോ ഭഗവാ പച്ചേകം ദിവസേ ദിവസേ കോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തും പുരേഭത്തം സമാപജ്ജതി, തഥാ പച്ഛാഭത്തന്തി ഏവം ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖാ ദേവസികം വളഞ്ജനകകസിണസമാപത്തിയോ”തി.

അപരേ പനാഹു “യം തം ഭഗവതാ അഭിസമ്ബോധിദിവസേ പച്ഛിമയാമേ പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗമുഖേന പടിലോമനയേന ജരാമരണതോ പട്ഠായ ഞാണം ഓതാരേതാ അനുപദയമ്മവിപസ്സനം ആരഭന്തേന യഥാ നാമ പുരിസോ സുവിദുഗ്ഗം മഹാഗഹനം മഹാവനം ഛരിന്ദന്തോ അന്തരന്തരാ നിസാനസിലായം ഫരസും നിസിതം കരോതി, ഏവമേവം നിസാനസിലാസദിസിയോ സമാപത്തിയോ അന്തരന്തരാ സമാപജ്ജിതാ ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസദഭാവം സന്ധാദേതും അനുലോമപടിലോമതോ പച്ചേകം പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗേസു ലക്ഖകോടിസമാപത്തിസമാപജ്ജനവസേന സമ്മസനഞാണം പവത്തേതി, തദനുസാരേന ഭഗവാ ബുദ്ധഭൂതോപി അനുലോമപടിലോമതോ പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗമുഖേന വിപസ്സനാവസേന ദിവസേ ദിവസേ ലക്ഖകോടിഫലസമാപത്തിയോ സമാപജ്ജതി, തം സന്ധായ വുത്തം, ‘ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖാ സമാപത്തിയോ പവിസിതാ””തി.

ഇമാനി ദേപി സമനന്തരാനേവ പച്ചവേക്ഖണായപി യേഭൂയ്യേന നാനന്തരിയകതായ ത്യാനപക്ഖികഭാവതോ. യസ്മാ സബ്ബപച്ഛിമം ഭവങ്ഗചിത്തം തതോ തതോ ചവനതോ “ചുതീ”തി വുച്ചതി , തസ്മാ ന കേവലം അയമേവ ഭഗവാ, അഥ ഖോ സബ്ബേപി സത്താ ഭവങ്ഗചിത്തേനേവ ചവന്തിതി ദസ്സേതും “യേ ഹികേചി”തിആദി വുത്തം. ദുക്ഖസച്ചേനാതി ദുക്ഖസച്ചപരിയാപന്നേന ചുതിചിത്തേന കാലം കാലകിരിയം കരോന്തി പാപുണന്തി, കാലഗമനതോ വാ കരോന്തി പേച്ചാതി.

പടിഭാഗപുഗ്ഗലവിരഹിതോ സീലാദിഗുണേഹി അസദിസതായ സദിസപുഗ്ഗലരഹിതോ. സങ്ഖാരാ വൃപസമ്മന്തി ഏത്ഥാതി വൃപസമോതി ഏവം സങ്ഖാതം ഞാതം കമിതം നിബ്ബാനമേവ സുഖന്തി. ലോമഹംസനകോതി ലോമാനം ഹട്ഠഭാവാപാദനോ. ഭിംസനകോതി അവിതരാഗാനം ഭയജനകോ ആസി അഹോസി. സബ്ബാകാരവരഗുണൂപേതേതി സബ്ബേഹി ആകാരവരേഹി ഉത്തമകാരണേഹി സീലാദിഗുണേഹി സമന്നാഗതേ. അസങ്കുടിതേനാതി അങ്കുടിതേന വിപ്ഫാരികാഭാവതോ. സുവികസിതേനേവാതി പീതിസോമനസ്സയോഗതോ സുട്ഠ വികസിതേന. വേദനം അധിവാസേസി സഭാവസമുദയാദിതോ സുട്ഠ പഞ്ഞാതത്താ. അനാവരണവിമോക്ഖോ സബ്ബസോ നിബ്ബിദഭാവോ. തേനാഹ “അപഞ്ഞത്തിഭാവുപഗമോ”തി. പജ്ജേതനിബ്ബാനസദിസോതി പദീപസ്സ നിബ്ബാനസദിസോ തത്ഥ വിലീയിതാ അവട്ഠാനാഭാവതോ.

പരിനിബ്ബാനസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ദൂതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ
ബ്രഹ്മസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. ബ്രാഹ്മണസംയുതം

൧. അരഹന്തവഗ്ഗോ

൧. ധനഞ്ജാനീസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൭. ധനഞ്ജാനീഗോത്താതി ഏതമ പുബ്ബപുരിസതോ ആഗതസ്സ കുലവംസസ്സ നാമാഭിധാനസഞ്ചാതം ഗം തായതീതി ഗോത്തം. (കിം പന തന്തി? അഞ്ഞകുലപരമ്പരാസാധാരണം തസ്സ കുലസ്സ ആദിപുരിസസമുദാഗതം തംകുലപരിയാപന്നസാധാരണം സാമഞ്ഞരുപന്തി ദട്ഠഞ്ചം.) ധനഞ്ജാനീഗോത്തം ഏതിസ്സന്തി ധനഞ്ജാനീഗോത്താ. തസ്സാ ഉദാനസ്സ കാരണം പുച്ഛിത്വാ ആദിതോ പട്ഠായ വിഭാവേതും “സോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. നാനാരസഭോജനം ദേതീതി യോജനാ. പഞ്ചഗോരസസമ്പാദിതം സാലിഭത്തം സൂപസാകബ്ബഞ്ജനം നാനാരസം ബ്രാഹ്മണഭോജനം. മണ്ഡലഗൃവഗ്ഗന്തി മണ്ഡലഗൃസഞ്ചാതം ഖഗ്ഗം. ദുവിധോ ഹി ഖഗ്ഗോ മണ്ഡലഗ്ഗോ ദീഘഗ്ഗോതി. തത്ഥ യസ്സ അഗ്ഗോ മണ്ഡലാകാരേണ റീതോ, സോ മണ്ഡലഗ്ഗോ. യസ്സ പന അസിപുത്തികാ വിധി ദീഘോ, സോ ദീഘഗ്ഗോ.

സാസനാതി അനുസാസനാ. “നമോ...പേ... സമ്ബുദ്ധസ്സാ”തി ഏവം വുത്താ പഞ്ചപദികഗാമാ. സത്ഥുസാസനേ ഹി ലോകിയച്ഛന്ദം അനപേക്ഷിത്വാ ഏസാ പഞ്ചപദികഗാമാതി ദട്ഠഞ്ചാ. ഓക്കാവരധരാതി പുബ്ബപുരിസസഞ്ചാതഊകവംസവരധാരികാ. സക്കാതി സക്കുണ്ണേയം.

ഏവന്തി “സചേ മേ അങ്ഗമങ്ഗാനീ”തിആദിനാ ഇമിനാ പകാരേണ. “പഞ്ച ഗാമാസതാനി പന അട്ഠകമം ആരുള്ഹാനി, ഇധ പന ദേവ ഏവ ഉദ്ധടാ”തി വദന്തി. പഹരിതും വാതി ഏകവാറമ്പി ഹതേമ്മ വാ പാദേണ വാ പഹരിതുമ്പി പരാമസിതുമ്പി അസക്കോത്തോതി അത്ഥോ. സോ ഹി തസ്സാ അരിയസാവികായ ആനുഭാവേണ അത്തനോ സാമത്ഥിയേണ വസേ വത്താപനത്ഥം സന്തജ്ജിത്വാപി തദനുവത്തന്തോ നിബ്ബിസോ അഹോസി. തേനാഹ “ഭോതീ”തിആദി.

തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സാതി അത്തനോ സാമികബ്രാഹ്മണസ്സ. ഉപസംഹരന്തിതി ഉപന്നേന്തി. തസ്ഥിം സമയേതി തസ്ഥിം ദുക്ഖപ്പത്തികാലേ “സബ്ബേ സഞ്ചാരാ ദുക്ഖാ”തി ഭഗവതോ വചനം അനുസ്സരിത്വാ “ദസബലസ്സ ഭഗവതോ”തിആദിസു യഥാപരിചിതം ഗുണപദം അനുസ്സരി. തേനാഹ “ദസബലം സരീ”തി.

ഖന്തിസോരച്ചരഹിതതായ കുജ്ജിത്വാ. ഭിജ്ജിത്വാതി സംയതാഭാവതോ തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അന്തരേ മേത്തിഭേദേണ ഭിജ്ജിത്വാ. ഏവമേവാതി യഥാ ഏതരഹി അകാരണേണ, ഏവമേവ അഞ്ഞദാപി അകാരണേനാതി അത്ഥോ. നിക്കാരണതാദീപനേ ഏവം-സദ്ദോ, ഏവ-സദ്ദോ പന അവധാരണത്ഥോ. നിക്കാരണതാ ച നാമ നിരത്ഥകതാ, നിരത്ഥകവിപ്പലാപഭാവേണേത്ഥ ഏവം-സദ്ദസ്സ ഗഹണേ പവത്തി ഗവേസിതഞ്ചാ. ഗരഹത്ഥോ വായം ഏവം-സദ്ദോ അനേകത്ഥത്താ നിപാതാനം. ഗരഹത്ഥതാ ചസ്സ വസലിസദ്ദസന്നിധാനതോ പാകടാ ഏവ.

ഗാമനിഗമരട്ഠപൂജിതോതി ഇമിനാ ഗാമനിഗമരട്ഠസാമികേഹി
പൂജിതഭാവോ ദീപിതോ ഗാമാദിനം തേസം വസേ വത്തനതോ. അസുകസ്സ നാമ
പുഗ്ഗലസ്സ. സേസന്തി അഭിക്കന്തന്തിആദി, യന്വി ചന്തം ഇധാഗതം ഹേട്ഠാ
വണ്ണിതഞ്ച.

ധനഞ്ജാനീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അക്കോസസുത്തവണ്ണനാ

ഘവുവ. ഭാരദ്ധാജോവസോതി ഭാരദ്ധാജോ നാമ ഏവ സോ ബ്രാഹ്മണോ.
ഗോത്തവസേന ഹി തയിദം നാമം, വിസേസേന പനേതം ജാതന്തി ദസ്സേതും
“പഞ്ചമത്തേഹീ”തിആദി വുത്തം. ജാനികതാതി ഞാതിവഗ്ഗഹാനികതാ. പക്ഖോ
ഭിന്നോതി തതോ ഏവ ഞാതിപക്ഖോ നട്ഠോ. യഥാ ദോമനസ്സീതോ
അനത്തമനോതി വത്തഞ്ചം ലഭതി, ഏവം കുപിതോതി ആഹ “ദോമനസ്സേന
ച”തി. ദസഹീതി അനവസേസപരിയാദാനവസേന വുത്തം പഞ്ചഹി
ഗാമാസതേഹി അക്കോസന്തോ തഥാ അക്കോസേയ്യാതി കത്വാ. തത്ഥ പന യേന
കേനചി അക്കോസന്തോപി അക്കോസതിയേവ നാമ. കരോസി മമ ഭാതികസ്സ
പബ്ബജ്ജം.

സമ്ഭുജ്ജതീതി സമ്ഭോഗം കരോതി. അക്കോസാദീഹി ഏകതോ ഭുജ്ജതി.
വീതിഹരതീതി ബൃതിഹാരം കരോതി, അക്കോസതോ പച്ചക്കോസനാദിനാ
വിനിമയം കരോതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കതസ്സ പടികാരം കരോതീ”തി. അസ്സ
അനുസ്സവവസേന സുത്വാ “സപതി മ”ന്തി സന്തിനോ ഭയം ഉപ്പജ്ജിതി
യോജനാ. അസ്സാതി ബ്രാഹ്മണസ്സ. സുത്വാതി പദം ഉഭയത്ഥാപി യോജേതഞ്ചം
“തവേവേതം ബ്രാഹ്മണാതി സുത്വാ, അനുസ്സവവസേന സുത്വാ”തി ച. കാമം
കിസവച്ഛാദയോ സപനം നാദംസു, ദേവതാനംയേവ ഹി സോ അത്ഥോ,
സത്താനം പന തഥാ സന്താ ഉപ്പന്നാ, സോപി തഥാസന്തി അഹോസി.
തേനാഹ “അനുസ്സവവസേനാ”തി.

ദന്തസ്സ സബ്ബസോ ദമമം ഉപഗതത്താ. നിബ്ബിസേവനസ്സാതി
രാഗദോസാദിഹേതുകവിപ്ഫന്ദനരഹിതസ്സ. തസ്സേവാതി പടികുജ്ജന്തസ്സേവ
പുഗ്ഗലസ്സ തേന കോധേന പാപം ഹോതി പാപസ്സ സന്താനന്തരസങ്കന്തിയാ
അഭാവതോ. കേചി പന “തസ്സേവാതി തസ്സേവ പടികുജ്ജന്തപുരിസസ്സ തേന
പടികുജ്ജന്തേന. പാപിയോതി പടികുജ്ജന്തപുഗ്ഗലസ്സ ലാമകതരോ”തി
ഏവമേത്ഥ അത്ഥം വദന്തി. സതിയാ സമന്നാഗതോ ഹുത്വാ പടിസഞ്ചാനേ
ഠിതോ അധിവാസേതി, ന സഹോ മുട്ട്ഠോ ഹുത്വാതി അധിപ്പായോ. ഉഭിന്നം
തികിച്ഛന്തന്തി ഉഭിന്നം ഉപ്പന്നകോധസഞ്ചാതം കിലേസബ്ബാധിം തികിച്ഛന്തം
വുപസമേന്തം തം പുഗ്ഗലം. യോ പുഗ്ഗലോതിആദിനാ പുരിമാസു ഗാമാസു
പവത്തിതാനി പദാനി സമ്ബന്ധിത്വാ ദസ്സേതി. പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു യാമാവതോ
വിനീതാ അരിയധമ്മസ്സ കോവിദാ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ “ധമ്മസ്സാതി
പഞ്ചക്ഖന്ധധമ്മസ്സാ”തി. ഇദാനി തമത്ഥം പരിപുണ്ണം കത്വാ ദസ്സേന്തോ ആഹ
“ചതുസച്ചധമ്മസ്സ വാ”തി.

അക്കോസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. അസുരിന്ദകസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൯. തേനേവാതി ഭാതുപബ്ബജിതേനേവ. അസ്സേവാതി തിതിക്ഖസ്സ. “തം ജയം ഹോതീ”തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്തന്തി ആഹ “സോ ജയോ ഹോതീ”തി, ദുജ്ജയം കോധം തിതിക്ഖായ ജിനന്തസ്സാതി അധിപ്പായോ. യസ്മാ തിതിക്ഖാദയോ ന കോധവസികം ധൂരം, തം പന ബാലാനം മഞ്ഞനാമത്തന്തി ഇധ ഇമമത്ഥം വിഭാവേതും “കതമസ്സാ”തിആദി വുത്തം. വിജാനതോവ ജയോ ന അവിജാനതോ തിതിക്ഖായ അഭാവതോ. ന ഹി അവിജാനന്തോ അന്ധബാലോ കോധം വിജേതും സക്കോതി. കേവലം ജയം മഞ്ഞതി കിലേസേഹി പരാജിതോ സമാനോപീതി അധിപ്പായോ.

അസുരിന്ദകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ബിലങ്ഗികസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൦. സുദ്ധന്തി കേവലം സമ്ഭാരവിരഹിതം. സമ്ഭാരയുത്തന്തി കടുക്കഭണ്ഡാദിസമ്ഭാരസഹിതം. കഞ്ജിതോ നിബ്ബത്തത്താ കഞ്ജികം, ആരണാലം, ബിലങ്ഗന്തി അത്ഥോ. നാമം ഗഹിതം സങ്ഗീതികാലേ “ബിലങ്ഗികഭാരദാജോ”തി വിസേസനവസേന. തയോതി ധനഞ്ജാനിയാ സാമികോ ഭാരദാജോ, അക്കോസകഭാരദാജോ, അസുന്ദരികഭാരദാജോതി ആദിതോ തീസു സുത്തേസു ആഗതാ തയോ. മേതി മയ്ഹം.

ബിലങ്ഗികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. അഹിംസകസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൧. ഏസാതി ബ്രാഹ്മണോ. “അഹിംസകോ അഹ”ന്തി തദത്ഥം സാധേതും ഇച്ഛായ കമേസീതി വുത്തം “അഹിംസകപഞ്ഹം പുച്ഛീ”തി. തമാ ചേ അസ്സാതി യമാ തേ നാമസ്സ അത്ഥോ, തമാ ചേതം ഭവേയ്യാസി അന്വത്ഥനാമകോ ഭവേയ്യാസി അഹിംസകോ ഏവ സിയാതി. ന ദുക്ഖാപേതി ദുക്ഖമത്തന്വി ന ഉപ്പാദേതി, ദുക്ഖതോ അപനേതീതി അത്ഥോ.

അഹിംസകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. ജടാസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൨. ജടാപഞ്ഹസ്സാതി “അന്തോജടാ ബഹിജടാ”തി ഏവം ജടാപരിയായസ്സ പഞ്ഹസ്സ.

ജടാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. സുദ്ധികസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൩. സുദ്ധികപഞ്ഹസ്സാതി “നാബ്രാഹ്മണോ സുജ്ജന്തീ”തി ഏവം സുദ്ധസന്നിസ്സിതസ്സ പഞ്ഹസ്സ. സീലസമ്പന്നോതി പഞ്ചവിധനിയമലക്ഖണേന സീലേന സമന്നാഗതോ. തപോകമ്മന്തി അനസനപഞ്ചാതപതപ്പനാദിപരിഭേദനതപോകമ്മം കരോന്തോപി. വിജ്ജാതി തയോ വേദാതി വദന്തി “തായ ഇധലോകത്ഥം പരലോകത്ഥം ഞായന്തി”തി കത്വാ. ഗോത്തചരണന്തി ഗോത്തസങ്ഖാതം ചരണം. ബ്രാഹ്മണോ സുജ്ജന്തീ

ജേട്ജാതികത്താ. തമാ ഹി സോ ഏവ തപം ആചരിതും ലഭതി, ന ഇതരോ. അഞ്ഞാ ലാമികാ പജാതി ഇതരവണ്ണം വദതി. വചനസഹസ്സസ്ഥിതി ഗാമാനേകസഹസ്സസ്ഥി. അന്തോ കിലേസേഹി പൂതികോ സഭാവേന പൂതികോ. കിലിട്ഠേഹി കായകമ്മാദീഹി കായദുച്ചരിതാദീഹി.

സുദ്ധികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. അഗ്ഗികസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൪. അഗ്ഗിപരിചരണവസേനാതി അഗ്ഗിഹുത്തജുഹനവസേന. സന്നിഹിതോതി മിസ്സിഭാവം സമ്പാപിതോ. തമാഭൂതോ ച സോ സപ്പിനാ സദ്ധിം യോജിതോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സംയോജിതോ”തി. അപായമഗ്ഗം ഓക്കമതി മിച്ഛാദിട്ഠിമിച്ഛാസങ്കപ്പാദീനം അത്തനോ സന്താനേ സമുപ്പാദനതോ. തേനാഹ “ഇമം ലദ്ധി”ന്തിആദി.

ജാതിയാതി സദോസകിരിയാപരാധസ്സ അസമ്ഭവേന പരിസുദ്ധായ ജാതിയാ. നാനപ്പകാരേ അട്ഠാരസവിജാട്ഠാനസത്തിതേ ഗന്മേ. സുതവാതി സുതാ നിട്ഠം പത്തോ അഗ്ഗദക്ഖിണേയുത്താതി അധിപ്പായോ.

പുബ്ബേനിവാസത്താണേനാതി ഇദം ലോകേ സാസനേ ച നിരുത്ഠഹതാവസേന വുത്തം. അഞ്ഞേ ഹി പുബ്ബേനിവാസം ജാനന്താ പുബ്ബേനിവാസത്താണേനേവ ജാനന്തി, ഭഗവാ പന സബ്ബത്തുത്തത്താണേനപി ജാനാതി. ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സബ്ബസോ ജാതി വീയതി ഏതേനാതി ജാതിക്ഖയോ, അഗ്ഗമഗ്ഗോ , തേന പത്തബ്ബത്താ ആപന്നത്താ ച ജാതിക്ഖയോ അരഹത്തം. ജാനിത്വാ വോസിതവോസാനോതി വിജാനിതബ്ബം ചതുസച്ചയമ്മം മഗ്ഗത്താണേന ജാനിത്വാ സോളസന്നസ്ഥി കിച്ചാനം വോസിതവോസാനോ.

ഉപ്പത്തിം ദീപേത്വാതി പായസദാനസ്സ ആഗമനം പകാസേത്വാ. ഗാമാഹി അഭിഗീതന്തി ദീഹി ഗാമാഹി മയാ അഭിഗീതം. അഭുഞ്ജിതബ്ബന്തി ഭുഞ്ജിതും ന യുത്തം. “അഭോജനേയ്യ”ന്തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ഭഗവതോ അജ്ജയാസയോ അച്ചന്തമേവ സുലോതി? സച്ചമേതം, ബ്രാഹ്മണോ പന പുബ്ബേ അദാതുക്കാമോ പച്ഛാ ഗാമാ സുതാ യമ്മദേസനായ മുദുഹദയോ ഹുത്വാ ദാതുക്കാമോ അഹോസി, തസ്ഥാ തം ഭിക്ഖുനം അന്നാഗതേ ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനത്ഥം പടിക്ഖപി. തമാ ഹി അന്നന്തരസുത്തേ കസിഭാരദാജസുത്തേ ച ഏവമേവ പടിപജ്ജി. തേനാഹ “ത്വം ബ്രാഹ്മണാ”തിആദി. കിലഞ്ജമ്ഹി...പേ... പകാസിതാതി ഏതേന ഗാമം ഉദ്ദേസട്ഠാനേവ റപേത്വാ ഭഗവാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വിത്ഥാരേന യമ്മം ദേസേസീതി ദസ്സേതി. ഗായനേനാതി ഗായനകേന, ഗാനേന വാ. അത്ഥഞ്ച യമ്മഞ്ചാതി സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ഹിതഞ്ചേവ തസ്സ കാരണഞ്ച. സമ്പസ്സന്താനന്തി സമ്മദേവ പസ്സന്താനം. യമ്മോതി പവേണിആഗതോ ചാരിത്തയമ്മോ ന ഹോതി. ഭോജനേസു ഉക്കംസഗതം ദസ്സേതും “സുധാഭോജന”ന്തി ആഹ. യമ്മേ സതീതി അരിയാനം ആചാരയമ്മേ സതി തം ആലമ്ബിത്വാ ജീവന്താനം ഏതദേവ സേട്ഠന്തി “സോമം ഭുഞ്ജേയ്യ പായസ”ന്തി തം ആരബ്ഭ കമായ ഉപ്പന്നത്താ.

സല്ലക്ഖേതി അയം ബ്രാഹ്മണോ. സേസാ പച്ചയാ നിദോസാ തേ ആരബ്ഭ കമായ അപ്പവത്തിതത്താ. കൂക്കുച്ചവുപസന്തന്തി അഗ്ഗിആഹിതപദസ്സ വിയ

സദ്യസിദ്ധി വേദിതബ്ദം. അന്നേന പാനേനാതി ലക്ഖണവചനമേതം യഥാ “കാകേഹി സപ്പി രക്ഖിതബ്ദം”ന്തി. തേനാഹ “ദേസനാമത്തമേത”ന്തി. ബഹുസസ്സഫലദായകം സുഖേത്തം വിയ പടിയത്തന്തി സമ്മാ കസനബീജനഉദകാനയനാപനയനാദിനാ സുസജ്ജിതം വേത്തം വിയ സീലാദിഗുണവിസേസസമ്പാദനേന പടിയത്തം പുത്തേക്ഖേത്തം ഏതം.

അഗ്ഗികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. സുന്ദരികസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൭. ആനേതാ ഹുനിതബ്ദതോ ആഹുതി. സപ്പിമധുപായസാദീഹി അഗ്ഗിം ജുഹോതി ഏത്ഥാതി അഗ്ഗിഹുത്തം, സാധിട്ഠാനം വേദിതബ്ദം. തേനാഹ “അഗ്ഗായതന”ന്തിആദി. സുവിസോധിതോ ചസ്സാതി നിഹീനജാതികാനം അന്നേന സുട്ഠ വീസോധിതോ ച ഭവേയ്യ. “മേ”തി പദം ആനേതാ സമ്ബന്ധോ.

അഫലം കരോതീതി ഇതോ പട്ഠായ യാവ ദേമീതി പദം. താവ അനന്തരസുത്തവണ്ണനായ ആഗതസദിസമേവാതി പേയ്യാലവസേന റപേസി, ന സപ്പിസഖ്വാര്ഠപനം. ഹിമപാതസ്സ ച സീതവാതസ്സ ച പടിബാഹനത്ഥന്തി അകാരണമേതന്തി തം അനാദിയിത്ഥാ അത്തേമേവ സുകാരണം ദസ്സേതും “പടിബലോവാ”തിആദി വുത്തം. സഞ്ജാനിത്ഥാതി “നായം ബ്രാഹ്മണോ”തി സഞ്ജാനിത്ഥാ.

നീചകേസന്തന്തി രസ്സകേസന്തം. ബ്രാഹ്മണാനം സുദ്ധിഅത്ഥാ സിഖാതി ആഹ “പവത്തമത്തമ്പി, സിഖം അദിസ്വാ”തി, “പരമഹംസപരിക്ഖാദിനാ”തി കേചി.

അകാരണം ദക്ഖിണേയ്യഭാവസ്സ ജാതി അദക്ഖിണേയ്യഭാവഹേതുനം പാപധമ്മാനം അപടിക്ഖേപഭാവതോ. ഏതന്തി സീലാദിഭേദം ചരണം. ദക്ഖിണേയ്യഭാവസ്സ കാരണം അദക്ഖിണേയ്യഭാവകാരകപാപധമ്മാനം തദങ്ഗാദിവസേന പജഹനതോ. അസ്സാതി ബ്രാഹ്മണസ്സ. തമത്ഥന്തി തം ദക്ഖിണേയ്യഭാവസ്സ കാരണതാസഖ്വാതമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേത്തോ. സാലാദികട്ഠാ ജാതോവാതി സാലാദിവിസുദ്ധകട്ഠാവ ജാതോ. സാപാനദോണിആദിഅവിസുദ്ധകട്ഠാ ജാതോ അഗ്ഗികിച്ചം ന ച ന കരോതി. ഏവന്തി യഥാ അഗ്ഗി യതോ കുതോചി ജാതോപി അഗ്ഗികിച്ചം കരോതിയേവ, ഏവം ചണ്ഡാലകുലാദീസു ജാതോപി ദക്ഖിണേയ്യോ ന ന ഹോതി ഗുണസമ്പദാവസേന അരിയാനം വംസേ പജാതത്താതി ആഹ “ഗുണസമ്പത്തിയാ ജാതിമാ”തി. ധിതിയാ ഗുണസമ്പത്തിയാ പമുഖഭാവം ദസ്സേതും “സോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ധിതിയാതി വീരിയേന. തത്ത്ഹി അനുപ്പന്നാനം കുസലധമ്മാനം ഉപ്പാദനപരിബ്രൂഹനേഹി തേ ധാരേതി. ഹിരിയാ ദോസേ നിസേധേതി, സമ്മദേവ പാപാനം ജിഗുച്ഛന്തേ സതി തേസം പവത്തിയാ അവസരോ ഏവ നത്ഥി. മോനധമ്മേന ഞാണസഖ്വാതേന ഓത്തപ്പധമ്മേന. കാരണാകാരണജാനനകോതി തേസം തേസം ധമ്മാനം യഥാഭൂതം റാനം, പാപധമ്മാനം വാ വിപ്പകാരസഭാവട്ഠാനം ജാനനകോ.

പരമത്ഥസച്ചേന നിബ്ബാനേന ആരമ്മണപച്ചയഭൂതേന അരിയമഗ്ഗേന ദന്തോ. ഇന്ദ്രിയദമേനാതി തതോ ഏവ അരിയേന ഇന്ദ്രിയസംവരേന ഉപഗതോ. വിദന്തി തേഹി സച്ചാനീതി വേദാ. മഗ്ഗവേദാനം അന്തന്തി അരിയഫലം. കിലേസാനം

അന്തത്തി തേസം അനുപാദനിരോധ്യാനം. യത്തേതി അഗ്ഗഹലം. നിരത്ഥകന്തി അഹലം തേസം അനാഗമനതോ, ആഗതാനസി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാഭാവതോ. ജുഹതി ദേതി.

സുയിട്ഠന്തി സുദാനം അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാഭവേ. സുഹുതന്തി തസ്സേവ വേവചനം. അഥ വാ സുയിട്ഠന്തി സുട്ഠ സമ്മദേവ യിട്ഠം സാരേ ഉപനീതം മമ ഇദം ദേയ്യവത്ത്വം. സുഹുതന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

ഉപഹടമത്തേതി ബ്രാഹ്മണേന “ഭുഞ്ജതു ഭവ”ന്തി ഉപനീതമത്തേ. നിബ്ബത്തിതോജമേവാതി സവത്ത്വകം അഗ്ഗഹേത്വാ വത്ത്വതോ വിവേചിതഓജമേവ. തേന തം സുഖുമത്തം ഗതന്തി തം ഹബ്ബസേസം സബ്ബസോ സുഖുമഭാവം ഗതന്തി ഓജായ അനോളാരികതായ പുരിമാകാരേണേവ പത്തായമാനതം സന്ധായ വുത്തം, ന പന ഓജായ ഏവ കേവലായ ഗഹണം സന്ധായ. സാ ഹി അവിനിബ്ഭോഗവുത്തിതായ വിസും ഗണ്ഹിതും ന സക്കാ, തസ്മാ ദേവതാഹിപി സവത്ത്വകാ ഗയ്ഹതി. മനുസ്സാനം വത്ത്വതി കരജകായമാഹ. ഓളാരികവത്ത്വതായ ദേവാനം വിയ ഗഹണീ ന തിക്ഖാതി ദിബ്ബോജസമ്മിസ്സതായ സമ്മാ പരിണാമം ന ഗച്ഛതി. സുഖുമാപി സമാനാ ദിബ്ബോജാ തേന പായസേന മിസ്സിതാ ഓളാരികസമ്മിസ്സതായ സുഖുമവത്ത്വകാനം ദേവാനം സുഖദാ ന ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “ഗോയൂസേ പനാ”തിആദിനാ. പരിഭോഗവത്ത്വനോ ഓളാരികതായ വാ ദേവാനം ദുക്കരം സമ്മാ പരിണാമേതും, ദിബ്ബോജായ ഗരുതരഭാവേന മനുസ്സാനം. തേനാഹ ഭഗവാ “ന ചാഹ”ന്തിആദി. സമാപത്തിചിത്തസമുട്ഠിതാ തേജോധാതു ത്യാനാനുഭാവസന്തേജിതാ തിക്ഖതരാ ഹോതീതി വുത്തം “അട്ഠ...പേ... പരിണാമേയ്യാ”തി. ഭഗവതോ പന സുദ്ധേനേവ പരിണമതീതി വുത്തം “പാകതികേനേവാ”തി, ത്യാനാനുഭാവപ്പത്തേന ത്യാനേന വിനാ സഭാവസിദ്ധേനേവ.

“അപ്പഹരിതേ”തി ഏത്ഥ അപ്പ-സദ്ദോ “അപ്പിച്ഛോ”തിആദീസു വിയ അഭാവത്ഥോതി ആഹ “അപ്പഹരിതേതി അഹരിതേ”തി. പാതിസതേപി പായസേ. ന ആലുളതീതി ന ആവിലം ഹോതി. അനാഗന്താവഗച്ഛേയ്യാ “അത്തനാപി ന പരിഭുഞ്ജി, അത്തേസം ന ദാപേസി, കേവലം പായസം നാസേസീ”തി ദോമനസ്സപ്പത്തോ.

ദാരു സമാദഹാനോതി ദാരുഹരിദി ദാരുസ്ഥിം തസ്സ ദഹന്തോ. യദീതിആദി ദാരുത്യാപനസ്സ ബഹിദ്ധഭാവസാധനം അസുദ്ധഹേതുനം പടിപക്ഖാഭാവതോ തസ്സ. ഖന്ധാദീസു കൂസലാതി തേസു സഭാവതോ സമുദയതോ അത്ഥങ്ഗമതോ അസ്സാദതോ ആദിനവതോ നിസ്സരണതോ ജാനനതോ ഛേദകാ പണ്ഡിതാ. ഞാണജോതിന്തി ഞാണമയം ജോതിം. ജാലേമീതി പജ്ജലിതം കരോമി. നിച്ചം പജ്ജലിതഗ്ഗി സബ്ബത്ഥകമേവ വിഗതസമ്മോഹന്ധകാരതായ ഏകോഭാസഭാവതോ. സബ്ബസോ വിക്ഖേപാഭാവതോ നിച്ചസമാഹിതത്തോ. ഏവം വദതീതി ചരിതം ബ്രഹ്മചരിയം ഗഹേത്വാ ചരാമീതി ഏവം വത്തമാനം വിയ വദതി ആസന്നതം ഹദയേ ഠപേത്വാ.

ഖാരിഭാരോതി ഖാരിഭാരസദിസോ. തേനാഹ “യഥാ”തിആദി. ഖണ്ഡേന വയ്ഹമാനോതി കാജേ പക്ഖിപിത്വാ ഖണ്ഡേന വയ്ഹമാനോ. പഥവിയാ സദ്ധിം ഫുസേതി ഭാരസ്സ ഗരുകഭാവേന കാജസ്സ പരിണമനേന. മാനേന

അത്തനോ ജാതിആദിനി പഗ്ഗുണ്ഹതോ അഞ്ഞസ്സ താനി ന സഹതീതി ആഹ - “തത്ത്വ തത്ത്വ ഇസ്സം ഉപ്പാദേന്തോ”തി, തത്ത്വ തത്ത്വ ജാതിആദിമാനവത്ത്വസ്മിം ഗരുതരഗ്ഗഹണേന സംസീദേയ്യാതി അധിപ്പായോ. കോയോ യൂമോതി യമാപി ഭാസുരോ അഗ്ഗി യൂമേന ഉപക്കിലിട്ഠോ, ഏവം കോയേന ഉപക്കിലിട്ഠോ. ഞാണഗ്ഗീതി തസ്സ കോയോ യൂമോ. മുസാവാദോവ മോസവജ്ജം. യമാ ഞാണേ സതി മുസാവാദോ നത്ഥി, ഏവം മുസാവാദേ സതി ഞാണസീതി തേന തം നിരോധിതം വിയ ഹോതീതി ആഹ - “മുസാവാദേന പടിച്ചന്നം ഞാണ”ന്തി. യമാ സുജായ വിനാ ബ്രാഹ്മണാനം യാഗോ ന ഇജ്ജയതി, ഏവം പഹുതജീവ്ഹായ വിനാ സത്ത്വ യമ്മയാഗോ ന ഇജ്ജയതി ജീവ്ഹാ സുജാപരിയായ വുത്താ. ജോതി റിയതി ഏത്ഥാതി ജോതിട്ഠാനം വേദി, യം അഗ്ഗികുണ്ഡം. സത്താനം ഹദയം ജോതിട്ഠാനം ഞാണഗ്ഗീനോ തത്ത്വ സമുജ്ജലനതോ. അത്താതി ചിത്തം “ആഹിതോ അഹം മാനോ ഏത്ഥാ”തി കത്വാ.

യമ്മോ രഹദോതി അസ്സദ്ധിയാദിആലസിയാഭാവതോ കിലേസമലപക്ഖാലനതോ പരമഗ്ഗിനിബ്ബുതാവഹനതോ അരിയമഗ്ഗയമ്മോ അനാവിലോ രഹദോ. ഹേട്ഠുപരിയവാലുകാതി വിപരിവത്തിതവാലുകാ ഹുത്വാ. ആലുളാതി ആകുലജാതാ. പണ്ഡിതാനം പസത്ഥോതി പണ്ഡിതാനം പുരതോ സേട്ഠോ. സേട്ഠഭാവേന സന്തോ പാസംസോ ഹുത്വാ കിലേസേ ഭിന്ദതി സമുച്ഛിന്ദതീതി സബ്ഭീതി വുച്ചതി. തേനാഹ “ഉത്തമട്ഠേനോ”തി. തമാ ചാഹ ഭഗവാ “മഗ്ഗാനട്ഠംഗികോ സേട്ഠോ”തി (ധം പം ൨൨൩).

വചീസച്ചന്തി ഇമിനാ “ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതാ വാചാ സുപരിസുദ്ധാ ഹോതീ”തി സമ്മാവാചം ദസ്സേതി. സച്ചസംയമപദേഹി ദസ്സിതാ മഗ്ഗയമ്മാ ഇയ “യമ്മോ”തി അധിപ്പേതാതി ആഹ - “യമ്മോതി ഇമിനാ...പേ... ദസ്സേതീ”തി. മഗ്ഗസച്ചം ഗഹിതം അനന്തരഗാമായ അനേകേഹി വിസേസേത്വാ വുത്തത്താ. അത്ഥതോതി പുണ്യങ്ഗമത്താദിഅത്ഥതോ. തായ ഹി സകിച്ചം കരോന്തിയാ ഇതരേ സഞ്ചേപി തദനുവത്തികാ ഹോന്തി. തഗ്ഗതികത്താതി സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉപകാരകഭാവേന തായ സമാനഗതികത്താ. ആരമ്മണഞ്ചി വിതക്കേനാഹടം പത്താ വിചിനിതും സക്കോതി. തമാ ഹി സോ പത്താക്ഖണ്ഡേന സങ്ഗഹം ഗതോ. യമ്മോതി സഭാവതോ സമാധി ഗഹിതോ, ഇതരേ ദേവ തദുപകാരത്താ. തമാ ഹി “ഏവംയമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ”തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൧൩; മം നിം ൩.൧൩൦; സം നിം ൫.൩൦൮) സമാധി “യമ്മോ”തി വുത്തോ. പരമത്ഥസച്ചം ഗഹിതം സഞ്ചേസം സേട്ഠഭാവതോ. യമാഹ - “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മാ സങ്ഖതാ വാ അസങ്ഖതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി (ഇതിവു് ൯൦; അം നിം ൪.൩൪). അത്ഥതോതി തതോ ഏവ പരമത്ഥതോ, അനന്തരം വുച്ചമാനാനം വാ മഗ്ഗയമ്മാനം ആരമ്മണഭാവതോ. പഞ്ചങ്ഗാനി ഗഹിതാനി താസം മഗ്ഗഭാവതോ. തീണി അങ്ഗാനി. ബ്രഹ്മചരിയം നാമാതി ഏതം നിബ്ബാനഗാമി ഉത്തമട്ഠേന മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം നാമ. മജ്ജേ സിതാതി ലീനുമുദ്ധാദിഅന്തദ്വയവിവജ്ജനേന മജ്ജേ മജ്ജിമപടിപദാഭാവനം നിസ്സിതാ. സസ്സതുച്ഛേദഗ്ഗഹണം ഹേത്ഥ പധാനതായ നിദസ്സനമത്തം. സേട്ഠപ്പത്തിതി സേട്ഠഭാവപ്പത്തി. ത-കാരോ പദസന്ധികരോതി “സ ഉജുഭൂതേസു”തി വത്തഞ്ചേ മജ്ജേ ത-കാരോ പദസന്ധികരോ, “സ ദുജ്ജുഭൂതേസുതി കേചി പഠന്തി, തേസം ദ-കാരോ പദസന്ധികരോ. സ-ഇതി സുന്ദരികോ ബ്രാഹ്മണോ വുത്തോതി കത്വാ ആഹ “സ ത്വ”ന്തി, സോ ത്വന്തി അത്ഥോ. യമ്മോ സാരിയോ പരിധാനഭൂതാ

അലങ്കാര ഏതസ്സാതി ധമ്മസാരീ. അഥ വാ ധമ്മേഹി സാരിതവാതി ധമ്മസാരീ, തേഹി സാരേത്വാ റിതവാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കുസലധമ്മേഹി”തിആദി.

സുന്ദരികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ബഹുധീതരസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൬. സമന്തതോതി ദക്ഖിണവാമാനം വസേന സമന്തതോ. ഊരുബദ്ധാസനന്തി ഊരുനം ബന്ധനവസേന നിസജ്ജനം. ദിന്നം ഊരുനം അഞ്ഞമഞ്ഞബന്ധനവസേന ആഭുജിതാകാരം സന്ധായാഹ “ആഭുജിതാതി ബന്ധിത്വാ”തി. ഹേട്ഠിമകായസ്സ അനുജുകം റപനം നിസജ്ജാവചനേനേവ ബോധിതന്തി “ഉജും കായ”ന്തി ഏത്ഥ കായ-സദ്ദോ ഉപരിമകായവിസയോതി ആഹ “ഉപരിമം സരീരം ഉജുകം റപേത്വാ”തി. തം പന ഉജുകട്ഠപനം സരുപതോ പയോജനതോ ച ദസ്സേതും “അട്ഠാരസാ”തിആദി വുത്തം. പരിമുഖന്തി ഏത്ഥ പരി-സദ്ദോ അഭിസദ്ദേന സമാനത്ഥോതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനാഭിമുഖ”ന്തി, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവാരേത്വാ കമ്മട്ഠാനംയേവ പുരേക്ഖതോതി അത്ഥോ. പരിഗൃഹട്ഠോ “പരിണായികാ”തിആദിസു വിയ. മുഖന്തി നിയ്യാനട്ഠോ “സുഞ്ഞതവിമോക്ഖമുഖ”ന്തിആദിസു വിയ. പടിപക്ഖതോ നിഗ്ഗമനട്ഠോ ഹി നിയ്യാനട്ഠോ, തസ്ഥാ പരിഗൃഹിതനിയ്യാനന്തി സബ്ബമാ ഗഹിതസമ്മോസം പരിച്ചത്തസമ്മോസം സതിം കത്വാ പരമം സതിനേപക്കം ഉപട്ഠപേത്വാതി അത്ഥോ. ഛരബ്ബണ്ണാ...പേ... നിസീദി ബ്രാഹ്മണസ്സ പസാദസഞ്ജാനനത്ഥം. അടവിമുഖാ ചരമാനാതി ഗോചരം ഗണ്ഹന്താ.

അജ്ജസട്ഠിന്തി അജ്ജ ഛരനം പൂരണീ സട്ഠീ ദിവസവുത്തി, അജ്ജ ആദിം കത്വാ ഛര ദിവസേതി അത്ഥോ. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം. അജ്ജ ഛരദിവസമത്തകാതി അജ്ജതോ ഛരട്ഠദിവസമത്തകാ. ലാമകാതി നിഹീനാ നിപ്ഫലാ. തേനാഹ “തിലവാണുകാ”തിആദി.

ഉസ്സാഹേനാതി ഉദ്ധം ഉദ്ധം പസാരേന അഭിഭവന്നേ. തം പന നേസം അഭിഭവനം ദസ്സേതും “കണ്ണനങ്ഗുട്ഠാദിനീ”തിആദിമാഹ.

“ഉപ്പാടകപാണകാ”തി തചം ഉപ്പാടേത്വാ വിയ ഖാദകപാണകാ ഊകാമങ്ഗുലാദയോ.

കളാരപിങ്ഗലാതി നിക്ഖന്തപിങ്ഗലക്ഖികാ, കളാരപിങ്ഗലാതി വാ രത്തഗത്താ ച പിങ്ഗലചക്ഖുകാ ച. തിലകാഹതാതി ആഹതതിലകാ, തിലപ്പമാണേഹി ബിന്ദുഹി സമന്തതോ സന്മതസരീരാ.

പടിഗാമാഹി ബ്രാഹ്മണസ്സ ധമ്മദേസനം വഡ്ഢേസീതി പകതിയാ തസ്സ അത്തനാ കമേതബ്ബം ധമ്മദേസനം പബ്ബജ്ജാഗുണകിത്തനവസേന സത്തഹി വഡ്ഢേസി. പബ്ബജിത്വാതി ഇണായികാനം അത്തനോ പലിബോധം തമാ തമാ ജാനാപേത്വാ പബ്ബജിത്വാ.

യഥാ ച തത്ഥ ഭഗവാ പടിപജ്ജി, തം ദസ്സേതും “പുന ദിവസേ”തിആദി വുത്തം.

തം തം കുലഘരം പേസേത്യാതി തം തം തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ യിതരം തസ്സ തസ്സാനുഷ്ഠികസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ദേന്തോ തം തം കുലഘരം പേസേത്യാ ബ്രാഹ്മണയമ്മേ ഗരുകരണാഭാവതോ.

“നട്ഠേ മതേ പബ്ബജിതേ, നപുംസകേപി ഭത്തരി;
ഇത്ഥിയാ പതിസേട്ഠായ, ന അന്തോ പതി ഇച്ഛിയോ”തി. -

അയത്ത്ഹി ബ്രാഹ്മണയമ്മോ. അയ്യികട്ഠാനേതി മാതാമഹിട്ഠാനേ റപേസി സത്ഥു ചിത്താരായനവസേനാതി.

ബഹുധീതരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഉപാസകവഗ്ഗോ

൧. കസിഭാരദാജസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൭. ദക്ഖിണാഗിരിസ്ഥിതി ദക്ഖിണാഗിരിജനപദേ, തസ്ഥിം ദക്ഖിണാഗിരിജനപദേ ദക്ഖിണാഗിരിവിഹാരേ. ഖണ്ഡേസു റപേത്യാ യുഗേ യോത്തേഹീതി യോത്തരജ്ജൂഹി യുത്താനി പയോജിതാനി ഇച്ചേവ അത്ഥോ.

പഠമദിവസേതി വപനദിവസേസു പഠമദിവസേ ആരദ്ധദിവസേ. പഞ്ചങ്ഗാനിപി പരിപുണ്ണാനി, പഗേവ ഇതരങ്ഗാനീതി ദസ്സേതും “പരിപുണ്ണപഞ്ചങ്ഗാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. ഹരിതാലമനോസിയാഅഞ്ജനേഹി ഉരത്ഥനാദിസു റപിതത്താ ആഭായ ഉജ്ജലഗത്താ. അവസേസാ ബലിബദ്ദാ. കിലന്തഗോണം മോചേത്യാ അകിലന്തസ്സ യോജനം കിലന്തപരിവത്തനം.

സീഹകുണ്ഡലാനീതി സീഹമുഖകുണ്ഡലാനി. ബ്രഹ്മവേഠനന്തി ബ്രഹ്മുനോ വേഠനസദിസം, അസ്സനവവേഠനസദിസന്തി അത്ഥോ.

ബുദ്ധാനം കിച്ചാനി കാലവസേന വിഭത്താനി പഞ്ച കിച്ചാനി ഭവന്തി. പുരേഭത്തകിച്ചന്തി ഭത്തതോ പുബ്ബേ ബുദ്ധേന കാതബ്ബകിച്ചം. വീതിനാമേത്യാതി ഫലസമാപത്തിയാ കാലം വീതിനാമേത്യാ. കദാചി ഏകോതിആദി തേസം തേസം വിനേയ്യാനം വിനയനാനുരൂപപടിപത്തിദസ്സനം. പകതിയാതി പകതിബുദ്ധവേസേന. ബുദ്ധാനം ഹി രൂപകായസ്സ അസീതിഅനുബ്ബുഞ്ജനപടിമണ്ഡിത-ബാത്തിംസമഹാപുരിസ- ലക്ഖണ-കായപ്പഭാ-ബ്ബാമപ്പഭാ-കേതുമാലാവിചിത്തതാ ബുദ്ധവേസോ. കദാചി അനേകേഹി പാടിഹാരിയേഹി വത്തമാനേഹീതി ഇമിനാ പാരമീനം നിസ്സന്ദഭൂതാനി പാടിഹാരിയാനി രൂചിവസേനേവ പകാസനകാനി ഭവന്തി, ന സബ്ബദാതി ദസ്സേതി. ഏവഞ്ച കത്യാ “ഇന്ദവിലസ്സ അന്തോ റപിതമത്തേ ദക്ഖിണപാദേ”തിആദിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. ഭഗവതോ കായേ പീതരസ്ഥിനം യേഭൂയ്യതായ “സുവണ്ണരസസിഞ്ചനാനി വിയാ”തി വത്യാ കായമ്ഹി നീലാദിരസ്ഥിഹി തഹം തഹം പീതമിസ്സിതം സന്ധായ “വിചിത്രപടപരിക്ഖിത്താനി വിയ ചാ”തി വുത്തം. മധുരേനാകാരേന സദ്ദം കരോന്തി തുട്ഠരവരവനതോ.

തത്മാതി വിഹാരേ. ഗന്ധമണ്ഡലമാളേതി ഹത്ഥേന കതപരിഭണ്ഡേ
സമോസരിതഗന്ധപുഷ്പദാമേ മണ്ഡലമാളേ.

ഉപട്ഠാനേതി പമുഖേ. “ഓവദതീ”തി വത്യാ തത്ഥോവാദം സാമന്തതോ
ദസ്സേതും, “ഭിക്ഖവേ”തിആദി വുത്തം. സമ്പത്തീതി ചക്ഖാദിഇന്ദ്രിയപാരിപൂരി
ചേവ ഹത്ഥാദിസമ്പദാ ച. സമസ്സാസിതകായോ കിലമമവിനോദനേന. “തഞ്ച
ഖോ സമാപജ്ജനേനാ”തി വദന്തി. ദുതിയഭാഗേതി ഇമിനാ അപരഭാഗം തയോ
ഭാഗേ കത്യാ തത്ഥ പുരിമഭാഗം സേയ്യനിസജ്ജാവസേന സമാപത്തിഹി
വീതിനാമേതീതി ദസ്സേതി. ലോകന്തി രാജഗഹാദീസു യം തദാ ഉപനിസ്സായ
വിഹരതി, തത്ഥ അത്തത്ഥ വാ ബുജ്ജന്ധനകം വിനേയ്യസത്തലോകം
ബുദ്ധചക്ഖുനാ വോലോകേതി. കാലയുത്തന്തി തേസം
ഇന്ദ്രിയപരിപാകകാലാനുരൂപം. സമയയുത്തന്തി തസ്സേവ വേവചനം.
സമയയുത്തന്തി വാ തേഹി ആജാനിതബുവിസേസപടിലാഭാനുരൂപം.

പടിസല്ലീനോതി കാലപരിച്ഛേദം കത്യാ സമാപത്തിം സമാപനോ.
അധിപ്പായം സമ്പാദേനോ തം അവിരാധേനോ, അജ്ജ്യാസയാനുരൂപന്തി
അത്ഥോ.

സകല...പേ... ദേവതായോതി ഏതഥ ലോകയാതുസാകല്യം ദട്ഠഞ്ചം, ന
ദേവതാസാകല്യം. ന ഹി മഹാസമയേ വിയ സബ്ബദാ മജ്ജിമയാമേ
ദസസഹസ്സചക്ഖവാളേ സബ്ബത്ഥ സബ്ബാ ദേവതാ സത്ഥു സമീപം ഉപഗച്ഛന്തി.
കിലാസുഭാവോ കിലമഥോ.

വിഹാരചീവരപരിവത്തനവസേനാതി വിഹാരേ
നിവത്ഥനിവാസനപരിവത്തനവസേന. ആദിയിത്യാതി പാരുപനവസേന
ഗഹേത്യാ. തേനാഹ “ധാരേത്യാ”തി. ഭിക്ഖാചാരന്തി ഭിക്ഖത്ഥം
ചരിതബുട്ഠാനം.

അതിരോചമാനന്തി തം തം അതിക്ഖമിത്യാ സമന്തതോ സബ്ബദിസാസു
വിരോചമാനം. സരീരപ്പഭന്തി അത്തനോ സരീരപ്പഭം. ജങ്ഗമം വിയ പദുമസരന്തി
രതനമയകിഞ്ജക്ഖം രജതമയകണ്ണികം സമന്തതോ സമ്ഫുല്ലിതകഞ്ചനപദുമം
സഞ്ചാരിമസരം വിയ. ഗഗനതലന്തി അബ്ഭമഹികാദിഉപക്ഖിലേസവിഗമേന
സുവിസുദ്ധആകാസതലം വിയ. തമ്പി ഹി താരാഗണകിരണജാലസമുജ്ജലതായ
സമന്തതോ വിരോചതി. കനകസിഖരന്തി കനകഗിരിസിഖരം. സിരിയാ
ജലമാനന്തി സബ്ബസോ അനവജ്ജായ സബ്ബാകാരേന പരിപുണ്ണകായതായ
അനന്തസാധാരണായ രൂപകായസിരിയാ സമുജ്ജലം, യസ്സാ രുചിരഭാവോ
വിദ്ധേ വിഗതവലാഹകേ പുണ്ണമാസിയം പരിപുണ്ണകലമനോമമണ്ഡലം
ചന്ദ്രമണ്ഡലം അതിരോചതി, പഭസ്സരഭാവോ
സഹസ്സരംസി കിരണതേജോജാലസമുജ്ജലം സൂരിയമണ്ഡലം അഭിഭവതി,
ഹേമസമുജ്ജലഭാവോ തദുഭയേ അഭിഭൂയ പവത്തമാനം ഏകക്ഖണ്ണേ
ദസസഹസ്സിലോകയാതുവിജ്ജാതനസമത്ഥ-മഹാബ്രഹ്മുനോ പഭാസമുദയം
അഭിവിഹച്ച ഭാസതി തപതി വിരോചതി.

സമന്തപാസാദികേതി സമന്തതോ പസാദാവഹേ. തഞ്ച ഖോ സബ്ബസോ
സരിതബുതായാതി ആഹ “പസാദനീയേ”തി. ഉത്തമദമമസമമനുപ്പത്തേതി
കായവാചാഹി അനുത്തരം ദന്തഭാവഞ്ചേവ അനുത്തരം ചിത്തവൃപസമഞ്ച

സമ്പത്തേ. അപ്പസാദേനാതി പസാദാഭാവേന, പസാദപടിക്വേപേന വാ അസ്സദ്ധിയേന. ഉഭയമാപിനോതി അപ്പസാദോ മച്ഛരിയന്തി ഉഭയമാപി നോ ഏവ, അഥ ഖോ അനന്തമനതായ ഉപാരമ്ഭാധിപ്പായേന അപസാദേനോ, ഭഗവതോ മുഖതോ കിഞ്ചി ദേസേതുകാമോ വാ ഏവമാഹ. തത്ത്വ കാരണം ദസ്സേനോ “ഭഗവതോ പനാ”തിആദിമാഹ. അതിത്തന്തി തിത്തിം അഗച്ഛന്തം. കമ്മഭങ്ഗന്തി കമ്മഹാനിം.

തിക്ഖപഞ്ഞോ ഏസ ബ്രാഹ്മണോ, തമാ ഹി ന ചിരസ്സേവ അരഹത്തം സച്ഛികരിസ്സതി. കമാപവത്തനത്ത്വസി ഏവമാഹ - “ഏവം അഹം ഇമസ്സ കഞ്ചി ധമ്മം സോതും ലഭിസ്സാമി”തി. വേണേയ്യവസേനാതി അത്തനോ കസനകാരിഭാവകിത്തനമുഖേന വിനേതബ്ബപുഗ്ഗലവസേന.

ഓളാരികാനീതി പാകതികാനി. “ഏസ ഉത്തമദക്ഖിണേയ്യോ”തി സഞ്ജാതബഹുമാനോ. പാളിയം “യുഗം വാ നങ്ഗലം വാ”തി വാ-സദോ അവുത്തവികപ്പത്തോ. തേന ബീജാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി, തസ്മാ ബീജം വാ ഹുസം വാ പരിഗൃഹയോത്താനി വാതി അയമത്തോ ദസ്സിതോ ഹോതി. തമാ ഹി ഭഗവാ ബ്രാഹ്മണസ്സ പടിവചനം ദേനോ “സദ്ധാ ബീജ”തിആദിമാഹ. പുബ്ബധമ്മസഭാഗതായാതി പഠമം ഗഹിതധമ്മസഭാഗതായ. യം പനേത്ത്വ വത്തബ്ബം, തം അട്ഠകമാരുള്ഹമേവ ഗഹേതബ്ബബ്ബ സദുതോ അത്ഥാപത്തിതോ വാ ഇധ ദട്ഠബ്ബം. ബുദ്ധാനം ആനുഭാവോ അയം, യദിദം പസങ്ഗാഗതധമ്മമുഖേന ദേസനം ആരഭിത്വാ വേണേയ്യവിനയനം.

അനനുസന്ധികാതി പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന അനനുസന്ധികാ. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സാ ദേസനായ. സോതി ഭഗവാ. തസ്സാതി ബ്രാഹ്മണസ്സ. അനുകമ്പായാതി അസബ്ബന്തു ഹി സതിപി അനുകമ്പായ പുച്ഛിതമത്തേ തിട്ഠേയ്യ, തമാ ജാനന്തോപി അനനുകമ്പകോ, ഭഗവാ പന ഉഭയധമ്മപാരിപൂരിയാ “ഇദം അപുച്ഛിത”തി അപരിഹാപേത്വാ കമേതി. സമൂലന്തിആദിനാ സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ത്വം വിവരന്തോ “തത്ത്വാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ബീജസ്സ കസിയാ മൂലഭാവോ നാനന്തരിയതോ തപ്പമാണവിധാനതോ ചാതി ആഹ “തസ്ഥിം...പേ... കത്തബ്ബതോ”തി. തേന അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച ബീജസ്സ കസിയാ മൂലഭാവം വിഭാവേതി. കൂസലാതി ഇമിനാ അകുസലാ തതോ അത്തമാപി കരോന്തി, തം പന അപ്പമാണന്തി ദസ്സേതി.

തസ്സാതി ബ്രാഹ്മണസ്സ ബീജട്ഠാനിയസ്സ ധമ്മസ്സ ച ഉപകാരഭാവതോ. ധമ്മസമ്ബന്ധസമത്ത്വഭാവതോതി തമാ വുത്തധമ്മസ്സ ഫലേന സമ്ബന്ധിതും യോജേതും സമത്ത്വഭാവതോ. തപോ വുട്ഠിതി വുത്തവചനം സന്ധായ വുത്തം. സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ത്വം പാകടം കാതും “അയം ഹീ”തിആദി വുത്തം. കസ്സകസ്സ ഉപകാരസ്സ ബീജസ്സ അനന്തരം വുട്ഠി വുച്ചമാനാ അട്ഠാനേ വുത്താ നാമ ന ഹോതി. കസ്മാ? ബീജസ്സ വപ്പകാലേ അനുരൂപായ വുട്ഠിയാ ഇച്ഛിതബ്ബതോ, തസ്മാ അവസാനേ മജ്ജേ വാ വുച്ചമാനായ ധമ്മസമ്ബന്ധസമത്ത്വതാ തസ്സാ വിഭാവിതാ ന സിയാ. അത്തനോ അവിസയേതി ത്യാനാദിഉത്തരിമനുസ്സധമ്മേ. പച്ഛാപിതി കസിസമ്ഭാരകമനതോ പച്ഛാപി. വത്തബ്ബോതി ഏകന്തേന വത്തബ്ബോ. തദനന്തരംയേവാതി ബീജാനന്തരംയേവ. വുച്ചമാനാ വുട്ഠി സമത്ത്വാ ഹോതി , ബീജസ്സ ഫലേന സമ്ബന്ധനേ സമത്ത്വാതി ദീപിതാ ഹോതി അനന്തരവചനേനേവ തസ്സാ ആസന്നഉപകാരത്തദീപനതോ.

സമ്പസാദലക്ഖണാതി പസീദിതബ്ബേ വത്സുസ്മിം സമ്മദേവ പസീദനലക്ഖണാ. ഓകപ്പനലക്ഖണാതി സദ്ധേയവത്സുനോ ഏവമേതന്തി പക്ഖന്ദനലക്ഖണാ. മൂലബീജന്തിആദിസു മൂലമേവ ബീജം മൂലബീജം. ഏസ നയോ സേസേസുപി ബീജഗാമസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഭൂതഗാമോ പന മൂലം ബീജം ഏതസ്സാതി മൂലബീജന്തിആദിനാ വേദിതബ്ബോ. ബീജബീജന്തി പഞ്ചമം പന പച്ചയന്തരസമവാധേ സദിസഫലുപ്പത്തിയാ വിസേസകാരണഭാവതോ വിരുഹനസമത്ഥേ സാരഫലേ നിരുള്ഹോ ബീജസദ്ദോ തദത്ഥസീദ്ധിയാ മൂലാദിസുപി കേസുചി പവത്തതീതി തതോ നിവത്തനത്ഥം ഏകേന ബീജ- സദ്ദേന വിസേസേത്യാ വുത്തം “ബീജബീജ”ന്തി “ഭുക്ഖഭുക്ഖം രൂപരൂപ”ന്തി ച യഥാ. ഏവന്വി ഇമിനാ അത്ഥേന ഇമസ്സപി നിപ്പരിയായോവ ബീജഭാവോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “തം സബ്ബന്വി...പേം...ഗച്ഛതീ”തി.

ഇദാനി കമ്മഞ്ചി വത്തബ്ബേ സദ്ധായ ഓപമ്മത്തേ ബീജേ സദ്ധായ ബീജഭാവം വിഭാവേതും “തത്ഥ യഥാ”തിആദി ആരദ്ധം. കാമം സദ്ധൂപനിസം സീലം, തമാപി സമാധിസ്സ വിയ സബ്ബേസന്വി അനവജ്ജയമ്മാനം ആദിമൂലഭാവതോ സദ്ധായപി പതിട്ഠാ ഹോതീതി ആഹ “ഹേട്ഠാ സീലമൂലേന പതിട്ഠാതീ”തി. യസ്മാ സബ്ബസ്സേവ പുഗ്ഗലസ്സ സദ്ധാവസേന സമ്മവിപസ്സനാരമ്ഭോ, തസ്മാ സാ “ഉപരിസമ്മവിപസ്സനങ്കുരം ഉട്ഠാപേതീ”തി വുത്താ. തന്തി ധത്തബീജം. പഥവിരസം ആപോരസന്തി സസമ്ഭാരപഥവിആപേസു ലബ്ഭമാനം രസം. ഗഹേത്യാതി പച്ചയപരമ്പരായ ഗഹേത്യാ. ധത്തപരിപാകഗഹണത്ഥന്തി ധത്തപരിപാകനിബ്ബത്തിഅത്ഥം. രസന്തി സദ്ധാസീലമൂലഹേതുസമ്മവിപസ്സനാഭാവനാരസം ആദിയിത്യാ. അരിയമഗ്ഗനാളേനാതി അരിയമഗ്ഗസോതേന അരിയഫലധത്തപരിപാകഗഹണത്ഥന്തി അരിയഫലമേവ ധനായിതബ്ബതോ ധത്തം തസ്സ നിബ്ബത്തിഅത്ഥം. ധത്തനാളം നാമ കണ്ഡസ്സ നിസ്സയഭൂതോ പച്ഛിമദേസോ, കണ്ഡോ തബ്ഭന്തരോ തംനിസ്സയോയേവ ദണ്ഡോ. പസവോ നാമ പുപ്ഫം. വുദ്ധിന്തി അവയവപാരിപൂരിവസേന വുദ്ധിം. വിരുള്ഹിന്തി മൂലസന്താനദള്ഹതായ വിരുള്ഹതം. വേപുല്ലന്തി പത്തനാളാദീഹി വിപുലഭാവം. വീരം ജനേത്യാതി തരുണസലാടുകഭാവപ്പത്തിയാ തണ്ഡുലസ്സ ബീജസ്സ ബീജഭൂതം വീരം ഉപ്പാദേത്യാ. ഏസാതി സദ്ധാ. പതിട്ഠഹിത്യാതി കമ്മപഥാകമ്മപഥസമ്മാദിട്ഠിസഹിതേന ആദിതോ പവത്തസീലമത്തേന പതിട്ഠഹിത്യാ. വുദ്ധിന്തിആദിസു സുപരിസുദ്ധാഹി സീലചിത്തവിസുദ്ധീഹി വുദ്ധിം, ദിട്ഠികഞ്ചാവിതരണവിസുദ്ധീഹി വിരുള്ഹിം. മഗ്ഗാമഗ്ഗപടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധീഹി വേപുല്ലം പത്യാ. ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധീവീരന്തി സാദുരസസുവിസുദ്ധിഭാവതോ ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിസഞ്ചാതം വീരം ജനേത്യാ. അനേക...പേം...ഫലന്തി അനേകപടിസമ്ഭിദാ-അനേകാഭിത്താണപരിപുണ്ണം അരഹത്തഫലസീസം നിപ്ഫാദേതി.

ബീജകിച്ചകരണതോതി ബീജകിച്ചസ്സ കരണതോ. യഞ്ഹി തംസദിസസ്സ വിസദിസസ്സ ച അത്തനോ ഫലസ്സ പതിട്ഠാപനസമ്ബന്ധനനിപ്ഫാദനസഞ്ചാതം ബീജസ്സ കിച്ചം, തസ്സ കരണതോ നിബ്ബത്തനതോ “ഏവം സദ്ധാ ബീജകിച്ച”ന്തി വുത്തം. ഇമിനാ അനത്തസാധാരണം സദ്ധായ കുസലധമ്മാനം ബീജഭാവം ദസ്സേതി. സാ ചാതിആദിനാ തമേവത്ഥം സമത്ഥേതി. ഇദാനി തത്ഥ ആഗമം ദസ്സേന്തോ “സദ്ധാജാതോ”തിആദിമാഹ. തേന യഥാ സപ്പുരിസൂപനിസ്സയസ്സ

സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ച, ഏവം അനവസേസായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സദ്ധാ മൂലകാരണന്തി ദസ്സേതി.

ഇന്ദ്രിയസംവരോ വീരിയഞ്ച അകുസലധമ്മേ, ദുക്കരകാരികാ ധുതങ്ഗഞ്ച അകുസലധമ്മേ ചേവ കായഞ്ച തപതി വിബാധതീതി തപോതി വുച്ചതി. ഇന്ദ്രിയസംവരോ അധിപ്പേതോ വീരിയസ്സ യോരയ്ഹഭാവേന ഗയ്ഹമാനത്താ, ഇതരേസം വുട്ഠിഭാവസ്സ അനുയുജ്ജമാനത്താ. ആദി-സദേന കലലങ്ഗാരവുട്ഠിആദിനം സങ്ഗഹോ. സമനുഗൃഹിതന്തി ഉപഗതം. വിരുഹനാമിലായനനിപ്ഫത്തിവചനേഹി ധഞ്ഞബ്ബിജസന്താനസ്സ വിയ തേസം വുദ്ധിയാ സദ്ധാബ്ബിജസന്താനസ്സ തപോവുട്ഠിയാ ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനേസു ഉപകാരതം ദസ്സേതി.

പുരിമപദേസുപിതി അപി-സദേന പരപദേസുപിതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ “ഹിരീ മേ ഹുസാ, മനോ മേ യോത്ത”ന്തി ഇച്ഛിതത്താ, “സതി മേ”തി ഏത്ഥ മേ-സദോ ആനേത്ഥാ യോജേതഞ്ചോ. ഉദകമ്പി താവ ദാതഞ്ചം ഹോതി നദീതളാകാദിതോ ആനേത്ഥാ. വീരിയബലിബദേ ചതുബ്ബിയേ യോജേത്ഥാ. നിച്ചകാലം അത്ഥിതി വചനസേസോ.

സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗപഞ്ഞാ അധിപ്പേതാ അമതപ്ഫലായ കസിയാ അധിപ്പേതത്താ. വിപസ്സനാ പഞ്ഞാ ചാതി ദുവിധാപി പഞ്ഞാ ഉപനിസ്സയാ ഹോതി വിസിട്ഠഭാവതോ. തേനാഹ “യമാഹീ”തിആദി. പഞ്ഞാതി പകാരേഹി ജാനാതീതി പഞ്ഞാ. പഞ്ഞവതം പഞ്ഞാ പുരതോ ഹോതി യോനിസോമനസികാരസ്സ വിസേസപച്ചയഭാവതോ, സഹജാതാധിപതീസു ച ഉക്കട്ഠഭാവതോ. സിരീതി സോഭഗ്ഗം. സതം ധമ്മാ സദ്ധാദയോ, അന്ധായികാതി അനുഗാമിനോ. ഹുസാബദ്ധാ ഹോതീതി ഹിരിസങ്ഖാതഹുസായ ബദ്ധാ ഹോതി , പഞ്ഞായ കദാചി അപ്പയോഗതോ മനോസീസേന സമാധി ഇധ വുത്തോതി ആഹ “മനോസങ്ഖാതസ്സ സമാധിയോത്തസ്സാ”തി. സമം ഉപനേത്ഥാ ബന്ധിത്ഥാ ബദ്ധരജ്ജുകത്താ സമാധിയോത്തം. ഏകതോ ഗമനന്തി ലീനച്ചാരദ്ധസങ്ഖാതം ഏകപസ്സതോ ഗമനം വാരേതി. മജ്ജിമായ വിപസ്സനാവീഥിയാ പടിപാദനതോ കായാദീസു സുഭസുഖനിച്ചത്തഭാവവിഗമനേ പഞ്ഞായ വിസേസപച്ചയാ സതീതി വുത്തം - “സതിയുത്താ പഞ്ഞാ”തി തസ്സാ സതിവിപ്പയോഗാസങ്ഭാവതോ. സന്തതിഘനാദിനം അയം വിസേസോ - പുരിമപച്ഛിമാനം ധമ്മാനം നിരന്തരതായ ഏകീഭൂതാനം വിയ പവത്തി സന്തതിഘനതാ, ഏകസമൂഹവസേന ഏകീഭൂതാനമിവ പവത്തി സമൂഹഘനതാ, ദുബ്ബിഞ്ഞേയുകിച്ചഭേദവസേന ഏകീഭൂതാനമിവ പവത്തി. കിച്ചഘനതാ, ഏകാരമ്മണവസേന ഏകീഭൂതാനമിവ പവത്തി ആരമ്മണഘനതാ. സബ്ബേസം, സബ്ബാനി വാ കിലേസാനം മൂലസന്താനകാനി സബ്ബപേ... സന്താനകാനി. അനുപ്പയോഗോ ഹി അത്ഥോ. പദാലേതീതി ഭിന്ദതി സമുച്ഛിന്ദതി. സാ ച ഖോ “പദാലേതീ”തി വുത്താ ലോകുത്തരാവ പഞ്ഞാ അനുസയപ്പഹാനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. സന്തതിഘനാദിഭേദനാ പന ലോകിയാപി ഹോതി വിപസ്സനാവസേന ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ നിപ്ഫാദനതോ. തേനാഹ “ഇതരാ പന ലോകികാപി സിയാ”തി.

ഹിരീയതീതി ലജ്ജതി, ജിഗുച്ഛതീതി അത്ഥോ. തസ്മാ “പാപകേഹി ധമ്മേഹീ”തി നിസ്സക്കവചനം ദട്ഠഞ്ചം, ഹേതുമ്ഹി വാ കരണവചനം. ഓത്തപ്പവിഗഹിതമേവ, ന ഹി ലജ്ജനം നിബ്ഭയം പാപഭയം വാ അലജ്ജനം

അത്മീതി. രുക്ഖലദ്വീതി രുക്ഖദണ്ഡോ. തേന പദേസേന കസനതോ വിസേസതോ നങ്ഗലന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “ഈസാ യുഗനങ്ഗലം ധാരേതീ”തി. കാമം പഞ്ഞാരഹിതാ ഹിരി അത്മി, ഹിരിരഹിതാ പന പഞ്ഞാ നത്ഥേവാതി ആഹ “ഹിരി...പേ... അഭാവതോ”തി. സന്ധിട്ഠാനേ കമ്പനാഭാവതോ അചലം. മിരഭാവേന അസിമിലം. ഹിരിപടിബദ്ധപഞ്ഞാ പടിപക്ഖവസേന ച അസിമിലഭാവേന ച അചലാ അസിമിലാതി ആഹ “അബ്ബോകിണ്ണാ അഹിരികേനാ”തി. നാളിയാ മിനമാനപുരിസോ വിയ ആരമ്മണം മൂനാതി പരിച്ഛേദതോ ജാനാതീതി മനോ. മനോസീസേനാതി മനസോ അപദേസേന. തംസമ്പയുത്തോതി ഇമിനാ കുന്തസഹചരണതോ പുരിസോ കുന്തോ വിയ മനസഹചരണസമാധി “മനോ”തി വുത്തോതി ദസ്സേതി. സാരമിനാതി കസ്സുകേന. സോ ഹി ഇയ ബലിബദ്ധാനം സാരണതോ പാചനതോ “സാരമി”തി അധിപ്പേതോ. ഏകാബന്ധനന്തി ഏകാബദ്ധകരണം. സകകിച്ചേതി സകകിച്ചേന യുത്തേ. തേന ഹി ഈസാദീസു യഥാരഹം ബന്ധിത്വാ ഏകാബദ്ധേസു കതേസു നങ്ഗലേസു കിച്ചം ഇജ്ജയതി, നോ അത്തമാതി തം “സകകിച്ചേ പടിപാദേതീ”തി വുത്തം. അവിക്ഖേപസഭാവേനാതി അത്തനോ അവിക്ഖേപസഭാവേന . ബന്ധിത്വാതി സഹജാതാദിപച്ചയഭാവേന അത്തനാ സമ്ബന്ധിത്വാ. സകകിച്ചേതി ഹിരിആദിഹി യഥാസകം കത്തബ്ബേ കിച്ചേ.

ചിരകതാദിമത്ഥന്തി ചിരഭാസിതമ്പി അത്ഥം. സരതി അനുസ്സരതി കായാദിം അസുഭാദിതോ നിജ്ജായതി. ഫാലേതീതി പദാലേതി. പാജേന്തി ഗമേന്തിതി തം പാജനം. ഇയ ഇമസ്ഥിം സുത്തേ “പാചന”ന്തി വുത്തം ജ-കാരസ്സ ച-കാരം കത്വാ. ഫാലപാചനന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “യഥാ ഹി ബ്രാഹ്മണ...പേ... സതീ”തി വുത്തം. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേന്തോ “തത്ഥ യഥാ”തിആദിമാഹ. നങ്ഗലം അനുരക്ഖതി ഭിജ്ജനഫാലനതോ. പുരതോ ചസ്സ ഗച്ഛതീതി അസ്സ നങ്ഗലസ്സ കസ്സനേ ഭൂമിയാ വിലിഖനേ പുരതോ ഗച്ഛതി പുബ്ബങ്ഗമാ ഹോതി. ഗതിയോതി പവത്തിയോ. സമന്വേസമാനാതി സരണവസേന ഗവേസമാനാ. ആരമ്മണേ വാ കായാദികേ ഉപട്ഠാപയമാനാ അസുഭാദിവസേന പഞ്ഞാനങ്ഗലം രക്ഖതി. സഭാവാസഭാവുപഗമേ ഫാലോ വിയ നങ്ഗലസ്സ “ആരക്ഖാ”തി വുത്താ “സബ്ബാനത്ഥതോ സതി രക്ഖതീ”തി കത്വാ. തഥാ ഹേസാ ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ. ചിരകതചിരഭാസിതാനം അസമ്മുസ്സനവസേന സതി പഞ്ഞാനങ്ഗലസ്സ പുരതോ ഹോതീതി വത്വാ തസ്സ പുരതോഭാവം ദസ്സേതും “സതി...പേ... നോ പമുട്ഠേ”തി ആഹ. സതിപരിചിതേതി സതിയാ പട്ഠാപിതേ. “ഉപട്ഠാപിതേ”തിപി പാരോ, അയമേവത്ഥോ. സംസീദിതും ന ദേതീതി സകിച്ചകിരിയായ സംസീദനം കാതും ന ദേതി. കോസജ്ജസങ്ഖാതം സംസീദനം കോസജ്ജസംസീദനം.

പാതിമോക്ഖസംവരസീലം വുത്തം കായികവാചസികസംയമസ്സ കമിതത്താ. ആഹാരേ ഉദരേ യതോതി പരിഭുങ്ജിതബ്ബആഹാരേ സംയതഭാവദസ്സനേന പരിഭുങ്ജിതബ്ബതായ ചതുസുപി പച്ചയേസു സംയതഭാവോ ദീപിതോതി ആഹ “ആഹാരമുഖേനാ”തിആദി. സംയതഭാവോ ചേത്ഥ പച്ചയഹേതു അന്നേസനാഭാവോതി വുത്തം “നിരുപക്കിലേസോതി അത്ഥോ”തി. ഭോജനസദ്ദോ ആഹാരപരിഭോഗേ നിരുള്ഘോതി കത്വാ വുത്തം “ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാമുഖേനാ”തി. പരിഭുങ്ജനട്ഠേന പന ഭോജനസദ്ദമുഖേനാതി വുത്തേ അധിപ്പേതത്ഥോ ലബ്ഭതേവ. തേനാതി കായഗുത്താതിആദിവചനേന. ന വിലുബന്തിതി “ദീപേതീ”തി പദം ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ.

ദീഹാകാരേഹീതി അഭിട്ഠാദീനം അഭിട്ഠാദിവസേന ദിട്ഠാദീനഞ്ച ദിട്ഠാദിവസേനാതി ഏവം ദിപ്തകാരേഹി. അവിസംവാദനം അവിതഥകഥനം. ഛേദനം മൂലപ്പദേസേ നികന്തനം. ലുനനം യത്ഥ കത്ഥചി ഛേദനം. ഉപ്പാടനം ഉമ്മൂലനം. അസിതേനാതി ദത്തേന, ലായിതേനാതി അത്ഥോ. വിസംവാദനസഞ്ചാതാനം തിണാനം, അട്ഠനം അനരിയവോഹാരാനന്തി അത്ഥോ. യമാഭൂതത്താണന്തി നാമ രൂപപരിച്ഛേദകത്താണം. സച്ചന്തി വേദിതഞ്ചം അവിപരിതവുത്തികത്താ “ഛേദകം” ഛരിദനകം. നിദാനന്തി നിദായകം. ഇദമേവ സച്ചം മോഘമത്തന്തി ദിട്ഠി “ദിട്ഠിസച്ച”ന്തി വുച്ചതി. ദീസു വികപ്പേസുതി ഭാവകത്തുസാധനവസേന ദീസു വികപ്പേസു. “നിദാന”ന്തി ഉപയോഗവസേനേവ അത്ഥോ.

സീലമേവ “സോരച്ച”ന്തി വുത്തം “പാണാതിപാതാദീഹി സുട്ഠു ഓരതസ്സ കമ്മ”ന്തി കത്ഥാ. സഞ്ചാരദുക്ഖാദീനം അഭാവതോ സുന്ദരഭാവതോ സുന്ദരേ നിബ്ബാനേ ആരമ്മണകരണവസേന രതത്താ സുരതോ, അരഹാ. തസ്സ ഭാവോ സോരച്ചം, അരഹത്തം. അപ്പമോഘനമേവ അച്ചന്തായ പമോഘനം ന ഹോതി.

യദഗ്ഗേന വിപസ്സനായ പത്തായ തംസഹഗതവീരിയസ്സ ച നങ്ഗലയോരയ്ഹതാ, തഥാപവത്തകുസലഭാവനായ ച കസിഭാവോ ച, തദഗ്ഗേന തതോ പുരേതരം പവത്തപത്താവിരിയപാരമീനം നങ്ഗലയോരയ്ഹതാ, തഥാപവത്തകുസലഭാവനായ ച കസിഭാവോ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “യമാ ഹീ”തിആദിമാഹ. ധൂരം വഹതീതി യോരയ്ഹം. യമാവുത്തം ഘനന്തി അസ്ഥിമാനാദിഭേദം ഘനം. വഹിതബ്ബാ ആദിഭൂതാ ധൂരാ ഏതേസം അത്ഥീതി ധൂരാ, പുരിമധൂരവാഹകാ. തംമൂലകാ അപരം ധൂരം വഹന്താ യോരയ്ഹാ. ധൂരാ ച യോരയ്ഹാ ച ധൂരയോരയ്ഹം ഏകത്തവസേന. വഹന്തന്തി കസന്നേന പവത്തന്തം.

കാമയോഗാദീഹി യോഗേഹി വേമത്താ അനുപദ്വവത്താ. തം നിബ്ബാനം അധികിച്ച ഉദിസ്സ. വാഹീയതി വിപസ്സനായ സഹഗതം. അഭിമുഖം വാഹീയതി മഗ്ഗപരിയാപനം. വേത്തകോടിന്തി വേത്തമരിയാദം. ദിട്ഠേകട്ഠേതി ദിട്ഠിയാ സഹജാതേകട്ഠേ പഹാനേകട്ഠേ ച. ഓളാരികേതി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേയേ ഉപാദായ വുത്തം, അത്തമാ ദസ്സനപഹാതബ്ബാപി ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേയേഹി ഓളാരികാതി. അണുസഹഗതേതി അണുഭൂതേ. ഇദം ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവജ്ജേയേ ഉപാദായ വുത്തം. സബ്ബകിലേസേ അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസേ പജഹന്തം അനിവത്തന്തം ഗച്ഛതി പുന പഹാതബ്ബതായ അഭാവതോ. അനിവത്തന്തന്തി ന നിവത്തന്തം, യമാ നിവത്തന്തം ന ഹോതി, ഏവം ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “നിവത്തനരഹിത”ന്തിആദി. ഏതം പന തവ ധൂരയോരയ്ഹം.

ഏവമേസാ കസീതി യമാവുത്തസ്സ പച്ചാമസനം. തേനാഹ “നിഗമനം കരോന്തോ”തി. വുത്തസ്സേവ ഹി അത്ഥസ്സ പുന വചനം. പത്താനങ്ഗലേന സതിഫാലം ആകോടേത്ഥാതി പത്താസഞ്ചാതേന നങ്ഗലേന സദ്ധിം സതിഫാലസ്സ ഏകാബദ്ധഭാവകരണേന ആകോടേത്ഥാ. കട്ഠാതി ഏത്ഥ “കസീ”തി പദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം “കട്ഠാ കസീ”തി. കമ്മപരിയോസാനന്തി യമാവുത്തകസികമ്മസ്സ പരിയോസാനഭൂതം. യദിപി പുബ്ബേ “പത്താ മേ യുഗനങ്ഗല”ന്തിആദിനാ അത്തുദേസികവസേനായം അമതപ്ഫലാ കസി ദസ്സിതാ, മഹാകാരുണികസ്സ പന ഭഗവതോ ദേസനാ സബ്ബസ്സപി സത്തനികായസ്സ സാധാരണാ ഏവാതി ദസ്സേനോ “സാ വോ പന്നേസാ”തിആദിമാഹ.

ദിവസേയേവാതി തംദിവസേ ഏവ. ആദിമാഹാതി ഏതമ ആദി-സദേന കമാപരിയോസാനേ പാപഭേസോ ഗഹിതോതി തദന്തം “ഏവം വുത്തേ”തിആദിപാപം സന്ധായ “തതോ പരഞ്ചാ”തി ആഹ.

കസിഭാരദാജസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഉദയസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൮. ഏതം വുത്തന്തി “ഓദനേന പുരേസി”തി ഏതം വചനം വുത്തം. “ഗഹേതും സമത്ഥോ നാമ നാഹോസീതി ഭഗവതോ അധിട്ഠാനബലേനാ”തി വദന്തി. തം ബ്രാഹ്മണം വിനേതുകാമതായ കിര ഭഗവാ തമാ അകാസി.

ഉപാരമ്ഭഭയേനാതി പരൂപവാദഭയേന. അവത്യാവ നിവത്തോ “അബ്ഭാഗതോപി പാസണ്ഡോ വാചാമത്തേനപി ന പുജേതബ്ബോ”തി ബ്രാഹ്മണധമ്മേ വുത്തത്താ. പക്കന്തോതി ബ്രാഹ്മണസ്സ ധമ്മം അവത്യാ പക്കന്തോ ബ്രാഹ്മണസ്സ ന താവ ഞാണം പരിപക്കന്തി. ഏതം വചനം...പേം... മഗമാസി “പുനപ്പുനഞ്ചേവ വപന്തി ബീജ”ന്തിആദിനാ ധമ്മം കമേതും അവസ്സം ആകണ്ഠന്തോ. പകാരതോ കസ്സതീതി പകട്ഠകോ, രസതണ്ഹായ പകട്ഠോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “രസഗിദ്ധോ”തി.

“പുനപ്പുനഞ്ചേവ വപന്തി ബീജ”ന്തി ഇമം ദേസനം ആരഭിതി സമ്ബന്ധോ. ബീജന്തി ച ഇതി-സദോ നിദസ്സനത്ഥോ വാ. തേന അവയവേന സമുദായം നിദസ്സേതി. ഓസക്കസീതി സങ്കോചസി. വുത്തന്തി വപനം കതം. തസ്മാ വുത്തം “അലമേത്താവതാ”തി. “വസ്സിത്യാ”തി വുട്ഠിം പവത്തേത്യാ.

ദേസനാ...പേം... ദസ്സേതി ബ്രാഹ്മണേന വുത്തം അയുത്തവചനം പരിവട്ടേന്തോപി ദിവസേ ദിവസേ ഭിക്ഖവാചരിയാ നാമ ഭിക്ഖുനം കായഗതാ വുത്തീതി. വീരം ഹത്ഥേന നയന്തീതി വാ വീരനികാ. കിലമതീതി തംതംകിച്ചകരണവസേന വിജ്ജതി. ഫന്ദതീതി അനത്ഥസമാധോഗവസേന വിപ്ഫന്ദതി. അപുനബ്ഭവായാതി ആയതിം അനുപ്പത്തിയാ. മഗ്ഗോ നാമാതി ഉപായോ നാമ നിബ്ബാനം, തസ്മിം ലഭേ പുനബ്ഭവാഭാവതോ. “പുനപ്പുന”ന്തി വചനം ഉപാദായ ബീജവപനാദയോ പുനപ്പുനധമ്മാ നാമ ജാതാതി ആഹ “സോളസ പുനപ്പുനധമ്മേ ദേസേന്തേനാ”തി.

ഉദയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ദേവഹിതസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൯. ഉദരവാതേഹീതി വാതകതവിജ്ജ്ഞനതോദനാദിവസേന അപരാപരം വത്തമാനേഹി ഉദരവാതേഹി, തസ്സ വാ വികാരേഹി. നിബദ്ധുപട്ഠാകകാലേ പന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോവ. അരത്തന്തി ഭഗവതോ ഭിക്ഖുനഞ്ച വസനട്ഠാനഭൂതം തപോവനം. തം നിദ്ധൂമം ഹോതി ഉദകതാപനസ്സപി അകരണതോ. തസ്മാതി യസ്മാ തസ്സ ഉണ്ഹോദകവിക്ഖിണനചരിയായ ജീവികാകപ്പനം ഹോതി, തസ്മാ.

വത്തമേതം തസ്സ പതികാരത്ഥം പരികമാദിനമ്പി കാതും ലബ്ഭന്തോ. ഇദാനി തത്ഥ കാരണമ്പി സവിസയം ദസ്സേതും “വണ്ണം ഹീ”തിആദി വുത്തം.

ഭഗവാ ഹി ആയസ്മതോ ഉപവാണസ്സ ദേവഹിതബ്രാഹ്മണസ്സ തം സമ്ഭാവിതം ഭവിസ്സതി തികിച്ചാപടിയത്തം, തായ ച അത്തനോ രോഗസ്സ വൃപസമനം, തപ്പസങ്ഗേന ച ദേവഹിതബ്രാഹ്മണോ മമ സന്തികം ആഗന്താ ധമ്മസ്സവന്നേന സരണേസു സീലേസു ച പതിട്ഠഹിസ്സതിതി സബ്ബമിദം ഞത്ഥാ ഏവം “ഇങ്ഘ മേ ത്വം, ഉപവാണ, ഉണ്ഹോദകം ജാനാഹി”തി അപോച. ആഗമനീയപ്പടിപദം പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദം പുബ്ബഭാഗപ്പടിപത്തിം കഥേതും വട്ടതി അനുത്തരിമനുസ്സധമ്മത്താ. സദേവകേന ലോകേനാതി അനവസേസതോ ലോകസ്സ ഗഹണം. ഫലവിസേസാകങ്ഖായ പൂജേതബ്ബാതി പൂജനീയാ, തേ ഏവ ഇയ “പൂജനേയ്യാ”തി വുത്താ. തഥാ ആദരേന പൂജേതബ്ബതായ സക്കാരിയാ, ആ-കാരസ്സ രസ്സത്തം, രി-സദുസ്സ ച രേ-ആദേസം കത്വാ “സക്കരേയ്യാ”തി വുത്തം. “അപചയേയ്യാ”തി വത്തബ്ബേ യ-കാരലോപം കത്വാ “അപചേയ്യാ”തി വുത്തം. തേസന്തി സദേവകേന പൂജനേയ്യാദിനം. ഹരിതുന്തി നേതും.

ഏത്തകേനപിതി ഉപസങ്കമനാദിനാ ഏത്തകേന അപ്പമത്തകേനപി കതവത്തേന അയം കിത്തി...പേ... സോമനസ്സജാതോ.

യജമാനസ്സാതി ദേയ്യധമ്മം ദേന്തസ്സ. ദക്ഖിണായ ഇജ്ജന്തം നാമ വിപുലഫലഭാവോതി ആഹ “മഹപഫലോ ഹോതീ”തി. വിദിതന്തി പടിവിധപച്ചക്ഖകതം. ആജാനാതീതി വുത്ഥഭവാദിം പരിയാദായ ജാനാതി പടിവിജ്ജന്തതി. ജാനിത്വാതി ചത്താരി സച്ചാനി മഗ്ഗപടിപാടിയാ പടിവിജ്ജന്തതിത്വാ. അഗ്ഗപ്പത്തതായ കതകിച്ചതം പത്തോ. ബ്രാഹ്മണേന അത്തനാ കതോ കാരോ ച ഭഗവതോ ഏവ പച്ചുപട്ഠാതീതി തം ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ ഖിണാസവേ യജനാകാരേന യജന്തസ്സാ”തി വുത്തം.

ദേവഹിതസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. മഹാസാലസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൦. യസ്മാ തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അനിസ്സയസ്സ ജിണ്ണഭാവേന വിസേസതോ കായോ ലുബോ ജാതോ, ജിണ്ണപിലോതികഖണ്ഡേഹി സങ്ഘടിതം പാവുരണം, തസ്മാ “ലുഖപാവുരണോ”തി പദസ്സ “ജിണ്ണപാവുരണോ”തി അത്ഥോ വുത്തോ. പാടിയേക്കന്തി പുത്തേസു ഏകമേകോ ഏകമേകായ വാചായ വിസും വിസും.

സമ്പുച്ഛനം നാമ ഇയ സമ്മത്തനന്തി ആഹ “സദ്ധിം മന്തയിത്വാ”തി. നന്ദിസ്സന്തി അഭിനന്ദിം. അതീതത്ഥേ ഹി ഇദം അനാഗതവചനം. തേനാഹ “നന്ദിജാതോ... പേ... അഹോസി”ന്തി. ഭുസ്സന്താതി നിബ്ഭുസ്സനവസേന രവന്താ.

വയോഗതന്തി പച്ഛിമവയം ഉപഗതം. സോ പന യസ്മാ പുരിമേ ദേ വയേ അതിക്കമവസേന ഗതോ. പച്ഛിമം ഏകദേസതോ അതിക്കമനവസേന, തസ്മാ വുത്തം - “തയോ വയേ ഗതം അതിക്കന്തം പച്ഛിമവയേ റിത”ന്തി.

നിപ്പരിഭോഗോതി ജിണ്ണഭാവേന ജവപരക്കമഹാനിയാ അപരിഭോഗോ ന ഭുങ്ജിതബ്ബോ. ഖാദനാ അപനീയതീതി യവസം അദദന്താ തതോ നീഹരന്തി നാമ. മേരോതി വുഡ്ഡോ.

അനസ്തവാതി ന വചനകരാ. അപ്പതിസ്സാതി പതിസ്സയരഹിതാ.
അവസവത്തിനോതി ന മയ്ഹം വസേന വത്തനകാ. സുന്ദരതരോതി
ഉപത്ഥമ്ഭകാരിഭാവേന സുന്ദരതരോ.

പുരതോതി ഉപത്ഥമ്ഭകഭാവേന പുരതോ കത്വാ. ഉദകേ പതിട്ഠം ലഭതി
തത്ഥ പതിട്ഠതോ മിരപതിട്ഠഭാവതോ. അദ്ധപതിട്ഠോ ഹി ദണ്ഡോ
ദണ്ഡധരപുരിസസ്സ പതിട്ഠം ലഭാപേതി.

ബ്രാഹ്മണിയോതി അത്തനോ ബ്രാഹ്മണിയോ. പാടിയേക്കന്തി “അസുകസ്സ
ഗേഹേ അസുകസ്സ ഗേഹേ”തി ഏവം ഉദ്ദേശികം കത്വാ വിസും വിസും. മാ
നിയ്യാദേഹി, അമ്ഹാകം രുച്ചന്ദാനമേവാതി തവ പുത്താനം ഗേഹേസു യം
അമ്ഹാകം രുച്ചന്ദാനം. തത്ഥമേവ ഗമിസ്സാമാതി സബ്ബേസമ്പി ഏതേസം
അനുഗൃഹം കാതുകാമോ ഭഗവാ ഏവമാഹ.

തതോ പട്ഠായാതി സോതാപത്തിഫലപടിലാഭതോ പട്ഠായ. യദത്ഥം മയം
ഇമസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ മഹാസമ്പത്തിദാനാദിനാ അനുഗൃഹോ കത്വാ, സോ ചസ്സ
പുത്തപരിജനസ്സപി അത്ഥോ സിലോതി സത്ഥാ ന സബ്ബകാലം തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ
പുത്താനം ഗേഹം അഗമാസി, തേ ഏവ പന കാലേന കാലം സത്ഥു സന്തികം
ഗത്വാ യമാവിഭവം സക്കാരസമ്മാനം അകംസൂതി അധിപ്പായോ.

മഹാസാലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. മാനത്ഥമധസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൧. മാനേന മദ്ധോതി “അയം ഖോ”തിആദിനാ പഗ്ഗഹിതേന മാനേന
മദ്ധോ ബജ്ജിതചിത്തോ മദ്ധഅയോസലാകോ വിയ കസ്സചിപി അനോനതോ.
ന കിഞ്ചി ജാനാതി ലോകേ പടിസന്മാരമത്തസ്സപി അജാനനതോ.

അബ്ഭുതവിത്തജാതാതി സഞ്ജാതഅബ്ഭുതവിത്താ. വിത്തം വിത്തിതി ച
തുട്ഠിപരിയായാ. അഭുതപുബ്ബായാതി യാ തസ്സാ പരിസായ വിത്തി തദാ
ഭുതാ, സാ ഇതോ പുബ്ബേ അഭുതാ. തേനാഹ “അഭുത...പേ... സമന്നാഗതാ”തി.
അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സാതി അനേന പുഗ്ഗലേന. അപചിതാതി പരമനിപച്ചേന
പുജനീയസാമത്തേതോ തത്ഥ അത്തനോ പക്ഖിപനം ഇധ ദേസനാകോസല്ല്വം.

മാനത്ഥമധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പച്ചനീകസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൨. “സബ്ബം സേത”ന്തി കേനചി വുത്തേ തസ്സ പച്ചനീകം കരോന്തസ്സേവ
അസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ. വിനേതാതി വിനാസേതാ. സുണാതീതി അത്ഥോതി
“സുണാതീ”തി കിരിയാപദം ആഹരിത്വാ ഗാമായ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ “ജത്താ
സുഭാസിത”ന്തി വുത്തത്താ. ന ഹി അസുത്വാ ദേസിതം ജാനിതും സക്കോന്തി.

പച്ചനീകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. വനകമ്മികസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൩. വനകമ്മേ നിയുത്തോ, കിരീയമാനേന വനകമ്മം ഏതസ്സ അത്ഥീതി വനകമ്മികോ. ഇമസ്ഥിം വനസണ്ഡേതി ഇമസ്ഥിം ഏവംമഹന്തേ വനസണ്ഡേ. ന മേ വനസ്ഥിം കരണീയമത്ഥി യഥാ, “ബ്രാഹ്മണ, തുയ്ഹ”ന്തി അധിപ്പായോ. ഇതരം പന യം മഹാകിലേസവനം, തം മഗ്ഗത്താണഹരസുനാ സമാധിമയസിലായം സുനിസിന്തേന സബ്ബസോ ഉച്ഛിന്നമൂലം, തതോ ഏവ നിബ്ബനമോ നിക്ഷിലേസഗഹനോ. വിവേകാഭിരതീയാ ഏകകോ അഭിരതോ പടിപക്ഖവിഗമേന. തേനാഹ “അരതിം...പേ... ജഹിത്വാ”തി.

വനകമ്മികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. കട്ഠഹാരസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൪. ധമ്മന്തേവാസികാതി കിഞ്ചിപി ധനം അദത്വാ കേവലം അന്തേവാസികാ. തേനാഹ “വേയ്യാവച്ചം കത്വാ സിപ്പുഗ്ഗണ്ഹനകാ”തി. ഗമ്ഭീരസഭാവേതി സമന്തതോ ദൂരതോ ഗഹനസച്ഛന്നവിപുലതരരുകുഖഗച്ഛലതായ ച, തദാ ഹിമപിണ്ഡസിന്നഭാവേന മയൂരയാനേഹി പതിട്ഠാതും അസക്കുണ്ണേയ്യതായ ച ഗമ്ഭീരഭാവേ.

ബഹുഭേരവേതി ബഹുഭയാനകേ. അനിഞ്ജമാനേനാതി ഇത്ഥമ്ഭൂതത്ഥേ കരണവചനം. അതിസുന്ദരം വതാതി ഏവം സന്തേ നാമ അരന്തേ ഏവം നിചലകായോ നിസിന്നോ ഝായന്തോ അതിവിധ സുന്ദരഞ്ച ഝാനം ഝായസീതി വദതി.

അച്ഛേരരുപന്തി അച്ഛരിയഭാവം. സേട്ഠപ്പത്തിയാതി സേട്ഠഭാവപ്പത്തിയാ.

“ലോകാധിപതിസഹബൃതം ആകഞ്ചമാനോ”തി ഇമിനാ ബ്രാഹ്മണോ ലോകാധിപതിസഹയോഗം പുച്ഛതി, “കസ്ഥാ ഭവ”ന്തിആദിനാ പന തദന്തവിസേസാകഞ്ചം പുച്ഛതീതി ആഹ “അപരേനപി ആകാരേന പുച്ഛതീ”തി.

കഞ്ചാതി തണ്ഹാ അഭിക്ഖണ്ഡവസേന പവത്താ. അനേകസഭാവേസൂതി രൂപാദിവസേന അജ്ഞാതതികാദിവസേന ഏവം നാനാസഭാവേസു ആരമ്മണേസു. അസ്സാദരാഗോ ലോഭോ അഭിജ്ഞാതി നാനപ്പകാരാ. സേസകിലേസാ വാ ദിട്ഠിമാനദോസാദയോ. നിചലകാലം അവസ്സിതാ സത്താനം അവസ്സയഭാവത്താ. പജപ്പാപനവസേനാതി പകാരേഹി തണ്ഹായനവസേന. നിരന്താതി അന്തരഹിതാ നിരവസേസാ.

അനുപഗമനോതി അനുപാദാനോ. സബ്ബത്തുതത്താണം ദീപേതി, തസ്സ ഹി വസേന ഏവ നാനാസഭാവേസു ഭഗവാ സമന്തചക്ഖുനാ പസ്സതീതി “സബ്ബേ... പേ... ദസ്സനോ”തി വുച്ചതി. അരഹത്തം സന്ധായാഹ, തണ്ഹി നിപ്പരിയായതോ “അനുത്തര”ന്തി വുച്ചതി.

കട്ഠഹാരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. മാതുപോസകസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൫. ഇതോതി മനുസ്സത്തഭാവതോ. പടിഗന്ത്വാതി അഭിഗന്ത്വാ. സഗ്ഗേ ഹി നിബ്ബത്തന്തോ കമ്മഹലേന ധമ്മതാവസേന പടിസന്ധികാലതോ പട്ഠായ

അഭിരതിവസേന അഭിരമതി ഏവ നാമാതി.

മാതുപോസകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ഭിക്ഖകസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൬. വിരൂപം ഗന്ധം പസവതീതി വിസ്സോ, ദുഗ്ഗന്ധോ. ബാഹിത്യാതി അത്തനോ സന്താനതോ ബഹികത്യാ നീഹരിത്യാ. തം പന അനവസേസതോ പജഹന്നതി ആഹ “അഗ്ഗമഗ്ഗേന ജഹിത്യാ”തി. സഞ്ചായതി സമ്മദേവ പരിച്ഛിന്ദതി ഏതായാതി സഞ്ചാ, ഞാണന്തി ആഹ “സഞ്ചായാതി ഞാണേനാ”തി. ഭിന്നകിലേസത്താതി നിരുത്തിനയേന ഭിക്ഖുസദുസിദ്ധിമാഹ.

ഭിക്ഖകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. സങ്ഗാരവസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൭. പച്ചേതീതി പത്തിയായതി സദുഹതി. തമാഭൂതോ ച തമത്ഥം നികാമേനോ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “ഇച്ഛതി പത്ഥേതീ”തി. സാധു, ഭന്തേതി ഏത്ഥ സാധു-സദ്ദോ ആയാചനത്ഥോ, ന അഭിന്നന്ദനത്ഥോതി “ആയാചമാനോ ആഹാ”തി വത്യാ ആയാചനേ കാരണം ദസ്സേനോ “മേരസ്സ കിരാ”തിആദിമാഹ. ഉദകസുദ്ധികോ ന ഏകംസേന അപായൂപഗോ, ലദ്ധിയാ പന സാവജ്ജകിലേസഭൂതഭാവതോ ആയാചതി. അത്തം കാരണം അപദിസന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. ഫലഭൂതോ അത്ഥോ ഏതസ്സാതി അത്ഥവസം, കാരണന്തി ആഹ “അത്ഥാനിസംസം അത്ഥകാരണ”ന്തി. പപഞ്ചസുദനിയം പന ഫലേനേവ അരണീയതോ അത്ഥോ, കാരണന്തി കത്യാ “അത്ഥോ ഏവ അത്ഥവസോ, തസ്ഥാ ദേവ അത്ഥവസേതി ദേവ അത്ഥേ ദേവ കാരണാനീ”തി വുത്തം.

സങ്ഗാരവസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. ഖോമദുസ്സസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൮. ഏവംലദ്ധനാമം പിണ്ഡായ പാവീസിതി യോജനാ. ഏവമേവന്തി കേനചി അനിമന്തിതേന സയമേവ ഉപസങ്കമന്തേ. അഹാസുകയാതുകന്തി അയുത്തരൂപം. സഭാധമ്മന്തി സഭായ ചരിതഞ്ചം ചാരിത്തധമ്മം. അസഞ്ചാലേത്യാതി ആസനതോ അവുട്ഠാപേത്യാ. ഉജുകമേവ ആഗച്ഛതി ലോകഗ്ഗനായകോ ഭഗവാ സബ്ബസത്തുത്തമോ അത്തനോ ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവതോ ലോകസ്സ അപചിതിം ന ദസ്സേതി. യേ സബ്ബസോ സംകിലേസേ പജഹന്തി, തേവ പണ്ഡിതേ “സന്തോ”തി ദസ്സേതി “ഏതേ”തിആദിനാ.

ഖോമദുസ്സസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയായ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

ബ്രാഹ്മണസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

പ്ര. വങ്ഗീസസംയുത്തം

൧. നിക്ഖന്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൯. ആളവിയന്തി ആളവിനഗരസമീപേ. അഗ്ഗചേതിയേതി ഗോതമകചേതിയാദീഹി ഉത്തമചേതിയേ. തം കിര ഭൂമിരാമണേയുകഭാവേന മനുഞ്ഞതായ പധാനയുത്തതാദിസമ്പത്തിയാ ച ഇതരചേതിയേഹി സേട്സമ്മതം. കപ്പമേരേനാതി “കപ്പോ”തി ഗോത്തതോ ആഗതനാമോ മേരോ, സഹസ്സപുരാണജടിലാനം അബ്ഭന്തരേ അയം മഹാമേരോ. ഓഹീനകോതി മേരേസു ഗാമം പിണ്ഡായ പവിട്ഠേസു വിഹാരേ ഏവ അവഹീനകോ റിതോ. തത്ത്വ കാരണമാഹ “വിഹാരപാലോ”തിആദി. സമലങ്കരിത്വാതി സമം അലങ്കാരേന അലങ്കരിത്വാ. കൂസലചിത്തം വിദ്ധംസേതി പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന. ഏതസ്സ്മിന്തി ഏതസ്സ്മിം രാഗേ ഉപ്പന്നേ. “ഏകസ്സ്മി”ന്തി വാ പാറോ, ഏകസ്സ്മിം വിസഭാഗവത്ത്വുകേ രാഗേ ഉപ്പന്നേ. ധമ്മോ വാതി മമ ചിത്തേ ഉപ്പജ്ജനകതോ അഞ്ഞോ ധമ്മോ വാ. യേന കാരണേന പരോ അനഭിരതിം വിനോദേത്വാ ഇദാനേവ അഭിരതിം ഉപ്പാദേയ്യ, തം കാരണം കൂതോ ലബ്ഭാതി യോജനാ, തം കാരണം നത്ഥീതി അത്ഥോ, തസ്സ അഭാവകാരണവചനം.

അനഗാരിയന്തി അഗാരവിരഹതോ അനഗാരം പബ്ബജ്ജാ. തത്ത്വ നിയുത്തത്താ അനഗാരിയം ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ, പബ്ബജിതന്തി അത്ഥോ. ആധാവന്തീതി ഹദയം അഭിഭവിത്വാ ധാവന്തി. ഉഗ്ഗതാനന്തി ഉളാരാനം പുത്താ. തേനാഹ “മഹേസക്ഖാ രാജഞ്ഞഭൂതാ”തി. ഉത്തമപ്പമാണന്തി സഹസ്സപലം സമന്താതി സമന്തതോ. പരികിരേയ്യന്തി വിജ്ജേയ്യം. ഏതസ്സ്മാ സഹസ്സാതി യമാവുത്താ ധനുഗ്ഗഹസഹസ്സതോ. അതിരേകതരാ അനേകസഹസ്സാ. ഇത്ഥീയോ ഓലോകനസിതലപിതരോദിതസരേ വിപന്തിയോ. നേവ മം ബ്യാധയിസ്സന്തി നേവ മം നിജ്ജധായിസ്സന്തി. “ബ്യാധയിസ്സന്തീ”തി പാറോതി വുത്തം “ചാലേതും ന സക്ഖിസ്സന്തീതി അത്ഥോ”തി. ധമ്മേ സമ്ഹീതി സകേ സന്തികേ പതിട്ഠിതേ സാസനധമ്മേ. തേനാഹ “അനഭിരതിം വിനോദേത്വാ”തിആദി.

മഗ്ഗന്തി “മഗ്ഗോ”തി വത്തഞ്ചേ ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം. തേനാഹ “സോ ഹി നിബ്ബാനസ്സ പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗഗോ”തി.

നിക്ഖന്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അരതിസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൦. വിഹാരഗരുുകോ കിരേസ മേരോതി ഏതേന മേരോ അത്തനോ സദ്ധിവിഹാരികം വങ്ഗീസം ഓവദിതും അനവസരോ. തേന അന്തരന്തരാ തസ്സ ചിത്തം രാഗോ അനുദ്ധംസേതീതി ദസ്സേതി. സാസനേ അരതിന്തി സീലപരിപൂരണേ സമമവിപസ്സനാഭാവനായ ച അനഭിരതിം. കാമഗുണേസു ച രതിന്തി പഞ്ചസു കാമകോട്ഠാസേസു അസ്സാദം. പാപവിതക്കന്തി കാമസങ്കപ്പം. സബ്ബാകാരേനാതി സഞ്ചേ തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭന്തസമുച്ഛിന്ദനാകാരേന. യഥാ മഹന്തം അരഞ്ഞം വനമന്തി, ഏവം മഹന്തം കിലേസവനം “വനമ”ന്തി വുത്തം.

പഥവിഞ്ച വേഹാസന്തി ഭൂമ്മത്ഥേ പച്ചത്തവചനം, തസ്മാ പഥവിയം ആകാസേ ചാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പഥവിട്ഠിത”ന്തിആദി. ജഗതീതി ച പഥവിയാ വേവചനം. തേനാഹ “അന്തോപഥവിയ”ന്തി. പരിജീരതീതി സബ്ബബസോ ജരം പാപുണാതി. സമാഗന്താതി ഞാണേന സമാഗന്താതി അത്ഥോ. തേനാഹ “മുതത്താതിവിത്താത്തത്തഭാവാ”തി.

പടിഘപദേന ഗന്ധരസാ ഗഹിതാ ഘാനജിവ്ഹാനം പടിഹന്നവസേന പവത്തനതോ. മുതപദേന ഫോട്ഠബ്ബാരമ്മണം ഗഹിതം മുതാ ഗഹേതബ്ബതോ. ന ലിപ്പതീതി ന മക്ഖിയതി.

സട്ഠി-സദോ ഛര-സദേന സമാനത്ഥോതി “സട്ഠിനിസ്സിതാ”തി പദസ്സ “ഛരആരമ്മണിസ്സിതാ”തി അത്ഥോ വുത്തോ. പൂമു അയമ്മവിതക്കാതി രൂപവിതക്കാദിവസേന ബഹു നാനാവിതക്കാ മിച്ഛാസങ്കപ്പാ. ജനതായ നിവിട്ഠാതി മഹാജനേ പതിട്ഠിതാ. തേസംവസേനാതി തേസമ്പി മിച്ഛാവിതക്കാനം വസേന. ന കത്ഥചി ആരമ്മണേ. കിലേസവഗ്ഗഗതോതി കിലേസസങ്ഗണികം ഉപഗതോ ന ഭവേയ്യ, കിലേസവിതക്കാ ന ഉപ്പാദേതബ്ബാതി അത്ഥോ. ദുട്ഠുല്ലവചനം കാമപടിസംയുത്തകമാ.

ദബ്ബജാതികോതി ദബ്ബരുപോ. നേപക്കേനാതി കോസല്ലേന. നിബ്ബാനം പടിച്ഛാതി അസങ്ഖതയാതും ആരമ്മണവസേന പടിച്ഛ. പരിനിബ്ബാനകാലന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനകാലം.

അരതിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. പേസലസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൧. ഏതേസന്തി ഏതേസം മഹല്ലകാനം. ന പാളി ആഗച്ഛതി അപ്പഗുണഭാവതോ. ന ച പാളി ഉപട്ഠാതി, ഏകായ പാളിയാ സതി പാളിഗതിയാ തമാ തമാ ഉപട്ഠാനമ്പി നേസം നത്ഥീതി വദതി. ന അട്ഠകമാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സിമിലധനിതാദിരത്ഥംബ്യഞ്ജനബുദ്ധിം അഹാപേത്യാ ഉച്ചാരണം പദബ്യഞ്ജനമധുരതാ. അതീക്കമിത്യാ മഞ്ഞതി അഞ്ഞേ ഭിക്ഖു. ഹീളനവസേന അഭിഭവിത്യാ പടിഭാനസുതേന അത്താനം പസംസതി സമ്ഭാവേതി. മാനസ്സ പവത്തിതായ സഹജാതനിസ്സയാദിപച്ചയധമ്മാ തംസഹഭുധമ്മാ. മാനവസേന വിപ്പടിസാരീഅഹുവാ. മാ അഹോസീതി യോജനാ. വണ്ണഭണനന്തി പരേഹി കിരിയമാനം ഗുണാഭിത്ഥവം. അഖിലോതി പഞ്ചചേതോഖിലരഹിതോ. നിസ്സേസം നവവിധന്തി നവവിധമ്പി മാനം കസ്സചി ഏകദേസസ്സപി അസേസതോ. വിജ്ജായാതി അഗ്ഗമഗ്ഗവിജ്ജായ. അച്ചന്തമേവ സമിതതായ വുപസമിതതായ സമിതാവീ.

പേസലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ആനന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൨. രാഗോതി ഏത്ഥ ആയസ്ഥതോ വങ്ഗീസസ്സ രാഗസ്സ ഉപ്പത്തിയാ കാരണം വിഭാവേതും “ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ”തിആദി വുത്തം. തന്തി ആനന്ദത്ഥേരം. ആരമ്മണം പരിഗൃഹേതുന്നി കായവേദനാദിഭേദം ആരമ്മണം സതിഗോചരം. അസുഭദുക്ഖാദിതോ, രൂപാദിഏകേകമേവ വാ ഛരാരമ്മണം

അനിച്ചഭുക്വാദിതോ പരിഗൃഹ്ണിതും പരിച്ഛിജ്ജ ജാനിതും.
ഇത്ഥിരൂപാരമ്മണേതി ഇത്ഥിസന്താനേ രൂപസഭാവേ ആരമ്മണേ.

നിബ്ബാപനന്തി നിബ്ബാപയതി ഏതേനാതി നിബ്ബാപനം. വിപല്ലാസേനാതി അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപല്ലാസഭാവഹേതു. രാഗട്ഠാനിയന്തി രാഗുപ്പത്തിഹേതു. ഇട്ഠാരമ്മണന്തി സുഭാരമ്മണം. ഏതഥ ച ഇട്ഠാരമ്മണസീസേന തത്ഥ ഇട്ഠാകാരഗുഹണം വദതി. തത്ത്ഹി വജ്ജനീയം. പരതോതി അവസവത്തനത്ഥേന അത്തേതോ. സഞ്ചാരാ ഹി “മാ ഭിജ്ജന്തു”തി ഇച്ഛിതാപി ഭിജ്ജന്തേവ, തസ്സമാ തേ അവസവത്തിത്താ പരോ നാമ, സാ ച നേസം പരതാ അനിച്ചദസ്സനേന പാകടാ ഹോതീതി വുത്തം “പരതോ പസ്സാതി അനിച്ചതോ പസ്സാ”തി. കാമം വിപസ്സനാ സഞ്ചാരനിമിത്തം ന പരിച്ഛിജ്ജതി സഞ്ചാരേ ആരബ്ഭ വത്തനതോ, യേസം പന നിമിത്താനം അഗുഹണേന അനിമിത്താതി ഗഹിതും അരഹതി, തം ദസ്സേതും “നിച്ഛാദിനം നിമിത്താന”ന്തിആദി വുത്തം. സലക്ഖണ-സാമത്തലക്ഖണ-ദസ്സനവസേന മാനസ്സ ദസ്സനാഭിസമയോ, വിപസ്സനായ പഹാനാഭിസമയോ. “മഗ്ഗേനാ”തി വദന്തി, മഗ്ഗേനേവ പന അസമ്മോഹതോ പരിത്താപടിവേധവസേന ദസ്സനാഭിസമയോ, പഹാനപടിവേധവസേന പഹാനാഭിസമയോ. രാഗാഭിസന്തതായാതി രാഗാഭിനം സമുച്ഛേദവസേന പടിപ്പസ്സദ്ധിവസേന വൃപസമേതബ്ബതോ സന്തഭാവേന.

ആനന്ദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. സുഭാസിതസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൩. അങ്ഗീയന്തി ഹേതുഭാവേന ആഗമഭാവേന അവയവഭാവേന വാ ഞായന്തിതി അങ്ഗാനി, കാരണാനി, അവയവാ വാതി ആഹ “അങ്ഗേഹിതി കാരണേഹി, അവയവേഹി വാ”തി. വിരതിയോ സുഭാസിതവാചായ പുഞ്ചം പതിട്ഠിതാ ഹോന്തിതി മുസാവാദാവേരമണിആദയോ തസ്സാ വിസേസഹേതുതി ആഹ “മുസാവാദാ...പേ... കാരണാനീ”തി. യസ്സമാ അരിയവോഹാരാ വിസേസതോ ചേതനാസഭാവാ, തസ്സമാ വചീസുചരിതസമുദായസ്സ സച്ചവാചാദയോ അങ്ഗഭൂതാതി ആഹ “സച്ചവചനാദയോ ചത്താരോ അവയവാ”തി. നിസ്സക്കവചനന്തി ഹേതുച്ഛിനി നിസ്സക്കവചനം. തേനാഹ “സമനുആഗതാ പവത്താ”തി. വാചാ ഹി തായ വിരതിയാ സമ്മാ അനുരൂപതോ ആഗതാ പവത്താതി “സമന്നാഗതാ”തി വുച്ചതി. കരണവചനന്തി സഹയോഗേ കരണവചനം. തേനാഹ “യുത്താ”തി. സഹജാതാപി ഹി ചേതനാ യമാസമാദിനായ വിരതിയാ സമ്മാ അനുരൂപതോ യുത്താതി വത്തും അരഹതി.

സമുല്ല്പപനവാചാതി സദുവാചാ, സാ വുച്ചതീതി വാചാ നാമ. വിത്തേത്തി പന വുച്ചതി ഏതായാതി വാചാ നാമ, തഥാ വിരതി ചേതനാവാചാ. ന സാ ഇയ അധിപ്പേതാതി സാ ചേതനാവാചാ വിത്തേത്തിവാചാ വിയ ഇയ ഇമസ്സമിം സുത്തേ ന അധിപ്പേതാ “സുഭാസിതാ ഹോതീ”തി വചനതോ. തേനാഹ “അഭാസിതബ്ബതോ”തി. സുട്ഠ ഭാസിതാതി സമ്മാ ഞായേന ഭാസിതാ വചീസുചരിതഭാവതോ. അത്ഥാവഹതന്തി ഹിതാവഹകാലം പതി ആഹ. കാരണസുദ്ധിന്തി യോനിസോമനസികാരേണ കാരണവിസുദ്ധിം. ദോസാഭാവന്തി അഗതിഗമനാദിദോസാഭാവം. രാഗദോസാദിവിനിമുത്തത്ത്ഹി തം ഭാസതോ അനുരോധവിരോധവിവജ്ജനതോ അഗതിഗമനം ദൂരസമുഗ്ഘാടിതമേവാതി.

അനുവാദവിമുത്താതി അപവാദവിരഹിതാ. സബ്ബാകാരസമ്പത്തിം ദീപേതി,
അസതി ഹി സബ്ബാകാരസമ്പതിയം അനുവജ്ജതാപി.

കിഞ്ചാപി പുണ്യേ യമ്മാധിട്ഠാനാ ദേസനാ ആരദ്ധാ, പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയതോ
പന പുഗ്ഗലാധിട്ഠനായ...പേ... വചനമേതം. കാമഞ്ചേതമ
“അത്തരനിദ്ദോസവചന”ന്തി അവിസേസതോ വുത്തം, “യമ്മംയേവ
ഭാസതീ”തിആദിനാ പന അയമ്മദോസാദിരഹിതായ വാചായ വുച്ചമാനത്താ
ഇയാപി സുഭാസിതാ വാചാ അധിപ്പേതാതി. “സുഭാസിതംയേവാ”തി
അവധാരണേന നിവത്തിതം സരൂപതോ ദസ്സേതി “നോ ദുബ്ഭാസിത”ന്തി ഇമിനാ.
തേനാഹ “തസ്സേവ വാചങ്ഗസ്സ പടിപക്ഖഭാസനനിവാരണ”ന്തി.
പടിയോഗീനിവത്തനത്ഥോ ഹി ഏവ-സദ്ദോ, തേന പിസുണവാചാപടിക്ഖേപോ
ദസ്സീതോ. “സുഭാസിത”ന്തി വാ ഇമിനാ ചതുബ്ബിധം വചിസുചരിതം ഗഹിതന്തി
“നോ ദുബ്ഭാസിതന്തി ഇമിനാ മിച്ഛാവാചപ്പഹാനം ദീപേതി”തി വുത്തം.
സബ്ബവചിസുചരിതസാധാരണവചനങ്ഗഹി സുഭാസിതന്തി. തേന പരഭേദനാദികം
അസബ്ഭാദികഞ്ച ബോധിസത്താനം വചനം അപിസുണാദിവിസയന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
ഭാസിതബ്ബവചനലക്ഖണന്തി ഭാസിതബ്ബസ്സ വചനസ്സ സഭാവലക്ഖണം ദീപേതിതി
ആനേതാ സമ്ബന്ധോ. യദി ഏവം നനു അഭാസിതബ്ബം പഠമം വത്ഥാ
ഭാസിതബ്ബം പച്ഛാ വത്തബ്ബം യഥാ “വാമം മുഞ്ച, ദക്ഖിണം ഗങ്ഘാ”തി
ആഹ “അങ്ഗപരിദീപനത്ഥം പനാ”തിആദി.

പഠമേനാതി “സുഭാസിത”ന്തി പദേന. യമ്മതോ അനപേതന്തി അത്തനോ
പരേസഞ്ച ഹിതസുഖാവഹായമ്മതോ അനപേതം. മന്താവചനന്തി മന്തായ
പവത്തേതബ്ബവചനം. പത്തവാ അവികിണ്ണവാചോ ഹി ന ച അനത്ഥാവഹം
വാചം ഭാസതി. ഇതരേഹിദീഹീതി തതിയചതുത്ഥപദേഹി. “ഇമേഹി
ഖോതിആദിനീതി കരണേ ഏതം ഉപയോഗവചന”ന്തി കേചി. തം വാചന്തി
യഥാവുത്തം ചതുരങ്ഗികം. യഞ്ച വാചം മഞ്ഞന്തിതി സമ്ബന്ധോ. അത്തേതി
ഇതോ ബാഹിരകാ ഞായവാദിനോ അക്ഖരചിന്തകാ ച.
“പടിഞ്ഞാഹേതുളദാഹരണ്ഡപനയനിഗമനാനി അവയവാ വാക്യസ്സാ”തി വദന്തി.
നാമാദീഹീതി നാമാഖ്യാതപദേഹി. ലിങ്ഗം ഇത്ഥിലിങ്ഗാദി വചനം
ഏകവചനാദി. പഠമാദി വിഭത്തി അതീതാദി കാലം. കത്താ സമ്പദാനം
അപാദാനം കരണം അധികരണം കമ്മഞ്ച കാരകം. സമ്പത്തിഹി സമന്നാഗതന്തി
ഏതേ അവയവാദികേ സമ്പാദേത്ഥാ വുത്തം. തം പടിസേയേതീതി തം
യഥാവുത്തവിസേസമ്പി വാചം “ഇമേഹി ഖോ”തി വദന്തോ ഭഗവാ
പടിസേയേതി. ഖോ-സദ്ദോ ഹേതമ അവധാരണത്ഥോ. തേനാഹ
“അവയവാദീ”തിആദി. യാ കാചി അസഭാവനിരുത്തിലക്ഖണം. സാ
മിലക്ഖുഭാസാ. സീഹളകേനേവാതി സീഹളഭാസായ പരിയാപന്നേന വചനേന.
അരഹത്തം പാപുണിംസൂതി സംസാരേ അതിവിയ സഞ്ജാതസംവേഗാ
തന്നിസ്സരണേ നിന്നപോണമാനസാ ഹുത്ഥാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്ഥാ
മഗ്ഗപടിപാടിയാ അരഹത്തം പാപുണിംസു.

പാതോവ ഫുല്ലിതകോകനദന്തി പാതോവ സംഫുല്ലപദുമം. ഭിജ്ജിയതേതി
നിബ്ഭിജ്ജിയതി നിബ്ഭിജ്ജോ ജായതി. മനുസ്സത്തം ഗതാതി മനുസ്സത്തഭാവം
ഉപഗതാ.

ബുദ്ധന്തരേതി ബുദ്ധുപ്പാദന്തരേ ദിന്നം ബുദ്ധുപ്പാദാനം അന്തരാ. തദാ ഹി
പച്ചേകബുദ്ധാനം സാസനേ, ന ബുദ്ധസാസനേ ദിപ്പമാനേ.

ജരായ പരിമിതിയ്ക്കിടയിൽ യഥാ ഹർമ്മചരണാഭിരുദിഗാനി സിമിലാനി ഹോന്തി,
ചക്വാഭിനി ഇന്ദ്രിയാനി സവിസയഗൃഹണേ അസമത്മാനി ഹോന്തി, യോജനം
സഞ്ചസോ വിഗതം, കായബലം അപഗതം, സതിമതിധിതിആദയോ വിപ്ലവുത്താ,
പുഞ്ചേ അത്തനോ ഓവാദപദികരാ പുത്തദാരാദയോപി അപസാദകാ, പരേഹി
വുട്ഠാപനീയസംവേസനീയതാ പുനദേവ ബാലഭാവപ്പത്തി ച ഹോന്തി, ഏവം
ജരായ സഞ്ചസോ വിമിതി. ഏതന്തി സരീരം വദതി.
മിലാതഹരവിചമ്മിസ്തിതന്തി ജിണ്ണഭാവേന അപ്പമംസലോഹിതത്താ മിലാതേഹി
ഗതയോബ്ബന്തേഹി ധമ്മേഹി സന്നിസ്തിതം. ചാസമാമിസന്തി ചാസഭൂതം ആമിസം
മച്ചുനാ ഗിലിത്വാ വിധി പതിട്ഠപേതബ്ബതോ.
കേസലോമാദിനാനാകുണ്ഡപപൂരിതം. തതോ ഏവ അസുചിഭാജനം ഏതം.
സഞ്ചമാപി നിസ്സാരതായ കദലിക്ഖണ്ഡസമം.

അനുച്ഛവികാഹിതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ അനുരൂപാഹി. ന താപേയ്യാതി
ചിത്തഞ്ച കായഞ്ച ന താപേയ്യാ. താപനാ ചേത്ഥ സമ്പതി ആയതി ച
വിസാദനാ. ന ബാധേയ്യാതി “നാഭിഭവേയ്യാ”തി പദസ്സ അത്ഥമസ്സനം.
അപിസുണ്ഡവാചാവസേനാതി സഞ്ചസോ പഹീനപിസുണ്ഡവാചതാവസേന.
പാപാനീതി ലാമകാനി നികിട്ഠകാനി. തേനാഹ “അപ്പിയാനീ”തിആദി.
അനാദായാതി അഗ്ഗഹേത്വാ.

സാധുഭാവേനാതി നിദ്ദോസമധുരഭാവേന. അമതസദിസാതി സദിസേ
തബ്ബോഹാരോതി, കാരണേ വായം കാരിയവോഹാരോതി ആഹ
“നിബ്ബാനാമതപച്ചയത്താ വാ”തി. പച്ചയവസേന ഹി സാ തദാ ദസ്സനപ്പവത്തി.
ചരിയാതി ചാരിത്തം. പോരാണാ നാമ പഠമകപ്പികാ, ബുദ്ധാദയോ വാ
അരിയാ.

പതിട്ഠിതാതി നിചലഭാവേന അട്ഠിം കത്വാ പച്ചയായത്തഭാവതോ
അവിസംവാദനകാ. ഉഭയമാ പടിപത്തിം ആഹ “അത്തനോ ച പരേസഞ്ച അത്ഥേ
പതിട്ഠിതാ”തി. അത്ഥേ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികാദിഹിതേ പതിട്ഠിതത്താ ഏവ
ധമ്മേ അവിഹിംസാദിധമ്മേ പതിട്ഠിതാ. അനുപരോധകരന്തി ഏതേന
ഹിതപരിയായോയം അത്ഥ-സദ്ദോതി ദസ്സേതി. ധമ്മികന്തി ധമ്മതോ അനപേതം,
അത്ഥധമ്മുപസംഹിതം വാ.

നിബ്ബാനപ്പത്തിയാതി നിബ്ബാനപ്പത്തിയത്ഥം. ദുക്ഖസ്സ അന്തകിരിയായ
അന്തകരണത്ഥം. യസ്മാ ബുദ്ധോ വേമായ ഭാസതി, തസ്മാ
വേമുപ്പത്തിഹേതുയാ വേമാ, തസ്മാ സാ സഞ്ചവാചാനം ഉത്തമാതി
ഏവസ്വേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. മന്താവചനവസേനാതി
സഞ്ചദോസരഹിതവസേന.

സുഭാസിതസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൬. സാരിപുത്തസുത്തവണ്ണാ

൨൧൪. വാക്കരണചാതുരിയതോ വചനഗുണഹേതുനം പൂരിയാ പൂരേ
ഭവാതി പോരീ, തായ പോരിയാ. തേനാഹ “അക്ഖരാദിപരിപുണ്ണായാ”തി.
അവിബദ്ധായാതി പിത്താദിഹി ന വിബദ്ധായ അനുപദ്യതായ. തേനാഹ
“അപലിബുദ്ധായാ”തിആദി. നിദ്ദോസായാതി അത്ഥതോ ബുദ്ധജനതോ

വിഗതഭോസായ. അക്ഖലിതപദബൃഞ്ജനായാതി അഗലിതപദബൃഞ്ജനായ, അത്ഥസ്സ വിത്താപനിയാതി ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥസ്സ ബോധനേ പരിയത്തായ. ഭിക്ഖുനന്തി ഗാമാസുഖത്ഥം രസ്സം കത്വാ വുത്തം.

“സംഖിത്തേനപി ദേസേതി, വിത്ഥാരേനപി ഭാസതീ”തി നയിദം പഠമം ഉദിസിത്വാ തസ്സ അത്ഥസ്സ കിത്തനവസേന പവത്തിതം വചനം സന്ധായ വുത്തം. സാ ഹി വിത്ഥാരദേസനാ ഏവ ഹോതി. യാ പന ദേസനാ കദാചി യമ്മപടിഗ്ഗാഹകാനം അജ്ഞാസയവസേന സംഖിത്തേനേവ ദസ്സേത്വാ നിക്ഖിപതി, യാ ച കദാചി വിത്ഥാരേന, തദുഭയം സന്ധായ വുത്തം. തേനാഹ “ചത്താരിമാനീ”തിആദി. സഭാവമധുരോ പച്ചയവസേന മധുരതരോ ഹോതീതി ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. വിവിധാകാരം കത്വാ യമ്മം കഥേതും പടിഭാതീതി പടിഭാനം, ദേസനാപകാരണാണം. തേനാഹ “സമുദുതോ”തിആദി. ഓദഹന്തീതി അവജാനനവസേന ഗമേന്തി.

സാരിപുത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. പവാറണാസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൫. തസ്ഥിം അഹൂതി തസ്ഥിം അഹന്തീതി ആഹ “തസ്ഥിം ദിവസേ”തി. അനസന്നേനാതി സബ്ബസോ ആഹാരസ്സ അഭുഞ്ജനേന. സാസനികസീലേന ബാഹിരകഅനസന്നേന വാ ഉപേതാ പുത്വാതി യോജനാ. വാ-സദ്ദേന വീരപാനമധുസായനാദിനിപി സങ്ഗഹ്ണഹതി. പകാരേഹി ദിട്ഠാദീഹി വാരേതി കായകമ്മാദികേ സരാപേതി ഗാരയ്ഹേ കരോതി ഏതായാതി പവാറണാ, പടിപത്തിവിസോധനായ അത്തനോ അത്തനോ വജ്ജസോധനായ ഓകാസദാനം. യസ്ഥാ യേഭുയേന വസ്സംവുട്ഠേഹി കാതബ്ബാ ഏസാ വിസുദ്ധിദേസനാ, തസ്ഥാ വുത്തം “വസ്സംവുട്ഠപവാറണായ. വിസുദ്ധിപവാറണാതിപി ഏതിസ്സാവ നാമ”ന്തി. തദാ തസ്സ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ തുണ്ഹീഭാവസ്സ അനവസേസതായപി വണ്ണം ദസ്സേതും പാളിയം “തുണ്ഹീഭൂത”ന്തി വുത്തന്തി ആഹ “യതോ യതോ...പേ... നത്ഥീ”തി. ഹത്ഥസ്സ ക്കുക്കുച്ചതാ അസംയമോ അസമ്പജ്ഞതകിരിയാ ഹത്ഥക്കുക്കുച്ചം. തഥാ പാദക്കുക്കുച്ചം വേദിതബ്ബം, വാ-സദ്ദോ അപുത്തവികപ്പമോ, തേന തദഞ്ഞേസമഭാവോ വിഭാവിതോതി ദട്ഠബ്ബം.

പഞ്ചപസാദേഹീതി പഞ്ചവണ്ണേഹി പസാദേഹി. വോസ്സഗ്ഗമോ യഥാരുചി കിരിയായ വോസ്സജ്ജനം. പുച്ഛനത്ഥേതി പടിക്ഖേപമുഖേനേവ പുച്ഛനത്ഥേ നകാരോ, മേ കിഞ്ചി കിരിയം വാ വാചസികം വാ ന ഗരഹഥ, കിം നു ഗരഹഥ കായവാചാഹീതി അത്ഥോ. കേചി “ദാരാനേവാ”തി ദാരസീസേന ദാരപ്പവത്തചരിയം വദന്തി. വിസുദ്ധിപവാറണായ അധിപ്പേതത്താ യേന പവാരിതം, തേനേവ വിസുദ്ധീതി ഞായതി, യേന ന പവാരിതം. കിം നു തം അവിസുദ്ധന്തി സിയാ കസ്സചി പുമുജ്ജനസ്സ ആസകാ? തന്നിവാറണത്ഥമാഹ “നോ അപരിസുദ്ധത്താ”തി. മനോദാരം പരിസുദ്ധം അസുചികാരകളപക്കിലേസാനം ദൂരീകതത്താ. ഇദാനി ഏതരഹി ബുദ്ധകാലേ. ഏത്ഥാതി മനോദാരപരിസുദ്ധിയം.

കായവചിസമാചാരപരിസുദ്ധിയാ പവേദിതായ മനോസമാചാരപരിസുദ്ധി അത്ഥതോ പവേദിതാവ ഹോതീതി “കായികം വാ വാചസികം വാ”ഇച്ചേവാഹ. തഥാ ഹി വുത്തം “കായികം വാ വാചസികം വാതി ഇദം ചതുന്നം അരക്ഖിയതം

സന്ധായ മേരോ ആഹാ"തി. "ഭിക്ഖവേ, പവാരേമി വോ"തി
ഭിക്ഖുസഞ്ചവിസയത്താ പവാറണായ തത്ത്വ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന വത്തഞ്ചം
പടിവചനം ദേന്തോ ധമ്മസേനാപതി "ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ഭാരം വഹന്തോ"തി
വുത്തോ. തേനാഹ "ന ചോ മയം, ഭന്തേ"തിആദി. അരക്ഖിയാനീതി
പരാന്തുവാദതോ ന ഭായിതഞ്ചാനി സുപരിസുദ്ധഭാവതോ.

"അനുപ്പന്നസ്സാ"തി ഇദം അധിപ്പായികവചനന്തി തദധിപ്പായം വിവരന്തോ
"കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധതോ പട്ഠായാ"തിആദിമാഹ. കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധതോതി
വിഭത്തേ നിസ്സക്കം, തസ്മാ കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധതോ ഓരന്തി അത്ഥോതി.
അത്തേനാതി ഇതോ ഭഗവതോ അത്തേന. അനുപ്പാദിതപുഞ്ചസ്സാതി
പരസന്താനേ ന ഉപ്പാദിതപുഞ്ചസ്സ. സസന്താനേ പന പച്ചേകബുദ്ധാനം വസേന ന
ഉപ്പാദിതോതി ന സക്കാ വത്തും. സമനുആഗതാതി സമ്മാ അനു ഉപഗതാ.
ഭഗവതോ സീലാദയോ ഗുണാതി ബുദ്ധഭൂതസ്സ ഗുണാ അധിപ്പേതാതി ആഹ
"അരഹത്തമഗ്ഗമേവ നിസ്സായ ആഗതാ"തി. സബ്ബഗുണാതി ദസബലത്താണാദയോ
സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ. ഭന്തേതി ഏതഥ ഇതിസദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന "ഇമേസം
പന...പേ... വാചസികം വാ"തി യാവായം പാളിപദേസോ, തം സബ്ബം
ഗണ്ഹാതി. തേനാഹ "ഇദം മേരോ...പേ... പവാരേന്തോ ആഹാ"തി.

യം അത്തനോ പുത്താനുഭാവസിദ്ധം ചക്കരതനം നിപ്പരിയായതോ തേന
പവത്തിതം നാമ, ന ഇതരന്തി പഠമനയോ വുത്തോ. യസ്മാ പവത്തിതസ്സേവ
അനുപവത്തനം, പഠമനയോ ച തംസദിസേ തബ്ബോഹാരവസേന വുത്തോതി
തം അനാദിയിത്വാ ദുതിയനയോ വുത്തോ. ദസവിധന്തി അന്തോജനസ്ഥിം,
ബലകായേ രക്ഖാവരണഗുത്തിയാ സംവിധാനം, വത്തിയേസു അനുയുത്തേസു,
ബ്രാഹ്മണഗഹപതികേസു, നേഗമജാനപദേസു, സമണ്ഡബ്രാഹ്മണേസു,
മിഗപക്ഖീസു അധമ്മചാരപടിക്ഖേപോ, അധനാനം ധനാനുപ്പദാനം,
സമണ്ഡബ്രാഹ്മണേ ഉപസങ്കമിത്വാ പണ്ഹപുച്ഛന്തി ഏവം ദസവിധം. തത്ത്വ
ഗഹപതികേ പക്ഖിജാതേ ച വിസും കത്വാ ഗഹണവസേന ദ്വാദസവിധം.
ചക്കവത്തിവത്തന്തി ചക്കവത്തിഭാവാവഹം വത്തം. യസ്മാ യാമാവതോ
പവത്തിതം, തദനുരൂപകം പന ഞായേന യുത്തകേന പവത്തിതം നാമ
ഹോതിതി ആഹ "സമ്മാ നയേന ഹേതുനാ കാരണേനാ"തി.
ഉഭതോഭാഗവിമുത്താതി ഉഭയഭാഗേഹി ഉഭയഭാഗതോ വിമുത്താതി അയമേത്ത്വ
അത്ഥോതി ദസ്സേതി "ദീഹി ഭാഗേഹി വിമുത്താ, അരൂപാ...പേ... നാമകായതോ"തി
ഇമിനാ. തേവിജ്ജാദിഭാവന്തി തേവിജ്ജഹരളഭിത്തേചതുപ്പടിസമ്ഭിദഭാവം.
പത്താവിമുത്താ ഹി തം തിവിധം അപ്പത്താ കേവലം പത്തായ ഏവ
വിമുത്താ.

വിസുദ്ധത്ഥായാതി വിസുദ്ധിപവാറണത്ഥായ. സംയോജനട്ഠേന
സംയോജനസഞ്ചാതേ ചേവ ബന്ധനട്ഠേന ബന്ധനസഞ്ചാതേ ച.
വിജിതസഞ്ചാമന്തി യഥാ രാഗാദയോ പുന ന സീസം ഉക്ഖിപന്തി, ഏവം
അരിയമഗ്ഗസേനായ വസേന വിജിതസഞ്ചാമം. തേനാഹ
"വിജിതരാഗദോസമോഹസഞ്ചാമ"തി. മാറബലസ്സാതി മാറസേനായ, മാറസ്സ വാ
സാമത്ഥിയസ്സ. വേണേയ്യസത്ഥന്തി വിനേതബ്ബജനസമൂഹം.
സകടാദിസത്ഥസഭാഗതോ വിനേയ്യോവ സത്ഥോതി തം വേണേയ്യസത്ഥം.
സീലസാരാദിഅഭാവതോ അന്തോതുച്ഛോ.

പവാറണാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. പരോസഹസ്സസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൬. സഹസ്സതോ പരം അഡ്ഡതേയുഭിക്ഖുസതം തദാ ഭഗവന്തം പയിരുപാസതീതി ആഹ “പരോസഹസ്സന്തി അതിരേകസഹസ്സ”ന്തി. നിബ്ബാനേ കുതോചി ഭയം നത്ഥീതി കുതോചിപി കാരണതോ നിബ്ബാനേ ഭയം നത്ഥി അസഞ്ചതഭാവേന സബ്ബസോ ഖേമത്താ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ഖേമഞ്ച വോ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി ഖേമഗാമിനിഞ്ച പടിപദ”ന്തിആദി (സം. നി. ൪.൩൨൯-൪൦൮). ന കുതോചി ഭയം ഏതസ്ഥിം അധിഗതേതി അകുതോഭയം, നിബ്ബാനം. തേനാഹ “നിബ്ബാനപ്പത്തസ്സാ”തിആദി. വിപസ്സിതോ പട്ഠായാതി അമ്ഹാകം ഭഗവതോ നാമവസേന ഇസീനം സത്തമഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. തേ ഹി തത്ഥ തത്ഥ സുത്തേ ബഹുസോ കിത്തിതാ. ഇസീനന്തി വാ പച്ചേകബുദ്ധസാവകബാഹിരകഇസീനം സത്തമോ ഉത്തരോ സേട്ഠോതി അത്ഥോ.

അട്ഠപ്പത്തിവസേനാതി കാരണസമുട്ഠാനവസേന. തദസ്സ അട്ഠപ്പത്തിം വിഭാവേതും “സഞ്ചമജ്ജേയേ”തിആദി വുത്തം. പടിഭാനസമ്പന്നവാചായ അഞ്ഞേ ഹാസതി അഭിഭവതീതി വങ്ഗീസോ. തേനാഹ “പടിഭാനസമ്പത്തി”ന്തിആദി.

കിലേസുമ്മുജ്ജനസതാനീതി രാഗാദികിലേസാനം രജ്ജനദുസ്സനാദിനയേഹി സവിസയേ അയോനിസോ ഉട്ഠാനാനി. യദി അനേകാനി സതാനി, അഥ കസ്ഥാ “ഉമ്മഗ്ഗപഥ”ന്തി? വുത്തന്തി ആഹ “വട്ടപഥത്താ പന പഥ”ന്തി. രാഗദോസമോഹമാനദിട്ഠിവസേന രാഗഖിലാദിനി പഞ്ചഖിലാനി. വിഭജന്തന്തി വിഭജനവസേന കഥേന്തം. വിഭജിതാതി ഞാണേന വിവേചേതാ.

അമതേ അക്ഖാതേതി അമതാവഹേ ധമ്മേ ദേസിതേ. ധമ്മസ്സ പസ്സിതാരോ സച്ചസമ്പടിവേധേന. അസംഹീരാ ദിട്ഠിവാതേഹി.

അതിവിജ്ഠിതാതി പടിവിജ്ഠിതാ. അതിക്കമഭൂതന്തി അതിക്കമനട്ഠേന ഭൂതം. ദസദ്ധാനന്തി ദസന്നം ഉപഡ്ഡാനം. തേനാഹ “പഞ്ചന”ന്തി. ജാനന്തേനാതി ധമ്മസ്സ സുദുല്ലഭതം ജാനന്തേന.

പരോസഹസ്സസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. കോണ്ഡണ്ണതസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൭. ഏവംഗഹിതനാമോതി “അഞ്ഞാസി വത, ഭോ, കോണ്ഡണ്ണേതാ”തി സത്ഥു വചനം നിസ്സായ ഭിക്ഖുഹി അഞ്ഞേഹി കോണ്ഡണ്ണനാമകേഹി വിസേസനത്ഥം ഏവംഗഹിതനാമോ. ദ്വാദസന്നം സംവച്ഛരാന്നം വസേന ചിരസ്സം. ഛാദന്തഭവനേതി ഛാദന്തനാഗരാജഭവനട്ഠാനേ. പഞ്ഞവാ മഹാസാവകോ രത്തഞ്ഞുതായ. “ദസസഹസ്സചക്കവാളേ ദേവമനുസ്സാനന്തി ദസസഹസ്സചക്കവാളേ ദേവാനം, ഇമസ്ഥിം ചക്കവാളേ ദേവമനുസ്സാനഞ്ചാതി ഏവം ദസസഹസ്സചക്കവാളേ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി വദന്തി. അഗ്ഗന്തിആദിതോ. തത്ഥാതി മന്ദാകിനിതീരേ.

വസ്സഗ്ഗേനാതി വസ്സപടിപാടിയാ. തന്തി അഞ്ഞാസികോണ്ഡണ്ണത്തേമരം. മഹാബ്രഹ്മാനം വിയ ലോകിയമനുസ്സാ ഹരായന്തി. പാമോക്ഖഭൂതോ

ആയസ്മാ മേരോ അന്തരന്തരാ തത്ത്വ തത്ത്വ ജനപദേ വസിത്വാ തദനുക്കമേന മന്ദാകിനിതീരം ഉപഗതോ, തസ്മാ വുത്തം - “ഇച്ഛാമഹം, ഭന്തേ, ജനപദേ വസിതു”ന്തി.

ആനുഭാവസമ്പന്നാ ദിബ്ബായുകാ തേ ഹത്ഥിനാഗാതി വുത്തം “പുഞ്ചേ പച്ചേകബുദ്ധാനം പാരിചരിയായ കതപരിചയാ”തി. മേരസ്സ സഞ്ചരണ്ടാനേ ആവരണസാവാ ഹരിത്വാ അപന്നേത്വാ. മുഖോദകഞ്ചേവ ദന്തകട്ഠഞ്ച റപേതീതി സളലദേവദാരുക്ടാദിനി അന്തമന്തം ഘംസിത്വാ അഗ്ഗിം നിബ്ബത്തേത്വാ ജാലേത്വാ തത്ത്വ പാസാണവണ്ഡാനി താപേത്വാ താനി ദണ്ഡകേഹി വട്ടേത്വാ തളാകാസു ഉദകസോണ്ഡീസു വിപിത്വാ ഉദകസ്സ തത്തഭാവം തത്ത്വാ നാഗലതാദന്തകട്ഠം ഉപന്നേന്തോ മുഖോദകഞ്ച റപേതി. വത്തം കരോതീതി അന്തോകുടിയാ ബഹി ച പമുഖേപി അങ്ഗണേപി സാവാഭങ്ഗേഹി സമ്മജ്ജന്തോ വക്ഖമാനനയേന ആഹാരം ഉപന്നേന്തോ വത്തം കരോതി.

പതിട്ഠപ്പമാണേതി കടിപ്പമാണേ, അയമേവ വാ പാരോ താവ മഹന്തമേവാതി യാവ മഹന്തം സേതപദുമവനം , താവ മഹന്തമേവ. ഏസേവ നയോ രത്തകുമുദവനാദീസു. ഖാദന്താ മനുസ്സാ. പക്കപയോഘനികാ വിയാതി സുപക്കപയോഘനം വിയ. ഘനഭാവേന പന പക്ഖിത്തവുദുമധു വിയ ഹോതി. തേനാഹ “ഏതം പോക്ഖരമധു നാമാ”തി. മുളാലന്തി സേതപദുമാനം മൂലം. ഭിസന്തി തേസന്ധേവ കന്ദം. ഏകസ്ഥിം പഞ്ചേതി ഏകേകസ്ഥിം പബ്ബന്തരേ. പാദഘടകന്തി ദോണസ്സ ചതുഭാഗോ സന്റാനന്തോ വുദുകോ, തസ്മാ പാദഘടകപ്പമാണന്തി തുമ്പബന്തം. സോണ്ഡിആവാടേതി വുദുകസോണ്ഡിയോ ചേവ വുദുകആവാടേ ച.

ഏതം ഭോജനന്തി യമാവുത്തം നിരുദകപായസഭോജനം. കേചി സഞ്ജാനന്തി യേ മേരാ വുഡ്ഢതരാ. കേചി ന സഞ്ജാനന്തി യേ നവാ അചിരപബ്ബജിതാ.

ബുദ്ധാനുബുദ്ധോതി ബുദ്ധസ്സ അനുബുദ്ധോ. ബാള്ഹവീരിയോതി ചതുന്നം സമ്മപ്പയാനാനം വസേന ചിരനിചിതവീരിയോ. തിണ്ണം വിവേകാനന്തി കായചിത്തഉപധിവിവേകാനം ലാഭിതി യോജനാ. ചതസ്സോ വദതി വങ്ഗീസത്ഥേരോ സയംപടിഭാനം, ന സേസാഭിഞ്ഞാനം അഭാവത്തോതി ആഹ “ഇതരാ”തിആദി. പരിസാ സന്നിസീദി നിസ്സദഭാവേന തുണ്ഹി അഹോസീതി അത്ഥോ. അനുജാനാപേസീതി പഠമം അത്തനാ ഞാതം ഉപട്ഠിതം അത്തനോ പരിനിബ്ബാനകാലം അനു പച്ഛാ സത്ഥാരം ജാനാപേസീതി ഏവം ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

തന്തി ആസാള്ഹിപുണ്ണമായ ഇസിപതനേ യം ദസ്സനം, യം വാ ദുക്കരചരിയായം തുമ്പഹാകം ഉപട്ഠാനം ആദിതോ ദസ്സനം, തം, ഭന്തേ, പഠമദസ്സനം. ഓനതവിനതാതി ഹേട്ഠാ ഉപരി ച ഓനതാ വിനതാ. കമ്പേത്വാതി മോകം ചാലേത്വാ ദസ്സനത്ഥം ഏകനിന്നാദോ തേസം ഹത്ഥിനാഗാനഞ്ചേവ നാഗയക്ഖകുമ്പണ്ഡാനം ദേവതാനഞ്ച സദേന. ബ്രഹ്മാനോ ദേവാനം അദംസൂതി സമ്പണ്ഡോ.

സജ്ജായമകംസു പസാദനീയേസു പസാദവസേന സന്നിപതിതപരിസായ പസാദജനനത്ഥം ഭഗവതി നിക്ഖമിത്വാതി ഭഗവതി ഗന്ധകുടിതോ നിക്ഖമിത്വാ. ധരതിയേവാതി അദുട്ഠതം പത്വാ തിട്ഠതേവ.

കോണ്ഡത്തേസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. മോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൮. പച്ചവേക്ഖതീതി തേസം അരിയാനം ചിത്തം അത്തനോ ഞാണചക്ഖുനാ പതി അവേക്ഖതി പച്ചവേക്ഖതി. പബ്ബതസ്സാതി ഇസിഗിലിപബ്ബതസ്സ. ദുക്ഖപാരം ഗതന്തി വട്ടദുക്ഖസ്സ പാരം പരിയന്തം ഗതം . സബ്ബഗുണസമ്പന്നന്തി സബ്ബേഹി ബുദ്ധഗുണേഹി ച സാവകഗുണേഹി ച പരിപുണ്ണം. അനേകാകാരസമ്പന്നന്തി രൂപഘോസല്യവയമ്മപ്പമാണികാനം സത്താനം തേഹി തേഹി ആകാരേഹി സബ്ബേസഞ്ച അനേകേഹി അന്നന്താപരിമേയ്യേഹി പസീദിതബ്ബാകാരേഹി സമന്നാഗതം. തേ പന്ന ആകാരാ യസ്മാ അനത്തേസാധാരണാ ബുദ്ധഗുണാ ഏവ, തസ്മാ ആഹ “അനേകേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗത”ന്തി.

മോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. ഗഗ്ഗരാസുത്തവണ്ണനാ

൨൧൯. തേതി തേ ദേവമനുസ്സേ. “സരീരവണ്ണേനാതി സരീരേ ഛരവിവണ്ണേനാ”തി വദന്തി. സരീരവണ്ണേനാതി വാ ധമ്മരൂപകായഗുണേന. “യസസാ”തിപി പാഠോ, സോ ഏവത്ഥോ. വിഗതമലോതി അബ്ഭാമഹികാദിഹി വിഗതരൂപക്കിലേസോ . ഭാണു വുച്ചതി പഭാ, സാതിസയോ ഭാണു ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഭാണുമാ. സൂരിയോതി ആഹ “ആദിച്ചോ വിയാ”തി.

ഗഗ്ഗരാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. വങ്ഗീസസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൦. സോ കിര വിചരതീതി സമ്ബന്ധോ. “യമായം ദീപോ ജമ്ബുദീപോതി ജമ്ബുനാ പഞ്ഞാതോ, ഏവാഹസി തേന ജമ്ബുനാ പഞ്ഞായിസ്സ”ന്തി ജമ്ബുസാഖം പരിഹരിത്വാ. വാദം കത്വാതി “ഇമസ്ഥിം വാദേ സചേ തേ പരാജയോ ഹോതി, ത്വം മേ ദാസോ ഹോഹി. സചേ മേ പരാജയോ, അഹം തേ ഭരിയാ”തി ഏവം കതികം കത്വാ. വാദേ ജയപരാജയാനുഭാവേനാതി തമാപവത്തിതേ വാദേ പരിബ്ബാജകസ്സ ജയാനുഭാവേന ചേവ അത്തനോ പരാജയേന ച. വയം ആഗമ്മാതി സിപ്പുഗ്ഗഹണവയം ആഗമ്മ. വിജ്ജന്തി മന്തം.

നിബ്ബത്തഗതിവിഭാവനവസേന ഛരവസീസഭാവം ദുസ്സേതി വിനാസേതീതി ഛരവദുസകം സിപ്പം, തമാപവത്തം മന്തപദം. അത്തനോ ആനുഭാവേനാതി നിരയേ നിബ്ബത്തസത്തസ്സ സീസം യത്ഥ കത്ഥചി റിതം ബുദ്ധാനുഭാവേന ആനേത്വാ ദസ്സേത്വാ. ഖിണാസവസ്സ സീസന്തി പരമപ്പിച്ചുതായ കഞ്ചിപി അജാനാപേത്വാ അരഞ്ഞം പവിസിത്വാ പരിനിബ്ബുതസ്സ ഖിണാസവസ്സ ഛരസ്സിതം സീസകടാഹം. ദസ്സേസീതി അത്തനോ ആനുഭാവേന ആനേത്വാ ദസ്സേസി.

“തുമ്ഹേ, ഭോ ഗോതമ, ജാനാമാ”തി കാമം വങ്ഗീസോ നിബ്ബത്തട്ഠാനം സന്ധായ പുച്ഛതി, ഭഗവാ പന്ന അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം സന്ധായ “ആമ, വങ്ഗീസ...പേ... ഗതിം ജാനാമീ”തി ആഹ. വുത്തഞ്ജേഹേതം “നിബ്ബാനം അരഹതോ

ഗതീ"തി. വങ്ഗീസോ സയം മന്തബലേന ഗതിപരിയാപനസ്സ ഗതിം ജാനന്തോ ഭഗവന്തസി "അയസി തമാ"തി മഞ്ഞമാനോ "മന്തേന ജാനാസി, ഭോ ഗോതമാ"തി ആഹ. ഭഗവാ അത്തനോ ബുദ്ധാണമേവ മന്തം കത്വാ ദീപേന്തോ "ആമ, വങ്ഗീസ, ഏകേന മന്തേനേവ ജാനാമീ"തി ആഹ. മൂധാ ഏവ ദാതബ്ബന്തി അമൂലികോ. അനന്തരഹിതായ ഭൂമിയാ സയനം മണ്ഡിലസേയ്യാ. ആദി-സദ്രേന സായതതിയം ഉദകോരോഹണഭൂമിഹരണാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സോ തം...പേം... അരഹത്തം പാപുണ്ണീതി ഇമിനാ വങ്ഗീസത്ഥേരോ പബ്ബജിത്വാ ന ചിരസ്സേവ സുഖായ പടിപദായ അരഹത്തം പത്തോ വിയ ദിസ്സതി, ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠം, ആയതിം മേരോ പബ്ബജിത്വാ സമമവിപസ്സനാസു കമ്മം ആരഭിത്വാപി ദുക്ഖായ പടിപദായ താദിസം കാലം വീതിനാമേത്വാ അരഹത്തം പാപുണ്ണി. തേനാഹ -

“നിക്ഖന്തം വത മം സന്തം, അഗാരസ്മാനഗാരിയം;
വിതക്കാ ഉപധാവന്തി, പഗബ്ഭാ കണ്ഹരോ ഇമേ”. (സം° നി°
൧.൨൦൯; മേരഗാ° ൧൨൧൮);

ആയസ്മതോ വങ്ഗീസസ്സ അനഭിരതി ഉപ്പന്നാ ഹോതി, രാഗോ ചിത്തം അനുദ്ധംസേതി, “കാമരാഗേന ഡയ്ഹാമി, ചിത്തം മേ പരിഡയ്ഹതീ”തിആദി (മേരഗാ° ൧൨൩൨).

വിമുത്തിസുഖന്തി സബ്ബസോ കിലേസവിമുത്തിയം നിബ്ബാനേ ച ഉപ്പന്നം സമ്പതിഅരഹത്തഫലസുഖം പടിസംവേദേന്തോതി യഥാപരിച്ഛിന്നം കാലം പതി സമ്മദേവ വേദേന്തോ അനുഭവന്തോ. കവിനാ കതം, തതോ വാ ആഗതം, തസ്സ വാ ഇദന്തി കാവേയം, തദേവേത്ഥ “കാവേയ്യ”ന്തി വുത്തം. യേ നിയാമഗതദുസാതി യേ ഭിക്ഖു അരിയാ ബുദ്ധാനം സാവകാ ഫലട്ഠഭാവേന നിയാമഗതാ ചേവ മഗ്ഗട്ഠഭാവേന നിയാമദസാ ച. നിയാമോതി ഹി സമ്മത്തനിയാമോ അധിപ്പേതോ. സുആഗമനന്തി മമ ഇമസ്സ സത്ഥുനോ സന്തികേ ആഗമനം ഉപഗമനം, ഇമസ്മിഞ്ച ധമ്മവിനയേ ആഗമനം പബ്ബജനം ഉപസമ്പദാ സുന്ദരം ആഗമനം. തത്ഥ കാരണമാഹ “തിസ്സോ വിജ്ജാ”തിആദി. അവുത്തന്തി ഗാമായ അത്ഥതോ ഗഹിതമേവ മേരസ്സ ഛളഭിഞ്ഞഭാവതോ.

വങ്ഗീസസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

വങ്ഗീസസംയുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. വനസംയുതം

൧. വിവേകസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൧. സംവേജേതുകാമാതി അത്ഥതോ സംവേഗം ഉപ്പാദേതുകാമാ. തമാഭൂതാ നം കിലേസസൺഗണികാദിതോ വിവേചേതുകാമാ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “വിവേകം പടിപജ്ജാപേതുകാമാ”തി. ബാഹിരേസൂതി ഗോചരജ്ജ്വലത്തതോ ബഹിഭൂതേസു. പുമുത്താരമ്മണേസൂതി രൂപാദിനാനാരമ്മണേസു. ചരതീതി പവത്തതി. ത്വം ജനോതി ത്വം അത്തനോ കിലേസേഹി ജനനതോ വിസും ജാതോ താദിസേ ഏവ അത്തസ്ഥിം ജനേ ഇമം അയോനീസോമനസികാരവസേന പവത്തമാനം ഛന്ദരാഗം വിനയസ്സു വിനോദേഹി. സതം തം സാരയാമസേതി നിയ്യാനികസാസനേ പബ്ബജിത്വാ സത്ഥു സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ അരഞ്ഞവാസേന ച സതിമന്തം പണ്ഡിതം തം മയമ്പി യമാഉപ്പന്നം വിതക്കം വിനോദനായ സാരയാമ, സതം വാ സപ്പുരിസാനം കിലേസവിഗമനയമ്മം പടിപജ്ജിത്വാ വസന്തം തം സാരയാമ വട്ടഭുക്ഖം. പാതാലന്തി മോഹപാതാലം കിലേസരജോ, തദേവ “പാതാല”ന്തി വുത്തം. മാ അവഹരീതി ഹേട്ഠാ ദുഗ്ഗതിസോതം മാ ഉപനേസി. സിതന്തി സമ്ബന്ധം. തേനാഹ “സരീരലഗ്ഗ”ന്തി. വിവേകമാപനോതി കിലേസവിവേകം സമമവിപസ്സനാഭാവനമാപനോ. ഉത്തമവീരിയന്തി ഉസ്സോജ്ജ്വലക്ഖണ്ഡപ്പത്തം വീരിയം, ചതുബ്ബിധം സമപ്പയാനവീരിയം വാ സമ്പത്തം. പഗ്ഗയ്ഹാതി ആരോപേത്വാ. പരമവിവേകന്തി പരമം സമുച്ഛേദവിവേകം.

വിവേകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഉപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൨. കായദരമോ ഹോതിയേവ നിയമേന, ന ചിത്തദരമോ തസ്സ മഗ്ഗേനേവ സമുഗ്ഘാടിതത്താ.

ജരാതുരോതി ജരാഭിഭവന്നേന ആതുരോയേവ. പദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ഉപരിട്ഠതായ പരിതോ ദീഘപുമുലതായ അതിവിയ വിജ്ജ്വതീതി സത്തിസല്ലഗ്ഗഹണം. ഏവം ഹിസ്സ തണ്ഹാസല്ലസ്സ സദിസതാ. അവിജ്ജായ പന സമ്മോഹാപാദന്നേ ദുക്ഖാപാദന്നേ ച വിസസദിസതാ. രൂപത്തോതി വികാരം ആപാദിയമാനസ്സ പിളിയമാനസ്സാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഘട്ടിയമാനസ്സാ”തി.

പബ്ബജിതന്തി സസന്താനതോ പബ്ബജിതം വാ രാഗാദിമലതോ പബ്ബജിതം വാ. തസ്മാതി യസ്മാ മേരസ്സേവേതം വചനം, തസ്മാ അയം ഇദാനി വുച്ചമാനോ ഏത്ഥ ഗാമായ അത്ഥോ. ദേവതായ ഹീതിആദി വുത്തസ്സേവ അത്ഥസ്സ പാക്കടകരണം. ഏത്ഥാതി സേസഗാമാസു. അത്ഥസ്സ വുത്തനയത്താ “അനുത്താനപദവണ്ണനാ”തി ആഹ. വിനയാതി ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനന്തി തസ്സ ഹേതുമ്ഹി കരണവചന്നേ അത്ഥമാഹ “വിനയേനാ”തി. തമാ “സമതിക്കമാ”തി ഏത്ഥാപി. പരമപരിസുദ്ധം സംകിലേസസമുച്ഛിന്ദനതോ. ആരദ്ധവീരിയന്തി സമ്ഭാവവിതവീരിയം. സമ്ഭാവനഞ്ചസ്സ പഗ്ഗണ്ഹണം പരിപൂരണഞ്ചാതി ആഹ “പഗ്ഗഹിതവീരിയം പരിപുണ്ണവീരിയ”ന്തി.

ഉപട്ഠാനസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. കസ്തപഗോത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൩. ഛേതന്തി മിഗാനം ജീവിതം ഛേതം. തേനാഹ “മിഗലുദുക”ന്തി. രോഹിതമിഗന്തി ലോഹിതവണ്ണം ഖുദുകമിഗം, “മഹാരോഹിതമിഗ”ന്തി കേചി. സത്ത്വ സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ തസ്സ ജനപദസ്സ സുലഭഭിക്ഖതായ തത്ത്വ ഗത്വാ വിഹരതീതി ഇമമത്ത്വം സന്ധായ “പഠമസുത്തേ വുത്തനയേനേവാ”തി വുത്തം. അയം പന മേരോ പഞ്ചാഭിഞ്ഞോ വിപസ്സനാകമ്മികോ. ഠത്വാതി പദാനുബന്ധനവസേന ഗമനം ഉപച്ഛിന്ദിത്വാ മേരസ്സ ആസന്നട്ഠാനേ ഠത്വാ. തസ്സ വചനം സോതും ആരഭോ. അങ്ഗുട്ഠം ജാലാപേസീതി അധിട്ഠാനബലേന ദണ്ഡഭീപികം വിയ അത്തനോ അങ്ഗുട്ഠം ജാലാപേസി. അക്ഖീഹിപി പസ്സതി അങ്ഗുട്ഠം ജാലമാനം. കണ്ണേഹിപി സുണാതി തേന വുച്ചമാനം ധമ്മം ഏകദേശേന. ചിത്തം പനസ്സ ധാവതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏതസ്സപിതി ലുദുകസ്സപി.

അപ്പപണ്ണന്തി ഏത്ഥ അപ്പ-സദ്ദോ “അപ്പഹരിതേ”തിആദീസു വിയ അഭാവത്ഥോതി ആഹ “നിപ്പണ്ണ”ന്തി. കാരണജാനനസമത്ഥേനാതി ഇമിനാ കാരണേന സത്താനം സുഖം, ഇമിനാ ദുക്ഖന്തി ഏവം സമാചരമാനേന കാരണം ജാനിതും സമത്ഥേന കമ്മസ്സകതത്താണസമ്പയുത്തചിത്തേനാതി അത്ഥോ. സുണാതീതി കേവലം സവനമത്തവസേന സുണാതി, ന തദത്ഥവസേന. തേനാഹ “അത്ഥമസ്സ ന ജാനാതീ”തി. കാരണരൂപാനീതി സഭാവകാരണാനി. കിം മേ ഇമിനാതി? “ഇദം പപഞ്ച”ന്തി പഹായ. വീരിയം പഗ്ഗയ്ഹാതി ചതുബ്ബിധം സമ്മപ്പധാനം വീരിയം പഗ്ഗണ്ഹിത്വാ.

കസ്തപഗോത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. സമ്ബഹുലസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൪. സമ്ബഹുലാതി സുത്തന്തനയേന സമ്ബഹുലാ. സുത്തന്തേ സജ്ജായയിംസൂതി സുത്തന്തികാ. വിനയം ധാരേന്തിതി വിനയധരാ. യുഞ്ജന്തിതി വാസധുരേ യോഗം കരോന്തി. ഘടേന്തിതി തത്ത്വ വായാമം കരോന്തി. കരോന്താനംയേവ അരുണോ ഉഗ്ഗച്ഛതീതി സമ്ബന്ധോ.

കോമേതി കിം ഇമേ? തേനാഹ “കഹം ഇമേ”തി? വജ്ജിഭൂമിം വജ്ജിരട്ഠം ഗതാതി വജ്ജിഭൂമിയാ. തേനാഹ “വജ്ജിരട്ഠാഭിമുഖാ ഗതാ”തി. നത്ഥി ഏതേസം നികേഭം നിബദ്ധനിവാസട്ഠാനന്തി അനികേതാ തേനാഹ “അഗേഹാ”തി. ഉതു ഏവ സപ്പായം, ഉതുവസേന വാ കായചിത്താനം കല്ല്യാണാ സപ്പായം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

സമ്ബഹുലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ആനന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൫. അതിവേലന്തി അതിബഹുങ്കാലം. ഭിക്ഖുനാ നാമ ഉപഗതാനം ഉപനിസിന്നകമ്മാമത്തം വത്വാ ഗന്ധധുരേഹി വാസധുരേഹി വാ യുത്തപയുത്തചിത്തേന ഭവിതബ്ബം, നാതിവേലം തേസം സത്തേത്തിബഹുലേന. മേരോ പന തദാ കേനചി കാരണേന ബഹുവേലം ഗിഹിസത്തേത്തിബഹുലോ അഹോസി, തം സന്ധായ വുത്തം “അതിവേല”ന്തിആദി. ഇദാനി തമത്ത്വം

വിഭാവേതും “ഭഗവതീ”തിആദി വൃത്തം. തന്തി തം താദിസം സന്താപനം സന്ധായ ഏതം “അതിവേലം ഗിഹിസന്തത്തിബഹുലോ”തി വചനം വൃത്തം. ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ കമം സുതാതി സഞ്ചസ്സ മജ്ജേയേ നിസീദിതാ മേരേന കമിതത്താ വൃത്തം. സത്സുസാസനന്തി പിടകത്തയം വദതി.

പസക്കിയാതി ഉപസക്കിത്യാ ഗന്ത്യാ. തം പന തത്ത്വ അജ്ജേയാഗാഹനം ഹോതീതി ആഹ “പവിസിത്യാ”തി. സഞ്ചാരദുക്ഖത്തോ നിബ്ബിന്നഹദയസ്സ സബ്ബസഞ്ചാരവിനിസ്സം നിബ്ബാനം യാമാവത്തോ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ സമ്മദേവ സമസ്സാസകരം ഹുത്യാ ഉപട്ഠഹന്തം തം ഉപരി അധിഗമായ ഉസ്സുക്കം കരോന്തോ നിബ്ബാനം ഹദയേ നിക്ഖിപതി നാമാതി ആഹ - “നിബ്ബാനം...പേ... ഓപേതിനാമാ”തി. നിബ്ബാനം...പേ... ആരമ്മണത്തോ ഓപേതി നാമാതി ആന്തേയാ സമ്ബന്ധോ. അത്ഥവിരഹിതാ “ബിളിബിളി”തി പവത്തകിരിയാ ബിളികാ, അയം പന ഗിഹിസന്തത്തികമാ മേരസ്സ അത്തന്തോ സാമന്തത്ഥഅസാധനത്തോ ദേവതായ ബിളികാ വിയാതി ബിളിബിളികാതി വൃത്താ.

ആനന്ദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. അനുരുദ്ധസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൬. അനന്തരേ അത്തഭാവേതി അതീതാനന്തരേ ദേവത്തഭാവേ. മേരോ ഹി താവതിംസദേവലോകാ ചവിത്യാ ഇധുപപന്നോ. അഗ്ഗമഹേസീതി കാചി പരിചാരികാ ദേവധീതാ ചിത്തപണിധാനമത്തേന ഇദാനിപി ദേവകായേ ഭവിസ്സതി ഉപചിതകുസലധമ്മത്താതി മത്തമാനാ തസ്ഥിം വത്തമാനം വിയ കമേന്തി “സോഭസീ”തി ആഹ. ഏവം അതീതവിസ്സ ദിബ്ബസോതം പച്ചുപ്പന്നം വിയ മത്തേയ നാതിചിരകാലത്താതി ദസ്സേന്തോ “പുബ്ബേപി സോഭസീ”തി ആഹ. സുഗതിനിരയാദിദുഗ്ഗതിയാ വസേന ദുഗ്ഗതാ ഏതരഹീതി അധിപ്പായോ. പടിപത്തിദുഗ്ഗതിയാ കാമേസു സമ്മുച്ഛിതഭാവത്തോ.

പതിട്ഠഹന്തോതി നിവിസന്തോ. അട്ഠഹി കാരണേഹീതി ചിരകാലപരിഭാവനായ വിരുള്ഹമുലേഹി അയോനിസോമനസികാരാദിപച്ചയമൂലകേഹി വുച്ചമാനേഹി അട്ഠഹി കാരണേഹി. രത്തോ രാഗവസേനാതി സഭാവത്തോ സങ്കപ്പത്തോ ച യമാസമീഹിതേ ഇട്ഠാകാരേ സക്കായേ സഞ്ജാതരാഗവസാ രത്തോ ഗിലോ ഗധിതോ. പതിട്ഠാതീതി ഓരുയ്ഹ തിട്ഠതി. ദുട്ഠോ ദോസവസേനാതി സഭാവത്തോ സങ്കപ്പത്തോ ച യമാസമീഹിതേ അനിട്ഠാകാരേ സക്കായേ സഞ്ജാതദോസവസേന ദുട്ഠോ രൂപിതചിത്തോ. മൂള്ഹോ മോഹവസേനാതി അസമപേക്ഖന്നേന മൂള്ഹോ മുയ്ഹനവസേന. വിനിബദ്ധോതി അഹംകാരേന വിസേസത്തോ നിബന്ധനത്തോ മാനവത്സമിം ബന്ധിതോ. മാനവസേനാതി തേന തേന മത്തനാകാരേന. പരാമട്ഠോതി ധമ്മസഭാവം നിച്ചാദിവസേന പരത്തോ ആമട്ഠോ. ദിട്ഠിവസേനാതി മിച്ഛാദസ്സനവസേന. മാമഗത്തോതി രാഗാദികിലേസവസേന മാമം മിരഭാവം ഉപഗത്തോ. അനുസയവസേനാതി മഗ്ഗേന അപ്പഹീനതായ അനു അനു സന്താനേ സയനവസേന. അപ്പഹീനട്ഠോ ഹി തേസം അനുസയട്ഠോ. അനിട്ഠങ്ഗത്തോതി സംസയിതോ. വിക്ഖേപഗത്തോതി വിക്ഖിത്തഭാവം ഉപഗത്തോ. ഉദ്ധച്ചവസേനാതി ചിത്തസ്സ ഉദ്ധതഭാവവസേന. താപീതി താപി ദേവകത്തായോ. ഏവം പതിട്ഠിതാവതി

യഥാവൃത്തനയേന രത്നഭാവാദിനാ സക്കായസ്ഥിം പതിട്ഠിതാ ഏവ.
നരദേവാനന്തി പുരിസഭൂതദേവാനം.

പടിഗന്തുന്തി അപേക്ഖാവസേന തതോ അപഗന്തും അപേക്ഖം
വിസ്സജ്ജേതും. ദുസ്സന്തന്തി ദസന്തം, “വത്ഥ”ന്തി കേചി. സൂചിം യോജേതാതി
സിബ്ബനസുത്തേന സൂചിം യോജേതാ പാസേ ച പവേസേതാ. മനാപകായേ
ദേവനികായേ ജാതാ മനാപകായികാ. തേസം പഭാവം ദസ്സേതും
“മനസാ”തിആദി വുത്തം. സമജ്ജന്തി സംഹിതം. ഗമനഭാവന്തി ഗമനജ്ജയാസയം.
വിക്ഖിണ്ണോതി വിച്ഛിന്നവസേന ഖിണ്ണോ. ദേവതാനം
ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാരോചണേ ദോസോ നത്ഥിതി താസം പുന അനാഗമനത്ഥം
അരഹത്തം ബ്യാകാസി.

അനുരുദ്ധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. നാഗദത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൭. അതികാലേനാതി അതിവിയ പുബ്ബണ്ഹകാലേന, കാലസ്സേവാതി
അത്ഥോ. കോടിസമ്മുഞ്ജനിയാതി സമ്മുഞ്ജനികോടിയാ, സമ്മുഞ്ജനിയാ
ഏകദേശേനേവാതി അത്ഥോ. ഇമിനാ സമ്മജ്ജനേ അമനാപകാരിതം ദസ്സേതി.
മജ്ജന്ഹേ വീതിവത്തേതി ഗിഹിസംസഗ്ഗവസേന കാലം വീതിനാമേത്തോ
മജ്ജന്ഹേ ബഹുവീതിവത്തേ. അത്തേഹിഭിക്ഖുഹീതി നാതികാലം
പവിട്ഠേഹി. നിസ്സക്കവചനഞ്ചേതം. ഭായാമിനാഗദത്തന്തി തസ്സ പടിപത്തിം
ഭായിതബ്ബം കത്വാ ദേവതാ വദന്തി പടിപത്തിയം നിയോജേതി. സുപ്പഗബ്ഭന്തി
കായപാഗബ്ബിയാദിഹി അതിവിയ സമന്നാഗതം.

നാഗദത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. കുലഘരണീസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൮. ഓഗാഹപ്പത്തോതി വിസ്സാസവസേന അനുപ്പവേസം പത്തോ.
അത്തേതരം കുലന്തി തസ്ഥിം കുലേ ജായമ്പതിം സന്ധായ വദതി.
“ബഹുപകാരം മേ ഏതം കുലം ചിരം സപ്പായാഹാരദാനാദിനാ; തസ്ഥാ
ഇധാഹം അഗ്ഗദക്ഖിണ്ണേയ്യോ ജാതോ; ഇമേസംയേവ ദേയ്യധമ്മപടിഗ്ഗണ്ഹണേന
പുത്തം വഡ്ഢേസ്സാമീ”തി ചിന്തേസി. തേനാഹ “അത്തത്ഥ ഗന്ത്വാ കിം
കരിസ്സാമീ”തിആദി. സാതി ദേവതാ. ഉഭോപേതേതി തം ഭിക്ഖുഞ്ച ഘരണിഞ്ച
സന്ധായ വദതി. പടിഗാധപ്പത്താതി പടിഗാധം പത്താ അത്തമത്തേസ്ഥിം
പതിട്ഠിതവിസ്സാസേന.

വിസ്സമപ്പത്തിവസേന സന്തിട്ഠന്തി ഏത്ഥാതി സണ്ഠാനം, വിസ്സമന്ട്ഠാനം.
സമാഗന്ത്വാതി സന്നിപതിത്വാ. പടിത്തുദാഹരണേഹി മന്തയതീതി മന്തനം,
ഞാപകം കാരണം. പടിലോമസദ്ദാതി പടിലോമഭാവേന പതിതത്താ
അസച്ചവിഭാവനാ പടികൂലസദ്ദാ. തേന കാരണേനാതി തേന
കാരണപടിരുപകേന മിച്ഛാവചണേന. ന മകുഹോതബ്ബം അകാരകഭാവതോ.
സദ്ദേന പരിതസ്സതീതി പരേഹി അത്തന്തി പയുത്തമിച്ഛാസദ്ദമത്തേന
പരിതസ്സനസിലോ. വതം ന സമ്പജ്ജതീതി യഥാസമാദിന്നവതം ലഹുചിത്തതായ ന
പാരിപൂരിം ഗച്ഛതി. സമ്പന്നവതോതി പരിപുണ്ണസിലാദിവതഗുണോ

കുലഘരണീസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. വജ്ജിപുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൯. വജ്ജിരട്ഠേ രാജപുത്തോതി വജ്ജിരട്ഠേ ജാതസംവദ്ധോ വജ്ജിരാജപുത്തോ. സബ്ബരത്തിചാരോതി ഛരണസമ്പത്തിയാ ഇതോ ചിതോ ചരണേഹി അനുഭവിതബ്ബനക്ഖത്തമഹോ. തേനാഹ “കത്തികനക്ഖത്തം ഘോസേത്ഥാ” തിആദി. ഏകാബദ്ധം ഹോതീതി യസ്ഥാ ചാതുമഹാരാജികദേവാ തസ്ഥിം ദിവസേ നക്ഖത്തം ഘോസേത്ഥാ അത്തനോ പുഞ്ഞാനുഭാവസിദ്ധായ ദിബ്ബസമ്പത്തിയാ മഹന്തം നക്ഖത്തകീളാസുഖം അനുഭവന്തി, തസ്ഥാ തം തേഹി ഏകാബദ്ധം വിയ ഹോതി. ഭേരിആദിതുരിയാനന്തി ഭേരിമുദിങ്ഗസങ്ഖപണവപീണാദിതുരിയാനം. താളിതാനന്തി ആരദ്ധലയാനുരൂപം പഹാസാനം. വീണാദീനന്തി വീണാവേണുഗോമുഖിആദീനം. വാദിതാനന്തി യഥാരദ്ധമുച്ഛന്നാനുരൂപം സങ്ഘട്ടിതാനം. അഭാസീതി തേന സദേന ആകഡ്ഢിയമാനഹദയോ അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജിത്വാ “മഹതീ വത മേ ജാനീ”തി അനുത്സുനന്തോ അഭാസി. ഛരസ്സിതദാരുകം വിയാതി വനേ ഛരസ്സിതനിരത്ഥകകളിങ്ഗരം വിയ. ലാമകതരോതി നിഹീനതരോ. ദേവതാ പഠമപ്പിതം ആണിം പടാണിയാ നീഹരന്തീ വിയ തേന ഭിക്ഖുനാ വുത്തമത്ഥം അപന്നേന്തീ “തസ്സ തേ ബഹുകാ പിഹയന്തീ”തി അപോചാതി വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “മേരോ”തിആദിമാഹ. സഗ്ഗം ഗച്ഛന്താനം യഥാ നേരയികാ പിഹയന്തി, ഏവം സമ്മാപടിപന്നസ്സ തുയ്ഹം ബഹൂ പിഹയന്തി, തസ്ഥാ ത്വം “പാപിയോ”തി അത്താനം മാ മഞ്ഞിത്ഥാതി അധിപ്പായോ.

വജ്ജിപുത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സജ്ജായസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൦. നിസ്സരണപരിയത്തിവസേനാതി അദ്ധാ ഇമം പരിയത്തിം നിസ്സായ വട്ടഭുക്ഖതോ നിസ്സരിതും ലബ്ഭാതി ഏവം നിസ്സരണപരിയത്തിവസേന. സജ്ജായനതോതി വിമുത്തായതനസിസേ ഠത്ഥാ സജ്ജായനതോ. ഇദാനി തസ്സ നിസ്സരണപരിയത്തിവസേന സജ്ജായനകരണം, പടിപത്തിവസേന വത്തപടിവത്തകരണം, വിപസ്സനാഭാവനഞ്ച ദസ്സേതും “സോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അരഹത്തം പത്തദിവസേ പടിപത്തികീത്തനായ പുരിമദിവസേസുപി തഥാ പടിപജ്ജി, വിപസ്സനം പന ഉസ്സുക്കാപേതും നാസക്ഖീതി ദസ്സേതി. കാലം അതിവത്തേതീതി ഇദം “സങ്കസായതീ”തി പദസ്സ അത്ഥവചനം. മേരസ്സാതി സജ്ജായകത്ഥേരസ്സ.

ധമ്മപദാനീതി സീലാദിധമ്മക്ഖന്ധദീപകാനി പദാനി. തേനാഹ “സബ്ബവി ബുദ്ധവചനം അധിപ്പേത”ന്തി. ന ഗണ്ഹാസി ഉദ്ദേശന്തി അധിപ്പായോ. പാളിയം “ഭിക്ഖുഹി സംവസന്തോ”തി ഇമിനാ തേസം ധമ്മസ്സവനത്ഥാപി ധമ്മോ പരിയാപുണിതബ്ബോതി ദസ്സേതി. വിരജ്ജതി ഏതേനാതി വിരാഗോ, അരിയമഗ്ഗോ. ജാനിത്വാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന ദിട്ഠസുതാദിം യാമാവതോ ജാനിത്വാ പടിവിജ്ജിത്വാ. വിസ്സജ്ജനന്തി പഹാനം. ന ബുദ്ധവചനസ്സ വിസ്സജ്ജനം. ഭണ്ഡാഗാരികപരിയത്തിയാപി അനുഞ്ഞാതത്താ പഗേവ നിസ്സരണത്ഥായ, തത്ഥ പന മത്താ ജാനിതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ “ഏത്താവതാ”തിആദിമാഹ.

സജ്ജായസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. അകുസലവിതക്കസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൧. അകുസലേ വിതക്കേതി അകോസല്ല്യസമ്ഭൂതട്ഠേന അകുസലേ മിച്ചാവിതക്കേ. യോനി വുച്ചതി ഉപായോ, തസ്മാ അസുഭാദികേ സുഭാദിവസേന മനസികാരോ അയോനിസോമനസികാരോതി ആഹ “അനുപായമനസികാരേനാ”തി. പാസാദികകമ്മട്ഠാനന്തി പസാദാവഹം ബുദ്ധാനുസ്സതിആദികമ്മട്ഠാനം. ബലവപീതിഞ്ച സുഖഞ്ചാതി നീവരണവിക്ഖമ്ഭനേതോ ബലവന്തം ഉപചാരജ്ജ്യാനസഹഗതം പീതിഞ്ച സുഖഞ്ച.

അകുസലവിതക്കസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. മജ്ജന്ഹികസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൨. നന്ദനവഗ്ഗേതി നന്ദനവഗ്ഗവണ്ണനായം തത്ഥ ഇധാപി ഗാമായ വിസേസാഭാവതോ. യദി ഏവം കസ്മാ തത്ഥ സങ്ഗീതം ഇധ ഗഹിതന്തി? ദേവതാപടിസംയുത്തതം ഉപാദായ ദേവതാസംയുത്തേ സങ്ഗഹിതന്തി അട്ഠപ്പത്തിയാ പടിസംയുത്തത്താ ഇധ ഗഹിതം.

മജ്ജന്ഹികസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩. പാകതിന്ദ്രിയസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൩. തേരസമേ യം വത്തഞ്ചം, തം വിത്ഥാരിതമേവാതി യോജനാ. ജന്തുദേവപുത്തസുത്തേതി ജന്തുദേവപുത്തസുത്തസംവണ്ണനായ. “തത്ഥ സങ്ഗീതം ഇധാപീ”തിആദി അനന്തരസുത്തവണ്ണനായം വുത്തനയമേവ.

പാകതിന്ദ്രിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഗന്ധത്ഥേനസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൪. ഗന്ധാരമ്മണം ഉപനിജ്ജ്യായതീതി ഗന്ധസങ്ഖാതം ആരമ്മണം ഉപേച്ച നിജ്ജ്യായതി, രൂപാരമ്മണേന വിയ വിത്താണേന രൂപം, ഗന്ധാരമ്മണേന തം ഉപേച്ച നിജ്ജ്യായതി പച്ചക്ഖതോ, യാമാവതോ സഭാവതോ പടിവിജ്ജ്യാതീതി അത്ഥോ. ഉപസിങ്ഘിസ്സതീതി തണ്ഹാവസേന ഉപഗന്താ സിങ്ഘിസ്സതി.

ഏകങ്ഗമേതം മേയ്യാനന്തി ആരമ്മണവസേന മേയ്യാവത്ഥുസു വിഭജിയമാനേസു ഏകമങ്ഗമേതം ഗന്ധാരമ്മണന്തി ആഹ “മേനിതബ്ബാന”തിആദി. ഓജാപേക്ഖായ മേയ്യായ പവത്തമാനായ ധമ്മാരമ്മണതാപി തസ്സാ സിയാ, സാ പന ന മധുരാ മേയ്യാകതാ ചാതി “പഞ്ചകോട്ഠാസാന”തി വുത്തം. കാമഞ്ച തം ഗന്ധാരമ്മണം കേനചി പരിഗൃഹിതം ന ഹോതീതി ആദിയിതും സക്കാ, സത്ഥാരാ പന അനനുത്താതത്താ ന യുത്തോ തസ്സ പരിഭോഗോ. യം പന തേന ഭിക്ഖുനാ

വുത്തം “ന ഹരാമിന ഭഞ്ജാമി”തി, തസ്സപി അയമേവ പരിഹാരോ. വണ്ണീയതി ഫലം ഏതേനാതി വണ്ണം, കാരണന്തി വുത്തം “വണ്ണേനാതി കാരണേനാ”തി.

തസ്മിന്തി തസ്മിം ഭിക്ഖുസ്മിം. ആകിണ്ണകമ്മനോതി തണ്ഹാദിദിആദിവസേന അകുസലകമ്മനോ ദിദിമോഹതണ്ഹാദിവസേന ആദിതോ പടായ കുസലകമ്മാനം പടിക്പേപനതോ. ദിദിവസേന ച കമിനകക്ഖളവരിഗതത്താ “അഖീണകമ്മനോ കക്ഖളകമ്മനോ”തി വുത്തം.

ആകിണ്ണലുദോതി ആകിണ്ണോ ഹുത്വാ കക്ഖളോ. തേനാഹ “ബഹുപാപോ”തിആദി. മക്ഖിതോതി ലിത്തോ. തന്തി ദേവതാചോദനം. തസ്മാതി അതിക്കമ്മ റിതത്താ“ത്വഞ്ചാരഹാമി വത്തവേ”തി ഏവമാഹ.

ഗവേസന്തസ്സ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദനവസേന പരിയേസന്തസ്സ. അനേകയോജനായാമവിത്ഥാരം ഗഗനതലം ബ്യാപേത്വാ ഉപ്പന്നവലാഹകകൂടപ്പമാണം വിയ. സുദ്ധോതി സീലേന പരിസുദ്ധോ അയന്തി ജാനാസി. സുഗതിന്തി സുന്ദരനിബ്ബത്തിം. തേന നിബ്ബാനസ്സപി സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ.

ഗന്ധമേനസുത്തവണ്ണനാ നിദിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

വനസംയുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. യക്ഖസംയുത്തം

൧. ഇനകസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൫. അത്തനോ പരിണായകത്തേന ഇന്ദോ നാമ മഹേസക്ഖോ, ഇന്ദോതി സമഞ്ഞാ അസ്സാതി കത്വാ “ഇനകോ”തിപി വുച്ചതി, തസ്സ ഇനകസ്സ. ഇനകുടേ പബ്ബതേ നിവസതീതി ഇനകുടനിവാസീ, തസ്സ ഇനകുടനിവാസിനോ. ബലികമ്മേഹി യജിതബ്ബതോ പുജിതബ്ബതോ യക്ഖോ, തസ്സ യക്ഖസ്സ. ഇനസ്സ നിവാസട്ഠാനഭൂതം കൂടം ഇനകുടന്തി യക്ഖതോ കൂടേന നാമം ലദ്ധം. ഇനകുടോ ഇന്ദോ ഉത്തരപദലോപേന യഥാ “കേലാസകുടോ കേലാസോ”തി. ഇന്ദോ യക്ഖോതി കൂടതോ യക്ഖേന നാമം ലദ്ധം. ന ചേത്ഥ ഇതരീതരനിസ്സയഭോസോ അഞ്ഞമഞ്ഞുപലക്ഖണഭാവതോ യഥാ തം “കായകമ്മട്ഠാന”ന്തി. രൂപന്തി സകലം രൂപക്ഖണ്ഡമാഹ, ന രൂപായതനന്തി. ഇമം സരീരം പേച്ച അയം കിന്തി പടിലഭതീതി ചോദേതി.

കുതോ ആഗച്ഛതീതി പരാധാരരൂപേ ജീവേ അത്തന്തി മാതുകുച്ഛിമോക്കന്തേ രൂപസ്സ സമ്ഭവോതി കുതോ നാമ റാനതോ ആഗച്ഛതി. തേനാഹ “ഇമാനി ച അട്ഠീനി ഇമാ ച മംസപേസിയോ”തിആദി. കഥം ന്വയന്തി അയം കുച്ഛിസങ്ഖാരേ ഗബ്ഭരേ കഥം സജ്ജതീതി പുച്ഛതി. “സീഹാനംവ നദന്താനം, ദാഠീനം ഗിരിഗബ്ഭരേ”തിആദിനാ (മേരഗാഃ നിദാനഗാഥാ) ഗബ്ഭരോ ച കുച്ഛിവാചകോ ആഗതോ. തേനാഹ “ഗബ്ഭരസ്ഥിന്തി മാതുകുച്ഛിസ്ഥി”ന്തി. പുഗ്ഗലവാദീതി അത്തവാദുപാദാനോ. യഥാ ഹി മച്ഛമംസം ഭൂത്തം ഫേണം വിയ ഹുത്വാ വിലീയതി, ന ച പഞ്ഞായതി സത്തഭാവേന അപ്പവത്തനതോ, ഏവമേവം യദി മാതുകുച്ഛിസ്ഥിം ഗബ്ഭഭാവേന ഉപ്പന്നം രൂപം സത്തോ ന ഭവേയ്യ നോ വഡ്ഡേയ്യ, വിലീയിത്വാ ഗച്ഛേയ്യ, പഞ്ഞായതി ച തം രൂപം, തസ്ഥാ ജീവോതി ഇമായ ലദ്ധിയാ. ഏവമാഹാതി “രൂപം...പേ... ഗബ്ഭരസ്ഥി”ന്തി ഏവമവോച. പഠമന്തി ഏതേസം പഞ്ചന്നം പഠമം. തേനാഹ “പഠമേന പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണേന സദ്ധി”ന്തി. “ജാതിഉണ്ണംസുഹീതി ജാതിഏളകായ ഉണ്ണംസുഹീ”തി വദന്തി. “ഗബ്ഭം ഫാലേത്വാ ഗഹിതഉണ്ണാ ജാതിഉണ്ണാ. തസ്സാ അംസുഹി തീഹി കതസുത്തഗ്ഗേ”തി സംയുത്തഭാണകാനം അധിപ്പായോ.

അനാവിലോതി അച്ഛോ, സുപ്പസന്നോതി അത്ഥോ. ഏവംവണ്ണപ്പടിഭാഗന്തി വുത്തപ്പമാണസങ്ഠാനസമ്പരിച്ഛിന്നം. കലലം സമ്പവുച്ചതീതി അത്തഭാവോ ഭൂതുപാദാരൂപസങ്ഖാരോ സന്താനവസേന പവത്തമാനോ കലലം നാമാതി കമീയതി.

കലലാതി യഥാവുത്തകലലരൂപഹേതു തം നിസ്സായ പച്ചയം കത്വാ. മംസയോവനഉദകവണ്ണന്തി വണ്ണതോ മംസയോവനഉദകവണ്ണം, സങ്ഠാനതോ പന വിലീനതിപുസദിസം.

പരിപക്കന്തി പരിപാകകലലഭാവതോ പരിപാകം ഗതം സുപരിപാകം ഗതം. സമൂഹതന്തി സമൂഹഭൂതം സങ്ഗതം. വിവട്ടമാനന്തി പരിണമന്തം. തബ്ഭാവന്തി കരണേ ഏതം ഉപയോഗവചനം, തബ്ഭാവേന പരിണമന്തന്തി അത്ഥോ. നിസ്സക്കേ വാ ഉപയോഗവചനം, തബ്ഭാവതോ കലലഭാവതോ കലലം വിപരിണമന്തം. അബ്ബുദം നാമ ജായതി, അബ്ബുദം നാമ സമ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ.

വിളിനതിപുസദിസാ സന്റാനവസേന, വണ്ണവസേന പന സിതാ അരത്താവ ഹോതീതി വദന്തി. മണ്ഡന്തി ദാരികാനം തമാ പീളനതോ നിബൃത്തമരിചപക്കസ്സ സാരഭൂതം രസം. സബ്ബഭാഗേഹിമുച്ചതീതി സോ മണ്ഡോ കപാലേ അലഗ്ഗോ ഹുത്വാ തസ്സ സബ്ബഭാഗേഹി മുച്ഛിത്വാ പിണ്ഡിതോ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. ഏവരൂപാ പേസിഹോതീതി സാ പേസി ഗബ്ഭാസയേ കത്ഥചി അലഗ്ഗാ യഥാവൃത്തമണ്ഡോ വിയ പിണ്ഡിതോ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. തേനാഹ “വിളിനതിപുസദിസാ”തി.

പേസിനിബൃത്തതീതി ഏതഥ പേസീതി നിസ്സക്കേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “തതോ പേസിതോ”തി.

ഘനസ്സ സന്റാനം. നിബൃത്തം കമ്മപച്ചയാതി തംസന്റാനം രൂപധമ്മനിബൃത്തിയാ ജായതി. “ജരാമരണം അനിച്ചം സങ്ഖതം പടിച്ചസമുപ്പന്ന”ന്തി (സം നീ ൨.൨൦) ഹി വുത്തം.

പിളകാതി പിളകസദിസാ മംസപിണ്ഡാ ജായന്തി.

സത്തമാദിനീതി ആദി-സദേന അട്ഠമസത്താഹതോ പട്ഠായ യാവ ഏകചത്താലീസാ ചതുത്തിംസ സത്താഹാനി സങ്ഗണ്ഹാതി. പരിണതകാലന്തി ഗബ്ഭസ്സ പരിണതകാലം. നവമാസതോ ബഹി പരിപക്കോ നാമ ഹോതി കേസലോമാദിനിബൃത്തിതോ. തേനാഹ “ദ്വാചത്താലീസേ സത്താഹേ ഏതാനി ജായന്തി”തി.

തസ്സാതി ഗബ്ഭസേയുകസത്തസ്സ. മാതുളദരപടലേന ഏകാബദ്ധോ ഹോതി യതോ മാതരാ പരിഭൂത്തആഹാരോ ആമാസയേ പതിട്ഠിതേ ഗബ്ഭസ്സ നാഭിനാളാനുസാരേന ഗബ്ഭഗതസ്സ സരീരം സമ്പത്വാ ആഹാരകിച്ചം കരോതി. ആഹാരസമുട്ഠാനരൂപം സമുട്ഠാപേതീതി ഗബ്ഭഗതസ്സ കായേ ഓജായ പച്ചയോ ഹോതി. സാ ച തം പച്ചയം ലഭിത്വാ ഓജട്ഠമകം രൂപം സമുട്ഠാപേതി. ഏവം മാതരാ പരിഭൂത്തആഹാരപച്ചയേന ഗബ്ഭഗതോ ദസ മാസേ യാപേതി അത്തനോ നാഭിനാളാനുസാരഗതേനേവ തേന യാവ ആഹാരസമുട്ഠാനസത്താഹോ, തതോ പട്ഠായ ആഹരണതോ. കേചി പന “മാതരാ പരിഭൂത്തആഹാരോ ബാഹിരവഗ്ഗോ വിയ തസ്സ കായം അഭിസന്നേതി പരിസന്നേതി, തേന സോ യാപേതീ”തി വദന്തി. കുച്ഛിഗതം ഉദരപടലേന തിരോഹിതത്താ ബഹി റിതന്തി വത്തബ്ബതം ന അരഹതീതി “കുച്ഛിയാ അബ്ഭന്തരഗതോ”തി ആഹ. മാതുകുച്ഛിഗതോ നരോതി മാതു തിരോകുച്ഛിഗതോ. ഏവം ഖോതി ഇമിനാ യഥാവൃത്താകാരേന അയം സത്തോ...പേ... നിബൃത്തതി, തസ്മാ രൂപം ന ജീവോ. ന ഹി ദിട്ഠിഗതസ്സ സത്താഹക്കമേന വുഡ്ഡിപ്പത്തോ ഇച്ഛിതോ അനിച്ചതാപത്തിതോ.

ഇന്ദ്രകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സക്കനാമസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൬. സക്കനാമകോതി ബലിപുത്തോ വിയ സക്കസ്സ വസേന ഗഹിതനാമോ. “ഏസോ കിരാ”തി പാറോ. “ഏകോ കിരാ”തിപി ലിഖന്തി. മാറസ്സ പക്ഖേ ഗതോ മാറപക്ഖികോ. യദഞ്ഞന്തി ഏതഥ യന്തി

കിരിയാപരാമസനം, തസ്മാ യം അഞ്ഞസ്സ അനുസാസനം, തം സമണ്ണ ന സാധൂതി യോജനാ. കാരണേനാതി കാരണമത്തേന സംവാസോ ജായതി. യേന കേനചി ഗഹദ്ദേന വാ പബ്ബജിതേന വാ. തം കാരണന്തരം സമാഗതം പുരിസം സപ്പഞ്ഞോ സമ്ബുദ്ധോ അനുകമ്പിതും നാരഹതി വിസേസാധിഗമാഭാവാ, സതി പന തസ്മിം സവിസേസം പസാദോ ഹോതീതി. മനസാ ചേ...പേ... ന തേന ഹോതിസംയുത്തോ സിനേഹവസേന അനുകമ്പാ അനുദയാ തസ്സാ അസംകിലിട്ഠസഭാവത്താ.

സക്കനാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സൂചിലോമസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൭. ഗയായ അവിദ്വരേ ഭവോ ഗാമോ “ഗയാ”തി വുത്തോതി ആഹ “ഗയായ”ന്തി, തേനാഹ “ഗയായ അവിദ്വരേ നിവിട്ഠഗാമം ഉപനിസായാതി അത്ഥോ”തി. ഗോചരഗാമനിദസ്സനം ഹേതം. ഇദം ഉപരി ഇദം ഹേട്ഠാതി നത്ഥി ഉപ്പടിപാടിയോ മഞ്ചപാദാനം ദീസു പസ്സേസു ദീഘഭാവേന. ബലികമ്മത്ഥായ കതം ദേവതാധിട്ഠാനന്തി അധിപ്പായേന ദേവട്ഠാനേ ഠപേന്തി. അട്ഠപാദമഞ്ചസദിസോ കിര സോ ഹേട്ഠുപരിപരിവത്തേതബ്ബതോ. കമിനസിബ്ബനസൂചി കമിനസൂചി. അപച്ചത്ഥരിത്ഥാതി കിഞ്ചി സഞ്ചികസേനാസനസ്സ ഉപരി പടിച്ഛദനം അപച്ചത്ഥരിത്ഥാ. ഗവച്ഛിവിജ്ജയിതം വിയാതി തേഹി സൂചിലോമേഹി ഗവച്ഛിജാലം വിയ ഗതം സബ്ബസോ സമോഹതം.

ഇയാപി “ഖരസരീരോ”തി വത്ഥാ ഖരസരീരം കമിനസൂചിസദിസതായ ലോമസ്സാതി തസ്സ തമാഭാവസ്സ കാരണം ദസ്സേന്തോ “സോ കിരാ”തിആദിമാഹ. അത്തനോ ഹത്ഥേഹീതി സഞ്ചികതേലസമ്മക്ഖിതേഹി അത്തനോ സരീരം മക്ഖേസി. ഇതീതി വുത്താകാരേന.

സമാഗമട്ഠാനന്തി യക്ഖസന്നിപാതട്ഠാനം. സോതി സൂചിലോമോ യക്ഖോ. മന്തി ച തമേവ വദതി.

ഉട്ഠാപേത്ഥാതി ഉദ്ധഗ്ഗാ കത്ഥാ. അപനാമേസീതി യഥാ സോ അത്തനോ കായം ഉപനേതും ന സക്കോതി, തഥാ കരോന്തോ മോകം അപനാമേസി. അമനുഞ്ഞോതി ഫരുസതിക്ഖതായ ന മനുഞ്ഞോ. ചിത്തം വാ തേ വിപിസ്സാമീതി മയ്ഹം ആനുഭാവേന തവ ചിത്തവിക്ഖേപം വാ കരിസ്സാമി. യഥാ പന സോ ചിത്തവിക്ഖേപം കരേയ്യ, തം ദസ്സേതും “യേസഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. ഭേരവം വാതി വുത്താകാരേന അത്തമാ വാ ഭയാനകം ദസ്സനമത്തേനേവ സത്താനം ഭയം ഛമ്ഭിതത്തം ലോമഹംസം ഉപ്പാദേതും സമത്ഥം. “കഥേന്താനംയേവാ”തി വാ പാഠോ. തം ദീസു പാദേസു ഗഹേത്ഥാ പാരം ഗങ്ഗായ വിപിസ്സാമീതി യോജനാ.

കുതോനിദാനാതി കസ്മാ കാരണാ? അട്ഠകമായം പന സമാസപദമേതം, വിഭത്തിഅലോപേന നിദേസോതി ദസ്സേതും “കിംനിദാനാ കിംപച്ചയാ”തി? അത്ഥോ വുത്തോ. ചിത്തം ഓസ്സജന്തിതി കുസലചിത്തം പവത്തിതും അപ്പദാനവസേന പുരതോ വിപന്തി. കുതോ സമുട്ഠായാതി മിച്ഛാവിതക്കാനം സമുട്ഠാനം പുച്ഛതി?

കാമരാഗാദയോ സുഭിമിത്താദീസു അയോനിസോമനസികാരഹേതു. കാമോ
പന അയോനിസോമനസികാരോ ച നിയകജ്ഞാപരിയാപനോതി ആഹ
“അയം അത്തഭാവോ നിദാനം ഏതേസന്തി ഇതോനിദാനം”തിആദി. ഏവമേവാതി
അട്കമായം കീളാപസുതകുമാരകാ വിയ മിച്ഛാവിതക്കാ ദട്ബാ, തേസം
ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതോ ലോകോ വിയ അയം അത്തഭാവലോകോ. തേഹി
ഓസ്സജിയമാനം ധങ്കം വിയ ചിത്തം, തസ്സ പാദേ ബദ്ധദീഘസുത്തകം വിയ തം
ദുരാനുബന്ധം സംയോജനന്തി ഏവം ഉപമായ സംസന്ദനം ദട്ബം.

പാപവിതക്കാനം തംസമ്പയുത്തകിലേസാനഞ്ച തണ്ഹാ വിസേസപച്ചയോ
തദഭാവേന തേസം അഭാവതോതി ആഹ “തണ്ഹാസിനേഹതോ ജാതാ”തി.
അത്തഭാവപരിയാപനത്താ “അത്തനിസമ്ഭൂതാ”തി വുത്തം. തേന നേസം
അനഞ്ഞഹേതുകതം ദസ്സേതി, നിഗ്രോധസ്സേവ വന്ധജാതീതി ഇമിനാ പന
പുമുഭാവഞ്ച, വിസത്താതിആദിനാ ദുബ്ബിനിസ്സുതഞ്ച. വത്സുകാമേസു
രൂപാരമ്മണാദീസു പുമുസു. പുമു കിലേസകാമാ കാമരൂപതണ്ഹാദയോ.
തേഹി കിലേസകാമേഹി കരണഭൂതേഹി. അത്തഭാവം വന്ധപഞ്ചകം. യേ
വിപസ്സനായ യുത്തപയുത്താ യാമാവതോ ജാനന്തി.

യതോതി പച്ചത്തേ നിസ്സക്കവചനന്തി ആഹ “യം നിദാനമസ്സാ”തി.
“വിനോദേന്തീ”തി കത്തുനിദേസേന യേന ന വിനോദേന്തി, തം കാരണം
ബാധിതമേവാതി ആഹ “മഗ്ഗസച്ചേന വിനോദേന്തീ”തി. വിനോദനഞ്ചേത്ഥ
സന്താനതോ നീഹരണം ബഹികരണം സബ്ബസോ പഹാനം, പഹീനേ ച
തസ്ഥിം കിലേസേ ഓഘം തരന്തീതി ദസ്സേന്തോ “ദുത്തര”ന്തിആദിമാഹ.
ഏതസ്ഥിം അധിഗതേ ന പുന ഭവോതി അപുനബ്ഭവോ, നിബ്ബാനന്തി ആഹ
“അപുനബ്ഭവസബ്ബാതസ്സാ”തിആദി. യസ്ഥാ ഏത്ഥ “യേ നം പജാനന്തി,
യതോനിദാന”ന്തി പദദ്വയേന ദുക്ഖസമുദയസച്ചാനി, വിനോദനഗ്ഗഹണേന
മഗ്ഗസച്ചം, അപുനബ്ഭവഗ്ഗഹണേന നിരോധസച്ചം പകാസിതം, തസ്ഥാ വുത്തം
“ചത്താരി സച്ചാനി പകാസേന്തോ”തി.

തസ്ഥിംയേവാതി യത്ഥ റിതോ “രാഗോ ച ദോസോ ചാ”തിആദിനാ
പഞ്ഹം പുച്ഛി, തസ്ഥിംയേവ പദേസേ റിതോ. ദേസനാനുസാരേനാതി സത്ഥു
സാമുക്കംസിക്യമ്മദേസനായ അനുസ്സരണേന. ഞാണം പേസേത്ഥാതി
വിപസ്സനാപടിപാടിയാ നിബ്ബാനം പതി അനുബോധഞാണം പേസേത്ഥാ
പവത്തേത്ഥാ. സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠിതോതി സഹസ്സനയപടിമണ്ഡിതസ്സ
പഠമഗ്ഗസ്സ അധിഗമേന പഠമഫലേ പതിട്ഠിതോ പടിലഭതീതി യോജനാ. ന
കിലിട്ഠത്തഭാവേ തിട്ഠന്തി മഹാനുഭാവത്താ അരിയയമ്മസ്സ.
സേതകണ്ഡുപീളകസൂചിയോതി സേതഭാവം പത്ഥാ കണ്ഡുപീളകാ
ലോമസൂചിയോ സബ്ബാ അനവസേസാ പതിതാ പരിഭട്ഠാ അപഗതാ.
ഭുമ്മദേവതാപരിഹാരന്തി ഭുമ്മദേവത്തഭാവന്തി.

സുചിലോമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. മണിഭദ്രസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൮. സുഖം പടിലഭതീതി ദിട്ഠയമ്മികാദിഭേദം സുഖം അധിഗച്ഛതി.
നിച്ഛമേവ സേയ്യോ സതിമതോ ആയതിം ഹിതചരണതോ. മണിഭദ്രോ
“സതിമാപുഗ്ഗലോ സതോകാരി സമ്പതി വേരം നപ്പസവതീ”തി അധിപ്പായേന

“വേരാ ച പരിമുച്ചതീ”തി ആഹ. ഭഗവാ പന സതിമന്തതാസിദ്ധിയാ വേരപരിമുച്ചനം ന അച്ചന്തികം, നാപി ഏകന്തികം പടിപക്വേന പരതോ ച അപ്പഹീനത്താതി തം നിസേധേനോ “വേരാ ച ന പരിമുച്ചതീ”തി വത്യാ, യം അച്ചന്തികം ഏകന്തികഞ്ച പരസ്സ വസേന വേരപരിമുച്ചനം, തം ദസ്സേനോ “യസ്സാ”തി ഗാഥമാഹ. കരുണായാതി അപ്പനാപ്പത്തായ കരുണായ. കരുണാപുണ്ഡ്രഭാഗേതി കരുണാഭാവനായ വസേന ഉപ്പാദിതപഥജ്ഞാപചാരേ. സോതി കരുണാഭാവനം ഭാവേനോ പുഗ്ഗലോ. മേത്തംസോതി മേത്തചിത്തം അംസോ ഏകോ കുമ്പലകോട്ഠാസോ ഏതസ്സാതി മേത്തംസോ. തസ്സ കേനചീതി തസ്സ അരഹതോ കരുണായ മേത്താഭാവനായ ച സാതിസയത്താ തദഭാവേന കേനചി പുഗ്ഗലേന സദ്ധിം വേരപ്പസങ്ഗോ നാമ നത്ഥി. ഇമിനാ വീണാസവേപി മേത്താകരുണാഭാവനാരഹിതേ കോചി അത്തനോ ചിത്തഭാസേന വേരം കരേയ, ന പന തസ്ഥിം മേത്താകരുണാചേതോവിമുത്തിസമന്നാഗതേ കോചി വേരം കരേയ. ഏവം മഹിദ്ധികാ ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാതി ദസ്സേതി.

മണിഭദ്രസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. സാനുസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൯. യക്ഖേന ഗഹിതോ ഹോതീതി യക്ഖേന അനുപവിട്ഠോ ഹോതി. തസ്സ യക്ഖഗഹണസ്സ കാരണം മൂലതോ പഭൂതി വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “സോ”തിആദിമാഹ. തസ്സ അന്തിമഭവിക്കത്താ ആദിതോ പട്ഠായ അധിസീലസിക്ഖായ സക്കച്ചം പൂരണന്തി ദസ്സേതി “സോ പബ്ബജിതകാലതോ”തിആദിനാ. പച്ചാഹാരന്തി പടിക്ഖേപം. ഇമസ്ഥിം സരഭഞ്ഞേതി ഇമസ്ഥിം മമ ധമ്മഭണേന. പത്തിന്തി പത്തിദാനം. പിയാ ഹോന്തി, തേനാഹ ഭഗവാ “ആകങ്ഖേയ്യ ചേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ‘സബ്രഹ്മചാരിനം പിയാ ച അസ്സം മനാപോ ച ഗരു ച ഭാവനീയാ ചാ’തി, സീലേസ്സേവസ്സ പരിപൂരകാരി”തി (൧൦ നി ൧.൬൫). തഥാ ചാഹ “തസ്ഥിം സാമണേരേ”തിആദി.

വുഡ്ഡിമന്ധായാതി യോബ്ബനപ്പത്തിയാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം പരിവുഡ്ഡിമാഗമ്മ. കാമസമ്ഭോഗസമത്ഥതാവസേന പരിപക്കിന്ദിയോ. അനുയോജേത്യാവാതി വിസ്സജ്ജത്യാവ, ഗിഹിഭാവേ വാ അനുയോജേത്യാവ. “പുബ്ബേ തുയ്ഹം പുത്തോ സീലവാ കല്യാണധമ്മോ ലജ്ജി കുക്കുച്ചകോ സിക്ഖാകാമോതി സമ്ഭാവിതോ, ഇദാനി തതോ അത്തമാ ജാതോ”തി ഘോസനാവസേന ദേവതാനം അന്തരേ മാഹേവ മേ ലജ്ജം ഉപ്പാദേയ്യ.

പാടിഹാരിയപക്ഖഞ്ചാതി ചാതുദസിപഞ്ചദസീഅട്ഠമീനം യമാക്കമം ആദിതോ അന്തതോ ആദിഅന്തതോ ച പവേസനനിക്ഖമനവസേന ഉപോസഥസീലസ്സ പടി പടി അഭിമുഖം പച്ചാവഹിതബ്ബപക്ഖഞ്ച. തേരസിയാപീതി പരം സത്തമീനവമീസുപീതി അത്ഥോ. പവേസഭൂതഞ്ഹി ഉപോസഥസീലസ്സ സത്തമീസു സമാദിനം സീലം പടിപദം, നവമീസു നിക്ഖമഭൂതന്തി ആചരിയാ. പോരാണട്ഠകമായം പന പച്ചുഗ്ഗമനാനുഗമനപരിയായേന വുത്തന്തി ആഹ “മനുസ്സാ”തിആദി. അഡ്ഡമാസന്തി സകലകാലപക്ഖം . ഏവഞ്ഹി വസ്സവാസസ്സ അനുഗമനം ഗതം ഹോതി. സുട്ഠു സമാഗതന്തി സുപരിസുദ്ധം സമ്പന്നം കത്യാ അത്തനോ സന്താനം ആഗതം. തം പന അത്തനോ ചിത്തേന സമം പകാരേഹി യുത്തം

ഹോതീതി ആഹ “സമ്പയുത്ത”ന്തി. അരഹന്താനം അനുകരണേന സേട്ഛരിയം. “നതേ ഹി യക്ഖാ കീളന്തി”തി അത്തനോ പുത്തസ്സ കായേ അധിമുച്ചനം അത്തനോ കീളനം വിയ ഹോതീതി കത്വാ ആഹ.

ഉപാസികാ യമാവുത്തഉപോസഥസീലേന സീലവതീ, സാമണേരോ പന അത്തനോ സാമണേരസീലേന സീലവാ. ഉപ്പതിത്വാതി ആകാസേ ഉപ്പതിത്വാ. മോക്ഖോ നത്ഥി ദുക്ഖാവഹസ്സ കമ്മസ്സ കരുപചിത്തത്വാ.

ദുവിയേപി കാമേതി വത്സുകാമകിലേസകാമേ. കിലേസകാമം പരിച്ചജ്ഞോ ഏവ ഹി വത്സുകാമേ പരിച്ചജ്ഞി നാമ. വിബ്ഭമനവസേന ആഗച്ഛതി ഭിക്ഖായ ആഹിണ്ഡനാദിപബ്ബജിതകിച്ചതോ. ഉപ്പബ്ബജിത്വാ വിഗതസീലസ്സ ജീവതോ ആനാപാനമത്തേന ജീവന്തോപി സോ മതകോവ. വുത്തഞ്ഛേതം “മരണഞ്ഛേതം, സുനക്ഖത്ത, അരിയസ്സ വിനയേ, യോ സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തതീ”തി (മ° നി° ന.൪൫).

ഉണ്ഹട്ഠേനാതി സപരിളാഹട്ഠേന. അഭിയാവമാതി അഭിയാവതീതി ഇമസ്ഥിം അഭിയാവനകിച്ചേ ഭദ്രം തേ ഹോതുതി വത്വാ ഗിഹിഭാവായ അഭിയാവഥ. നീഹരിത്വാതി നിക്ഖാമേത്വാ. ഏകാദസഹി അഗ്ഗീഹി ആദിത്തത്വാ മഹാധാഹസദിസേ. സല്ലക്ഖേത്വാതി ഗിഹിഭാവേ ആദീനവം, പബ്ബജായ ആനിസംസഞ്ച സല്ലക്ഖേത്വാ. ഹിരോത്തപ്പം പടിലഭിത്വാ “മമ ഉപ്പബ്ബജിതുകാമതം സബ്രഹ്മചാരിനോ ജാനിസ്സന്തി”തി. ചതുന്നം പരിസാനം ചിത്തസഞ്ചോഭവസേന സകലജമ്ബുദീപം വോഭേത്വാ.

സാനുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പിയങ്കരസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൦. പച്ചന്തേതി പരിയന്തേ. പാടിയേക്കന്തി സങ്ഗീതികാലേ വിസും. യമകവഗ്ഗാദികാ ബ്രാഹ്മണവഗ്ഗപരിയോസാനാ ഛരബ്ബീസതി വഗ്ഗാ ഏതിസ്സാതി ഛരബ്ബീസതിവഗ്ഗാ, തന്തിതി പാളി. ഉച്ചാരപസ്സാവാദി ഏവരൂപം ദുബ്ഭോജനം, “അസുചിജേഗുച്ഛഭാവേന ദുട്ഠ ഭോജന”ന്തി കത്വാ, ദുബ്ഭോജനഗൃഹണേന വാ വന്തഗബ്ഭമലാദീനി അതിദിസതി. ഛരവിആദീനി ഛരത്വാതി ഛരവിആദീനി അതിവിജ്ഞ അതിവിയ പവിസിത്വാ. അട്ഠിമിഞ്ജം ആഹച്ച അട്ഠാസി പീതിസമുട്ഠാനഉളാരോളാരരൂപപ്പവത്തിയാ. തേനാഹ “ഹദയങ്ഗമനീയോ ഹുത്വാ”തി.

ധമ്മതായ സമാദിണ്ണന്തി കസ്സചി സന്തികേ അഗ്ഗഹേത്വാ സയമേവ തസ്ഥിം ഖണേ സംയതാ ഹോമാതി യമാസംയതാ. തതീയപദേനാതി “സിക്ഖേമ സുസീല്യ”ന്തി ഇമിനാ പദേന. സേസാതി വുത്താവസേസാ. തിസ്സോ അദിന്നാദാനമിച്ഛാചാരസുരാപാനവിരതിയോ. ഗഹിതാ ഗോബലീബദുത്തായേന. ഛരതകം ദുബ്ഭിക്ഖഞ്ച ഏത്ഥാതി ഛരതകദുബ്ഭിക്ഖാ, ജിഹ്വച്ഛാദുബ്ഭിക്ഖാബഹുലായാതി അത്ഥോ. പിസാചയക്ഖയോനിയാതി പേത്തിവിസയസദിസയക്ഖയോനിയാ അപി നാമ മുച്ചേമാതി യോജനാ.

പിയങ്കരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. പുനബ്ബസുസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൧. വസന്തോനഗ്നഹണേന രത്തിട്ഠാനദിവാട്ഠാനാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. ദ്വാദസഹത്ഥമത്തമേവ ഗണ്ഹാതി പകതിസഞ്ചരണ്യുപചാരമത്തബ്യാപനതോ. യഥാപരിസ്ഥിതി പരിസാനുരൂപം, യത്ഥ യത്ഥ പരിസാ തിട്ഠതി, തം തം ഠാനം ഗച്ഛതി പരിസപരിയന്തികത്താ. സത്ഥു മുഖവികാരാഭാവതോ പവേസാനുണ്ണം സല്ലക്ഖേന്തീ “നൂന അയം കതാധികാരാ ഭവിസ്സതീ”തി അനുമാനസിദ്ധം ഉപനിസ്സയം ദിസ്വാ. ഏകീഭാവഗമനേനാതി ഹത്ഥപാസൂപഗമനേന പരിസായ മിസ്സീഭാവപ്പത്തിയാ. പുത്തകാതി പുത്തപുത്തിയോ. അനുകമ്പായങ്ഹി ക-സദ്ദോ.

നിബ്ബാനാരമ്മണേന അരിയമഗ്ഗേന മുഞ്ചിയമാനാ ഗന്മാ “നിബ്ബാനം ആഗമ്മ പമുച്ചന്തീ”തി വുത്താ. വേലാതിക്കന്താതി പമാണതോ പരിച്ഛിന്ദിതും ന സക്കാതി ആഹ “പമാണാതിക്കന്താ”തി. പിയായനാതി ആസീസനാ. ആസീസനം പേമവസേന പേമവത്ഥുനോ ഏസനാ പത്ഥനാവ ഹോതീതി ആഹ “മഗ്ഗനാ പത്ഥനാ”തി. തതോതി പിയാപുത്താദിതോ. പാണീനന്തി സാമിഅത്ഥേ പുമുവചനം ദുക്ഖസദ്ദാപേക്ഖം. കേ മോചേതീതി മോചനകിരിയായ കമ്മം പുച്ഛതി? ഇഭരോ പന അത്ഥവസേന വിഭത്തിവിപരിണാമോതി “പാണീനേതി ആഹരിത്വാ വത്തബ്ബ”തി ആഹ. അഭിസമ്ബുധന്തി അഭിസമ്ബുധന്തോ. തേനാഹ “അഭിസമ്ബുദ്ധോ”തി. സദ്ധമ്മസ്സാതി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനന്തി ആഹ “സദ്ധമ്മമേവ അജാനിത്വാ”തി.

പുത്തസ്സ അനുമാദനം കരോന്തീതി പുത്തസ്സ പടിപത്തിഅനുമാദനം കരോന്തീ. ഉഗ്ഗതാതി ഏത്ഥ കലലേ വട്ടദുക്ഖേ നിമുജ്ജമാനാ തതോ സീസം ഉക്ഖവിപിതും അസക്കോന്തി അജ്ജ ബുദ്ധാനുഭാവേന പത്താസീസം ഉക്ഖവിപിതാ ഉഗ്ഗതാ. പുന വിനിപാതാഭാവതോ സമ്മദേവ ഉഗ്ഗതത്താ സമുഗ്ഗതാ. തമാഭൂതാ സാസന്തേപി ഉഗ്ഗതാ സമുഗ്ഗതാ ജാതാ. ചതുസച്ചപടിവേധഭാവന്തി ചതുസച്ചപടിവേധസ്സ അത്ഥിഭാവം. കണ്ഡുകച്ഛുആദിതി ആദി-സദ്ദേന ജേഗുച്ഛഅസാതാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ദിബ്ബസമ്പത്തിം പടിലഭതി പവത്തിയം സമ്പത്തിദായിനോ കമ്മസ്സ കതോകാസത്താ. തുങ്ഹീ ഉത്തരികേ ഹോഹീതി മാതു-വചനം സമ്പടിച്ഛിത്വാ തസ്സ വിസേസാധിഗമസ്സ അവിബന്ധകരണസമ്മാപയോഗേന യഥാലദ്ധവിസേസായ മാതുയാ വസേന യസമാ ധീതാ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പത്തിലാഭീ, തസ്മാ വുത്തം “മാതു ആനുഭാവേനേവാ”തി.

പുനബ്ബസുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. സുദത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൨. കരണീയേനാതി ഏത്ഥ കരണീയന്തി വാണിജ്ജകമ്മം അധിപ്പേതന്തി തം വിവരന്തോ “അനാമപിണ്ഡികോ ചാ”തിആദിമാഹ. വിക്ഖീയതീതി വിക്ഖയം ഗച്ഛതി. തഥേവ കരോതീതി യഥാ രാജഗഹസേട്ഠിനാ സാവത്ഥിം ഗന്ത്വാ കതം, തഥേവ രാജഗഹം ഗന്ത്വാ കരോതി. സ്വായന്തി അനാമപിണ്ഡികോ.

തം ദിവസന്തി യം ദിവസം അനാമപിണ്ഡികോ, ഗഹപതി, രാജഗഹസമീപം ഉപഗതോ, തം ദിവസം. പണ്ണന്തി സാസനം. ന സുണ്ണീതി അസുണ്ണന്തോ “പണ്ണം ന സുണ്ണീ”തി വുത്തോ. ധമ്മഗാരവേന ഹി സോ സേട്ഠി അണ്ണം കിച്ചം തിണായപി ന മണ്ണി. തേനാഹ “ധമ്മസ്സവനത്ഥായാ”തിആദി. ദാരകരൂപാനന്തി

ദാരകാനം. അനന്തരമരകരോ ഹി രൂപ-സദോ യഥാ “ഗോരൂപാന”ന്തി. പഞ്ചവണ്ണന്തി ഖുദികാദിഭേദം പഞ്ചപ്പകാരം പീതിം പടിലഭി. അനുകരണേന ഹി താ ഏതസ്സ സമ്ഭവന്തി. “സീസേന ഉട്ഠായ...പേ... ഗച്ഛതി”തി പദം പീതിസമുട്ഠാനരൂപവസേന ലക്വേത്യാ വുത്തം.

സിവമികായ വസതീതി സിവമികായ സമീപേ വസതി. സുസാനസ്സാസന്നട്ഠാനേ ഹി സോ വിഹാരോ. അമസ്സാതി അമസ്സ അനാമപിണ്ഡികസ്സ “അകാലോ...പേ... ഉപസങ്കമിസ്സാമീ”തി ഏതം അഹോസി. ബുദ്ധഗതായ സതിയാതി അന്തം കിഞ്ചി അചിന്തേത്യാ ബുദ്ധഗതായ ഏവ സതിയാ സയനവരഗതോ നിപജ്ജി. തേന വുത്തം “തം ദിവസ”ന്തിആദി.

ബലവപ്പസാദോതി ബുദ്ധാരമ്മണാ ബലവതീ സദ്ധാ. പീതിആലോകോതി പുരിമബുദ്ധേസു ചിരകാലം പരിചയം ഗതസ്സ ബലവതോ പസാദസ്സ വസേന “ബുദ്ധോ”തി നാമം സവനമത്തേന ഉപ്പന്നായ ഉളാരായ പീതിയാ സമുട്ഠാപിതോ വിപസ്സനോഭാസസദിസോ സാതിസയോ ആലോകോ ഹോതി ചിത്തപച്ചയതുസമുട്ഠാനോ. തേനാഹ “സബ്ബതമം വിഗച്ഛി”തിആദി. “ദേവതാ ഹി കതാ”തിപി വദന്തി, പുരിമോ ഏവേത്ഥ യുത്തോ.

അമനുസ്സാതി അധിഗതവിസേസാ ദേവതാ. താ ഹി സേട്ഠിസ്സ സമ്പത്തിം പച്ചക്ഖതോ പസ്സിംസു. തേനാഹ “അയം മഹാസേട്ഠി”തിആദി. അല്പസരീരന്തി താവദേവ ഛരസ്സിതം അച്ഛിന്നം വാ കളേവരം. അപരമീതി മതം കുമാരികുണ്ഡം. പരികിരീംസൂതി സമന്തതോ ഓസരിതാ അഹേസു. ആലോകോ അന്തരധായിപീതിവേഗസ്സ മന്ദഭാവേന തംസമുട്ഠാനരൂപാനം ദുബ്ബലഭാവതോ.

ഇമിനാവതി അധികാരേന സഹസ്സപദേന ഏവ സമ്ബന്ധിതബ്ബാനി. പദം വീതിഹരതി ഏത്ഥാതി പദവീതിഹാരോ, പദവീതിഹാരട്ഠാനം. സമഗമനേതി ദുതവിലമ്ബിതം അകത്യാ സമഗമനേ. തതോതി തേസു സോളസഭാഗേസു. ഏകോ കോട്ഠാസോതി യഥാവുത്തം പദവീതിഹാരപദേസം സോളസധാ ഭിന്നസ്സ ഏകോ ഭാഗോ. പവത്തചേതനാതി യഥാവുത്തകലാസഞ്ചാതസ്സ പദേസസ്സ ലഞ്ചനയാവനപവത്തചേതനാ. പദം വാ വീതിഹരതി ഏതേനാതി പദവീതിഹാരോ, തഥാപവത്താ കുസലചേതനാ. “തസ്സാ ഫലം സോളസധാ കത്യാ”തി വദന്തി. പതിട്ഠഹന്തസ്സ വസേന ഗഹിതന്തി യോജനാ. വിവട്ടനിസ്സിതായ ഏവ രതനത്തയപൂജായ ധമ്മസ്സവനസ്സ സിക്ഖാപദസമാദാനസ്സ സരണഗമനസ്സ ച അത്ഥായ ഗച്ഛതോപി വസേന വട്ടതി. പഠമം വുത്തഗമനം ലോകുത്തരവിസേസാധിഗമസ്സ ഏകന്തികം, ദുതിയം അനേകന്തികന്തി “വട്ടതിയേവാ”തി സാസങ്കവചനം.

സോതി അനാമപിണ്ഡികോ സേട്ഠി. അനുയുത്താതി അനുഗാമിനോ സഹായാ. തേവ സന്ധായ വദതി. “സിവകോ അമനുസ്സോ”തി അപരേ. ന കേവലം “അനുയുത്താപി മേ അത്ഥി, കസ്ഥാ ഭായാമീ”തി ഏവം സൂരോ അഹോസി? അഥ ഖോ ബുദ്ധഗതായ തിക്ഖവിസദസഭാവേന സബ്ബം പരിസ്സയം മട്ടിത്യാപി അഗമാസീതി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. പക്ഖന്ദനലക്ഖണാ ഹി സദ്ധാ, തായ യുത്തകോ സപ്പുരിസോപി സദ്ധമ്മഗുണവസേന സബ്ബം പരിസ്സയം മട്ടിത്യാ പക്ഖന്ദതീതി ദട്ഠബ്ബം.

സബ്കാമസമീദ്ധതാ പരിച്ഛാഗസീലതാ ഉളാരജ്യാസയതാ
പരദുക്ഖാപനയകാമതാ പരേസം ഹിതേസിതാ പരസമ്പത്തിപമോദനാതി
ഏവമാദീനം മഹാഗുണാനം വസേന നിചുകാലം അനാമാനം പിണ്ഡദായകത്താ
“അനാമപിണ്ഡികോ”തി ഏവം ഉപ്പന്നം നാമം. ഏവമാഹാതി “ഏഹി
സുദത്താ”തി ഏവം ആഹ.

കിലേസപരിനിബ്ബാനേനാതി സബ്ബസോ രാഗാദികിലേസവുപസമേന.
കിലേസവുപസമന്തി സബ്ബസോ സബ്ബേസം കിലേസാനം വുപസമം അഗ്ഗമഗ്ഗേന
പത്യാ. അനുപുബ്ബികമന്തി ദാനാദികമം. സാ ഹി അനുപുബ്ബേന കമേതബ്ബത്താ
“അനുപുബ്ബികമാ”തി വുച്ചതി. തം സന്ധായ വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ
അനുപുബ്ബിം കമം കമേസി. സേയ്യമിദം - ദാനകമം സീലകമം സഗ്ഗകമം
കാമാനം ആദിനവം ഓകാരം സംകിലേസം നേക്ഖമേമേ ആനിസംസം
പകാസേസീ”തി (ചുളവം ൩൦൭). മത്ഥകേതി അനുപുബ്ബികമായ ഉപരി പരതോ.
ചത്താരിസച്ചാനിപകാസേസീതി യഥാ മഹാസേട്ഠി സഹസ്സനയപടിമണ്ഡിതേ
സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠാതി, ഏവം പവത്തിനിവത്തിയോ സഹ ഹേതുനാ
വിഭജനോ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി പകാസേസീതി.

സുദത്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പഠമസുക്കാസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൩. രഥികന്തി രച്ഛം. ഗഹേത്വാതി ഗന്ത്വാ. സിങ്ഘാടകന്തി അത്തത്ഥ
തികോണാ രച്ഛാ വുച്ചതി. ഇധ പന “ചതുക്ക”ന്തി വുത്തം. “മധുപീകാ”തി
ഏത്ഥ മധു-സദ്ദേന മധുവിസേസോ വുച്ചതിതി ആഹ “ഗന്ധമധുപാനം പീതാ
വിയാ”തി. സാമത്തജോതനാ ഹി വിസേസേ തിട്ഠതീതി ഗന്ധമധൂതി ച
അതിവിയ മധുരോ മദനിയോ ഏകോ മധുവിസേസോ. തേനാഹ “അസഞ്ചി
ഹുത്വാ സയതേവാ”തി.

൩ പടിവാനീയം ൩ അപനേതബ്ബന്തി അപ്പടിവാനീയം. തേനാഹ
“ബാഹിരകണ്ഠഹീ”തിആദി. യം കിഞ്ചി സന്തപണീതഭാവാവഹം ൩ സേചനന്തി
അസേചനകം. തതോ ഏവ അനാസിത്തകം. ഓജവന്തന്തി
ബഹുസമ്മതഓജവന്തസദിസതായ ഓജവന്തം. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി.
ധമ്മതായാതി അത്തനോ സഭാവേനേവ. മധുരോ ഇട്ഠോ. പിവന്തീവിയാതി
സുക്കായ ഭിക്ഖുനിയാ ഉപനീയമാനം സദ്ധമ്മാമതരസം അത്തനോ
സോതഞ്ജലിം പൂരേത്വാ ഓദഹന്തീവ. വലാഹകതോ ആഗതം വലാഹകം.

പഠമസുക്കാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ദുതിയസുക്കാസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൪. ബഹും വത പുഞ്ചം പസവതി സബ്ബഗന്ഥവിമുത്തിയാ
സീലസമന്നാഗതേന അഗ്ഗദക്ഖിണേയായ സുക്കായ മേരിയാ ഭോജനസ്സ ദിന്നത്താ.

ദുതിയസുക്കാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. ചിരാസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൫. ഏകാദസമം ഉത്താനമേവ ദസമേന സദിസത്താ. തത്ഥ ഹി ഭോജനം ഉപാസകസ്സ ആഭതം, ഇധ ചീവരദാനന്തി അയമേവ വിസേസോ.

ചീരാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. ആളവകസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൬. ആളവിയന്തി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന തം രട്ഠമ്പി നഗരമ്പി വുച്ചതി. രട്ഠേ അധിപ്പേതേപി ന ഏത്ഥ ബഹുവചനം തമാരുജ്ജഹിയാ അഭാവതോ. തഞ്ചഭവനന്തി തഞ്ച ആളവകസ്സ യക്ഖസ്സ ഭവനം. തത്ഥാതി ആളവകസ്സ ഭവനേ. “അഥ ഖോ ആളവകോ യക്ഖോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമീ”തി ഏത്ഥ തസ്ഥിം പാഠപദേസേ. അയമനുപുബ്ബികമാതി അയം ഇദാനി വുച്ചമാനാ അനുപുബ്ബതോ ആഗതാ കമാ. ആളവിയ ഇസ്സരോതി ആളവോ, ആളവകോതി ച രാജാ വുത്തോ. കദാചി ചോരപടിബാഹനത്ഥം, കദാചി ഉസ്സാഹസത്തിവിഭാവനവസേന പടിരാജനിസേധനത്ഥം, കദാചി ലകഖയോഗ്യവിനിയോഗവസേന ബ്യായാമകരണത്ഥഞ്ച. മിഗാനം വനനതോ വസനതോ വാനതോ വാ “മിഗവാ”തി ലദ്ധസമത്തം മിഗവം. തസ്സേവാതി രഞ്ഞോ ഏവ. മിഗോതി ഏകോ ഏണിമിഗോ. തിയോജനന്തി അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം. ഉദകം വിയ പവിസിത്വാ റിതന്തി യഥാ പരിസ്സമപ്പത്തോ ഉദകം പവിസിത്വാ റിതോ നിരസ്സാസോ ഹോതി, ഏവം വിയ റിതം. മൂലന്തി സമീപം. യക്ഖം ദിസ്വാവ രഞ്ഞോ ഭയം ഛരമ്ഭിതത്തം ഊരുത്ഥമ്ഭം അഹോസി, തസ്ഥാ രാജാ പലായിതും നാസക്ഖി. തേന വുത്തം “ഖാദിതും ഉപഗതോ”തി. അഥ രാജാ ദിധാ ഛരിന്നം മിഗം ദത്വാ അത്താനം മോച്ഛേതുകാമോ അഹോസി. യക്ഖോ “നനു മമ ഹത്ഥഗതകാലതോ പട്ഠായ മിഗോപി മമ സന്തകോ, തത്ഥ കിന്നാമ തേ കേരാടിയമിദം ദത്വാ അത്തനോ മോച്ഛന്”ന്തി രാജാനം ന മുബ്ബി. അഥ രാജാ തസ്സ താദിസം പടിഞ്ഞാതം അകാസി. തേന വുത്തം “രാജാ തേന സദ്ധി”ന്തിആദി. ഭവനം അനുപഗതന്തി ഇദം മമ ഭവനം അനുപഗതം. അനനുഞ്ഞാതന്തി ഉപഗതേന സാമിഭൂതേന അനനുഞ്ഞാതഞ്ച. ഏതേന ഉപഗതം തം, ഇദാനി താദിസേന അനുഞ്ഞാതഞ്ച ഖാദിതും ലഭാമിതി ദസ്സേതി.

മച്ചുപഥേതി മച്ചുഗോചരേ. ആസന്നമരണതായ ഏവമാഹംസു.

തം ആളവകകുമാരം ആദായ പക്കമിംസൂതി യോജനാ. തസ്സ രഞ്ഞോ മഹേസീ ആളവകകുമാരസ്സ മാതാതി വുത്താ. ദേവിസഹസ്സാനം വിപ്പലപന്തിനന്തി വചനം പരിണാമേതഞ്ച.

ദേസനാപരിയോസാനേതി യക്ഖം ദമേത്വാ പച്ചാഗത്ത്വാ നഗരദ്വാരസമീപേ രുക്ഖമൂലേ നിസിന്നേന ഭഗവതാ സരാജികായ മഹതിയാ പരിസായ ദേസീതദേസനായ പരിയോസാനേ. സോതി ഭഗവാ. ഭവനേ ഏവാതി വിമാനേ ഏവ. ഭഗവാപി പസ്സതി പകതിചക്ഖുനാവ നിഗ്രോധസ്സ ഉപരി നിബ്ബത്തത്താ.

തത്രാതി തസ്ഥിം “രോസേതുകാമതായാ”തി വചനേ. തേസന്തി സാതാഗിരിഹേമവതാനം. കാലദീപദേസകുലജനേത്തിആയുപ്പമാണവിസയം പഞ്ചമഹാവിലോകിതം. “സീതം ബൃഹതം ഹോതി, ഉണ്ഹഞ്ച ഉപസമ്മതീ”തിആദിനാ (ബു° വം ൨.൮൩) ആഗതാനി ദാന്തിംസ

പുഞ്ചനിമിത്താനി. കടിപ്പദേസവത്ഥികോസകണ്ണതോ തിയാ. സദോതി ആളവകസ്സ ഉഗ്ഘോസിതസദോ.

ഇമിനാ പസങ്ഗേന സകലജമ്ബുദീപം ബ്യാപേത്യാ പവത്തേ അപരേപി തയോ സദേ യഥാ ഏതേ, ഏവം ആളവകസ്സ ഉഗ്ഘോസിതസദോപീതി ദസ്സേതും “ചത്താരോ”തിആദി വുത്തം. ഓസക്കന്തേതി പരിഹായമാനേ.

ചുണ്ണേന്താതി ചുണ്ണേതും സമത്ഥം സന്ധായ വുത്തം, ന പന ചുണ്ണവസേന വുത്തം. തേനാഹ “മാ കസ്സചീ”തിആദി. ഉസ്സാവബിന്ദുമത്തമ്പിതി ഉസ്സാവപതനമത്തമ്പി. ഖുരപ്പം സല്ലം.

സേട്ഠാനീതി അജേയേന അപ്പടിഹതഭാവേന ഉത്തമാനി. ദുസ്സാവുധന്തി ആവുധകിച്ചകരം ഉത്തരീയം ദുസ്സം. ഇമാനി കിര സക്കാദീനം പുഞ്ഞാനുഭാവേന നിബ്ബത്താനി അപ്പടിഹതപ്പഭാവാനി പടിപക്ഖവിധമനയുത്താനി അവജ്ജയാനി ആവുധാനി. തേനാഹ “യദി ഹീ”തിആദി.

അസനിവിചക്കം വിയാതി അസനിമണ്ഡലം വിയ.

പിത്തന്തി അലഗദുപിത്തം. ഭിന്ദേയ്യാതി ആസിഞ്ചേയ്യ. സുഖന്തി സുകരം. മുദുഭൂതചിത്തവവത്ഥാനകരണത്ഥന്തി മുദുഭൂതം അത്തനോ ചിത്തേ വവത്ഥാനസ്സ കരണത്ഥം.

ഏവം വുത്തേതി “ന ഖാഹ”ന്തി ഏവം വുത്തേ. ഭഗവതോ സാസനേ റിതേ പയിരുപാസിത്യാ ഉഗ്ഗഹിതം ഭഗവന്തം പയിരുപാസിത്യാ ഉഗ്ഗഹിതമേവ നാമാതി ആഹ “കസ്സപം...പേ.. ഉഗ്ഗഹേസു”ന്തി. പുട്ഠപഞ്ചാതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന പുട്ഠപഞ്ചാ. യസ്മാ ബുദ്ധവിസയേ പുട്ഠപഞ്ചാ, തസ്മാ ബുദ്ധവിസയാവ ഹോന്തി.

പടിസേയേത്യാതി വാചായ അസക്കുണ്ണേയുഭാവേനേവ പടിസേയേത്യാ. “യദാകങ്ഖസീ”തി പദസന്ധിവസേന നിദ്രേസോതി ആഹ “യദി ആകങ്ഖസീ”തി. തേന തുയ്ഹം പുച്ഛം താവ സുത്യാ വിസ്സജ്ജസ്സന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ന മേ”തിആദി. ദുതിയവികപ്പേ ദ-കാരോ പദസന്ധികരോതി ആഹ “യം ആകങ്ഖസീ”തി. “പുച്ഛ, ആവുസോ, സുത്യാ ജാനിസ്സാമീ”തി അവത്യാ സബ്ബത്തുബുദ്ധസ്സ അനിയമേത്യാ വചനം സബ്ബവിസയം ഹോതീതി ആഹ “സബ്ബം തേ”തിആദി.

കിം സൂതി ഏതഥ കിന്തി പുച്ഛായം, സൂതി സംസയേ, കിം നൂതി അത്ഥോ? ഇധാതി ഇമസ്ഥിം ലോകേ. തസ്മാ വിത്തന്തി യസ്മാ വിത്തികരണതോ വിത്തം. സുകതന്തി സുട്ഠ സക്കച്ചം കതം. സുഖന്തി ഇട്ഠഫലം. തത്ഥ യം പധാനം, തം ദസ്സേതും “കായികചേതസികം സാത”ന്തിആദി വുത്തം. നിസ്സന്ദഫലഞ്ചി തഗ്ഗഹണേന ഗഹിതമേവ ഹോതി. അപ്പേതീതി പാപേതി. അതിസയത്ഥജോതനോ തര-സദോതി ആഹ “അതിസയേന സാദു”തി. രസസഞ്ചിതായ ഇട്ഠാനം രാഗാദിധമ്മാനം. കേന പകാരേനാതി കഥം-സദുസ്സ അത്ഥമാഹ. കഥംജീവിന്തി യദി സമാസപദമേതം, “കഥ”ന്തി സാനുനാസികാ കതാതി ആഹ “ഗാമാബന്ധസുഖത്ഥ”ന്തിആദി.

സദ്ധീയ വിത്തന്തി ഏകദേശേന സമുദായദസ്സനം സമുദൃപബുതനിദസ്സനം വിയ. ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. “വിത്തികരണതോ വിത്ത”ന്തി വുത്തമത്ഥം സന്ധായ ഹേതുപമാഹി യോജേത്ഥാ ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തേന സുഖാവഹനതോ, ദുക്ഖപടിബാഹനതോ, ദാലിദിയൂപസമനതോ, രതനപടിലാഭഹേതുതോ, ലോകസന്തതിആവഹനതോ ച സദ്ധാ വിത്തം യഥാ തം ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദിനി. തേനാഹ “ഏവ”ന്തിആദി. നനു ചേതനാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ ച സാതിസയം വിപാകസുഖം ആവഹന്തി, തം കഥം സദ്ധാ ആവഹതീതി? സദ്ധായുരഭാവസഭാവതോ. തേനാഹ “സദ്ധായുരേന പടിപന്നാന”ന്തി. തസ്സ ച സേസപദേസുപി യോജേതബ്ബം.

ഇദാനി യം ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദി സദ്ധാവിത്തസ്സ ഓപമ്മം, തം ഹീനം, സദ്ധാവിത്തമേവ ഉത്തമന്തി പാളിയം സേട്ഠഗ്ഗഹണം കത്തന്തി ദസ്സേതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. പരലോകം ഗതം അനുഗച്ഛതീതി അനുഗാമികം. അഞ്ഞേഹി ന സാധാരണന്തി അനഞ്ഞസാധാരണം. സബ്ബസമ്പത്തിഹേതുതി സബ്ബാസം സീലസമ്പദാദിനം ലോകീയലോകുത്തരാനം സമ്പത്തിനം ഹേതു. അനത്ഥായ ഹോതി അനുപായപടിപത്തിതോ. തസ്മാ അനുഗാമികത്താ. അനഞ്ഞസാധാരണത്താ സബ്ബസമ്പത്തിഹേതുഭാവതോ ഹിരഞ്ഞാദിവിത്തനിദാനത്താ ച സദ്ധാവിത്തമേവ സേട്ഠം. ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദദേസനാ യഥാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി.

“ദസകുസലധമ്മോ”തി ഇമിനാ ഏകച്ചാനംയേവ ദാനാദിധമ്മാനം സങ്ഗഹോ, ന സബ്ബേസന്തി അസങ്ഗഹിതസങ്ഗണ്ഹനത്ഥം “ദാനസീലഭാവനായമ്മോ വാ”തി വുത്തം. “സുഖ”ന്തി തിവിധസ്സപി സുഖസ്സ സാധാരണഗ്ഗഹണമേതന്തി തം സവിസേസലധം പുഗ്ഗലവസേന ദസ്സേന്തോ “സോണസേട്ഠി...പേ... ആവഹതീ”തി ആഹ. യോ സോ പദുമവതിയാ ദേവിയാ പുത്തോ മഹാപദുമോ നാമ രാജാ ദിബ്ബസുഖസദിസം രജ്ജസുഖമനുഭവിത്ഥാ പച്ഛാ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബാനസുഖമനുഭവി, തം നിദസ്സനഭാവേന ഗഹേത്ഥാ ആഹ “മഹാപദുമാദിനം വിയ നിബ്ബാനസുഖഞ്ച ആവഹതീ”തി.

അത്ഥുദ്ധാരനയേന സച്ചസദും സംവണ്ണേന്തോ “അനേകേസു അത്ഥേസു ദിസ്സതീ”തി ആഹ. വാചാസച്ചേ ദിസ്സതി സച്ചസദോ “ഭണ്ണേ”തി വുത്തത്താതി അധിപ്പായോ. വിരതിസച്ചേ ദിസ്സതി. വേരമണീസു ഹി പതിട്ഠിതാ സമണ്ഡ്രാഫണാ “സച്ചേ റിതാ”തി വുച്ചന്തി. അത്താകാരമ്പി വത്ഥും ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി പവത്തിയാകാരം ഉപാദായ ദിട്ഠി ഏവ സച്ചന്തി ദിട്ഠിസച്ചം, തസ്മിം ദിട്ഠിസച്ചേ ദിസ്സതീതി യോജനാ. ബ്രാഹ്മണസച്ചാനീതി പരമത്ഥബ്രഹ്മാനം സച്ചാനി, യാനി “സബ്ബേ പാണാ അവജ്ജയാ, സബ്ബേ കാമാ അനിച്ചാ, സബ്ബേ ഭവാ അനിച്ചാ, നാഹം കചന്തി കസ്സചി കിഞ്ചനതസ്മി”ന്തിആദിനാ (അ° നി° ൪.൧൮൫) ചതുക്കനിപാതേ ആഗതാനി. പരമത്ഥഭൂതം സച്ചം നിബ്ബാനം. അബ്ഭന്തരം കത്ഥാതി അന്തോഗധമേവ കത്ഥാ, തേഹി സദ്ധിന്തി അത്ഥോ പരമത്ഥസച്ചാനമ്പി സാദുതരത്താ. യസ്സാനുഭാവേനാതി യസ്സ വാചാസച്ചസ്സ ആനുഭാവേന.

ഉദകമ്ഹിയാവതീതി ഉദകപിട്ഠിയം അഭിജ്ജമാനായം പഥവിയാ വിയ ധാവതി ഗച്ഛതി മഹാകപ്പിനരാജാ വിയ. വിസമ്പി സച്ചേന ഹനന്തി പണ്ഡിതാതി കണ്ഹദിപായനാദയോ വിയ. സച്ചേനാതി മച്ഛജാതകേ ബോധിസത്തസ്സ വിയ സച്ചേന ദേവോ മനയം പവസ്സതി. സച്ചേ റിതാതി വിരതിസച്ചേ വാചാസച്ചേ ച

റിതാ തയോപി ബോധിസത്താ. നിബ്ബുതിന്തി നിബ്ബാനം പത്മയന്തി. സാദുതരന്തി സാതരരം ഇട്ഠതരവിപാകദാനതോ.

രസാനന്തി നിദ്ധാരണത്ഥേ സാമിപചനം. നിദ്ധാരണഞ്ച കോചി കൂതോചി കേനചി ഇമന്തി കസ്സചി വചനം ന സാധേതീതി ദസ്സേനോ “യേ ഇമേ”തിആദിമാഹ. തേന ഹി നിബ്ബാനം രസസമുദായതോ സാദുതരതാവിസേസേന നിദ്ധാരീയതി. തത്ഥ യേ ഇമേ വുച്ചന്തിതി യോജനാ. സായനീയധമ്മാതി ജിപ്ഘായ സായിതബ്ബാ ധമ്മാ. രസായതനം രസോതി ആഹ “മൂലരസോ ഖണ്ഡരസോ”തിആദി. ഫലരസന്തി ഫലസ്സ രസം, ഫലം പീളേത്ഥാ താപേത്ഥാ ഗഹേതബ്ബരസന്തി അത്ഥോ. അരസരൂപോതി ആചാരരഹിതസഭാവോ. രൂപസ്സ അസ്സാദനവസേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖധമ്മാ രൂപരസാ. ഏസ നയോ സദുരസാദീസു. സദുരസോതി ബൃജ്ജനസമ്ഭൂതോ രസോ. വിമുത്തിരസോതി വിമുത്തിസമ്പത്തികോ രസോ. അത്ഥരസോതി അത്ഥസ്സ പടിവിജ്ജ്ഞനവസേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം അത്ഥരസോ, തഥാ ധമ്മരസോ വേദിതബ്ബോ. രൂപാചാരാതിആദീസു രസഗ്ഗഹണേന ഫലരസം വദതി. സോ ഹി ഫലസ്സ രൂപോ ച, രസിതബ്ബതോ ആസാദേതബ്ബതോ രസോ ചാതി “രൂപരസോ”തി വുച്ചതി. ആചാരോ പന സാമഗ്ഗീരസഹേതുതായ “രസോ”തി വുത്തോ. സച്ചം ഹവേതി ഏത്ഥ ഹവേതി ഏകംസത്ഥേ നിപാതോ, ഏകംസത്ഥോ ച അവധാരണമേവാതി ആഹ “സച്ചമേവ സാദുതര”ന്തിആദി. സരീരമുപബ്രൂഹേന്തി, ന ചിത്തം. നനു ച സുഖുപ്പത്തിപയോജനത്താ ചിത്തന്വി ഉപബ്രൂഹേന്തിതി? ന, സുഖസ്സ സരീരബ്രൂഹണം പടിച്ച് ഉപ്പന്നത്താ. വിരതിസച്ചവാചാതി സച്ചവിസേസേന സമ്പജ്ജനം വദതി. ചിത്തമുപബ്രൂഹേതി പദാലികായ വിരതിവാചായ സച്ചരസേ സതി സമമവിപസ്സനാദീഹി ചിത്തപരിബ്രൂഹനസ്സ സമ്ഭവതോ മഗ്ഗഫലാനിസംസം ഗണ്ഘാതി. അസംകിലേസികഞ്ച സുഖമാവഹതി വിവട്ടസന്നിസ്സിതത്താ. വിമുത്തിരസോതി ഫലസുഖം വദതി നിബ്ബാനസുഖന്വി വാ. പരമത്ഥസച്ചരസോ നാമ നിബ്ബാനരസോ. തഥാ ഹി തം “അച്ചുതിരസം അസ്സാസകരണരസ”ന്തിപി വുച്ചതി. തേന പരിഭാവിതത്താതി വിമുത്തിരസസ്സ സാദുതരഭാവദസ്സനത്ഥം. ഏവം സന്തേപി “വിമുത്തിരസപരിഭാവിതത്താ”തി ഏതേന കാമം വിമുത്തിരസോ വാ പരമത്ഥസച്ചരസോ വാ സാദുതരരസാതി ദസ്സേതി. തദധിഗമുപായഭൂതന്തി തസ്സ പരമത്ഥസച്ചസ്സ അധിഗമുപായഭൂതം. അത്ഥഞ്ച ധമ്മഞ്ചാതി ഫലഞ്ച കാരണഞ്ച നിസ്സായ പവത്തിതോ അത്ഥരസാ ധമ്മരസാ ച സാദു, തതോപി പരമത്ഥസച്ചമേവ സാദുരസന്തി അധിപ്പായോ.

ലോകുത്തരം ലോകിയഞ്ച അത്ഥം അജാനന്തോ അന്ധോ, ലോകിയത്ഥമേവ ജാനന്തോ ഏകചക്ഖു, ഉഭയം ജാനന്തോ ദ്വിചക്ഖു. പരഹിതം അത്തഹിതഞ്ച അജാനന്തോ അന്ധോ, അത്തഹിതമേവ ജാനന്തോ ഏകചക്ഖു, ഉഭയത്ഥം ജാനന്തോ ദ്വിചക്ഖു. സോ ദ്വിചക്ഖുപുഗ്ഗലോ പഞ്ഞാജീവി. തം പന ഗഹട്ഠപബ്ബജിതവസേന വിഭജിത്ഥാ ദസ്സേതും “ഗഹട്ഠോ വാ”തിആദി വുത്തം. ഗഹട്ഠപടിപദം ആരാധേത്ഥാ ചാതി യോജനാ. ആരാധേത്ഥാതി ച സാധേത്ഥാതി അത്ഥോ.

പുരിമനയേനേവാതി കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധവിസ്സജ്ജിതനയേനേവ. കിഞ്ചാപിതി അനുജാനനസന്ദസ്സനത്ഥേ നിപാതോ. കിം അനുജാനാതീതി? ഗാമായ ചതുഹി പദേഹി വുത്തേസു അത്ഥേസു ഏകസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധിയം

ഇതരേസമ്പി സിദ്ധിം അനുജാനാതി. തേനാഹ “യോ ചതുബ്ബിധമോഘം...പേം... പരിസുജ്ജ്ഞതീ”തി. കിം സന്ദസ്സേതിതി? യേസം പാപധമ്മാനം ബലവഭാവേന ഓഘതരണാദി ന സിജ്ജ്ഞതീ, തേസം പടിപക്ഖാനം നിസ്സന്ദേഹവസേന സന്ദസ്സനം. തേനാഹ “ഏവം സന്തേപീ”തിആദി. ഓഘതരണത്തി ഓഘതരണപടിപത്തിം. അസദുഹന്തോതി ഏവം പടിപജ്ജന്തോ ഇമായ പടിപത്തിയാ ഓഘം തരതീതി ന സദുഹന്തോ. ന പക്ഖന്ദതീതി പക്ഖന്ദനലക്ഖണായ സദ്ധായ ന ഉഗ്ഘാടീയതീതി ന ഓതരതി. ചിത്തവോസ്സഗ്ഗേനാതി യമാകാമാചാരവസേന ചിത്തസ്സ വോസ്സജ്ജനേന. പമത്തോ പമാദം ആപന്നോ. തത്ത്വേവാതി കാമേസു ഏവ. വിസത്തത്താ ലഗ്ഗത്താ. വോകിണ്ണോതി വിസേവിതോ. തസ്മാതി വുത്തസ്സ ചതുബ്ബിധസ്സപി അത്ഥസ്സ ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസനം. തപ്പടിപക്ഖന്തി അസ്സദ്ധിയാദിനം പടിപക്ഖം സദ്ധാദിനം ഓകാസത്താ.

ഏതായാതി ഗാമായം ഇമിനാ പദേനാതി സമ്ബന്ധോ. സപ്പുരിസസംസേവോ സദ്ധമ്മസ്സവനം യോനിസോമനസികാരോ ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിതി ഇമേസം സോതാപത്തിമഗ്ഗാധിഗമസ്സ അങ്ഗാനം ആസന്നകാരണം സദ്ധിന്ദ്രിയന്തി ആഹ “സോതാപത്തിയങ്ഗപദട്ഠാനം സദ്ധിന്ദ്രിയ”ന്തി. വുത്തങ്ഗേതം - “സദ്ധാജാതോ ഉപസങ്കമതി , ഉപസങ്കമന്തോ പയിരുപാസതി, പയിരുപാസന്തോ സോതം ഓദഹതി, ഓഹിതസോതോ ധമ്മം സുണാതീ”തിആദി (മം നിം ൨.൧൮൩, ൪൩൨). ദിട്ഠോഘം തരതി ഏതേനാതി ദിട്ഠോഘതരണം, ദിട്ഠോഘസ്സ തരണം. കാമഞ്ചേത്ഥ “തരതി ഓഘ”ന്തി വുത്തം, വത്തമാനസമീപേപി പന വത്തമാനം വിയ വോഹരണം യുത്തം ദിട്ഠോഘസ്സ തിണ്ണഭാവസ്സ ഏകന്തികത്താതി “സോതാപന്നഞ്ച പകാസേതീ”തി വുത്തം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദിപടിപത്തന്തരായകരാനം പാപധമ്മാനം സമുച്ഛിന്നത്താ സോതാപന്നോ...പേം... അപ്പമാദേന സമന്നാഗതോ. “സോതാപത്തി... പേം... തരതീ”തി ഏത്തകേ വുത്തേ സകിദേവ ഇമസ്സ ലോകസ്സ ആഗമനമ്പി ഗഹിതം സിയാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ആരാധേത്ഥാ...പേം... അവസേസ”ന്തി വുത്തം. നനു “അവസേസ”ന്തി വുത്തത്താ സോതാപത്തിമഗ്ഗേന അതിണ്ണം അനവസേസം ഭവോഘവത്ഥു ഗഹിതമേവ സിയാതി? ന, ഉപരി ദീഹി മഗ്ഗേഹി തരിതബ്ബാനം തേസം പരതോ ദിന്നം പഹാനവസേന വുച്ചമാനത്താ. അപവാദവിസയമ്പി പരിഹരതി - “ഏവം ഏസാ ചോദനാ അത്തന്തോ വിസയേ ന പതിട്ഠാതീ”തി. അനാദികാലഭാവത്താ കാമസഞ്ചായ കാമോഘതരണം മഹതാ ഏവ വീരിയേന സാധേതബ്ബന്തി ആഹ “വീരിയേനാ”തി. തതീയം മഗ്ഗം ആരാധേത്ഥാ. കാമോഘസ്സ വത്ഥു കാമോഘവത്ഥു, കാമഗുണേഹി സദ്ധിം സബ്ബോ കാമഭവോ. കാമോഘസഞ്ചിതന്തി കാമോഘസഞ്ചാതം. കാമന്ദംനേ കാമോ ച സോ ദുക്ഖോ ചാതി കാമദുക്ഖം. അസ്സാദന്ദംനേ കാമോ ഏവ സഞ്ചാതി കാമസഞ്ചാ, സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നത്താ വിഗതാ കാമസഞ്ചാ ഏതിസ്സാതി വിഗതകാമസഞ്ചാ . സബ്ബേസം രാഗാദിമലാനം മൂലഭൂതത്താ സത്തസന്താനസ്സ വിസേസതോ മലീനസഭാവാപാദനതോ പരമം ഉക്കംസഗതം മലന്തി പരമമലം, അവിജ്ജാ. തേനാഹ ഭഗവാ - “അവിജ്ജാപരമം മല”ന്തി (ധം പം ൨൪൩).

പഞ്ചാപദം ഗഹേത്ഥാതി യമാവുത്തം പഞ്ചാപദം ഹദയേ റപേത്ഥാ. തപ്പസങ്ഗേന അത്തന്തോ പടിഭാന്നേന സബ്ബേഹി വിയ ഉഗ്ഗഹിതന്തിയാമേന. സബ്ബത്ത്വേവാതി പഞ്ചസുപി റാനേസു. അത്ഥയുത്തിപുച്ഛാതി പഞ്ചാദിഅത്ഥസമധിഗമസ്സ യുത്തിയാ കാരണസ്സ പുച്ഛാ. തേനാഹ “അയം

ഹി"തിആദി. പഞ്ഞാദിഅത്ഥം ഞ്ഞാതി പഞ്ഞായന-കിത്തി-മിത്ത-
അഭിസമ്പരായസഞ്ചാതം അത്ഥം സരൂപതോ സച്ചപടിവേധനിപ്ഫാദനേന
ഞാണേന ജാനിത്വാ. നനു ഏസ ലോകുത്തരം സോതാപത്തിമഗ്ഗഫലപഞ്ചം
തദധിഗമുപായം ലോകിയപഞ്ചഞ്ച അഭിഭവിത്വാ റിതോ, സോ കസ്മാ തത്ഥ
അത്ഥയുത്തിം പുച്ഛതീതി? സച്ചമേതം, ഉപരി പന സമാധിസ്സ യുത്തിം
പുച്ഛിതുകാമോ പഞ്ഞായ സേട്ഠഭാവതോ, തസ്സ ച ഏകദേശേനേവ
അധിഗതത്താ തമേവ ആദിം കത്വാ പുച്ഛതി. "കായ യുത്തിയാ"തിആദി
അത്ഥവണ്ണനം അതിഭിസ്സതി "ഏസ നയോ ധനാദീസു"തി. തത്ഥാപി
അത്ഥയുത്തിപുച്ഛാഭാവോ പന "സബ്ബത്ഥേവാ"തി ഇമിനാ വിഭാവിതോതി.

സദ്ധാസുസ്സുസാഅപ്പമാദളട്ഠാനസഞ്ചാതേഹി ചതുഹി കാരണേഹി.
കായസുചരിതാദിഭേദേന ആജീവട്ഠമകസീലഭൂതേന. സമമവിപസ്സനാഭൂതേന
നിപ്പരിയായേന ബോധിപക്ഖിയേ ഏവ ഗണ്ഹന്തോ "അപരഭാഗേ"തി ആഹ.
പരിയായബോധിപക്ഖിയാ പന വിസേസതോ
വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാകാലേപി ലബ്ഭന്തി. പുബ്ബഭാഗേതി വാ
തരുണവിപസ്സനാകാലം. തതോ പുബ്ബസാധനഞ്ച സന്ധായ "അപരഭാഗേ"തി
പുനാഹ, തതോ പരന്തി അത്ഥോ. ധമ്മന്തി പടിപത്തിധമ്മം. ന
സദ്ധാമത്തകേനേവ പഞ്ചം ലഭതീതി യോജനാ. യദി ഏവം കസ്മാ
"സദുഹാനോ"തി വുത്തന്തി ആഹ "യസ്മാ പനാ"തിആദി. കിം വുത്തം
ഹോതീതിആദിനാ വുത്തമേവ അത്ഥം വിവരതി. ന കേവലം
സുസ്സുസാമത്തേന പഞ്ഞാപടിലാഭോ, അഥ ഖോ അപ്പമാദേന പഞ്ചം ലഭതീതി
ദസ്സേതും പാളിയം "അപ്പമത്തോ വിചക്ഖണോ"തി വുത്തന്തി തദത്ഥം
ദസ്സേന്തോ "ഏവ"തിആദിമാഹ.

ഇദാനി സദ്ധാദീനം പഞ്ഞാപടിലാഭസ്സ തത്ത്വവിസേസപച്ചയാനി നീഹരിത്വാ
ദസ്സേതും "ഏവ"ന്തി വുത്തം. സുസ്സുസായാതി സോതുകാമതായ. സാ അത്ഥതോ
ഉപസങ്കമനാദി. പഞ്ഞാധിഗമുപായന്തി പരിയത്തിധമ്മമാഹ. തേനാഹ
"സുണാതീ"തി. ഗഹിതം ന പമുസ്സതി, സതിഅവിപ്പവാസലക്ഖണോ ഹി
അപ്പമാദോതി. ന കേവലം യാമാവതോ ഗഹണകോസല്ല്യമേവ വിചക്ഖണതാ,
അഥ ഖോ യാമാവതോ പഞ്ഞാസമ്പവേധനഞ്ചാതി ആഹ "വിത്ഥാരികം
കരോതീ"തി. ഇദാനി പഞ്ഞാപടിലാഭഹേതും മത്ഥകം പാപേത്വാ ദസ്സേതും
"സുസ്സുസായ വാ"തിആദി വുത്തം. അത്ഥമുപപരിക്ഖതീതി സുതകതാനം
ധമ്മാനം പാളിഅത്ഥമുപപരിക്ഖാപുബ്ബകം രൂപാരൂപവിഭാഗം പരമത്ഥം
സലക്ഖണതോ സാമഞ്ചലക്ഖണതോ ച ഉപപരിക്ഖതി വീമംസതി.
അനുപുബ്ബേനാതി ഏവം ഞാതപരിഞ്ചം പത്വാ തീരണപരിഞ്ചായ തതോ
അനുക്കമേന തീരണപരിഞ്ചം പഹാനപരിഞ്ചഞ്ച മത്ഥകം പാപേന്തോ
മഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ പരമത്ഥസച്ചഭൂതം നിബ്ബാനം സച്ഛികരോതി.

ഇമാനി സദ്ധാദീനി ചത്താരി കാരണാനി മത്ഥകം പാപേത്വാ ദസ്സേന്തോ
ആഹ "ദേസകാലാദീനി അഹാപേത്വാ"തി. യസ്മിം ദേസേ യസ്മിം കാലേ യേ
ച സഹായകേ നിസ്സായ യം കിച്ചം തിരേതബ്ബം, താനി ദേസകാലാദീനി
അനതിക്കമിത്വാ അത്തനോ അഭിവുഡ്ഡിം ഇച്ഛന്തേന "അയം നാമ ദേസോ,
യത്ഥാഹം ഏതരഹി വസാമി, അയം കാലോ, ഇമേ മിത്താ, ഇമേ അമിത്താ,
ഇമേ ആയവയാ, അഹഞ്ച ഏദിസോ ജാതി-കുല-പദേസ-ബലഭോഗ-
പരിവാരാദീഹി, തം കിച്ചം ഇദാനി ആരദ്ധ്യം, ഇദാനി നാരദ്ധ്യ"ന്തി സബ്ബം
ഉപപരിക്ഖിത്വാ പടിപജ്ജിതബ്ബം. ഏവം പടിപജ്ജന്തോ ഹി ലോകിയസ്സ

ധനസ്സു പടിരുപാധിഗമുപായം കരോതി നാമ. ലോകുത്തരസ്സു പന
സീലവിസോധനാദിവസേന വേദിതബ്ധം. വഹിതബ്ധഭാവേന യുരോ വിയാതി
യുരോ, ഭാരോ. ഇധ പന യുരസമ്പഗ്ഗഹോ ഉത്തരപദലോപേന യുരോ, വീരിയം.
സോ സാതിസയോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി യുരവാ. “ഉട്ഠാതാ”തി പദേന
കായികവീരിയസ്സു വക്ഖമാനത്താ “ചേതസിക്വീരിയവസേനാ”തി വിസേസിതം.
അനിക്ഖിത്തയുരോ യോരയ്ഹഭാവതോ. തിണാ ഭിജ്ഞോ ന മഞ്ഞതീതി തിണം
വിയ പരിഭവന്തോ അതിഭൂയു വത്തതീതി അത്ഥോ. ആദിനാ നയേനാതി ഏത്ഥ
ആദി-സദേന -

“കരം പുരിസകിച്ചാനി, സോ സുഖാ ന വിഹായതി; (ദീ° നി°
൩.൨൫൩);

“ന ദിവാ സോപ്പസീലേന, രത്തിമുട്ഠാനദേസ്സിനാ;
നിച്ചം മത്തേന സോണ്ഡേന, സക്കാ ആവസിതും ഘര”ന്തി ച. (ദീ° നി°
൩.൨൫൩); -

ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ. അസിമിലപരക്കമോ അനലസഭാവതോ.
ഏകമൂസികായാതി ഏകായ മതമൂസികായ. നചിരസ്സേവാതി
ചതുമാസബ്ഭന്തരേയേവ. ചതുസതസഹസ്സസങ്ഖം ചൂളന്തേവാസീ വിയാതി
കാകണികഡ്ഢകഹാപണ-സോളസ-കഹാപണ-ചതുവീസതി-കഹാപണ-
സതഹരണക്കമേന ദേവ സതസഹസ്സാനി, ചൂളകമഹാസേട്ഠിനോ
ധീതുലാഭവസേന ദേവ സതസഹസ്സാനീതി ഏവം ചതുസതസഹസ്സസങ്ഖം ധനം
ഏകമൂലേന യഥാ ചൂളന്തേവാസീ വിന്ദി, ഏവം അഞ്ഞാപി പതിരുപകാരി
യുരവാ ഉട്ഠാതാ വിന്ദതേ ധനം. അയഞ്ച അത്ഥോ ചൂളകസേട്ഠിജാതകേന
ദിപേതബ്ബോ. വുത്തഞ്ജേതം -

“അപ്പകേനപി മേധാവി, പാഭന്തേന വിചക്ഖണോ;
സമുട്ഠാപേതി അത്താനം, അണ്ഡം അഗ്ഗിംവ സന്ധമ”ന്തി. (ജാ° ൧.൧.൪);

വത്തം കത്വാതി അധിട്ഠാനവത്തം കത്വാ. “സച്ചവാദി ഭൂതവാദി”തി കിത്തിം
പപ്പോതീതി യോജനാ. ഇച്ഛിതപത്ഥിതന്തി യേഹി മിത്തം ഇച്ഛതി, തേഹി
ഇതരം പത്ഥിതം. മിത്താനിഗന്ഥതീതി മിത്തഭാവം ഘടേതി. ദാനസ്സ
പിയഭാവകരണതോ “ദദം പിയോ ഹോതീ”തി വുത്തം. യം ദാനം ഏകന്തതോ
മിത്തഭാവാവഹം, തം ദസ്സേന്തോ “ദുദദം വാ ദദം തം ഗന്ഥതീ”തി ആഹ. ദദന്തി
ച ലക്ഖണവചനമേതന്തി ആഹ “ദാനമുഖേന വാ”തിആദി.

ആളവകസ്സ അജ്ജയാസയാനുരൂപം ഗഹട്ഠവസേന വിസ്സജ്ജേന്തോ. സദ്ധാ
ഏതസ്സ അത്ഥിതി സദ്ധോ, തസ്സ സദ്ധസ്സ. ഘരമേസിനോതി ഘരാവാസസങ്ഖാതം
ഘരം ഏസന്തസ്സ. ഘരാവാസസന്നിസ്സിതത്താ “ഘര”ന്തി കാമഗുണാ വുച്ചന്തീതി
ആഹ “പഞ്ച കാമഗുണേ”തി. “ഏതേ ചതുരോ ധമ്മാ”തിആദിനാ ഗഹിതാ
അനന്തരഗാമായ വുത്തധമ്മാ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “വുത്തപ്പകാരം
സച്ച”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഇമേ കുസലാ, ഇമേ അകുസലാ”തിആദിനാ തേ
അത്ഥേ യാമാവതോ ധാരണതോ ഉപധാരണതോ ധമ്മോ. സത്താ
ചിത്തചേതസിക്വാനം ധാരണം, അവിച്ഛേദതോ സന്ധാരണതോ കുസലസന്താനം
ധാരേതീതി ധിതി, വീരിയം. ചജതി ഏതേനാതി ചാഗോ, ദാനം.
പച്ചയവേകല്പതോ ഫലുപ്പാദനസമത്ഥതാവസേന സന്തി.

അഞ്ഞേപിതി ഇതോ യഥാവൃത്തധമ്മസമുദായതോ അഞ്ഞേപി ധമ്മാ യദി സന്തി, തേ ധമ്മേ പുച്ഛസ്സുതി. കിലേസേ, കായവാചാദികേ വാ ദമേതീതി ദമോ , പഞ്ഞാ. ഉട്ഠഹതി ഉസ്സഹതി ഏതേനാതി ഉട്ഠാനം, വീരിയം. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സാ പുച്ഛായ. സദ്ധീന്തി സങ്ഖേപതോ ഭാവത്ഥപദാനം ബന്ധനേന സഹ. ഏകമേകം പദന്തി പഞ്ഞാദികമേകേകം പദം. “പഞ്ഞാ ഇമസ്ഥിം റാനേ പഞ്ഞാതി ധമ്മോതി ച ആഗതാ”തിആദിനാ പഞ്ഞാദിഅത്ഥസ്സ ഉദ്ധരണം അത്ഥുദ്ധാരോ. തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ “പഞ്ഞാ പജാനനാ”തിആദിനാ (ധം സം മന്ത്ര) വേവചനപദാനം ഉദ്ധരണം പദുദ്ധാരോ. പജാനാതീതി പഞ്ഞാ, ധാരേതീതി ധമ്മോ, ദമേതീതി ദമോതി ഏവം പദസ്സ കഥനം പദവണ്ണനാ.

അജ്ജാതി വാ ഏതരഹി. യഥാവൃത്തേന പകാരേനാതി “സദുഹാനോ അരഹത”തിആദിനാ വൃത്തപ്പകാരേന. സച്ചസമ്പടിവേധാവഗഹണം വാ യഥാവൃത്തേന പകാരേന ദിട്ഠസച്ചതായ ഇധലോകപരലോകത്ഥം യാമാവതോ ജാനന്തോ. ഏവഞ്ച യക്ഖോ സത്ഥു ദേസനാനുഭാവസിദ്ധം പഞ്ഹം പുച്ഛനേന അത്തനോ പടിലാഭസമ്പത്തിം വിഭാവേന്തോ “കഥംസു ലഭതേ പഞ്ഞ”തിആദിമാഹാതി ആചരിയാ. സമ്പരായികോതി ഏത്ഥ ച-സദുോ ലുത്തനിദിട്ഠോ, തേന “ദിട്ഠധമ്മികോ ചാ”തി അയമത്ഥോ വൃത്തോ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “യോ അത്ഥോ...പേ... ദസ്സേതീ”തി ആഹ. അരീയതി ഫലം ഏതസ്ഥാതി അത്ഥോ, കാരണം. വിചക്ഖണേ സപയോജനതായ.

തസ്സ ഞാണസ്സാതി തസ്സ അത്ഥസ്സ ആവിഭാവനസ്സ ഞാണസ്സ. ഗുണവിസേസേഹി ച സദിസസ്സപി അത്തസ്സ അഭാവതോ അഗ്ഗദക്ഖിണേയോ ബുദ്ധോ ഭഗവാ. തേനാഹ -

“നയിമസ്ഥിം ലോകേ പരസ്ഥിം വാ പന,
ബുദ്ധേന സേട്ഠോവ സമോവ വിജ്ജതി;
ആഹുനേയ്യാനം പരമാഹുതിം ഗതോ,
പുഞ്ഞത്ഥികാനം വിപുലഫലേസിന”ന്തി. (വിം വം ൧൦൪൭);

സഹിതപടിപത്തിന്തി പഞ്ഞാസങ്ഗാഹികം അത്തനോ പടിപത്തിം. സുന്ദരാ ബോധി സുബോധി, ബുദ്ധസ്സ സുബോധി ബുദ്ധസുബോധി, സാ ഏവ ബുദ്ധസുബോധിതാ. ധമ്മസ്സവനത്ഥം സന്നിപതിതദേവതാഹി സങ്ഘുട്ഠസാധുകാരസദുട്ഠാനഞ്ച.

സതപുഞ്ഞലക്ഖണന്തി സതസഹസ്സകപ്പേ പുഞ്ഞസമ്ഭാരസ്സ കത്തതാ തേസം പുഞ്ഞാനം വസേന സതപുഞ്ഞലക്ഖണം അനേകപുഞ്ഞനിബൃത്തലക്ഖണം. അഭിനന്ദിയതായ സബ്ബേഹി അങ്ഗേഹി സമുപേതം സമന്നാഗതം. കതപുഞ്ഞഭാവം ബൃജ്ജേന്തീതി ബൃജ്ജനാനി , അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി. തേസം പരിപുണ്ണത്താ പരിപുണ്ണബൃജ്ജനം. തം യക്ഖോ...പേ... പൂരേസീതി ഗാഥാപൂരണത്ഥമേവ ഹി ഭഗവാ തമാരുപാനി അകാസി. അബ്ബാധിതാതി അരോഗാ. “അബ്ബമിതാ”തി കേചി പഠന്തി, സയസന്താസരഹിതാതി അത്ഥോ.

“ഹത്ഥയോ”തി വത്തബ്ബേ “ഹത്ഥകോ”തി വുത്തം. ആളവിനഗരന്തി ആളവിനഗരവാസിനോ വദതി. ഭവതി ഹി തത്രട്ഠതായ തം-സദുോ യഥാ “ഗാമോ ആഗതോ, മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തീ”തി. ഏകകോലാഹലേന വത്തമാനേന.

സമ്പിണ്ഡിത്വാതി സന്നിപതിത്വാ. കാമം സമ്ഭാരോ തേന കതോതി നത്ഥി,
യുദ്ധത്വം പന ബഹുസോ ഉസ്സാഹസ്സ കതത്ത്വാ “യുദ്ധമാദിംകത്വാ”തി വുത്തം.
തമേവ ആളവകസുത്തം കമേസി തസ്സാ ഏവ ദേസനായ സന്നിപതിതപരിസായ
സപ്പായത്ത്വാ. തേനാഹ “കമാപരി...പേ... അഹോസീ”തി. ചതുഹി വത്ഥുഹീതി
ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ഥുഹി. പരിസന്തി അത്തനോ പരിസം. “ഇതരഞ്ചാ”തിപി
വദന്തി.

ആളവകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

യക്ഖസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്ത്വാ.

എ. സക്കസംയുത്തം

എ. പാമവല്ലോ

എ. സുവീരസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൭. അഭിയാസുതി യുദ്ധസജ്ജാഭിമുഖാ ഹുത്വാ ഗച്ഛിംസു. തത്രാതി തസ്മിം അസുരാന് അഭിയാനേ അയം ദാനി വുചുമാനാ അനുപുബ്ബതോ കഥാ. തേത്തിംസ പുരിസേ ഗഹേത്വാതി തേത്തിംസ പുരിസേ പുഞ്ഞകിരിയായ സഹായഭൂതേ ഗഹേത്വാ. “യാവജീവം മാതാപിതൃഭരോ അസ്സ”ന്തിആദിനാ സമാദിന്നാനി സത്ത വതപദാനി പൂരേത്വാ. അധിഗണ്ഹന്തം അഭിഭവന്തം. പുത്തഹതായാതി ഹതപുത്തായ. സാ സുരാ ന ഹോതി, ന സുരം പിവിമ്ഹാതി അധിപ്പായോ. തതോ പട്ഠായാതി “ന സുരാ”തി വുത്തകാലതോ പട്ഠായ. “ന സുരന്തി ന ദിബ്ബന്തിതി അസുരാ”തി കേചി. ഹേട്ഠിമതലേ അന്തോഭൂമിയം ആയാമതോ ദസയോജനസഹസ്സം.

ഉരഗാദിസഹചരിതാനി ഠാനാനി ഉരഗാദിനീതി ആഹ “ഉരഗാദിസു പഞ്ചസു ഠാനേസു”തി. പാമാലിന്ദേതി പാമേ പരിഭണ്ഡേ. പഞ്ചയോജനസഹസ്സവിത്ഥാരപുരുഷഹലാഹി സിന്ദേരുസ്സ ചതുസുപി പസ്സേസു ചത്താരോ പരിഭണ്ഡാ. സിന്ദേരുസ്സ ഹി തസ്മിം തസ്മിം പസ്സേ യുഗന്ധരാദിസു പഞ്ചസതപരിത്തദീപപരിവാരേ മഹാദീപേ ച ലഭിതബ്ബസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ വസേന മഹത്ഥാ. കുപിതാവിലചിത്താതി കുപിതേന കോപേന ആകുലചിത്താ. യുദ്ധേസീതി യുദ്ധേസിനോ. സേസേസുതി സേസേസു പരിഭണ്ഡേസു. സേസാതി സുപണ്ണാദയോ.

വഞ്ചികമക്ഖികാതി സപക്ഖികളപചികാ. ഓസക്കിത്വാതി പിട്ഠിഭാഗേന നിവത്തിത്വാ.

പമാദം ആപാദേസീതി സക്കസ്സ ആണായ പമാദം ആപജ്ജി. സട്ഠിയോജനം വിത്ഥാരേന. സുവണ്ണമഹാവീഥിന്തി സുവണ്ണമയഭൂമിജഗതിവീഥിം.

അനുട്ഠഹന്തോതി ഉട്ഠാനം കായികവീരിയം അകരോന്തോ. അവായമന്തോതി വായാമം ചേതസിക്വീരിയം അകരോന്തോ. കിഞ്ചി കിച്ചന്തി കസിവാണിജ്ജാദിഭേദം അത്തേതരം കിച്ചം കത്തബ്ബകമ്മം. വരന്തി പവരം. തേനാഹ “ഉത്തമ”ന്തി. തഞ്ചേ വോ കസിതബ്ബട്ഠാനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഓകാസ”ന്തി. കമ്മം അകത്വാതി കിഞ്ചിപി ജീവിതഹേതുഭൂതം കമ്മം അകത്വാ. ജീവിതട്ഠാനം നാമാതി തസ്സ ജീവിതസ്സ ഹേതു നാമ. നിബ്ബാനസ്സ മഗ്ഗോതി നിബ്ബാനസ്സ അധിഗമുപായഭൂതോ മഗ്ഗോ.

സുവീരസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സുസീമസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൮. അന്തരേതി അബ്ഭന്തരേ. ഏവംനാമകന്തി “സുസീമോ”തി ഏവംനാമകം. ഏകം പുത്തമേവ അത്തേതരം അത്തനോ പുത്തമേവ.

സുസീമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ന. ധജഗുസുത്തവണ്ണനാ

൨൪൯. സമുപബ്ധുജ്ജഹോതി ഉഭിന്നം സഹ ഏവ സമാഗമോ, ഭൂസം വാ ബ്ധുജ്ജഹോതി അത്ഥോ. ഭൂസാ പനസ്സ ബ്ധുജ്ജഹതാ ദിന്നം സേനാനം സമാഗന്താ സമ്പിണ്ഡിതഭാവേനാതി ആഹ “സമ്പിണ്ഡിതോ രാസിഭൂതോ”തി. പച്ഛിമന്തോതി രഥപഞ്ജരസ്സ പരന്തോ പച്ഛിമന്തോ പച്ഛിമകോട്ഠാസോ. രഥസന്ധിതോതി രഥപഞ്ജരസ്സ കുബ്ബരേണ സദ്ധിം സമ്ബന്ധനട്ഠാനതോ. തദേവ പമാണന്തി തദേവ “ദിയഡ്ഢയോജനസതായാമോ”തി വുത്തപ്പമാണമേവ. ദിഗുണം കത്വാതി “പച്ഛിമന്തോ സതയോജനോ”തിആദിനാ ദിഗുണം കത്വാ. ചന്ദമണ്ഡലസൂരിയമണ്ഡലകിക്കിണികജാലാദിഭേദസ്സ സേസാലങ്കാരസ്സ. പസ്സന്താനം ദേവാനം. രാജാ നോതി അമ്ഹാകം രാജാ ദേവസേട്ഠോ. ദുതിയം ആസനം ലഭിതീതി സക്കേ നിസിന്നേ തസ്സ അനന്തരം ദുതിയം ആസനം ലഭിതീ. തസ്മാ ദേവസേട്ഠതായ സക്കോ വിയ ഗാരവട്ഠാനിയോ, യതോ സക്കോ “തസ്സ ധജഗ്ഗം ഉല്ലോകേയ്യാമാ”തി ആഹ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അസുരേഹി പരാജിതോതി അസുരേഹി പരാജയം ആപാദിതോ. രജധജം ദിസ്വാതി പരസേനായ ഉപഗച്ഛന്തിയാ ഉട്ഠിതരജമത്തമ്പി ദിസ്വാ റിതോപി തം രജധജം ദിസ്വാ ഭീരുഭാവേന പലായനധമ്മോ.

യസ്സ ധജഗുപരിത്തസ്സ. ആനുഭാവോ വത്തതി അസമ്മുഖീഭൂതാഹിപി ദേവതാഹി സിരസാ സമ്പടിച്ഛിതബ്ബതോ. ചോരഭയാദീഹിതി ആദി-സദ്രേണ രോഗഭയാദിനഞ്ചേവ വട്ടദുക്ഖസ്സ ച സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ വിധിനാ ഭാവിതേ പരിത്തസ്സ അത്ഥേ ഉപചാരജ്ജ്യാനാദിനമ്പി ഇജ്ജന്തോ.

ദീഘവാപിനാമകേ ഗാമേ ചേതിയം ദീഘവാപിചേതിയം. മുദ്ധവേദികാ നാമ ഹമ്മിയം പരിക്ഖിപിത്വാ കതവേദികാ. ബുദ്ധഗതം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ പരിത്തരക്ഖഗുത്തിം ആഹ. പരിത്തസ്സ ആനുഭാവേന ദേവ ഇട്ഠകാ...പേ... അട്ഠംസു. തമാ ഹി തസ്ഥിം നിസ്സേണിയം റിതേ...പേ... അട്ഠംസുതി.

ധജഗുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. വേപചിത്തിസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൦. “മഹാനുഭാവതായ അസുരാനം ചിത്തവേപന്നേ വേപചിത്തി”തി വദന്തി. ഇസീഹി പന അഭയം യാചിതേ “ഭയമേവ ദദാമീ”തി വത്വാ തേഹി “അക്ഖയം ഹോതു തേ ഭയ”ന്തി അഭിസപവസേന വുത്തകാലതോ പട്ഠായ വേപനചിത്തതായ “വേപചിത്തി”തി വുച്ചതി, യം ലോകിയാ “പുലോമോ”തി ച വദന്തി. നിപാതപദാനിപി കാനിചി അത്ഥവിസേസജോതകാനി ഹോന്തിതി ആഹ “നിപാതമത്ത”ന്തി ഹേതുഅത്ഥാദിനമേത്ഥ അസമ്ഭവതോ. തന്തി സക്കം ദേവാനമിദം. കണ്ഠേ പഞ്ചമേഹിതി കണ്ഠബന്ധനപഞ്ചമേഹി, വിഭത്തിഅലോപേന നിദ്രേസോ. ചിത്തേനേവാതി “ഇമം ബന്ധാമി, അയം ബജ്ജന്തം”തി ഉപ്പന്നചിത്തേനേവ. ബജ്ജന്തതി ബദ്ധോ ഹോതി, അയം ദേവാനുഭാവോ. മുച്ചതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ദസഹിതി “ചോരോസി”തിആദിനാ ഇധ വുത്തേഹി ദസഹി. തേനാഹ “ഇമേഹി”തി. നിബ്ബത്തിത്വാ ചിരകാലതം ഉപാദായ ഖുംസനവസേന വദതി “ജരസക്കാ”തി. ന

തം അക്കോസം മനസി കരോതി ദീഘരത്നം ഖന്തിസോരച്ചേഷു
നിരുദ്ദഹജ്ജന്ധാസയത്താ. മഹാപടിഗൃഹണന്തി മഹന്തം ഉപസമബൃഞ്ജനം.
അസ്സാതി വേപചിത്തസ്സ.

പടിസംയുജേതി പടിസത്തു ഹുത്വാ സംയുദ്ധം കരേയ്യ. തേനാഹ
“പടിപ്ഫരേയ്യാ”തി. ഉപസമം...പേ... മഞ്ഞേ ഉപസമേനേവ പച്ചത്ഥികസ്സ
നായകഭൂതസ്സ കോധസ്സ പടിസേധനതോ. താദിസേ ഹി കോധോ പടികിരിയം
അലഭന്തോ അനുപാദാനോ വിയ ജാതവേദോ വുപസമ്മതി. യദാ-സദ്ദോ
ഹേതുഅത്ഥോ, ന കാലത്ഥോതി ആഹ “യസ്മാ തം മഞ്ഞേതി”തി. താവദേവ ദേ
ഗാവോ യുജ്ജന്തേതി തസ്ഥിന്ധേവ ഖണേ ദീസു ഗോണേസു യുജ്ജന്തേസു.

ഖന്തിതോ ഉത്തരിതരോ അഞ്ഞോ അത്ഥോ ന വിജ്ജതി അനന്തരേവ അസ്സ
വിരോധം അനന്തം പടിബാഹിത്വാ ദിട്ഠധമ്മികസ്സ ചേവ സമ്പരായികസ്സ ച
സംവിധാനതോ. തം ഖന്തിം പരമം ആഹു സേട്ഠബലം വിരോധപച്ചയം
അഭിഭൂയ പവത്തനതോ. ബാലയോഗതോ ബാലോ, തസ്സ ബലം ബാലബലം,
അഞ്ഞാണന്തി ആഹ “ബാലബലം നാമ അഞ്ഞാണബല”ന്തി. തം യസ്സ ബലന്തി തം
അഞ്ഞാണബലം യസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ബലം, അബലമേവ തം പഞ്ഞാബലേന
വിദ്ധംസേതബ്ബതോ. പടിവത്താ ന വിജ്ജതീതി ധമ്മട്ഠം പടിപ്ഫരിത്വാ
അഭിഭവിത്വാ പവത്താ നത്ഥി. പടിവചനമത്തം പന കോചി വദേയ്യാപി, തം
അകാരണന്തി ദസ്സേന്തോ “പടിപ്ഫരിത്വാ വാ”തിആദിമാഹ. ബാലബലന്തി
“പടിപ്ഫരിത്വാ”തി വചനസ്സ കാരണവചനം. തസ്സേവ പുഗ്ഗലസ്സ
പടികുജ്ജന്തനകസ്സ. നാനത്താവിതക്കനേതോ ഉഭിന്നം അത്ഥം. തികിച്ഛന്തന്തി
അനന്തപടിബാഹനമുഖേന പണ്ഡിതകിച്ചകരണേന പടിസേധേന്തം. “ബാലോ
അയ”ന്തി ഏവം പഞ്ഞേപേതും ഹേതുഫലാനം അനവബോധതോ ചതുസച്ചയമ്മേ
അഛേദകാതി.

വേപചിത്തിസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൫. സുഭാസിതജയസുത്തവണ്ണാ

൨൫൧. “ഛേദകതായാ”തി വത്വാ തസ്സ വത്തും ഛേദകഭാവം ദസ്സേതും “ഏവം
കിരസ്സാ”തിആദിമാഹ. ഗാഹന്തി ലദ്ധിം. മോചേത്വാതി യസ്സ പുന “ചോരോ”തി
ഉത്തരി വത്തും ന സക്കോതി, ഏവം വിമോചേത്വാതി പഠമം വത്തും ന
സക്കാ. ഗരൂതി ഭാരിയം, ദുക്കരന്തി അത്ഥോ. പച്ഛാതി “പരസ്സാ”തി വുത്തോ
സോ കിഞ്ചി പഠമം വദന്തോ അത്തനോ അധിപ്പായം പവേദേതി നാമ, തം
യമാസത്തി വിദിതമനോ തസ്സ ഉത്തരി വത്തും സക്കോതി. തേനാഹ “പരസ്സ
വചനം അനുഗന്ത്വാ പന പച്ഛാ സുഖം വത്തു”ന്തി. അപി ച അസുരിന്ദേന
“ഹോതു, ദേവാനമിന്ദ, സുഭാസിതേന ജയോ”തി പഠമം വുത്തം, വിസേസോ ച
പുഞ്ചം ഉപനേന്തം അനുവത്തതി. വചസി കൂസലോ സക്കോ ദേവരാജാ തം
വിസേസം തേനേവ പുഞ്ചം ഉപനയാപേന്തോ ഉപലാപനവസേന “തുമ്ഹേ
ഖേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. പുഞ്ചദേവാതി സക്കപമുഖായ ദേവപരിസായ ലോകേ
പുഞ്ചേവ ഉപ്പന്നത്താ “പുഞ്ചദേവാ”തി പസംസവചനം. വേപചിത്തിം സന്ധായ
“തുമ്ഹേ”തി “പുഞ്ചദേവാ”തി ച വുത്തത്താ “തുമ്ഹാകം താവ പവേണിആഗതം
ഭണ്ണമാ”തി വുത്തം. ഗാരവട്ഠാനിയത്താ വേപചിത്തിനോ
ബഹുവചനപയോഗോ. ദണ്ഡേന അവചാരോ അവചരണം ദണ്ഡാവചരോ,

നന്മി ഏതഥ വൃത്തോ ദണ്ഡാവചരോതി അദണ്ഡാവചരാ, സകേന വൃത്താ ഗാമായോ.

സുഭാസിതജയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. കുലാവകസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൨. രഥസദോതി രഥാലങ്കാരഭൂതാനം കിങ്കിണികജാലാദിനം സദോ. തഥാ യജസദോ. ആജാനീയസദോതി ആജാനീയാനം ഹസിതസദോ ച. കരുണാസമാവജ്ജിതഹദയോതി പാണാനം അനുപരോധേന പണാമിതചിത്തോ. ഈസാമുഖേനാതി രഥകപ്പരമുഖേന. പുണ്ണപച്ചയനിബ്ബത്തോതി ഉളാരം സുവിപുലം പുണ്ണം പച്ചയം കത്വാ നിബ്ബത്തോ. ന സജ്ജതി കത്ഥചി അപ്പടിഘട്ടന്നേന ഗച്ഛന്തോ. സിമ്ബലിഖന്നേനാതി സിമ്ബലിഖനമജ്ജേയേന . വിഭുഗ്ഗം നിമ്മിതിത്ഥി ഇതോ ചിതോ വിഭുഗ്ഗഞ്ചേവ നിരവസേസതോ മമിതഞ്ച ഹോതി.

കുലാവകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. നദുബ്ഭിയിസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൩. സുപച്ചത്ഥികോതി സുട്ഠു അതിവിയ പച്ചത്ഥികോ പടിസത്തു. ഗഹിതോസീതി ദേവപാസേന ബന്ധിത്വാ ഗഹിതോ അസി. ബദ്ധോവ അഹോസി സക്കസ്സ പുണ്ണാനുഭാവേന. ചേതിയരാജാ കിര ഇമസ്സമിം കപ്പേ തതോ പുണ്ണേ കേനചി അവുത്തപുണ്ണം ഖരമുസാവാദം അഭാസി, താവദേവ വിരജ്ജിതത്വാ മഹാപഥവിയാ വിവരേ ദിനേ നിപതിത്വാ അവിചിഅഗ്ഗിജാലാനമിന്ദനമഹോസി. തം സന്ധായ വൃത്തം “ചേതിയരഞ്ഞോ പാപം സന്ധായാ”തി. മഹാപാപാനീതി മഹന്താനി ഗരുതരാനി പാപാനി. തഥാ ഹി വേപചിത്തിനോ സപഥകരണേ നിദസ്സനഭാവേന ഏതാനി അട്ഠകമായം ആഗതാനീതി.

നദുബ്ഭിയിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. വേരോചനഅസുരിന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൪. ദ്വാരപാലരുപകാനി വിയാതി ദ്വാരപാലാകാരേണ കതപടിമായോ വിയ. വായമേമേവ, ന അന്തരാ സംകോചം ആപജേജയ്യാതി അധിപ്പായോ. നിപ്ഫന്നസോഭന്നേസൂതി നിപ്ഫന്നഭാവേന സുന്ദരേസു. സഞ്ചേ ഹി അനിപ്ഫന്നാ അത്ഥാ ന സോഭന്തി. കിച്ചജാതാതി വിപ്ലവതഭാവേന സഞ്ജാതകിച്ചാ. അകിച്ചജാതോതി അസഞ്ജാതകിച്ചോ കിച്ചരഹിതോ നാമ നന്മി ഗമനട്ഠിതസയനനിസജ്ജാദിവസേന ഉപ്പജ്ജനകദുക്ഖവിനോദനഭാവതോ. സംയോഗപരമാത്ഥേവ സമ്ഭോഗാതി ഇമേസം സത്താനം സംഭുജ്ജിതബുദ്ധമൂനി നാമ പകതിയാ വിരോധസീലാനിപി അസംയോഗേന വാ അസുന്ദരാനിപി, താനി അഭിസഞ്ജരണപചനസംയോജനപരമാനി വേദിതബ്ബാനി തഥാ സതി സമ്ഭോഗാരഹഭാവുപഗമനതോ. തേനാഹ “പാരിവാസികഓദനാദിനീ”തിആദി. ഉണ്ഹാപേത്വാ പരിഭുജ്ജിതബുദ്ധയുത്തേ പരിഭജ്ജിതത്വാതി അധിപ്പായോ.

വേരോചനഅസുരിന്ദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. അരഞ്ഞായതനഇസിസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൫. ജാമാതികാ വുച്ചതി ധീതുപതി, സസുരോ ഭരിയായ പിതാ, തസ്മാ ഇമേ അന്തരവത്തിനോ ദേ ജനാ സക്കവേപചിത്തിനോ സുജായ വസേന ജാമാതികസസുരാ. “ചിരദിക്ഖിതാന”ന്തി ദിക്ഖിതാ പബ്ബജിതാ ചിരകാലാനം വതസമാദാനവസേന ഇതോ ബാഹിരകാനം പബ്ബജിതാനന്തി ആഹ “ചിരസമാദിനവതാന”ന്തി. ഇതോ പടിക്കമാതി ഇതോ യമാഠിത്ഠാനതോ അപേഹി അപക്കമ. ന പടിക്കുലസത്തിനോ ഗുണേ ഗാരവയോഗതോ. ദേവാ ഹി യേഭുയേന “മയം പുബ്ബേ ഗുണവന്തേ പയിരുപാസിതാ തേസം ഓവാദേ ഠ്ഠാ പുണ്ണാനി ഉപചിനിതാ ഇധുപപന്നാ”തി ഗുണവന്തേസു ആദരഭാവം ഉപട്ഠപേന്തി.

അരഞ്ഞായതനഇസിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സമുദുകസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൬. ചക്കവാളമഹാസമുദുപിട്ഠിയന്തി ചക്കവാളപബ്ബതപാദസമന്താ മഹാസമുദുതീരപിട്ഠിയം. യഥേവ സിനേരുസമീപേ മഹാസമുദോ അനുപുബ്ബനിനോ അനുപുബ്ബപോണോ അനുപുബ്ബപബ്ഭാരോ, ഏവം യേഭുയേന ചക്കവാളപാദസമീപേപി. തേനാഹ “രജതപട്ടവണ്ണേ വാലുകപുലിനേ”തി. വുത്തപ്പകാരാസൂതി അനന്തരസുത്തേ വുത്തപ്പകാരാസു. അസ്സമപദേനാതി അസ്സമപദവേമജ്ജേന. ഏവം ചിന്തയിംസൂതി “യം നൂന മയ”ന്തിആദിനാ യമാ പാളിയം ആഗതം, ഏവം മന്തയിംസു.

ഇച്ഛിതകരോതി യദിച്ഛിതകരണം. ദുട്ഠാനന്തി ദുരാസയാനം. തേ പന ദുട്ഠജ്ജ്യാസയാ വിരുദ്ധാ ഹോന്തീതി ആഹ “ദുട്ഠാനം വിരുദ്ധാന”ന്തി. പവുത്തന്തി ബീജം സന്ധായ വപിതം. തേനാഹ “ഖേത്തേ പതിട്ഠാപിത”ന്തി.

സായമാസഭത്തന്തി സായം അസിതബ്ബഭോജനം. യമാവാരം ഭക്ഖിതമേതം ദേവാനം വിയ സുഖുമാം ഗുരുവാസഞ്ച ന ഹോതീതി “ഭത്ത”ന്തി വുത്തം. ഗേലഞ്ഞജാതന്തി സഞ്ജാതഗേലഞ്ഞം. വേപതീതി കമ്പതി പവേധതി.

സമുദുകസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഠമവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയവഗ്ഗോ

൧. വതപദസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൭. സമാദാതബ്ബതോ വതാനി, അഞ്ഞമഞ്ഞം അസങ്കരസഭാവേന പബ്ബജിതബ്ബതോ പദാനി, തതോ ഏവ അസംകിണ്ണഭാഗാതി കത്വാ “വതകോട്ഠാസാനീ”തി വുത്തം. സമത്താനീതി പുണ്ണവിസേസതായ പുജ്ജഭവഫലനിബ്ബത്തനേന കിത്തിസത്താനേന ച സമം അത്താനി സമത്താനി. പരിപുണ്ണാനീതി അഖണ്ഡാദിഭാവേന സബ്ബസോ പുണ്ണാനി. സമാദിന്നാനീതി തത്ഥ സക്കച്ചകാരിതായ സമ്മാ ആദിന്നാനി. മാതുലാനീതി പിതുഭഗിനീ, ന യാ കാചി മാതുലസ്സ ഭരിയാ കുലജേട്ഠകാനം അധിപ്പേതത്താ, ഭരിയാപി വാ

മാതൃലസമ്ബന്ധതോ ഗഹേതബ്ബാ, തമാ സതി മഹാപിതുഭരിയാദീനമ്പി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

ആദി-സദേന ജേട്ഠഭഗിനീനം സങ്ഗഹോ. അപചിതികാരകോതി തേസം പച്ചുട്ഠാനകരോ. യോ കോചി ദദന്തോപി സാപേക്ഖോ ദേതി, സോ മുത്തചാഗോ ന ഹോതി, അയം പന ന ഏവന്തി “മുത്തചാഗോ ഹോതി”തി വുത്തം. വിസ്സുട്ഠചാഗോതി നിരപേക്ഖപരിച്ചാഗോതി അത്ഥോ. യഥാ പാണാതിപാതബഹുലോ “ലോഹിതപാണീ”തി വുച്ചതി, തമാ ദാനബഹുലോ “പയതപാണീ”തി വുത്തോതി ആഹ “ദേയ്യധമ്മദാനത്ഥായ സദാ യോതഹത്ഥോ”തി. വോസ്സഗുരതോതി ദേയ്യധമ്മസ്സ പരിച്ചജനേ അഭിരതോ. പരേഹി യാചിതബ്ബാരഹോതി പരേഹി യാചിതും യുത്തോ ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ താവദേവ വിസ്സജ്ജനതോ. ദാനേനേവ യുത്തോതി സബ്ബകാലം ദാനേനേവ യുത്തോ അഭിങ്ഗം പവത്തമഹാദാനത്താ. ദാനേ ച സംവിഭാഗേ ചാതി പരസ്സ സമ്പുണ്ണം കത്വാ പരിച്ചജനസങ്ഖാതേ ദാനേ ച അത്തനാ പരിഭുങ്ജിതബ്ബതോ സംവിഭജനസങ്ഖാതേ സംവിഭാഗേ ച രതോ അഭിരതോ.

വതപദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സക്കനാമസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൮. മനുസ്സഭൂതോതി മനുസ്സേസു ഭൂതോ, മനുസ്സുത്തം വാ പത്തോ. ആവസഥന്തി നിവാസട്ഠാനം കാരേത്വാ അദാസി, തസ്മാ വാസം അദാസീതി വാസവോ. അത്ഥ-സദോ ഇധ കാരണപരിയായോതി ആഹ “സഹസ്സമ്പി കാരണാന”ന്തി. സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വിഭാവിതോവ. വിനിച്ഛിനതി, തസ്മാ സഹസ്സം പഞ്ഞാഅക്ഖിനി ഏതസ്സാതി സഹസ്സക്ഖോ. മഘം വുച്ചതി ധനം, തം പന സദ്ധാസങ്ഖാതം മഘം അസ്സ അത്ഥീതി മഘവാ. പുരേ ദാനം ദദാതീതി പുരിന്ദദോ അനുനാസികലോപം അകത്വാ. പുഞ്ഞാനി കാതും സക്കോതീതി സക്കോ.

സക്കനാമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. മഹാലിസുത്തവണ്ണനാ

൨൫൯. സോതി സക്കോ ദേവരാജാ. ബഹുവചനേ വത്തബ്ബേ ഏകവചനം വുത്തം. വുച്ചതീതി വചനം, അത്ഥോ. തസ്മാ ബഹുവചനേതി ബഹുമ്ഹി അത്ഥേതി അത്ഥോ . യഥാ പടിപജ്ജന്തോ അനുക്കമേന തേ ധമ്മേ സമാദിയിത്വാ സക്കോ സക്കത്തം അജ്ജയഗാ, തം പടിപത്തിം ദസ്സേതും “സക്കോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അനന്തരേതി സക്കഭാവസ്സ അതീതാനന്തരേ അത്തഭാവേ. തം സബ്ബന്തി സക്കസ്സ മഘമാണവകാലേ സമ്മാപടിപത്തിം, തായ സക്കഭാവുപഗമനഞ്ചാതി തം സബ്ബം. വുത്തോ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ.

മഹാലിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ദലിദുസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൦. മനുസ്സഭലിദോതി മനുസ്സേസു ദുഗ്ഗതോ. മനുസ്സകാരുത്തത്തി മനുസ്സേസു പരമനിഹീനതം. മനുസ്സകപണോതി മനുസ്സേസു വാ പരമനിഹീനോ. തസ്ഥിം റാനേതി തസ്സ ദേവപുത്തസ്സ തസ്ഥിം ഉപ്പജ്ജനട്ഠാനേ. ലാമകതോ ചിന്തേന്തീതി തസ്സ പുരിമവത്ഥും നിസ്സായ ഹീനതോ ചിന്തേന്തി. കഥേന്തീതി തമേവ പരേസം കഥേന്തി. വിത്ഥാരേന്തീതി വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരികം കരോന്തി. സബ്ബദാ പരിച്ഛിജ്ജ പരിവാരസമ്പന്നോ ഹുത്ഥാ അഡ്ഢട്ഠരതനേ ഹത്ഥിക്ഖണ്ഡേ മഹച്ചരാജാനുഭാവേന നിസിന്നത്താ ജനകായേന സമുല്ലോകിയമാനോ. അവലമ്ബന്തീതി ഓലമ്ബന്തി. വന്ദനമത്ഥം വാ നാഹോസി, അത്തേദത്ഥു പച്ചേകബുദ്ധതോ അത്തനോ സമാനാദരകിരിയം പച്ചാസീസതി. തേന വുത്തം “സോ”തിആദി. ക്വാധന്തി കോ അധന്തി ബ്യാപന്നവസേന വദതി. കാളരത്തേഹി സുത്തേഹി സിബ്ബിതത്താ വണ്ണവികാരം ദിസ്വാ “കുട്ഠിചീവരാന്തി പാരുതോ”തി ആഹ. മഹാനിരയേ നിബ്ബത്തിത്ഥാ മഹാദുക്ഖം പച്ചനുഭോതി. തദനുരൂപപാപകമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേന ലദ്ധോകാസേന രാജഗഹേ...പേ... പടിസന്ധിം ഗണ്ഹി. കാമഞ്ച ഏത്ഥ പടിസന്ധിഗൃഹണം കൂസലകമ്മേനേവ, തസ്സ പന്ന അകൂസലകമ്മസ്സ വിപാകിനോ ബലവഭാവതോ വുത്തം “വിപാകാവസേസേനാ”തി. തേനാഹ “ഗഹിതകാലതോ...പേ... നിക്ഖന്തോ”തി. ഭിക്ഖായ ചരിതും സമത്ഥകാലതോ പട്ഠായ രോഗസ്സ ബലവതായ മംസാന്തി... പേ... പതന്തി. ഞാണം പേസേത്ഥാതി വിപസ്സനാപടിപാടിയാ ഭാവനാഞാണം നിബ്ബാനം പടിപേസേത്ഥാ പവത്തേത്ഥാ. ഇന്ദ്രിയാനം പരിപക്കത്താ സത്ഥു ദേസനാവിലാസേന സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠിതോ. ചുമ്ബടന്തി പാദചുമ്ബടം. കുട്ഠിനോ ഹി സകലപാദതലം മാ രുജ്ജിതി ചുമ്ബടം കത്ഥാ തം പാദതലേ ബന്ധിത്ഥാ ഗച്ഛന്തി, മത്തികപാതിം ഭിന്ദിത്ഥാ വിയ തഥാ നിഹീനമനുസ്സത്തഭാവതോ ചവിത്ഥാ സുവണ്ണപാതിം പടിലഭന്തോ വിയ ദേവത്തഭാവം ഗണ്ഹന്തോ ചുതിചിത്തതോ ദുതിയചിത്തവാരേ ആദാനചിത്തക്ഖണ്ഡേ ദേവലോകേ നിബ്ബത്തോ.

മഗ്ഗേനാഗതാതി മഗ്ഗാധിഗമനേന ആഗതാ ഉപ്പന്നാ. അരിയകന്തസീലന്തി അരിയാനം കന്തം മനാപം മനോരമം സീലധമ്മം. അരിയാനം അധിചിത്തഅധിപത്താസിക്ഖാ വിയ അധിസീലസിക്ഖാപി സബ്ബാ അതിവിയ കന്താ ഏവാതി ആഹ “കിഞ്ചാപി”തിആദി. ഇമസ്ഥിം പന്നത്ഥേതി ഇമസ്ഥിം സോതാപന്നസ്സ ഭവസഞ്ചാരേ അത്ഥേ നിദ്ധാരേത്ഥാ വുച്ചമാനേ. പഞ്ചസീലന്തി യസ്ഥാ ദിട്ഠി വിയ ഭവന്തരേപി അപ്പഹീനം.

ഭലിദുസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. രാമണ്ഡേയകസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൧. ആരമന്തി ഏത്ഥ സത്താതി ആരാമാ, മനോരമാ ഉപവനാദയോ. തേ ഏവ ചേതേന്തി ഏത്ഥ സദ്ധായ അത്തനോ പീതിസോമനസ്സം സന്ധഹന്തീതി ചേതിയാതി ച വുച്ചന്തി. മനുസ്സരമണീയഭാവസ്സാതി മനുസ്സാനം ആരമണീയഭാവസ്സ. തസ്സ പന്ന സീലാദിഗുണവസേന അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യാനുഭാവതാപി ഹോതീതി ഭഗവാ “നാഗ്ഘന്തി സോളസി”ന്തി അപോച. അചേതനായ ഭൂമിയാ രമണീയതാ നാമ ഗുണവിസിട്ഠാനം അരിയാനം സേവനവസേന വേദിതബ്ബാതി വുത്തം “ഇദാന്തി... പേ... ഗാമേ വാതിആദിമാഹാ”തി.

രാമണൈകസുതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. യജമാനസുതവണ്ണനാ

൨൬൨. യജ്ഞാനന്തി ദക്ഖിണേയം ഉട്ടിസ്സ ദേന്താനം. അട്ഠുപ്പത്തികോ സുത്തനീക്ഖേപോതി ദസ്സേതാ അത്ഥവണ്ണനം കാതും “തദാ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അഗ്ഗന്തി സേട്ഠം. തേഹി തേഹി വാ യഥാലഭസപ്പിആദയോ മാ നസ്സന്തു, അഗ്ഗഭാവേന ഗഹിതാനി സപ്പിആദിനി കേവലം അഗ്ഗിമഹി ത്യാപനേന, ദേവാ മനുസ്സാ മിച്ഛാഗാഹേന മാ നസ്സന്തു. തക്കേനാതി തക്കമത്തേന. “കമേമാ”തി അമഹേ മഞ്ഞമ, ഇദാനി പസ്സമ, പച്ചക്ഖതോ അയം വോ...പേ... ആഗച്ഛതിതി ആഹംസുതി യോജനാ.

ഉപധിവിപാകന്തി ഉപധീസു വാ വിപച്ചതി, ഉപധയോ വാ വിപാകാ ഏതസ്സാതി ഉപധിവിപാകം. വിപ്ഫാരവന്തം ഹോതി വിപുലപക്ഖതായ. ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ അദംസു “സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന മഹാബ്രഹ്മുനാ ച ഏവം ഓവാദോ ദിന്നോ”തി.

യജമാനസുതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ബുദ്ധവന്ദനാസുതവണ്ണനാ

൨൬൩. ഉട്ഠഹാതി ഉട്ഠാനം കായികവീരിയം കരോഹി. തേനാഹ “വിചര, ലോകേ”തി. ചേതസികവീരിയം പന ഭഗവതാ മത്ഥകം പാപിതമേവ. തേനാഹ “വിജിതസഞ്ചാമാ”തി. ദ്വാദസയോജനികസ്സ ഉച്ചഭാവേന. വിത്ഥാരതോ പന ആയാമതോ ച അനേകയോജനസതസഹസ്സപരിമാണചക്കവാളം അതിബ്യാപേതാ റിതസ്സ. പന്നഭാരാതി പാതിതഭാര. നിക്ഖേപിതബ്ബതോ ഭാരാതി ആഹ “ഓരോപിതഖണ്ഡാ”തിആദി. തേ ഹി തംസമഞ്ചിനോ പുഗ്ഗലസ്സ സമ്പാതനട്ഠേന ഭാരാ നാമ. വുത്തഞ്ചേതം “ഭാരാ ഹവേ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ”തി (സം° നി° ൩.൨൨). തദേകദേസാ ച കിലേസാഭിസഞ്ചാരാ. പന്നരസായ പുണ്ണമായ രത്തിന്തി യഥാ പന്നരസപുണ്ണമായ രത്തിയം പരിപുണ്ണകാലേ ഉപക്കിലേസവിമുത്തോ ചന്ദോ സോഭതി, ഏവം തവ ചിത്തം സബ്ബസോ ഉപക്കിലേസവിമുത്തം സോഭതിതി അധിപ്പായോ.

ബുദ്ധവന്ദനാസുതവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൮. ഗഹട്ഠവന്ദനാസുതവണ്ണനാ

൨൬൪. പുമുട്ടിസാതി ബഹുദിസാ. കാ പന താതി ആഹ “ചതസ്സോ ദിസാ ചതസ്സോ അനുദിസാ ചാ”തി. അനുദിസാഗഹണേന ചേത്ഥ ഉദ്ധം അധോപി ഗയ്ഹതീതി ച ദസ്സേതി. ഭൂമിവാസിനോതി ഭൂമിപടിബദ്ധവുത്തിനോ. ഏതേന രുക്ഖപബ്ബതനിവാസിനോപി ഗഹിതാ ഹോന്തി. ചിരരത്തസമാഹിതചിത്തേതി ഉപചാരപ്പനാത്യാനാനി ഉപ്പാദേതാ അപരിഹീനജ്ജ്യാനതായ ചിരകാലം സമാഹിതചിത്തേ. ആപാണകോടികന്തി ജീവിതപരിയന്തം യാവജ്ജീവം. ഏവമാദീതി ആദി-സദേന അവസേസപുണ്ണകിരിയവത്ഥുനി സഞ്ചാഹാതി. നിച്ചസീലവസേന പഞ്ചഹി, നിയമസീലവസേന ദസഹി. പി-സദേന തതോ

കതിപയേഹി ഉപോസഥസീലവസേന അട്ഠഹിപിതി ദസ്സേതി. ധമ്മികേഹിതി ധമ്മതോ അനപേതേഹി. പമുഖോതി പമോക്ഖോ.

ഗഹട്ഠവന്ദനാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. സത്ഥാരവന്ദനാസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൫. ബ്രഹ്മജാണുകോതി ദക്ഖിണജാണുമണ്ഡലം പഥവിയം ഠപേത്വാ വന്ദമാനോ ബ്രഹ്മജാണുകോ നാമ തമാഭൂതോ ഹുത്വാ. യജിതബ്ബതോ യക്ഖോ, പൂജനീയോ. ഏവം പൂജാവിസേസയോഗതോ സക്കോതി ആഹ “സോ യക്ഖോതിസോ സക്കോ”തി. സക്കസ്സ നമക്കാരഭാജനഭൂതത്ത്ഹി പൂച്ഛന്തോ മാതലി “കോ നാമ സോ യക്ഖോ”തി ആഹ. ഗുണനേമിത്തകേഹിതി ഗുണഹേതുക്കേഹി അനന്താനി ഹി ബുദ്ധാനം നാമാനി, താനി ച വോ സബ്ബാനിപി ഗുണനേമിത്തകാനേവ. അനന്തഗുണത്താ. വുത്തത്ത്ഹേതം -

“അസഞ്ച്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. -

തസ്ഥാ അനോമനാമന്തി പരിപുണ്ണഗുണനാമന്തി അത്ഥോ. സമതിക്കമേനാതി സമ്മാ സമുച്ഛിന്ദനവസേന അതിക്കമനേന. കിലേസാരീനം അപേതചയോതി അപചയോ, സോ ആരമിതബ്ബട്ഠേന ആരാമോ ഏതേസന്തി അപചയാരാമാ. തേനാഹ “വട്ടുവിദ്ധംസനേരതാ”തി.

സത്ഥാരവന്ദനാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സഞ്ചവന്ദനാസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൬. പൂതിമ്ഹി ദേഹേ മാതുസരീരേ സയനതോ, അത്തനോ ഏവ വാ പൂതിദേഹം സരീരം തസ്ഥിം റിതതായ അവത്ഥരിത്വാ സയനതോ പൂതിദേഹസയാതി യോജനാ. കൂണപമ്ഹേതേതി ഏതേ മനുസ്സാ അസുചിദുഗ്ഗന്ധജേഗുച്ഛപടിക്കൂലേ മാതുകുച്ഛിസഞ്ചാതേ കൂണപസ്ഥിം ദസ മാസേ നിമുഗ്ഗാ. തേസം കിന്നാമ ത്വം പിഹയസീതി യോജനാ. ഏതേസം ഏതം വിഹയാമീതി ഏതേസം ഇസീനം ഏതം സമ്മാപടിപത്തിം വിഹയാമി. ഇദാനി തം പടിപത്തിം ദസ്സേതും “ന തേസം കോട്ഠേ ഓപേന്തി”തി വുത്തം. ധത്തം കോട്ഠേ ന പക്ഖിപന്തി പക്ഖിപിതബ്ബസ്സ ച അഭാവതോ. തേനാഹ “ന ഹി ഏതേസം ധത്ത”തി. പരേസം നിട്ഠിതന്തി പരേസം ഗഹിതം സന്തകം തേസം പാകായ നിട്ഠിതം. ഭിക്ഖാചാരവത്തേനാതി പിണ്ഡാചരിയായ. ഏസമാനാ പരിയേസന്താ. ഏവം പരിയിട്ഠേന. യാപേന്തി, ന ഏസന്തി അനേസനം. സുസമാദിനസുന്ദരവതാതി സുട്ഠു സമാദിനസോഭനവതാ.

ഏവം സുഭാസിതഭാസിനോതി ഗന്ധധൂരവിപസ്സനാധൂരാനം വസേന ഗുണപരിമാണസുഭാസിതസ്സേവ ഭാസനസീലാ . അരിയേന തുണ്ഹീഭൂതേന തുണ്ഹീഭൂതാ. തതോ ഏവ മനസ്സ സാതിസയം സമഞ്ചരാ. ഗഹിതദണ്ഡസു പരാമാസാദിപയുത്തേസു ദണ്ഡാദാനാദിഹേതു ഉപ്പജനകകിലേസപരിളാഹാഭാവതോ നിബ്ബുതാ. തേനാഹ “വിസ്സട്ഠദണ്ഡാ”തി. സാദാനേസൂതി സഭവാദാനേസു. അനാദാനാതി തബ്ബിരഹിതാ. തേനാഹ “ഭവയോനീ”തിആദി.

സങ്ഘവന്ദനാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. തതീയവഗ്ഗോ

൧. ഛേതയാസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൭. വുത്തമമേവ ഹേട്ഠാ ദേവപുത്തസംയുത്തവണ്ണനായം.

ഛേതയാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ദുബ്ബണ്ണിയസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൮. ദുബ്ബണ്ണോ ദുദുസികോ വിരൂപവണ്ണോ. ഓകോടിമകോതി രസ്സഭാവേന അവരകോടിമകോ. സക്കേന ഗഹിതനാമമേവേതം, ന പന സോ തമാരുപോ കോചി യക്ഖോ. തേനാഹ “ഏകോ രൂപാവചരബ്രഹ്മാ”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ സോ തമാരുപോ ഹുത്ഥാ ആഗതോതി ആഹ “സക്കോ കിരാ”തി. കഥം പനേത്ഥ ഞായതി “സോ ഏകോ രൂപാവചരബ്രഹ്മാ, ന പനേസോ അവരുദ്ധകയക്ഖോ”തി യുത്തിം ദസ്സേനോ “അവരുദ്ധകയക്ഖാ പനാ”തിആദിമാഹ. ദേവാനം വചനം സുത്ഥാ. ഫരുസേനാതി ഫരുസസമാചാരേന. “കോ നാമ മയ്ഹം ആസനേ സന്നിസിനോ”തി അക്ഖന്തിം അനുപ്പാദേനോ വന്തിയം ഠത്ഥാ. ബലവചിത്തീകാരന്തി ഗരുതരം സക്കാഭഹുമാനം. നീചവുത്തിയാതി പരമനിപച്ചകാരേ സുവൃപസമനേ ച ദസ്സിയമാനേ. സക്കസ്സ തായ ഏവ ആചാരസമ്പത്തിയാ സക്കാസനേ ഠാതും, അത്തനോ ച ആവികാതും അസക്കോനോ അന്തരയായി. ഉപഹതചിത്തോമ്ഹീതി വന്തിമേത്താനുദയാസബ്ഭാവതോ പരസ്ഥിം ഉപഹതചിത്തോമ്ഹീതി സക്കോ അത്തനോ സഭാവം വദതി. കോധവസേ വത്തേതുന്തി കോധേന അത്തനോ വസേ നിബ്ബത്തേതും ന സുകരോമ്ഹി, അഥ ഖോ കോധം മയ്ഹം വസേ ന വത്തേമീതി അധിപ്പായോ. ചിരം ന കുജ്ജാമീതി യദി മേ കദാചി കോധോ ഉപ്പജേജയ്യ, തം കോധം അനുവത്തേനോ ചിരകാലം ന കുജ്ജാമി . ന ഉപനയ്ഹാമീതി അന്തോ സചേ മേ കോധോ ഉപ്പജേജയ്യ, വിപ്പമേവ ച നം പടിവിനേയുന്തി തം മേ പുബ്ബേവ വതം പരിപൂരിതം.

ദുബ്ബണ്ണിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സമ്ബരിമായാസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൯. ആബാധികോതി ആബാധോ അസ്സ അത്ഥീതി ആബാധികോ. വാചേസീതി സിക്ഖാപേസി. സമ്ബരോ നാമ അസുരമായായ ആദിപുരിസോ പുരാതനോ അസുരിഭോ. തം സന്ധായാഹ “യഥാ സമ്ബരോ”തിആദി. ഏവം പച്ചതി അഞ്ഞോപി മായാവി മായം പയോജേത്ഥാ. ഉപവാദന്തരായോ നാമ ഖമാപനേ സതി വിഗച്ഛതി, പാകതികമേവ ഹോതീതി ആഹ “ഏവമസ്സ ഫാസു ഭവേയ്യാ”തി. തേനാതി വേപചിത്തിനാ സമ്ബരവിജായ അദാനേന വഞ്ചിതത്താ. തഥാ അകത്ഥാതി ഇസീനം സന്തികം നേത്ഥാ ഖമാപനവസേന കാതബ്ബം അകത്ഥാ.

സമ്ബരിമായാസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. അച്ചയസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൦. സമ്പയോജേസുന്തി അഞ്ഞമഞ്ഞം വാചസികം ഫരുസം പയോജേസും. തേനാഹ “കലഹം അകംസു”തി, വിവാദം അകംസുതി അത്ഥോ. അതിക്കമ്മവചനന്തി വചിസംവരം അതിക്കമിത്വാ വചനം. യസ്മാ അച്ചയേ ദേസിയമാനേ തം വീണയതി അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ഖമമാനസ്സ ഖമനം പടിഗുണ്ഹതോ, തസ്മാ വുത്തം “നപ്പടിഗണ്ഹാതീതി ന ഖമതീ”തി. തുമ്ഹാകം വസേ വത്തതു, വിസേവിതം അകത്വാ യമാകാമകരണീയോ ഹോതു. മിത്തയമ്മോ ഇധ ഉത്തരപദലോപേന “മിത്തോ”തി വുത്തോതി ആഹ “മിത്തയമ്മേ”തി. കരണവചനന്തി “മിത്തേഹീ”തി കരണവചനം ഭുമ്മത്ഥേ. തേനാഹ “മിത്തേസു”തി. യമാ നിബുത്തസഭാവസ്സ ഭാവതോ അഞ്ഞമഞ്ഞം ജരാ, ഏവം മിത്തഭാവതോ വുത്തവിപരിയായോ അമിത്തയമ്മോ ജരാപരിയായേന വുത്തോ. അഗാരയ്ഹം അനവജ്ജം സബ്ബസോ പഹീനകിലേസം. തേനാഹ “വീണാസവപുഗ്ഗല”ന്തി.

അച്ചയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. അക്കോധസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൧. കോധോ തുമ്ഹേ മാ അഭിഭവീതി ഏത്ഥ കോധേന അനഭിഭവനീയത്തം ഖന്തിമേത്താകരുണാദിതപ്പടിപക്ഖയമ്മപരിബ്രൂഹന്നേ . തമാ ഹി തംസമങ്ഗിനോ കോധോ അഭിഭൂയുതീതി ആഹ “തുമ്ഹേവ കോധം അഭിഭവഥ. കുജ്ജന്താനം മാ പടികുജ്ജയിത്ഥാ”തി. പടിപദാതി ഏസാ പടിപത്തി. മേത്താതി അപ്പനാപ്പത്താ മേത്താ. തദുപചാരോ മേത്താപുബ്ബഭാഗോ. ന വിഹിംസതി കിഞ്ചി ഏതായാതി അവിഹിംസാ. കരുണാതി അപ്പനാപ്പത്തകരുണാ വേദിതബ്ബാ. തദുപചാരോ കരുണാപുബ്ബഭാഗോ. ലാമകജനന്തി ഖന്തിആദിസു യോനിസോമനസികാരാഭാവേന ഗാരയ്ഹസമാചാരസമായോഗേന ച നിഹീനം ജനം. പച്ചയപരിസുദ്ധിയാ കോധോ അഭിമദുമാനോ പുഗ്ഗലം അഭിമദുതി, തസ്സ സോ പടിസങ്ഖാനഭാവനാബലേഹി സമ്മദേവ പഹാതബ്ബോതി.

അക്കോധസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തതീയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ

സക്കസംയുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച സാരത്ഥപ്പകാസിനിയാ

സംയുത്തനികായ-അട്ഠകമായ സഗാമാവഗ്ഗവണ്ണനാ.

പഠമോ ഭാഗോ നിട്ഠിതോ.